

داستان‌های آزاد از کتاب مقدس

License

This work is a translation of unfoldingWord® Open Bible Stories. The original work by unfoldingWord is available from <https://openbiblestories.org>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at <https://unfoldingword.org/contact/>.

Attribution of artwork: All images used in these stories are © Sweet Publishing (www.sweetpublishing.com) and are made available under a Creative Commons Attribution-Share Alike License (<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>).

This PDF was generated using Prince (<https://www.princexml.com/>).

Table of Contents

۱	۱. آفرینیه.....
10	۲. گناخی به دینیا دَنیه.....
18	۳. سَیل.....
27	۴. خدا عهد ایبراهیمی نه.....
33	۵. وَدَه زوئَه.....
40	۶. خُدا اسحاقی را حاضر آرگرد.....
45	۷. خُدا یعقوبی برکته بَدا.....
51	۸. خدا یوسوب (یوسف) و چه خانواده نجاته بَدا.....
60	۹. خدا موسی دَر خَند.....
69	۱۰. دَه بلا.....
76	۱۱. پَسَخَه عید.....
81	۱۲. برشیه.....
90	۱۳. خدا عهد اسرائیلی نه.....
100	۱۴. بیابانی کا سرگردونی.....
109	۱۵. وَدَه دوئَه مملکت (سرزمین موعود).....
117	۱۶. آراخنه.....
128	۱۷. خدا قرار داودینه.....
138	۱۸. ایسرائیلی شاگیری تَخسیمگرده.....
146	۱۹. پیغمبره.....
158	۲۰. دورَه جَگا آدوئَه نو آگردستَه.....
167	۲۱. خُداوند مسیح آمه وَدَه بَدای.....
176	۲۲. تَمید (تعمید) آدره یوحنا به (دینیا دگنستَه).....
181	۲۳. عیسا (عیسی) دینیا دگنستَه.....
188	۲۴. یوحنا، عیسی تَمیده (تعمیده) بَدا.....
194	۲۵. شیطون عیسی وَسوسَه بگردی.....
199	۲۶. عیسی خَتَمَتی شورو به.....
205	۲۷. چاگه سامری نَقَل.....

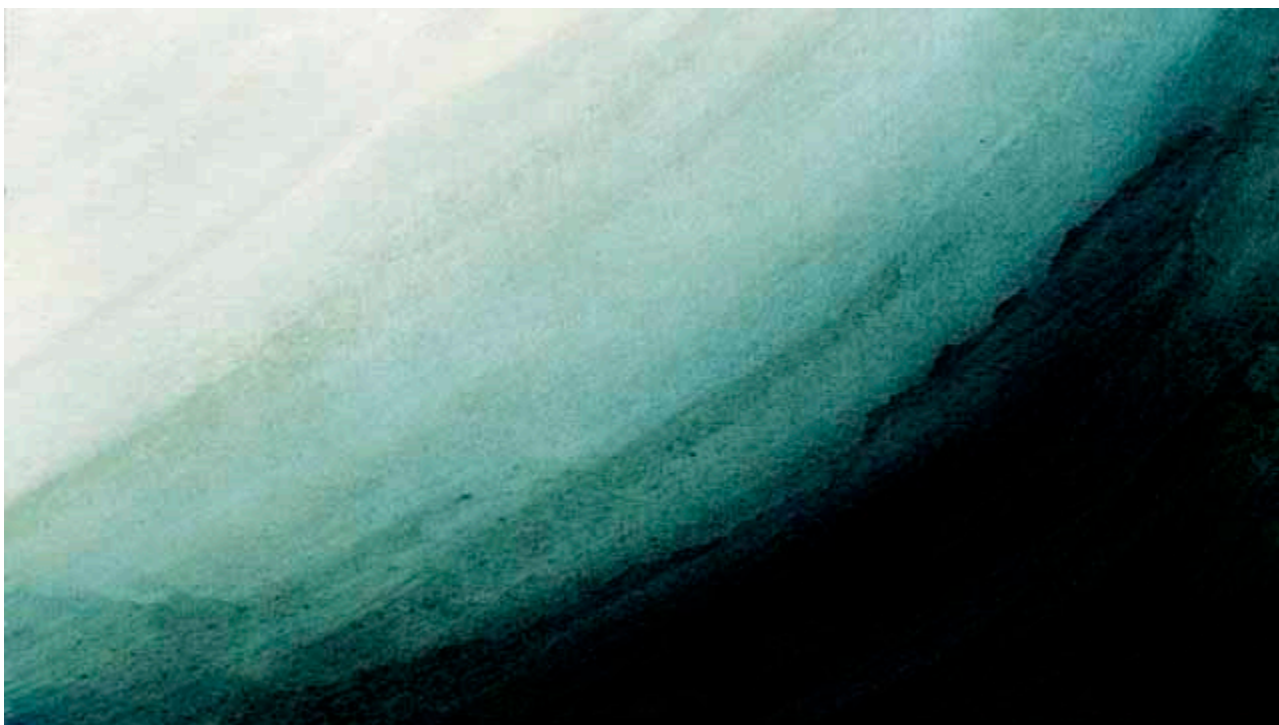
212.....	۲۸. ثَرَوْتَمَنْدَه جَوَان.....
218.....	۲۹. سَنَگَهْدَلَه خَتْمَتْکَارِی نَقْل.....
224.....	۳۰. عِیسی مَسِیح پَنج هَزار نَفَرِی خَراک بَدای.....
230.....	۳۱. عِیسی آوی سَرِی کا را بَشی.....
236.....	۳۲. عِیسی ایلَه آلی گَنَته مرد و ایلَه مَرِیضَه ژنی شِیفا بَدای.....
246.....	۳۳. گُشاورزی نَقْل.....
252.....	۳۴. عِیسی دِیْبِر مَثَلون یاد بَدای.....
259.....	۳۵. دَلَسوَجَه دَدَه نَقْل.....
267.....	۳۶. مَسِیح سِیما دِیْبِر جُور آبه.....
272.....	۳۷. عِیسی ایلَعازری زنده آرگَرَد.....
279.....	۳۸. خَیانت بَه عِیسی.....
288.....	۳۹. عِیسی موحاگَمَه.....
296.....	۴۰. عِیسی مصلوب بَه.....
302.....	۴۱. خُدا عِیسی مَرَدَمون دِلَه کا پَرَمگَرَد.....
307.....	۴۲. عِیسی آسیون آگَر دَسْتَه.....
314.....	۴۳. کِلیسا شورو بَه.....
322.....	۴۴. مَرَدِی شِیفا پَتَرس و یوحنا وَسیلَه نَه.....
328.....	۴۵. اسْتِیْفان و فِیلِیپس.....
336.....	۴۶. پُولس مَسِیحی آزَب.....
343.....	۴۷. پُولس و سِیلاس فِیلِیپی کا.....
352.....	۴۸. عِیسی مَسِیحای موعودَه.....
362.....	۴۹. خُدا تازَه قَرار.....
373.....	۵۰. عِیسی آرگَر دَسْت.....

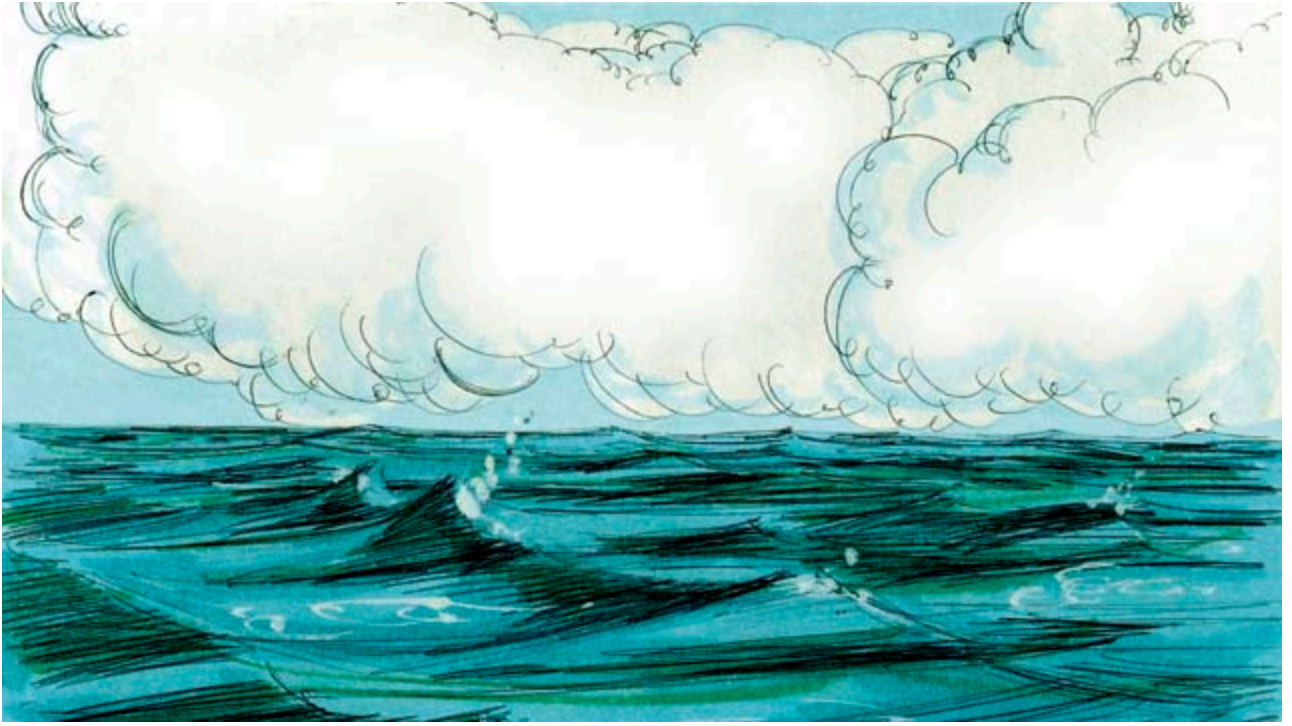
١. آفرييه

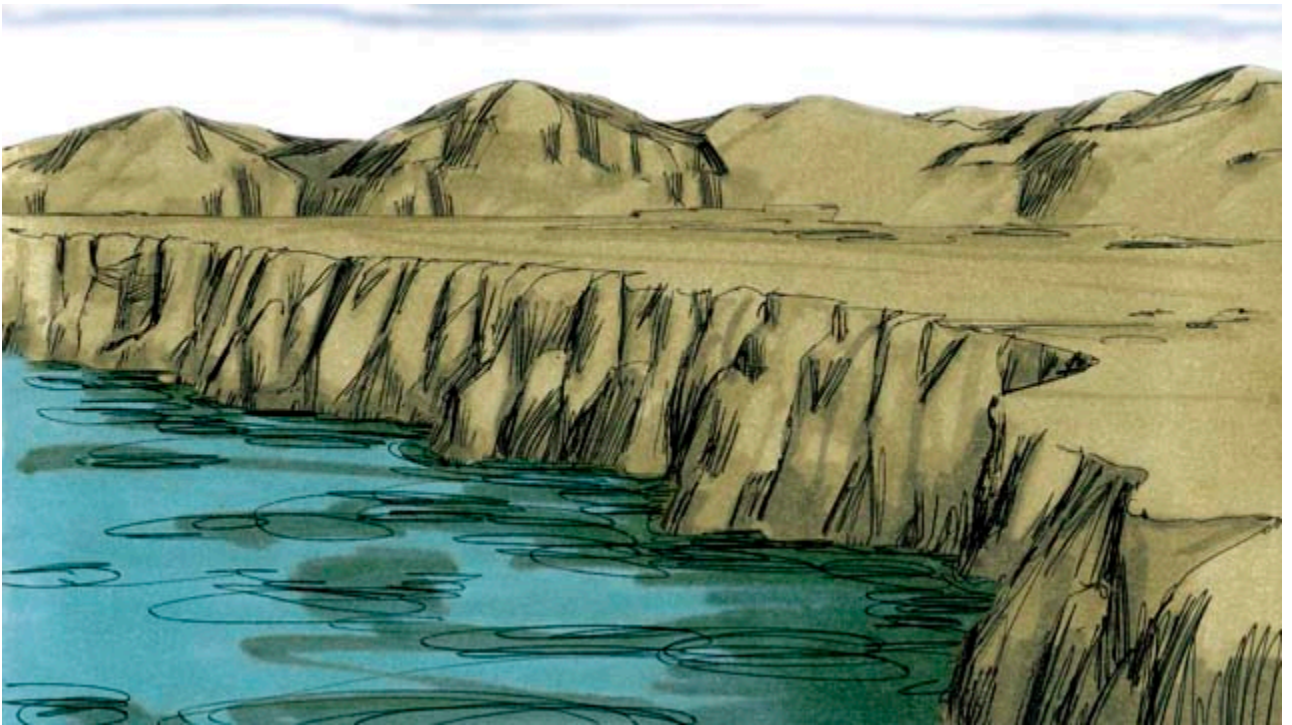
گردی کا نہ، خدا ہمہ چی آنتہ آفریہ: آبی دنیا و موجوداتون ہمہگلہ شش روجی کا ساختہ. زمینی ساختہ بہ دوم، چون خدا ھلہ ہیچی
شکل دوئہ نبہ، ہمہجگا تاریک و تی بہ، ولی خداروف آون سری کا بہ.

دوملہ خدا واتہ: «روشونی بوبو» و روشونی بہ. خدا ویندہ روشونی چاکہ چہ نومش روج پنوئہ و تاریکیش روشونی کا سیفا آکرده و
چی نومش شو پنوئہ. خدا اولنہ روجی کا روشونی ساختہ.

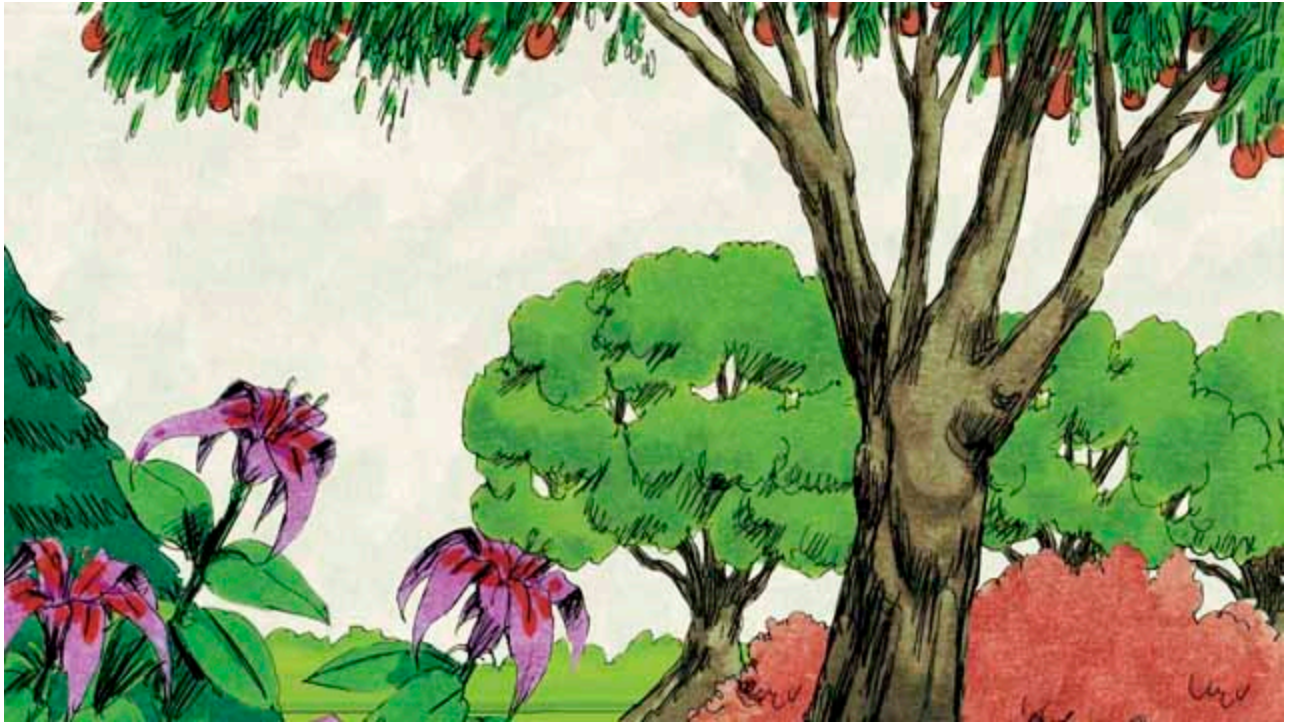

آفریہ دَومہ روجی کا خُدا واتہ: آوون سری کا فلکی سای آبو و ہنّہ بہ. خُدا اَفلکی نوم آسبون پنوئہ.

سوَمَرو جی خُدا واتہ: آسبونی بَنی آوہ گرد ای جَگا کا جم آبون تا خُشکیہ سای آبون. آبی خُشکی نوم «زمین» و آوون نوم «دریا» نوئہ.
خُدا وِندہ اَچیئی کی آفریہ شہ چاکہ.

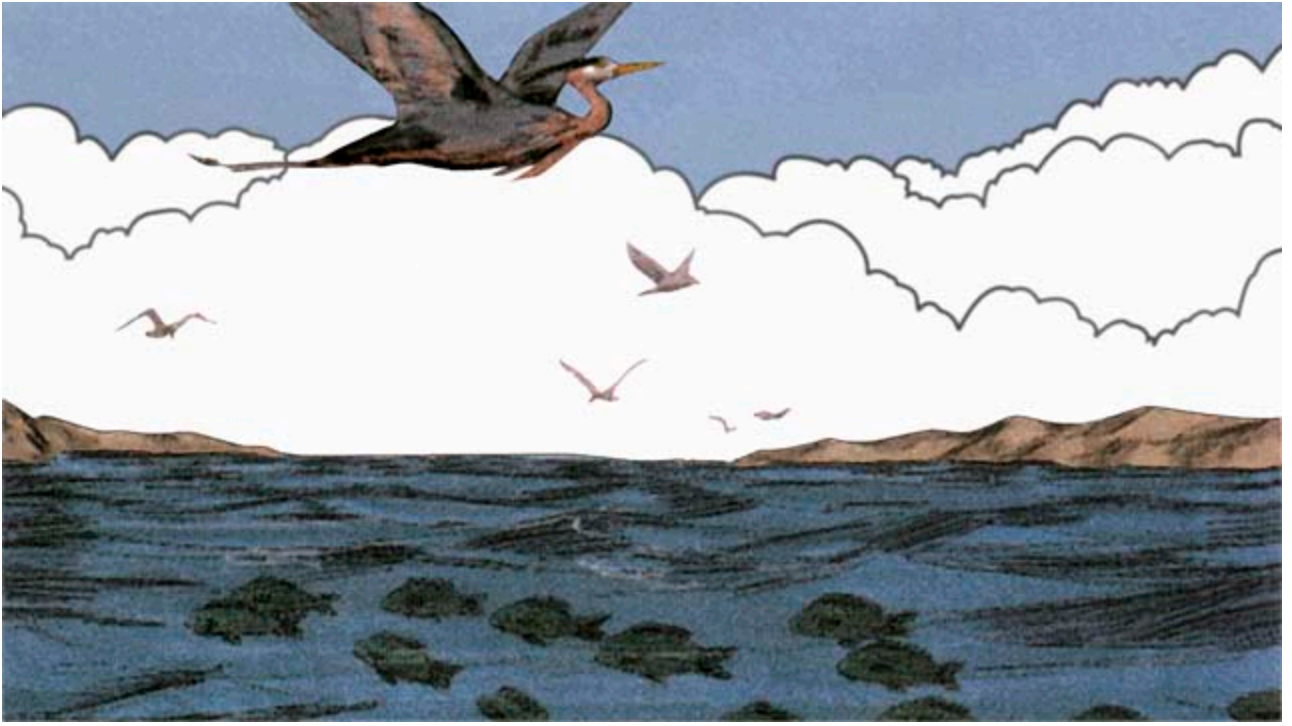

دومله خُدا وائِه: «أَنوایِه وِلِه ئو دارِه زمینی سَری کا پَران» و هَتَّه بَه. خُدا ویندِه اَ چیبی کی اَفرییه شَه چاکه.

اَفرییه چارومه روجی کا، خُدا وائِه: «اَسبونی کا روشونی سای اَبو.» اَنتَه بَه کی خُدا اَفتاو، مانگ و اَستره شیپَه ساختین تا زمینی روشونی بَدرون. هَهخوئیهی روج، شو، فصلِه و سالِه یَنده کا سیفا اَبین. خُدا ویندِه اَ چیبی کی اَفرییه شَه چاکه.

پنجمہ روجی خدا واتہ: «آبزیہ، دریا پور آگرون و پرندہ آسبونی کا پر بیگرون.» آنتہ بہ کی آیی ہمہ آبزیہ نو پرندہ ساختن. خدا ویندہ آ چیبی کی آفریہ شہ چاکہ و بمونش برکت دوئہ.

ششمہ روجی کا، خدا واتہ: زمین ہمہ جور جائوری کا پور ابو. و آ چیبی کی خدا واتہ، بہ. آ حیوونہ؛ وحشیہ، خزندہ و حشرہ پہ بین. خدا ویندہ آ چیبی کی آفریہ شہ چاکہ و شاد آبہ.

دومله خُدا واته: «اینسانی اَشْتَن شار بَسارَم تا زمینی و چه جائُرون یالِییتی شانتی (یالگیری / شاگیری) بَکرو.»

دومله خدا تیگیمی خاک پگته، اَش اینسانی شار سای آگرده ئو بییش نَفس دکرده. خُدا چه نوم «آدم» پَنوئه ئو یالِباغی شی چه را حاضر آگرده تا اوئه زندگی بَکرو و آبی غم بَرو.

خدا ده گله خاصه دار ا باغي دله كا قرار دونه. ايله زندگي دار و ا ايگله ني چاك و هيچي آرزونه دار. خدا آدمي واته كي بشاي باغي دارون همه گله ميوه كا به غير از ام ده گله داري ميوه هرده. اگم آدم ا داري ميوه كا بره، امري.

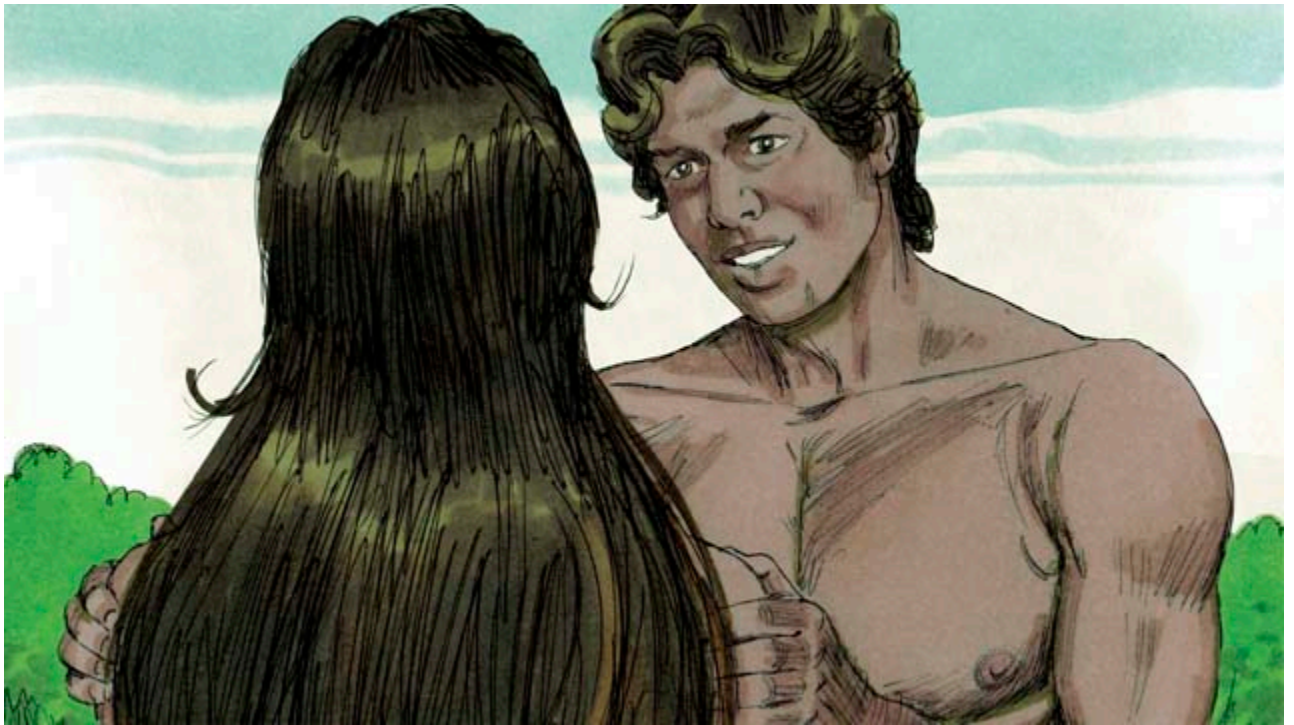

دومله خدا واته: «چاك ني آدم تنخا بومونو.» چين حيونه نيشنا موناسينه رفي آدمي را به.

هه خوئەى خُدا آدمش اى سنگينه خاوى دله برده، دومله چه چيرون کاش ايله پگته و بيى کاش ژن آفرييه و اش آدمى وَر ورده.

وختى آدمى آ وينده، واتشه: «آم موجود بهمن بشى، چه نومی ژن پمنا، چين مردى کا ره گته به.» هه خوئەيه کى مرد آشتن دکه ننه کا جدا
ارب و آشتن ژنى وَر بشى ئو چه به دوم آ ده نفر، اى آينب.

خدا مرد و زن آشتن شار آفریبه. آبی بمون برکت دوئه و واتشه: «آزی آبه، خردن بوئرہ نو زمینی پور آکرہ.» خدا وینده آچیپی کی آفریبه شه چاکہ نو شاد آتہ. آمہ گرد ششمہ روجی کا تفاق دگنستین.

هفتمہ روجی درستیہ را، خدا آفریبه کار تَمون آکرده، هفتمہ روجیش برکت دوئه و آش موقدس دخنده. چین روجی بہ کی خدا آفریبه کاری کا رخستہ. آم جوری نہ خدا دینیا و مخلوقش گرد ساختین.

گنہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: پیدایشی کیتاب ۱ و ۲ مه فصل

۲. گناخی به دینیا دشه

آدم و چه ژن خاصه باغی کا کی خدا چهمون را ساخته به، خشی نه کابین زندگی کرده. امی کی لوت بین شرمندگی شون نبه، چون هنوز گناخ به دینیا دله دشه نبه. آیه باغی کا قدم اژنین و خدا نه گف اژنین.

ای فیرییکاره نلتی پی آ باغی کا هست به. ا نلتی ژنی کا دپرسسته: «راسته کی خدا شمه را باغی میومون هرده قدغنه کرده؟»

ژنی وائے: «چمه را غیرز چاک و هیچی آزونوسته داری میوه کا هرده، همی دارون میوه کا بشامون هرده.» خدا بمه واته یه: «اگم شمه آ میوه کا بره یا بیی دست بژنه، بمردیرون.»

نَلْتی ژنی واته: او راست نی! شمه نینمردرون. خُدا بموستی کی وختی شمه آ میوه کا بَرَه، خداشار چاکی و هیچی ینده کا تشخص بدارون.»

ژنی وبنده آ داری میوه خاسه و چه چمی کا خوشمزه آمه. ایی کی اپی به همه چی بوزونو، میوهیی شی داری کا چییّه ئو و هر دّشه. دومله
آ میوه کاش آشتن شو نی دوئه و آیی نی هرده.

ای دّفه چمهشون آیین و آشتن لوتگیری کا خبردار آیین. آدمی یو چه ژنی سی کرده دارون لیوون نه، آشتن لوتگیری بپشاونون.

دومله آدمی یو چه ژنی خدا سس درسته کی کابه باغی کا را شه. امون آشتن خدا کا نون آکرده. خدا واته: «آدم کیبش؟» آدمی جواب دوئه: «آشتن سس باغی کا درسته و چون لوت بیم ترستیم و آشتنم نون آکرده.»

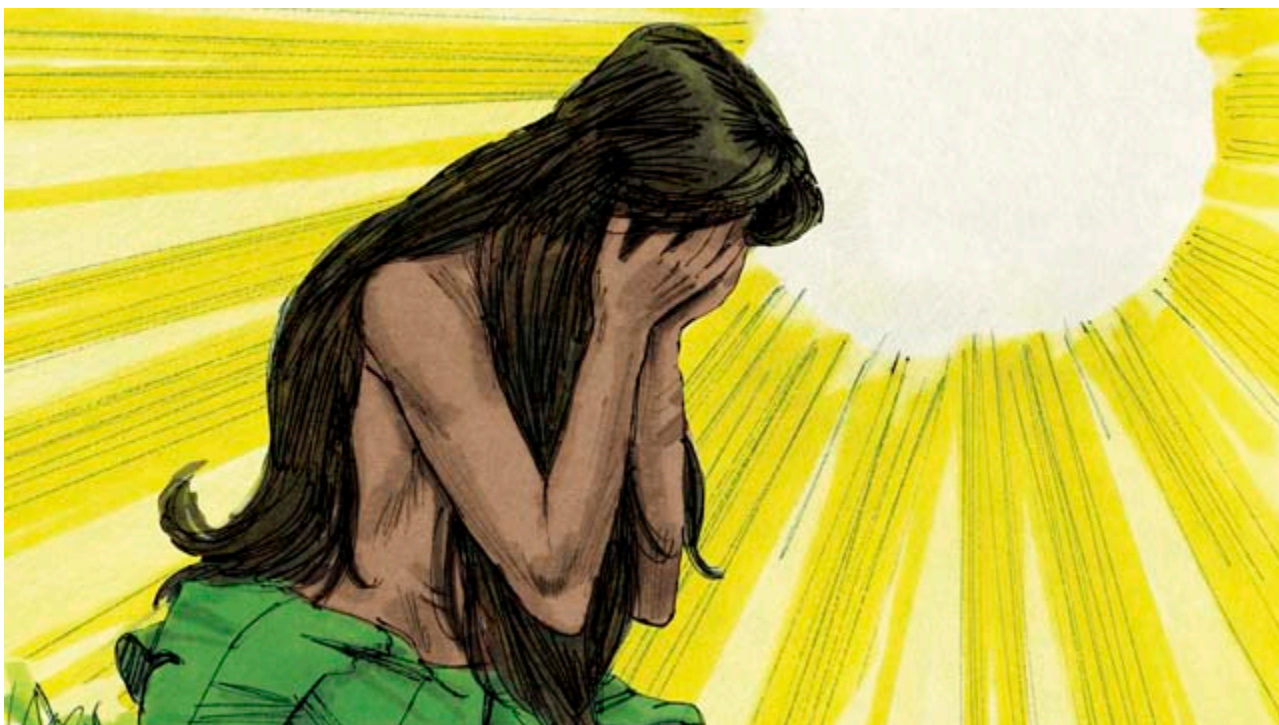

دومله خدا دپرسسته: «کی به ته واته لوتیش، مگم ا داری میوه کا کی واتهم به چه میوه مره، هرذره؟» آدمی جواب دوئه: «آم ژنی کی بهمنر بخشسته، آمیوده کاش بهمن دوئه.» دومله خدا ژنی کا دپرسسته: «آم چه کاری به کی کردزه؟» ژنی واته: «تلتی من فیریب دوئه.»

خدا نَلْتی نه واته: ته ملعونیش. بَسی اَشْتَن لَوَه سر بشی و خاک بری. ته و ژنی یَنده کار نیفرته بب و اَشْتَن و ژنی نسلی مینه کا دیشمنتی بنام. ای نفر ژنی نسلی کا اَشْتَن کله بکوستی و ته چه پاشنه بگشتیش.

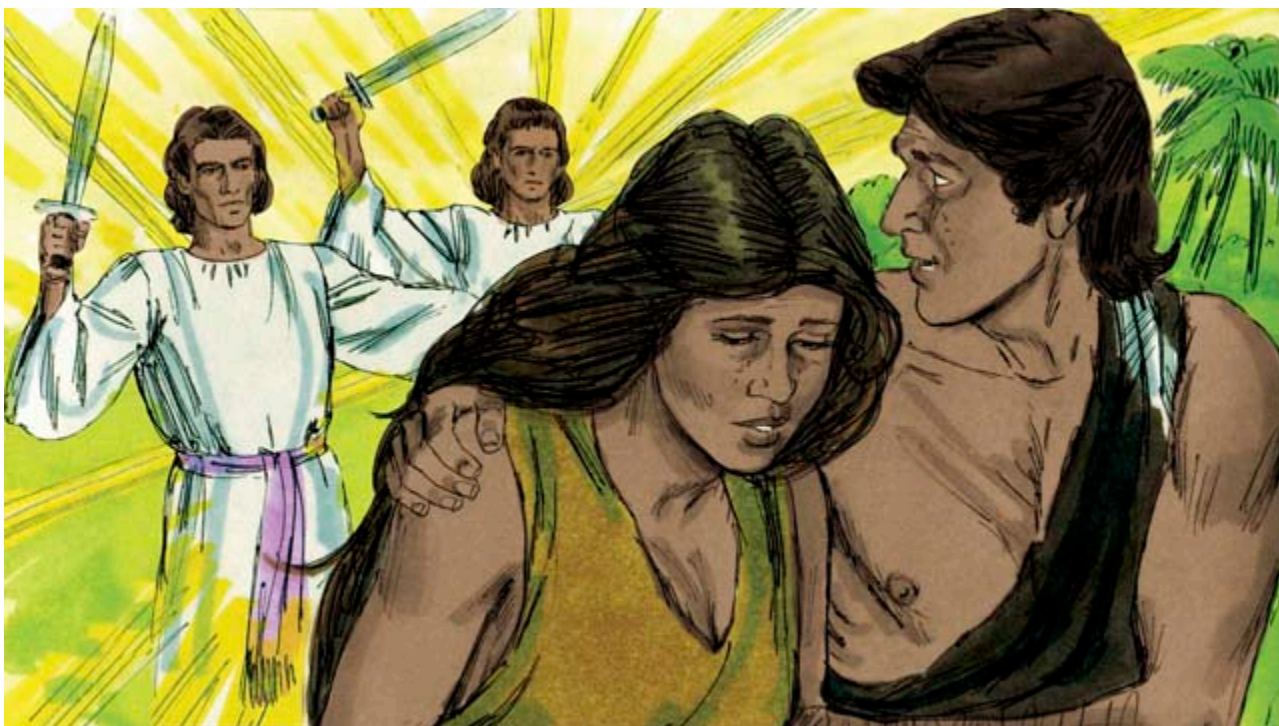

دومله خدا ژنی نه واته: «ژنده ته را خیلی داجینیم (دردناکیم) بکرد. اَشْتَن ایشتیاق به اَشْتَن شو ببی و آ به ته موسلّطه بب.»

خدا مردی نه واته: چون آشتن ژنی گفر گوش آکرده. بهمن کار سرپیچی کرده، زمین نهلت بی یو ته وره زحمتی نهش خراک پیدا بکرد. آخر بمردیش و آشتن جان به خاکیه آرگردست. « آدمی آشتن ژنی نوم حوا پنوئه کی مئه-ش (معنیش) زندگی آدره. چون ا بسی آدمون همه گله ننه بوبو. خدا به مون حیوونه پوسته پرتالی دکرده.

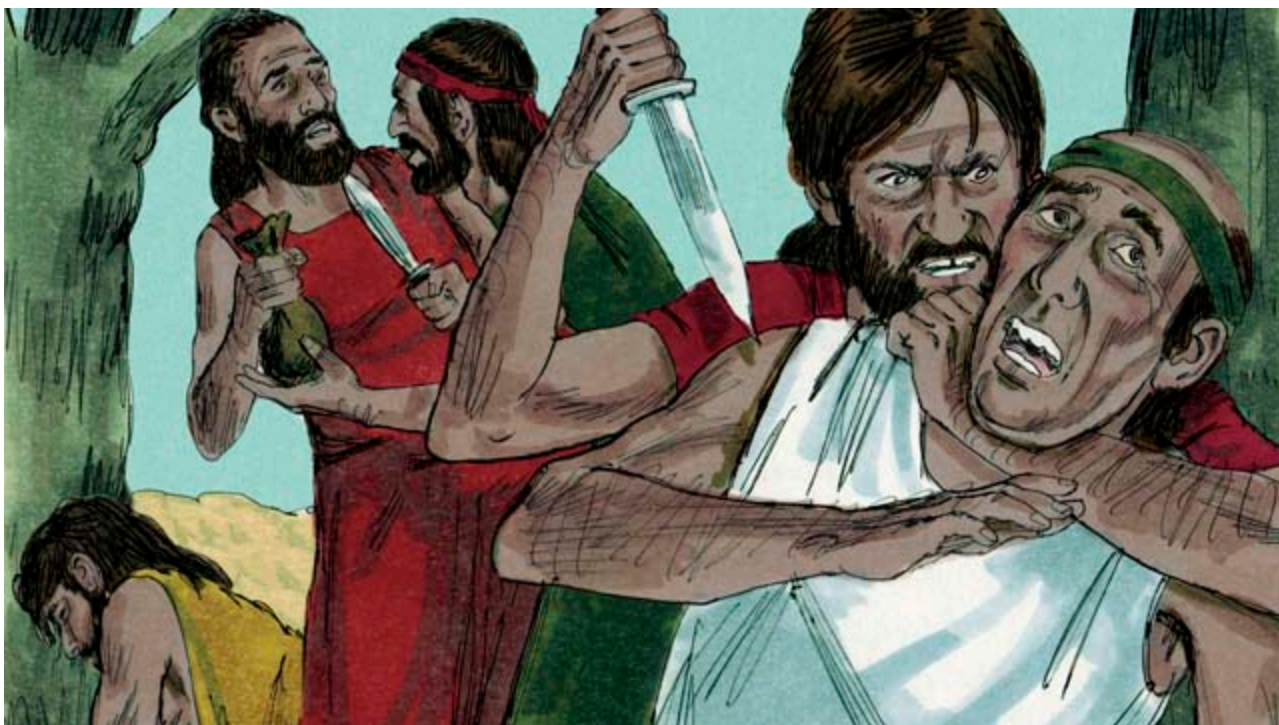

دومله کا خدا واته: ايسه کی اينسان چمهشار آبويه و بشای چاک و هيچی تشخص دويه، بسی نشيته کی زندگی داری میوه کا نی برو کی تا آخر زنده بومونو. « پس خدا ايه آخاسه باغي کا برکردین. ابي باغي بزنگا کا زوراره ملايگميه هشتين تا زندگی داری میوه هرده نه بیگرون.

٣. سَیْل

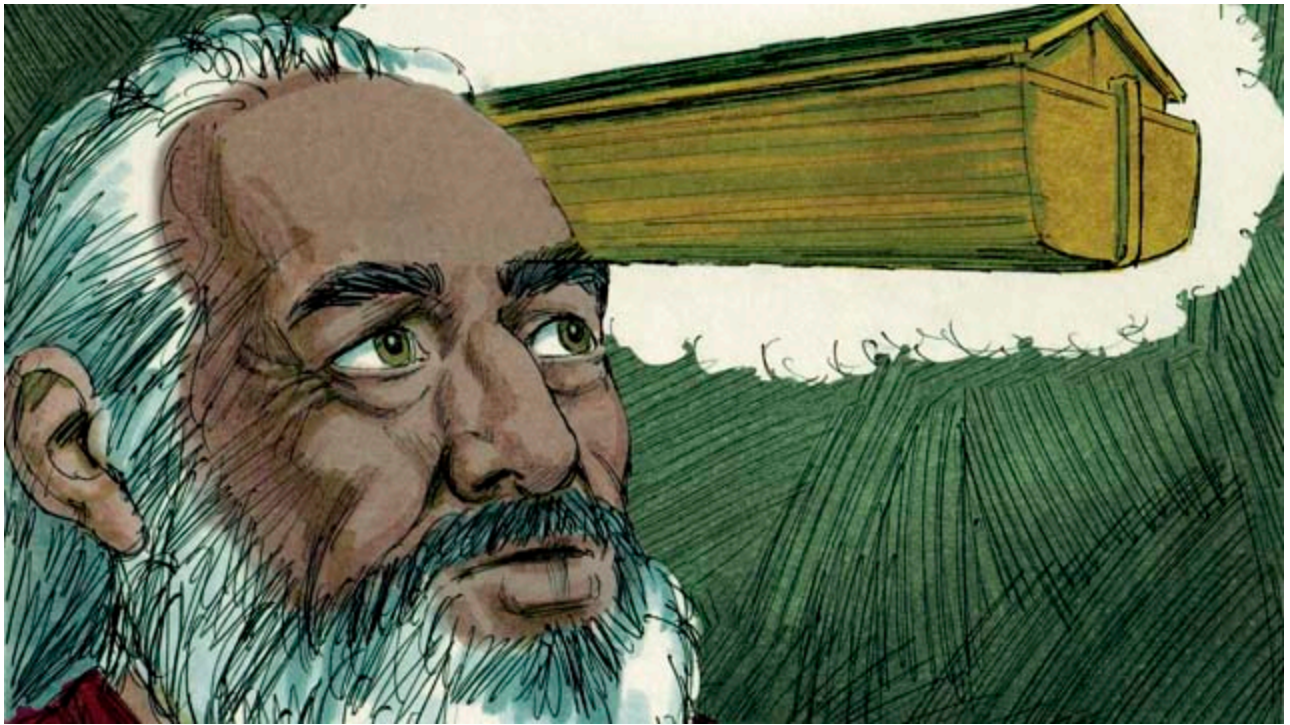

خَلی سالون به دوم، اینسانون تیداد زمینی سری کا ور ابه. ایه اَنه تند و شر بین کی خُدا تصمیم گته دینیا گردی ای سَلی نه مین ببرو.

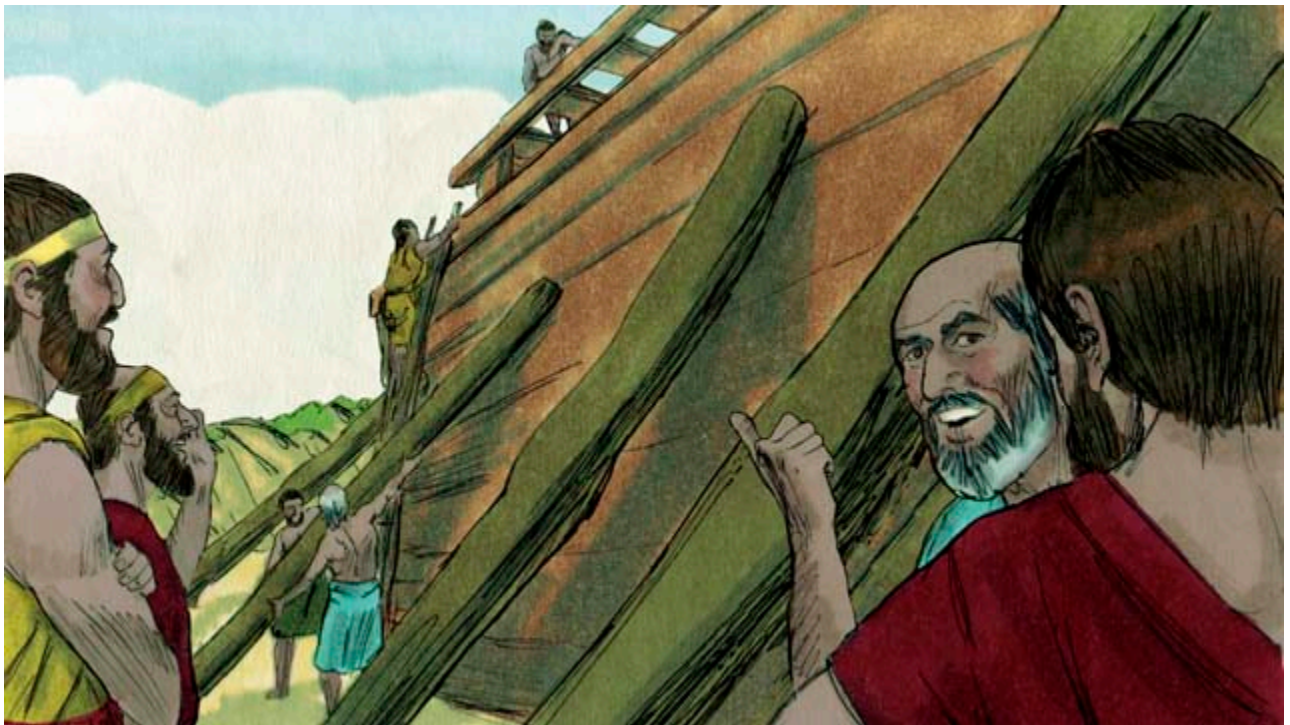

ولی خُدا نوح پیغومبری (حضرت نوح) کا خُش آمه به. اَ عادیلَه مردی به که هیچَه آدمون دله کا به کا زندگی کرده. خُدا نوحش اُشتن تصمیمی کی سَلی باره کاش هست به آگا اکرده. ایی به نوح پیغومبری واته کی ایله گشتی بَسازو.

خدا به نوح فرمایش کرده کی گشتی درازی ۱۴۰ متر، وشاییش ۲۳ متر و بلندیش ۵/۱۳ متر بسازود. نوح بسی ام گشتی سه مرتبه کا چو نه بسازه. گشتی را بسی سقف، و رَه اوتاق و بنجه بیه. گشتی ا را به کا ساخته به کی نوح، آشتن خردخالون و خشکی حیوونون سیلی کا غم برو.

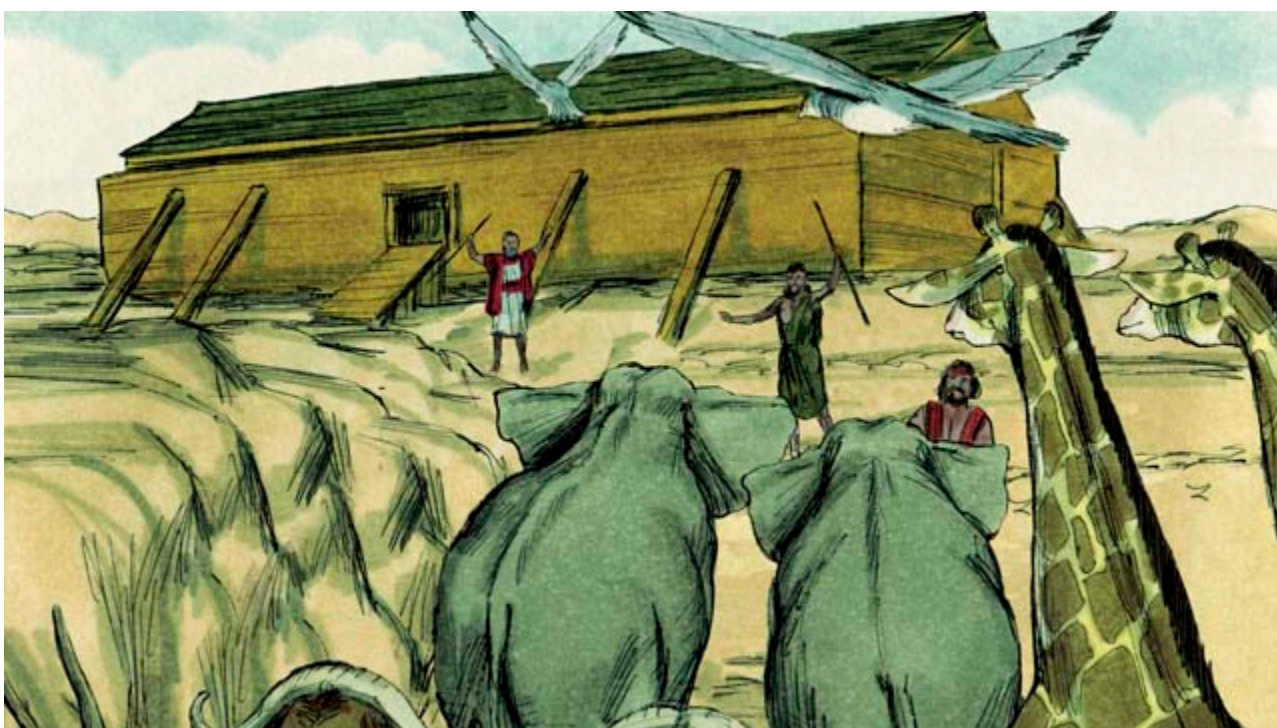

نوح خدا کا اطاعت کرده. ا و چه سه گله زوئه گشتی شون همجوری کی خدا فرمایش کرده به ساخته چون ا گشتی خیلی یال به، چن سالی-شی وخت برده تا ساخته بوبو. نوح مردومی هوشدار دوئه کی سیل بومهی و آیه بسی خدا طرف آگردون. ولی آمون نوح گف قبول نکرده.

خدا همچنین فرمان داد که نوح و خانواده‌اش خوراک کافی برای خود و حیوانات جمع‌آوری کنند. وقتی همه چیز آماده شد، خدا به نوح گفت زمانش رسیده تا آن هشت نفر یعنی او، همسرش، سه پسر و عروس‌هایش داخل کشتی شوند.

خدا هر حیوان و پرندای کا ای جفت نر و مؤنّه نوح طرف آدوئه تا دَشون کشتی دِلّه و سیلی را سَع بومونون. همچونین خدا، هفت جفت نر و مؤنّه حیوانون همه گله کا کی قریونی کرده را چاک بین، آداشته. وختی گرد کشتی دله دَشین، خدا کشتی برنگا دبسته.

دومله چل روج بندمبهدوم کلاک وارسته و آو زمینی کا آنته پگلسسته کی همه چی، حنا بلندہ کوئہ نی بیی نہ پور آبین.

موجودہبی کی خشکی کا زندگی اکرین گرد، غیزز کشتی دلہ آدمہ و حیوونہ، مردین. کشتی آوی سری کا بہ ٹو چہ دلہ کا ہر چی ہست
بہ مردہ کا بروشتین.

کلاکی پښتنه به دوم، کشتی پنج ماه آوی سری کا به و آم مودتی کا آو دمنده کم آبه. دومله ای روزی ای کویی سری کا کشتی پمنده. اما دینیا هله آوی بنی کا به. سه ما به دوم کومون گپه دمندين پيدا به.

چل روجی به دوم، نوح ايله کلاج آدوئه تا خشکه زمین پیدا بکرو. کلاج پرسته ولی خشکیش نوینده.

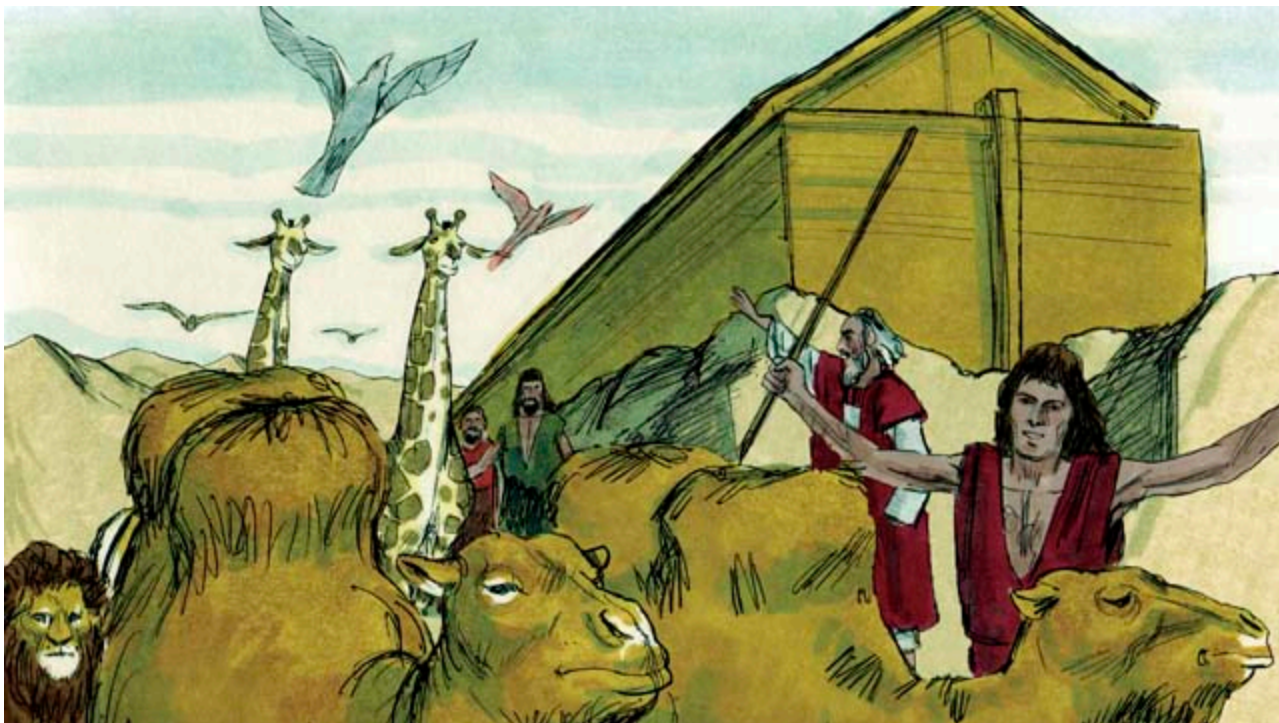

چَه به دوم نوح ايله گفتر آدوئه. ولی کفتری نی نشاسته خشکییه زمین پیدا کرده، نوح طرف آگردسته. دوماه نه هفته کا، هنیش کفتر آدوئه و کفتر ايله زیتونه داری لیوی نه کشتی دله آگردسته. آو نشته به ئو و گیپاهه پرمهین.

نوح ای هفته نی منده و سومه دَفَش کفتر آدوئه. ام دفه کفتر آنگردسته. آو نشته به ئو کفتری خشکی کا ای جگایی پیدا کرده به.

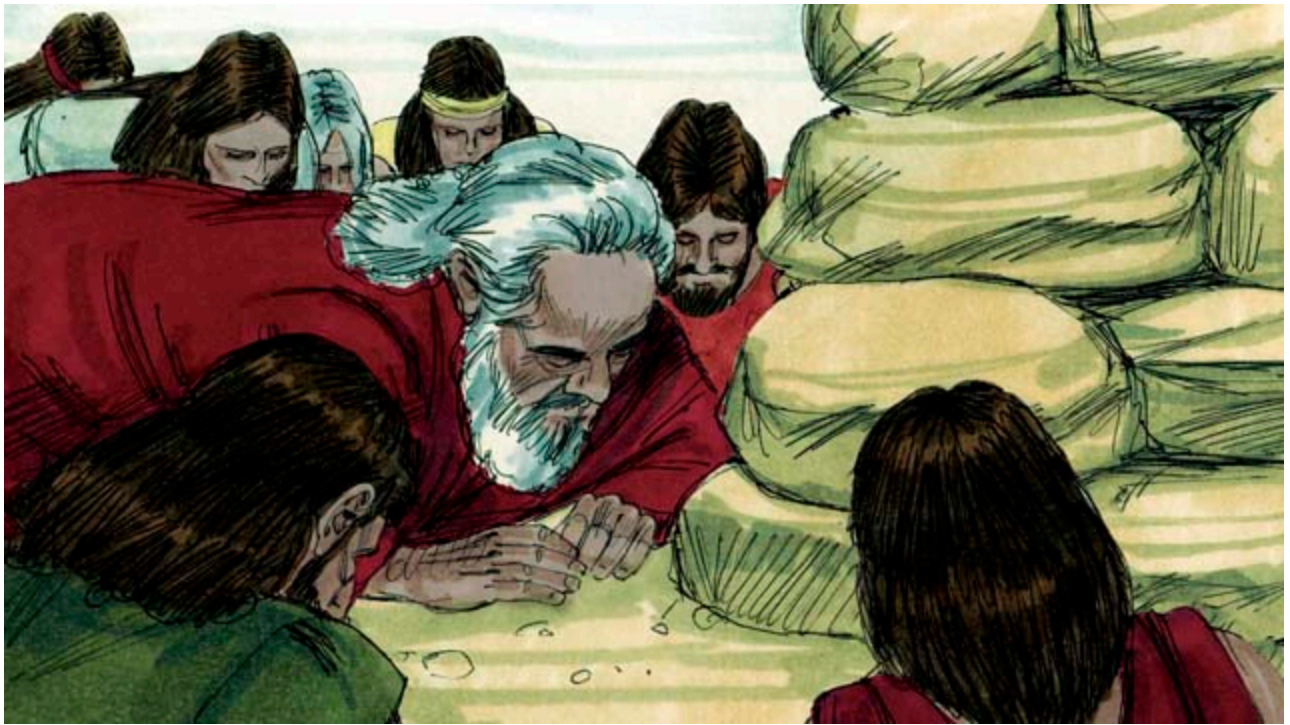

دَه ما به دوم خدا به نوح واته: «اِشتن کوچوگفت و حیوونون نه کشتی کا سِرا برشه (ویرائه). بَزییه، خَرَدِرون بوبو و زمینی پور اکرده.» پس نوح و کوچوگفتش کشتی را ویرمین.

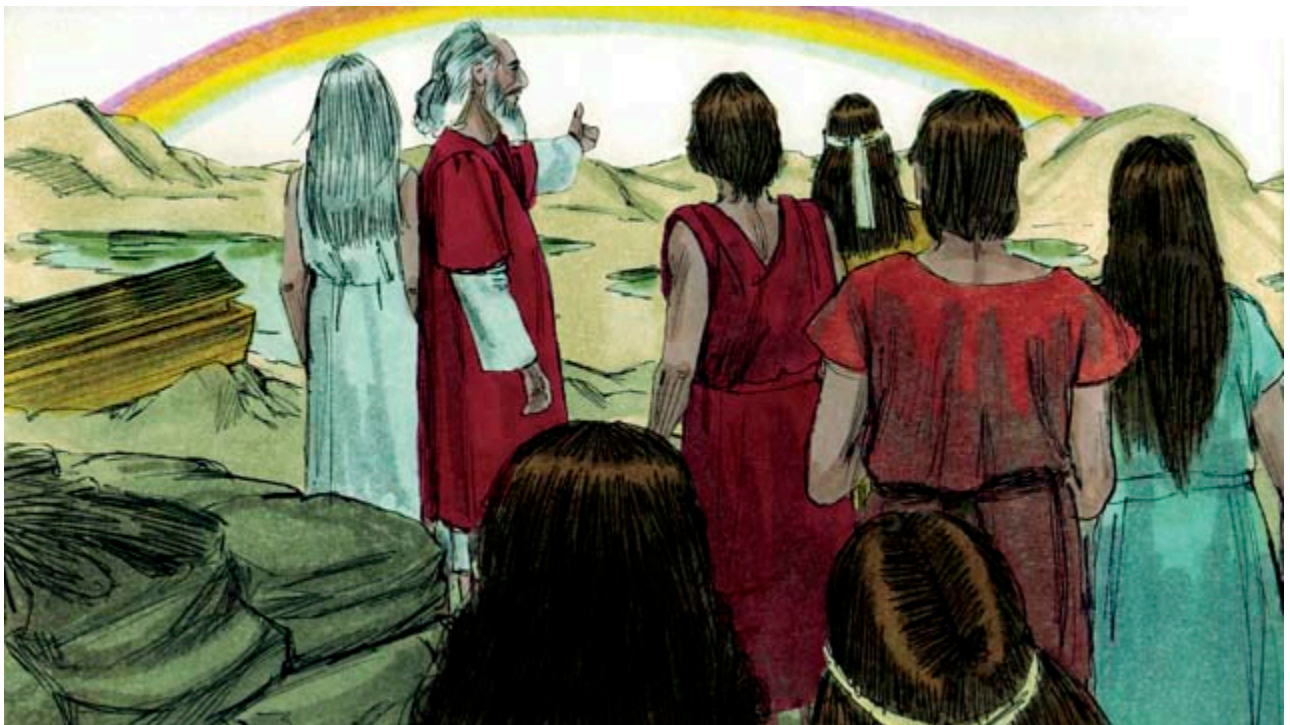

نوح کشتی کا ویرمه به دوم قربونیه جگایی ساخته ئو و حیوونیهی شی کی ام کاری را ورده بین، قربونی کردین. خُدا نوح آم کاری کا شاد آشه و چه خَرَدخالونش برکت دوئه.

دومله خدا آنته قاول دوئه: «ده زمینی اینسانی آشرتی خوئی، سیلی نه، تهلّت یا نابود نمکرد؛ اگم چه کی اینسانی دل خردنتی کا گناخکاره.»

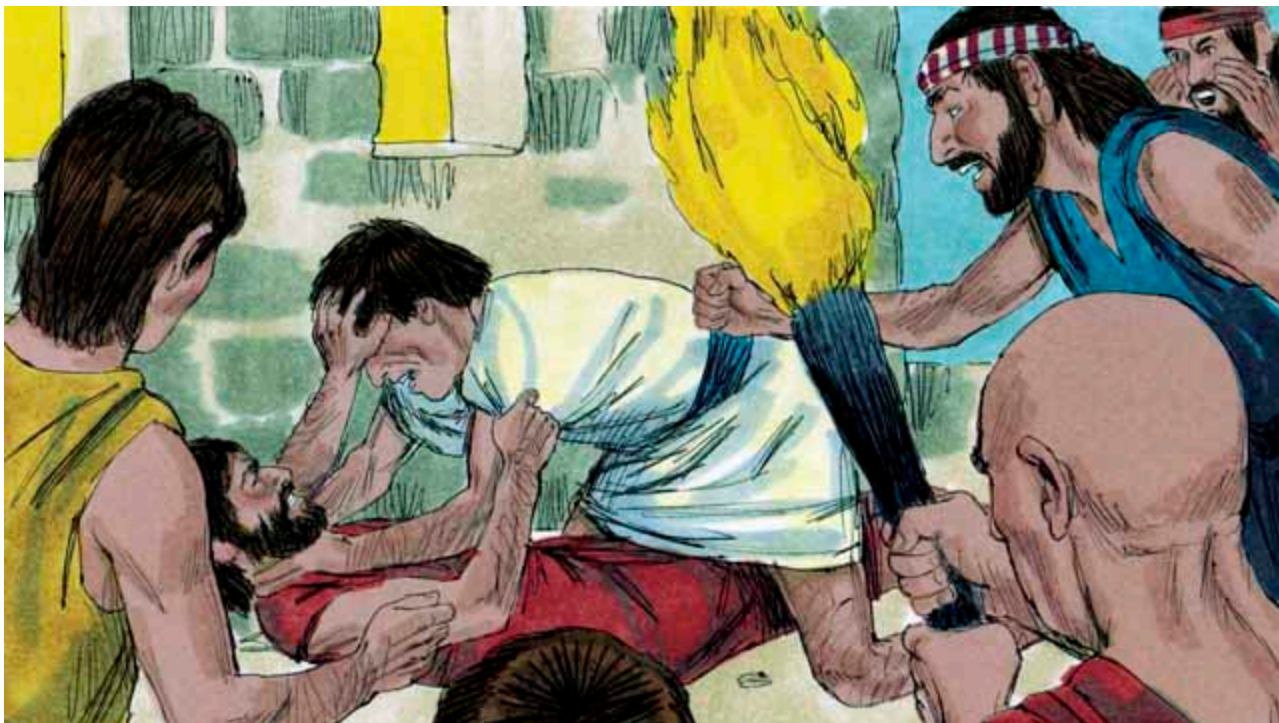

دومله خدا آشتن قاولی نوشونهش اولئه رنگینکمانش آسیوني کا سای آکرده. هر ماقه آسیوني کا رنگینکمان بزوی، خدا و چه قام چه قاولی یاد درقنین.

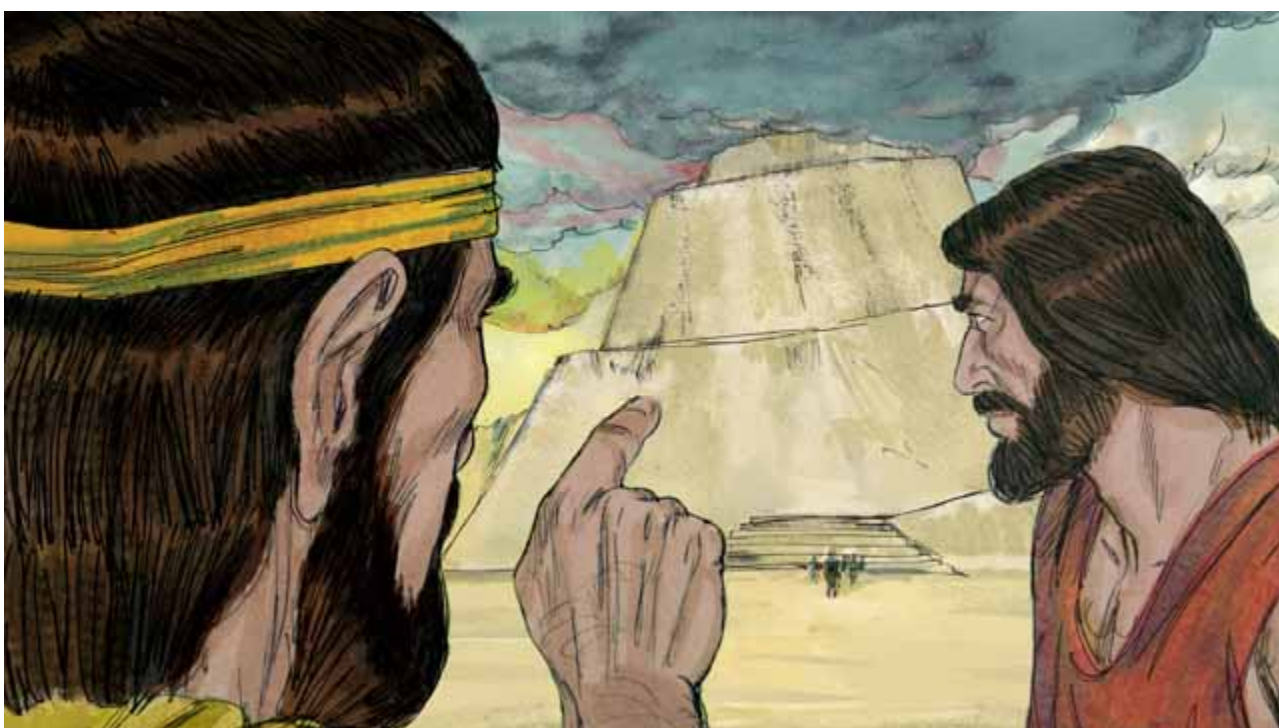
گنه نقلی موقدسه کیتابی کا : پیدایشی کیتاب ۶ مه فصلی کا ۸ مه فصل

۴. خدا عهد ایبراهیمی نَه

چن سال نوح طوفانی به دوم، اینسانون تیداد هنی ور آبه. آیه هنی نیسبت به خدا و ینده کابین گناخ کرده و چون گرد ای زونی نه گف آرنین، خدا دستوری کا ایطاعت کرده نو پخش و پره آبه نو زمین پور آکرده عوضی، ای جگا کا جم به-بین و دمندی آشتر شهر ساخته.

آیه موتکبیره آدم بین و نپیشون به خدا دستورون نه زندگی بکرون و حتی دمندی چن مرتبه گه ساخته کی سز ش کابه آسبونی درسته. خدا وینده کی اگم آیه آشتن هیچکارون ایدامه بدرون، وره گناخونین آلیده آرب.

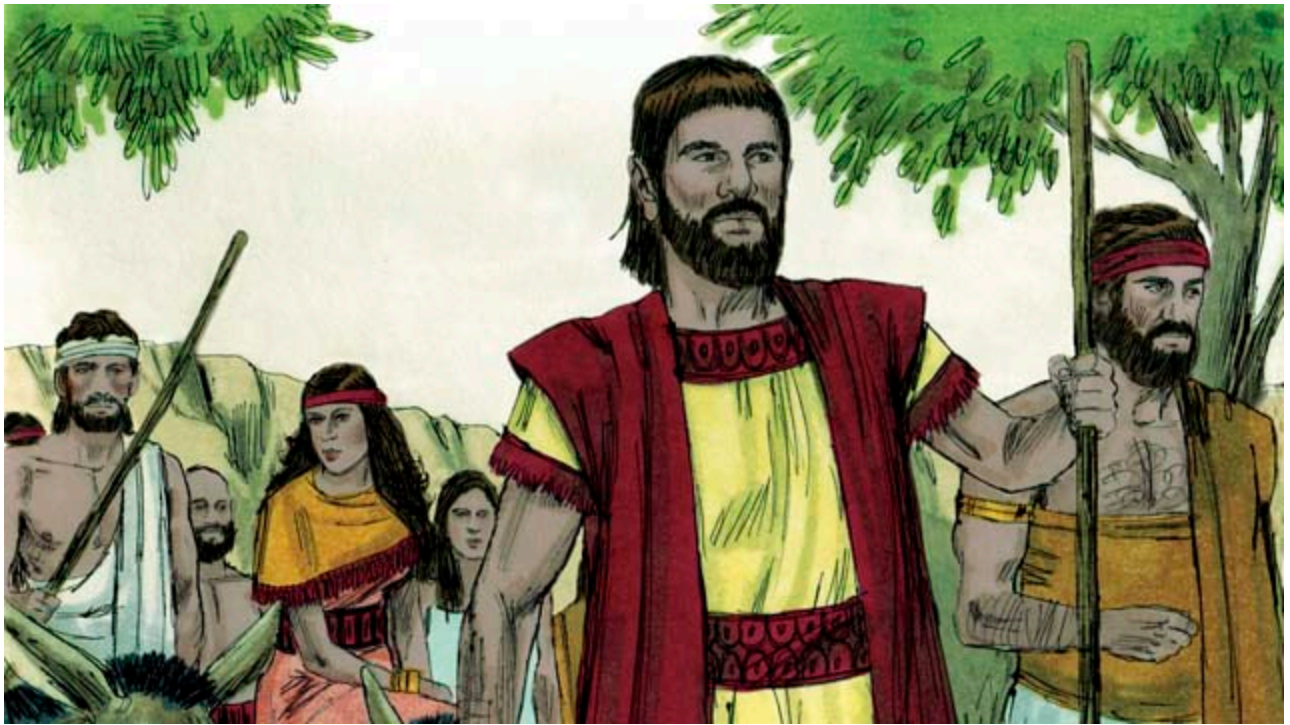

خدا چہمون زونہ (زَونہ) چن جور زون آکر دین و ایش دینیا کا پخش و پَرہ آکر دین. شہری کی اینسانون شور و بہ ساختہ کردہ بہ چہ نومشون «بابل» پنوئہ کہ منیش آشوفتہ یہ.

چن صد سالی بہ دوم خدا ای مردی نہ گف ژہ کی نومش «آبرام» بہ. خدا بیی فرماییش کردہ: «آشتن ددہ گہ و مملکتی ور آدہ تو بہ چگایی بش کی از تہ بہ اوئہ ہیدایت بگم. از بہ تہ برکت بدام و بہ تہ کا ای یالہقومی سای آمکرد. از آشتن نومی یال آمکرد. بہ کسیبی کی بہ تہ خیر بدرون خیریم بدا و ایہی کی بہ تہ نہلت بکرون، ملعونیم بساخت. زمینی سری کوچوگفتہ ہمہگلہ آشتن خونہی برکتین بونند.»

آبرامی خدا کا ایطاعت کردہ۔ آبی آشتن ژن سارای، آشتن خمتکارہ و آشتن ہستی (مالومول) پگتہ ئو سرزمین کنعانی طرف کی خدا بیی نوشون دوئہ بہ را دگنستہ۔

وختی آبرام بہ کنعان درستہ، خدا فرمایش کردہ: «آشتن داورہ دییس۔ ام سرزمینی کی کاش ویندہ، بہ تہ ئو آشتن خردنونیم بدا.» دوملہ آبرام اطمینی کا، ساکین آہ۔

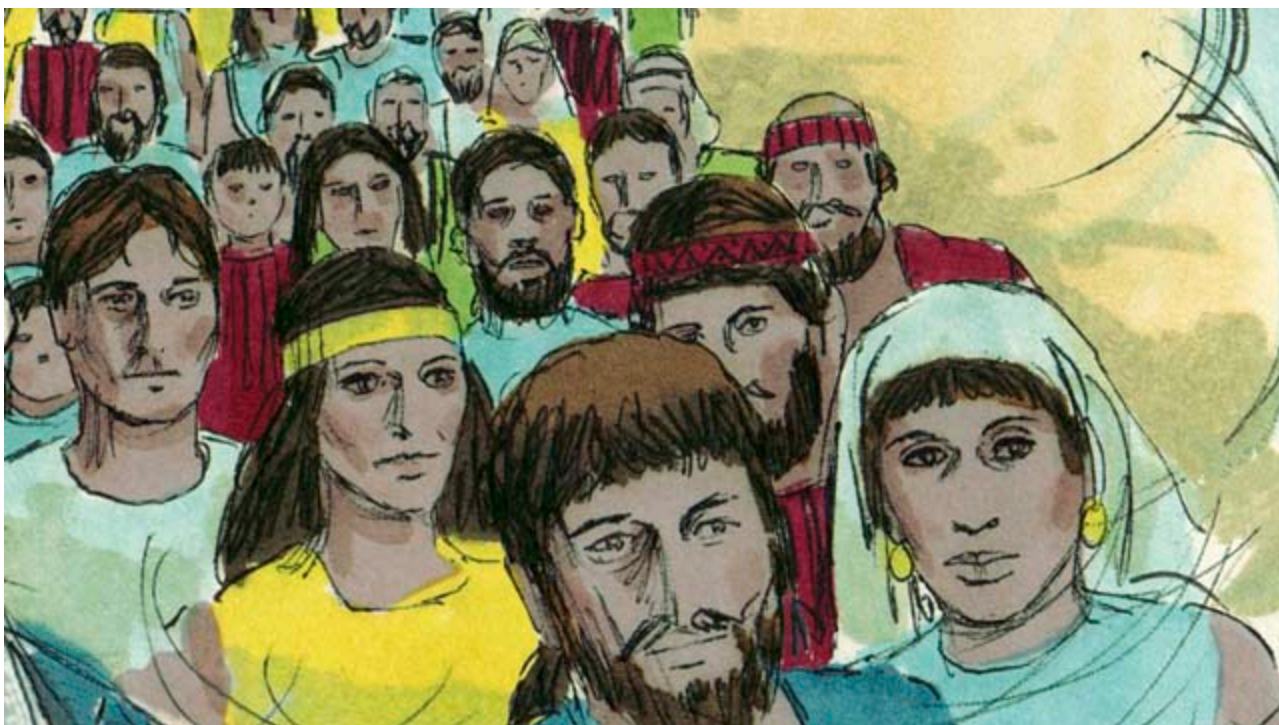

اوڻه مردی هسٽبه نومش «ملکیصدق» به کی یاله خدا کاهین به. ابرامی آش اشنن ایله جنگون آخری کا وینده. ملکیصدقی به ابرام برکت دوئه و اوڻشه: «یاله خدا کی آسونون و زمینی صابییه، ابرامی نی برکت بدرو.» دومله ابرامی نی جنگی کا ویگته مالون کا دهٔیک به ملکیصدق دوئه.

چن سالی دیورده، ولی ابرام و سارای را هله خردنی نبه. خدا ابرامی نه گف ره و هنیش وده دوئه کی بهمون ایله زوئه بدای و چه نسلی کا خلی خردنه دنیا دیگنست کی آسونی استرشی شار ورین بب. خدا ابرامش عادیل زونوسته، چون آبی خدا وده قبول کرده به.

دومله خدا أبرامی نه ای عہدی بستہ. ممولن عہد دہ طرفہ توافقیہ کی طبقہ چپی آ دہ طرف موعہید ببین تا کاری یندہ را بکرون. ولی
 أبرامی بارہ کا، خدا ای زمانی آم عہد دبستہ کی أبرام سنگینہ خاوی کا بہ. ہتہکہ نہ أبرامی شاستہ خدا سس درستہ. خدا واتہ: «آز آشتن
 ووجودی کا ایلہ زوئہ بہ تہ بدام و کنعانی سرزمینی بہ آشتن نسل و نتاجی بدام.» ولی أبرامی را ہلہ زوئہیی نہ.

گنہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: پیدائیشی کیتاب ۱۱ تا ۱۵ مہ فصلی کا

٥. وَدَّهْ زَوْنَه

دَه سال کنعانی سرزمین شه به دوم، ابرام و سارا را هله خردن نَبه. دومله ابرامی ژنی سارا به واتَه: «ایسه کی خُدا ایجازه دوئه نی مَه را خُردنی بوبو و ایسه کی از خاملِپرِمه را خیلی پیریم، چَمَن ختمتکارَه «هاجر» ی بَبَه تا آ بَشَا تَه را خُردن زنده.»

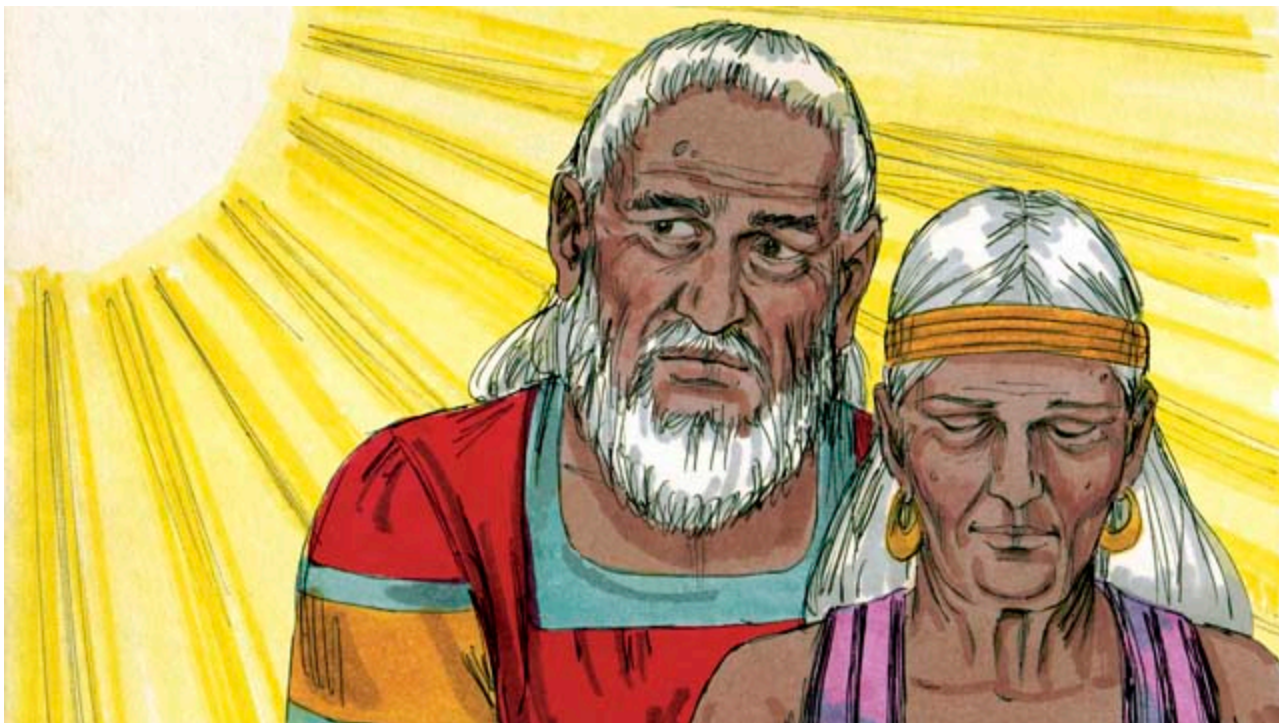

ابرامی هاجر برده. هاجری ای زوئیهی زنده و ابرامی چه نوم ایسماییل (اسماعیل) نوئه. ولی سارا دمنده هاجری کا زَره هرده. وختی کی ایسماییل سینز هسآله ابه، خُدا هنی ابرامی نه گف ژه.

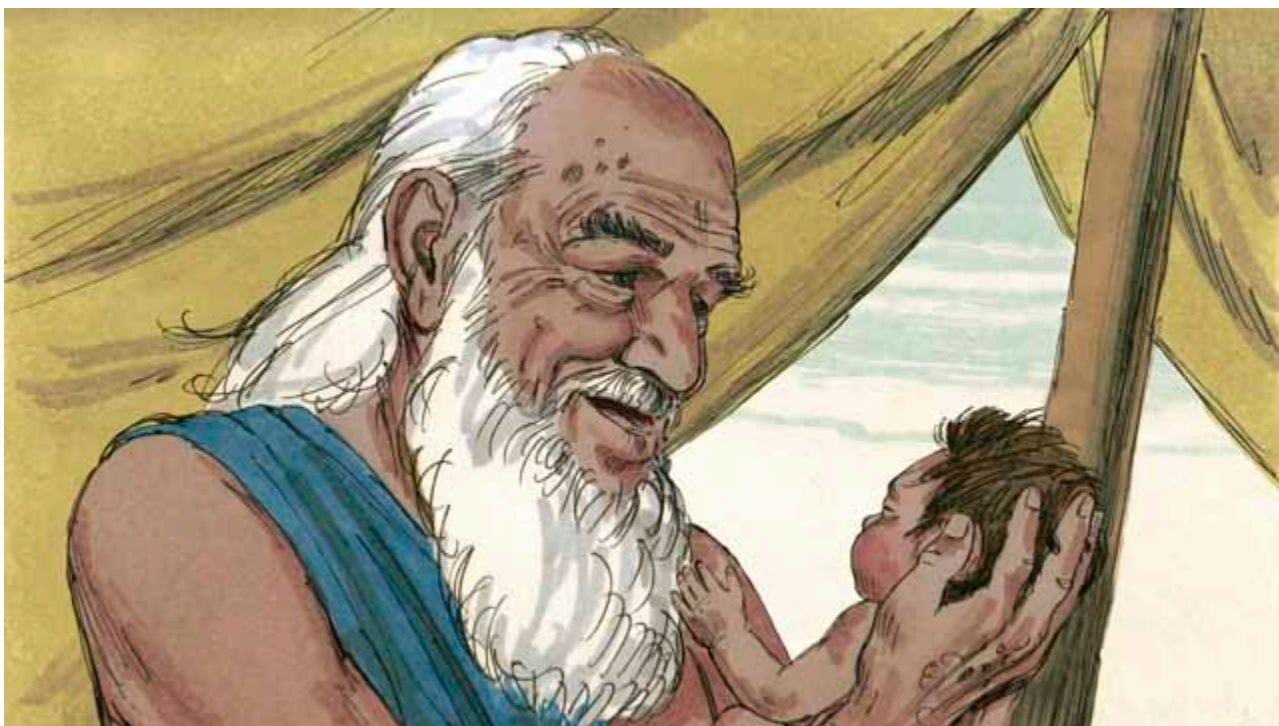

خدا واتّه: «آز موطلقه آسانّه (قادر مطلق) خدام و به ته نه عهدي دمبست.» دومه أبرامی به خدا درگا سر ویرورده. خدا هنی أبرامی نه واتّه: «ته خیلی قومون دده بسی بیی. از کنعانی زمینی (سرزمین کنعانی) به ته و آشتن نسل و نتاجی بدام و همیشه چه مون خدا ببیم. ته نی بسی آشتن خانواده زوئه خردنون گردی سنت (ختنه) بکری.»

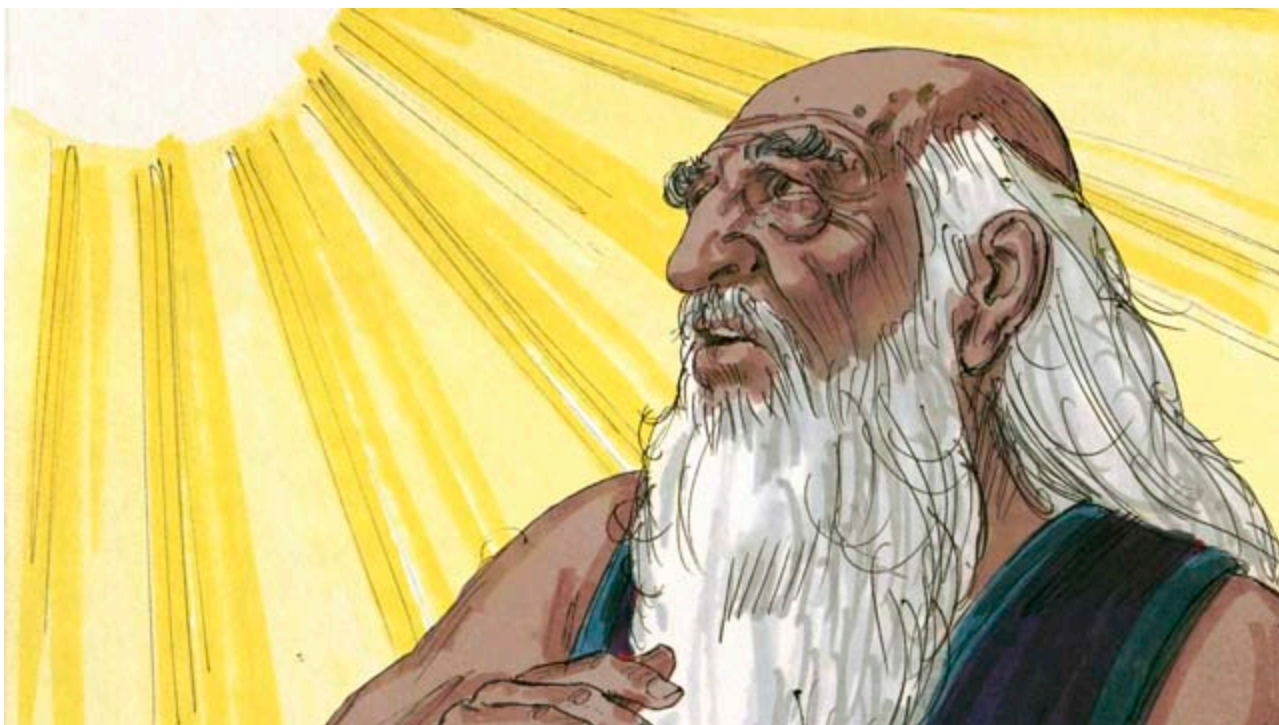

آشټهژن سارای، ایله زوئه بزندی که وډمخردنه بب. چه نومی ایساق (اسحاق) پټه. از بیی نه قراری بنام و بیی کا یاله نسل بساختیم. ایسماییلی (اسماعیلی) کا نی یاله قومی بساختیم، اما چمن قرار ایساقی (اسحاقی) نمره بب. «دومله خدا ابرامی نوم اگاردننسته ئو و چه نومش ایبراهیم (ابراهیم) پنوئه کی بیی وره قومون دده. سارای نومش نی عوض اکرده و «ساره» ش نوئه کی منمش (معنیش) شا خردن (شاهزاده) یه.

ابراهیمی آروزی آشتن فک و فامیلون زوئه خردنه گرد سنت (ختنه) کردین. ای سالی به دوم، وختی کی ابراهیمی را صد سیند و یاره را نود سیند هست به، ساره ایله زوئه زنده. هه جوری کی خدا پیسته به، امون چه نوم ایساق (اسحاق) پنوئه.

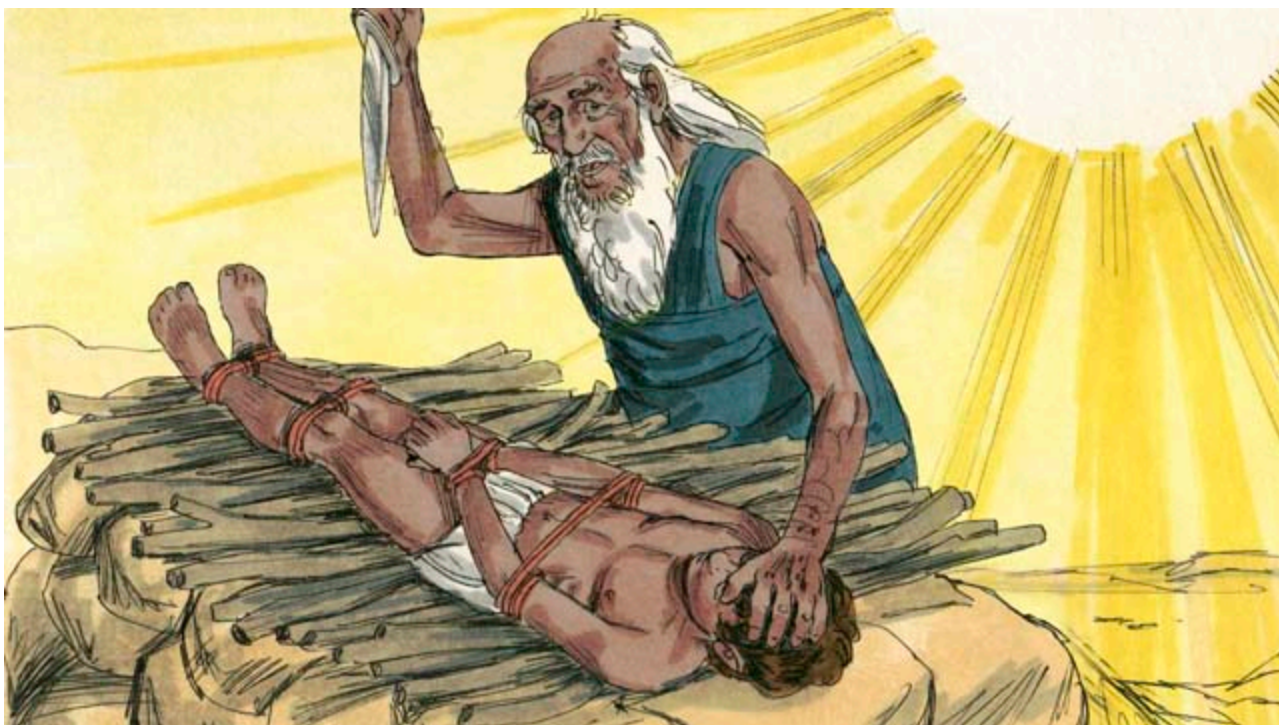

وختی کی اسحاق جوانه مردی آبه، خُدا ابراهیمی ایمون ایمنحان کرده و واتشه: «آشتن تنخا زوئه اسحاقی مه را قُربونی بَگه.» ابراهیمی هنی خُدا کا ابطاعت کرده نو حاضر آبه تا آشتن زوئه قُربونی بَکرو.

وختی ابراهیم و اسحاق قُربونی بَگه را کابین شه، اسحاق دپرسسته: «دده، ایژم قُربونی را حاضره، ولی وَرَه چَهبه؟» ابراهیمی جواب دونه: «زوئهم، خُدا قُربونی را وَرَه حاضر آرکرد.»

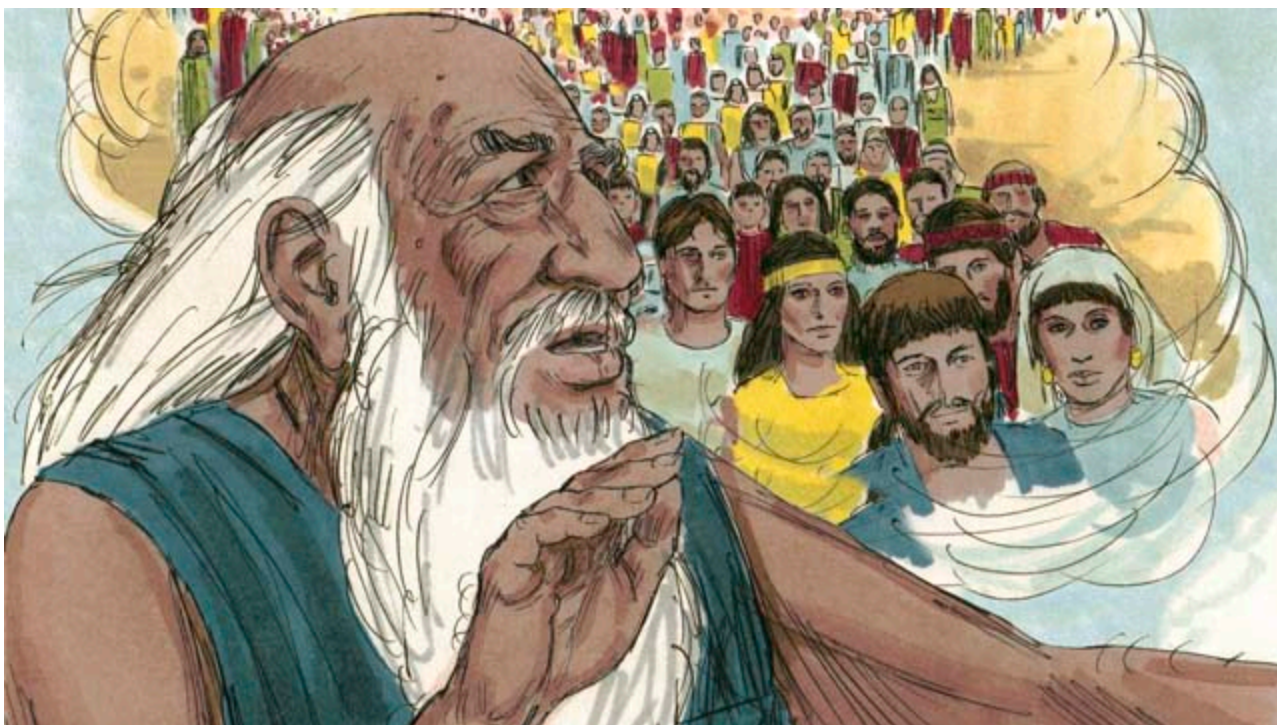

وختی اِیه قِربونیه جگا درستین، ابراهیمی آشتن زوئه اسحاق ای لافندی نه دبسته و آش قِربونیه جگا کا نوئه. ابراهیمی پیسته آشتن زوئه قِربونی بگرو کی خدا فرمایش کرد: «دس غمبه! زوئه آسیبی دمراسن. ایسم زونوسته کی چمن ترس آشتن دلی را دره، چون آشتن ایله زوئر بهمن کا دریغ نکرده.»

ابراهیمی آنزکی کا، ای نری وینده کی ای بری کا دمنده به. خدا یر اسحاقی عوضی قِربونی کرده را حاضر آکرده به. ابراهیمی شادی نه یر خدا را قِربونی پیشکش کرده.

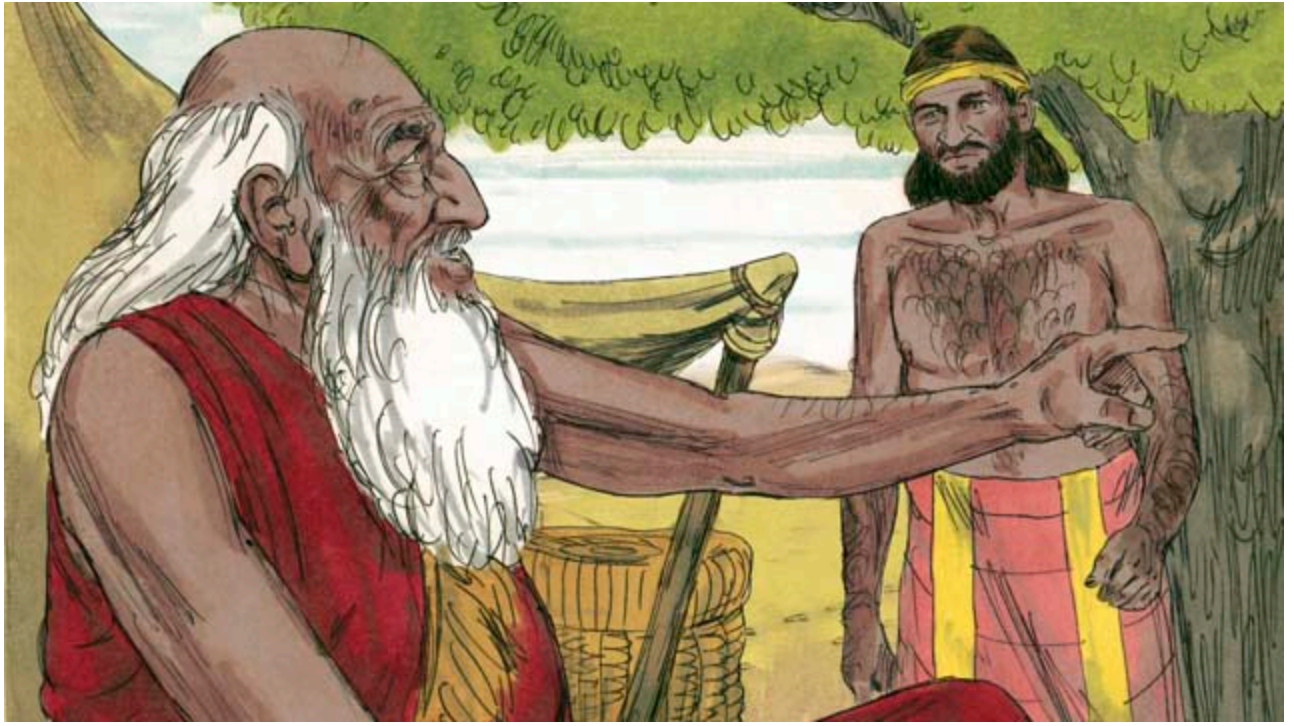

چَه به دوم خُدا ابراهیمی نه واتِه: «چون تَه حاضر بیش تا اَشتن همهچی، حَتّا اَشتن ایله خُردنی به مَن بَدری، از نی قاول بَدام به تَه برکت بَدَم. اَشتن نسل اَسترشی مون کا وَره آرَب. چون به مَن کار ایطاعت کرده، زمینی سری خانوادَهیه گرد اَشتم وسیله نه برکتین پَیدا بَکرد.»

گَنه نقلی موقَدَسه کِتابی کا: پیدایشی کِتابی ۱۶ تا ۲ مه فصلی کا

۶. خُدا اسحاقی را حاضر آرگرد

وختی کی ابراهیم پیر آبه و زوئش اسحاق جوان آبه به، ابراهیمی آشتن ختمتکارون ایلش به آشتن دینیدگنستہجگا و آشتن فامیلون سرزمین آدوئہ تا اوئہ کا اسحاقی را ایلہ ژن بوئرو.

ڈرازہ سفری به دوم به جگایی کی ابراهیمی فامیلہ اوئہ زندگی اکرین، خدا آ ختمتکارش ریکا طرف کی ابراهیمی برا نوه به برده. آ ابراهیمی برا نوه به.

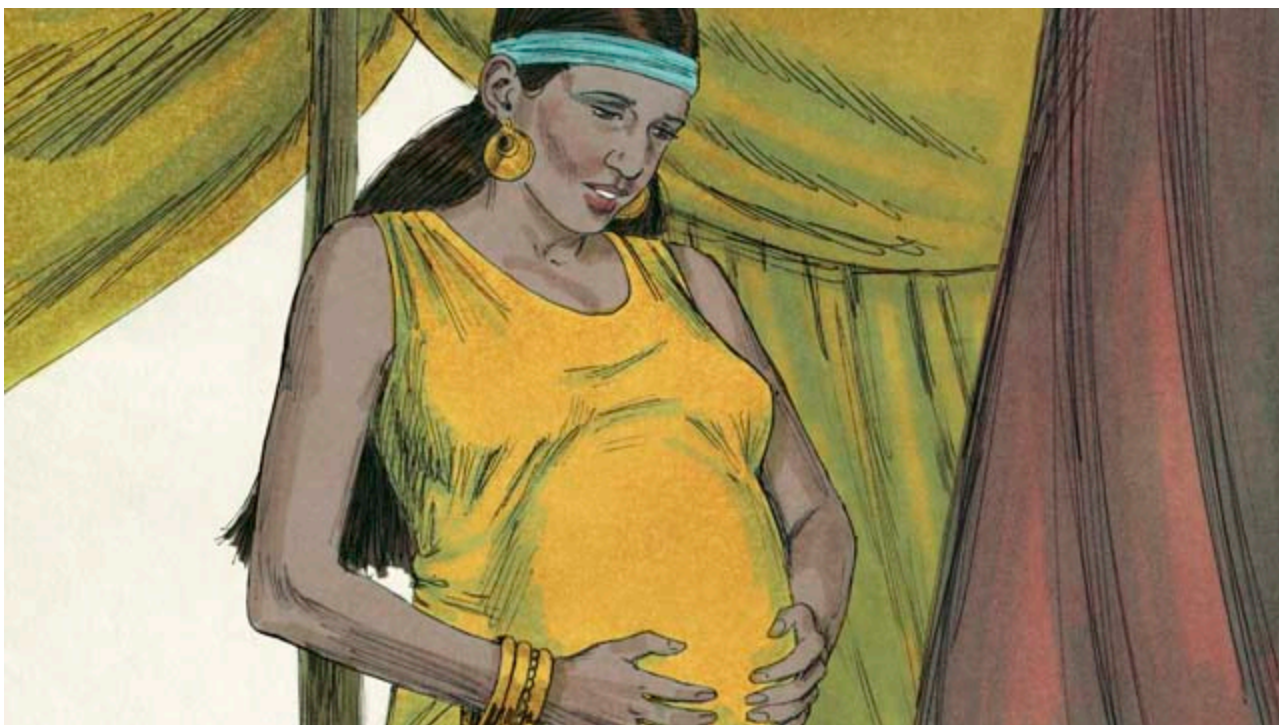

رَبکا قبول کردہ کی آسٹن خاؤادہ وَر آدرو (ترک بکرو) ئو آ ختمتکاری نہ اسحاقی گہ بوشو. تا دَرستہ، اسحاقی آ بردہ.

خیلی وختی بہ دوم ابراهیم مردہ ئو خدا بہ خاطرہ قراری کی ابراهیمی نہش دبستہ بہ، اسحاقیش برکت دوئہ. خدا و دہمون کا آ قراری کا ایلہ آم بہ کی ابراهیمی را بی شومارہ نسلی بی، ولی اسحاقی ژن ربکا نشای خردن دار بہ.

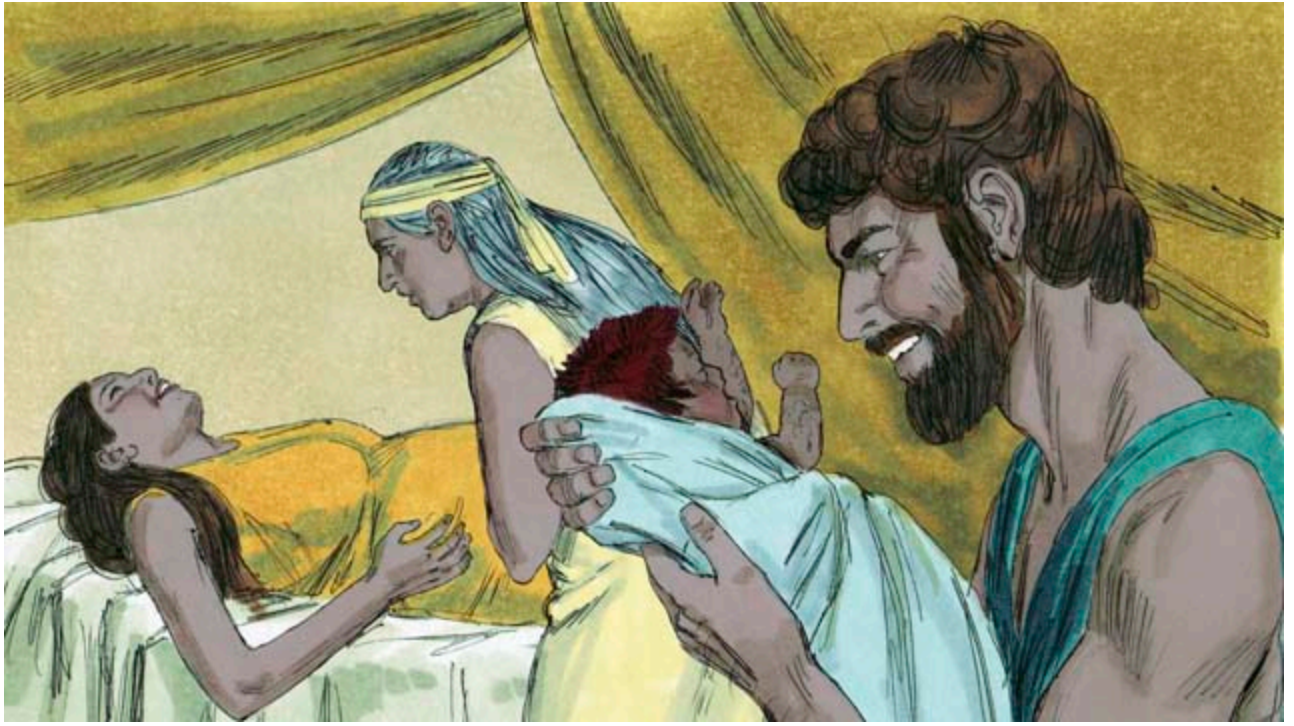

اسحاقی دوا نه، خدا ایجازه دونه ربکا دهل خامله پرا. اذ گله خردن، دینیا دنگنسی، ربکا خردن دونی کا پندهنه دوا کا بین هم خونئی، ربکا چه عیلتی خدا کا دپرسسته.

خدا ربکا نه واته: «ته ده گله زونه بزندیش. هر گلایی کا ای قومی به وجود بو من. ایه داییم پنده نه دوا کان بب، اما گچه برا قوم یاله برا قومی کا ایطاعت بکردی.»

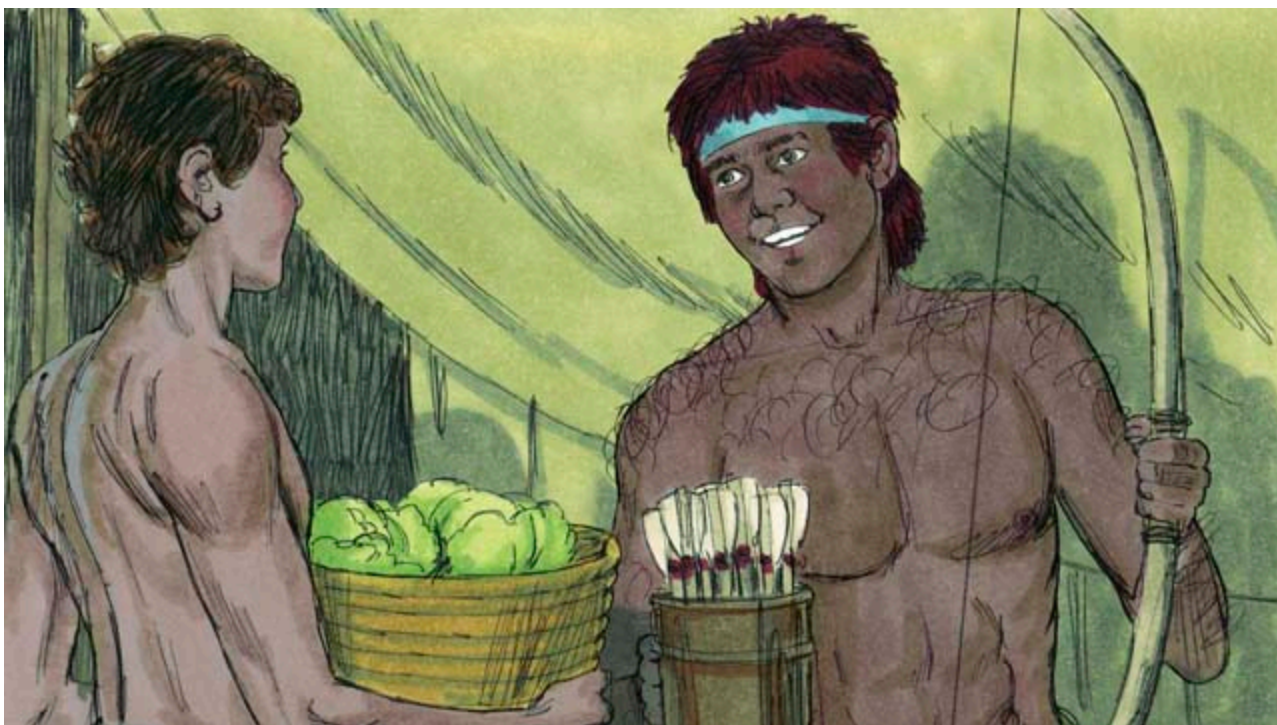

ربکا خردنه کی دینیا دگنستین، اولنه زوئه سرهرو به و جانش موئه پور به، آمون چه نوم عیسو پنوئه. دومله دوئمہ زوئه کی عیسو پاشنہش گتہ به دینیا دگنستہ. چه نومشون یقوب (یعقوب) نوئه.

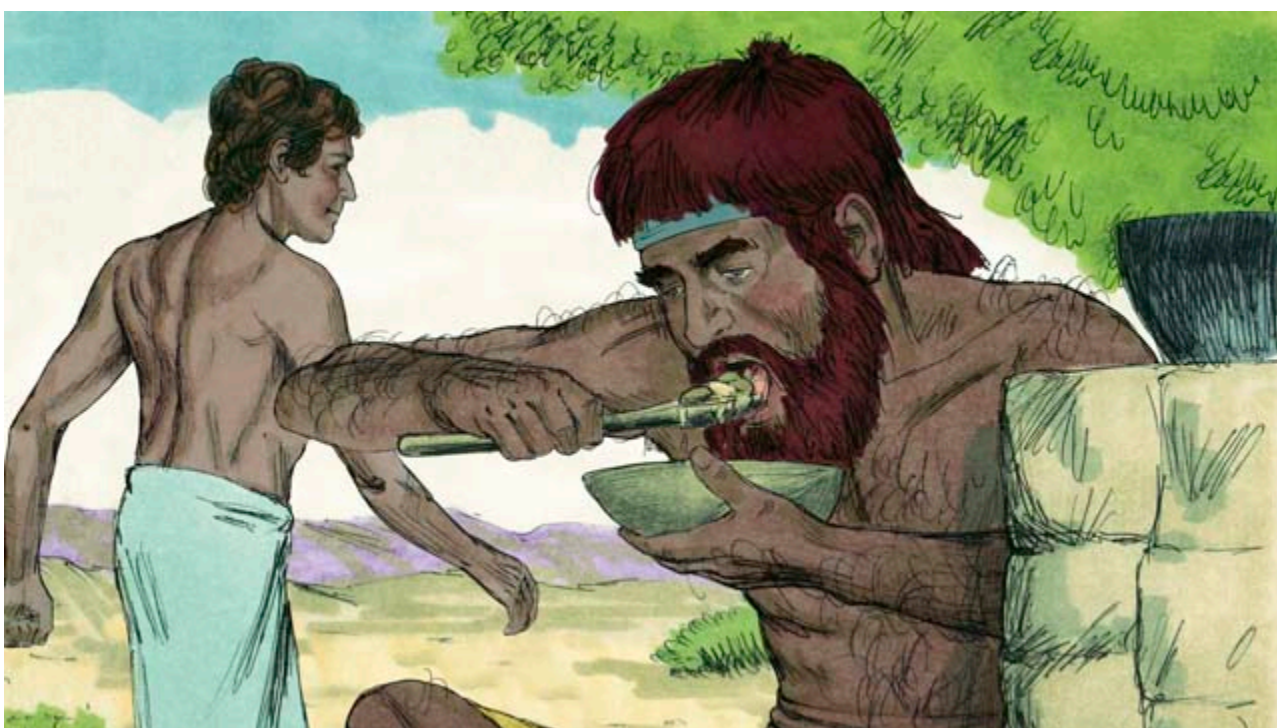
گتہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: پیدایشی کیتاب ۲۴ مه فصل ۱ تا ۲۵ مه آیہ پہ و ۲۶ مه فصل

۷. خُدا یعقوبی برکتہ بَدَا

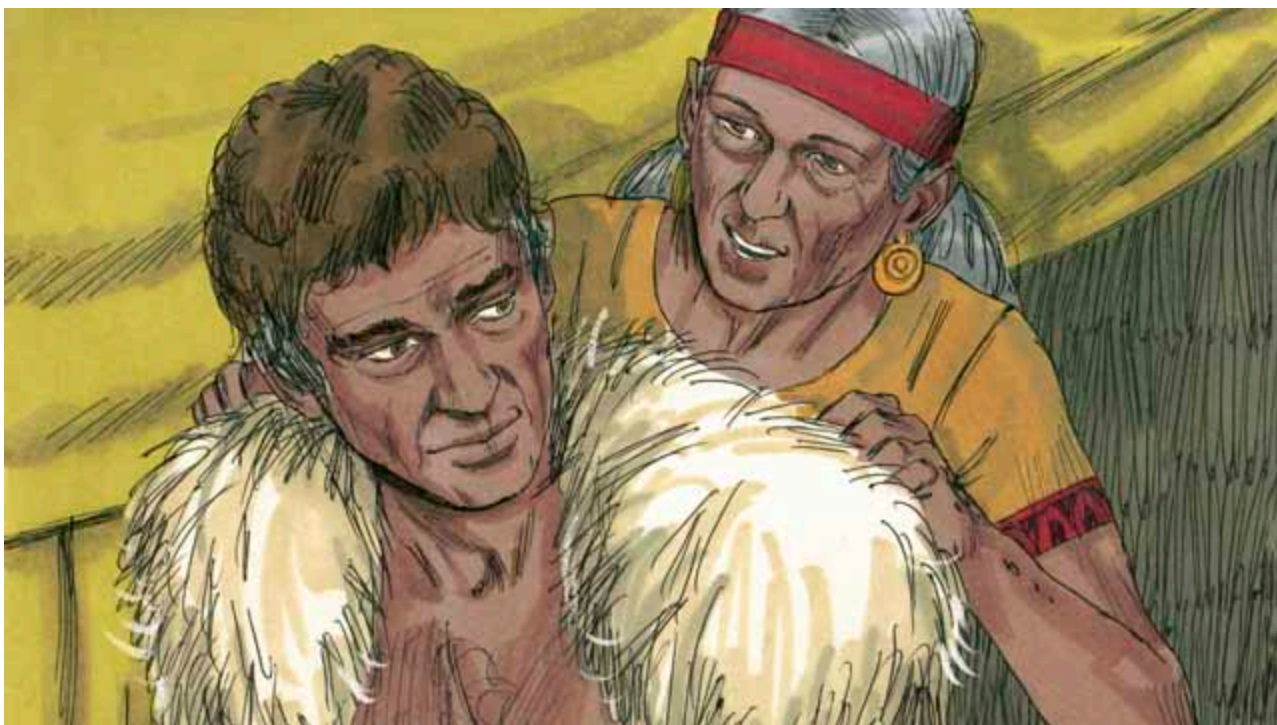

آده زوئه يال آبين. عيسو خَش به شیکار بوشو ولی یعقوب گهکی (گهکا آتش) به. رېکایعقوبی نه خَش به، ولی عيسو اسحاقی دلی پیسته به.

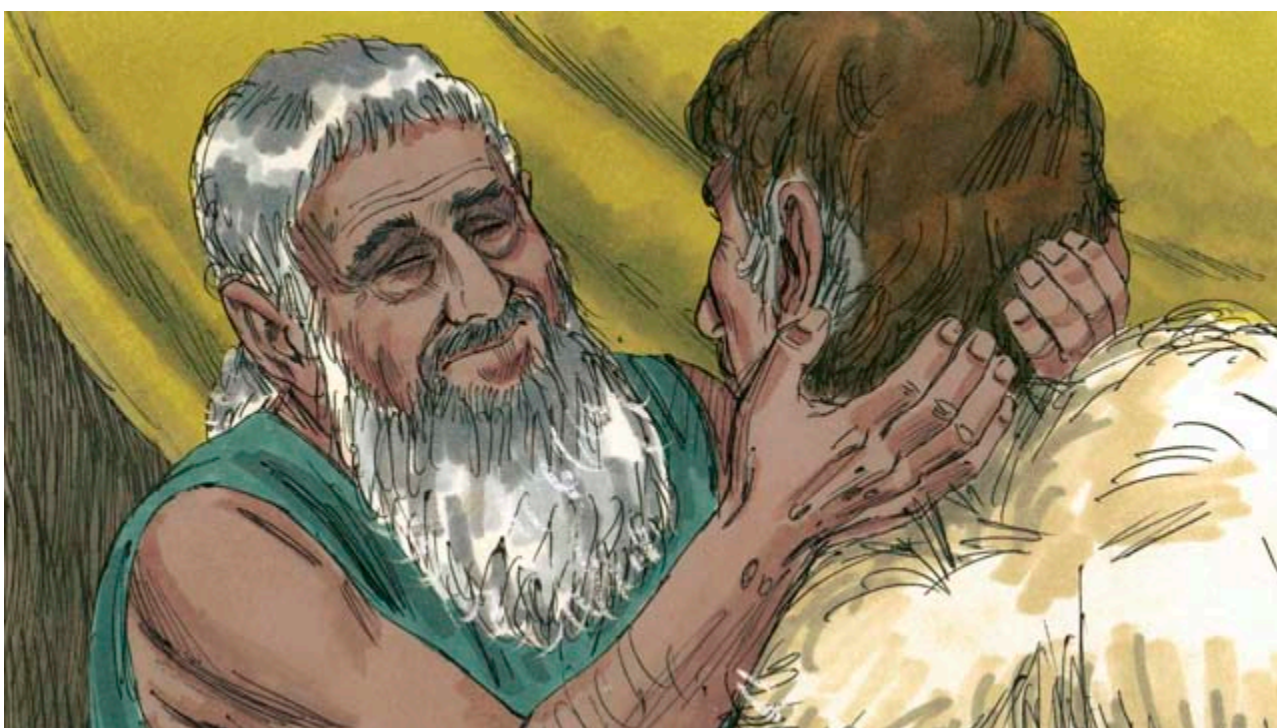

ای روز عيسو در حالی کی خیلی شی وشی به شکاری کا اگر دسته. عيسو یعقوبی نه واته: «لوطفن تیکهیی آشتن خراکی کا بهمن بده.» یعقوبی چه جوابی کا واته: «اول به من قاول بده هر چی پی کی اول دینیا دگنسته را بهته تعلق بگتی بهمن بدری.» عيسو قاول دوئه کی نه دینیا دگنسته ایمتيازون گردی به یعقوب بدری. دومله یعقوبی تیکهیی بیی خراک دوئه.

وختی اسحاق پیسټه آشتن برکتی کا عیسو بدرو، ربکا فیریکاری نه یعقوبش عیسو عوضی اسحاقی اوتاق آدوئه. اسحاق پیر آبه به ئو چاک نشای وینده. یعقوبی عیسو پرتال دکرده و آشتن مل و دستیش بزی پوستینه دپشتین.

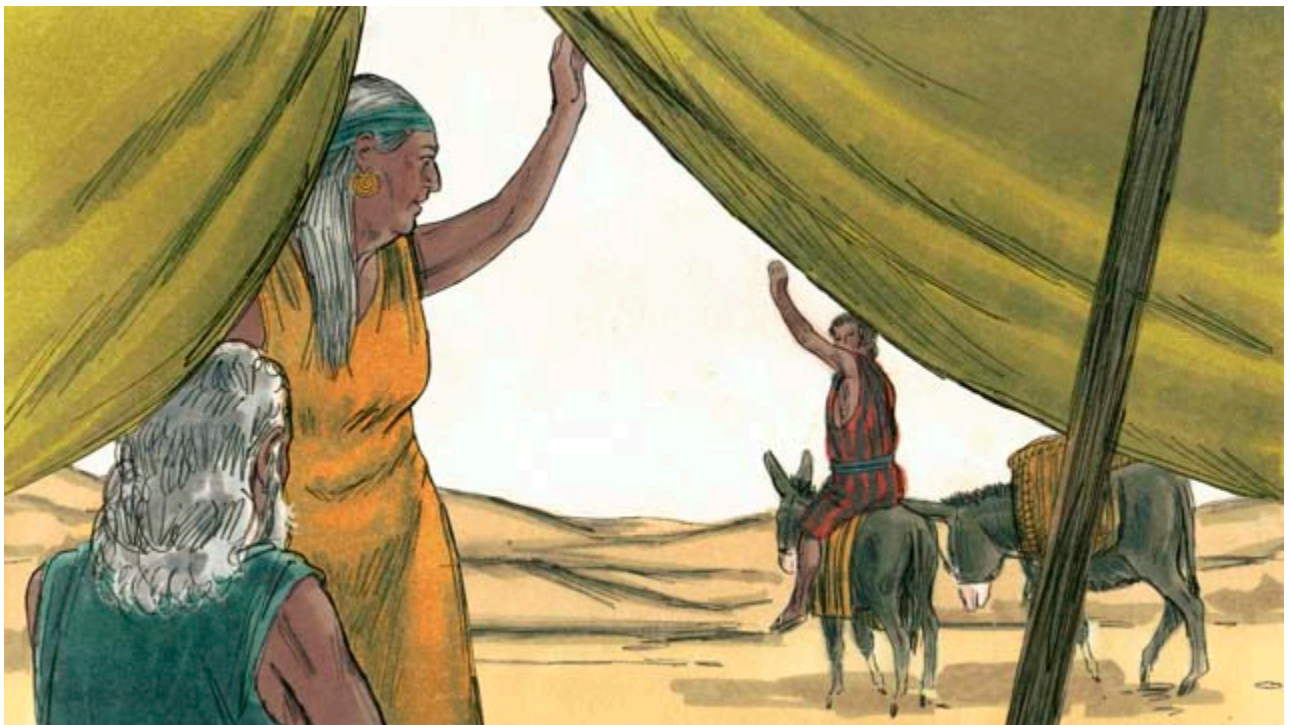

یعقوب آشتن دده ور آمه ئو و آتشه: «از عیسوم و آمم تا بهمن برکت بدری.» وختی اسحاقی بزمی لمس کرده و پرتالش بو آکرده، فکرش کرده کی عیسوئه چه ور آمه ئو بهش برکت دوئه.

عیسو یعقوبی کا نیفرت بہ ہست، چون آیی چہ نہدینیا دگنسیہ نو برکت بہ کا دزدییہ بہ. پس نخشہش گشتہ کی اسحاقی مرد بہ دوم، یعقوبی بگشو.

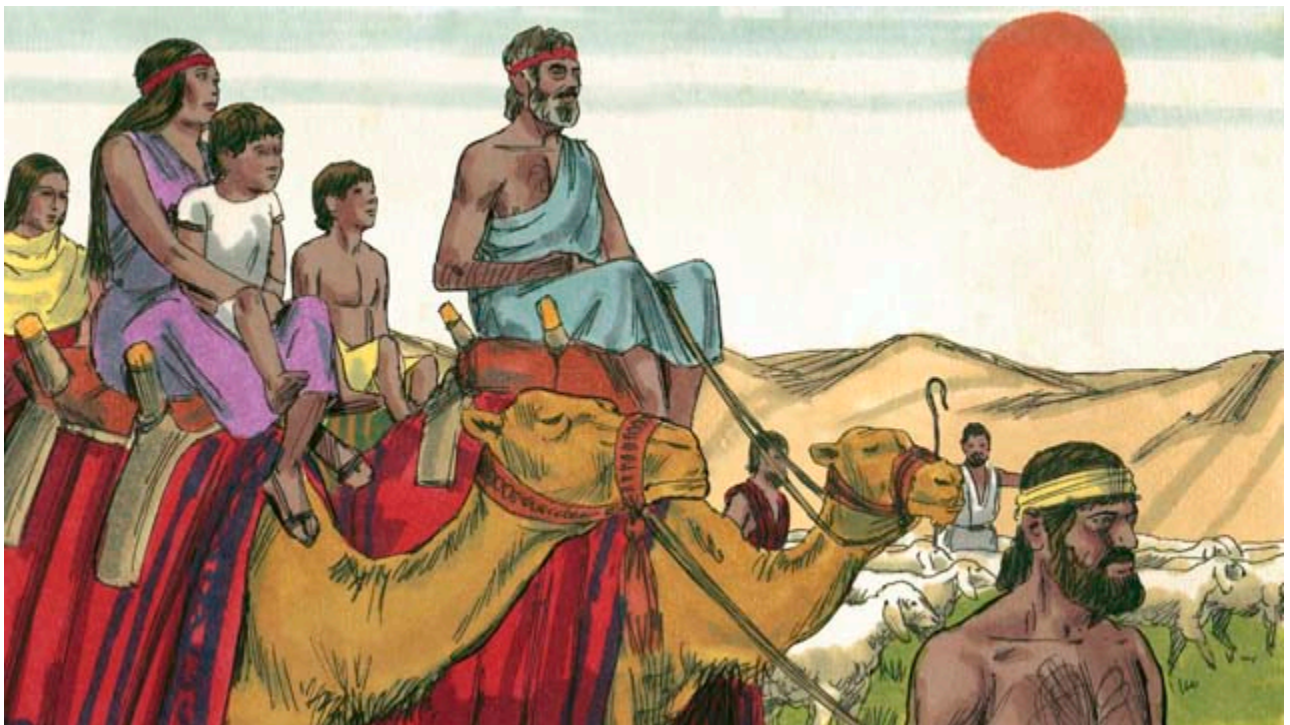

ولی ربکا سراگنستہ. آی و اسحاقی، یعقوبشون ربکا فامیلون ور دور مجگایی کا آدوئہ.

يعقوبی خیلی سال ربکا فامیلون وری کا زندگی کرده. اَ ماقه ایی ژن برده و دانزه گله نو ای زوئش به. خُدا یعقوبیش برکه ثروتی بخشسته.

بیست سالی آشتن کنعانی که کا دور منده به دوم، یعقوب آشتن خردخالون و رمه نه اگر دسته اوئه.

يعقوب هَرَسان به و فِكر اَكرى كى عيسو ايسه نى بپيستيشه آيى بَگشو. هَمرا اَشتن رَمَه كاش خِلى عيسو را پيشگش آدوئه. خَتمتَكَارى كى آ مالَهش عيسو را بردين، بَهش واَته: «آم مالَه اَشتن خَتمتَكَار يعقوبه كا به تَه تقدِيم كرده. آ زويى تَه ايبا در رست.»

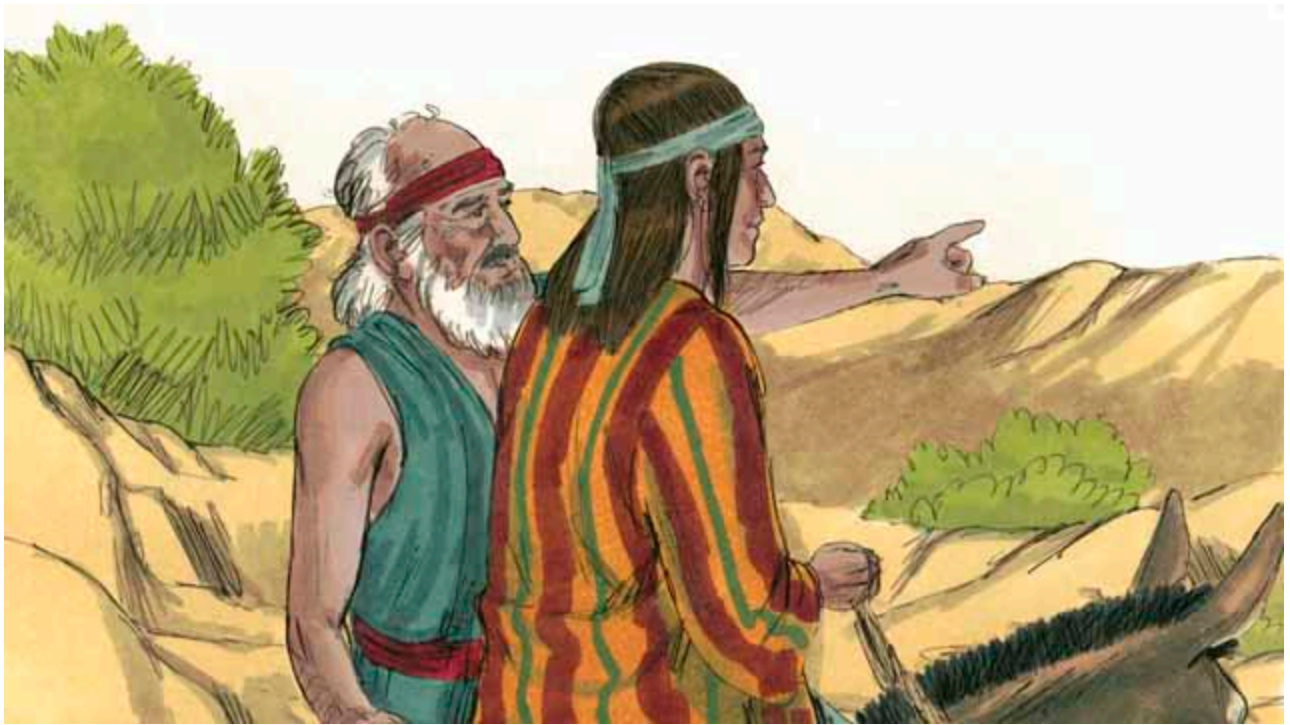

ولى عيسو دِه نپيَه يعقوبى صدمَه بَرَنو و چِه وينده كا شاد آشه. يعقوب صول و آرامى نه كنعانى كا زندگى اكرى. دومله اسحاق مرده و يعقوب و عيسو آ چال كرده. پيمانى كى خدا ابراهيمى نه دبسته به، اسحاقى به دومله يعقوبى درسته.

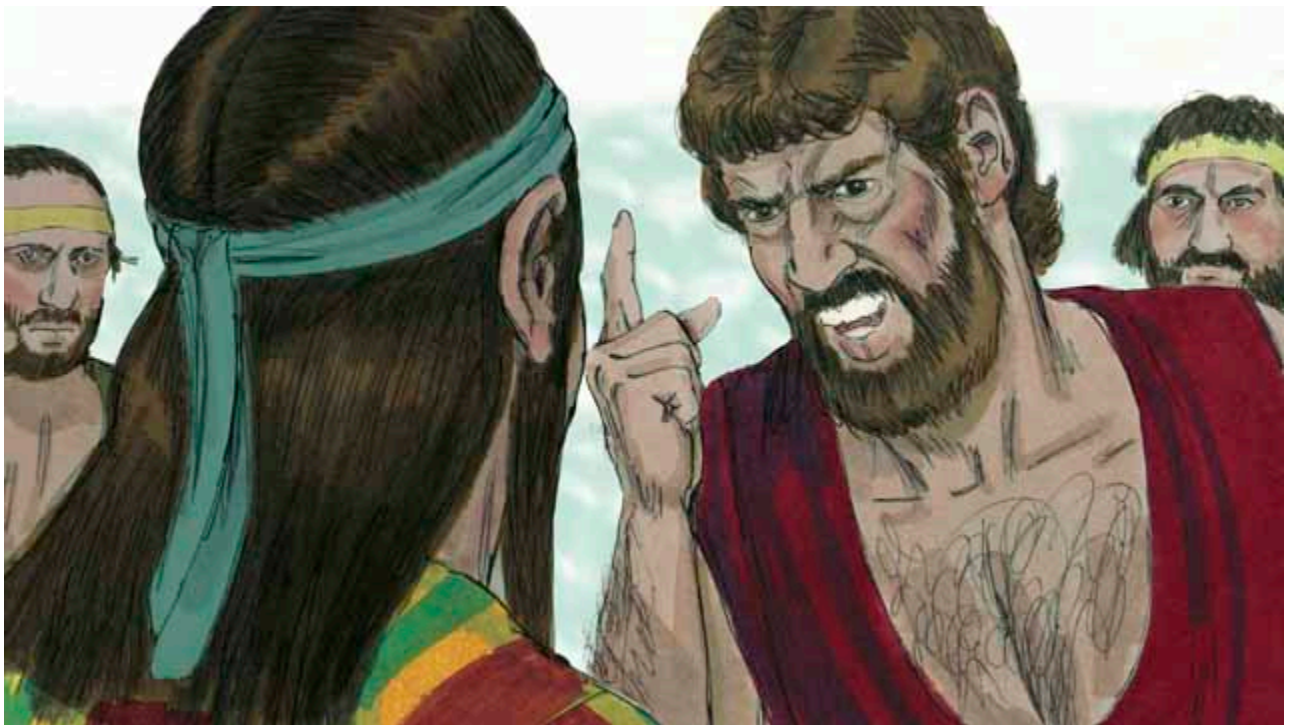
نقلی موقدسه کیتابی کا: پیدایشی کیتاب ۲۵ مه فصل - ۲۷ تا ۳۵ مه آیه و ۲۹ مه فصل

۸. خدا یوسوب (یوسف) و چه خانواده نجاته بَدا

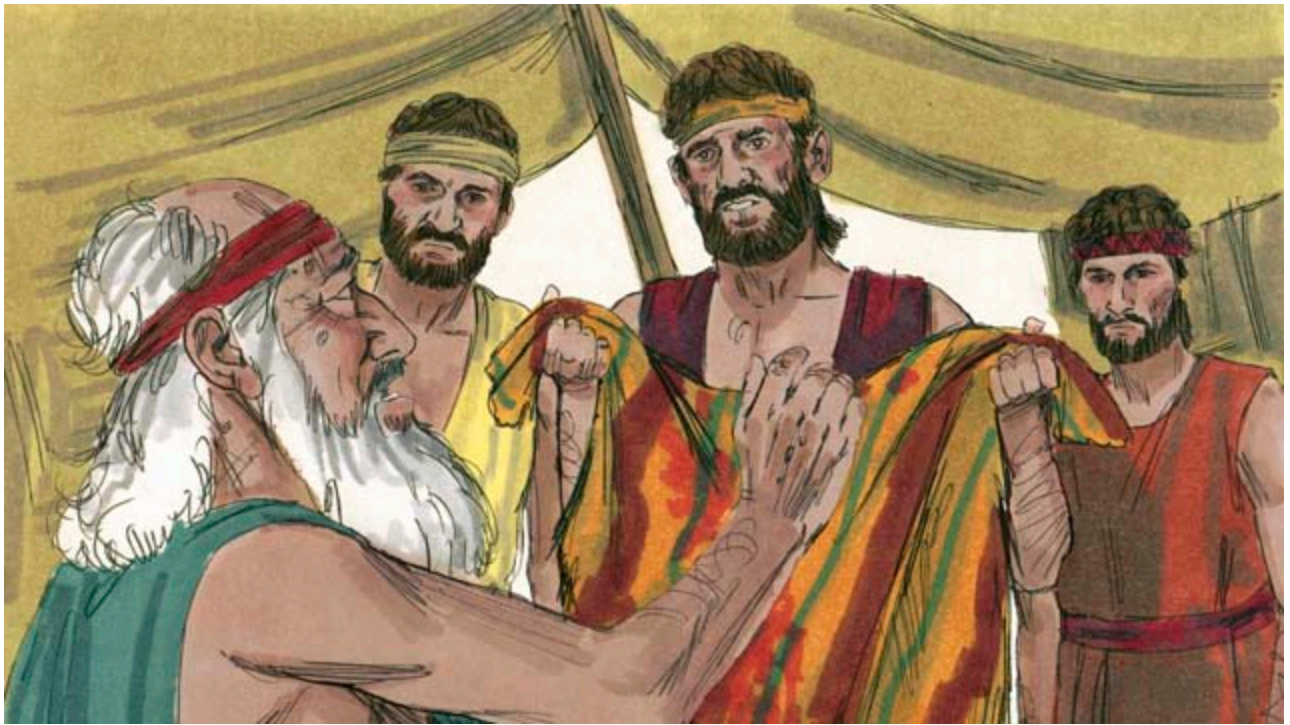

چند سالی به دوم، وختی کی یعقوب پیره مردی آبه، آشتن یوسفه زوئه کی به نه خیلی خَش به، آدائشه کی بوشو آشتن برامون سلامتی کا کی کابین رمه چارنسته خبر بوئرو.

یوسفی بَرایه به کاشون خیلی بد آوی، چون یعقوب به نه گردی کا ور به خَش و یوسفی نی خاوی کا ویندهبه بهمون شاگیریه بکرد. وختی یوسف آشتن برامون ور شه، امون ا گنه و کنیز آخرشه تاجیرون شون خرتنه.

یوسفی بَرایه که دَنرستایی، چایی شوی شون پزارنسته ئو به شون بزمخون پشنده. شوی شون آشتن دده آزونسته تا فکر بکرو وحشییه حیوونیه یوسف کشته. یعقوب خیلی ناراحت آبه.

کنیز اخرشه تاجیرون یوسف به میصر (مصر) برده. مصر یال و زورازه مملکتی به کی نیله زبار (رود نیل) وری کا به. آمون آشون به ایله ثروتمنده مقامداری خرتیه. یوسفی آشتن اربابی چاک ختمت کرده ئو خدای به برکت دونه.

آثرمند و مقامداری ژنی پیسته یوسفی نه بخسو ولی یوسفی قبول نکرده کی نیسبت به خدا گناخ بکرو. آژن عصبانی آبه ئو ناروائه تامتی (تھمتی) شی یوسفی ژه. آ دستگیر به ئو زیندان دگنسته. ولی یوسف حتّی زیندانی کا نی به خدا بفادار منده ئو خدا بیی برکت دوئه.

ده سال دیورده به دوم، یوسف هله زیندانی کا به، هر چنه کی بی گناخ به. ای شوی فیرئونی (فرعون: میصرییه آشتن شامون فرعون اواجین) ده گله خاو وینده کی آش خیلی موشوش آکرده. چه موشاویرون هیچ گرمی نشاسته واته فرعونی خاوون منه (معنی) چیچییه.

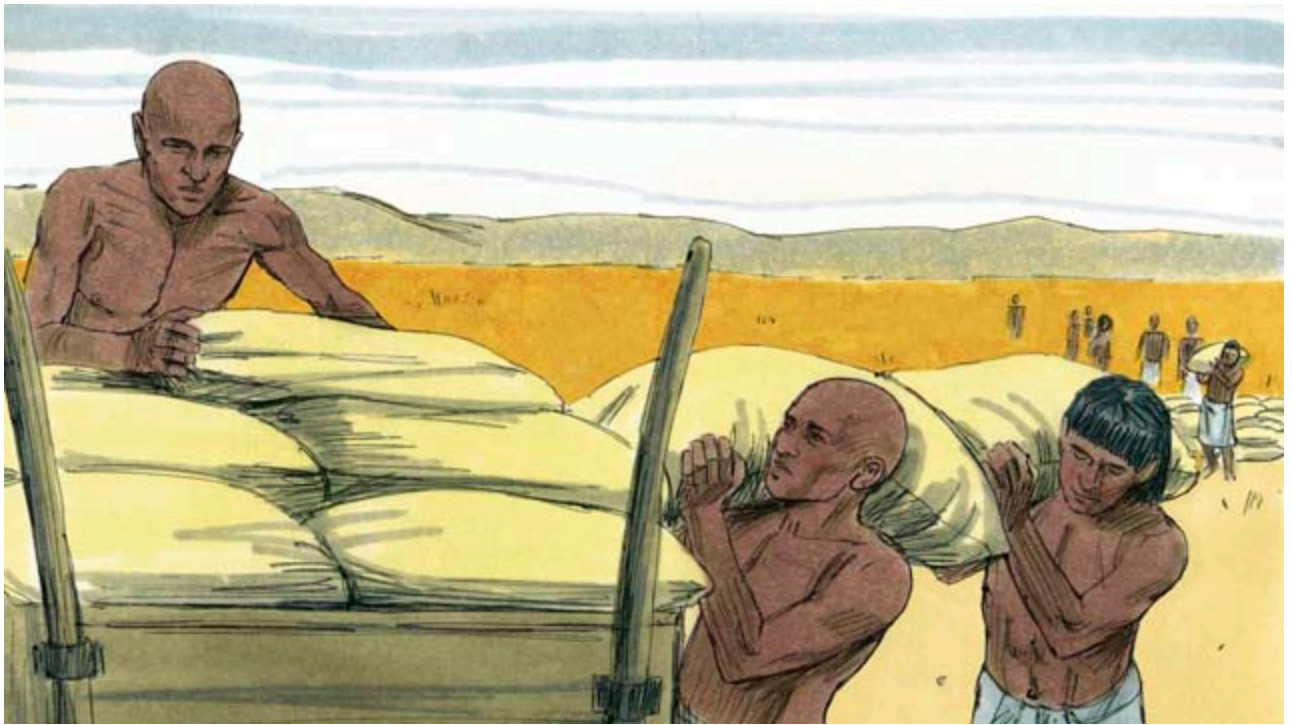

چون خدا خاوی مَنه کرده قدرت یوسفی دونه به، فرعونى آش زینانی به اشن ور دَخَنده تا چه خاوی منه بکرو. یوسفی به واته: «خدا هف سال فزرونه محصولی بدای ولی چه دومهکا، هف سال قَطی (قحطی) بی.»

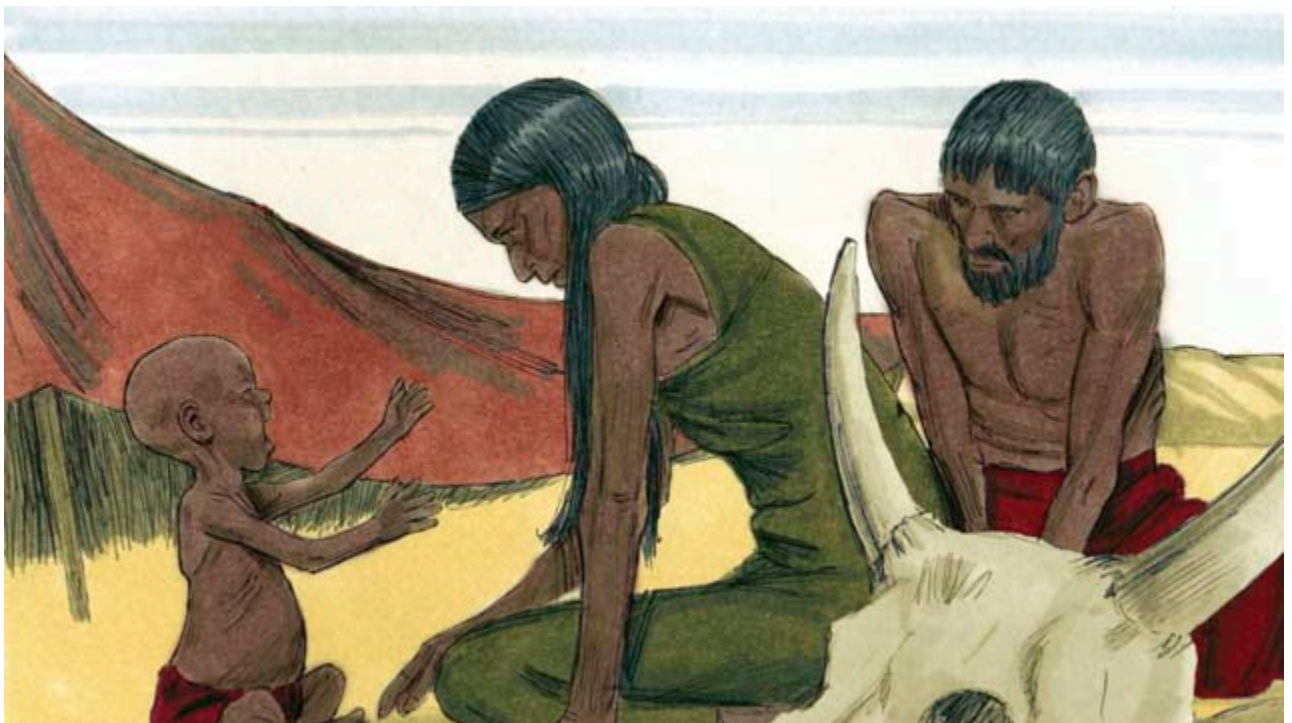

یوسفی شخصیتی آ جور فرعونى سر تثیر (تأثیر) نوئه کی آش مصری دومه مقامداره شخص آکرده.

یوسفی مردومی واته کی آ هف سالی کی محصولی را فروونی بیی، خراک امبار بکرون. دومله وختی کی قطی شورو به، یوسف ا محصولون مردومی اخرشی تا اندازه قدر خراکشون بویو.

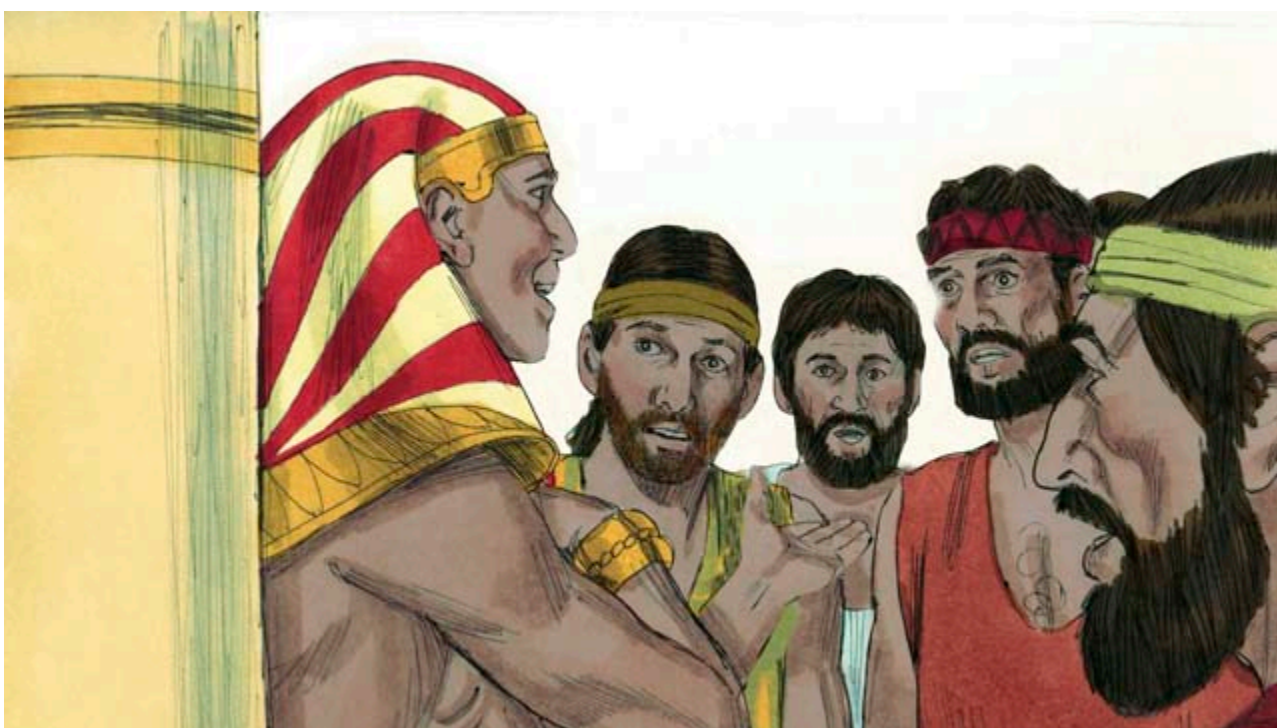

قطی و یالہ خشکی نه فقط مصر کی کنعانی مملکت، جگایی کی یعقوب و چه خانواده زندگی اکرین شنی گنه به.

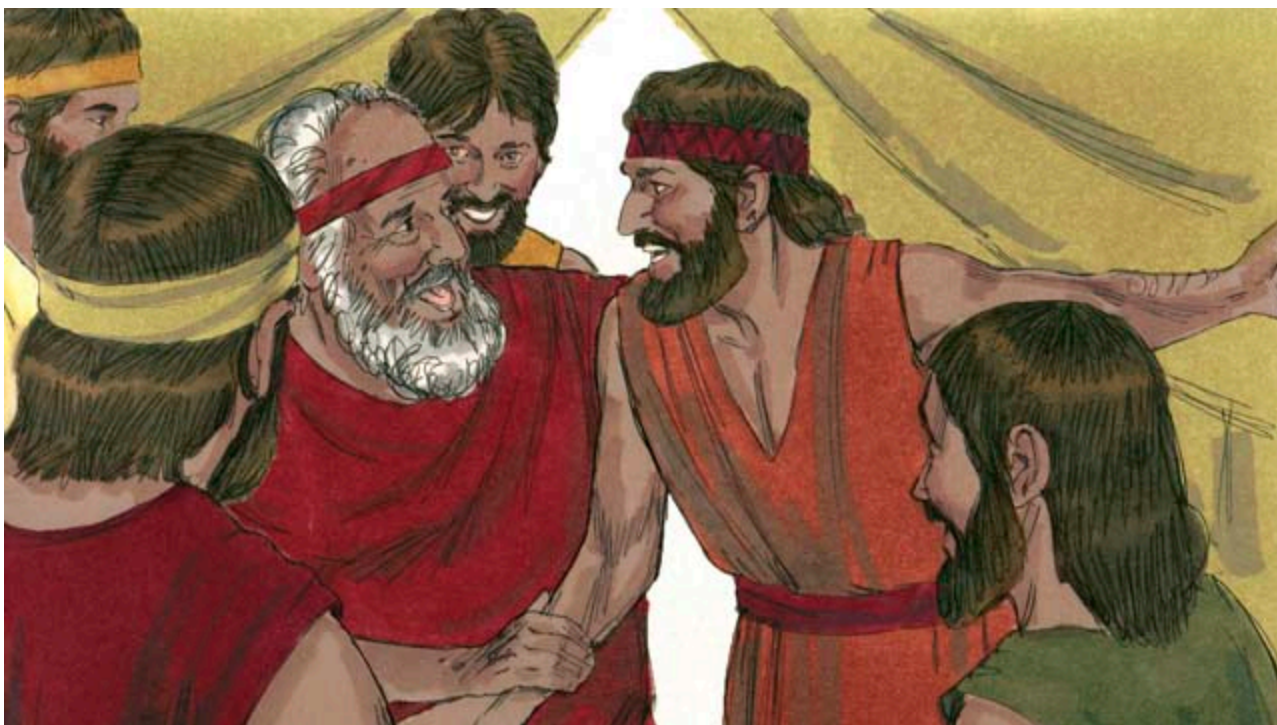

همه‌خوئی یعقوبی آشتن زوئهمون یالگله‌میش آدان مصر تا خراک تهپیه بکرون. وختی ایه یوسفی نه درستین تا به کا خراک بخرون، آشون آنزونوسته. ولی یوسفی ایه آنزونستین.

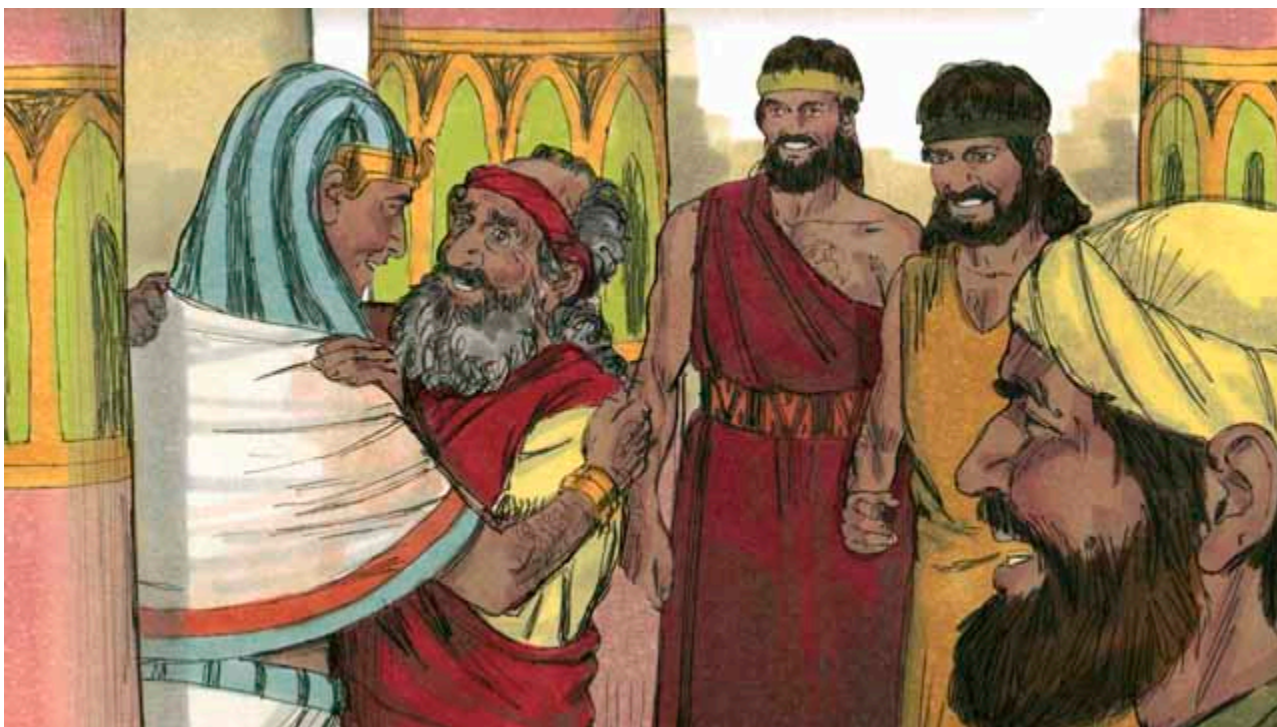

یوسفی آشتن برامون عوض‌کرده خونه‌ی ایش آزمایش کردین. دومله‌ش واته: «از یوسف، شمه برام، مترسه. شمه به من بدی کرده، ولی خدا شمه بدی به چاکی آگار دنتسه. بره و مصری کا زندگی بکوه و از بشام اییا همه چی شمه را و شمه خانواده‌مون را حاضر آکرده.»

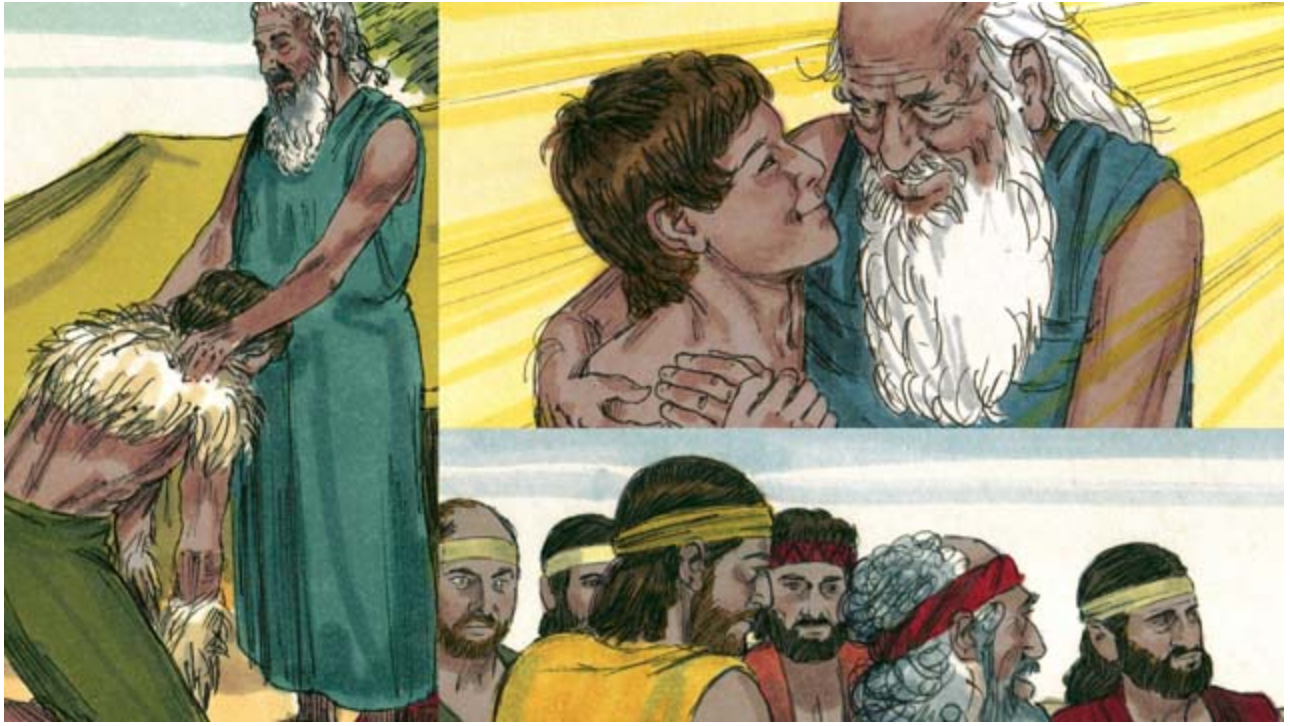

یوسفی برایه آگردستین که ئو یوسفی زنده-په خبرشون آشتن دده یعقوبی را واته. آ خیلی شاد آشه.

اگم چه یعقوبی پیرمردی آبه-په، آشتن خانواده‌نش کوچ کرده مصر و ینده وری کا شون اوئه زندگی کرده. یعقوبی آشتن مرده به نه آشتن زوئه‌مون همه‌گله برکت دوئه.

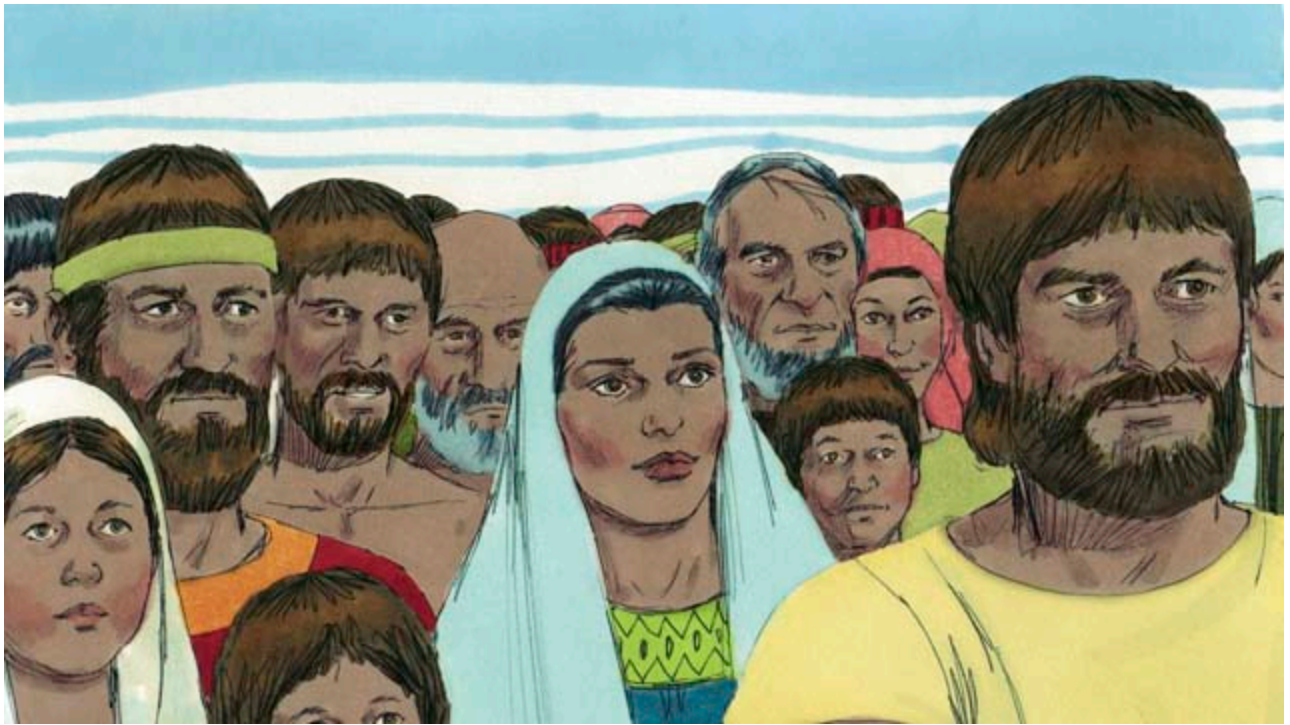

عهد و قراری کی خدا ابراهیمی نه دبسته به، اسحاقی به دوم یعقوبی و دومه چه دانزه زوئه و چه مون خانوادمون درسته. یعقوبی دانزه گله زوئه نسلی کا ایسرائیلی قومی (قوم اسرائیل) دانزه قبیله به وجود آمین.

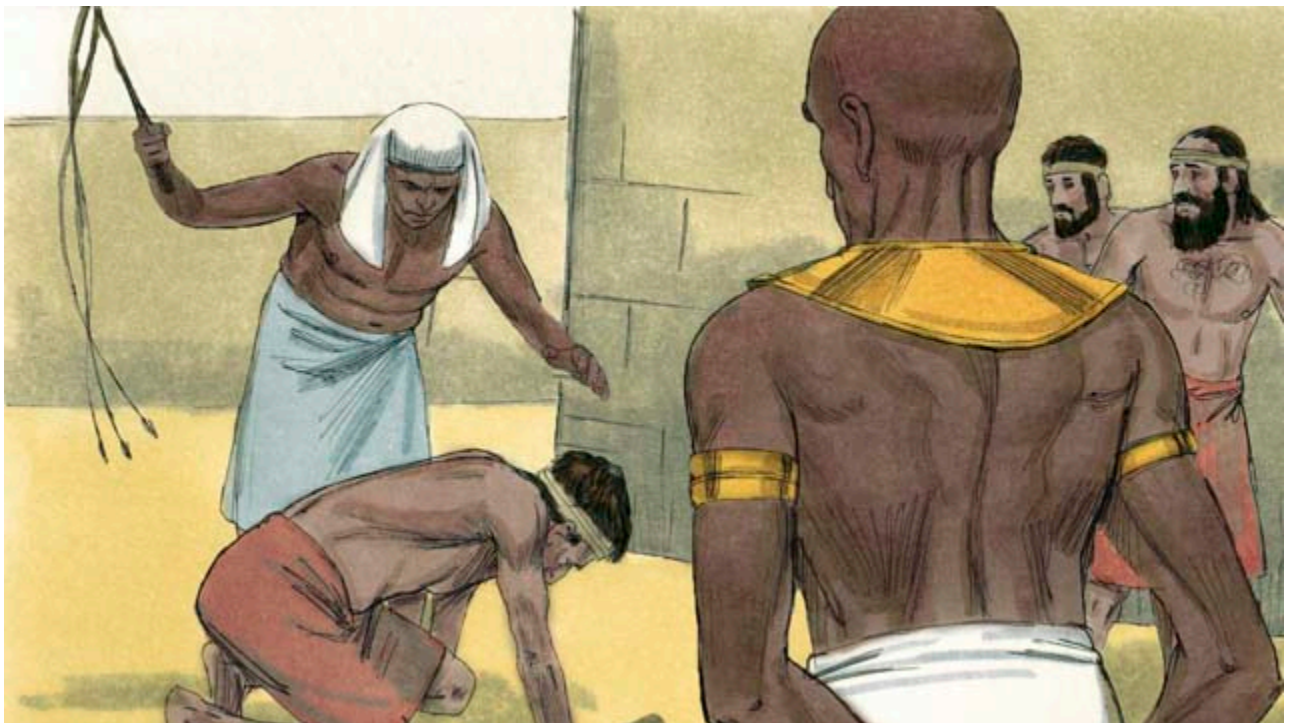
گته نقلی موقدسه کیتابی کا: پیدایشی کیتاب ۳۷ مه فصل تا ۵۰ مه فصل

۹. خدا موسی درخند

یوسفی مرده به دوم فامیلش گرد مصری کا مندین. درازہ سالونی چه و چه مون خردنه اوئشون زندگی ایدامه دوئه نو خیلی خردنه شون بین. مصرییه آمون ایسرائیلی (اسرائیلی) دَر خونین.

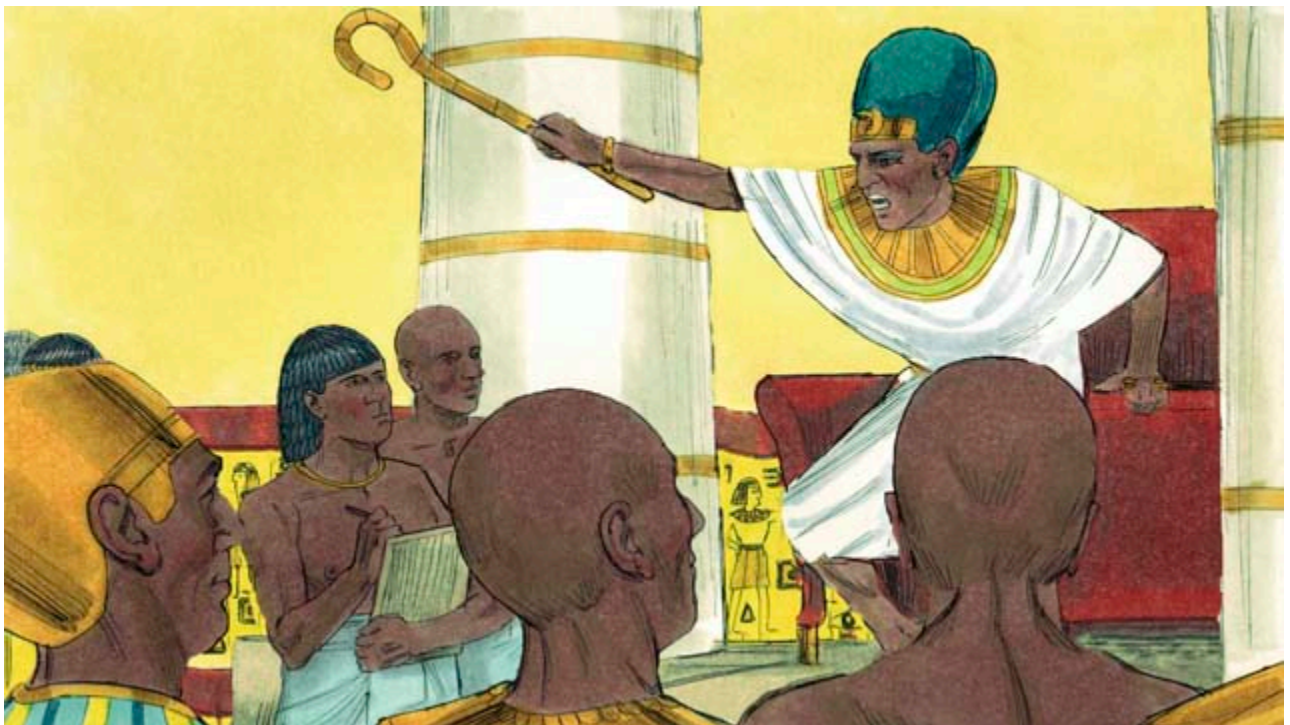

چن صد سالی به دوم، اسرائیلی مون تیداد ور آبه. مصری مون ده یوسف و چه کامکه یاد نیین. آیه اسرائیلی مون کا اترسین چون تیدادشون خیلی ور به. هه خونیه فرعونی کی مصری کا حکومت آگری، اسرائیلیهش مصری مون کنیز (برده) آگردین.

مصریہ اسرائیلیہ شون وادار کردین کی یالہ گہمون و حتی ورہ شہرہ شون ساختین. چتینہ کارونفر زندگی چہمون را تل آکرده بہ، ولی خدا بہمون برکت دوئہ و ورہ خردنہ شون بین.

فرعونی ویندہ کی اسرائیلیہ ورین کا خردن زندہ، اشتن قومی ش دستور دوئہ چہمون تازہ بہ زوئہ خردنوں درفنون نیلہ رباری (رود نیل) دلہ کا و بگشون.

تا کی ایله اسرائیلیه ژنی ایله زوئه زنده. ا ئو چه شو تا زمانی کی اششان، خردن شون نون آکرده.

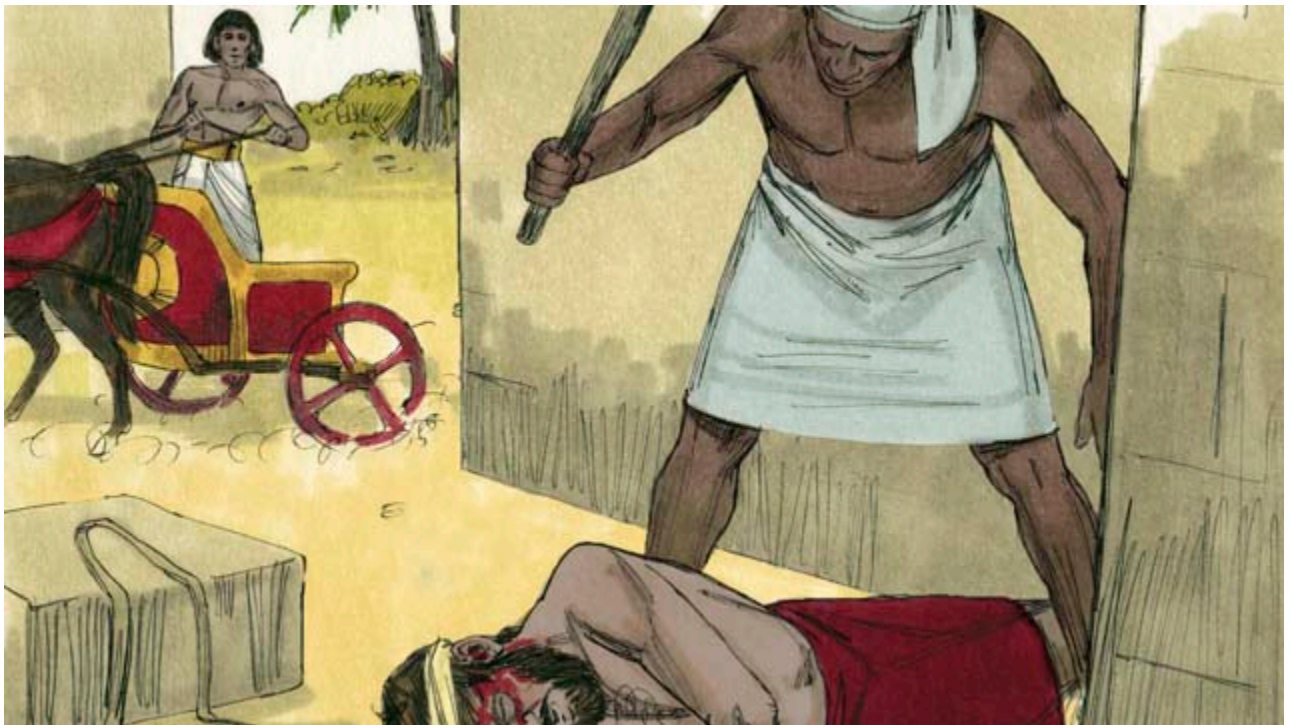

وختی کی کارفمخردنی نهمده را ده تواناییه خردنی نون آکرده نبه، چهگشته نهگته خونهی، کارفمخردن شون ایله سوه کا درفنده و نیلمرباری (رود نیل) لیزارون (نیزارها) دلهکاشون آوی آدوئه. ولی چه یالهخالا دوری کا کابه دیبشته تا بیوینو چه ثقاییه چمرا کا درگنست.

فرعونی کله سَوَه وینده و چه دله دیبشته. وختی خردنِش وینده، اَ به عونوان اَشتن زوئه قبول کرده. ایی ایله اسرائیلییه ژن ایستخدام کرده تا کارفه خردنی شت بدرو. نزونی کی اژن هه خردنی ننه به. وختی چه ننه آ خردن شتی کا آگته، آش فرعونی کله ور آگار دَنستشه و فرعونی کله چه نوم موسی پنوئه.

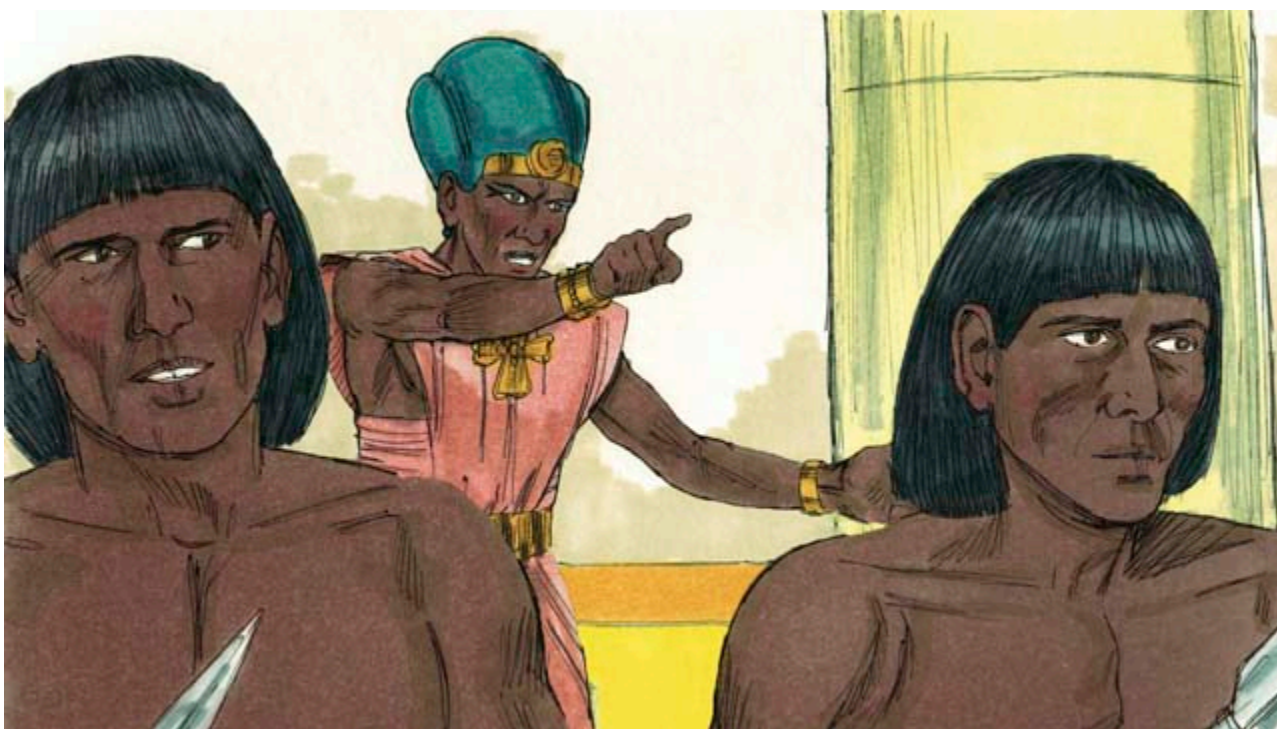

وختی کی موسی یال آبه، ایله مصری مونکاش وینده کی کا ایله اسرائیلییه برده لَس ژه. موسی تقلا کرده کی اَشتن اسرائیلییه بَرا نجات بدرو.

موسیٰ آم گمونی نه کی کسی آیی نییویند، آ مصری ش گشته و چه جنازش نون آکرده. ولی ای نفری موسیٰ آم کار وینده.

فرعون موسیٰ آم کاری کا خبردار آبه و سئش کرده موسیٰ بگشو. ولی موسیٰ مصری کا به وییهوون (بیابان) ویریته ئو فرعونی سربازون نشاسته اوئه آ پیدا کرده.

موسیٰ مصری کا دورہ بیابانی کا دمنده شونتی (چوپانی) کردہ. ایی ا مملکتی کا ایلہ ژن برده و ده گلہ زوئہ صایب بہ.

ای روز، وختی کی موسیٰ کابہ اشتن خسورہ (ژن دده) پسمرمہ چمداستہ (مراقبت کردہ)، کوئہی شی وینده کی آرا گتہ ولی کاینی سوتہ. شہ چہ ور تا سراگنو کی عیلتش چیچیہ. وختی موسیٰ آرا گتہ کوئہ ور درستہ، خدا ا کوئہ دلہ کا واتہ: «اشتن کفشون پا کا آوج، چون ا جگایی کی اوئہ مندیش موقدسہ.»

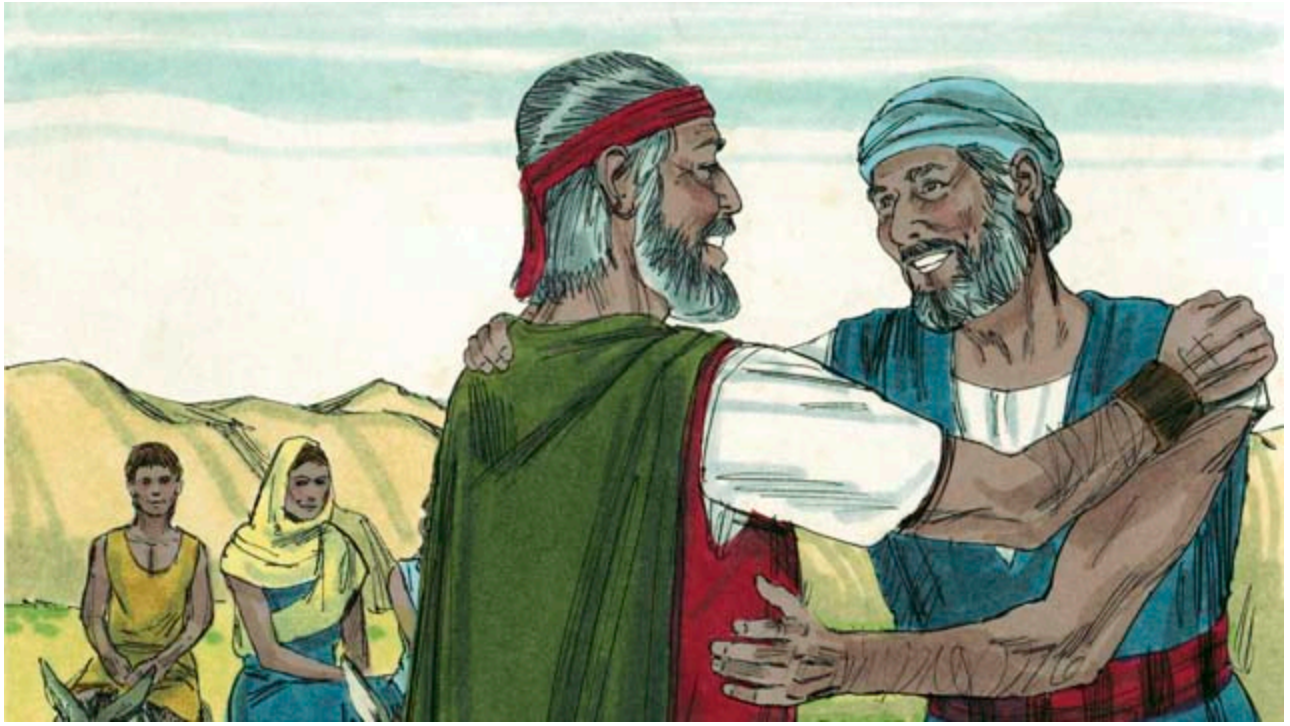

دومله خدا واته: «مَن اشنن قومی عذاب و چتینییه مصری کا ویندن. از ته فرعونی ور آما تا چّم قومی مصری کنیزتی (بردگی) کا بروری. از کنعانی مملکتی (سرزمین) بهمون بّدام، مملکتی کی چه وَده من ابراهیم و اسحاق و یعقوبی دوئّه.»

موسی واته: «اگم قوم بهمن کا دپرسستین کییه من آدوئه، بهمون چیچی باجم؟ خدا فرمایش کرده: «هستیم آیی کی هستیم. بهمون باج «هستیم» ی یه مَن شمه ور آدوئه. هم بهمون باج کی از یهوه شمه ددیه ابراهیم، اسحاق و یعقوبی خدام. چمن نوم تا ابد همّه.»

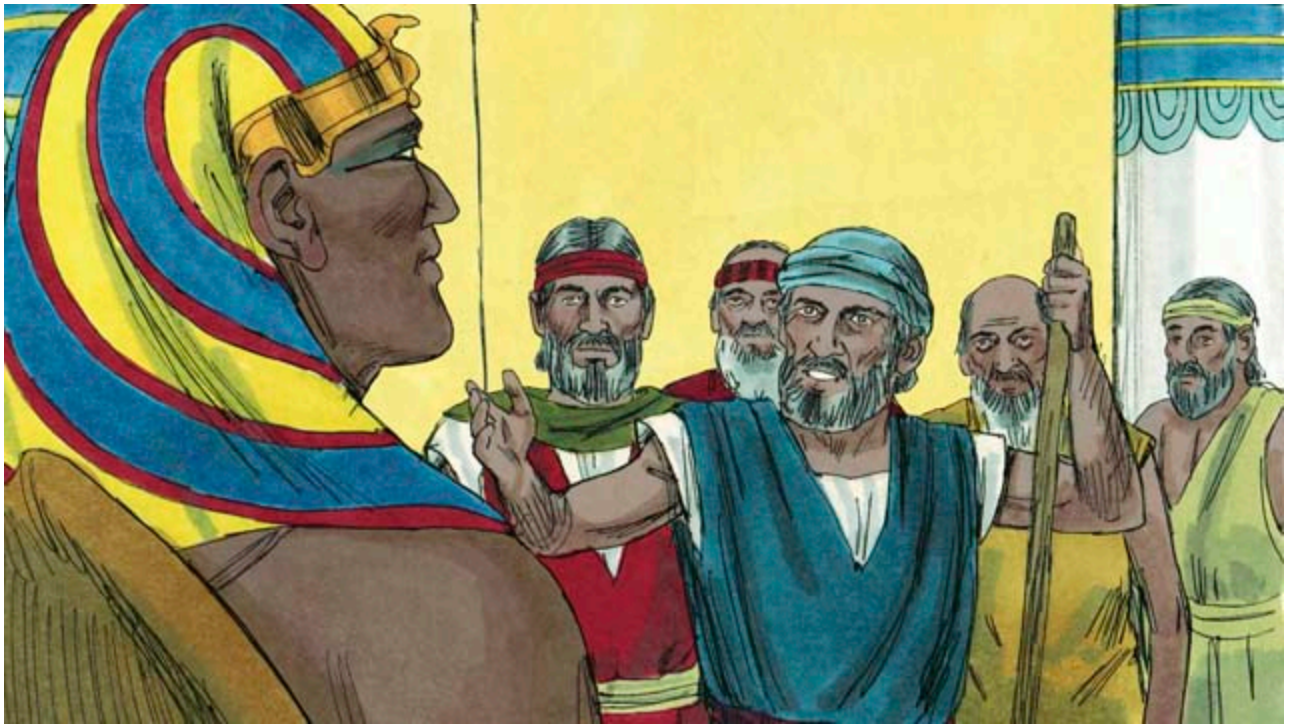

موسیٰ نپیہ فرعونی ور بوشو، چون کابہ ترسسته کی نشا چاک گف ژہ، ههرا خدا موسیٰ برا، هارونش آدونه تایی کامک بکرو.

گنه نقلی موقدسه کیتابی کا: خروج کیتاب (کتاب خروج) ۱ تا ۴ مه فصل

۱۰. دہ بلا

خدا موسیٰ نو هارونی آم هوشدار دوئه کی فرعون سرسخته بب. موسیٰ نو هارون فرعونی ور شین و واتشونه: ام اسرائیلی خدا پیغامه تهرا چمن قومی ور آده تا بوشون. «فرعونی چمون گفی توجوهی نکرده و چینی اسرائیل قومی ور آدوئه عوضی، ایش مجبور کردین تا چیمی به نه کا سختتر نی کار بکرون.

فرعونی همجور بنی اسرائیلی قومی آزاد آکرده کا سرپیچی اگری. ههخونی خدا ده گله وحشتناکه بلا به مصر نازیل کرده. ا بلامونه خدا فرعونی نوشون دوئه کی قودرتش فرعونی قودرت و مصر خدامون همهگله قودرتی کا وره.

خدا ريله ربّاری (رودنیل) آو خون آکرده. ولی فرعونى اسرائیلی قوم ور آندوئه.

خدا مصرى مملکتى همهجگا ورزکینه پور آکرده. فرعونى موسى کا پیسته که ورزکون چمون مملکتى کا دور آکرو، ولی ورزکون مین شابه دومله، فرعونى دل لپ سخت آبه و بمونش مصرى کا برشه ایجازه ندوئه.

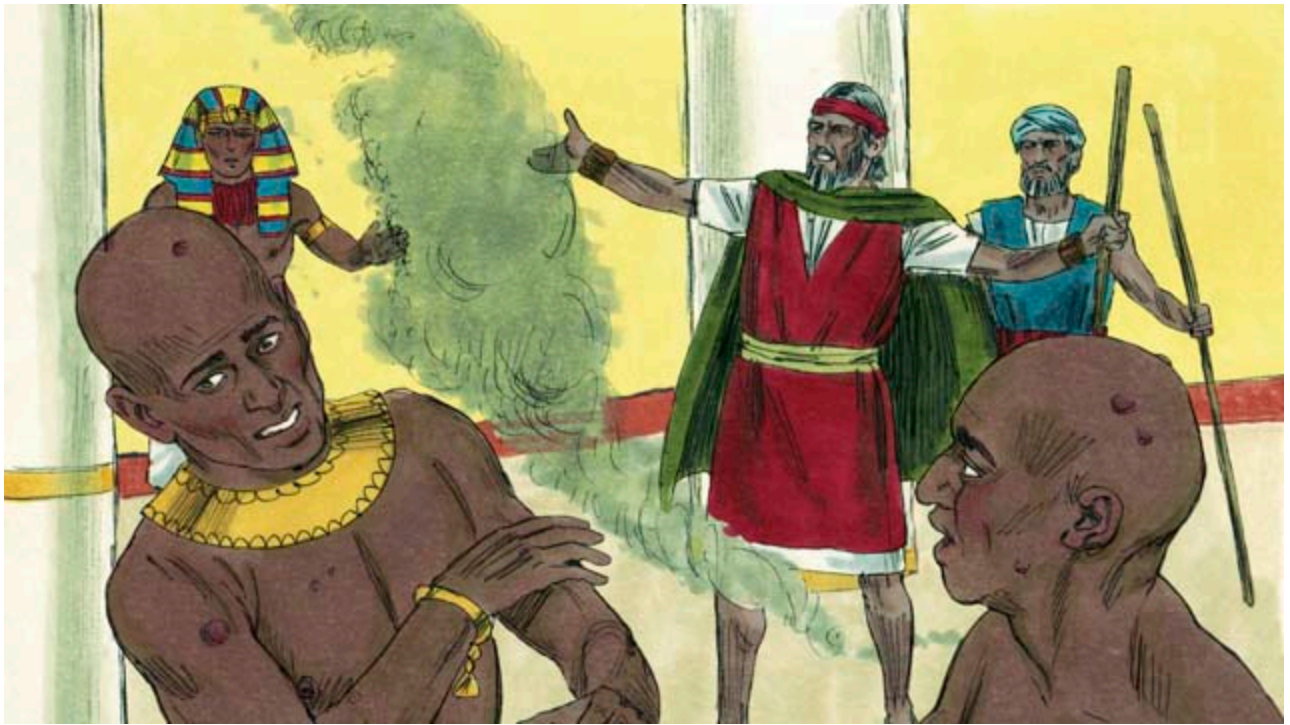

خدا دومه پوښتون و مښون بلا آدوئه. فرعونى موسى و هارونى نه واته اگم آم بلا دور آکرون، بمون ايجازه بدای تا مصرى کا بروشون.

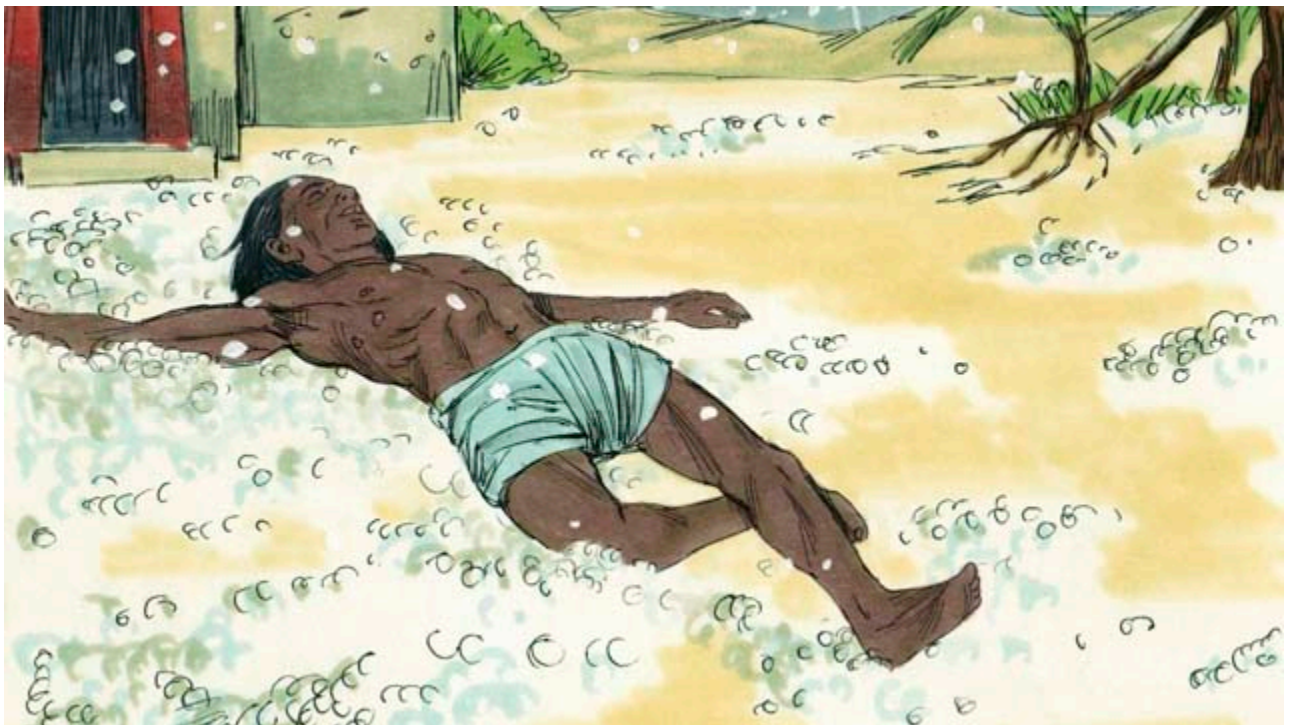

موسى دوا به دوم، خدا آ بلايه دور آکردين ولى فرعونى آشتن دل سخت آکرده و هنىش بمون مصرى کا برشه ايجازه ندوئه.

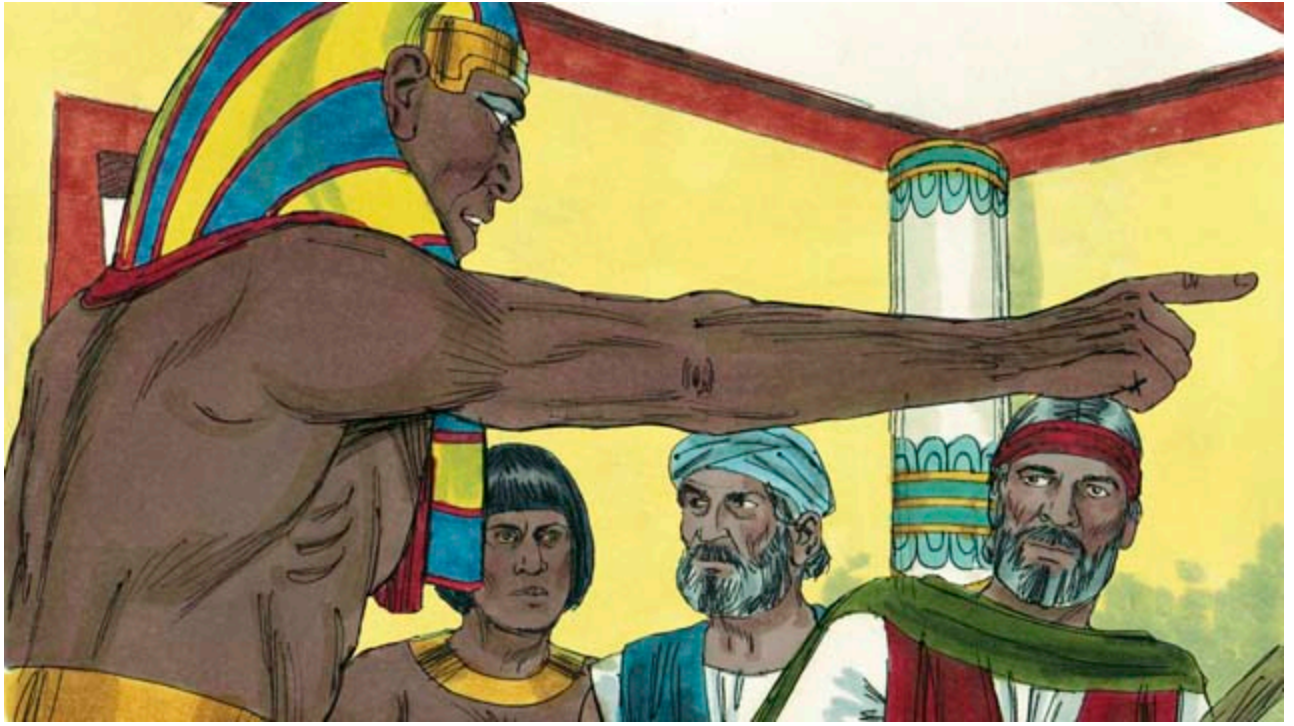

چه به دوم خدا کاری کرده کی مصری‌مون را هرچی حیوون هست به مریض پران و بیمرون. ولی فرعونى دل سخت آبه‌به و ام دفعه نی بمونش شه ایجازه ندوئه.

خدا موسى‌نه واته تا اشتن مشتون خاکی‌نه پور آکرو و امون فرعونى چمی نه کا هوا کا پشونو. وختی موسى ام کار کرده، مصرى آدمه به غیر از اسرانیلیه گری چرکین و داج‌ادره یره ویکرده. ولی خدا فرعونى دل سخت آکرده و فرعونى ایجازه ندوئه کی ایه بوشون.

ولی فرعونى هنى گناخ کرده و اشتن دلش سخت آکرده و ایجازمش ندوئه کی اسرائیلییه آزاد آبون.

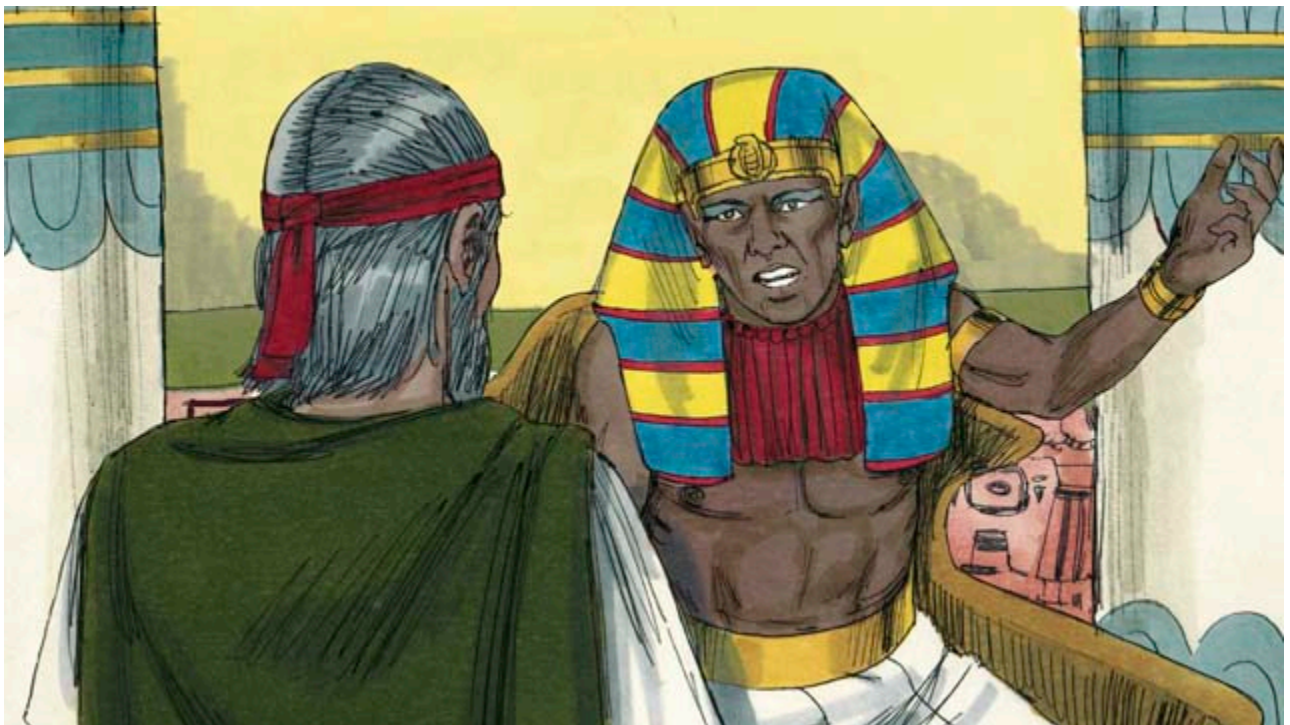

پس خدا خیلی وشتنکش به مصر آدوئه. آمون همهی محصولی کی ترسه بلا کا مندهیین شون هرده.

دومله خدا تاریکی بلا آدوئه کی سه روز و شو دکشیسته. همه جگا انته تاریک به کی مصرییه نشان کهکا سټرا برشه. ولی جگایی کی اسرائیلیه زندگی اکرین، روشونی هستبه.

حټا ام نه بلا کا دوم، فرعونی اسرائیلی مون ایجازه ندوئه بوشون. چون فرعونی را دَرَسَه گوشي نېه، خدا تصمیم گټه تا آخرنه-بلا نی آدرو. ام بلا باییټ (باعث) ببی فرعون اشنن تصمیم عوض آکرو.

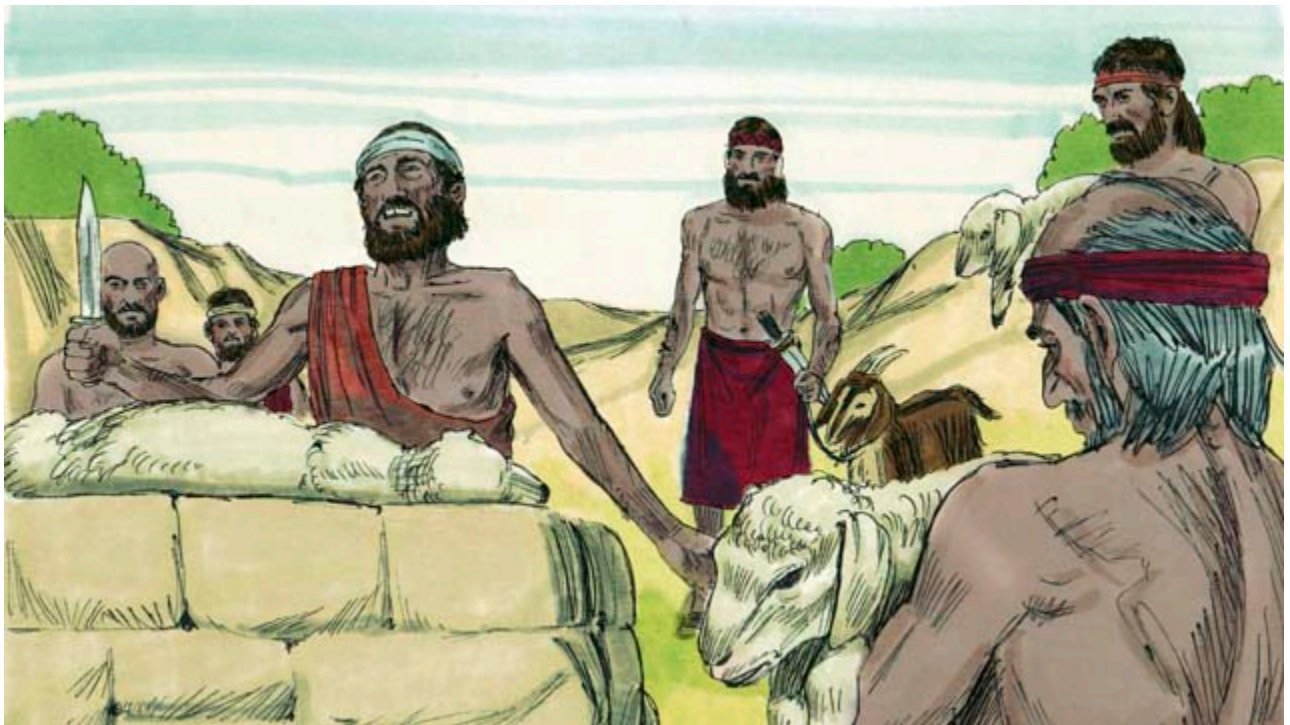
گټه نقلی موقدسه کیتابی کا: خروجی کیتاب ۵ مه فصل تا ۱۰ مه فصل

۱۱. پَسَخَه عید

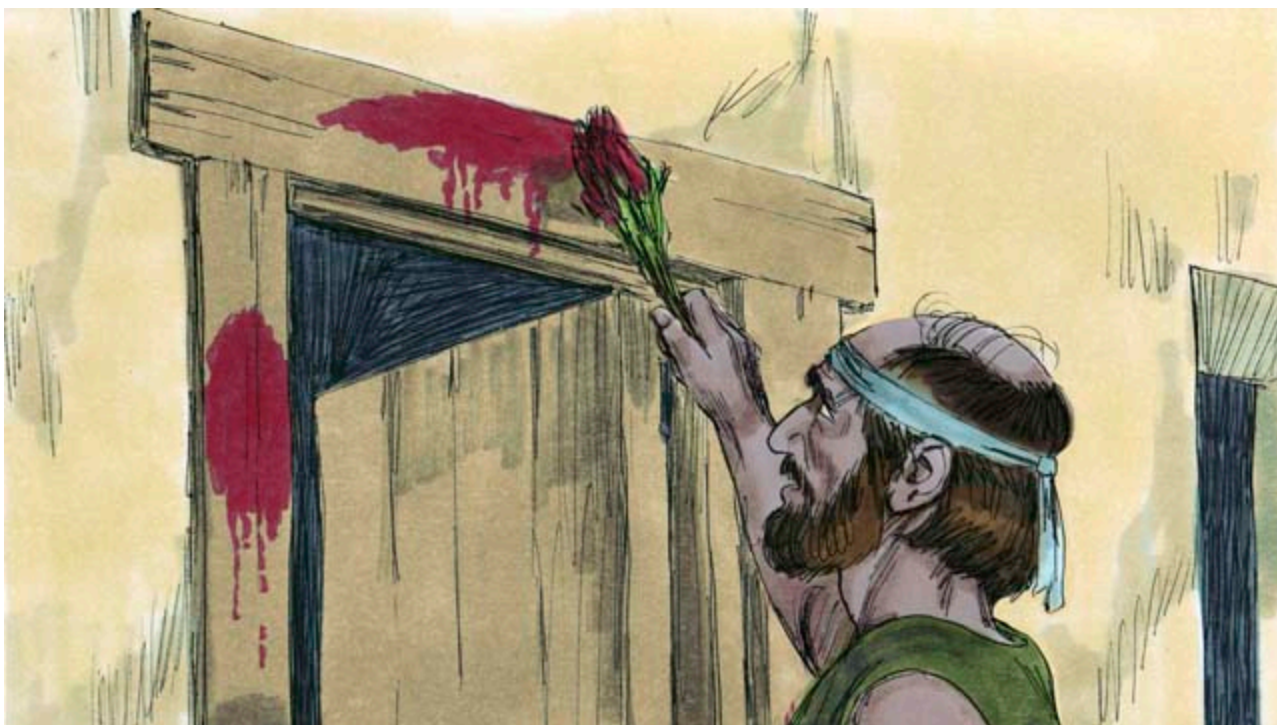

خدا موسیٰ نو ھارون فرعونى وَر آدوئہ کی به باجون اسرائیلی مون آزاد آکرو. آمون فرعونى ایخطار دوئہ کی اگم اسرائیلی قومى ازاد آنکرو، خدا مصرى زوئہ-یہ کی اول دینیا دگنستہن و حتّا حیوونون نی نمین بیردی. فرعونى آم درسته ولى باورزش نکرده نو ھنى خدا دستورى-کاش سرپیچی کردہ.

خدا ایہی بی-شون ایمون هستبہ را رایى نوئہ تا چمون زوئہ-یہ کی اول دینیا دگنستہن آم بلا کا نجات پیدا بکرون. ھر کبى بسی ای بی-عیبہ ورمی اینتخاب و ایی قربونى بکرہ.

خدا به اسرائیلی قومی فرمایش کرده تا وره خونی اشتن که برنگا داوره کا بمالون. ایه بسی آ وره گوشی بوریان بکرن و بی خمیره-مایه نونی نه تندتند برن. هنی خدا بمون فرمایش کرده تا حاضر آبون کی هرده به دوم زو مصری ترک بکرون.

اسرائیلی مون خدا دستوره گرد دقتی نه انجام دان. هه نیمه شوی، خدا مصری کا دو پرده و مصری پالنه زو نیمه ش گرد مین بردین (گشتین).

خدا اسرائیلی قومی کہ-مون ہمہگلہ کا کی خونی نوشونہشون برنگا کناری کا هست بہ دیورده. ہمہی آدمہیی کی اکہمون کا هست بین، ورہ خونی خونہی در امان بین.

ولی خدا ا مصری مونی کی خداشون ایمون نبہ ئو و چه دستورون کاشون پیروی نکرده کہمون وری کا دنپورده و چہمون یالہزوئہیش گرد کشتین.

مصری اول دینیا دگنسته زوئیه گرد مردین. فرعون یالزوئه کا بیگه تا زندانییہ غلامی یالزوئه. مصری مردومی کا خیلیبہ اشتن غوصه خوئہی کابین برمسته.

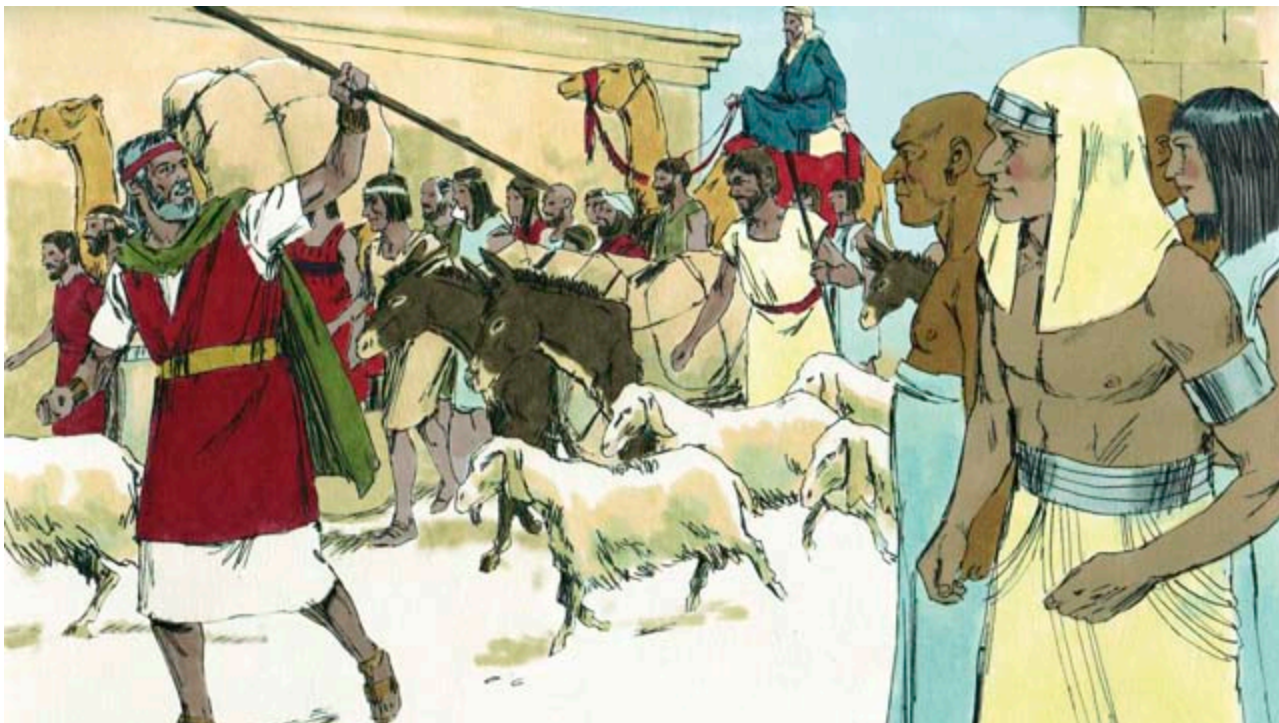

فرعونی ههشوی موسی ئو هارون دخنده و واتشه: «اسرائیلی قومی پگره و زو مصری کا ستر ابرشه.» مصری مون نی بمون ایصرار کرده کی زوبهزو، ا مملکتی ترک بکرون.

گنه نقلی موقدسه کیتابی کا: خروجی کیتاب، ۱۱ مه فصل ۱ کا تا ۱۲ مه آیه و ۳۲ مه فصل

۱۲. برشیه

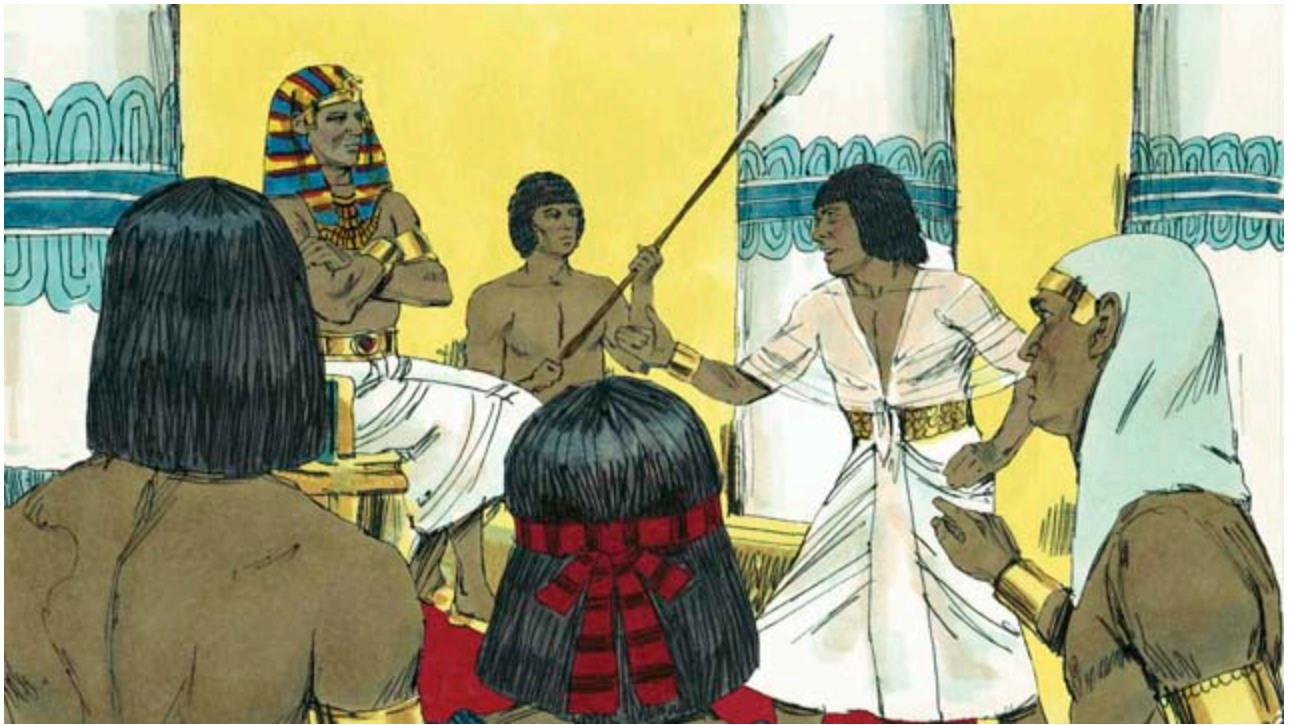

اسرائیلیہ خلی شاد بین کہ مصری کا ترک اکرین۔ ایه دہ بردہ نبین و وَدَہدوئہ مملکتی (سرزمین موعود) طرف کابین شہ۔ مصرجون
 ہر چی کی اسرائیلی مون پیستہ، مین جوملہ نقرہ، طَلہ و قیمت دارہ چیبہشون بہمون بخشستین۔ بضی دیبر قومہ نی کی خداشون ایمون
 وردہ بہ، بہمون نہ مصرشون ترک کردہ۔

ای سوتونی خَری کاروزی را و ای سوتونی آتشی کا شوی را چہمون نہکا حرکت اگری۔ خدا حوضور خَری و آتشی سوتونی کا ہمون نہبہ
 و ہمیشہ ا سفری کا امون ہدایت اگری۔ تنخا کاری کی ایه بسی ایی انجام بدن، ام بہ کی ایی دومبال بکرون۔

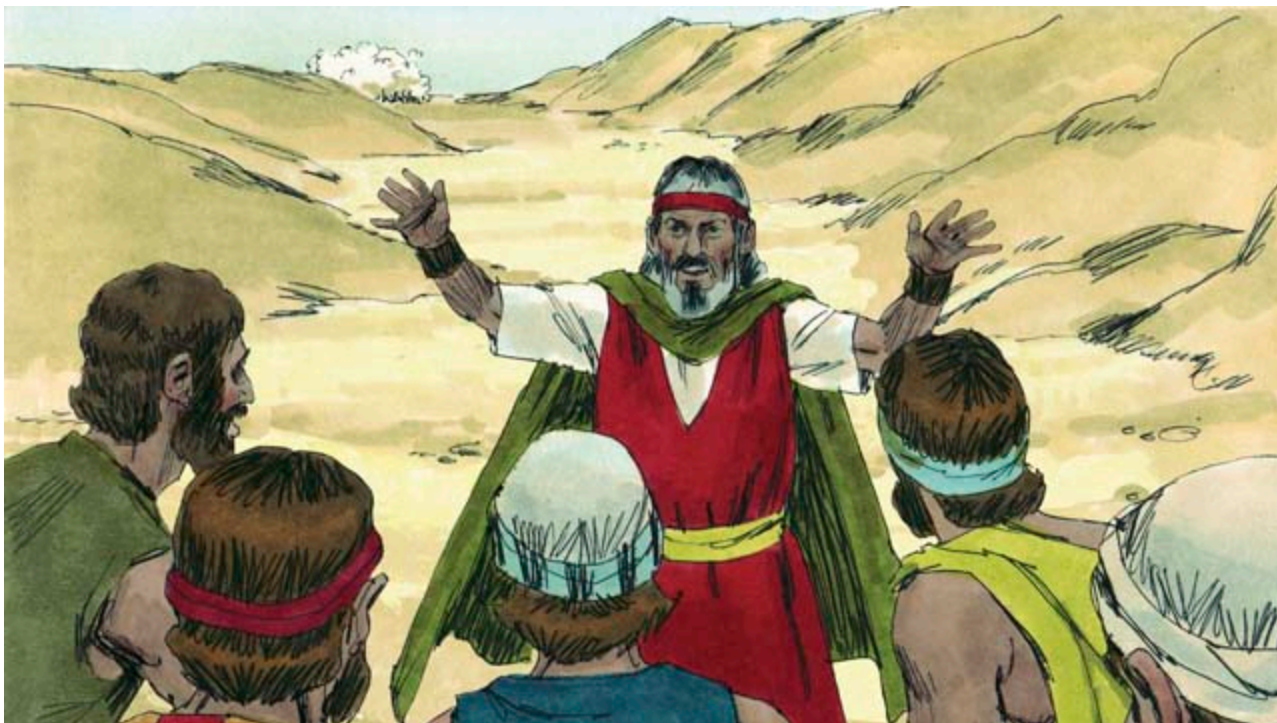

کئانه مودتی به دوم، فرعون و چه قوم اشنن کاری کا پشبون آیین و اسرائیلیه-شون تقب کردین تا هنی اسرائیلی-مون اشنن برده آکرون. خدا به کی چمون نظرش عوض آکرده-به تا نوشون بدرو کی تنخا ایه حقیقیه خدا و مردوم بوزنون کی یهوه فرعونی کا و مصری خدامون کا قوی-تره.

وختی اسرائیلی-مون مصری لشکر وینده، سرآگستین کی سره دریا (دریای سرخ) و فرعونی لشگری مینه-کا تلهن دگنسته. ایه خیلی ترسستین و جر مشون کرده: «چرا مصرمون ترک کرد؟» «امه گرد زوبهزو بمر دیمون!»

موسی اسرائیلی‌مون واته: «مترسه! خدا امروز شمه را بجنگستی و شمه نجاته بدا.» دومله خدا به موسی واته: «اسرائیلی قومی باج کی سره دریا (دریای سرخ) طرف حرکت بکرون.»

دومله خدا خری سوتون حرکت دوئه و آش بنی اسرائیلی یو فرعونی لشگری مینه‌کا قرار دوئه تا مصری لشگر ید نشاستشونه ایه وینده.

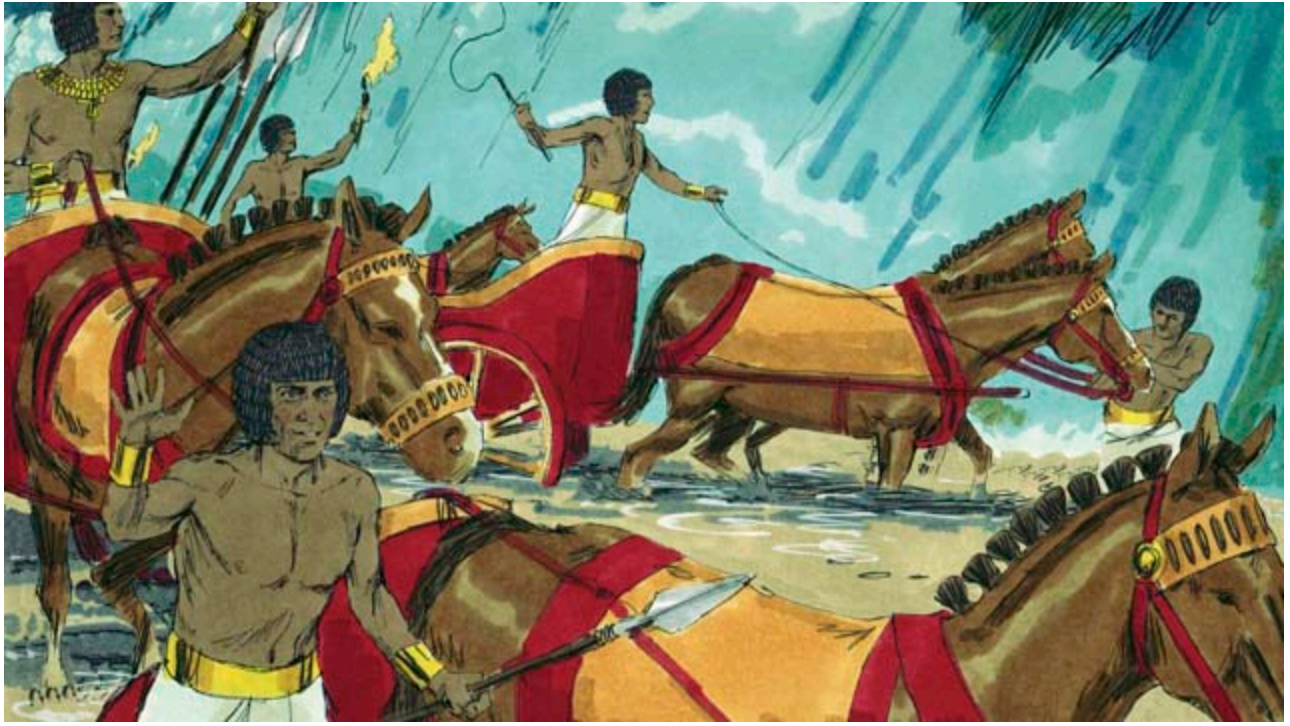

خدا به موسی دستور دوئہ کی اٹتن دستش دریا سری کا راست آکرده۔ دوملہ خدا وایی آدوئہ کی دریا آؤش چپ و راستی را رونوستہ، جوری کی دریا کا راہی آہ۔

دوملہ اسرائیلی قوم آجوری کی چمون ذہ طرفی کا آؤمدیواری ہستہ، دریا مینہکا اٹتن راشون ایدامہ دوئہ۔

چه به دوم، خدا خری سوتون کنار ژه تا مصرییه بشان اسرائیلی مون ویریتنه وینده. مصری مون تصمیم گته کی آمون تقب بکرون.

همخوئی چمون دومله کا دریا دله دشین، ولی خدا، مصرییه به وشت درفندین و کاری شی کرده کی آرَیَپِشون تُولی کا دمونون. آمون جزه کرده، «بیروجه، چون خدا اسرائیلی مون رانه کا جنگسته.»

اسرائیلی قوم کی سلامتی نہ دریا اُ طرف درستہ، خدا بہ موسیٰ فرماییش کردہ: «ای دفہنی اشتن دستی دریا طرف دراز آکہ.» وختی ائی آ کار کردہ، آو مصری-مون و چہمون اربہمون سر وپیہ و ایہ گرد دریا کا دمر دین.

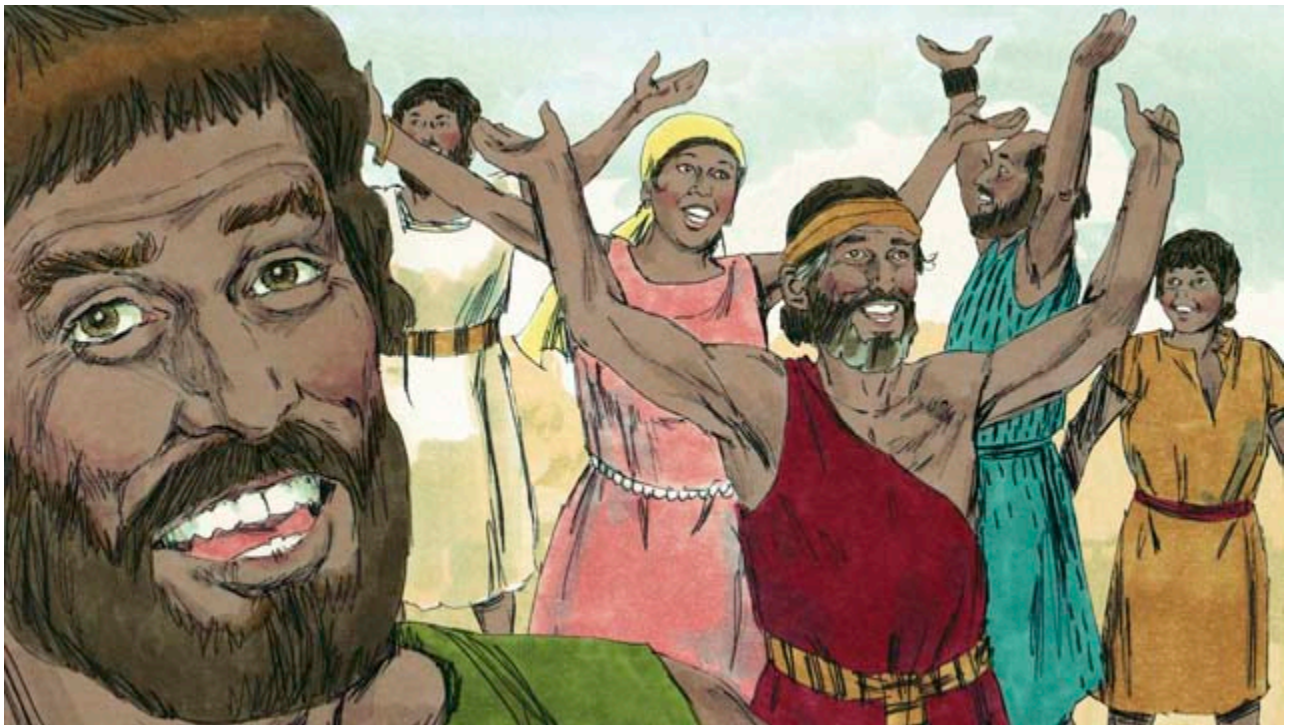

وختی اسرائیلی مون مصری لشگری کامیلن نابود بہ ویندہ، خداشون ایتماد کردہ و بہ ام باور درستین کی موسیٰ خدا طرفی کا آمہ پیغمبرہ.

اسرائیلی قوم خیلی شاد بین، چون خدا ایش کنیزتی (بردگی) کا ئو و مرگی کا نجات دوئہ بین. ایسہ اہہ آزاد بین کہ خدا پرستش بکرون و بہ کا پیروی بکرون. اسرائیلی مومن خیلی سوروردہ آزادی بارہ کا واتین، و خداشون شکر کردہ کی ایش مصری مومن لشگری دستی کا نجات دوئہ بہ.

پس خدا قومی دستور نوئہ کی ہر سال ام تفاق جشن بیگرون و یاد بوئرون کی خدا چطہ مصریہ شکست دان و اسرائیلی قومش کنیزتی کا نجات دوئہ بہ. ام جشنی نوم پسخ نوئہ بہ. اہہ ہر سال قربونی و ورہی بروریان کردہ و فطیرہ نونی نہ، ایی جشن آگرین.

نقلی موقدّسه کیتابی‌کا: خروجی کیتاب ۱۲ مه فصل ۳۳ مه آیه تا ۱۵ مه فصل ۲۱ مه آیه

۱۳. خدا عهد اسرائیلی نه

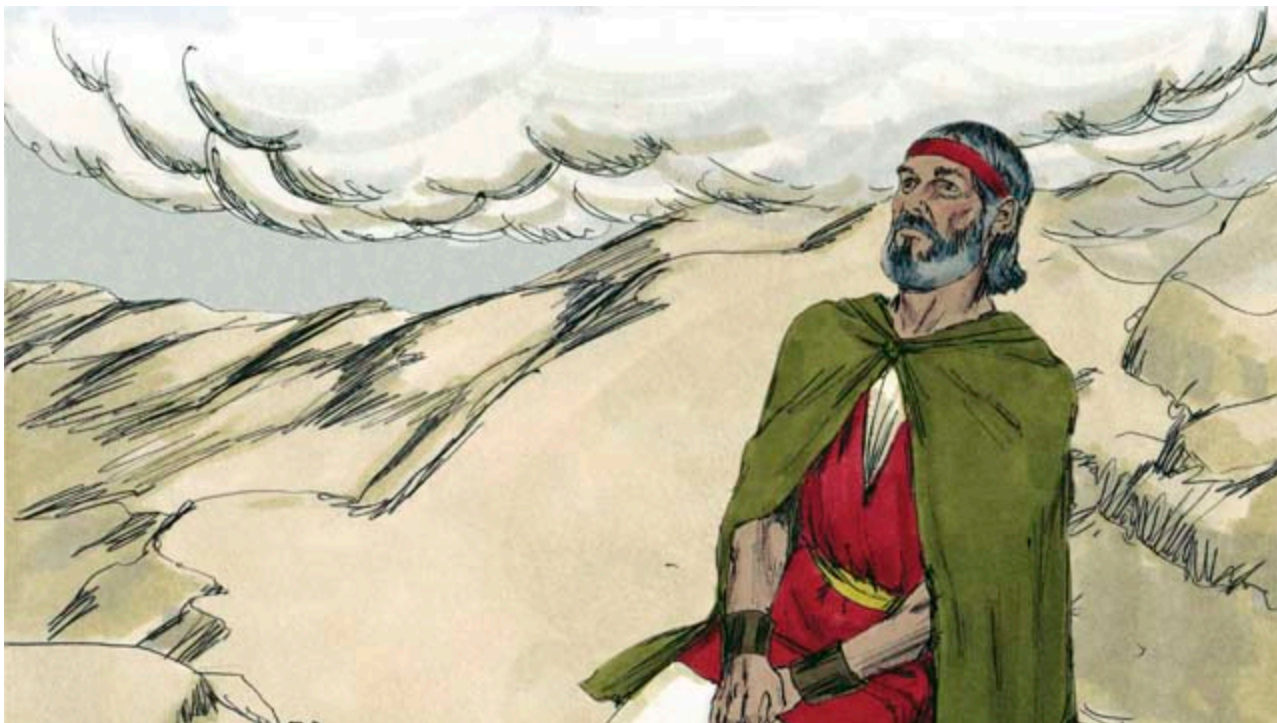

اسرائیلی قومی سردریا (دریای سرخی) کا دیورده به دوم، خدا ایه سینا کو (کوه سینا) طرف هیدایت کردین. هه کویی کی موسی اوئه آرگته کوئه وینده به. دومله قومی ا کو بنی کا جادر ژه.

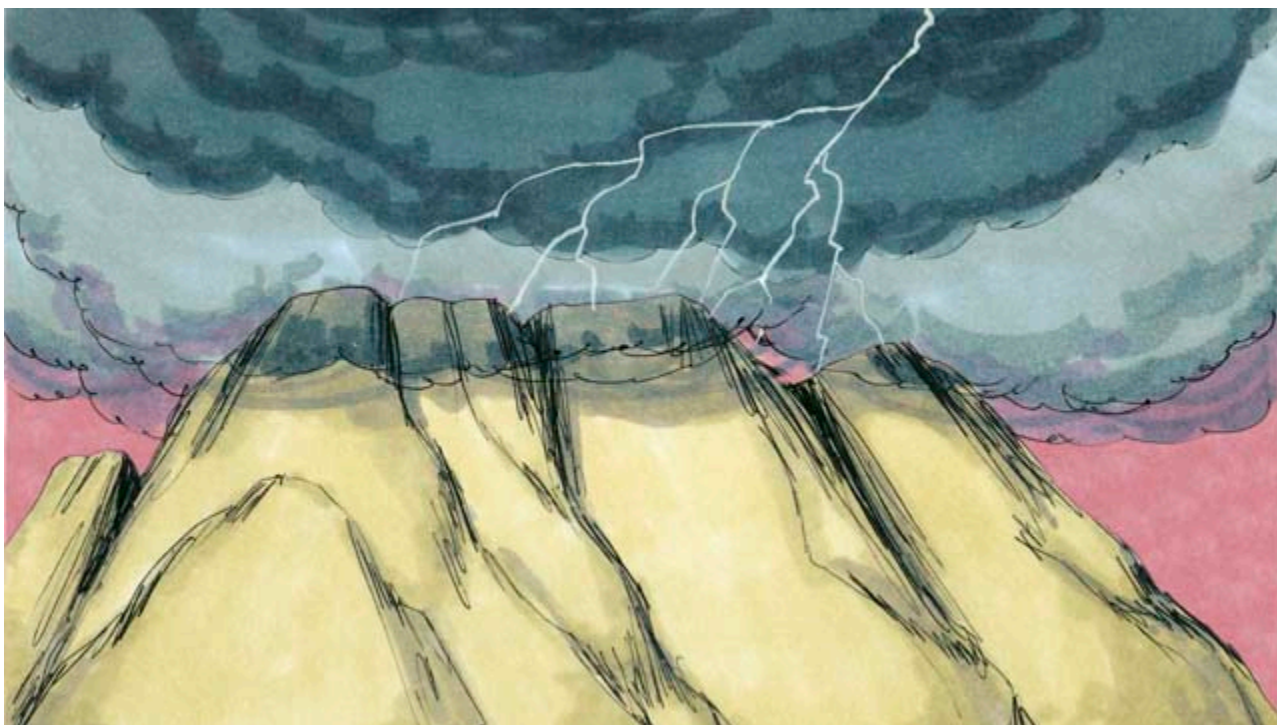

خدا به موسی و اسرائیلی قوم فرمایش کرد: «شمه بسی همیشه بهمن کا فرمانبرداری بکره و عهدی کی بشمه نه دم دبسته بفادار بومونه. اگم ام کاری بکره، مہرا خاصه ملک (ملک خاص)، مملکتی کاهینون کا و موقدسه اومت ببیرون.»

مردومی سه روزی را اشتن شون خدا وینده را حاضر آکرده. دومله خدا رعد و برق، دو و بلند شپوره سسی-نه، سینا کو (کوه سینا) تکی کا ویرمه. موسی تنخالی کو سر شه.

دومله خدا بموننه قرار بسته و واتشه: «ازیم یهوه اشتن خدا، کی تهش اسیرتی و مصری بندگی کا آزاد آکرده. غیرز چمن دبیر خدایی پرسنش مکه.»

«بوت مساز و ایی پرستش مکه؛ چون از یهوه، بسی اشنن ایله خدا بوبوم. چمن نومی بی‌حورمت مکه و اشنن روز و شوون موقدس بدار. اشنن کارون شش روزی کا بکه، چون ته بسی هفتم‌روز آرام بیی و من یاد بوئری.»

آشنن ددهننه گرامی بدار. آدم مگش، زینا مکه، دزدی مکه و دورو مواج. اشنن خمسونه مالی و ژنیر طمه نبو.

قومی قبول کردہ قانونی کا کی خدا دوئہبین، پیروی بکرون. امون قبول کردہ کی خدا کینہ بوبون و تنخا ایی پرستش بکرون.

خدا همچونین به اسرائیلی مردومی فرمایش کردہ کی یالہ آلچی (خیمہ ملاقات) بسازون. ایی آلچی (خیمہ) چہیی ہمہیہ ریزہ کاری موندہ و ہر چی کی بسی چہ دلہ کا بوبو دستوری نہ بہ-مون دوئہ. ایی دستور دوئہ یالہ پردہیی بسازون کی آلچی (خیمہ) دہ بخش بکرو. خدا پیشتہ چیمہ (اوتاق) کا پردہپشتی کا حاضر و ساکین آرہی. تنخا یالہ کاہینی (کاہن اعظم) را ایجازہ ہست بہ کہ ا چیمہ (اوتاق) کا خدا حوزور دشو.

قومی بسی قربونیہجگایی ویندہالجقی (خیمہ ملاقات) نہ کا بسازون. هر کسی کی خدا شریعتی کا نافرمانتی (سرپیچی) اگری، بسی ای حیوونی آ قربونیہجگا و ربوئرو. کاهینی بسی ا قربونی سرآبیرو و ایی خدا رادره قربونی عونوانیہ، قربونیہجگا کا بوسوجونو. خدا واتہ کی قربونی به حیوونی خون، شخصی گناخی پِشتی. امجوری نہ خدا چه گناخی نوینده اگری و ا شخص خدا وری کا تمیز حیساب ابی. خدا موسی برا، هارون و چه نسل اینتخاب کرده تا چه کاهینه بوبون.

دومله خدا ددهستورژ (ده فرمان) ده گله سنگییه لوح سری کا نوشته نو موسی ش دونه. هم قومی ش دیبر قانونه دان تا بمون کا پیروی بکرون. خدا وده دونه، اگم آ قانونون کا ایطاعت بکرون بمون برکت بدای و بمون کا موحافیظت بگی، ولی اگم سرپیچی بکرون امون موجازات بگی.

موسی خیلی روزون سینا کو (کوه سینا) کا منده و خدانهش گف ژه. مردوم چه را چهپهرا منده کا ویختین. طلہیشون هارونی ور وردین و بکاشون پیسته کی چمون را بوتی بسازو، تا خدا عوضی آی پرستش بکرون. امجوری نه خدا حق کاشون یاله گناخی کرده.

هارونی طلہیینہ بوتی موندہ‌شار ساختہ. مردومی وحشی‌مون شار شور و کرده بوتی پرستش کرده و چہراشون قربونی سرآبیرده! خدا چمون گناخی خوئی بمون کا خیلی عصبانی آہ و موسی‌ش واتہ کی تصمیش گتہ امون مین بدرو. ولی موسی خدا کا درخواست کرده ام کاری نکرو. خدا موسی دوا درسته و ایش مین (از بین) نبردین.

وختی کی موسی سنا کو (کوہ سینا) کا ویرمہ، دہگلہ لوح سنگی کی خدا دہ فرمان چہمون سری کا نوشته بہ بہ، دستی‌کاش درہ بہ. وختی بوتش ویندہ، ہر سی گتہ و لوحش و پیشین زمین و چاکنستشہ.

دومله بوئش سوتہ ئو چاکنستہ ئو آش خاکہ (گرد) آکرده. خاکہش آوی کا دکرده ئو مردومش وادار کرده ایی بنجون. خدا بلایی مردومی سر ورده و خیلیہ بمون کا مردین.

موسی آده فرمانی لوحون عوضی کی اشتتش ایہ چاکنستہ بین، دیبر لوحش ده فرمانی را تاشتین. دومله هنی کو سر شه و قومی گناخون بخشسته خونہش دوا کرده. خدا موسی دواہہ درستی و ایش بخشستین. موسی ده فرمانی نہ کی لوحون سری کا تازہ نوشته بہ، کو کا جیر آمہ. دومله خدا ایش کوه سینا کا بہ طرف ودهوئہ مملکت (سرزمین موعود) ہدایت کرده.

نقلی موقدّسه کیتابی کا: خروجی کیتاب ۱۹ مه فصل تا ۳۴ مه فصل

۱۴. بیابانی کا سرگردونی

خدا قومی شریعتی قانونون کا آگا ساختہ بہ دوم، ایش کوه سینا طرف ہدایت کردین۔ ایشہ قراری خوئی کی خدا نہ شون دبستہ بہ، شریعتی قانونون کا ایطاعت اکرین۔ خدا پیستہ بہ کی ایشہ بہ سرزمین موعود، یعنی کنعان درسون۔ خدا چمون نہ کا خری سوتونی دلہکا کابہ شہ و مردوم نی ایی کابین دومبال کردہ۔

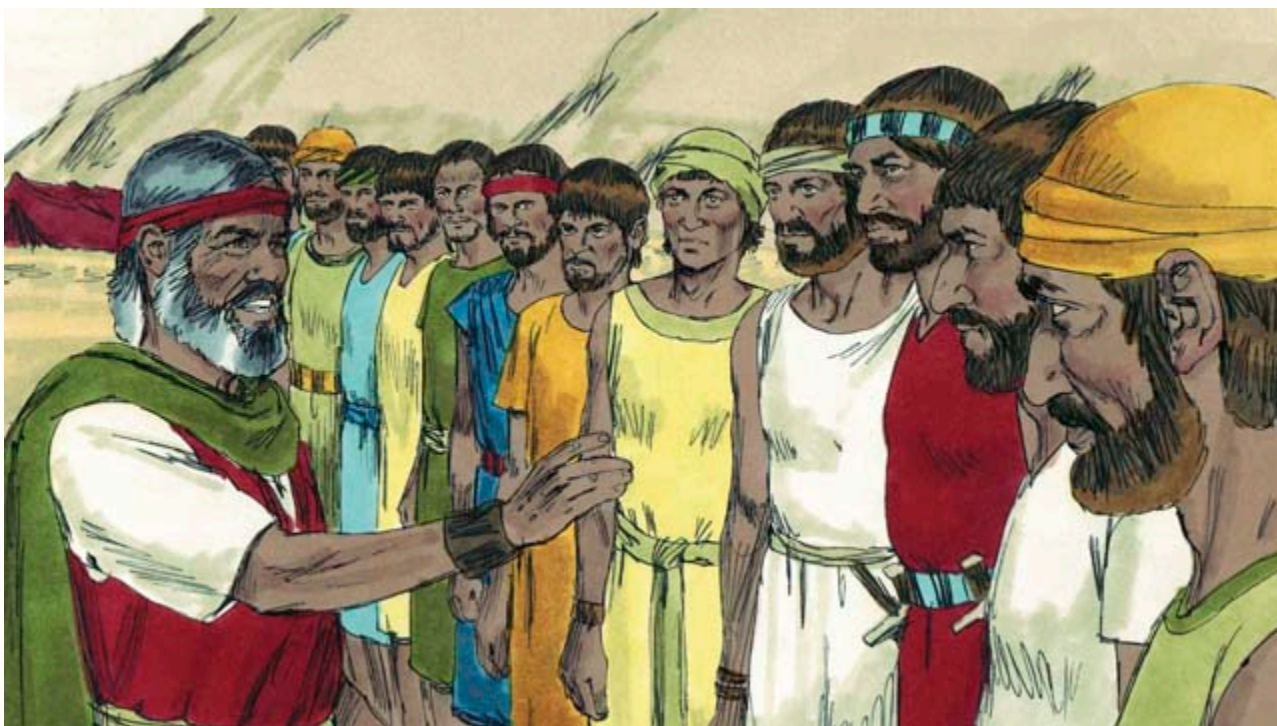

خدا ابراہیم و اسحاق و یعقوبی قول دوئہ بہ کی سرزمین موعودی بہ چمون خردنون بدای۔ ولی ا زمانی کا خیلی قبیلیمہ اوئہ زندگی اکرین کی بمون کنعانی اواجین۔ کنعانیمہ خدا پیرو نبین و ایی پرستش نکرین۔ ایشہ دوروئہ خدامون پرستش اکرین و ور ہیچہ کارون اکرین۔

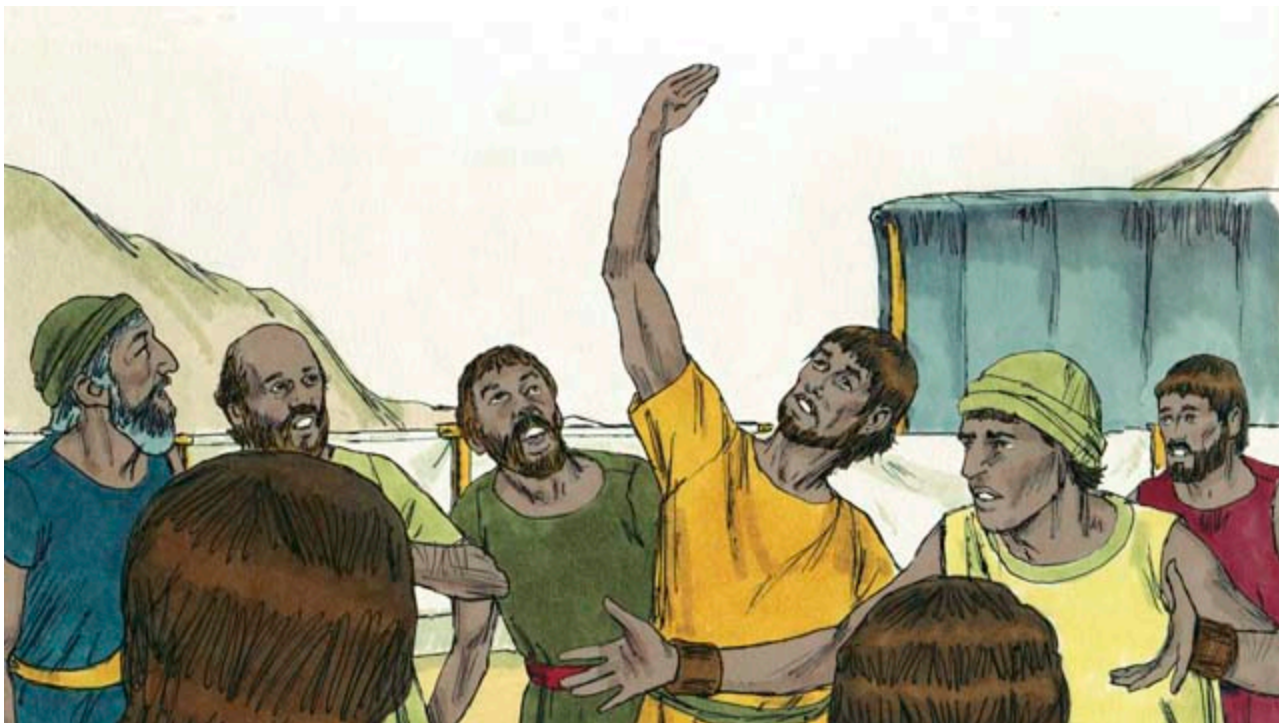

خدا به اسرائیلی قوم فرمایش کرده کی: «سرزمین موعودی درسته به دوم، بسی بسی اشن کنعانی مون شری کا براخنه. بمون نه صول (صلح) و ایزدواج مکره. شمه بسی بوتون همه گله مین بدره. ام دستورون کا نافرمانتی کرده نتیجه، چمون بوتون پرستش کرده چمن عوضیه بب.»

وختی اسرائیلیه به سرزمین کنعان درستین، موسی هر قبیلایی کا ای نفر، ینه دانزه مرد پچینه کرده. ایبیمون رایبمی سرزمین کنعانی کا جاسوستی کرده را واتین. همچونین بمون کاش پیسته تا بررسی بکرون کی آیا کنعانییه زورارین یا ضییفین.

ا دانزه مرد چل روز کنعانی همه‌جگا گردستین و دومه آگردستین. ایه قومی‌شون واته: «زمین حاصلینه و وره مصول‌شه هست.» اما ده نفر جاسوسونون کا واته: «شهره‌شون ماکمین و آدمه اوئه یال و هیکلمندین. اگم بمون حمله بکرم، شکمون نبو شکست بردیمون و ایه امه بکشتین.»

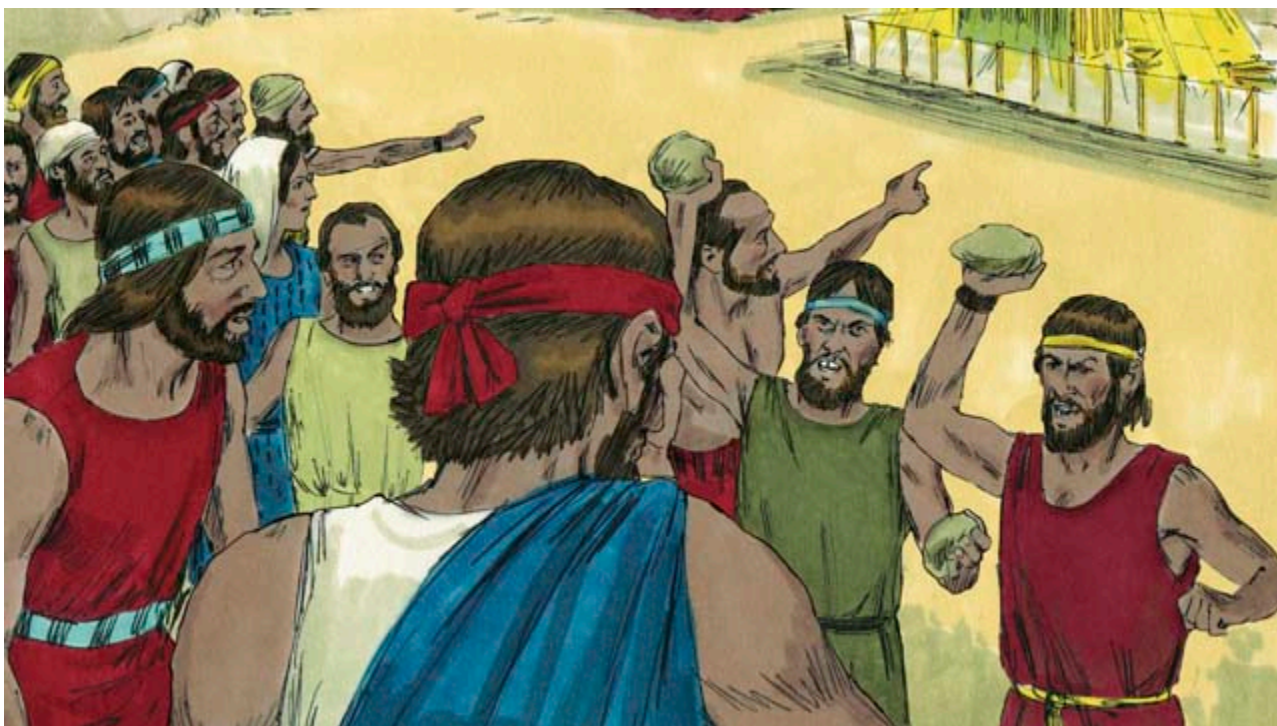

دومه ده‌گلّه جاسوس کی چمون نوم کالیب و یوشع به، واتشونه: «درسته کی کنعانی مردومه بمه کا بلند و زورارین، ولی شکمون نبو کی امه بشامون امون شکست دونه! چون خدا چمه‌رائه بجنگست.»

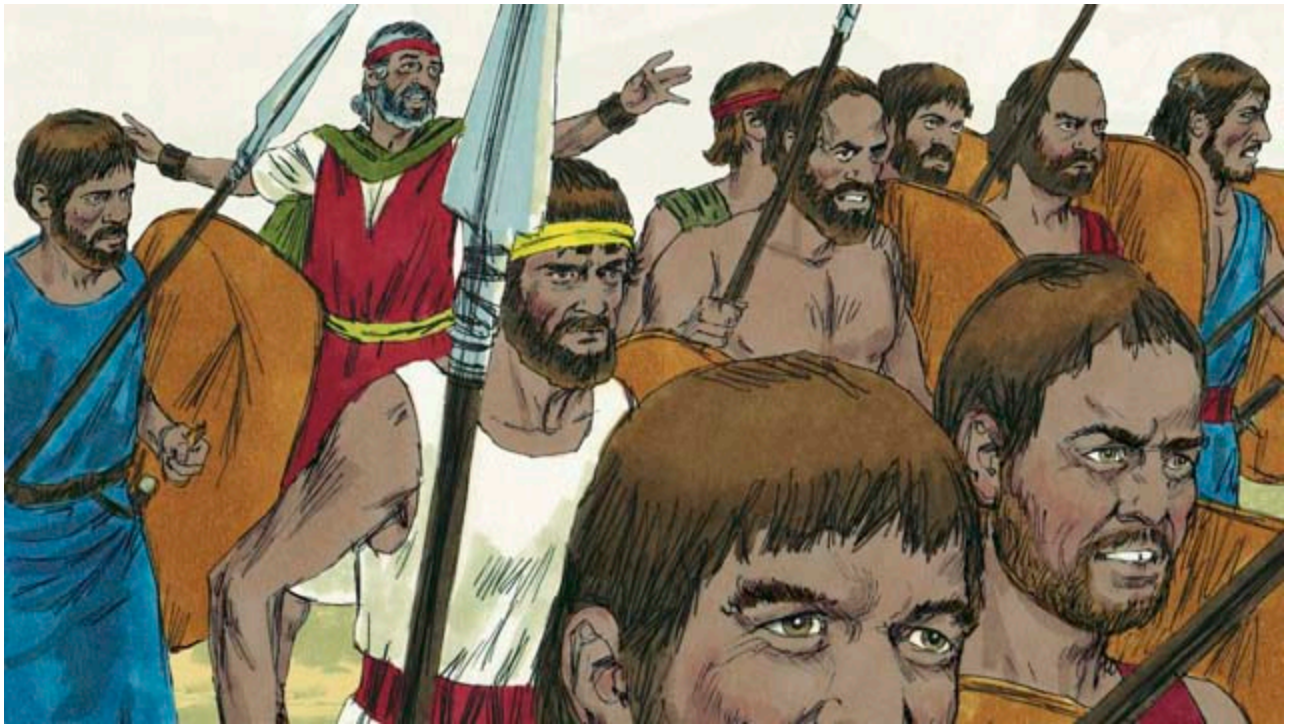

ولی قومی یوشع و کالیبی گف گوش آندان و هرسی نه موسی و هارونی شون واته: «چراون امه آم وحشتناکه جگا ورده؟ امه بسی مصری کا بمونه مون. اگم ا مملکت (سرزمین) دشمن جنگی کا بمردیمون و ژنه ئو خردنهمون کنیزتی را بشین.» امون پیسته دیبر یالی اینتخاب بکرون تا به مصر آگردون.

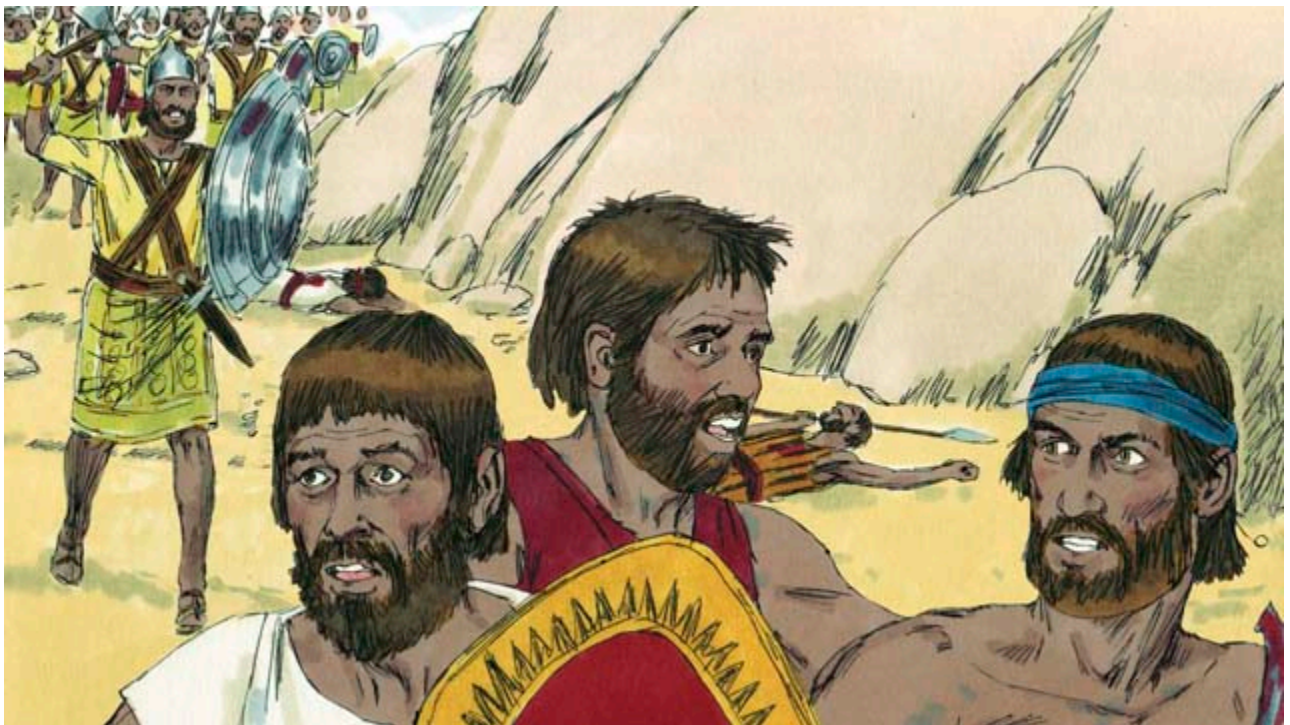

خدا مردومی ام واته کا خیلی هرسی گته و به وینده الحَق (خیمه ملاقات) آمه ئو وانشه: «شمه نیسبت به چمن نافر مونیرون آبه، پس شمه گرد ویوونی کا (در بیابان) سرگردونیرون آرب. همه گلمرون غیرز کالیب و یوشع، بیابانی کا بمیردین و هرگز وده مملکت (سرزمین موعود) دنیشرون.»

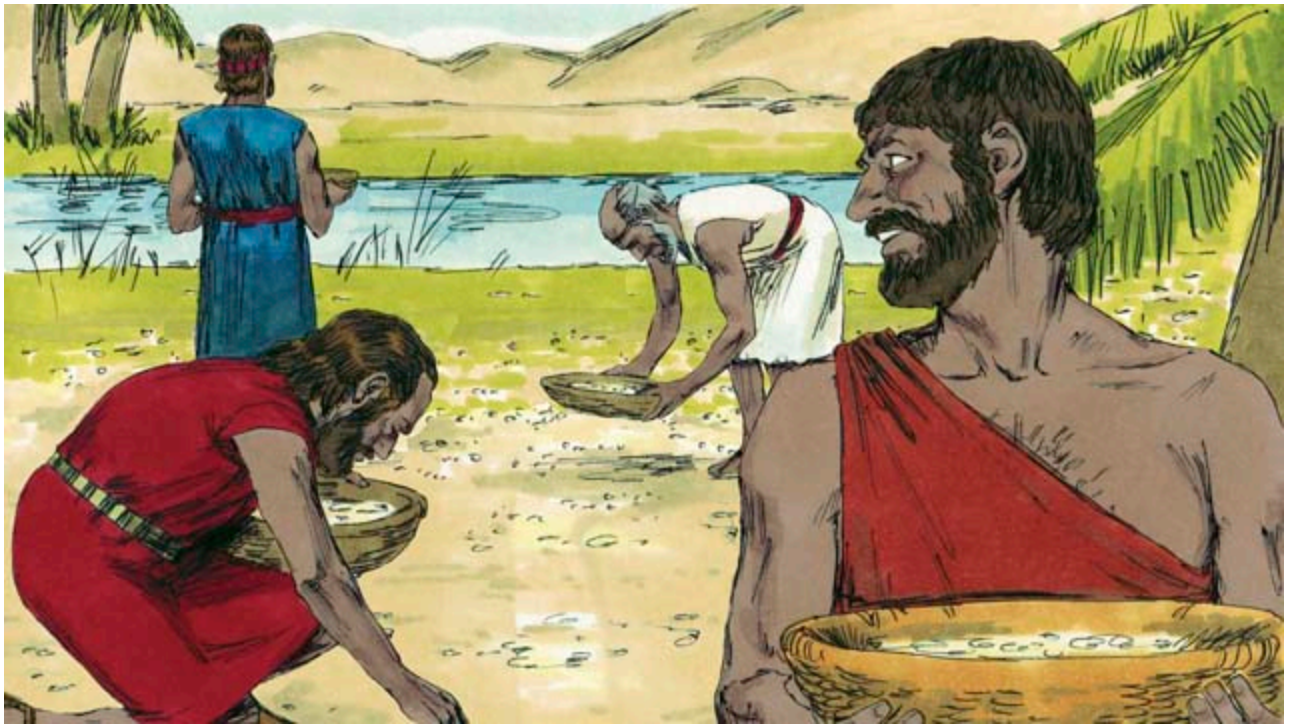

وختی مردومی خدا آم گف درسته، اشتن گناخی کا پشبون آیین و پیست‌شونه کنعانی هژما (حمله) بیرون. موسی بمون هوشدار دوئه کی نشون، چون خدا بمون نه نیه. ولی موسی گف‌شون گوش آنکرده.»

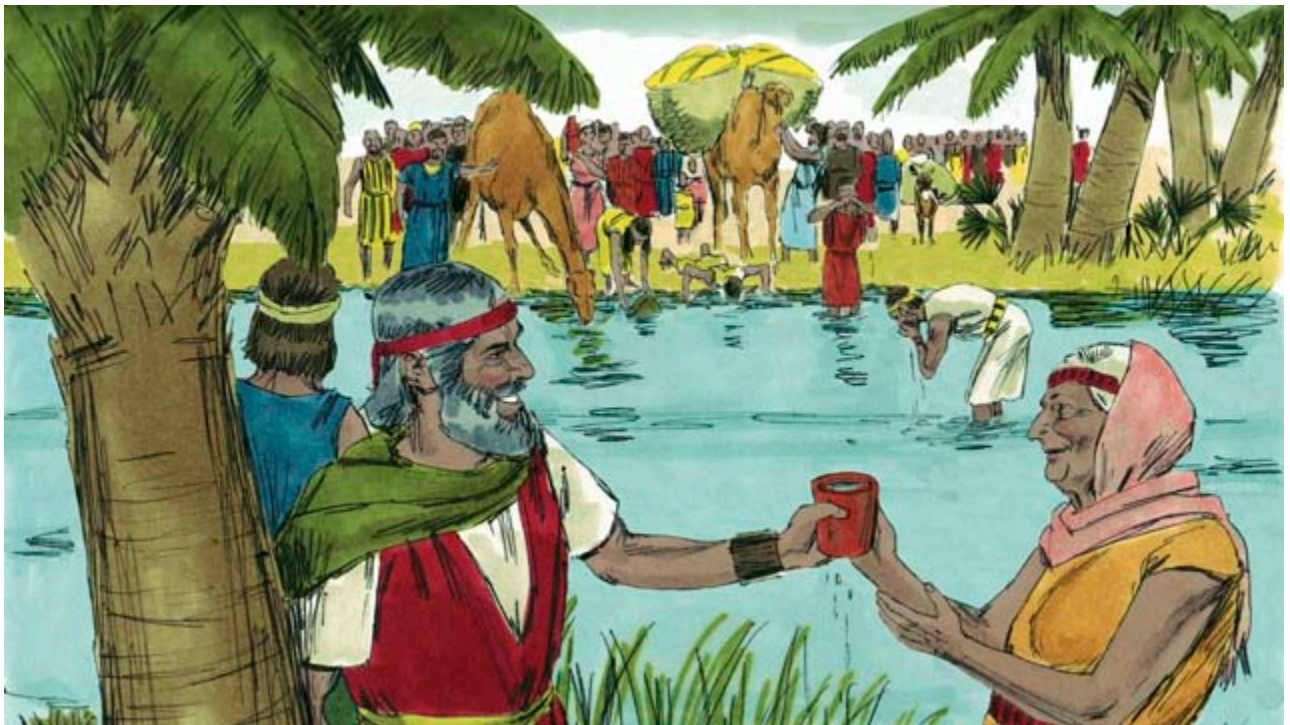

خدا جنگی کا بمون نه دره نیه. هه‌را کنعانی‌مون کاشون شکست هرده و خیلییه‌شون مردین. دومله اسرائیلی قوم کنعانی سرزمینی کا آگردستین و چل سال بیابانی کا سرگردون مندین.

اچّ سالی کا کی اسرائیلیہ بیابانی کا سرگردون بین، خدا چمون پیسٹھمون (نیاز ہایشان) بمون ادری. ایی آسبونی کا بمون نونی دوئہ کی
 چہ نوم «مَنّا» بہ. ہنی چمون را بلڈرچینون آردری تا گوژدشونئی ہردمرا بوبو. اچل سالی دلہ کا خدا نشته چمون پاقب و پرتالہ پوستہ
 آبون.

خدا موجبِ مہار کازی دلہکا، ہنتہ را بمون آو دوئہ. ولی اَطہِ کمنہ، اسرائیلی قوم خدا و موسی کا گلایہمند بین و غورغور اکرین. ام
 وجودی نہ، خدا ہتہ قراری کی ابراہیم، اسحاق و یعقوبی نہش بستہ بہ، بفادار مندہ.

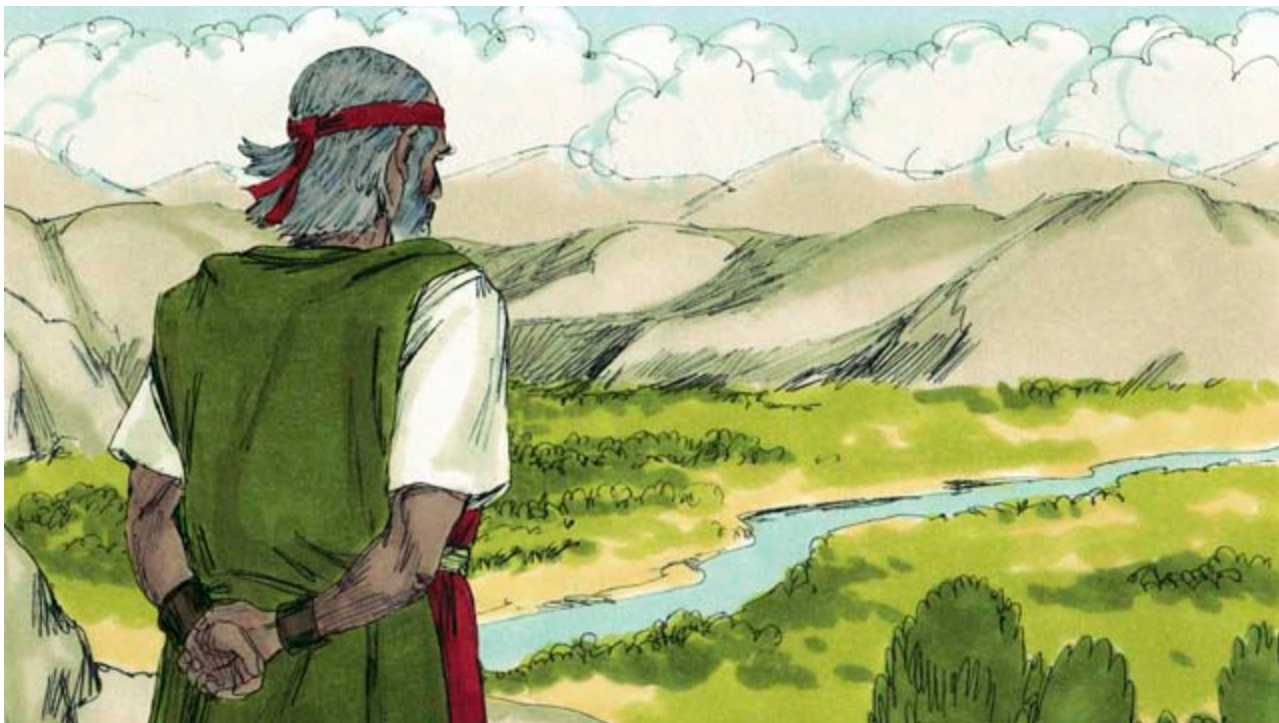

ای دفعه کی مردومی را آو هنته را نبه، خدا موسی نه واته: «کازی باج آو اوئه را دگنو.» ولی موسی عوض امی کی کازی باجو، ده دفعش عصا نه بیی ژه و ام کاری نهش خدا بی احترامی کرده. آو گردی را اندازه قدر کازی کا برشه، ولی خدا موسی را هرسی گنه و واتشه: «ته به وده دوئه مملکت (سرزمین موعود) دنیشتس.»

چل سالی به دوم کی اسرائیلی قوم بیابانی کا سرگردون بین، آ آدمیی کی خدا شون نافر مونتتی کرده به، گرد مردین. ا ماقه خدا ای دفعه نی قومش تا سرزمین موعودی مرزون ور هیدایت کرده. چون موسی خیلی پیر آبه به، خدا یوشعش قومی یالیتی (بالگیری) را اینتخاب کرده. خدا موسی نه قرار نوئه ای روز چه شاره پیغمبری مردومی را آردا.

خدا به موسی امر کرده کی بلندکویی سر بوشو تا اوئه کا بَشا سرزمین موعودی وینده. موسی سرزمین موعود وینده، ولی خدا بیی دله‌دشه ایجازه ندوئه. دومه موسی مرده و اسرائیلی قوم سی روز چمراشون آزیه (عزا) گته. یوشع چمون یال آبه. ا چاله یالی به، چون به خداهش ایطمینان هستبه و به کا ایطاعت اگری.

نقلی موقدسه کیتابی کا : خوروجی کیتاب ۱۶ و ۱۷ مه باب، اعدادی کیتاب ۱۰ تا ۱۴ مه باب و تثنیه کیتاب ۳۴ مه باب

١٥. وَدَّه دَوْنَه مَمْلَكَة (سِرْزَمِين مَوْعُود)

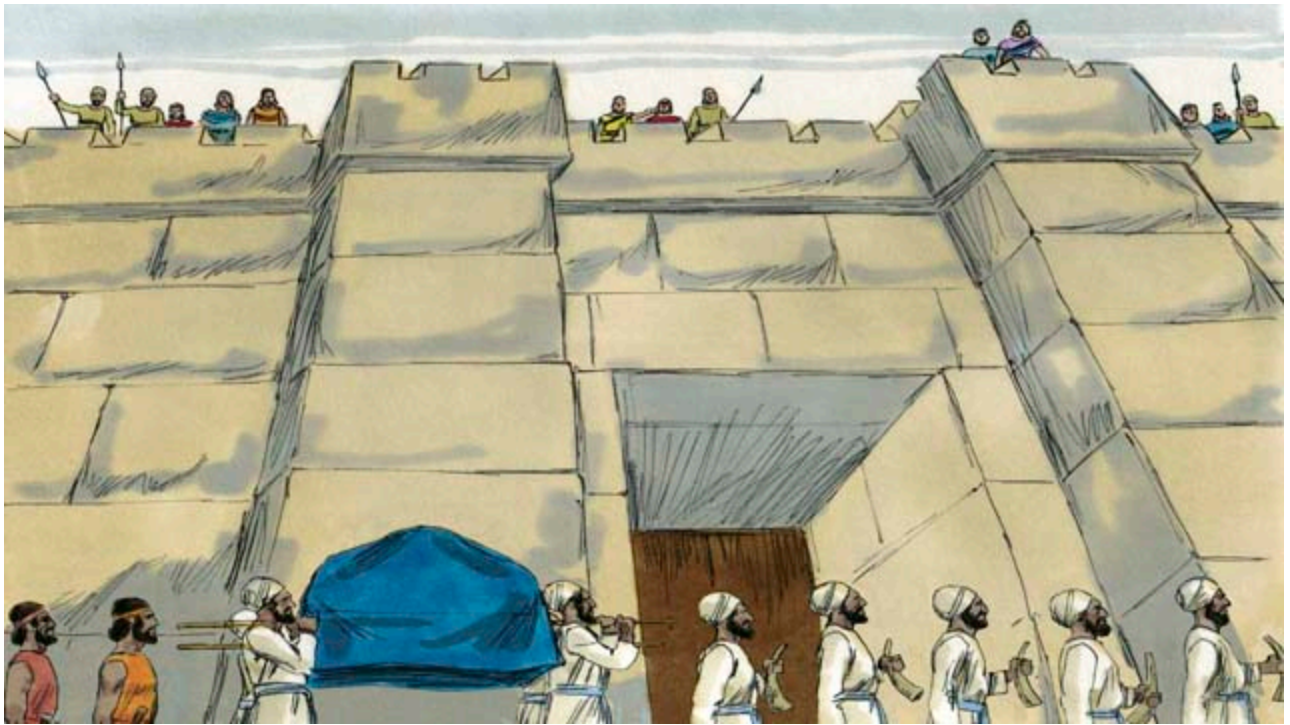

بیلخرہ آ زمان درسته کی اسرائیلی قوم به سرزمین موعود، یعنی کنعان دشون. اوئہ شہری هست به نومش اریحا به کی چه داورہ ماکمہ دیوارون نہ موحافیظت ابی. یوشع دہ جاسوس آدوئہ ا شہر. اوئہ ہیچہ (فاحیشہ) ژنی زندگی اگری کی چه نوم راحاب به. ای جاسوسہ اشتن وری کا نون آگردین، بمونش کامک کردہ تا شہری کا بیوریجون. ا چون به خداهش ایمون هست به ام کارش کردہ. جاسوسون بیی قاول (قول) دوئہ کی وختی اریحا شون مین بردہ، بهکا ئو چه خانوادہ کا موحافیظت بکرون.

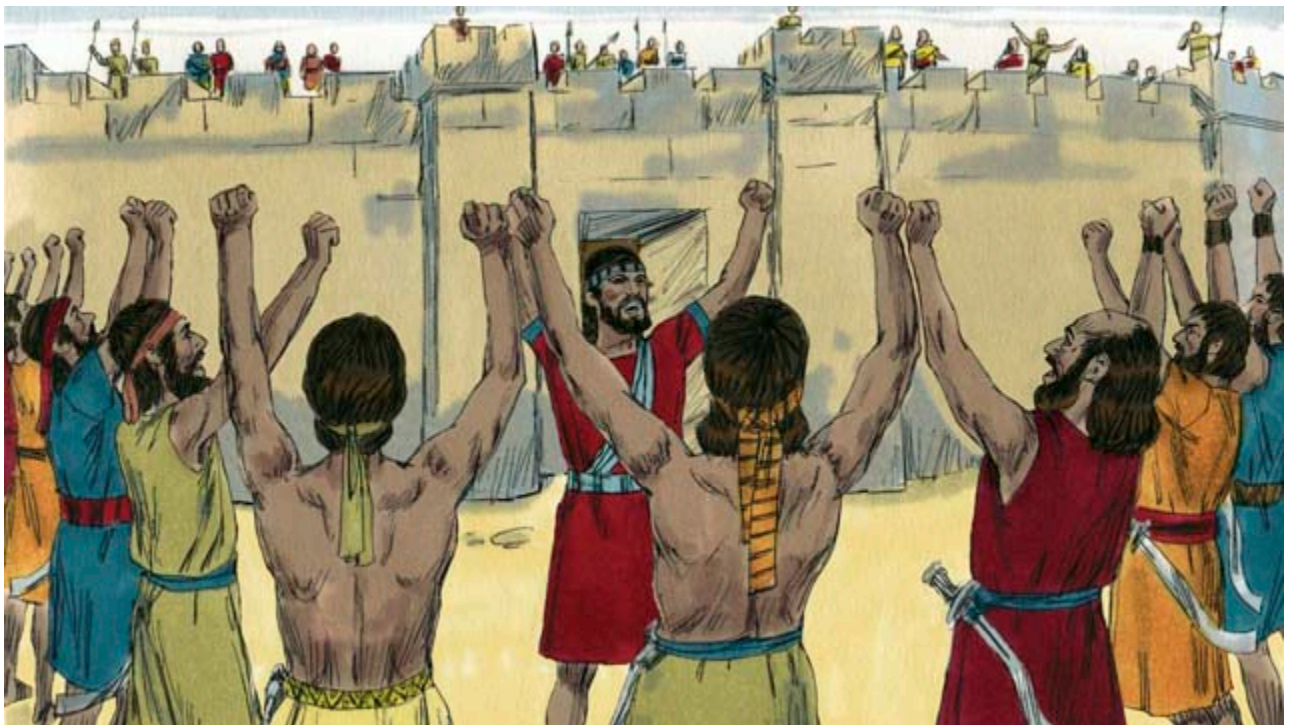

سرزمین موعودی دلہ دشہرا، بسی اسرائیلیہ اوردونی رباری کا (ازرود اردن) درویرن. خدا یوشع نہ واتہ: « کاهینون نہبہنہ آدہ.» وختی کاهینون پا بن اوردونی رباری بنی درستہ، آو مندہ و اسرائیلی مون شاستہ خشکمز مینی سری کا، رباری ا دیم شہ.»

وختی اقوم اوردونی رباری (رود اردن) کا برشہ، خدا یوشع نہ واتہ کی اریحا کی زورارہ شہریہ ہڑما (حملہ) بردہ را، حاضر آہون۔
خدا مردومی واتہ: کاہینہ و سربازہ بسی شش روز، روزی ای دفہ شہری داورہ باپارون۔ کاہینون و سربازون آم کار کردہ۔

ہفتمہ روزی کا، اسرائیلیہ بسی شہری داور بژنون، دوملہ کاہینہ شیپوری فو دکرون و مردوم بلندہ جڑہ بکرون۔ امون آم کار کردہ۔

دومله اریجا داوره دیواره ویریستین. اسرائیلی مون خدا دستوری نه شهری دله همه چی مین برده. تنخا راحاب و چه خانواده کی اسرائیلی مون آگنستین، امانی کا مندین. وختی دیبر قومیهی کی کنعانی کا ساکین بین، زونوشتونه کی اسرائیلی مون اریجا ویراونسته، ترسستین کی نیو کی اسرائیلی قوم بمون نی هژما بَرو.

خدا اسرائیلی قومی دستور دوئه به کی هیچ قبیلیمی نه کنعانی کا، آشتیه قرار دَستون. ولی جبعونیه کنعانی ایله قبیلهمون کا، یوشع شون دورو واته و ایدعاشون کرده کی ای دورهجایی آمَن کنعان. امون یوشع کا پیسته بمون نه آشتیه قرار دبستو. یوشع و اسرائیلی دیبر یاله، خدا نه مشورت نکردهی، جبعونیون نه شون آشتیه قرار دبسته.

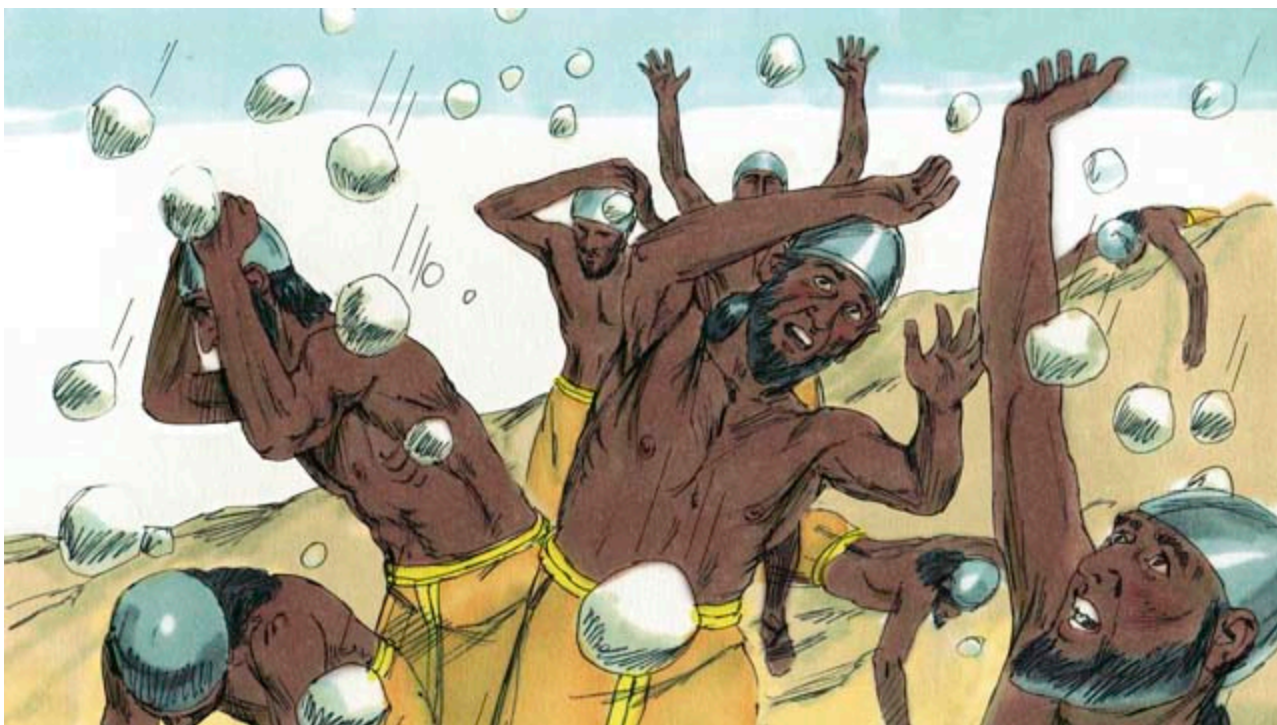

سه روزی به دوم اسرائیلی مون زونوسته کی جبعونییه گرمجایین. پس چمون فیرییکا هرسی گتین. ولی اشنن آشتیه قرار شون بمون نه نچاکنسته، چون آقرار خدا حوضوری کا دبسته بیه. تیکیمی چه به دوم، دیبر قبیله کی کنعانی مون کا اموریانی نومی نه، وختی مسشونه کی جبعونییه بنی اسرائیلی نهشون آشتیه قراره دبسته، بنده نه هم قرار آیین، اشنن لشگره شون گردآکر دین و جبعونی مون شون هژما (حمله) برده. جبعونی مون یوشع کا کامک پیسته.

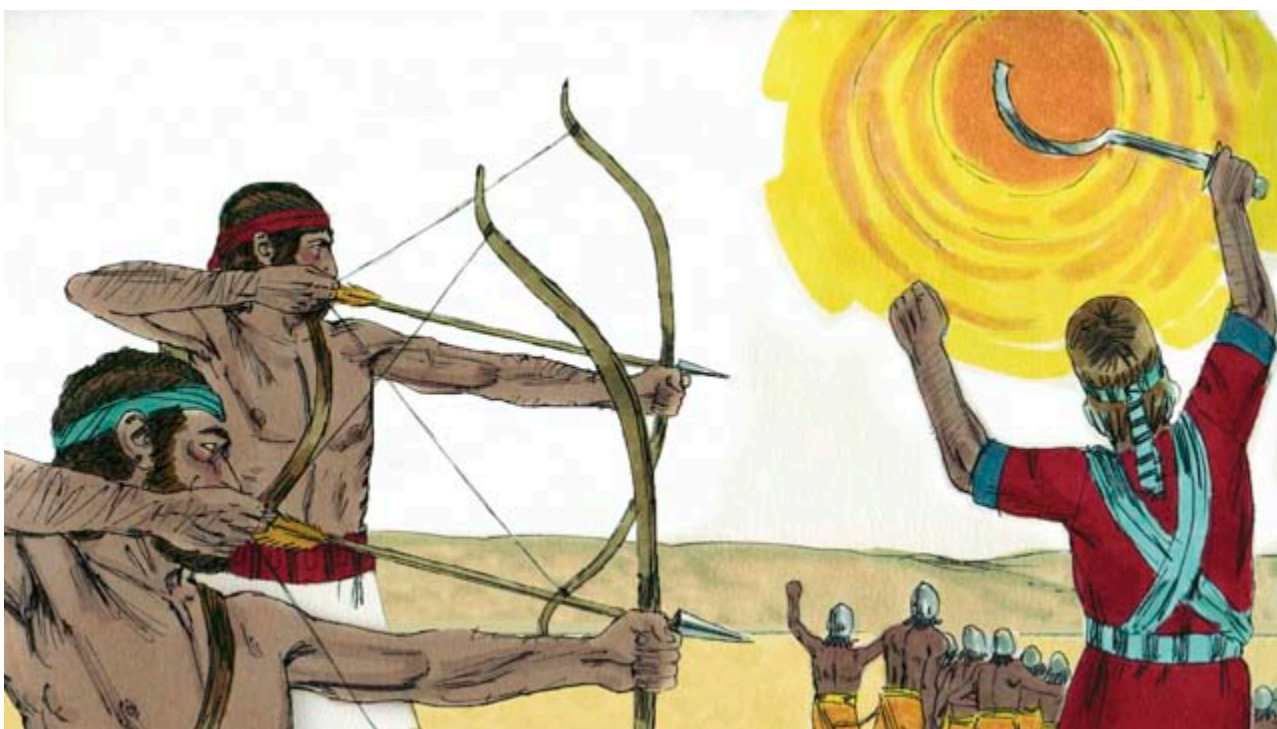

یوشع اسرائیلی لشگر گرد آکرده. ایه شوی کولن را کا بین تا به جبعون درستین. صبهزو امورییه شون غافیله گیر (غافلگیر) کردین، بمون شون هژما (حمله) برده.

خدا ۱ روزی اسرائیلی را جنگسته. ای اموریه سردرگم آکر دین و یاله ترس هیش آسبونی کا ویکرده و خیلیهش اموری مون کا کشتین.

خدا کاری کرده کی آفتاو آسبونی کا شه کا منده، تا اسرائیلی سربازه اموری مون شکست دوئهراشون اندازه قدر وخت بوو. خدا ۱ روزی یاله پیروزی یی اسرائیلیمون را سای آکرده.

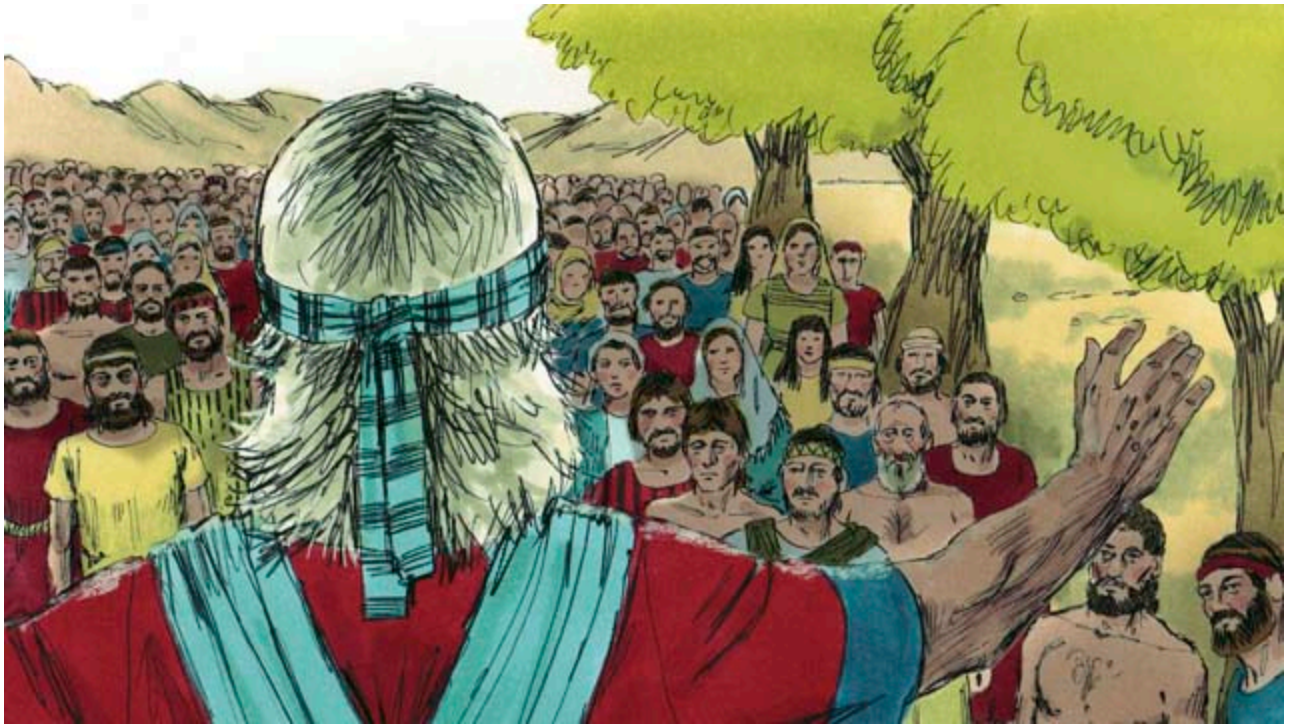

خدا لشگری شکست دهنده دوم، کنعانی خیلی قبیله‌ای اسرائیلی‌مون سر هژما برده را ینده‌نه هم‌قرار آیین. یوشع و اسرائیلیه بمون‌شون هژما (حمله) برده نو ایه‌شون مین بردین.

آم جنگون به دوم، خدا اسرائیلی هر قبیله‌یی سَم (سهم) سرزمین موعودی کا بمون‌ش دونه. دومله خدا اسرائیلی مورزون همه‌گله کا آرامش برقرار کرده.

وختی یوشع پیر آبه، بنی اسرائیلی قومش گرد ای جگا کا گرد آکرده. دومله مردومی راش ویرآروری (یادآوری) کرده کی امون قاول
 دوئمه، قراری کی خدا کوه سینا کا بمون نه بسته به، ایطاعت بکرون. مردومی قاول (قول) دوئه خدا را بفادار بومونون و چه شریعتی
 کا ایطاعت بکرون.

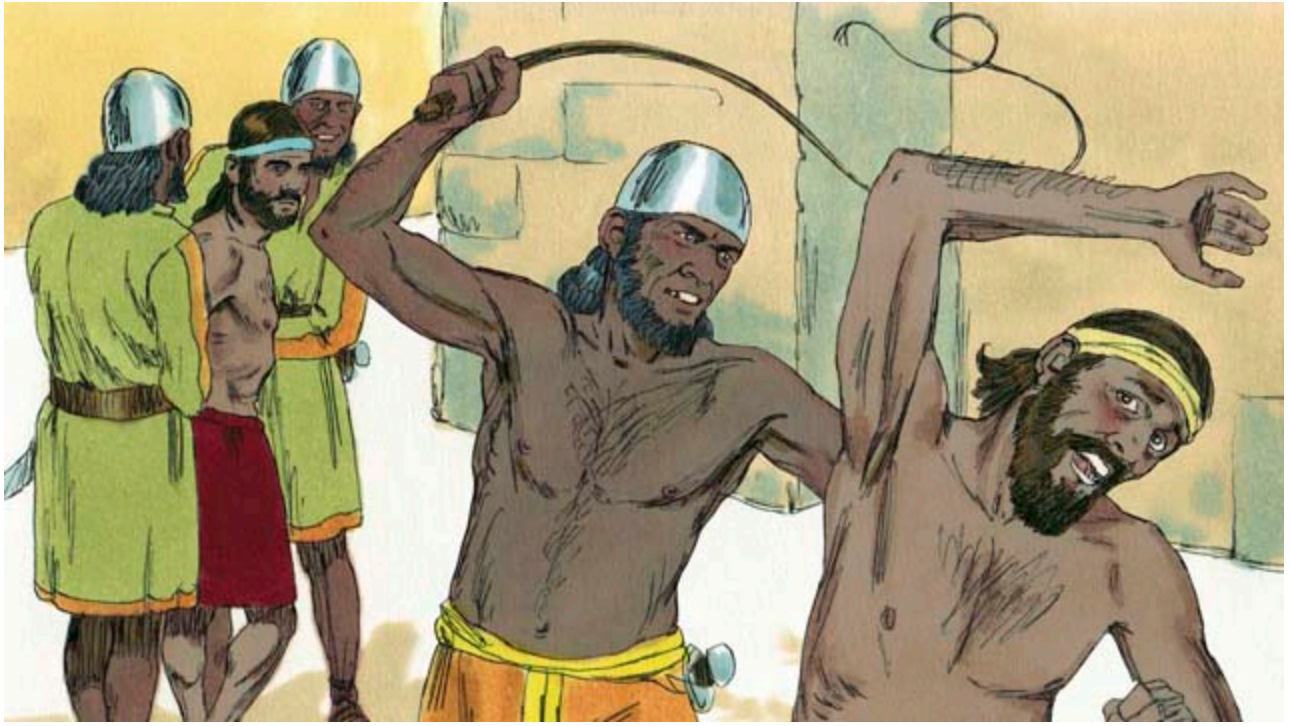
نقلی موقدسه کیتابی کا: یوشع کیتاب ۱ مه باب تا ۲۴ مه باب

١٦. أَرَاخْنِه

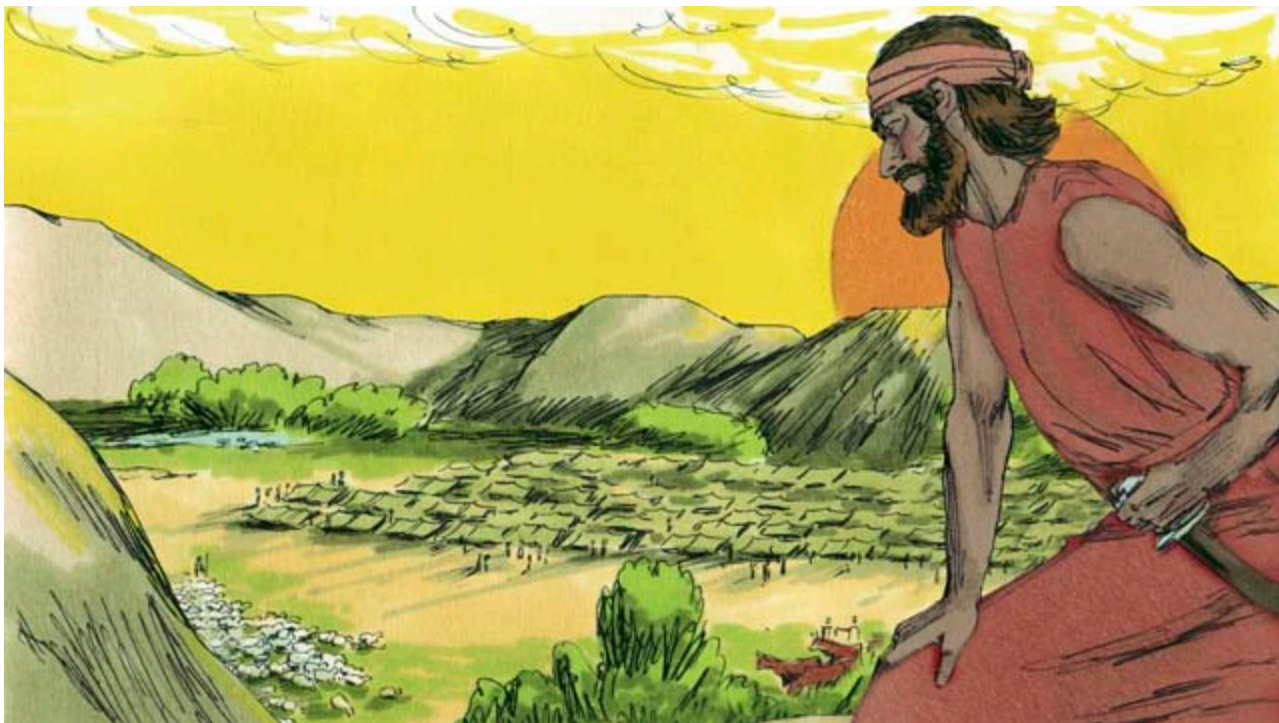

یوشع مرده‌به دوم، اسرائیلی قومی خدا دستورون کا نافرمانتی کرده و کنعانییه‌شون گرد سرزمین موعودی کا بنگردین. ایه همچونین حقیقیه خدا یهوه جگا کا دمندین کنعانی‌مون بوتون پرستشی‌شون رو ورده. ا زمان، اسرائیلی قومی را پادشایی نبه، هر کسی هر چی کی چاک ازونی، انجام اداری.

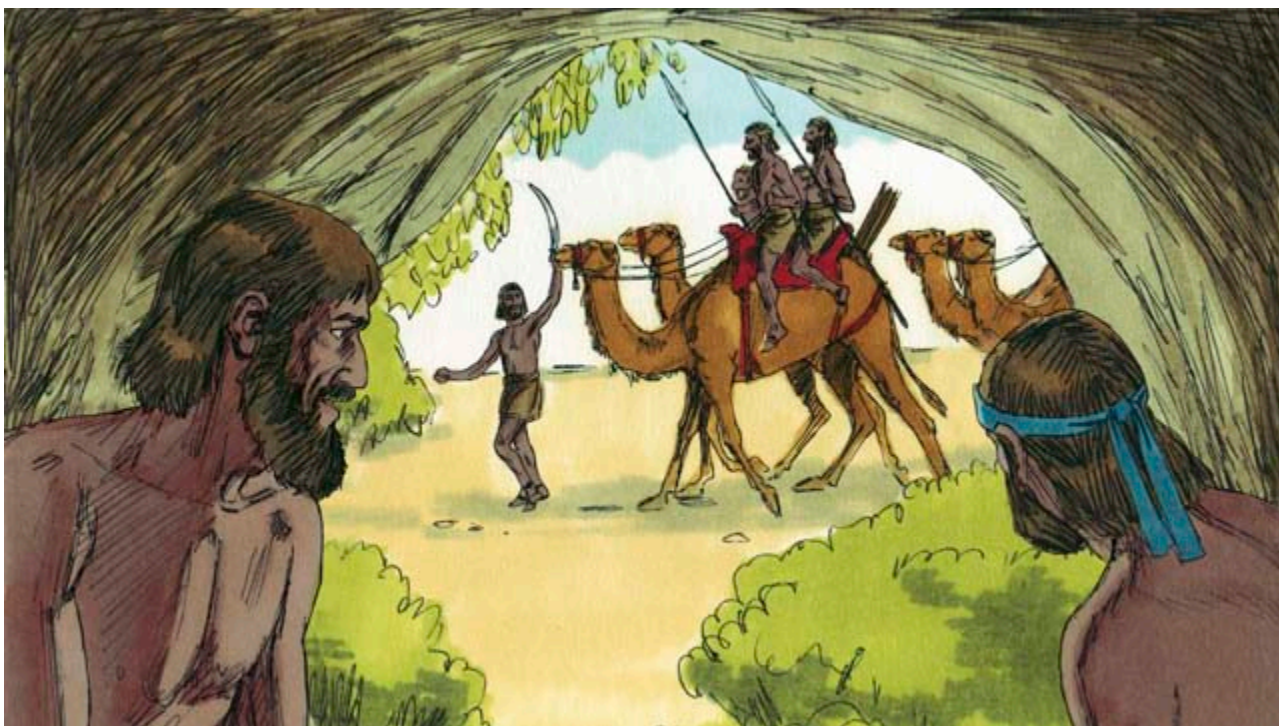

اسرائیلی قومی نافرمانتی ای چرخمی حادثه‌مون بایبٹ به کی چن دغه اسرائیلی قومی زندگی کا تیکرار به. ام چرخه حادثه‌یه ام جور بین: اسرائیلی قومی چن سال خدا کا نافرمانتی کرده‌ش ایدامه دونه. دومله خدا چمون تمبه را، دشمنونش ایجازه دونه تا بمون پیروز بوبون. دشمنون چمون مال و اموال گرد غارت کرده و مین برده و بمون‌کاشون خلیبیه گشتین. دومله نی چن سالی دشمنون بمون اذیت کرده‌دوم، خدا وری‌کاشون توبه کرده و بیی‌کاشون اپی‌به تا امون دشمنون دستی کا براخونو.

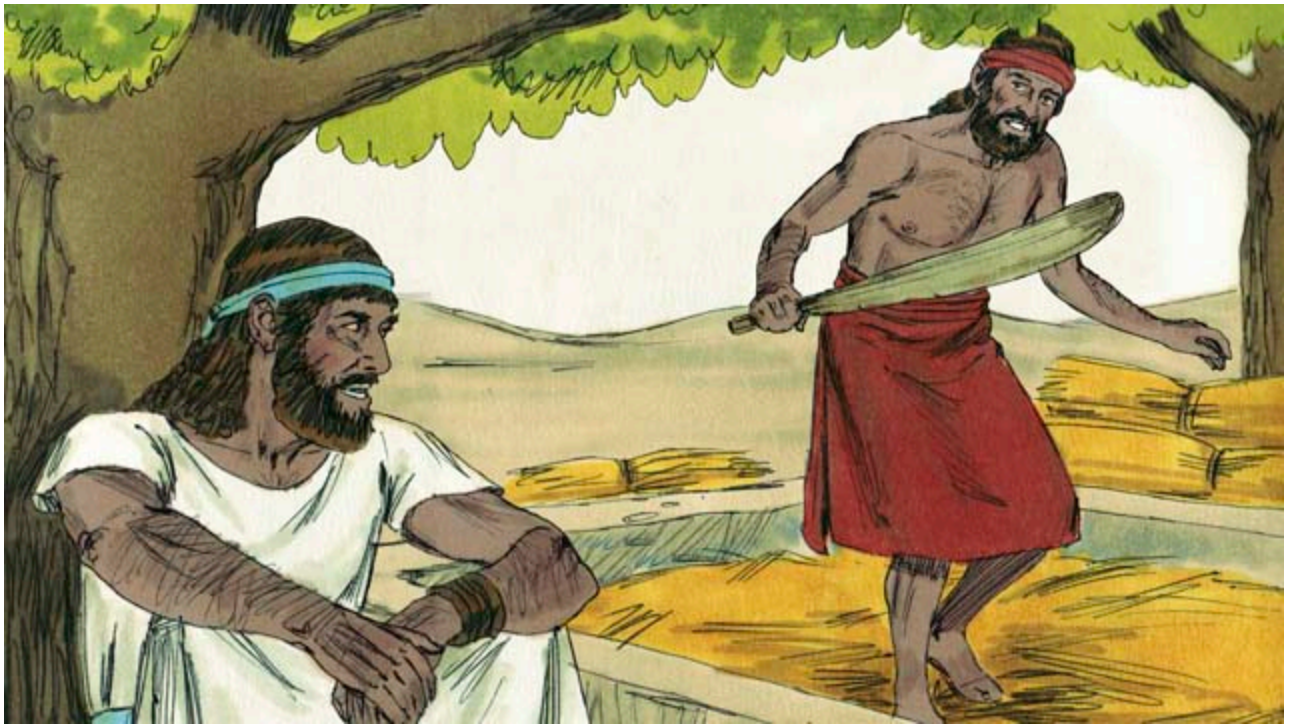

هر دغه کی ایه توبه اکرین، خدا ای اراخنی آدونه امون اراخنی. آشخص چمون دیشمنونه اجنگی دو امون شکست ادری. ام جوری نه چمون مملکتیکا (سرزمینی کا) آرامش برقرار ابی و اراخنه آدم چاکی نه بمون حوکومت اگری. خدا خیلی اراخن اسرائیلی قومی را آدونه. خدا ایجازه دوئبه دوم کی دیشمنون کا گورو هی کی نومشون مدیان به اسرائیلی قومش شکست دوئه، هنی خدا ای اراخنی چمون را آدونه.

مدیانیه هف سال اسرائیلی قومی مصولهشون پتازستین (غار ت کردین). اسرائیلی قوم چمون ترسی را غارون کا نون آرین تا نهکی مدیانیه امون پیدا بکرون. آخر امون خدا کا خاخش کرده تا امون نجات بدرو.

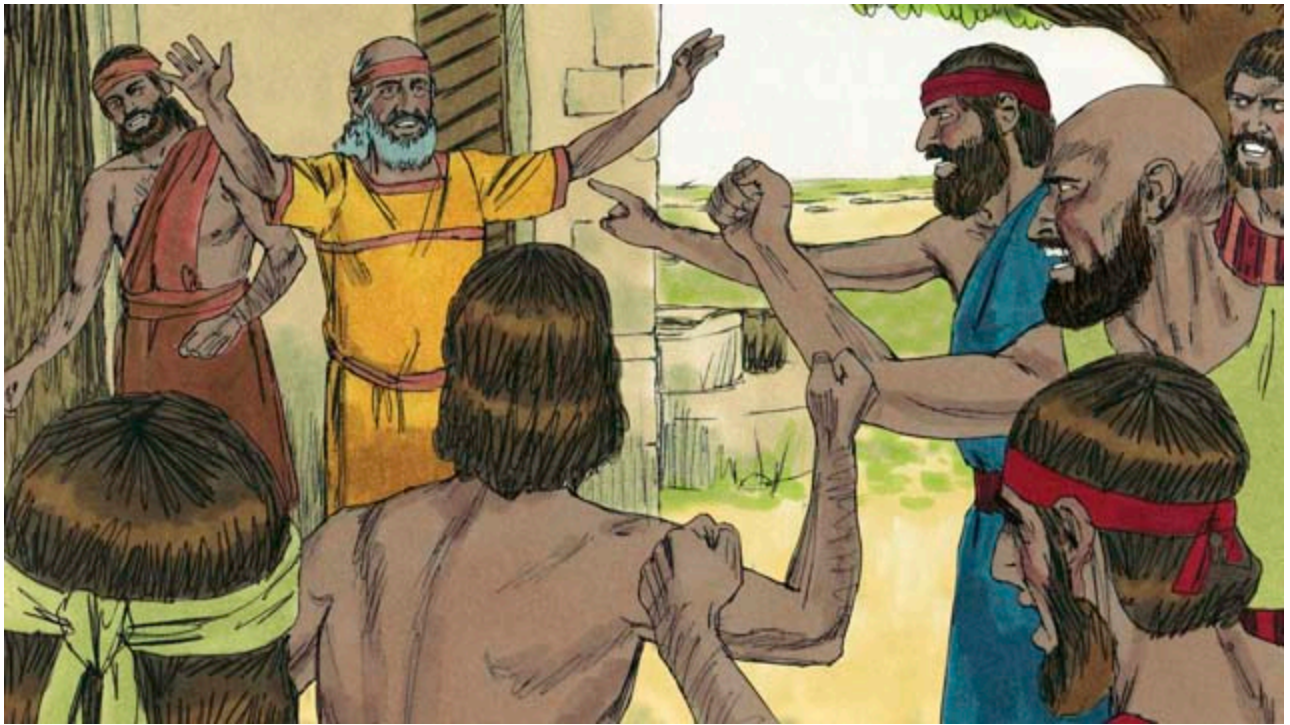

روزی اسرائیلیه مردی چدعون نوم، نوئکه کابه گندم کوسته تا مدنیانییه نشان ایی پتارسته. ههماقه یهوه فرشته به ظاهر آبه و واتشه:
 «ای دیلاوره جنگاکر، خدا بتهره. ش و اسرائیلی مون مدیانی مون دستی کا براخن.»

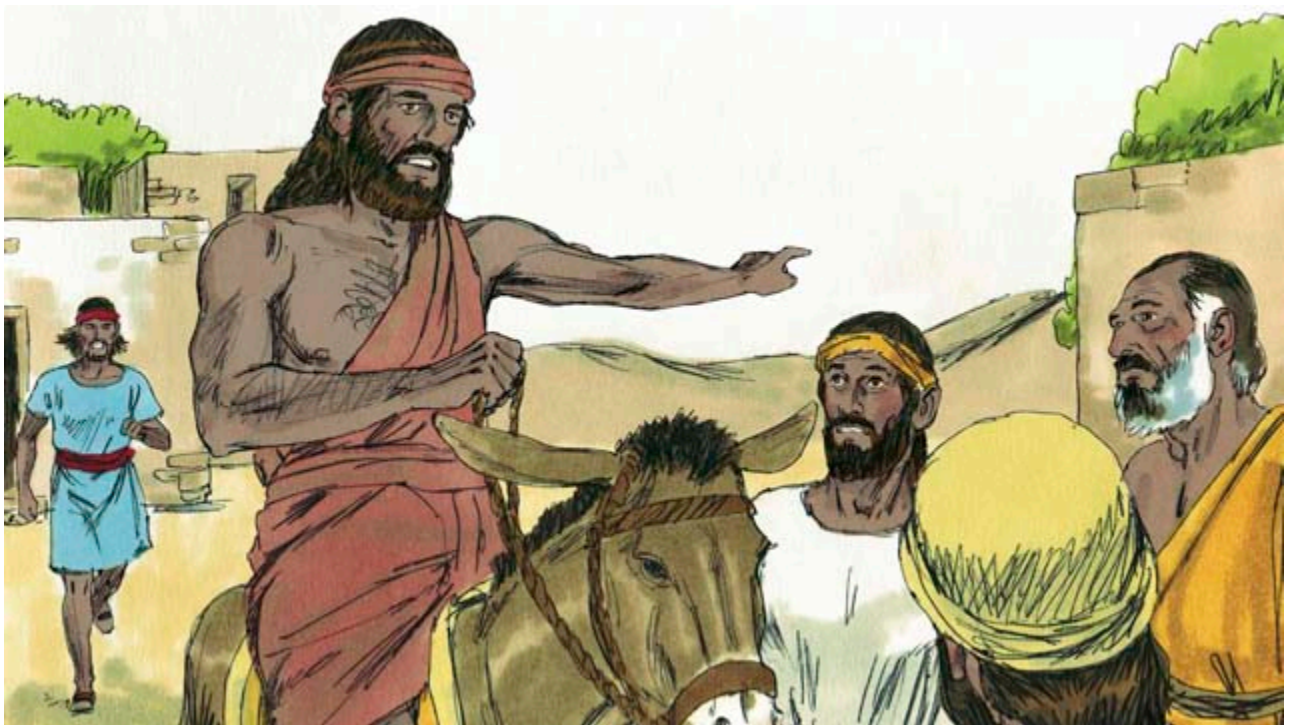

جدعونی دده، اشتن قربونییه جگاش ای بوتی پیشکش کرده به. خدا اولنه پیسته جدعونی کا ا قربونییه جگا ویرا ونسته به. ولی چون چدعون
 مردومی کا اترسی تا شوی نیصن مونتهظیر منده. دومله قربونییه جگاش ویرا ونسته و اش خرد آکرده. ا جگا نزکی کا، خدا راش تازه
 قربونییه جگایی ساخته و اوئه-ش قربونی کرده.

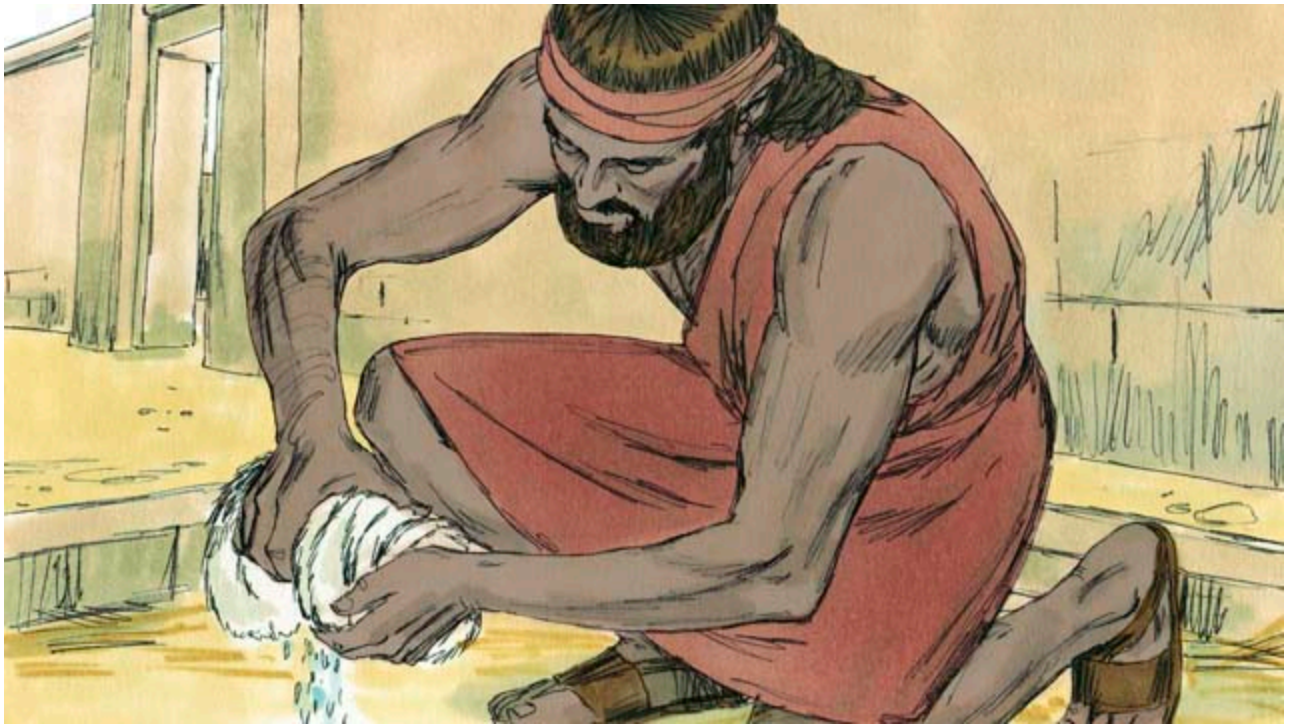

دوملنه روزی صبی را مردوم کی وینده ای نفری قربونیه جگا چاکنسته ئو اش مین بردهیه خیلی هرسی گنین. ایه جدعونی که طرفی را شین تا ایی بگشون، ولی جدعونی دده واته: «جرارون بییستی آشتن خدا کامک بکره؟ اگم آ خدایه برزه بشتن کا محافظت بکرو.» ایه چه واته گفون خونی، چه کشته کاشون صرف نظر کرده.

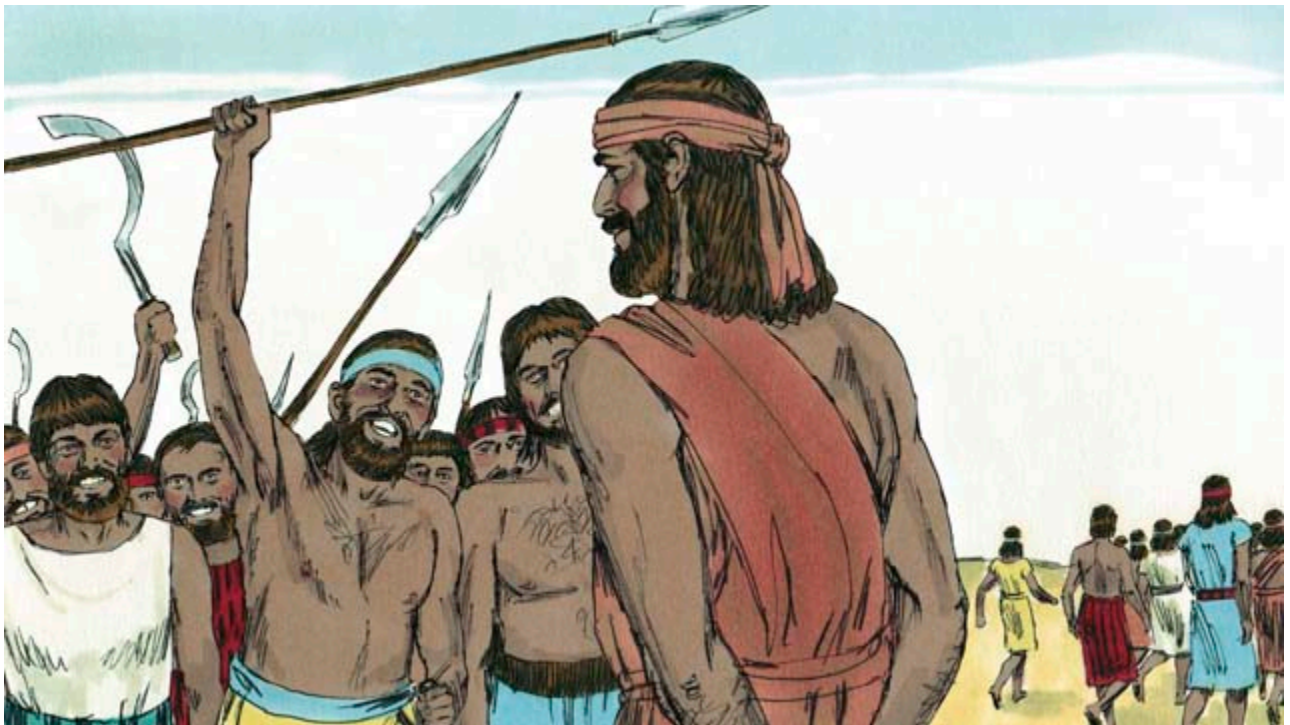

چه به دوم مدیانیه هنی آمین تا اسرائیلی قومی پتارون. چمون تیداد اده ور به کی آشمار دنوین. جدعونی قوم گرد مدیانی مون نه جنگ کرده را دخنده. جدعونی خدا کا ده نوشونه پیسته تا موطمیین آبو کی خدا به کا پیسته کی ایسرائیلی براخنو.

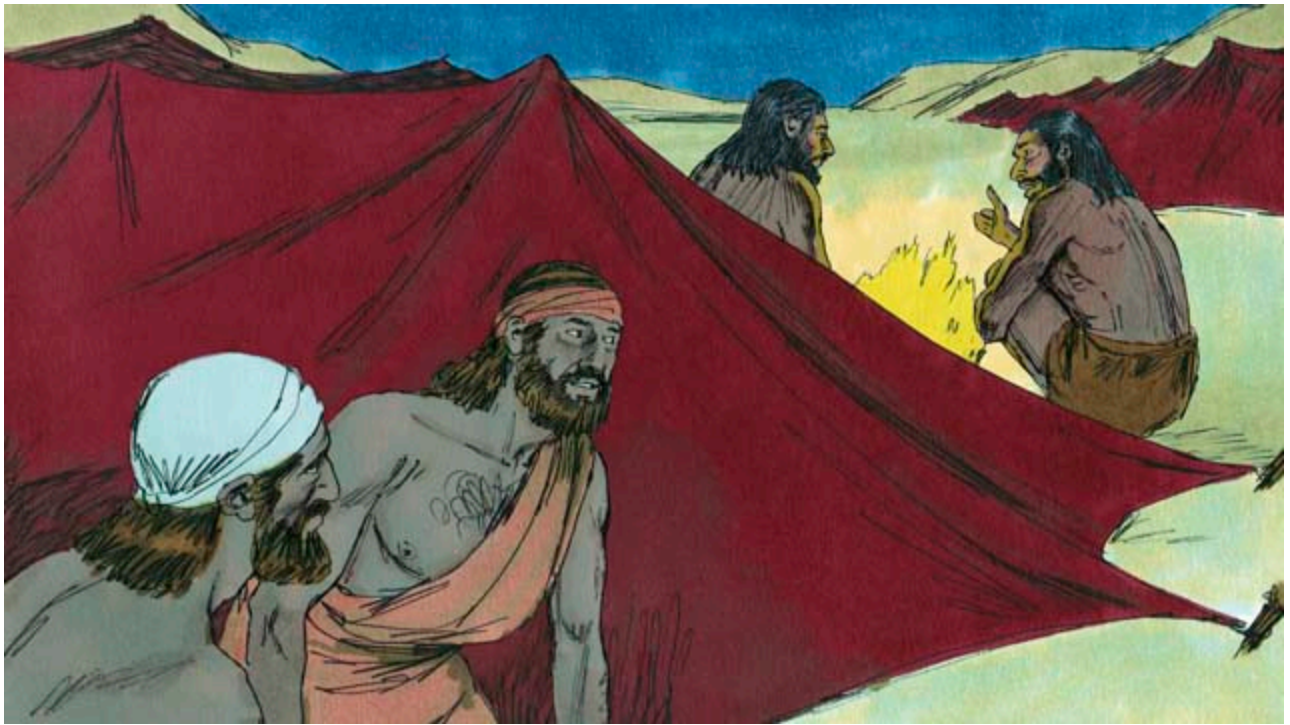

اولنه نوشونه، جدعونی ای تیکه پسه پوستی کا زمینی سری کا نوئه و خدا کاش پیسته کی هه پوستی سری کا شوئم ویرا ولی زمین خشک بومونو. خدا ام کار کرده. دوملنه روزی ایی خدا کا پیسته زمین خست بوبو ولی پوست خشک بومونو، خدا ام کار نی کرده. ام ده نوشونه، جدعون قانه کرده کی خدا به کا بیستی کی اسرائیلی مدیانی مون دستی کا براخنو.

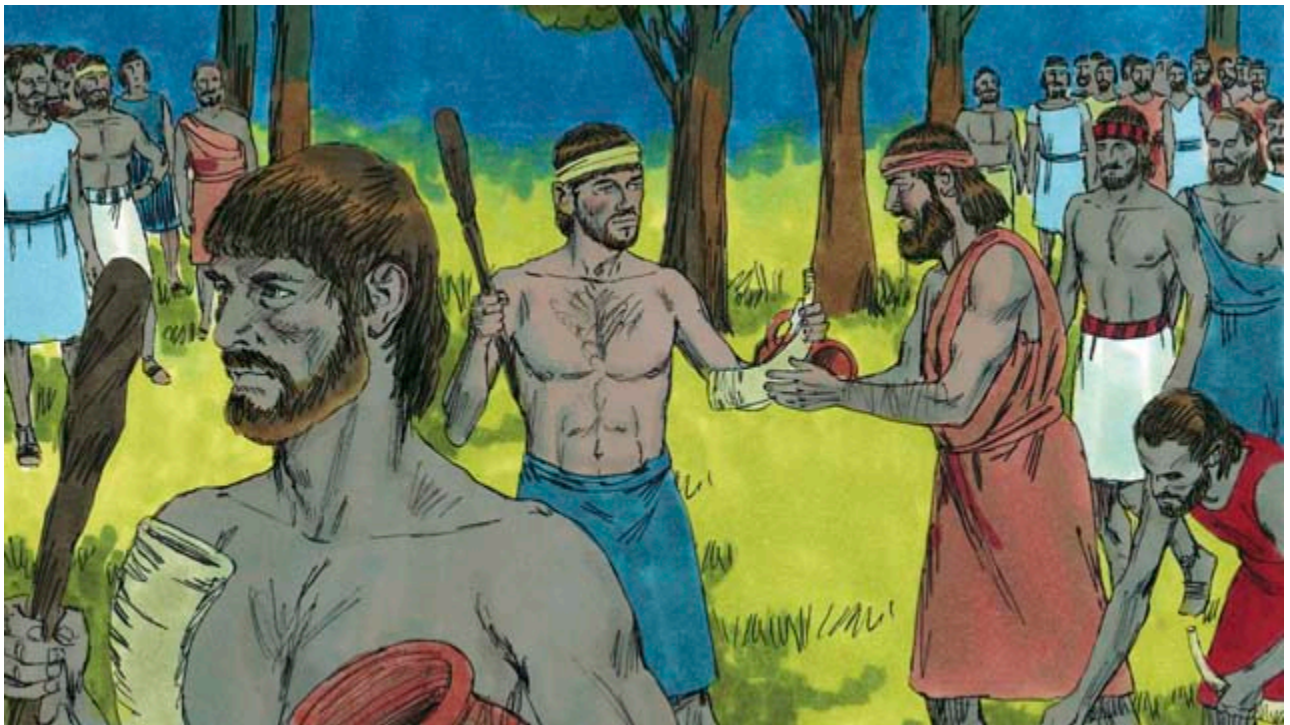

۳۲۰۰۰ اسرائیلیه سرباز جدعونی ور آمین، ولی خدا بیی واته چهمون تیداد خیلی وره. ههرا جدعونی ۲۲۰۰۰ سرباز کی جنگی کا کابین ترسسته آدشه که. خدا ای دغه نی جدعونی نه واته کی ام تیداد هنی وره. دومله جدعونی ایه ش گرد غیرز ۳۰۰ نفر به که آدان.

ہمشوی خدا جدعونی واتہ: «نونکہ مدیانی مون اوردوگا بش، وختی چمون گفون درسی دہ چمون ہڑما (حملہ) کا نیشترستن» جدعون چمون اوردوگا شہ و درستشہ کی ای مدیانیہ سربازی ا چپیہی کی خاوی کاش ویندہ بہ کابہ اشتن رفقی را واتہ. رفقیش بہ واتہ: «اشتن خاوی منہ آمہ کی جدعونی لشگر چمہ مدیانی مون لشگری شکستہ ہدا.» وختی جدعونی ام گف درستہ خداس ستائیش کردہ.

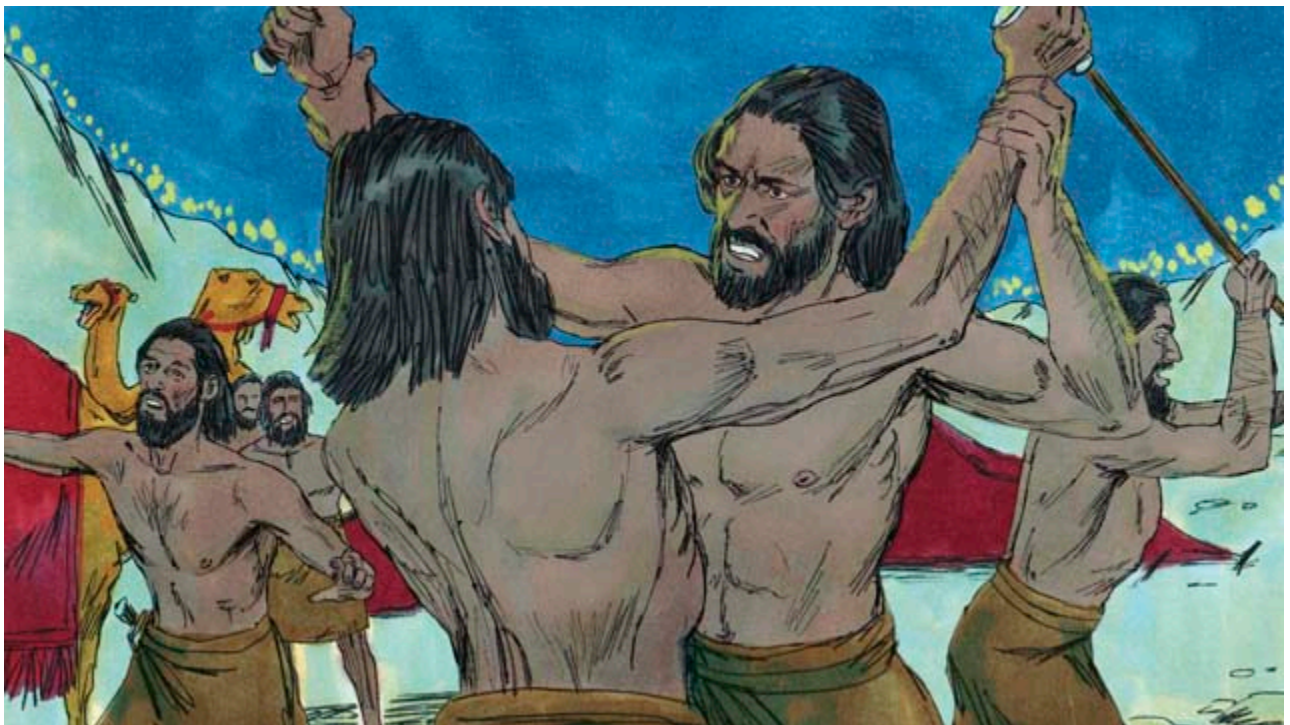

جدعون آشتن سربازون ور آگردستہبمون ہرکسی سی ایلہ شیپور و ایلہ سالوئہ گوزہ (کوزہ سفالی) دوتہ کی ایلہ مٹل (مشعل) چہ دلہ کا درہبہ. امون دیشمنی اوردوگاشون وختی کی مدیانیہ خت بین، محاصیرہ کردہ.

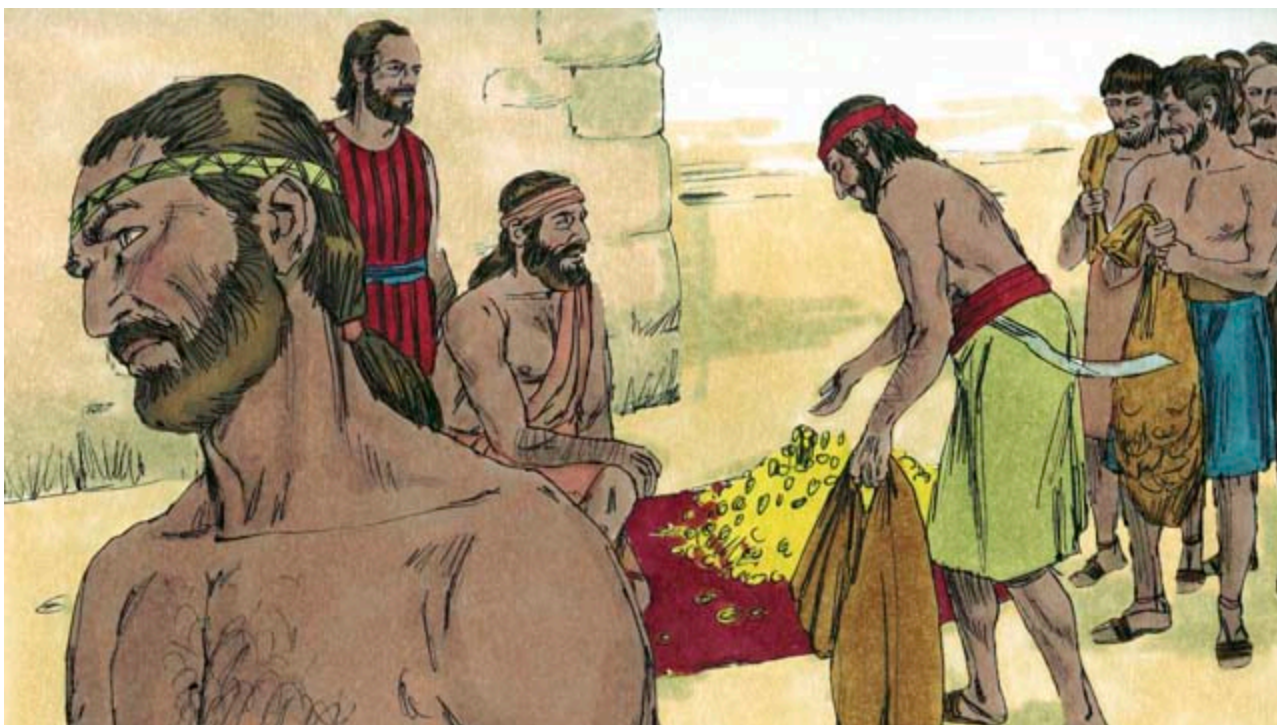

دومله جدعونی سربازه گردی ای دغه نه گوزمیشون چاکنستین و مثلون روشونی ملوم به. و در حالی کی کابین اشتن شیپوری نه ژه، جره اکرین: «شمشیر یهوه را ئو جدعونی را.»

خدا ا جوری مدیانییه پریشان آکردین کی شوروشون کرده بنده هژما برده (حمله کرده) و بنده گشته. جدعونی الدن اسرائیلی قومی بقیه را کی که کابینش دخنه تا مدیانی مون تقب (تعقیب) کرده را بمونکامک بکرون. امون خیلی مدیانی مون کا کشته و بقیه شوننی اسرائیلی سرزمین کا برکرده. ا روزی ۱۲۰۰۰۰ نفر مدیانیمون کا مردین. انطه خدا اسرائیلی قوم نجات دونه.

مردومی پیسته جدعونی اشتن پادشا آکرون. ای بمون ام کاری ایجازه ندوئه، اما بمون کاش پیسته کی میقداری طلهمینه حلقه‌یمی کی مدیانی‌مون‌کاشون به دست ورده به، بیی تویل (تحویل) بدرون. مردومی خیلی طله-شون جدعونی آدوئه.

دومله جدعونی آطلهمون نه، جُختیمی کاهینون ریسی دکرده جُخته‌شار ساخته. ولی مردومی بوتی شار، دمندین ساخته جُخته پرستش کرده. هَمی‌را خدا هنی اسرائیلی قوم تمیه کرده، چون بوتون پرستش کرده‌شون رو ورده‌به و دیشمون‌ش ایجازه دوئه کی امون شکست بدرون. آخر امون هنی خدا کا کامک پیسته و خدا چمون را دبیر اراخنی آدوئه.

آم چرخه چن دغه تیکرار به: اسرائیلی قوم گناخ اکرین، خدا امون تمبه اکری، ایه توبه اکرین و خدا ای اراخنی چمون را آردری. درازه سالون دله کا، خدا خیلویه اسرائیلی قومی دیشمنون دستی کا راخنسته را، آدان.

آخر اسرائیلی قومی خدا کا پیسته کی دبیر میلتون شار ایله پادشا بمون بدرو. امون بلند و زورازه پادشایی پیسته کی بشا جنگون کا امون رهبری کرده. خدا ام پیسته کا شاد نبه، ولی ههجوری کی پیسته شون به پادشایی شی بمون بخشسته.

نقلی موقدسه کیتابی کا: داورون کیتاب ۱ مه فصل ۳ و ۶ و ۸ مه آیه و سموئیلی اولنه کیتاب ۱ مه فصلی ۱۰ مه آیه)

۱۷. خدا قرار داودینه

شائول اسرائیلی اولین شا به. همجوری کی مردومی آپی به، بلند و خاس به. ا شاگیری اولی کا، چاکه شایی به ولی تیکه تیکه هیچ و آشره مردی آبه کی خدا کا پیروی نکری. همخوئی خدا دیبر مردی چه جگا کا شاگیری را اینتخاب کرده.

خدا ایله اسرائیلیه جوان کی چه نوم داود به اینتخاب کرده تا ایی شائولی جگا کا نشته را حاضر آکرو. داود بیت لحمجه شوئی به. ا اشتن دده پسون به کا غم هرده، ده دفهش رمه خرسی یو شیری کا نجات دان و اپش گشتین. داود سربه جیر و عادیله مردی به. چه را به خدا ایتما هست به و به کا ایطاعت اکری.

وختی کی داود هله جوانه مردی به غول پیکره جُلّیاتی نه کی سه متر چه بلندی به و زورار به جنگش کرده. ولی خدا داودی کامک کرده تا جُلّیاتی بگشو و اسرائیلی نجات بدرو. چه به دوم داود چن دغه اسرائیلی دیشمنون حریف درمه. ا ایله زبردسته سربازی آبه و خیلی جنگون کا اسرائیلی قومش رهبری کرده. مردوم گرد ایی تشوق اکراین.

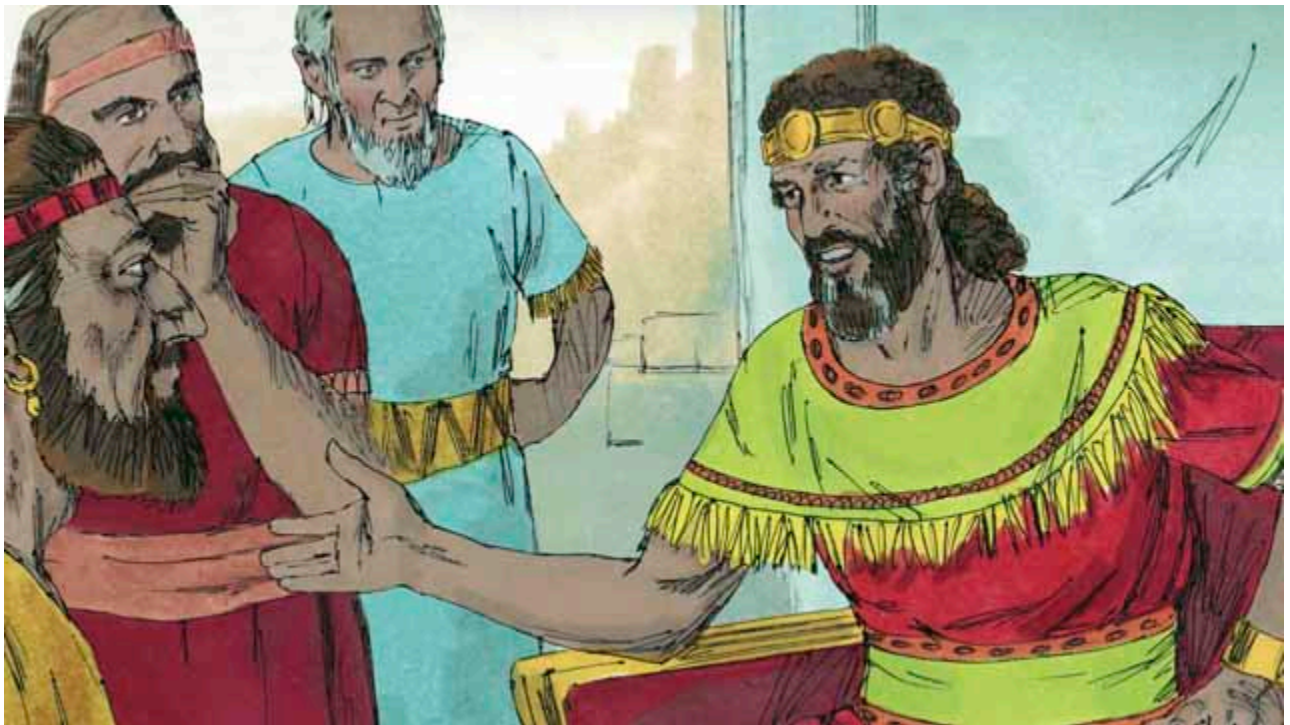

مردومی محبت داودی نه باییث به شائول دمونو پځلتی کرده. آخری کا شائولی تصمیم گته کی داودی بگشو، ولی ا بیابانی را ویرینه و آشتنش نون آکرده. ای روز وختی شائول و چه سربازه داودی دومله بین، شائول ایثفاقی ایله غاری دله دشه کی داودیائوئه نون آبه به. شائولی داود نوینده. داود شائولی کا خیلی نژک آشه و چه پرتالی کاش تیکهیی دبیرده. وختی شائول غاری کا برشه داودی جره کرده و شائولی پرتالی فلّش به آزونسته. ام جورینه شائولی ثابت به کی داودی نییهیست چه گشته نه پادشاگیری درسو.

آخر شاول ای جنگی کا مردہ نو داود اسرائیلی شاہ۔ اچاکہ پادشایی بہ و مردم بہ نہ خش بین۔ خدا داودی برکت دئے و آس کارون ہمہگلہ کا موفق ساختہ۔ داودی خیلی جنگوں کا شیرکت کردہ و خدا کامی نہ اسرائیلی دشمنش شکست دان۔ داودی اورشلیم گئے نو آس آستن پایتخت آکر دہ۔ داودی اوئے زندگی کردہ و چال بہ۔ اچل سال شاہ نو آم مودتی کا، اسرائیل زورا و ثروتمند آہ۔

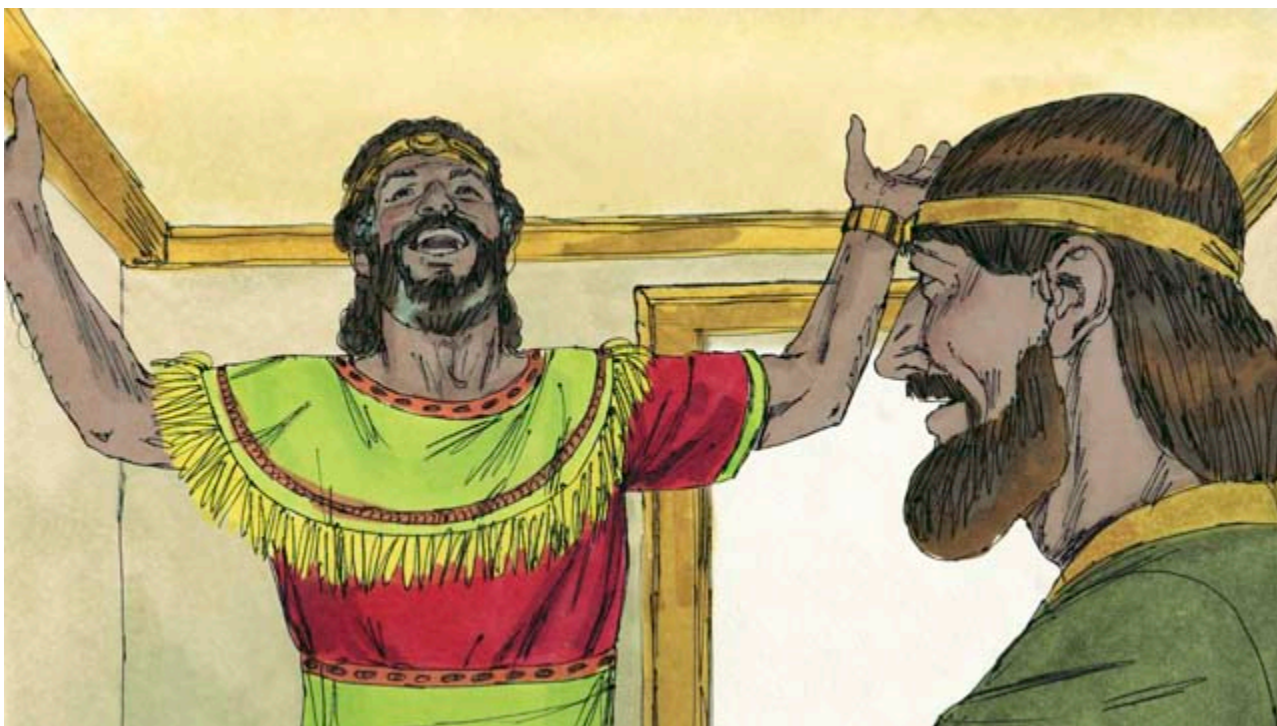

داودی پیستہ ایلہ مبد (معبد) بسازو کی اسرائیلی قوم گرد بشان اوئے خدا پرستش کردہ و قربونی بیی پیشکش بکرون۔ حدود ۴۰۰ سال، مردم جگایی کا عبادت و قربونی اکرین کی چہ نوم خیمہ ملاقات بہ و موسیٰ ساختہ بہ۔

ولی خدا ای پیغمبری داودی ور آدوئه کی چه نوم ناتان به و بی‌ش واته: «چون ته خیلی جنگون کا بش، معبدی مرا نیشه‌ساخت، اشته زوئه ایی بساختی. هنطه‌که نه از به ته خیلی برکت بدام. ای نفری اشنن نسلی کا تا ابد چمن قومی شائتییه بکرد.» تنخا شخص داودی نسلی کا کی اشای تا آخر شائتی کرده مسیح به. مسیح ا خدا اینتخاب کرده بنده به کی دینیا گناخون کا نجات ادری.»

وختی داودی آم گف درسته، خدا راش شکر و ستایش کرده. خدا نی آش سر بلند کرده نو بَمش خیلی برکت دونه. البته داود نزونی کی خدا قراره کینین انجام برد. ولی الان بموستیمون کی اسرائیلی قوم بسی داودی زمانی کا حدودن هزار سال مسیح آمه را اینتظار بگشو.

داودی خیلی ساله عدالتی نه حکومت کرده. ا خدا موطی (مطیع) به ئو خدا نی بیی برکت ادی. ام وضعی نه اشنن عومری آخری کا ای پاله گناخی شی خدا نه کا کرده.

ای روز، وختی کی داودی سربازه جنگی را گرد سِرا کا بین، آ اشنن کاخی بونی کا دییسی شی سِرا کرده و ای خاصه ژنی شی وینده کی کابه جان شوشته. آ اژنی آنزونی ولی زونوسشه کی نومش بتشیع یه.

وسوسه‌کا دور آبه عوضی، داودی ای نفر آدوئه تا آژنی چه ور بوئرون. آ آژنی نه خته و دومه اش آدوئه چه که. ای مدتی دوپردمه دوم بتشیع ای پیغامی داودی را آدوئه کی خامله‌یه.

بتشیع شو نوم اوریا به و داودی چاکه سربازون کا به. اوریا ا ماقه که کا دور و جنگی کا به. داودی ا دخنده و بییش واته کی که بوشو و آشنن ژنی وری کا بومونو. ولی اوریا قبول نکرده کی بوشو نو دبیر سربازه جنگی کا بومون و ا آگردو که. هه خوئی داودی ای دغه نی اوریا آدوئه جنگی دله و فرماندهمون کاش پیسته کی ایی آدرون نه تا بیمرو. و انته به کی اوریا جنگی کا مرده.

اوریا مرده به دوم، داودی بتشبع برده و ایی داودی را ایله زوئه زنده. خدا ا کاری کا کی داودی کرده به هرسی گتبه، همر ناتان پیغومبزش آدوئه کی داودی گناخی هیچهگیری به باجو. داودی اشنن گناخ گردن گته و خدا ا بخشسته. داودی چه به دوم اشنن زندگی کا حنّا لب چتینه شراییطیون کا نی خدا کا پیروی و اطاعت کرده.

داودی گناخی موجازاتی را، چه زوئه مرده. چه خاندانی آدمون کا نی خیلی مون چه نه کا نافر مونتی (سرکشی) کرده و چه قودرت خیلی کم آبه. ولی هنی داودی نافر مونتی وجودی نه، خدا هطه قرار ی کی بنهش بسته به بفادار منده و ا انجام دوئه. خیلی چه به دومله داود و بتشبع ایله زوئه صاییب بین که نوّمشون سلیمون (سلیمان) نوئه.

نقلی موقدّسه کیتابی‌کا: سموئیلی اولنه کیتاب، ۱۰ مه فصل و ۱۵ تا ۱۹ و ۲۴ تا ۳۱؛ سموئیلی دومه کیتاب ۵ و ۷ و ۱۱ و ۱۲ مه فصل

۱۸. اسرائیلی شاگیری تخسیم‌گرده

داود شا ۴۰ سال شاگیری کرده. چه مرده به دوم، چه زوئه سلیمون (سلیمان) اسرائیلی قومی شاگیری درسته. خدا سلیمونی (سلیمانی) نه گف ژه و به کا دیر سسته: «بمن کار چیچی بییستی بته بدم؟» سلیمونی (سلیمانی) خدا کا پیسته به حکمت بدرو. سلیمانی پیسته باییت به خدا شاد ابو نو اش زمینی سری آزوئه مرد آگرده. سلیمانی خیلی چییه آموتین و عقلمنده شایی به. هطه نی خدا سلیمانش خیلی ثروتمند آگرده.

سلیمانی اورشلیمی کا ای مبدی (معبدی) ساخته کی داودی چه را برنامه چییه به نو و مصالحش ورده به. آ زمانی کا، مردومی شاسته خیمه ملاقاتی عوَضی، اوئه خدا عیبادت کرده نو قربونی پیشکش کرده. خدا معبدی کا حاضر به نو کابه آشتن قومی نه زندگی کرده.

ولی سلیمانی دییر قومون ژنون دل دبسته ئو آپیش بردین. آیی تقریبین ۱۰۰۰ گله ژن برده و ام جوری نه خدا دستوری کاش نافرمونتی کرده. اژنون کا خلییه دییر سرزمینون کا آمهین و پرستش رده را شون بشتنه بوت ورده به. وختی سلیمان پیر آبه، ا نی آشتن ژنون بوتون پرستش اگری.

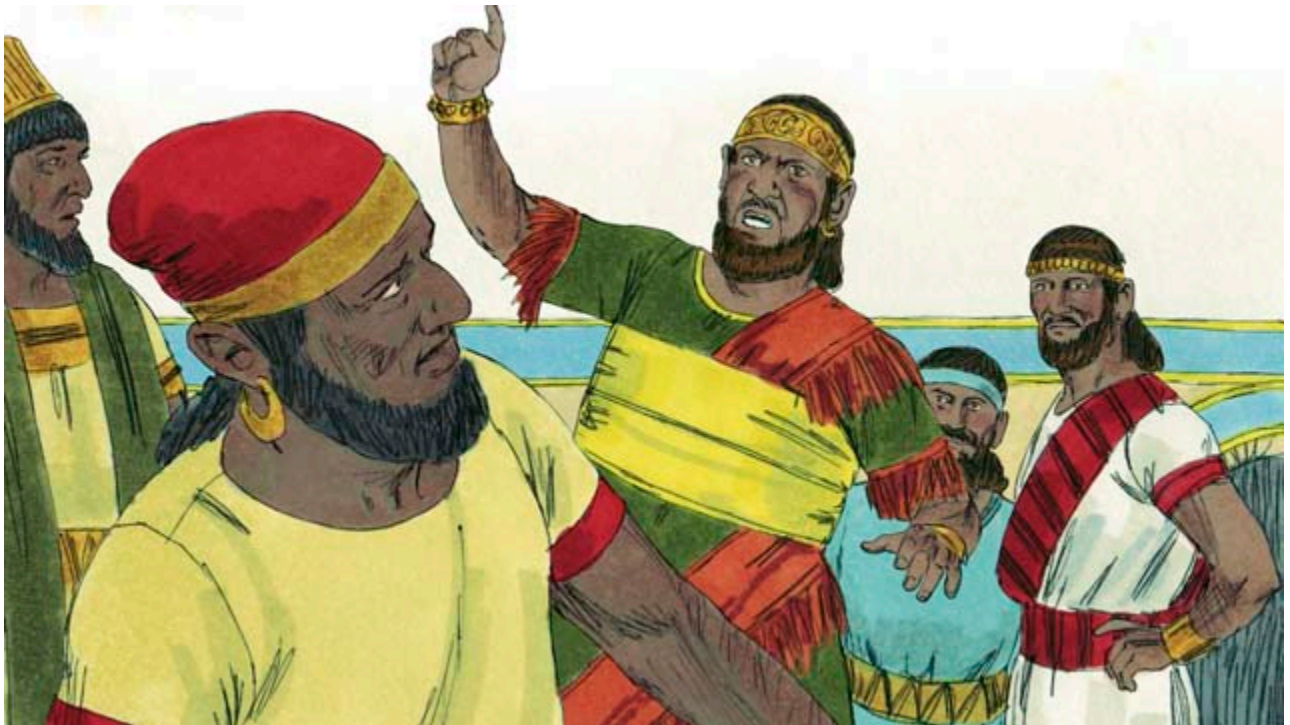

هم خونی خدا سلیمانی کا هرسی گته ئو بییش واته کی ام نافرمونتی تمبه را، چه مرده بدموم ایسرائیلی پادشاگیری ده تیگمیه آرگرد.

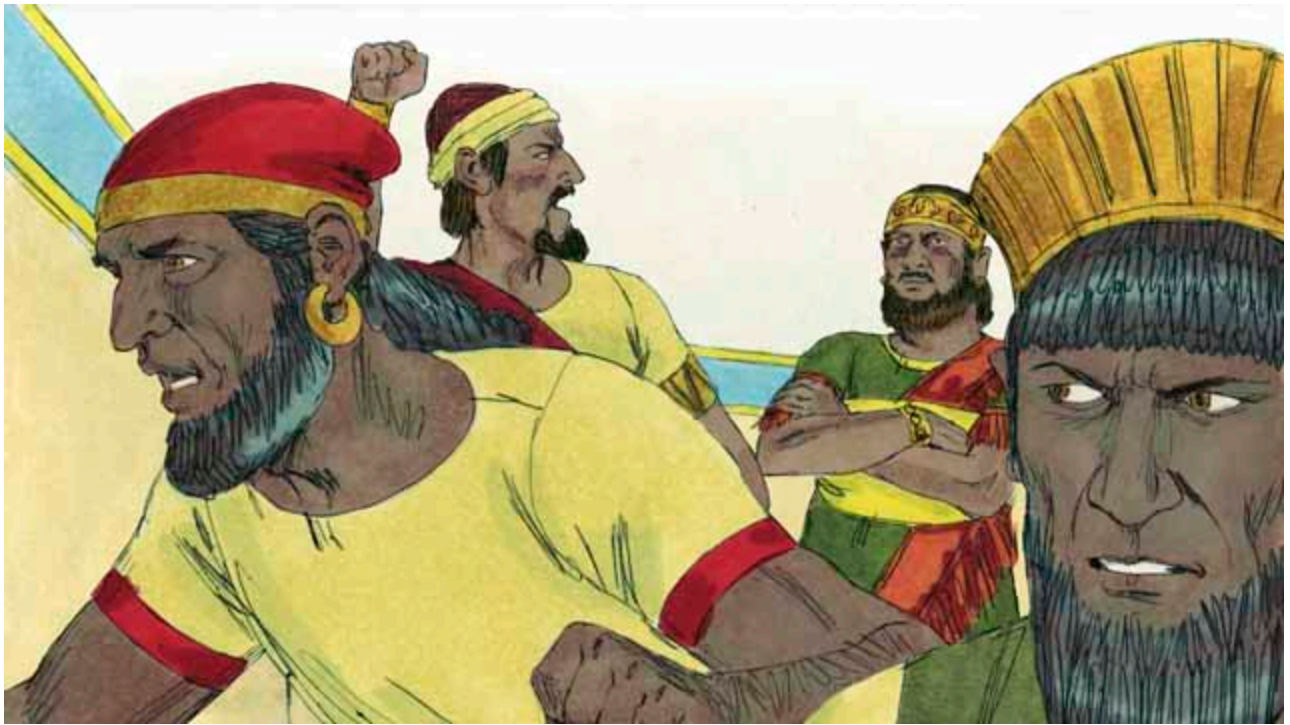

سليماني مردہٴ دوم، چه زوئہ رُبعام چہ جگا کا شا آہ۔ ايسرائيلي قوم گردِ جم آبين تا آبي آشتن شاگیری را قبول بکرون۔ آمون رُبعامي کا شيکايٲ گرہہ کی سليمان بَمون کا ور کار ويزگری ئو مجبور بين ور ماليات بَدرون۔ آمون رُبعامي کا پيسٲہ کی آشتن ددہٴ شار چٲين نَگرو۔

ولی رُبعامي بَمون آخمَقہ جَوابی دوئہ ئو واتشہ: «شَمہ آنٲہ بَموسٲيرون کی چَمَن ددہٴ سليمان چٲين اَگری، ولی از شَمہ وریم کار گرہہ وادار بَگرد و بَشَمہ عذابیم بَدَا.»

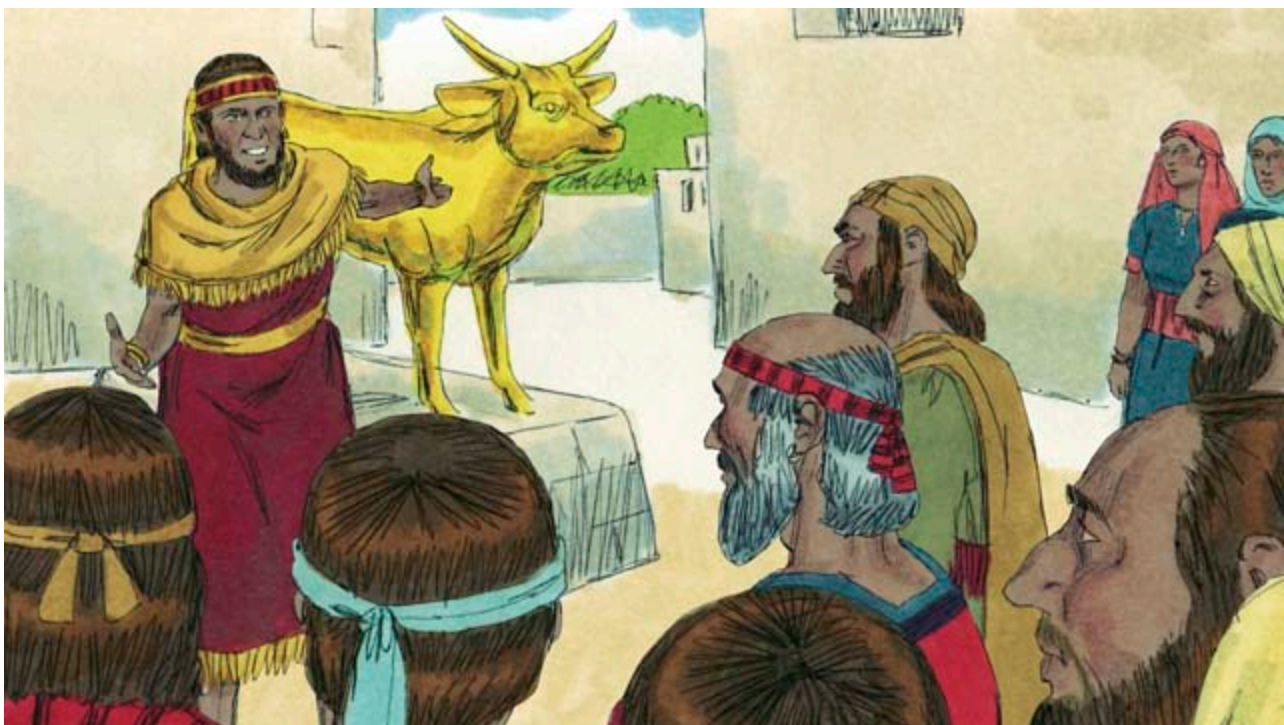

چہ گفون دَرستہ بہ دوم، مردومی کا خیلی بہ چہ را اَسَرنگستین و شورشن شون گردہ. دہ قبیلہ اسرائیلی قبیلہمون کا بہ کا جِدا آیین. فقط دہ قبیلہ بئی بَفا دار مندین و اَمون اشنن نوم یهودا پادشایی (پادشاهی یهودا) پنوئہ.

دییر دہ گلہ قبیلہ ای مردی کی چہ نوم پُرُبعام بہ اشنن شون شا اگر دہ کی ا مملکتی شومالی کا نشت بین و اشنن شون اسرائیلی پادشایی (پادشاهی اسرائیل) نوم پنوئہ.

پُرُبعام خدا را موطی نَبه و بایبٹ بہ مردم گناخی طرف بوشون. آئی دہ گلہ بوت ساختہ ئو مردومی کاش پیستہ تا آمون پَرستش بکرون. آہ دہ پرستش کردہ را اورشلیم کی یہودا شاگیری جگا کا بہ، نشین.

یہودا پادشایی و ایسرائیلی پادشایی بَندہ نہ دیشمین آبین و ور ماقہمون بَندہ نہ جَنگی کا بین.

ایسرائیلی تازه پادشایی کا، شاپہ گرد آشربین. خلیپہشون آدمونی وسیلہ کی آپیشون بہ شا آبون، مردین.

آشاپہ گرد و اسیرائیلی مردومی وری دمندی بوتون عیادت گردہ. بوتون پرستش کردہ کردہ، خرابہ ژنونہ (فاحیشہ ژنونہ) آخسین و ختا بوتون را خردنون قربونی اگرین.

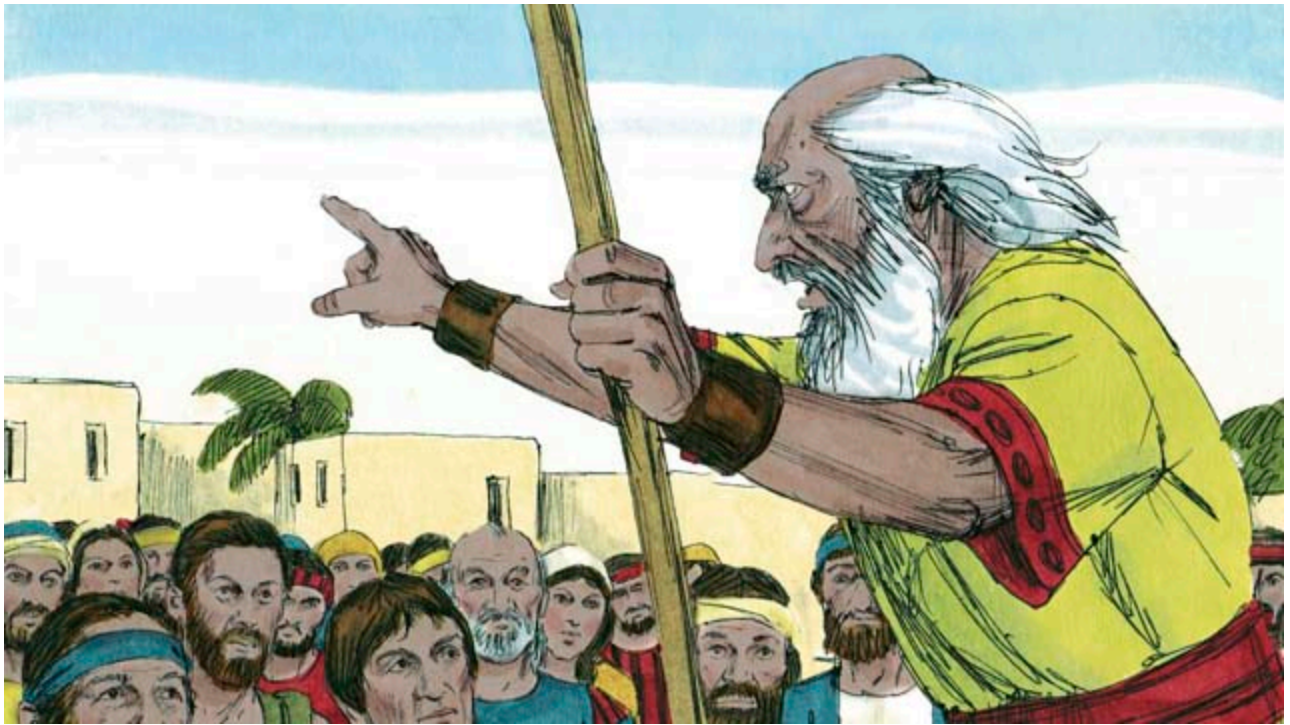

یہودا شاہ داودی نسلی کا ہیں۔ ام پادشامون بضییہ چاگہ آدمہ بین، عدالتی نہ حوکومت اگریں و خدا پرستش اگریں۔ ولی یہودا شامون وری آشر بین۔ بضییہ شون حنا آشتن خردنوں بوتون را سرآریرین (قربونی اگریں). یہودا آدمہ وری نی خدا ضدگیری را راست آمندین و دبیر خدایہ شون پرستش گردین۔

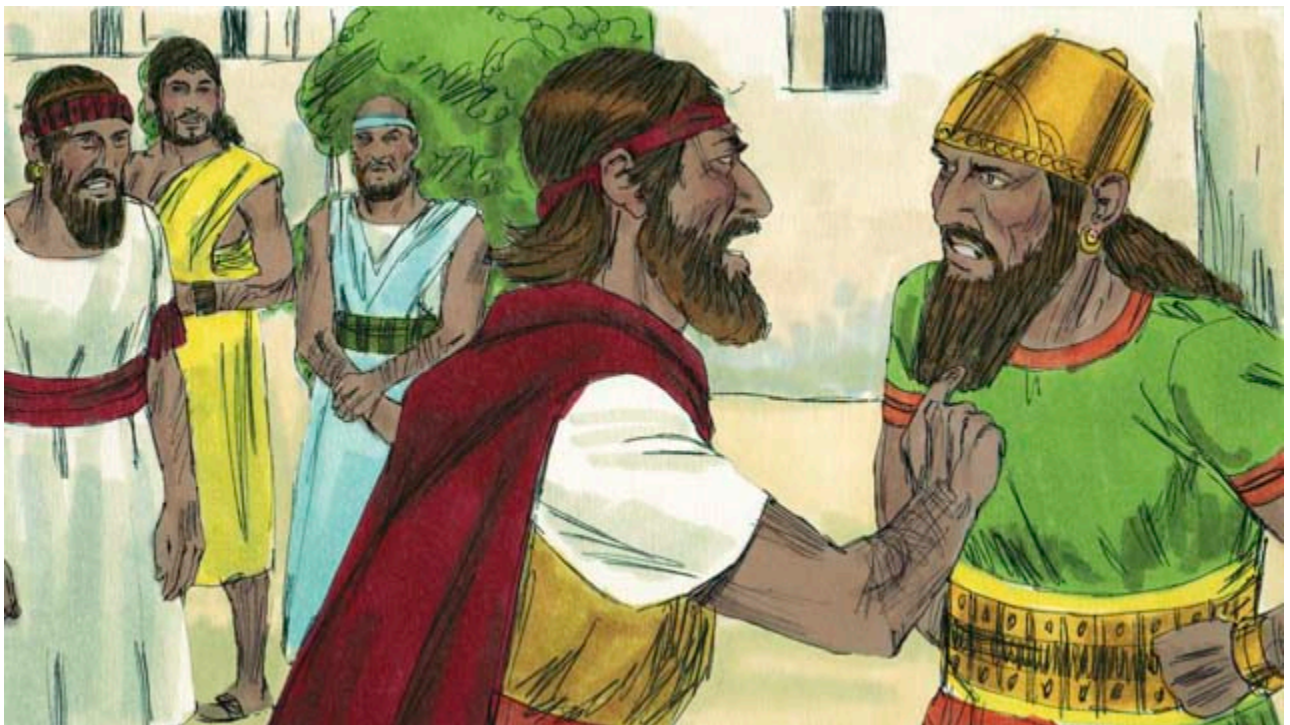
گنہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: پادشامون اولئہ کیتاب ۱ تا ۶ مہ فصل و ۱۱ و ۱۲ مہ فصل

۱۹. پیغومبرِہ

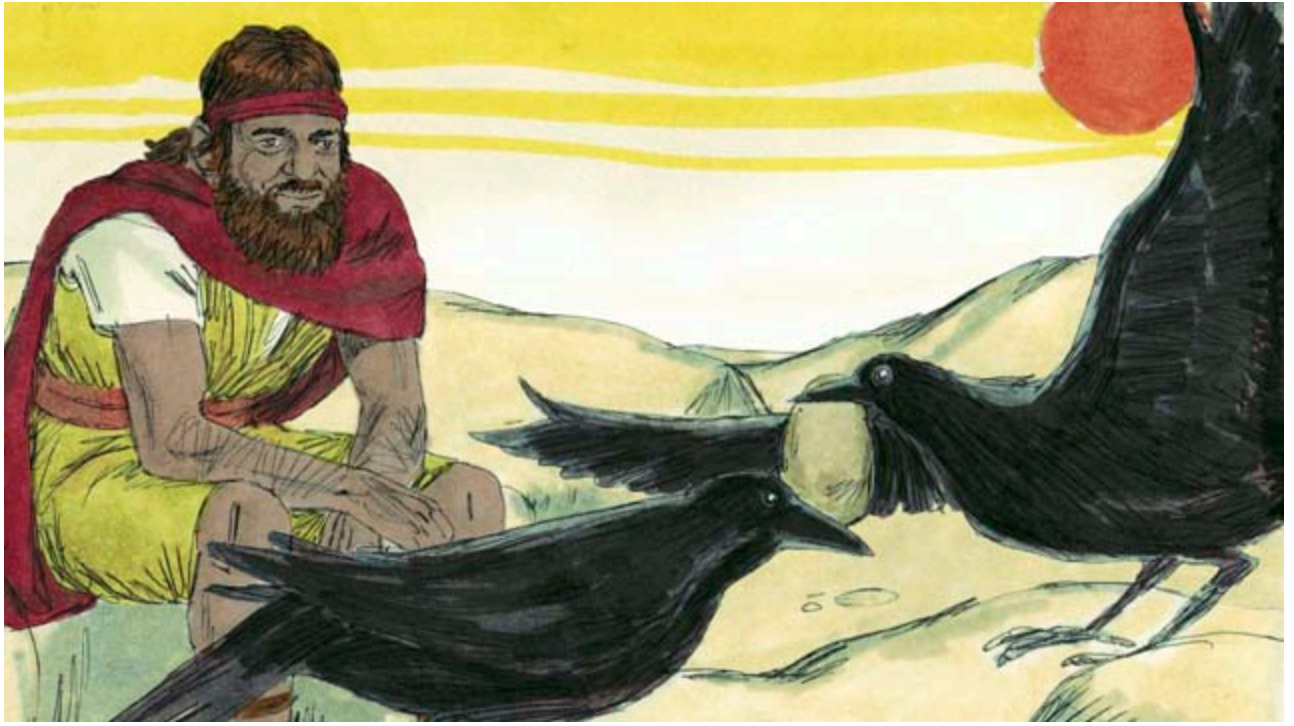

ایسرائیلی تارخی کا، خدا پیغومبری چہمون را آدان. پیغومبرہ خدا کا پیم (پیغوم - پیغام) ویرگرین و مردومی دَر اسنن.

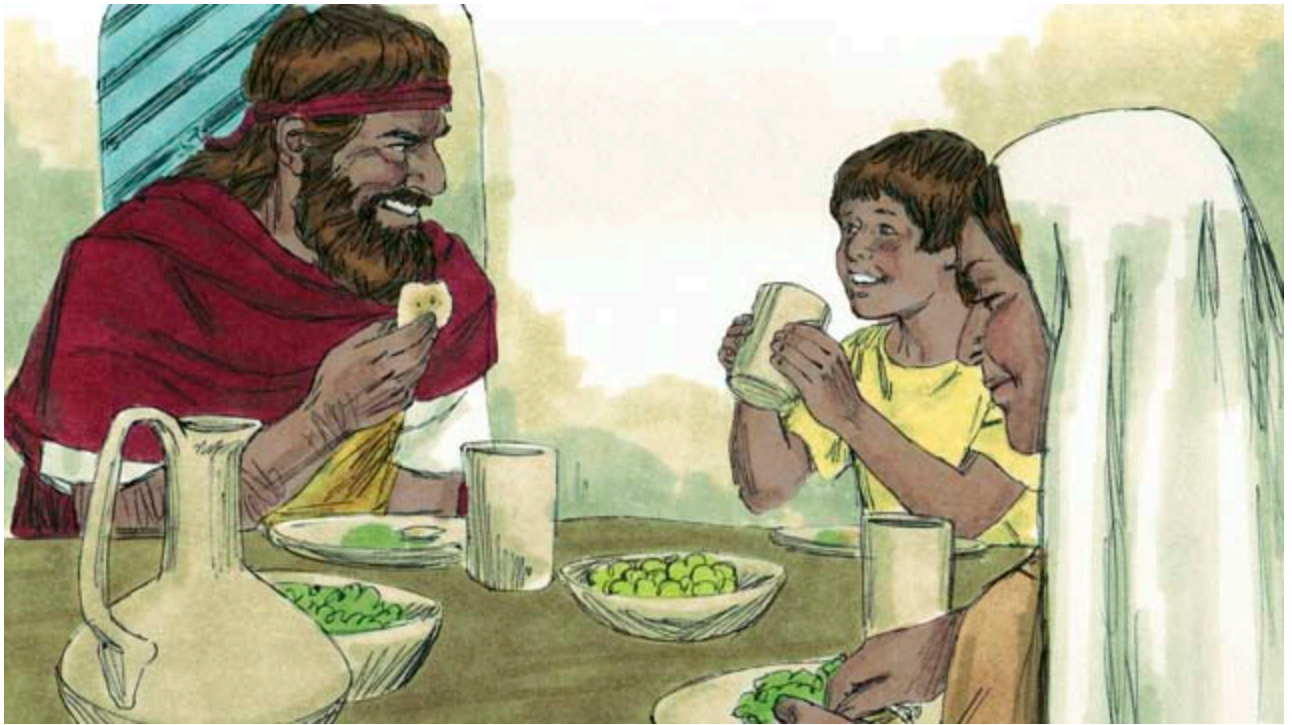

ایلیا پیغومبری بہ ککی آخابی شاگیری زمانی کا زندگی اگری. آخاب آشَرہ مردی بہ کی مردومی بعلہ بوتی پرسش کردہ را تَشَفَق اگری. ایلیا آخابی نہ واٹہ کی خدا آبی تمہیہ بگرد. آبی ہنی آخابی نہ واٹہ: «ایسرائیلی قلمرو کا، بی چمن دستور، زمینی سر ہیچ کلاکی نیہوازست و شوئمی وینیو. آخاب ایلیا گفی کا آنتہ ہرسی گتہ کی تصمیش گتہ آبی بگشو.

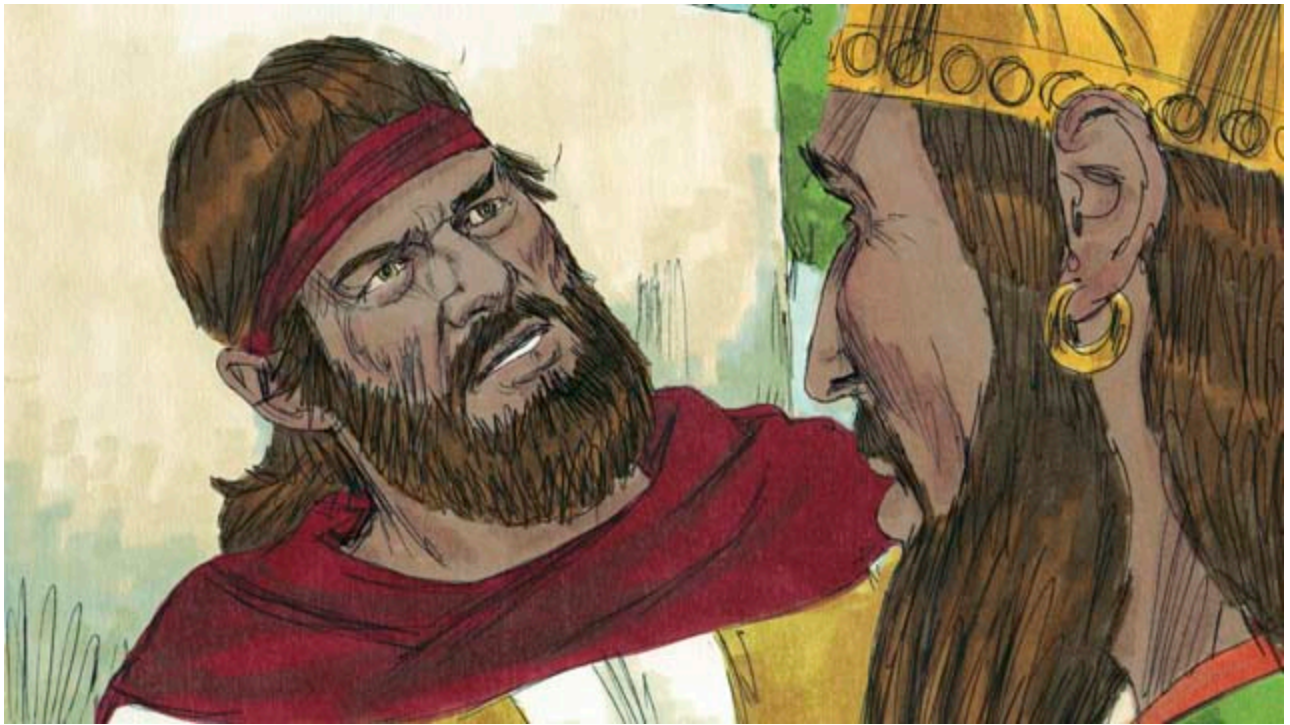

خدا ایلیا نہ وائے کی بوشو بیبابان و آشتن آخابی کا نون آگرو۔ ایلیا شہ بیبابان و رباری گناری کا کی خدا بہ نوشون دوئہ بہ، ساکین آہ۔
 ہر روز صنب و نہار بہ دوم، گلاچہ چہ را نون و گوژد آورین۔ ام مودتی کا، آخاب و چہ لشگرہ ایلیا دوملہ کابین گردستہ، ولی کا نشان
 آبی پیدا کردہ۔

چون گلاکی نَواری، مودتی به دوم آ ربار خشک آبه. هه خوئی ایلیا دبیر مملکتی شه کی آ نِزکون کا به. آ مملکتی کا ای نیداره (فقّره) ژنی اشتن زوئنه کابه زندگی کرده کی خشکی خوئی چمون خراک نی تمون به آبه. آم شراییطی نه آ ژنی ایلیا غم هرده نو خدا نی چه نو چمزوئه پیستمون کابه بمون دویه. چه آرده نو روئنی گوله هیچ وخت تی آنبه نو همیشه خراکی شی هرده را هست به. ایلیا سه سال اوئه منده.

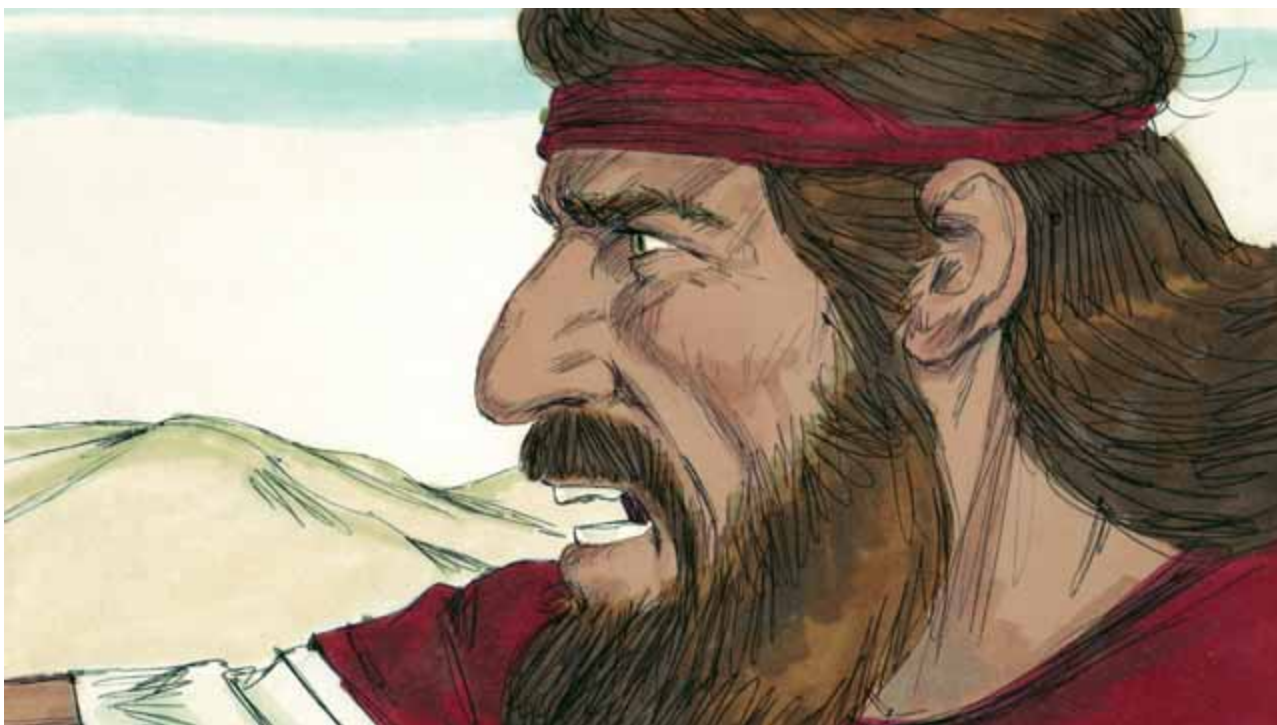

سه سال و نیمی بہ دوم، خدا ایلیا نہ واتہ کی ہنی گلاک ہواڑستی۔ خدا ایلیا کا پیستہ تا اسرائیلی پادشا مملکت آگردو و آخابی نہ گف بڑنو۔ وختی آخابی ایلیا ویندہ، بییش واتہ: «تس کی آنہ موشکیلاتر سای آگردن!» ایلیا جوابی کا واتہ: «ام موشکیلہ گرد آشتہ خونیین! نہ یہوہر کی راستہ خدایہ ور آدوئہ نو کاش بعلی پرستش کردہ۔ اسیرانیلی قومی گرد تا کوہ کرمل بوئہ.»

اسیرانیل گرد مین جوملہ بعلی پیغومبرہ کی تیدادشون ۴۵۰ نفری دزسی آمین گرمہ کو۔ ایلیا واتہ: «تا گینی بیستیرونہ دمل بومونہ؟ آگم یہوہ خدایہ، آبی پرستش بگرہ نو آگم بعل خدایہ بہ کا پیروی بگرہ.»

دومله ايليا بعله بوتی پیغومبروئش واته: «ایله گل قربونی بگره، چه گوژدی تیگه تیگه بگره نو قربونییه جگا کا بنره، ولی ای آرا مژنه. آرنی ای دبیر قربونییه جگا کا هم کاری بکم. خدایی کی قربونییه جگا را آتش آدرو، راستییه خدایه.» هم خوئی بعله بوتی پیغومبرون، قربونی شون فراهم کرده، ولی آتش شون روشن انگرده.

دومله امون بعله بوتی طرفی را دوا کرده: ای بعل، چمه سسی دَرَس! آیه روزی کولن دوا نو جزه کرده نو آشتن جانی کاردهنه پره کرده نه مخشول (مشغول) بین. ولی بعلی طرفی کا جوابی نمه نو آشتی نی وینمه.

بَعْلَى پيغمبرون روزى كوئن دوا كرده به دوم، ويختين و دواشون آهسته. دومله ايليا ديپر گلى قريونى را قريونيجهگا كا نوئه نو مردوميش واته كى دانزه گله پاله خم او قريونيجهگا سري كا پشونون، جورى كى گلى گوژد، ايزم و حنا چه زميننى كاميلن خست ابو.

دومله ايليا آنته دوا كرده: «آى يهوه، آى ابراهيمى، اسحاقى و يعقوبى خدا، امروز بمة نوشون بده كى ته ايسرائيلى خداش و از آشتن ختمتگوز اريم. چمن دوا قبول بگه تا ام قوم بوزونون كى ته راستييه خداش.»

الْبَهْلُ أَتَشَى أَسْبُونِي كَا وَبِرْمَهْ ئُو گَوژْد، ایزم، سنگه، خاک و حَتّا اَوْشَنی قَرَبُونِیَهَجگا داوره کا سوته. وختی مردومی آم وینده، اَلْدَنَ زمینِ نَشْتِین و واتشونه: «يَهُوَهْ خَدَايَه! يَهُوَهْ خَدَايَه!»

دومله ایلِیا واتّه: «مَرَزَه حَتّا ای نفر بَعَلی پِیغومَبَرُون کا بیوریجون!» هَمرا مَرَدومی بَعَلی پِیغومَبَرَه گَتِین و گَرْدَشُون بَرَدَه ئُو هوئهَشُون کَشَنه.

دومله ایلیا آخاب شاش وائے: اَلْدَن اَگَرْد اَشْتَن گه، چُون زوَبِزویی گَلاک بَوَارِستی. « هَمَلَدی، سییا خَرون آسبون گَنه نُو تَنده گَلاکی شورو گَرده وارِسته. یَهُوه خَشکی نَمون اکرده نُو آم کاری نَمش ثابت کرده کی راسته خدا آیه.

ایلیا مامورییتی نَمون اَبَبه دومی، خدا ای مردی اِلِشع نومی نَه اَشْتَن پیغومبَرَتی را اینتخاب کرده. خدا خَلی مَوجِزَیه اِلِشع و سِلَمَه اَنجام دان. ایلَه آم مَوجِزَه-مَون کا نِعمانی را تَفاق دَگَنسَه کی دِشِمینی اَرَتشی فَرماندَه-مَون کا به. ا ایلَه و شَتَناکَه پوسِتیَه مریضی گَنه (موبتلا به). اَبی اِلِشع بارَهکا مَسَه به، هَمرا چِه وَر شَه نُو شِیفا راش تَقاضا گَرده. اِلِشع نِعمانی واتی کی اَشْتَن هَف دَفه اوردونی رِباری (رود اردن) کا وِیخا.

نعمان اوّل ام پیشنهادی کا ہرسی گتہ نو ام کاری آخمقہ کار آزونی، نپیش بہ ای انجام بدرو. ولی دوملہ اشتن تصمیش عوض کردہ نو ہف دقہ اشتش اوردونی زباری کا ویخاستہ. وختی ہفتمہ دقہ را آوی کا برشہ، کامیلن سای آبہ بہ نو شیفاش ویندہ بہ. خدا بہ شیفادوئہ.

خدا ایسرائیلی قومی را خیلی دیبر پیغومیرہ نی آدان. امون گردی مردومی ہوشدار دوئہ کی بوتون پرستش کردہ کا دست پگرون، دیبری مون نہ عادیلانہ رفتار بگرون، یندہشون رم (رحم) بوبو، آشرتی کا دور بگردون و چہ عوضی خدا پرستش بگرون. اگم انتہ رفتار نگرون، خدا نظری کا گناخکاریرون بب و آشمہ موجازانہ بگزد.

ور ماقہمون، مردوم خدا کا اطاعت نکرین. آیہ وری پیغمبرون نہ ہیچ رفتار اکرین و گئی حَتّا اَمون اَکشین! ای دَفہ، ارمیا پیغمبرِ شون
ایلہ چالی دِلہ کا دَرَفندہ ئو آسون اوئہ وَر آدوئہ تا بیمرو. ارمیا چالی دِلہ کا رت و تُولی کا ویشہ. ولی چہ بہ دوم، اَپادشا بَیی رَم (رحم)
کردہ ئو آشتن خَمتکاروئش دستور دوئہ کی نَمردہیی آبی چالی دِلہ کا بَرورون.

نہ کی مَردومی را پیغمبرون کا نیفَرَت ہست بہ، آیہ ہنی خدا بارہ کا گف اَرَنین. آیہ مردومی ہوشدار اَدَرین کی اَگم توبہ نَکرون، مین
بَشین. آیہ ہمچونین خدا دوئہ قاوُلی مَردومی را یاد اُورین کی مَسیح آدوئہیہ.

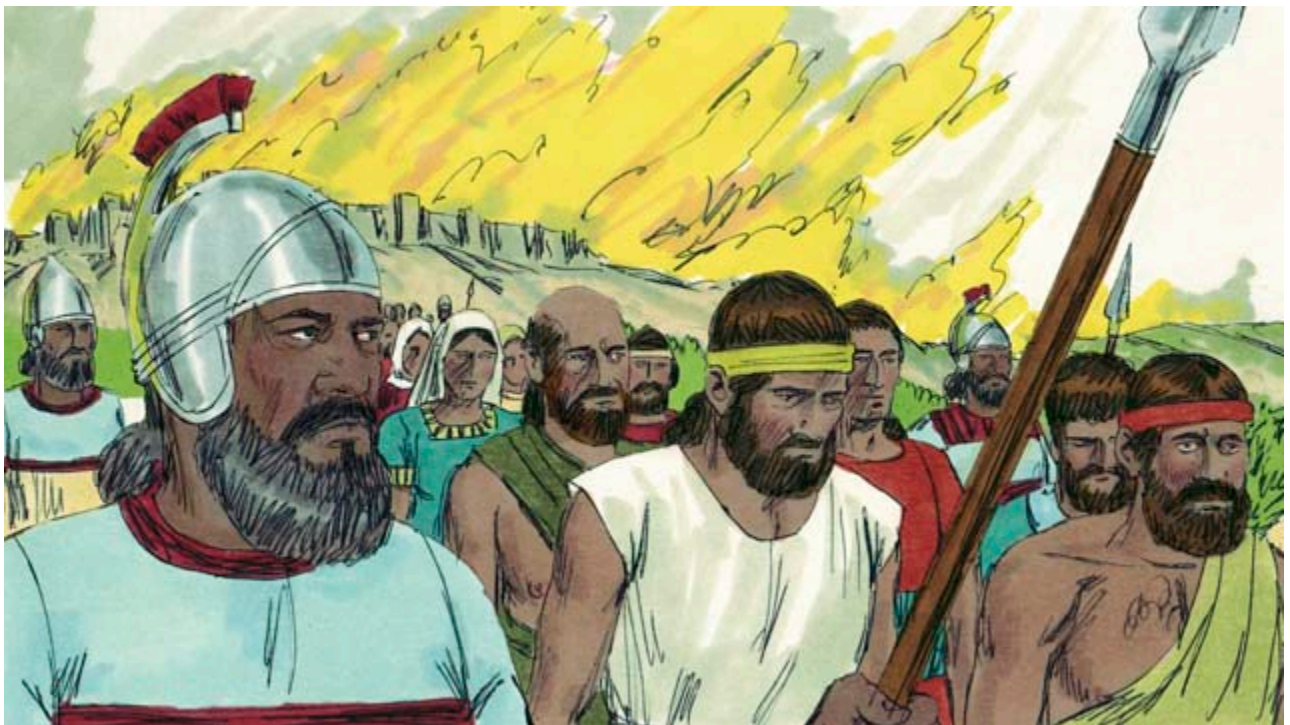
گَنّہ بہ نقلی موقّدّسہ کیتابی کا: پادشامون اَوّلّہ کیتاب، ۱۶ تا ۱۸ مہ فصل؛ پادشامون دَوّمہ کیتاب، ۵ مہ فصل، ارمیا کیتاب ۳۸ مہ فصل

۲۰. دورہ جگا آدوئہ نو آگردستہ

ایسرائیلی پادشایی ئو یهودا پادشایی هر ده گله خدا ضدگیری راشون گناخ کرده. آمون قراری کی خدائشون کوه سینا کا دبسته به، چاگنسته. خدا پیغمبرون نه بمون هوشدار دوئه توبه بکرون و هنی آبی پرستش بکرون، ولی آمون خدا کا اطاعت نکرده.

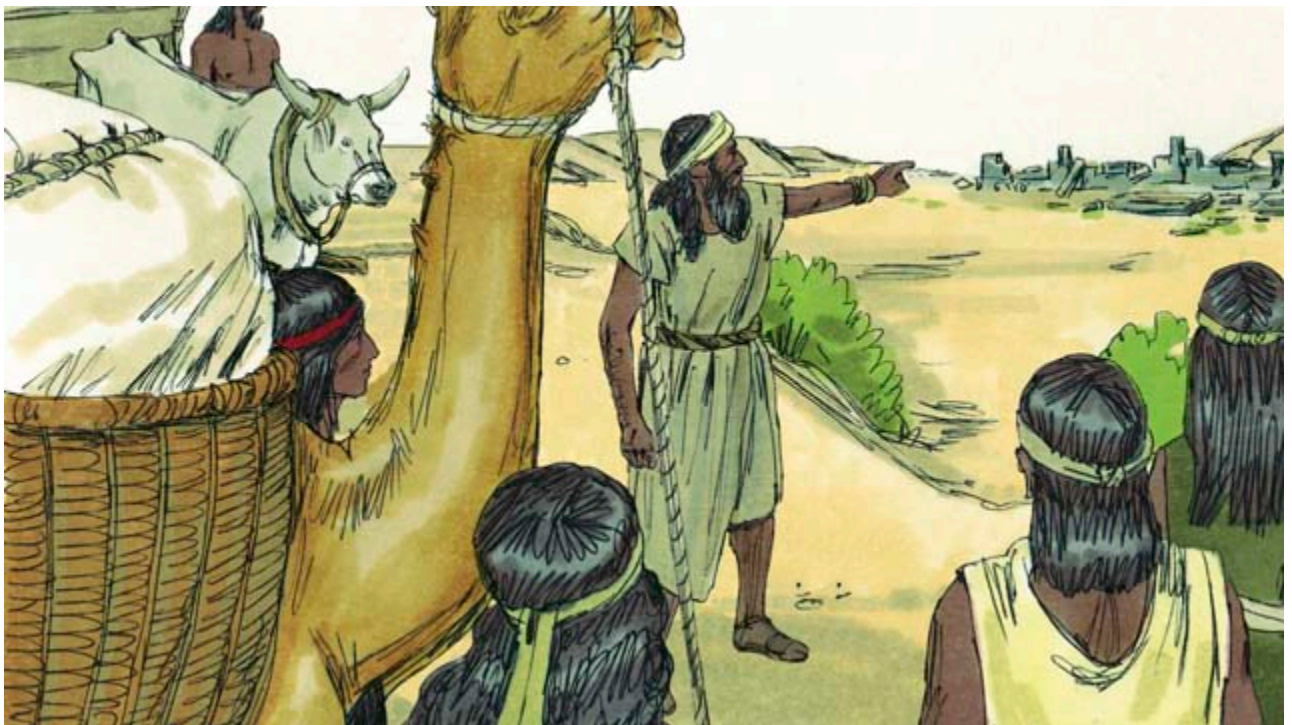

هه خوئی خدا آیه تمبه گردین و ایجازمش دوئه کی دیشمنه، آمون مین ببرون (نابود بکرون). زمانی ای دییر زورازه قومی نی هست به کی آشور به. آشورییه نیسبت به دییر قومون خیلی بی رم (بی رحم) بین. ایسرائیلی پادشایی آشوری دستینه مین شه. آشوری مون ایسرائیلی پادشایی آدمون کا خیلییه گشتین، هر چی شون پیسته پتازسشنوئه ئو چموم مملکتی کاشون خیلی قسمتیه سوتین.

آشوری‌مون، رَہبرون ھَمہ گلہ، ثرَوتمندہ ئو گسبہیی کی خاصہ مہارتی‌شونی ھست بہ گردشون بشتنہ‌شون آشور بردہ. فقط بضی فقرہ آدمہ ایسرائیلی کا مندین.

دوملہ آشوری‌مون، بیگانہ‌یہ ایسرائیلی سرزمین و ردین کی اوئہ زندگی بگرون. بیگانہ‌مون ویریسٹہ شہرہ تازہ ساختین و ایسرائیلی بقیہ آدمی کی اوئہ مندہ‌بین‌شون بردین (ایزدواج‌شون گردہ). آم ایزدواجون کا دنیا دگنستہ نسل‌شون سامری دخنہ.

یهودا پادشایی مردومی وبنده کی خدا اسرائیلی پادشاییش بیایموتتی و نافر موتتی خوئی موجازات کرده، ولی هطهکمه هنی دمندین بوتون و کنعانیون خدامون پرستش کرده. خدا پیغومیرمی آدان کی بمون هوشدار بدرون، ولی آیه هه جور دمندین آستن کاری ایدامه دوئه.

هودیه صد سال اسرائیلیون پادشایی آشوریون دستی نه مین شه به دوم، خدا نبوگدنصر بابل پادشاه آدونه کی یهودا پادشایی هژما بئرو (حمله بکرو). بابلیه زوراره قومی بین. یهودا پادشایی قبول کرده کی نبوگدنصری ختمنگوزار بوبو نو هر سال وره پولی بیی بدرو.

ولی چن سالی بہ دوم، یہودا پادشایی بابلی ضدیتی را نافرموتی کردہ۔ ہم خوئی بابلیہ اگردستین و ہنیشون یہودا پادشایی سر حملہ گردہ۔ بابلی مون اور شلمی شہر گتہ، مبدہشون مین بردین و ہر ثروتی کی شہری کا ئو مبدی کا ہستہ، ہشتنہشون بردہ۔

نیوگدنصری سربازون، یہودا پادشا تمبہ کردہ را، چہ زوئہشون چہ چشمی نہ کا گشتین و چہ چمہشون کور گردین۔ بیمی کا بہ دوم، امون پادشا ہشتنہ بردہ تا بابلی زیندانی کا بیمر و۔

نبوکدنصر و چه لشگرون تقریبین یهودا پادشایی آدمهشون گرد بشته بابل بردین و فقط خیلی فقره مندین تا کشاورزی بگرون. آم داوڑهمون کی خدا قوم مجبور منده سرزمین موعودی ترک بکرو، دورمجا آدوئه (تبعید) بوأتین.

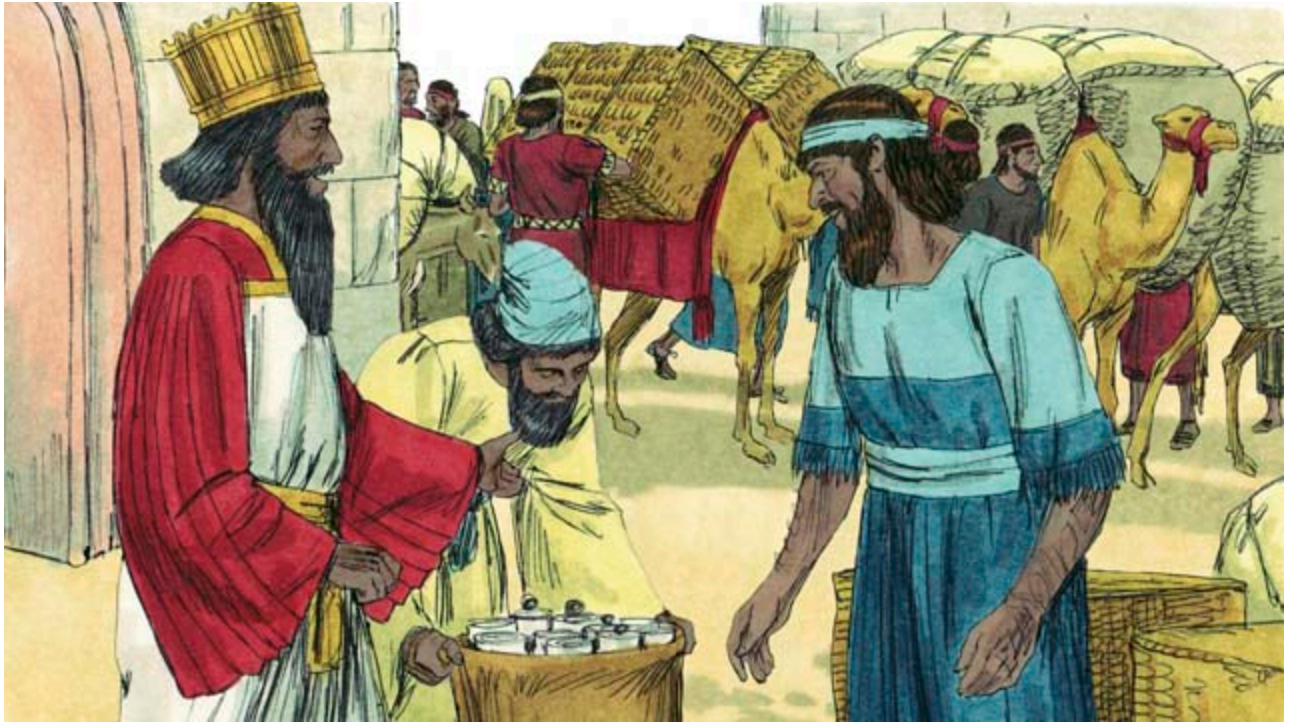

اگم چه خدا تبعیدی نه، آشتن قومش چهمون گناخی خوئی موجازات کرده، ولی آیه ئو وده په پی کی بمونش دوئه به یادش بنگرده. خدا قومی را موراقیب به ئو پیغومبرون وسیله نه بمون نه گف آرئی. خدا وده دوئه کی هفتاد سالی به دوم هنی ایسرائیلی قومی سرزمین موعود آرگاردنست.

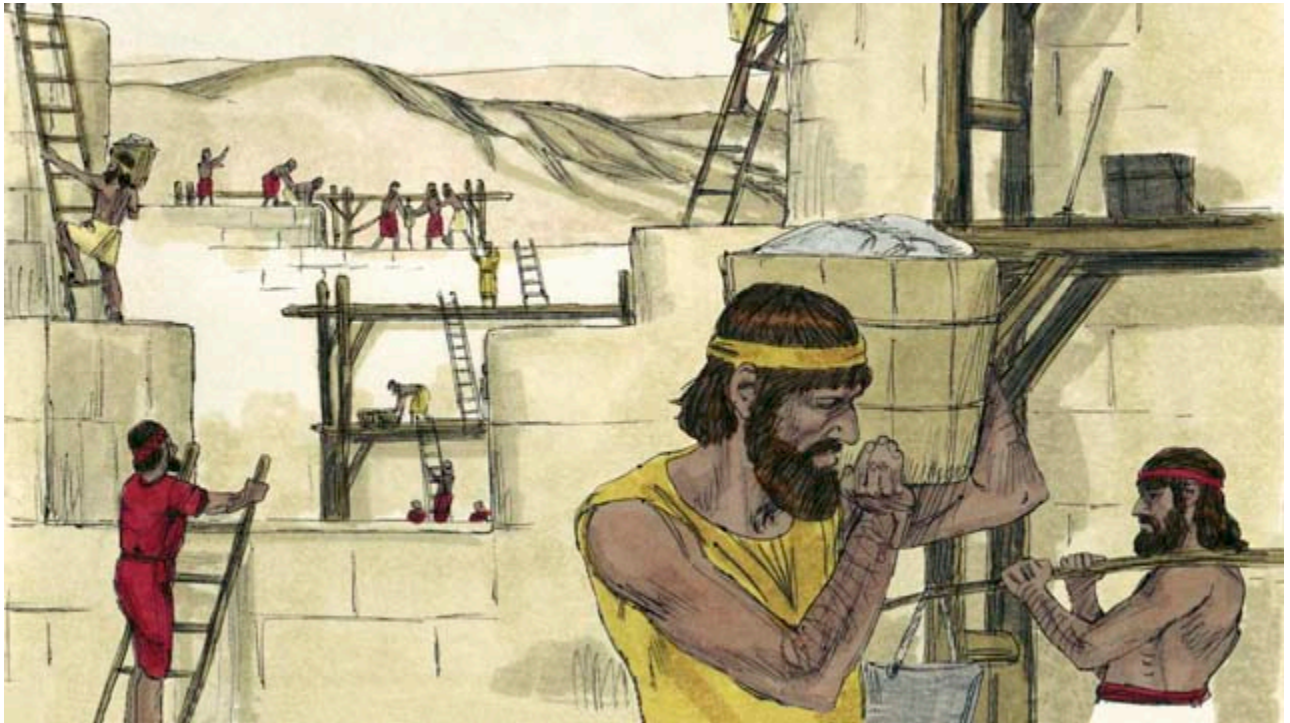

هفتاد سالی به دوم، پارسی‌مون پادشا کوروشی، بابلییه شکست دان و آم جوری نه پارسی‌مون ایمپراطوری بابلی ایمپراطوری جگا کا، خیلی قومون موسلط آبه. آم زمانی کا مردوم اسرائیلی یهودی آواجین و اشمون آشتن عومری وری بابلی کا به کا زندگی کرده. فقط گسییی کی خیلی پیر بین، آشان سرزمین یهودی یاد ورده.

پارسیہ با این کی زورار بین، اَقومِیی کی چہمون دَستی بَنی کا بین، بَمون نہ مولایِیمَت و مہزبانِی نہ رَفتار اَکَرین۔ گَتا مودَتی بہ دوم کوروش پارسی پادشایِی درستہ، آیی دستور دوئہ کی ہر یہودی بی کی بَیستی یہودا اَگردو، بَشای پارسی سرزمینی تَرک کریدہ نو یہودا سرزمین اَگردستہ۔ آیی حَتّا بَمون پول دوئہ تا ہنی اورشلیمی کا مَبَدی بَسازون! ہفتاد سالی تبعیدی بہ دوم، گَچہ گوروی یہودی مون کا یہودا سرزمینی کا اورشلیمی شہری را اَگردستین۔

وختی قوم اورشلیمی اَرسَتن، مَبَد و شہری داوَرہ دیوارِ شون ہنی سای اَکردہ۔ پارسیہ ہَنوز بَمون شون تَسَلُوط ہست بہ، ولی آیہ ہنی سَرزمین موعودی کا بین و اَشان مَبَدی کا خدا پرستش گردہ۔

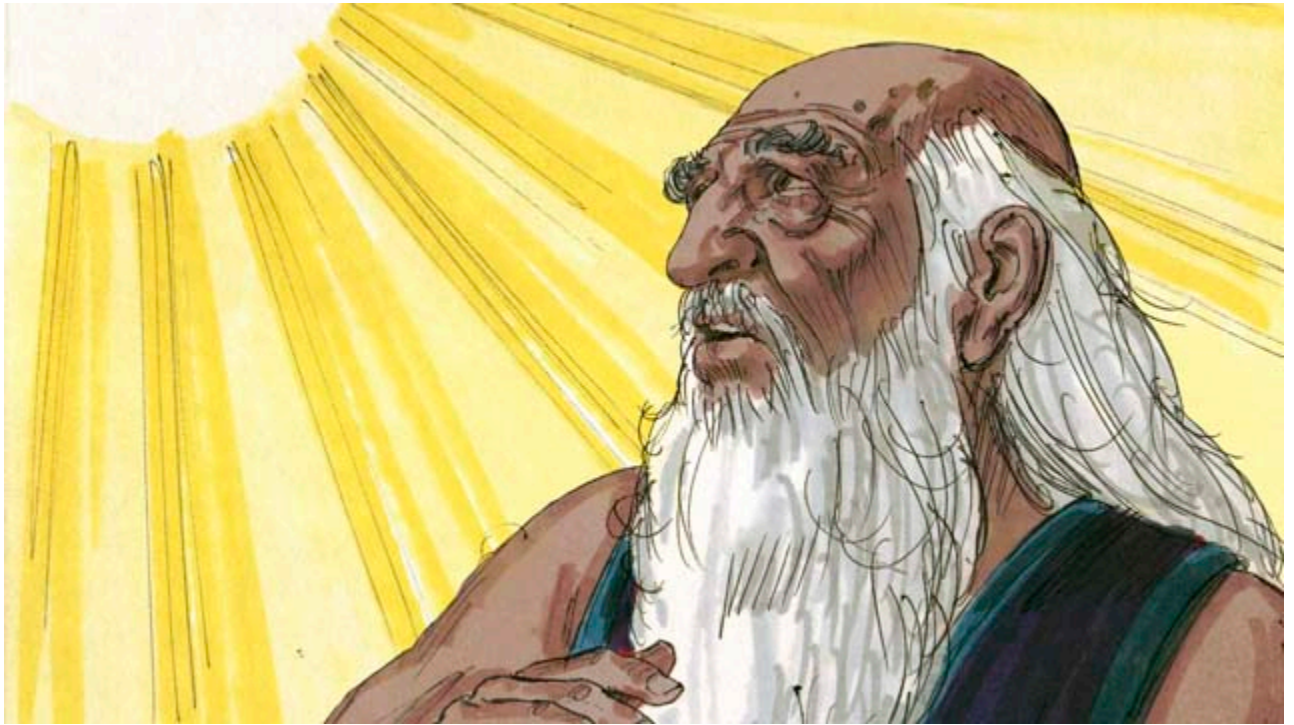
گَنّہ بہ نقلی موقَدَّسہ کیتابی کا: پادشامون دَوّمہ کیتاب ۱۷ ئو ۲۴ و ۲۵ مہ فصل؛ تاربخون دَوّمہ کیتاب ۳۶ مہ فصل؛ عزرا کیتاب ۱ مہ فصل تا ۱۰ مہ فصل؛ نحمیا کیتاب یکی کا تا ۱۳ مہ فصل

۲۱. خُداوندِ مسیحِ آمِۀِ وَدَۀِ بَدایِ

آفرینشی ھے اُولی کا خدا چاکی ٲہ آزونی کی خلی وختی ٲہ دوم وٲہوٲہ مسی (مسیح موعودی) آردا. آبی آدم و حوا ٲہ وٲہ دوٲہ-ٲہ کی آم کاری بیدوٲہ شک ٲگر دی. خدا وٲہ دوٲہ کی حوا نسل کی ای نفری بومی کی ٲٲی سری ٲکوستی. ٲٲی کی حواش فیریب دوٲہ ھے شیٲون ٲہ. وٲہ آم ٲہ کی مسی (مسیح)، شیٲونی کامیلن شگست ٲدای.

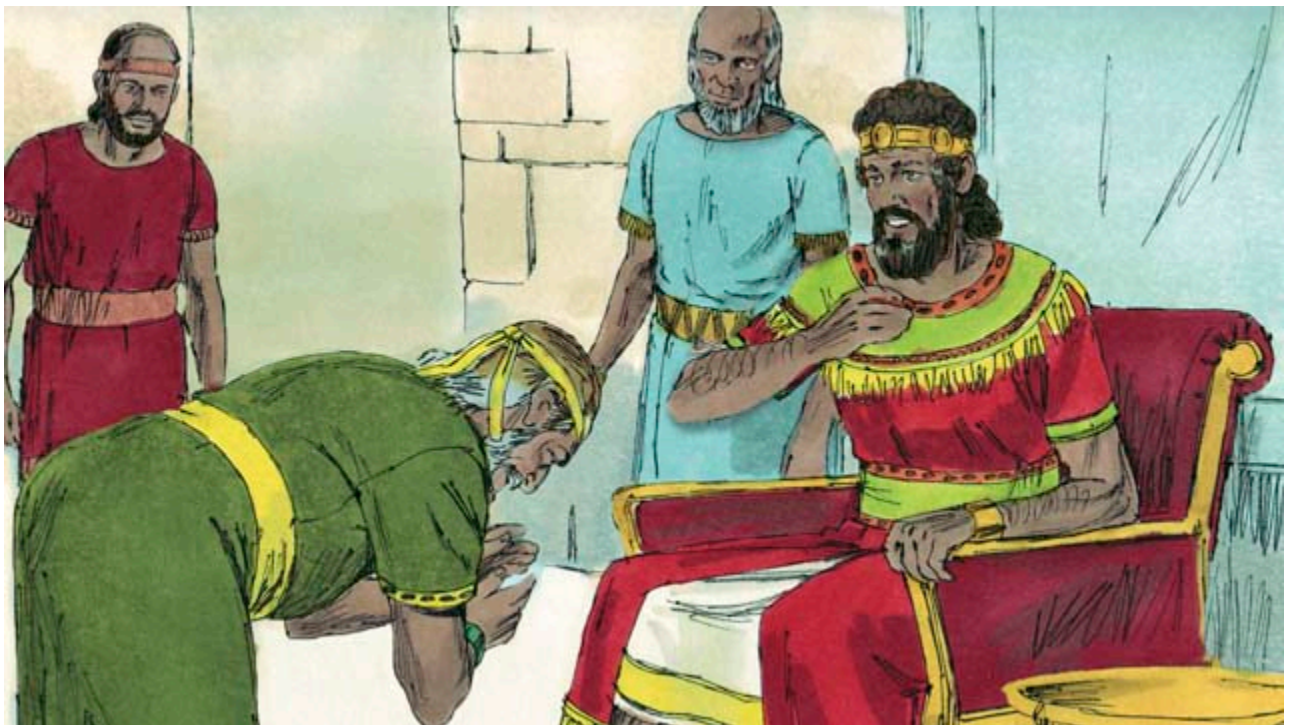

خدا ایبراھیمی وٲہ دوٲہ کی چہ وسیلٲہ دینیا میلٲون ھمٲگلہ برکت ٲویندین. آ آشن وٲہ موٲی دیورٲہ ٲہ دوم مسیح آوٲہ نہ عمل آگری. مسیح موعود بسی دینیا مردومی ھر قومی کا چمون گناخون کا نجات ٲدرو.

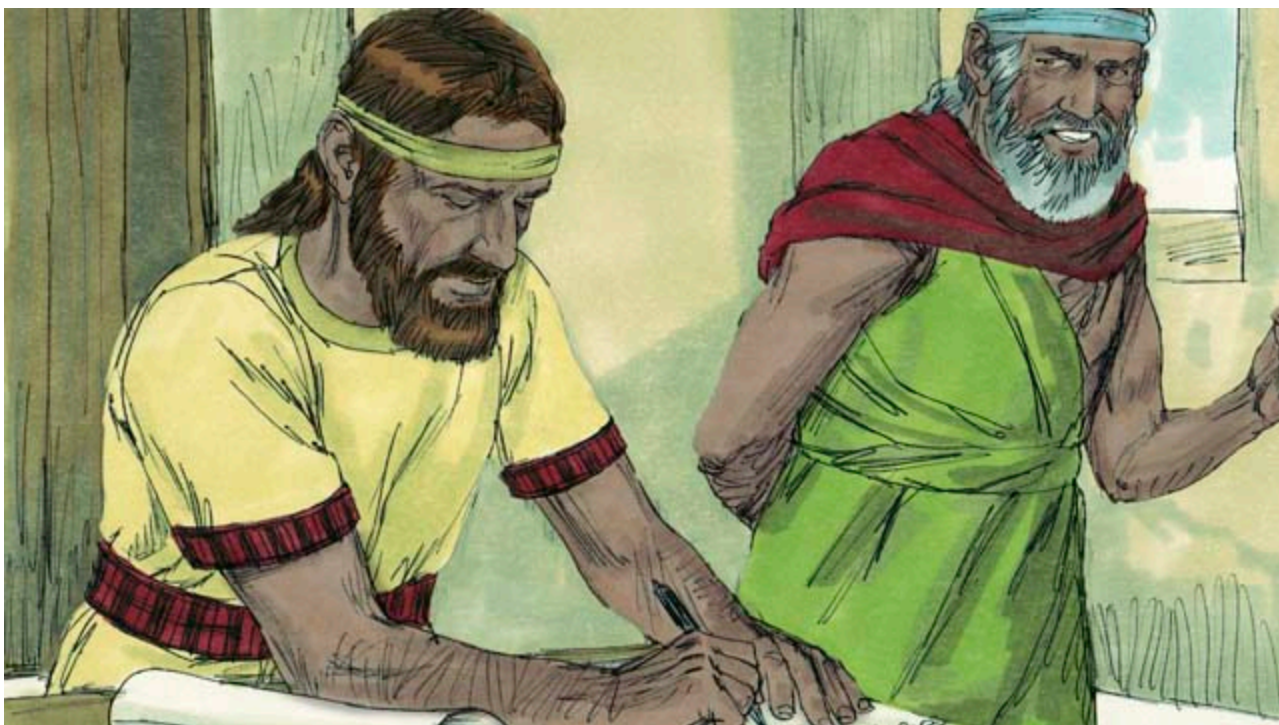

خدا موسی وده دوئه کی آینده کا چه شاره نجات آدری راست آر مند. آم نیجات آدر هه مسیحای موعود به. انطه خدا ای دقه نی مسیح آمه وده دوئه.

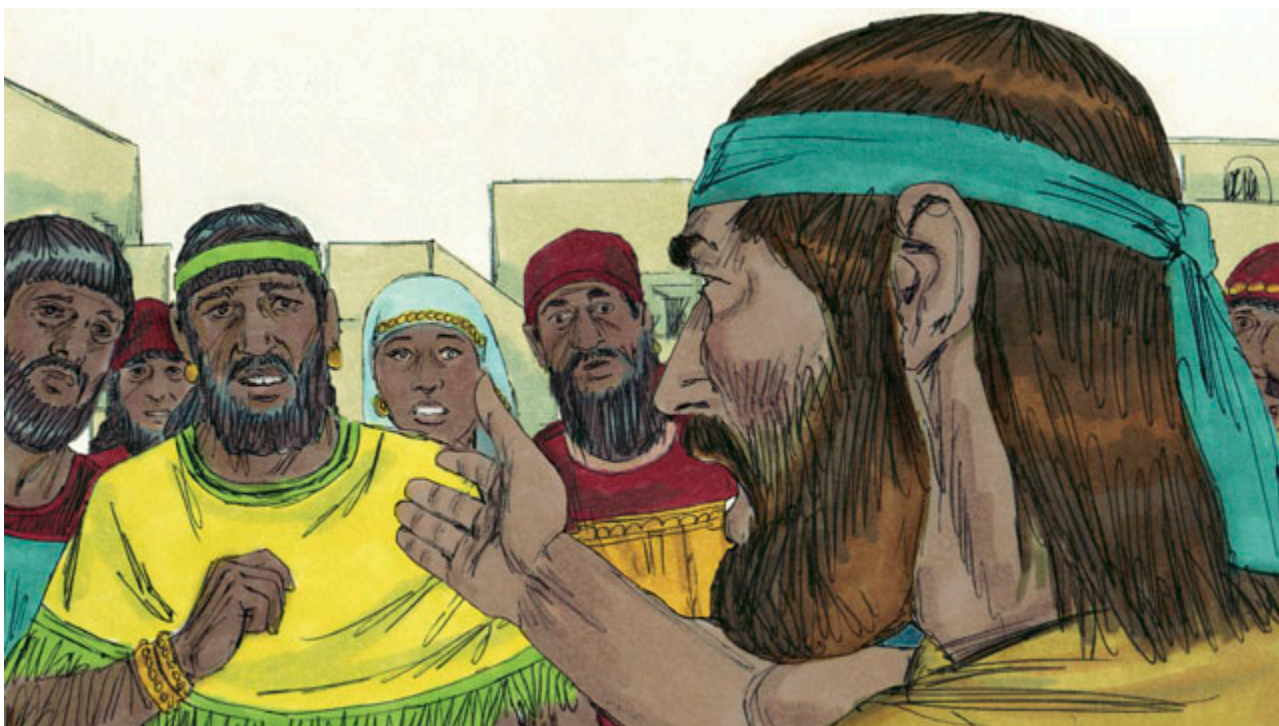

خدا داود پادشا وده دوئه کی چه نسلی کا ای نفر پادشاگیری دررست و تا ابد خدا قومی شاگیری بگردی. چیمی منه (معنی) آم به کی مسیح داودی نسلی بومی.

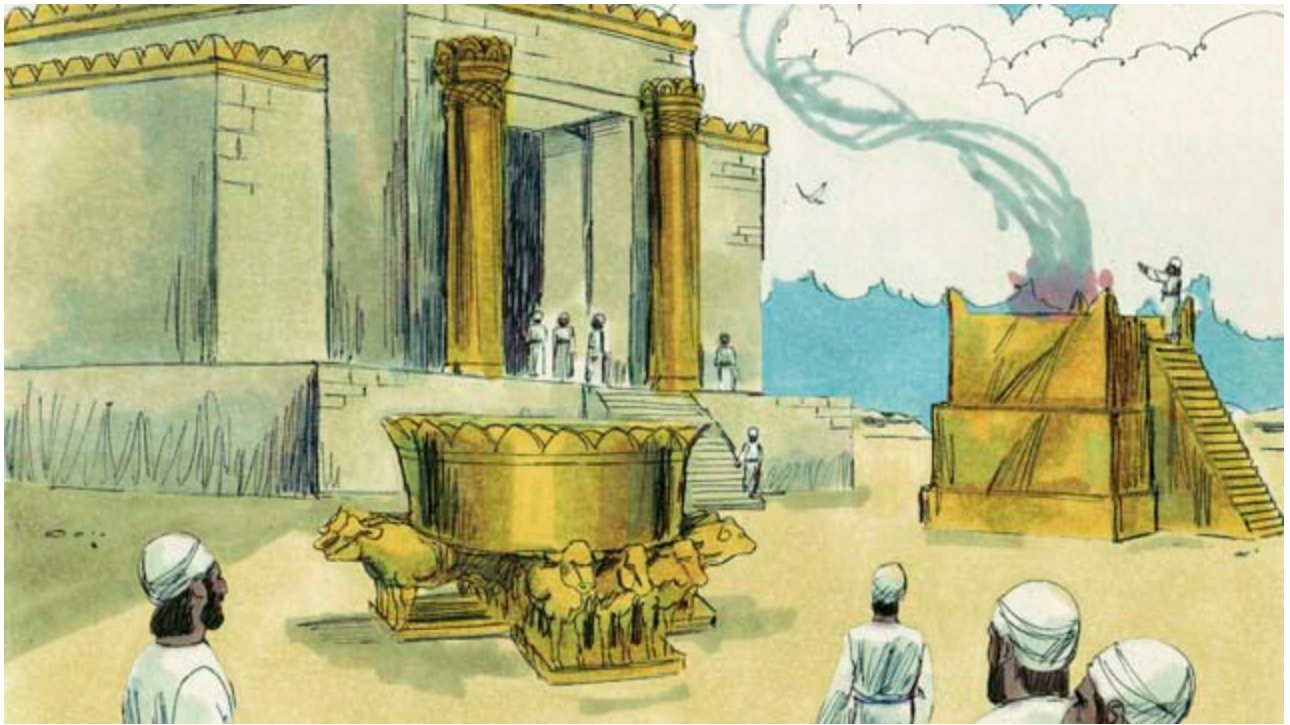

خدا ارمیا پیغمبری وده دونه کی تازه قراری سای آرگرد، ولی نه ا عهدي شار کی خدا ايسرائيلي نه کوهه سینا کا دبسته. تازه قراری کا، خدا آشتن قانونی مردومی دلی کاره بئوشت، مردوم شخصن آبی آینهزنوست و به موجب بگردین و چه احکامون کا ایطاعت بکن. مسیح کسی به کی ام تازه قراری بمونه درستی. آیه چه قوم آینب و خدا چهمون گناخی گذشت بگردی.

خدا پیغمبرون همچونین واته کی مسیحه موعود، پیغمبر، کاهین و پادشایه بب. پیغمبر کسیه کی خدا گلامی درست و آبی مردومی را بواتی. مسیح خدا موعوده، کامیله پیغمبری بی چون آخدا پیغامون کامیل بقمستی نو آمون کامیل مردومی را بواتی.

یہودیہ کاہینہ مردومی طرفی کا خدا را قربونی اکرین کی چہمون گناخون موزاتون را جایگزین بہ۔ همچونین کاہینہ مردومی را خدا درگا کا دوا اکرین۔ ام حالی نہ قرار بہ مسیحہ موعود بالہ کاہینی بوبو کی آشتن ای کامیلہ قربونی جگا کا خدا پیشکش بگردی۔ بنی اھرگز گناخ نیہگرد و وختی آ آشتن قربونی جگا کا تقدیم بگردی، بہ ہیچ قربونی گناخی را نییازی نییب۔

پادشاپہ نو ریسیہ مردومون گورومون حوگمرانین بگرد و گیی نی ایشٹفایہشون ہستین۔ داودی فقط ایسرائیلی مون حوکومت گردہ۔ ولی مسیحہ موعود کی داودی نسل کاہ بومہی تا ابد تمام دینیایہ حوکومت بگرد۔ ا عادیلانہیہ حوکومت بگرد و درستہ تصمیمون بگتی۔

پیغمبریی کی خدا طرفی کا آدوئہ بہ بین ورشون بہ مسیح موعودی بارہ کا غیب واتہ۔ ملاکی پیغمبری واتہ بہ کی مسیح موعودی آمہ بہ نہ، یالہ پیغمبری ہومی۔ اشعیا پیغمبری واتہ بہ کی مسیح موعود گلہمی کا دینیا درگنست۔ میکاہ پیغمبری نی واتہ بہ کی آ بیت لحمی شہری کارہ دینیا درگنست۔

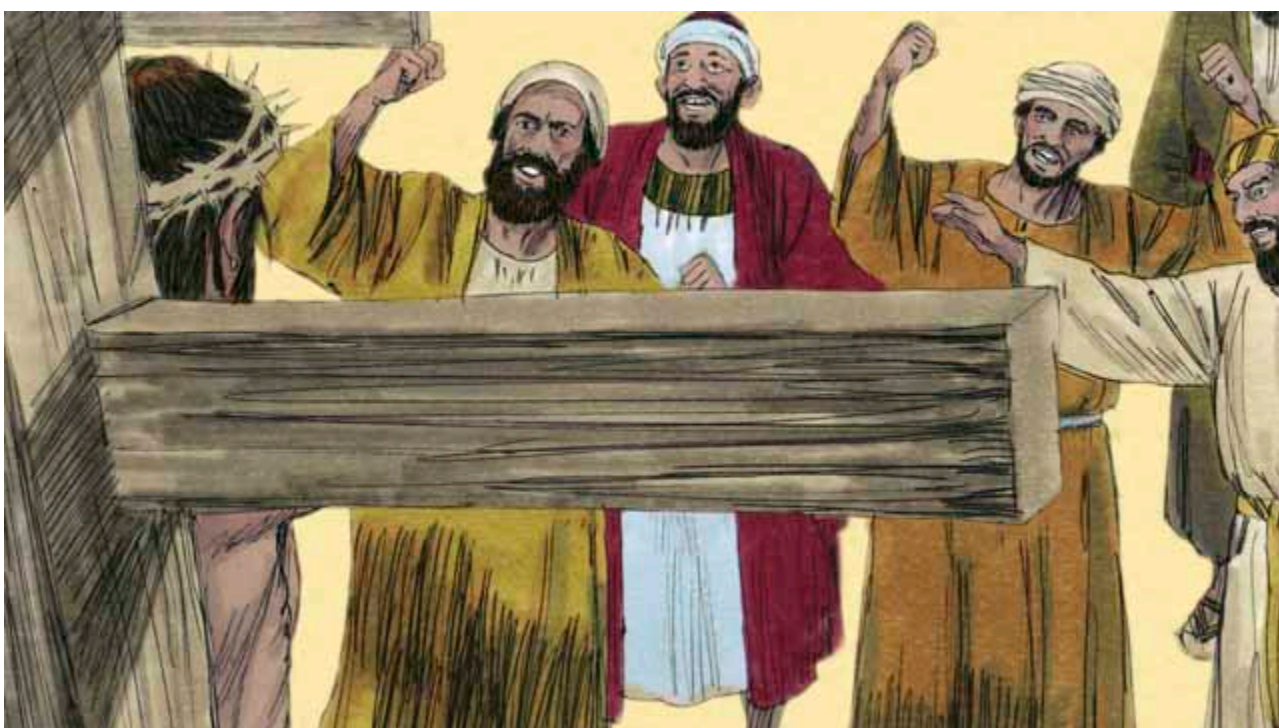

اشعیا (اشعیا) پیغمبری واتہ کی مسیح جلیلی کارہ زندگی بگرد۔ آ اینسانون چگستہ دلون نسلایہ بدا نو آسیرون آزاد آرگرد۔ آیی ہمچونین غیبی کا واتہ بہ کی مسیح موعود، مریضہبی کی کورین، شلین، گرین و گونگین نی شیفایہ بدا۔

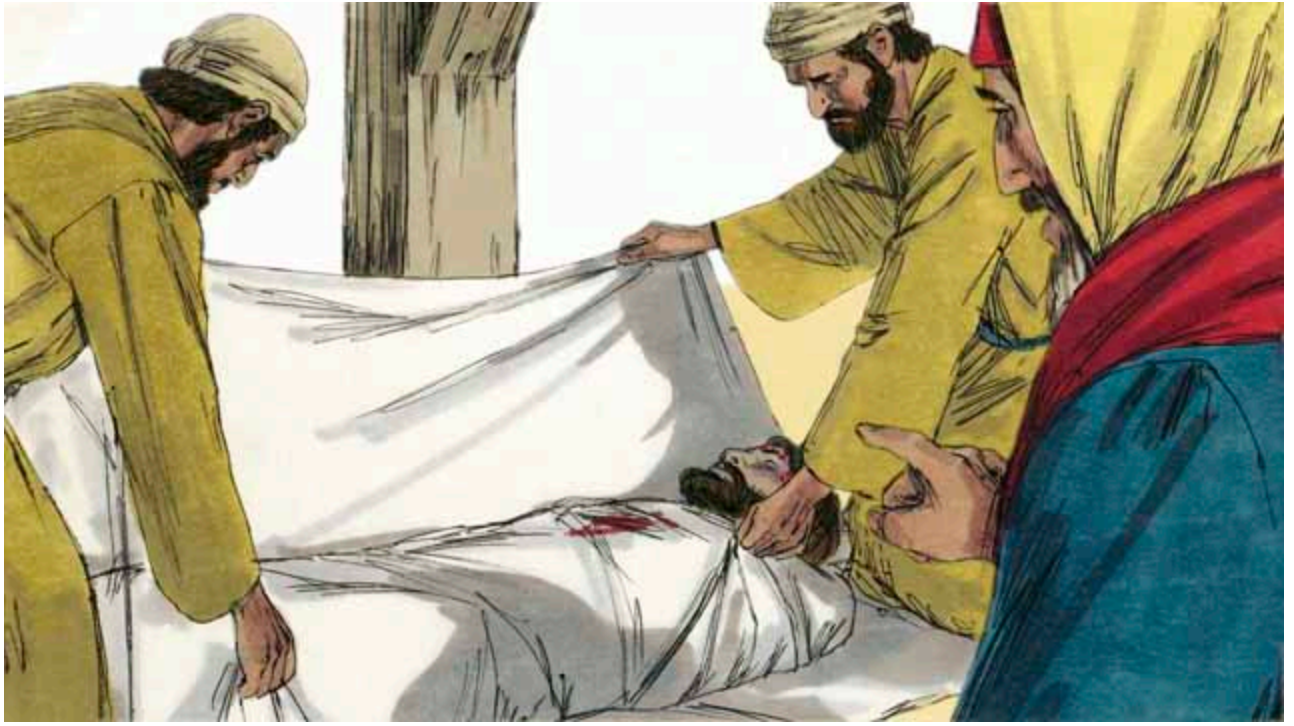

اشعيا پیغمبرى هنى واته به کی مردومی وده دونه مسیح (مسیح موعودی) کا نیفرت بیى نو ای قبول نیئه کرد. دبیر پیغمبروننی واته به کی مسیح ایله رفقون کا بیی پیشته آرکرد. زکریا (زکریا) واته به کی آم رفق سی گله نقره سگه خوئی بیی خیانت بگردی.

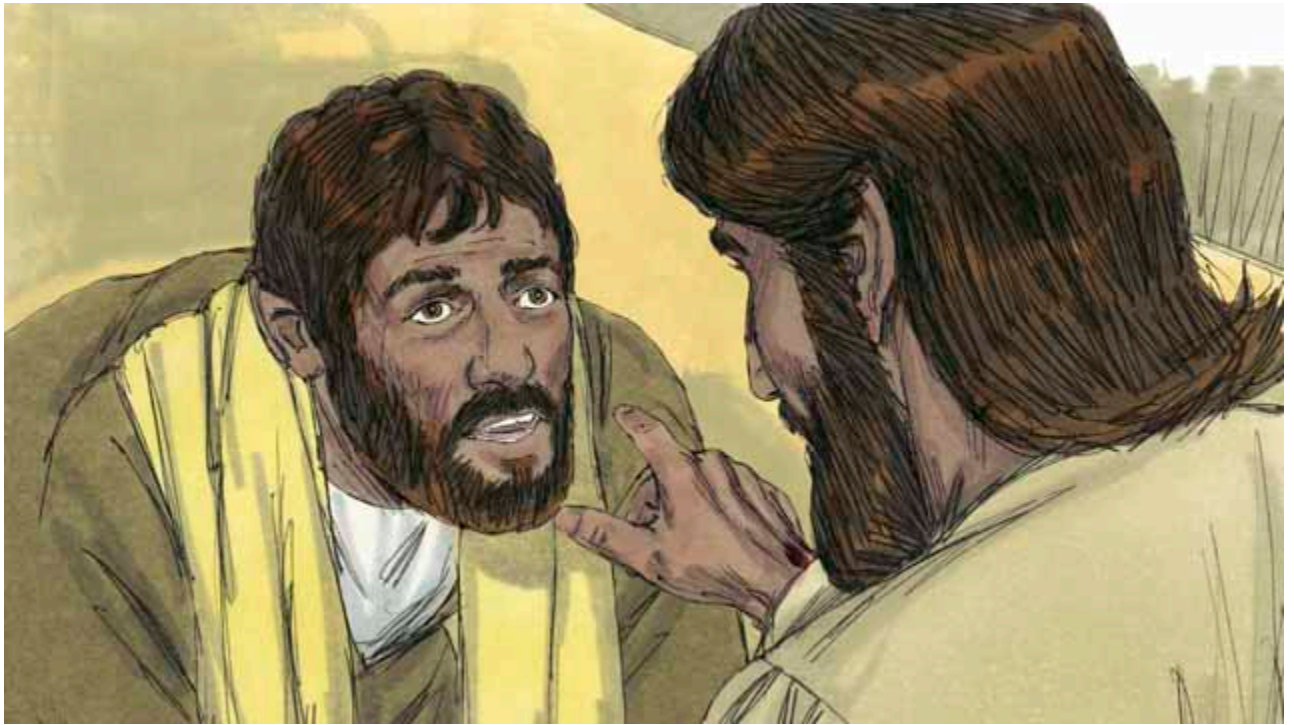

دبیر پیغمبروننی واته به کی مسیح بگشتین و چه پرتالی را قوره (قورعه = قُرعه) دینَهشت. هنى پیغمبرون چه چطهمرده بازه کا غیب واته به. اشعيا پیغمبرى واته به کی مردوم بیى تو پینَهشت و آیى بژن و دسپر آینگت. دومه چه جانی خل دینگرد تا وره عذابى نه بیمر، آم ووجودى نه کی هیچ گناخیشی کرده نبه.

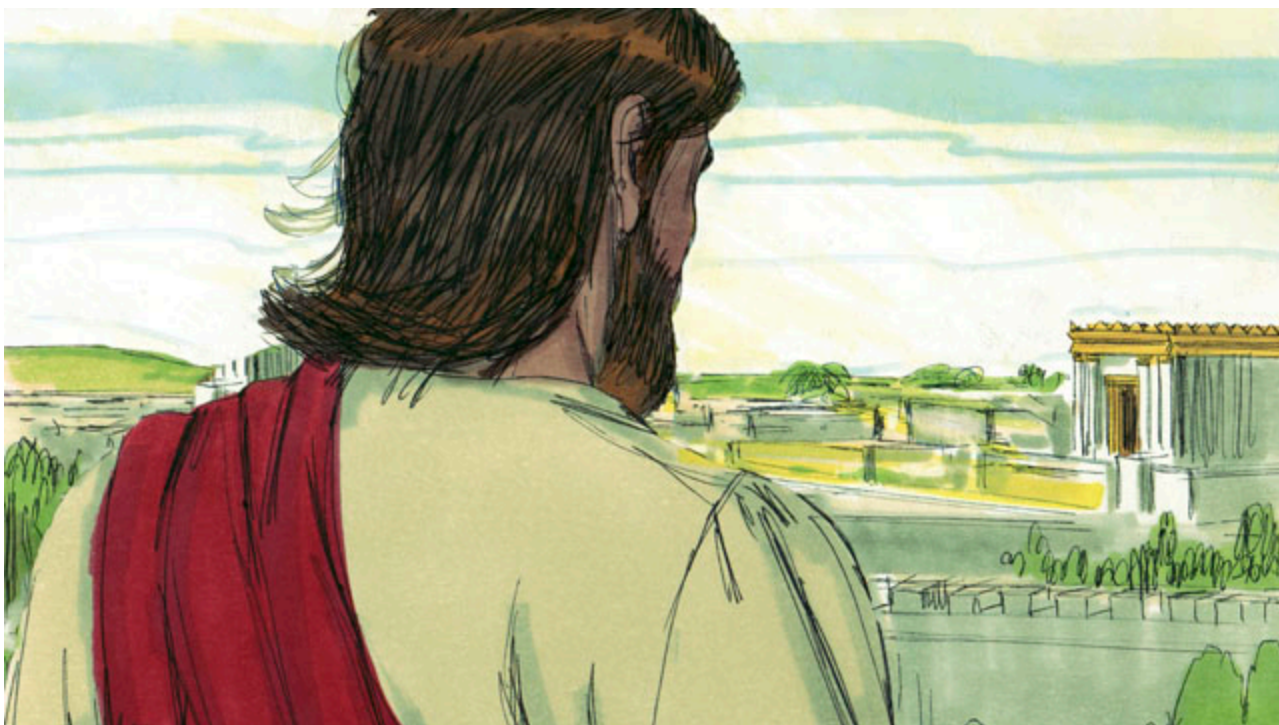

ديبر پيغمبرون وائڻه بهه ڪي مسيح موعود بڻي ڪاميٽه ايتسان و بي گناخ بوبو. ا بڻي بيبرو، چون خدا آبي دينيا آدمون گناخي جگا ڪا موزات بگري. ڇه موزات بايٺ بي ڪي ايتساني ٿو خدا مينه ڪا آرامش و صول (صلح) برقرار بوبو. هم خوني، خدا ابراهه ام بهه ڪي مسيح لس برو ٿو بيبرو.

ديبر پيغمبرون امشونني وائڻه بهه ڪي خدا مسيح مرده بهه دوم هني پرهگرد. بنابر اين مسيح مرده نه ٿو مرگي ڪا پيه نه، خدا آبي بهه ڪي گناخارون نجاتي نخشه ڪاميل آگرو ٿو تازو قراري بشري نه دبستو.

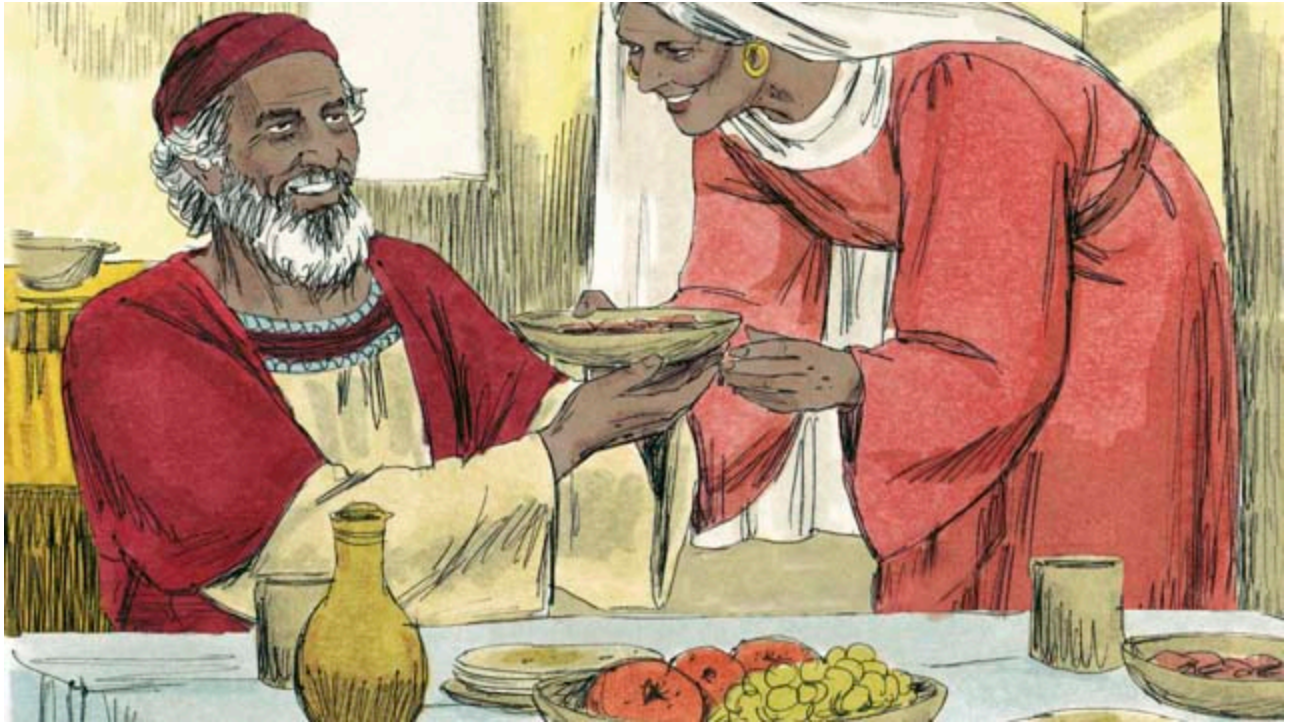

خدا خیلی چپیه مسیح امه باره کا پیغمبرون را آشکار آکرده. ولی مسیح آم پیغمبرون هیچ-گرمی زمانی کا هله امه نبه. ۴۰۰ سال
آخرین پیغمبرتی به دوم، وختی کی زمان کامل آبه به، خدا مسیح به دنیا آدونه.

گنه به نقلی موقدسه کیتابی کا: پیدایشی کیتاب ۳ مه فصل ۱۵ مه آیه، ۱۲ مه فصل ۱ مه آیه تا ۳ مه آیه، تثنیه کیتاب ۱۸ مه فصل ۱۵
مه آیه، سموئیلی کیتاب ۷ مه فصل، ارمیا کیتاب ۳۱ مه فصل، اشعیا کیتاب ۵۹ مه فصل ۱۶ مه آیه، دانیالی کیتاب ۷ مه فصل، ملاکی
کیتاب ۴ مه فصل ۵ مه آیه، اشعیا کیتاب ۷ مه فصل ۱۴ مه آیه، میکا کیتاب ۵ مه فصل ۲ مه آیه، اشعیا کیتاب ۹ مه فصل ۱ مه آیه تا ۷
مه آیه نو ۳۵ مه فصل ۳ مه آیه تا ۵ مه آیه و ۵۳ مه فصل، مزامیری کیتاب ۲۲ مه فصل ۱۸ مه آیه نو ۳۵ مه فصل ۱۹ مه آیه نو ۶۹
مه فصل ۴ مه آیه نو ۴۱ مه فصل ۹ مه آیه، زکریا کیتاب ۱۱ مه فصل ۱۲ نو ۱۳ مه آیه، اشعیا کیتاب ۵۰ مه فصل ۶ مه آیه، مزامیری
کیتاب ۱۶ مه فصل ۱۰ نو ۱۱ مه آیه

۲۲. تَمِيد (تَعْمِيد) اَدْرَه یوحنا به (دینیا دگُستِه)

خدا قديمته کا آشتن پیغمبرون وسیله-نه آشتن قومی نه گف آرنی. ولی ۴۰۰ سال دیورده به دوم کی خدا آشتن قومی نه گف ره نبه، ای دقیمی خدافرشته، پیرمکاهینی را کی نومش زگریا (زکریا) به ظاهر آبه. آئو چه ژن الیزابت، خداکا آترسه آدمیمی بین. آیه پیر بین و الیزابتی را خردن نبی.

خدا فرشته زگریا (زکریا) نه واته: «آشته ژن ایله زونه بزندی. ته چه نومی یوحنا پشنا. خدا آبی آشتن روفی نه پور آرگرد و یوحنا مردومی مسیحه موعودی آمه را آماده آرگرد.» زکریا چه جوابی کا واته: «آز و چمن ژن خردن به را خیلی پیریمون! چطه بوزونم کی بمن راستیش کا واته؟»

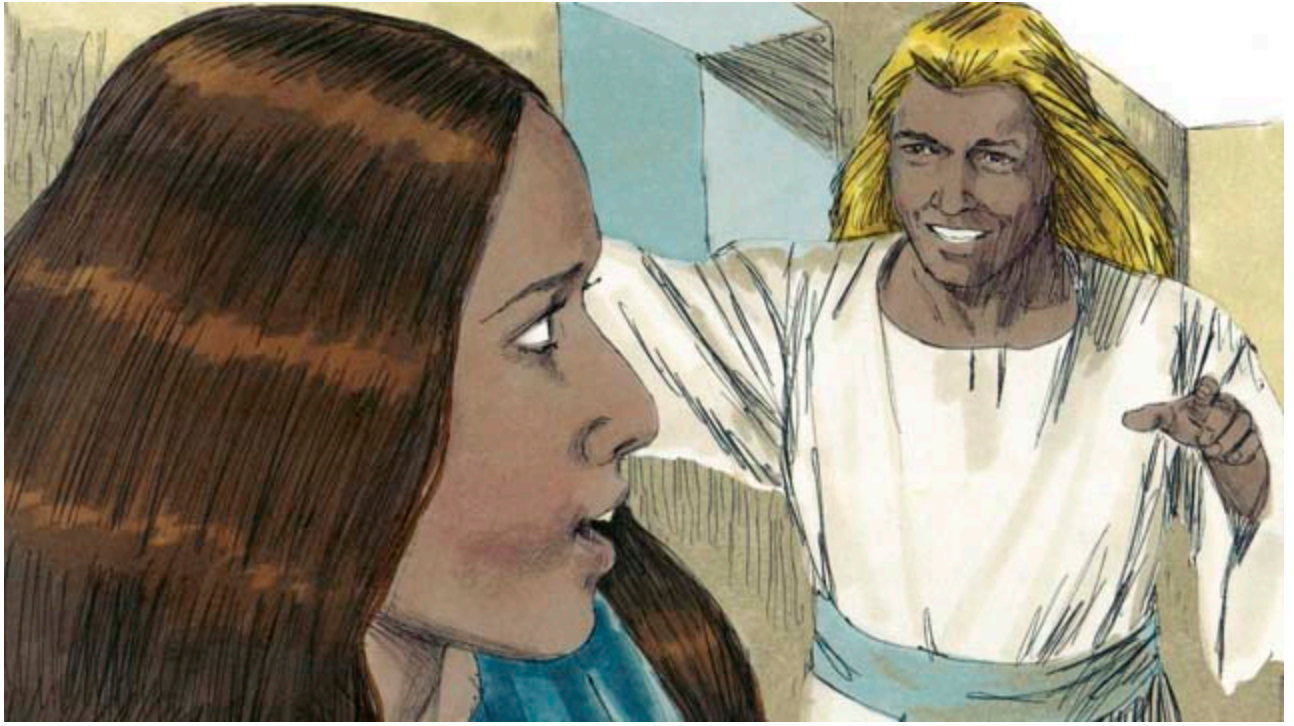

خدا فرشته زکریا جوابی کا واثہ: «آز خدا طرفی کا آدوئہ ہم تا آم خَشَمَخَبَری (خوشہ خَبَری) بٹہ دَراستَم. ایسہ کی تہ چَمَن گفہ باور نکر دین، تا ا ماقِیہی کی خردن دیُنیا دگنو گفَرہ نیشہ شا.» هہ لد نہ کا زکریا دہ نَشاستہ گفی ژہ. دوملہ خدا فرشته زکریا وری کا شہ، زکریا اگر دَستہ گہ نو خِلی نَگدَشتہ کی ژنش خاملہ پرمہ.

وختی کی الیزابت شش ما خاملہ بہ، هہ فرشتہ ای دَفَیہی الیزابتی فامیلی را کی مَریم بہ ظاہیر آہ. ا گلہ بہ نو ای یوسوب (یوسف) نومہ مردی نہ پیوند بین. فرشتہ بیی واثہ: «تہ خاملہ آشب و ای زوئہی بَرندیش و چہ نومی عیسا (عیسی) بناش. ا خدا زوئہ نو چہ شاگیری تا اَبَد بیی.»

مَریمی جواب دوئہ: «اَنطَرہ چی پی چَطرہ بَب؟ وَختی کی از گَلَم؟ (باکیرہ-م=باکیرہم)» فَرشتہ توحی (توضیح) دوئہ: «روحُ اَلْقُدس تہرا بومی و خُدا قُوت اَشتن سَر سا ویرَفَند. پس اَزوئہ، قودوس (قدوس) و موتالہ (متعالہ) خدا زوئہ واتہ بیی.» مریمی اَفرشتہ گُفون ایمون وَردہ نو اَچی کی آبی واتہ بہ، قَبولش کردہ.

گُتائہ زمانی اُم تَفاقی بہ دوم، مریم شہ الیزابی گہ. ہنطہ کی الیزابتی مریمی سلامی سَس دَرستہ، خَردن چہ خَرَدندونی کا خَرکت دَرمہ. اَمون اَکارونی خونئی کی خدا چہمون را گردہ بہ، خَیلی شون شادی گردہ. مریم حودودن سہ ما الیزابتی وَری کا مَندہ نو دوملہ اَگردستہ گہ.»

أم تفاقى به دوم اليزابتي ايلہ زوئہ رَنَدَہ. اَ تُو رَگَريبا هَطَہ کی فرشته واثہ به خَرَدَنی نوَمَشون یوحنا پَنوئہ. دوملہ خدا هَنی زکریا گو (زون) آگَرَدَہ تُو زکریا واثہ: «شَکَر خَدا را، چون آ آشتَن قومی را کامک آمَہِہ! تُو تہ آی چَمَن زوئہ یالہ (موتعالہ) خدا پیغومبریش بَب و اینسانون بَوَاتیش کی چَطَہ بَشان آشتَن گَناخون بَحشَسِہ پَیدا گرِیدہ!»

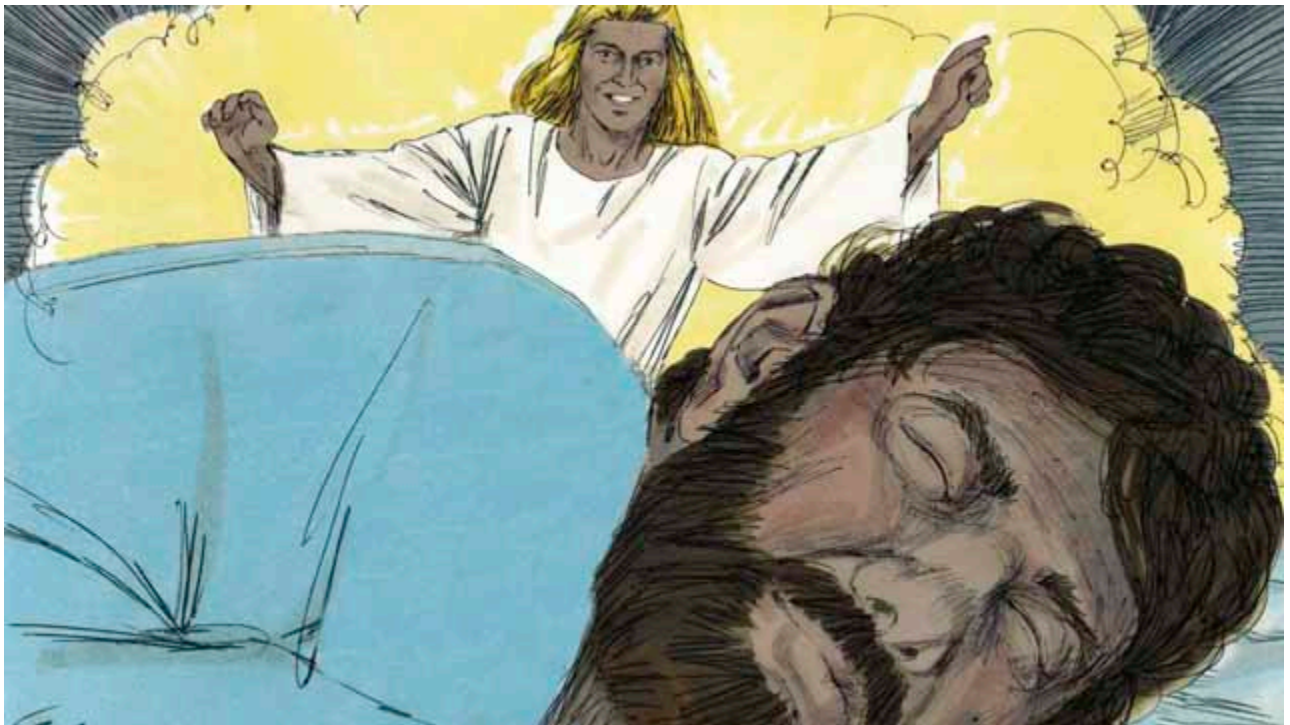
گَنبہہ نقلی موقَدَّسہ کِتابی کا: لوقا انجیل ۱ مہ فَصل

۲۳. عیسا (عیسی) دینیا دگنسته

مریم ای عادیل و چاگه مردی نه پیوئد آبه به. وختی یوسفی زونوسئه کی مریم حامله به، آ زونی کی خردن بهکا نی، یوسفی ئپی به کی مریمی زسفا ئو بی آورو بگرو، هه خوئی تصمیمش گته کی بی سس صدم بیی کا جدا آبو. ولی آم کاری نکرده بی، ای فرشته بی رویا کا به ظاهر آبه.

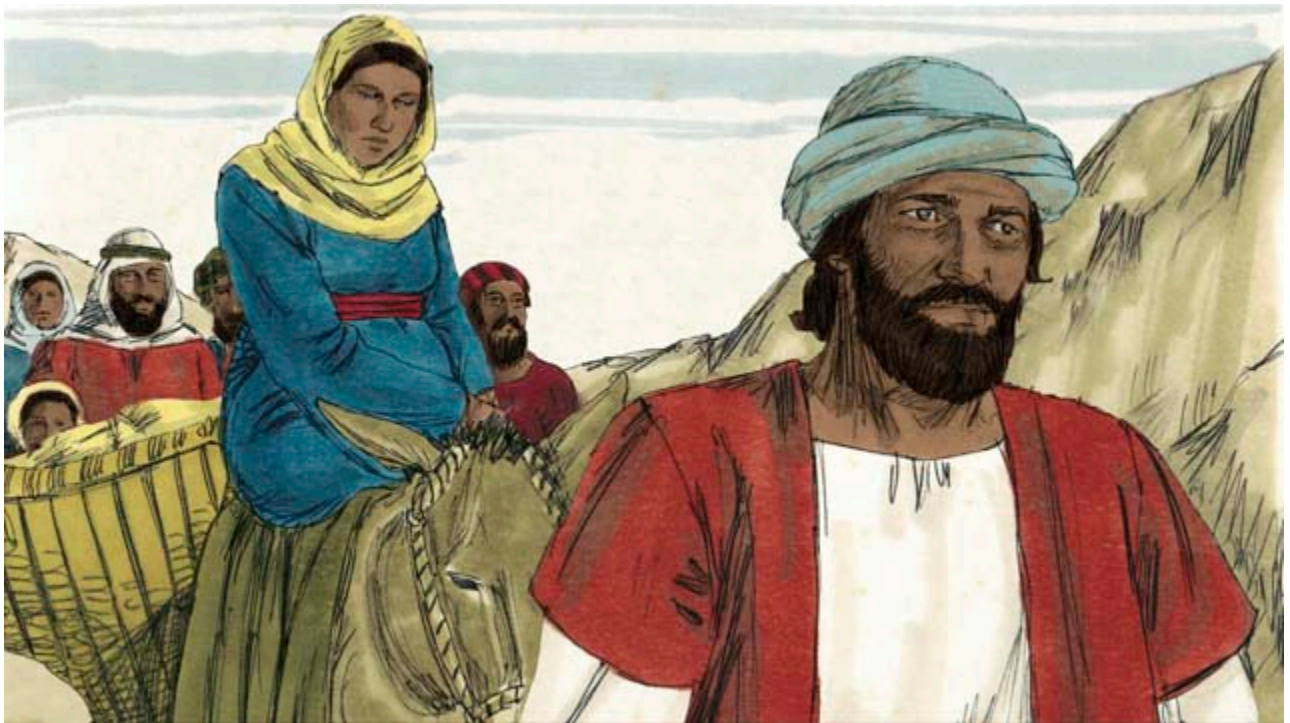

فرشته یوسفی واته: «مریمی برده کا مئرس. خردنی کی چه خردنونی کا دره، روح القدسی کاره. مریم ایله زونه بزند، چه نومی عیسا (یهوه نجاته بدا) پنه، چون آ مردومی چه مون گناخون کا براخنستی.

همرا يوسفى مريم برده نو بردشه آشتن گه. ولى تا وختى كى خردن دينيا دگنسته نېه، به نه نخته.

مريمى خاملتى آخرتهروزون كا، رومى ايمپراطورى دستور دوته كى سראشمارى را هر كسى بسى آشتن آباژدادى شهر يوشو. يوسف و مريم بسى خيلى را ناصره كا تا بيت لحم بشين، چون چهمون شهر بيت لحم و چهمون جد داود چه پادشا به.

وختی مریم و یوسف در ستین بیت لحم، مندر اشون جگایی پیدا نگرده. تنخا جگایی کی آشان اوئه منده، جگایی به حیونون غم هریه را. اوئه مریمی خردن دینیا ورده نو خردنش آغری کا خساونسته، چون چہی خساونستہرا شون جگایی نَبہ. آمون چہ نوم عیسا (عیسی) پَنوئہ.

ا شوی شونہپہ یی کابین صحرا کا آشتن رمہمون را نیگبانی دوئہ. ای دَفَی ای نورانیہ فرشتہیی چہمون مینہکا ظاہیر آہ نو چہمون ترسش ویگرده. فرشتہ بمون وائہ: «مترسه، چون شمہرام شادمخبری (مورڈہیی) هستہ. مسیحہ موعود کی خدایہ، بیت لحمی کا دینیا دگنستہ!»

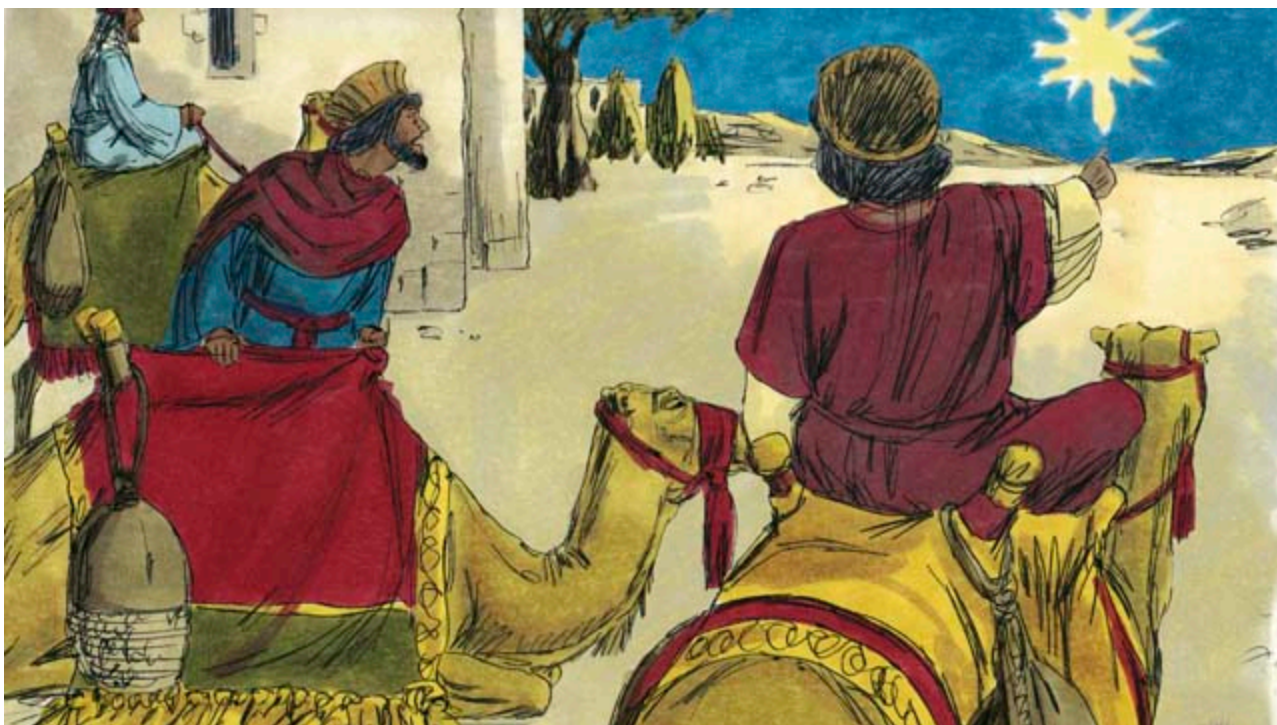

«بشه ئو آ خردنی دومله بگرده ئو تازه-به خردنی قوندقی کا پیشته ئو آغری کا خساونسته بوندیرون.» ای دقه خیلی آسونی فرشتهمون کا آفرشته آگنستین. آیه خدا ستایشی کا کابین شر (شعر) واته ئو کابین واته: «آسونی کا خدا را یالیتی (جلال) بوبو ئو زمینی کا مردومی را کی خدا بمون لوطف هسته صول (صلح) و آرامش بوبو.»

فرشتهپه شین و شوئمون نی آشتن ماله ترک گردین و آجگایی کی عیسی اوئمه درستین و تازه به خردنی شونی وینده کی آغری کا خت به، دوز ههجوری کی فرشته آ واتمه. آیه خیلی هیجان زده آبین. شوئمیه رمه مون ور آگردستین و خدایشون آچی پی را کی وینده شون به ئو درسته شون به شکر کرده ئو ستایش کرده.

چہبہدوم مردمی مشرق زمینی کا کی آسترشی آرزون (ستارشناس) و خلی حکیم بین، ای عجایبہ آسترشی پی شونی آسبونی کا ویندہ. آمون زونوسٹہ کی جوہودی (یہودی) تازہ پادشا دنیا دگنستہ. ہمارا آخردنی ویندہرا خلی را آشتن مملکتی کا شین. آیہ آمین بیت لحم و آگہی کی عیسی آشتن ددہننہ اوٹہ کابہ زندگی کردہ، پیداشون گردہ.

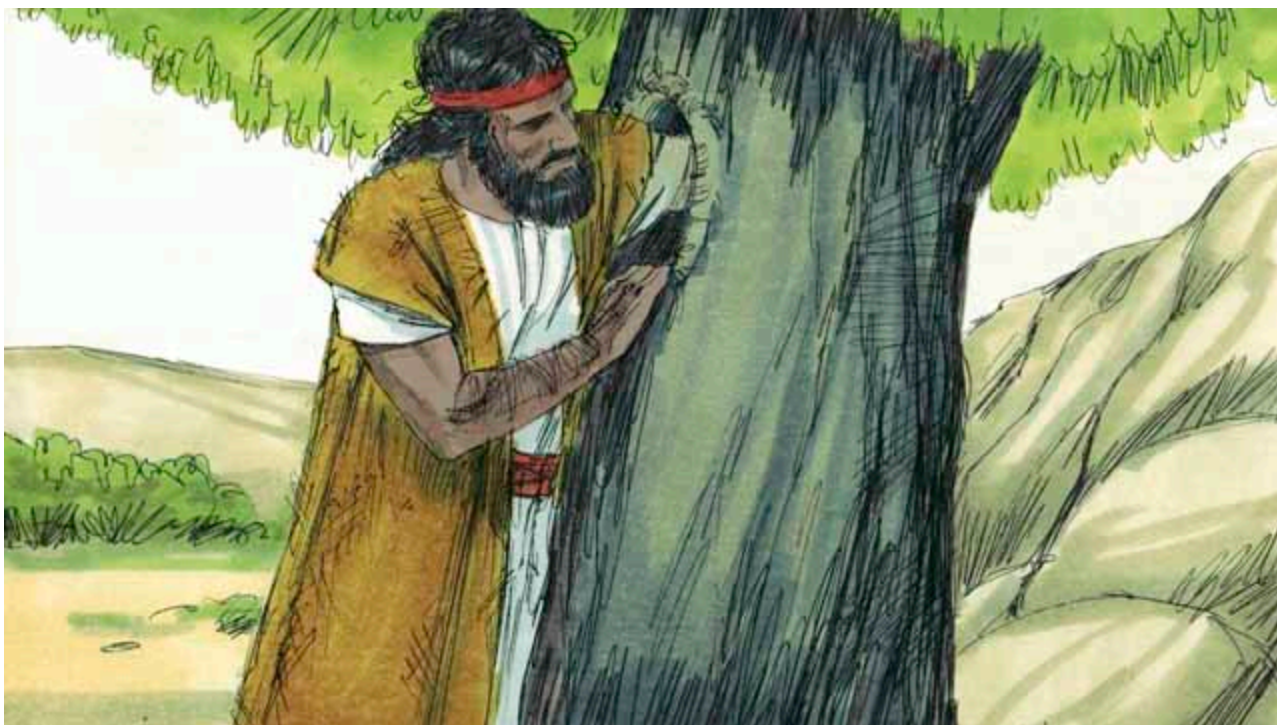

وختی آزونہمردون (دانشمندہ مردون) عیسی آشتن ننےہ ویندہ، زنگشون زمین ژہ نو آشون پرسش گردہ. آمون ارزشمندہ ہدیہ پی عیسی دان و دوملہ آشتن گہ آگردستین.

گنہبہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: متی انجیل مہ ۱ فصل و لوقا انجیل ۲ مہ فصل

٢٤. يوحنا، عيسى تَمِيدَه (تعميدَه) بَدَا

زکریا ئو الیزابتی زوئە یوحنا، یال آبه ئو پیغومبەرتی را اینتخاب به. آ بیبابانی کا زندگی آگری، عسل و صحرائییە وشتنک آری و دۆه (شتر) پشمە کا وئە پرتالی درگری.

مردومی کا خلیپیه آوین بیبابان یوحنا وەر و چه گفون گوش آرکیرین. آ چهمنون را مائظە (موعیظە) آگری و آواجی: «توبە بگرە، چون خدا پادشاهتی وخت نرگە.»

مردوم چون یوحنا پیامی دَر رَسین، خیلی مون آشتن گناخون کا توبه کرده ئو یوحنا آمون آوی نه تمید (تعمید) آدری. مذهبیه رهبرون کا نی خلیپه یوحنا ور آوین، ولی آشتن گناخون ایتراف (اعتراف) نگرین و بمون کا توبه نگرین.

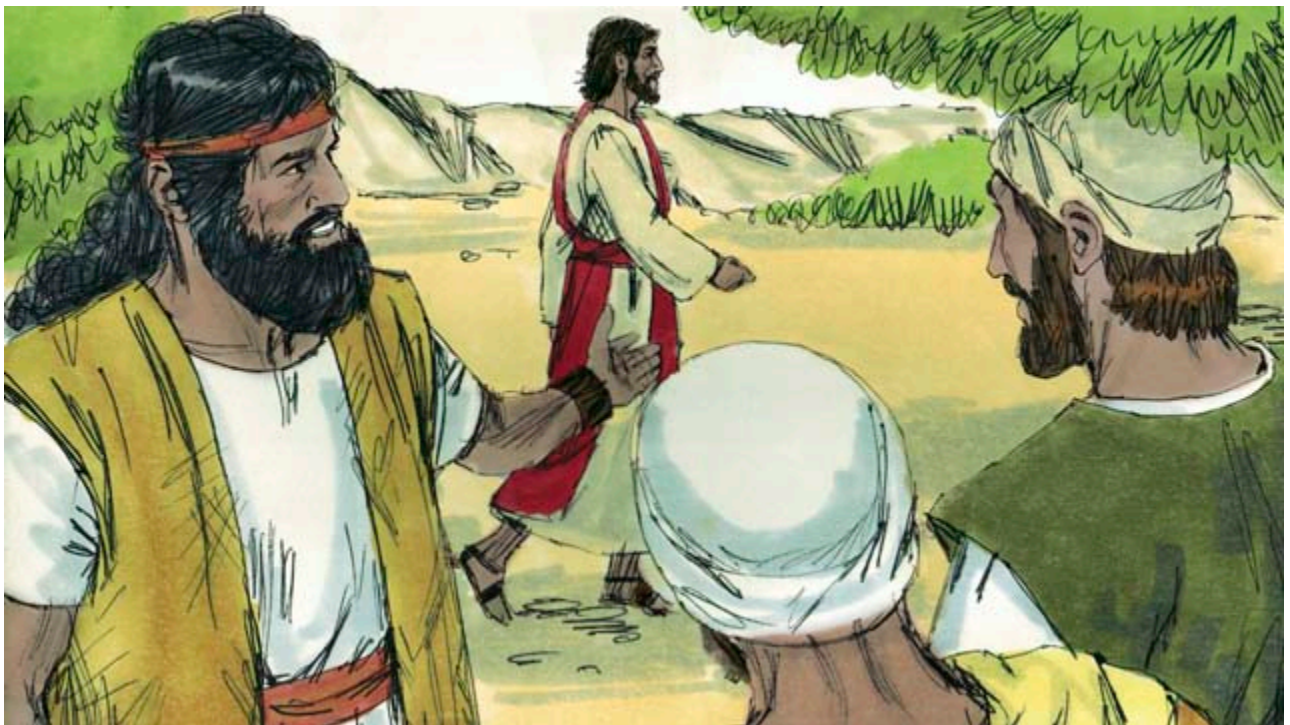

تعمید آدزه یوحنا مذهبیه رهبرون آواجی: «آی سَمینه نلتیه! توبه بگره ئو آشتن رفتاری عوض آگره. خدا هر داری کی چاکمیه نورو، دَر بیرد و آتشی کازه دَر فند.» یوحنا پیغمبرون غیب و آئهگف (پیشگوی) تمون آگرده کی و آتشنون به: «دیس، ایسه از آشتن پیغام آوری نهمنه آشته ور آمدا تا آشتن را ترا خوار آگرو.»

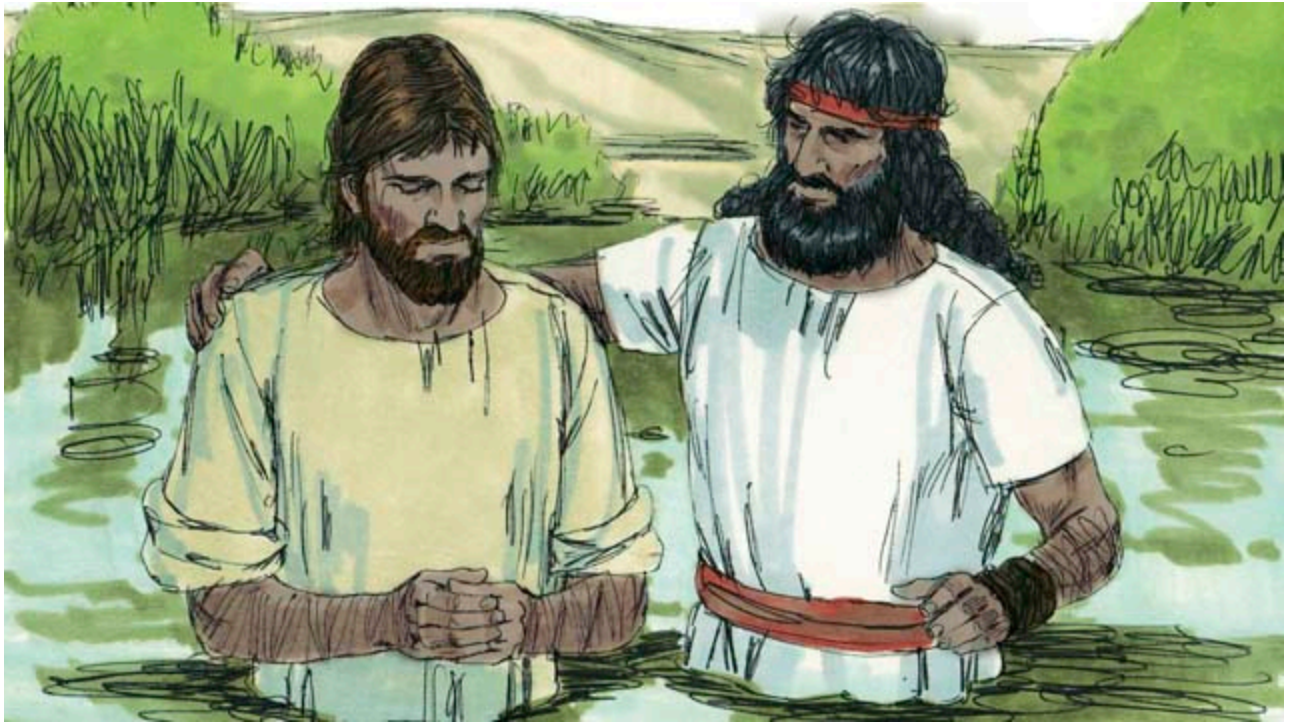

مذہبیہ رَہبرون بَضی گَلمیہ یوحنا کا دَر پَرسین: «آیا مسیح تَہش؟» یوحنا جواب دوئہ: «از مسیح نیم، ولی ای نفر چَمَن بہوم بومی کی مَقام ش بَمَن کا کفائَرہ. آدہ کی مَرا لَیاقت نی چہ کفشون بَندون اَکَم.»

سَخَسَری عیسی تَعمیدی را، تَعمید اَنزَہ یوحنا وَر آمہ. یوحنا کی آ ویندَہ واٹشَہ: «آم خداوندی ہَہ وَرہاییہ کی دینیا گَنّاخون گردی پَر مَگت.»

تعمید ادرہ یوحنا عیسیٰ نہ واتہ: «از لایق نیم کی تہ تعمید بدم. آزیم کی بسی بٹہ-کا تعمید ویگرم.» ولی عیسیٰ واتہ: «من تعمید بده، چون درستهکار همہ.» همرا یوحنا عیسیٰ ش تعمید دوئه، با این کی عیسیٰ هرگز گناخی کرده نبه.

وختی کی عیسیٰ تعمیدی به دوم آوی کا سرا برشه، خدا روف گفتیری شار پیدا آبه نو جیر ویرمه نو به-کاش قرار گته نو هملدی، آسبونی کا خدا نیدا درسته کی: «آم چمن زوئمه کی بنه خشیم و بیی کا خیلی شادیم.»

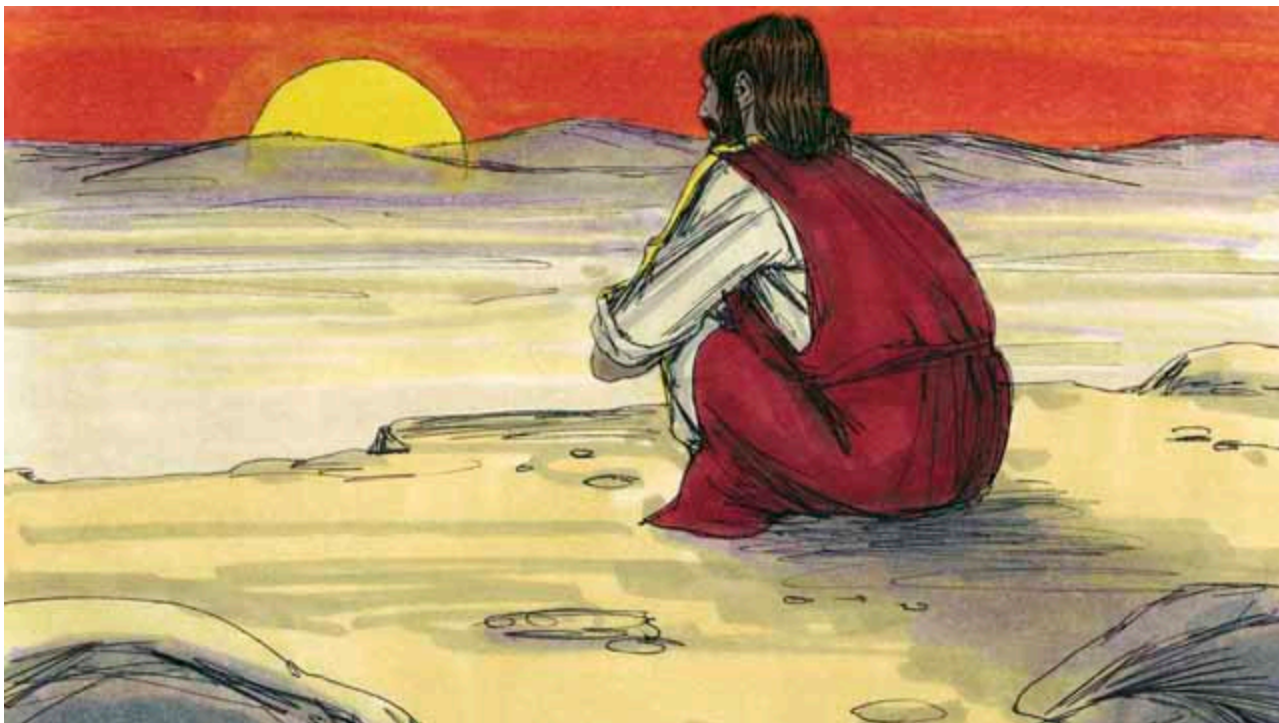

خدا یوحنا نه واته به کی: «روح القدس به شخصی کی ته بیی تعمید بداش، بومی، ا شخص خدا زوئیه.» خدا ایلمیه نو وختی کی یوحنا عیسی ش تعمید دوئه، دده خدا سسش درسته. زوئه خدا ییه (یعنی) عیسی ش وینده نو روح القدس نی ایله گفتی شار وینده. (موشاهیدش کرده.)

گنه به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلی ۳ مه باب، مرقسی انجیلی ۱ بابی ۹ تا ۱۱ مه آیه، لوقا انجیلی ۳ مه باب ۱ تا ۲۳ مه آیه

۲۵. شَیْطُونِ عِیْسَى وَ سَوْسَه بَگَرْدِی

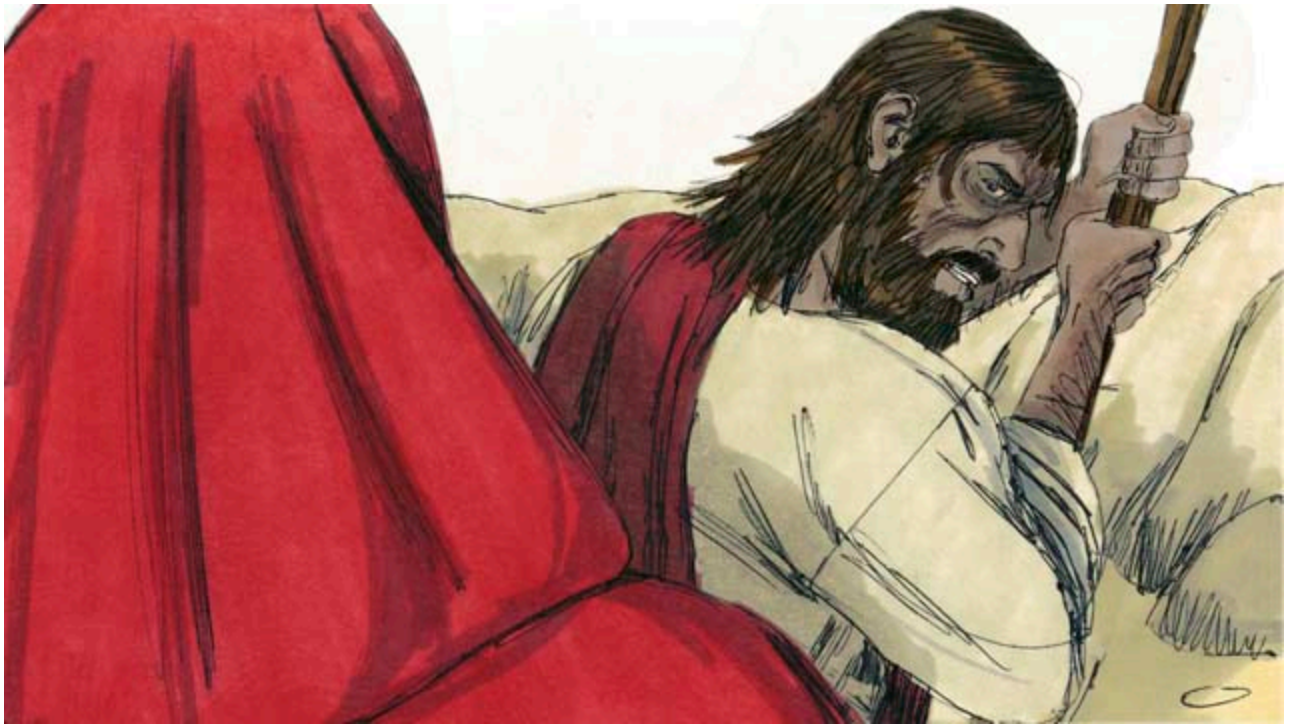

عيسى تعمید به دوم، خدا روفی درجا اش برده به بیابان. جگایی کی آ چل شو و روز، روزش گتته. دومه شیطون عیسی ور آمه، اش وسوسه کرده تا گناخ بگرو.

شیطونی عیسی وسوسه کرده ئو واتشه: «گم نه خدا زونهش، ام سنگون باج نون آبون تا بشای هریده!»

عیسی جواب دوتہ: خُدا گلامی کا نُوشْتہ بَیہ «اینسان زَنده مندہ را تتخا نوُش نییہ پیست. بلکه ہر گَلَمَی کی خدا گوی کا سَرا بَرَش!»

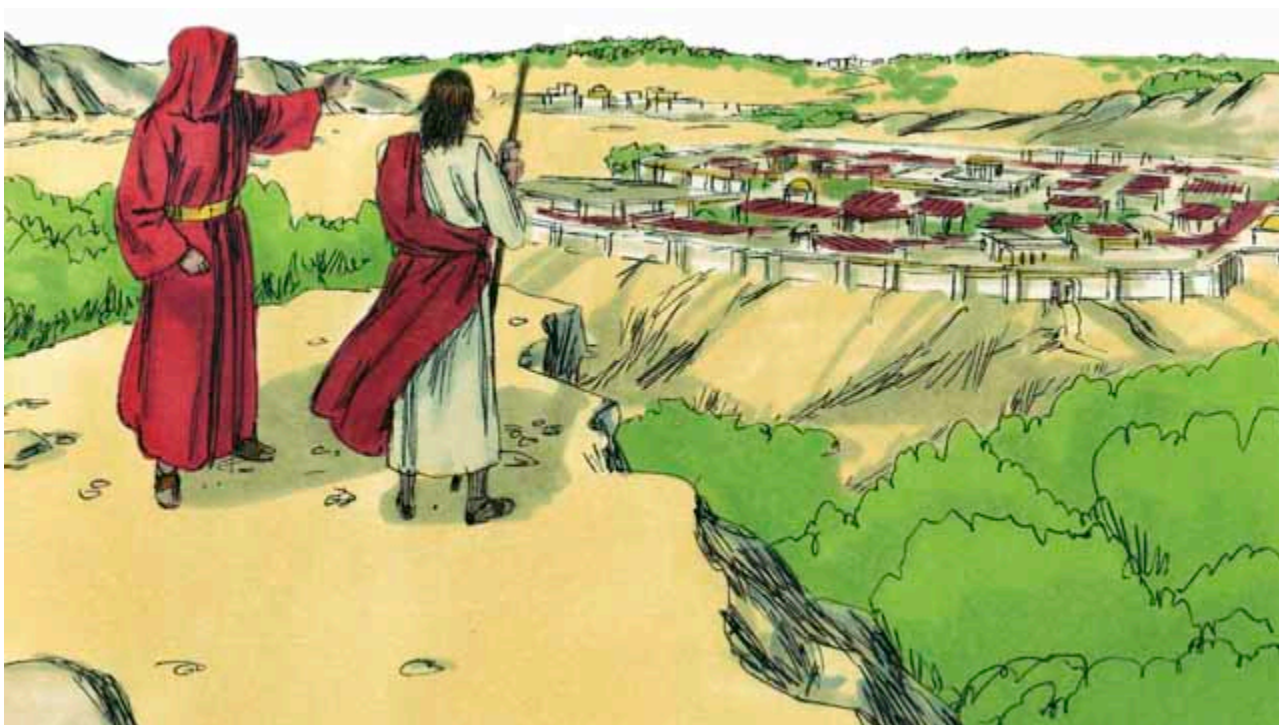

دوملہ شیطونی اَ مَعْبَدی لَپ گفائہ جَگا بَرَدہ نُو وائشہ: اَگم تہ خُدا زوُئش، اَشْتَن ہییا کا وِیْرَفَن؛ چُون موقَدَّسہ کِتاب کا فرمایِش کریدہ:
«خدا اَشْتَن فَرشتہمون دستور بَدای تا تہ حمل بَگرون، مبادا کی اَشْتَن پا سَنگی بَرُنی.»

ولی عیسیٰ اچی کی شیطونی وائہبہ عمل نگرده ئو جوابش دوتہ: خدا اشنن کلامی کا اشنن قومی دستور دوتہیہ: «آشنن خدا خداوندتی آزمایش مکہ.»

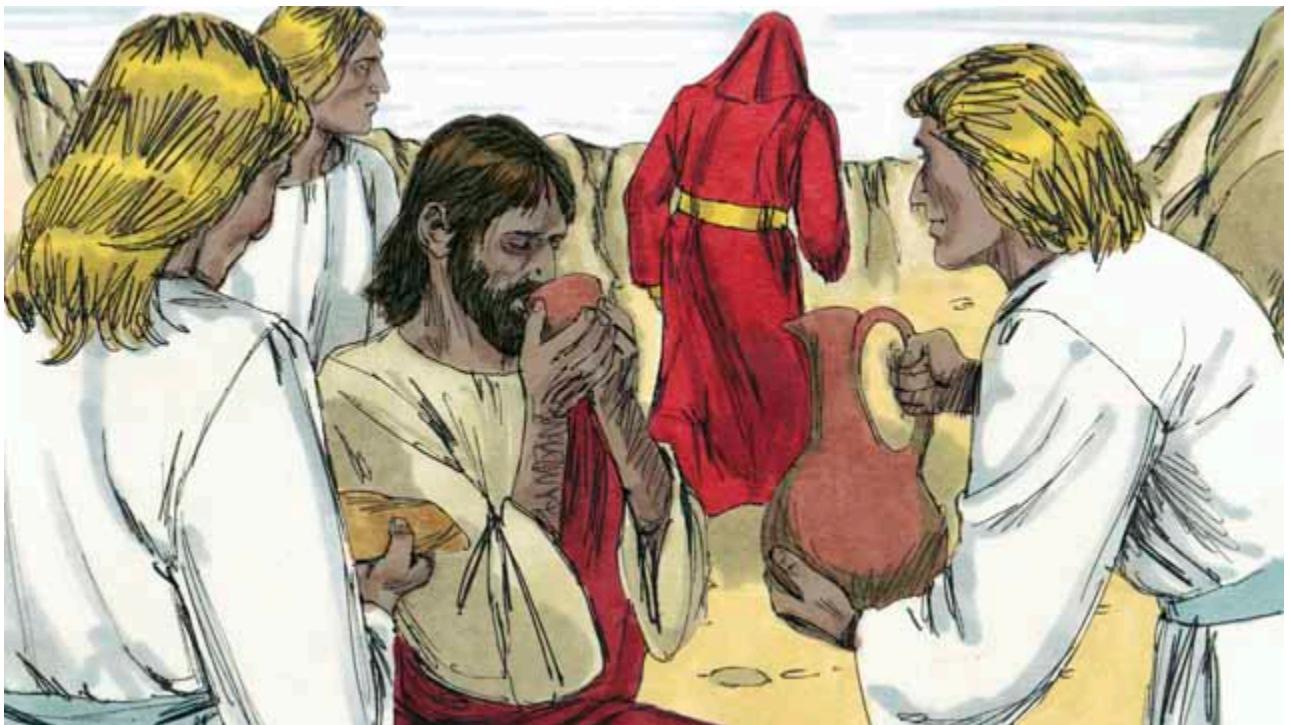

دومله شیطونی آبلندہکویی تکی سر بردہ و دینیا کیشورہ ئو چہمون قودرت و ثروتش گرد بہ نوشون دوتہ ئو واتشہ: «اگم زنگ بڑنی و من نیایش بکری، آمون گردی بته ببخشستیم.»

عيسى جواب دونه: «بمن کا دور آب آي شيطون! خدا گلامي کا، آي اشنن قومي دستور دونه كي: «فقط اشنن خدا پرستش بگه ئو تنخا به ختمت بگه.»

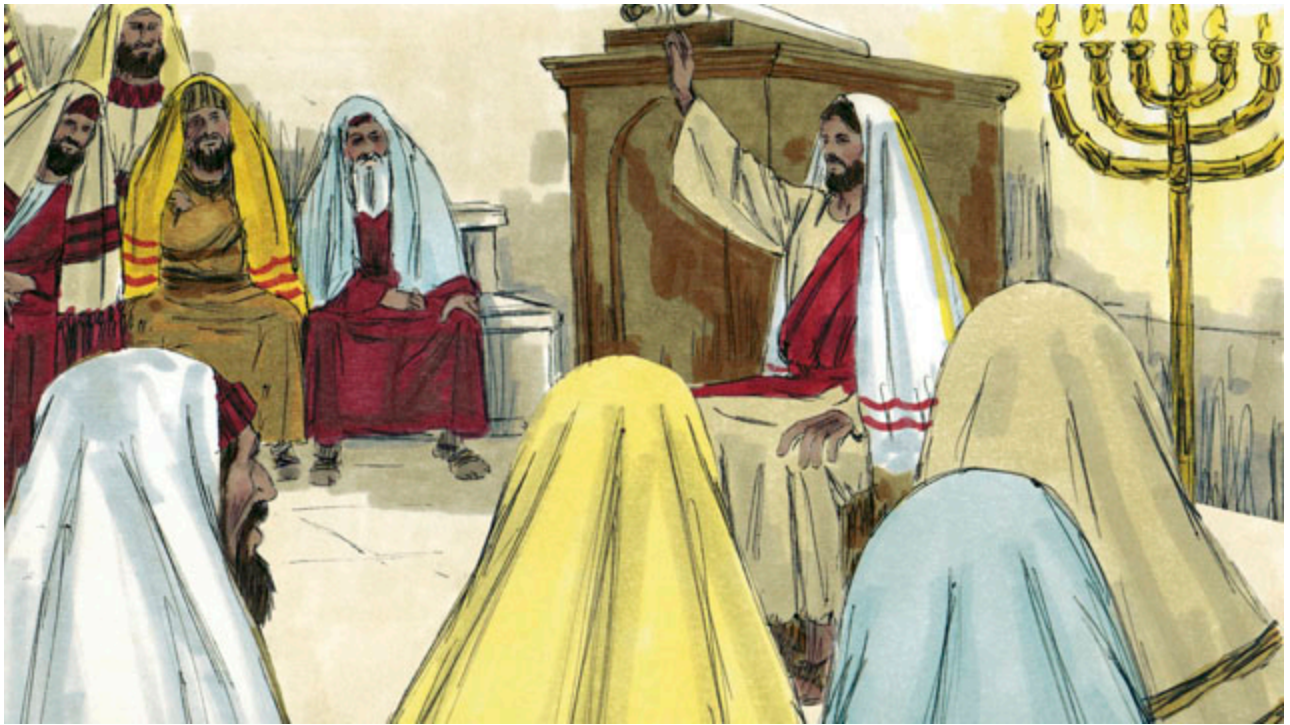

عيسى شيطوني وسوسه مون دومي دله گيرفتار انبه. شيطوني اترك گرده ئو فرشته په امين عيسى شون ختمت گرده.

گنه به نقلی موقدسه کيتابی کا: متی انجيل ۴ مه باب ۱ تا ۱۱ مه آيه، مرقسی انجيل ۱ مه باب ۱۲ نو ۱۳ مه آيه، لوقا انجيل ۴ مه بابا ۱ تا ۱۳ مه آيه

۲۶. عیسیٰ ختمتی شورو به

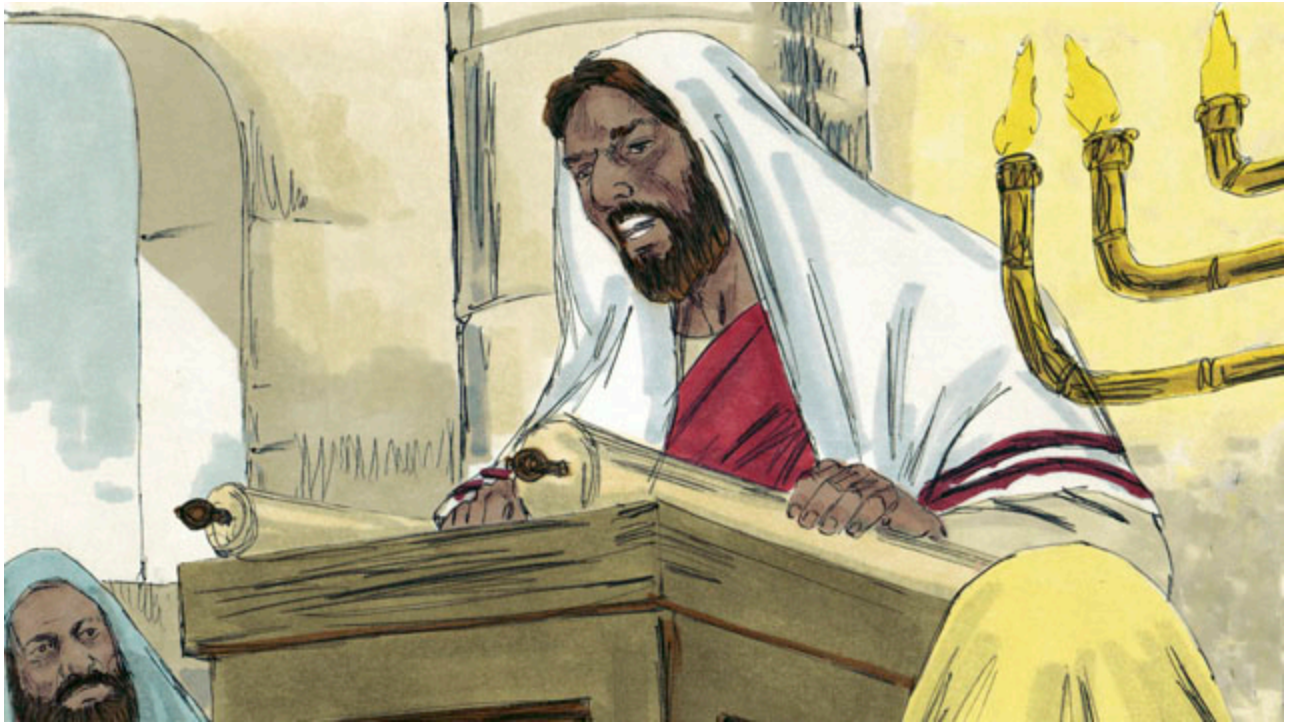

شَيطُونِي وَسَوَسَمُون پيروز به به دوم، عيسى اَشْتَن زندگي کرده جگا جليل اگر دَستَه. روح القدس عيسى وَرَه قَوْت اَدري نو ا يادگتِه را جگايي کا به ديپر جگا اشي نو گرد چه باره کا چاکی نه ياد اکرين.

عيسى شه ناصرَه، مَلهيي کی اَشْتَن خَرَدَنَتِيَش اوئَه گذار نَسَمَه. شَباتَه روزي، شه پَرَسَتَشگا. مَذهبييه رَهبرون اشعيا پيغومبري کينابي کا ايلَه بيي دوئَه تا بوخونو، دومله عيسى طومار اگردَه نو بيي کاش بَخشي مردومي را خَنَدَه.

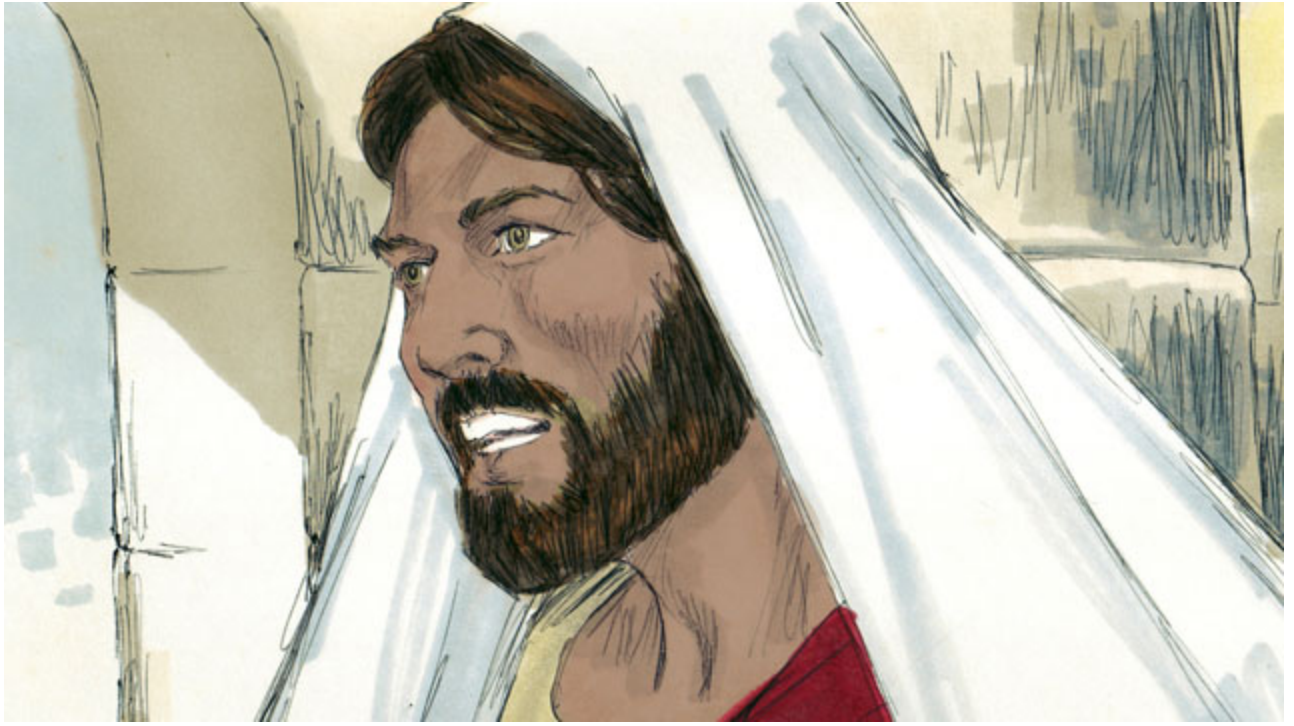

آی آنته خندہ: «خدا آشتن روف بَمَن کا نوئہ تا بیئوامون را چاگہ خَبَرِ اِلام بَگم. آی مَن آدوئہ تا آسِیرون را آزادتِی (آزادی)، کورون را بینایی و سَتَموِبندهمون رَخسِتہ پِیخِشتم. چون خدا اینسانی رَمَت (رحمت) دوئہ ماڤہ دَرَسْتہیہ.

دومله عیسی نَشْتہ ئو گُردی دَقْتی نَه بَبی چَم دَشْتہ بَه. آپہ آزونین کی اَ بَخشی کی موقَدَّسَه کِیتابی کا خندَه بَه، موعودَه مسیح کا بَه ایشا (ایشازَه) کردَه. عیسی وائِه: «گلامی کی شَمَهرام خندَه، الان کا انجام بَه.» گُردی تَجِیب گردَه و دِپَرَسَنسَتین: «مَگم آم شخص یوسفی زوئہ نی؟»

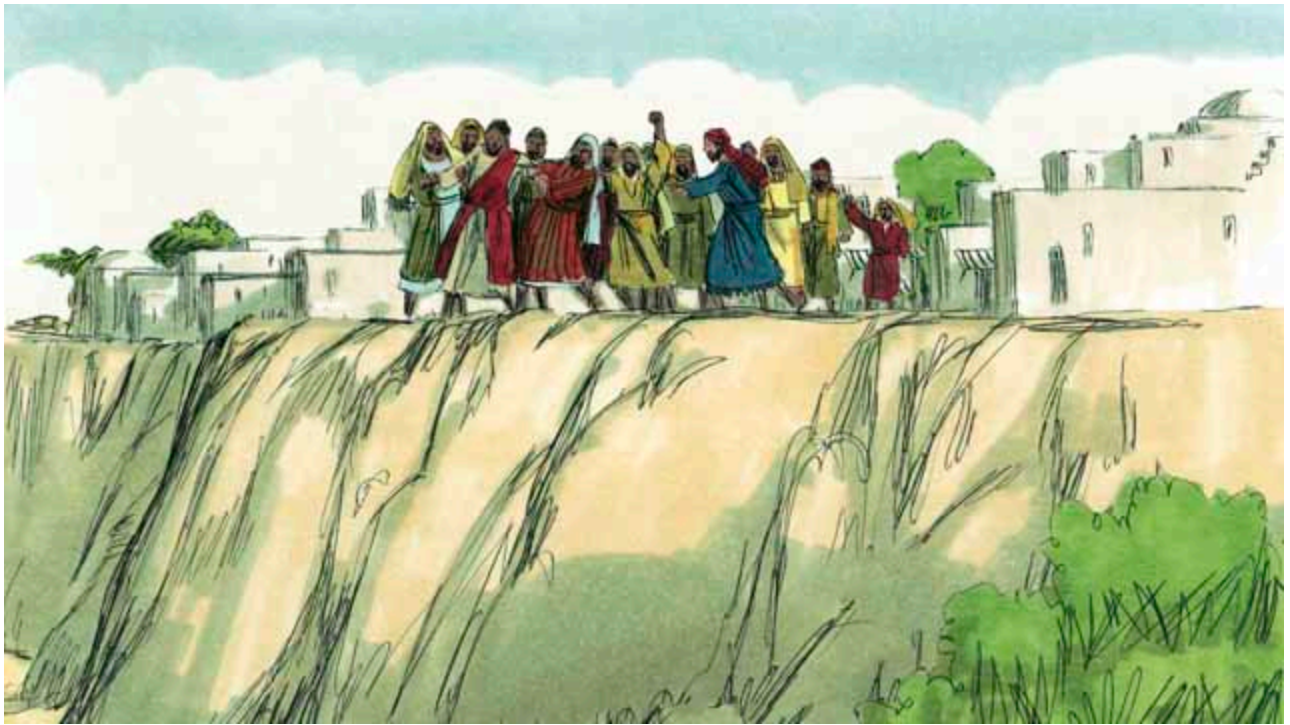

عیسی فرمایش کرد: «راستہ کی ایلہ پیغمبرِ اشن دینیا دگنستہ جگا کا پذیرفته نی. وختی کی ایلیا پیغمبری زمانی کا سہ سال و نیم کلاک نوازستہ، ایسرائیلی کا خلی ویوژن هستہ بہ، خدا ایلہ ویوژنی ایلیا را کامک آدوئہ کی دیبر دیاری کا زندگی آگری.»

و انتہش ایدامہ دوئہ: «الیسع پیغمبری داؤرہ کا، خلی آدمہ ایسرائیلی کا پوستہ مرضی گتہ بین. ولی الیسع بمون کاش ہیچ گرمی شیفہ ندوئہ. آبی فقط نعمان سوری، ایسرائیلی دیشمنی فرمان آدرش شیفہ دوئہ.» امسہ کی یہودی بین، ام گفون مسٹہ بہ دوم چہ را ہرسی گنین.

ناصره (آدمه) عیسی شون پَرسشگا کا سَرا دراکنستَه، ایله چتی برگنستَهجگا شون برده، تا آیی اوئَه کا بَرَفنون و بَگشون. ولی عیسی چَمون دلَه کا بَرشَه نو ناصیره شهرش تَرک کرده.

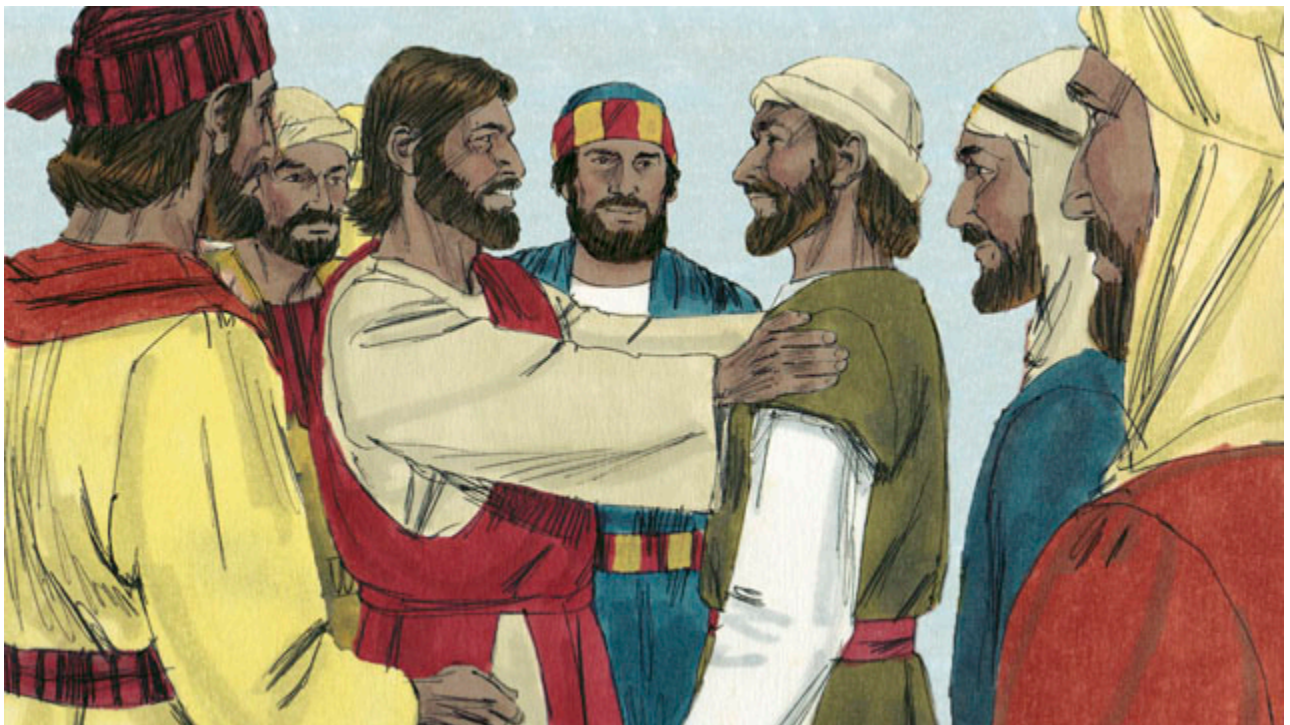

دومله عیسی جلیلی همَهجگا شه. خیلی آدمه چه طرف آمین و خیلی مریضه شون بَشتنه وَر دین. چَمون دلَه کا عیدیهی ملول (معلول)، کور و گر دره بین، بَضییَه نی نَشان را شِه نو گف ژه. عیسی آمون شیفَا آدری.

خیلی-موئنی کی ہیچہروفی (روح پلید) گیرفتار ببین، عیسی وُر اُورین. خدا دستوری نہ ہیچہروفہ (روح های پلید) مردومی کا برشین. بَمون کا خلیپہ جزہ اُگرین: «تہ خُدا زوئمش!» مردم تَجیبی نہ خدا پرستش اُگرین.

دوملہ عیسی اُشتن شاگردون کا دانزہ نفر اینتخاب کردہ ئو چمون نومش رسولہ نان. آپہ عیسی نہ موسافیرت اُگرین و بیی کا آرموجین.

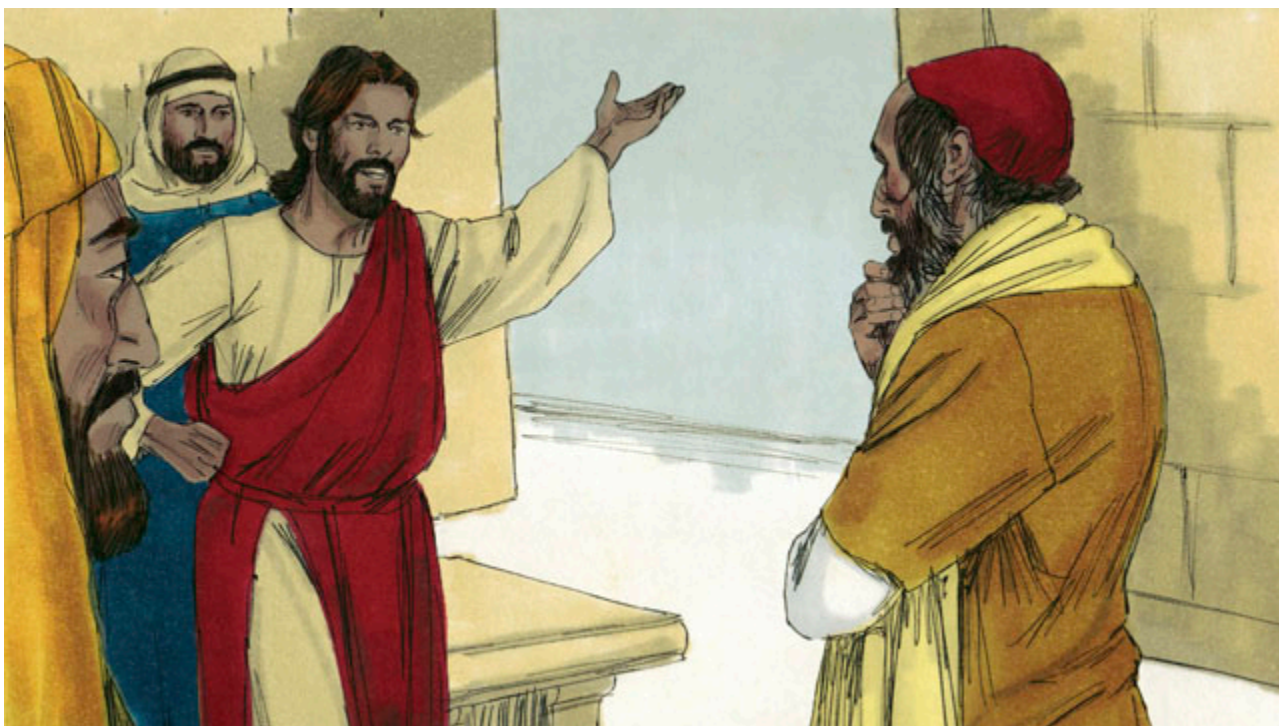
گریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: متی انجیلہ کیتاب ۴ مہ باب ۱۲ تا ۲۵ مہ آیہ پہ، مرقسی انجیلہ کیتاب ۱ تا ۳ مہ بابہ، لوقا انجیلہ کیتاب ۴ مہ باب

۲۷. چاگه سامری نقل

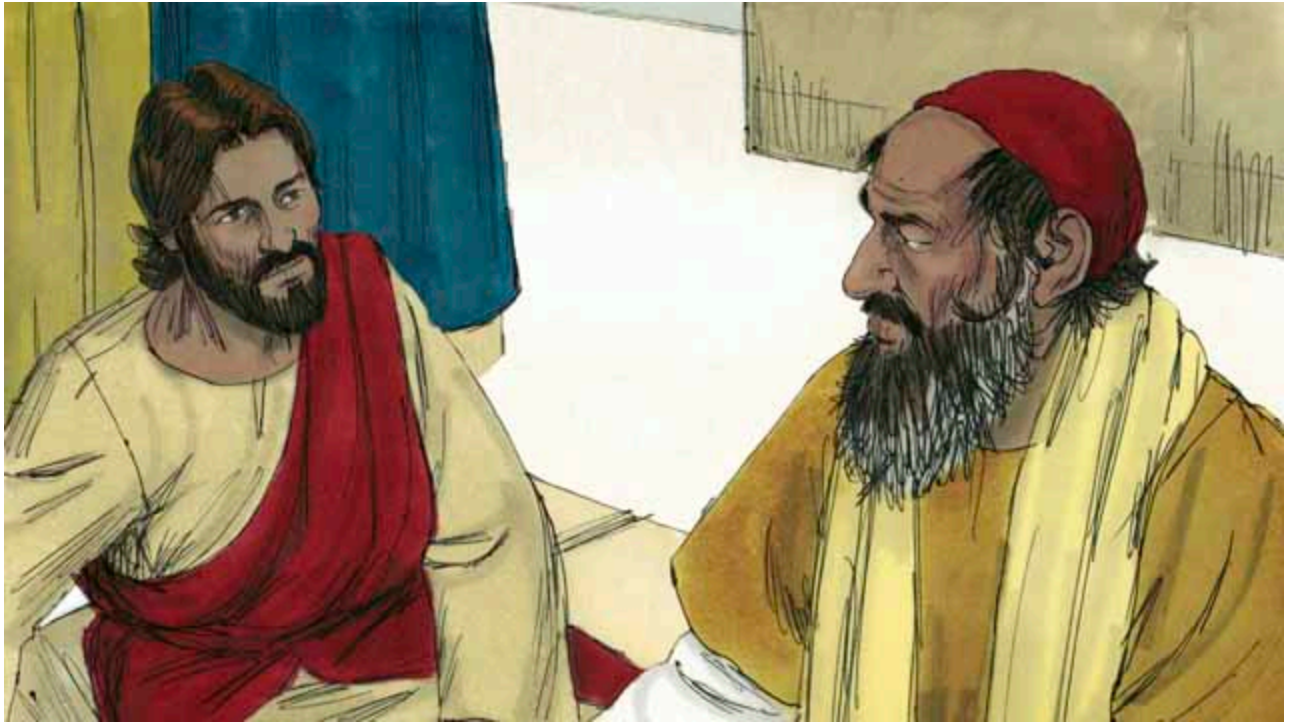

ای روزی یہودی مذہبیہ اوستادون کا ای نفری عیسیٰ ور آمہ. آپی آپہ ثابت بکرو کی عیسیٰ تلیمہ (تعلیمہ) ایشٹان. ا دپرسٹہ:
 «اوستاد، اینسان بسی چہ بکرو کی ہمیشگیہ (جاویدانہ) زندگی دست بوئرو؟» عیسیٰ جواب دوئہ: «توراتی کیتابی کا ام بارہ کا چہ
 نوشتہ بیہ؟»

ا مردی واتہ: «خدا، اشنن خدا دلی گردی نہ نو اشنن جانی گردی نہ نو قوتی گردی نہ نو فکردی گردی نہ خش بب. اشنن خمسونہ نہ
 نی اشنن شار خش بب.» دولہ عیسیٰ فرمایش کردہ: «راستیش کا واتہ! تہ نی ہطہ بگہ تا ہمیشگیہ (جاویدانہ) زندگی بوبو.»

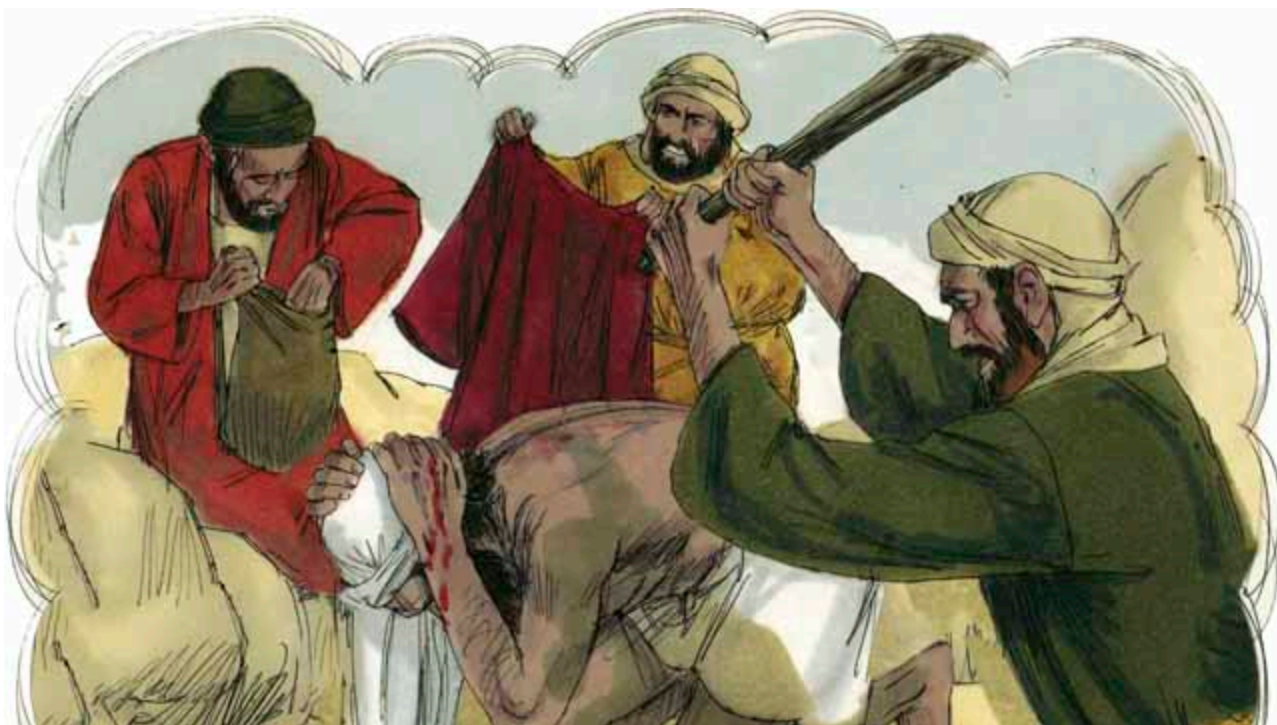

آ مذهبِيَّه آزون (عاليم) چون آپيش به آشتن پارسا نوشون بَدرو، هَنی دَپر سَسته: «چَمَن خَمسوئَه کِيَّه؟»

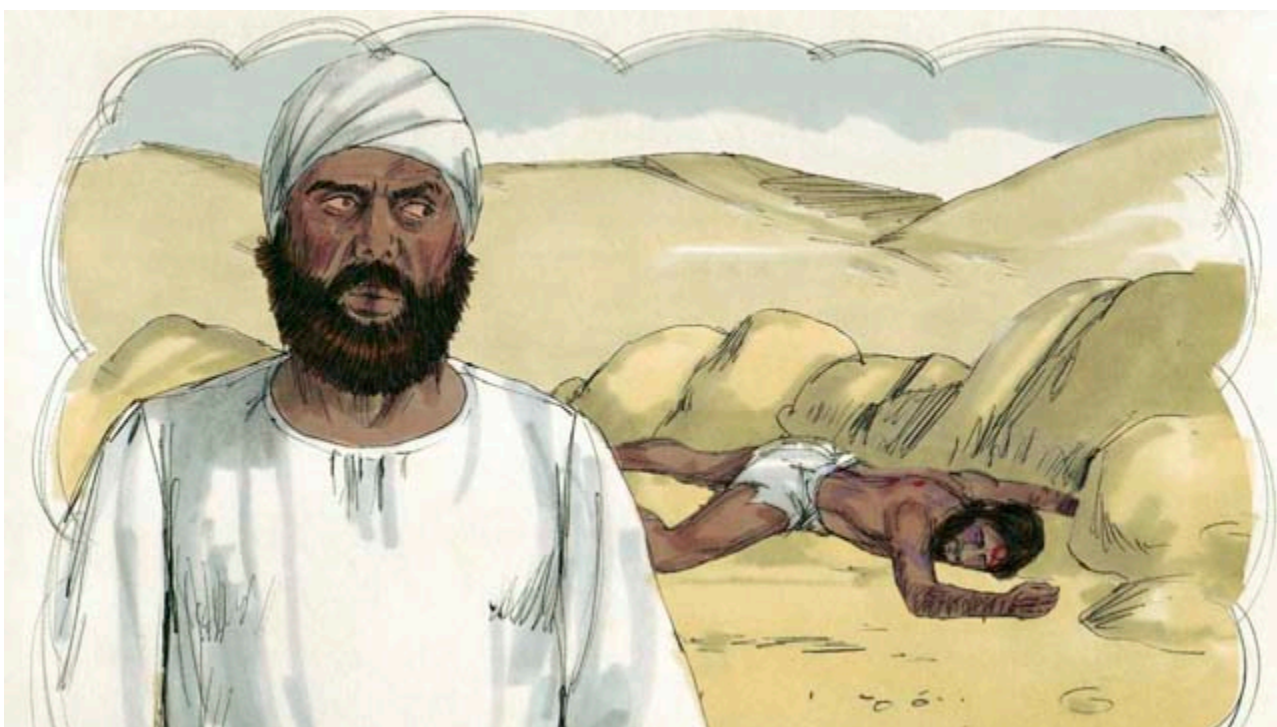

عيسى اى نَقلى نَه آ مذهبِيَّه رَهَبَرى جواب دوئَه: «اى جو هوَدَه (يَهُودِيَّه) مَردى اور شَلِيمى كا اريجا طَرَف كا بَه شِه.

را کا دزدون بئی هژما برده ئو چه هستی شون گرد و یگته، آشون ژه ئو چه نیمه جانه جیسمشون جدّه کناری کا وړ آدوئه.

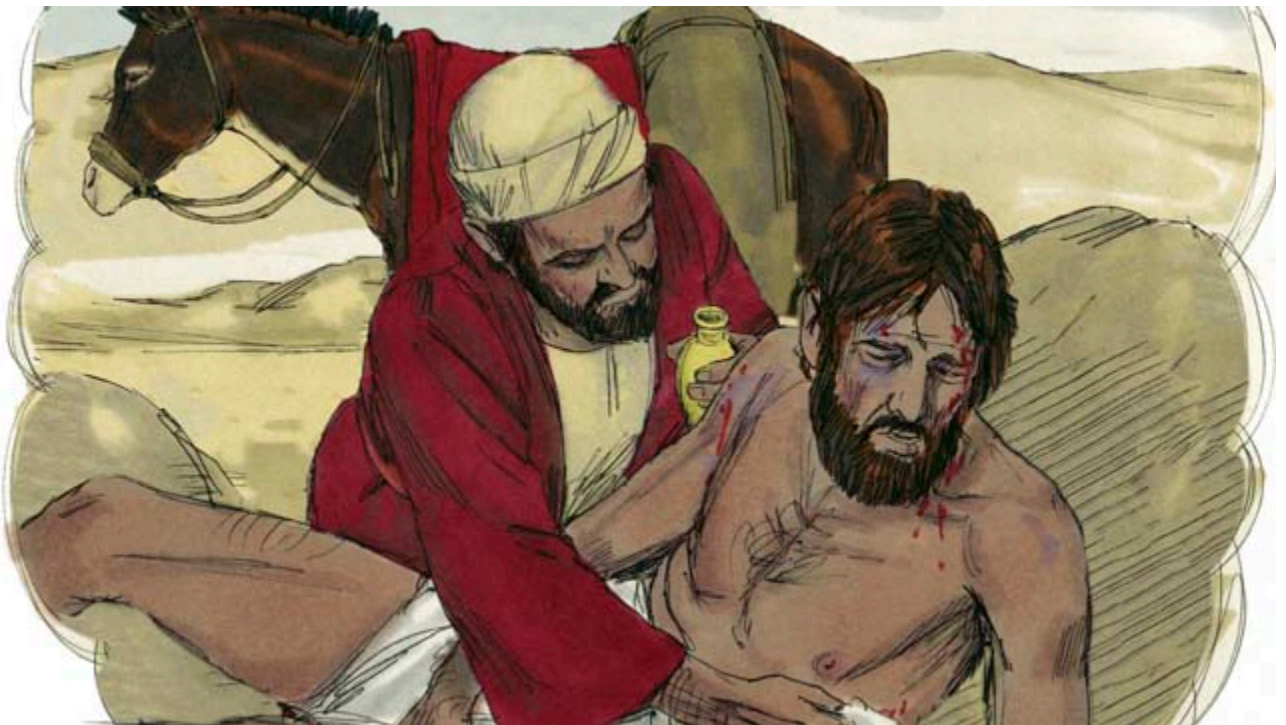

أم ماجرا به دومه، ای یهودییه کاهینی اوئه کابه دوبریده. وختی آ مردش جدّه دلّه کا فر آدوئه وینده، جدّه آ طرفی نه آشتن راش ایدامه دوئه ئو آش نوینده گته.»

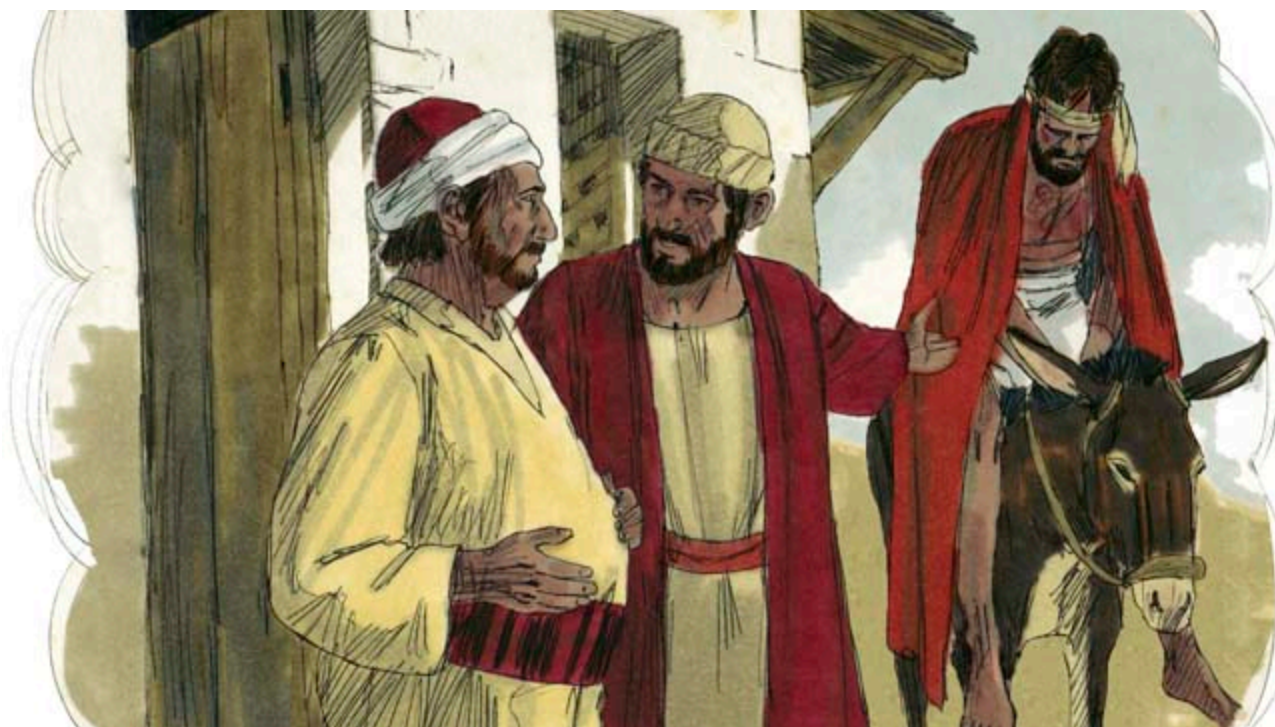

تیکہ پی چہ بہ دوم ایلہ لاوی درستہ. (لاویہ اسرائیلی کا ای قبیلہ پی بین کی معبدی کاهینون کامک آگرین). آنی جدہ آوری را شہ نو
آمردی دترستہ.

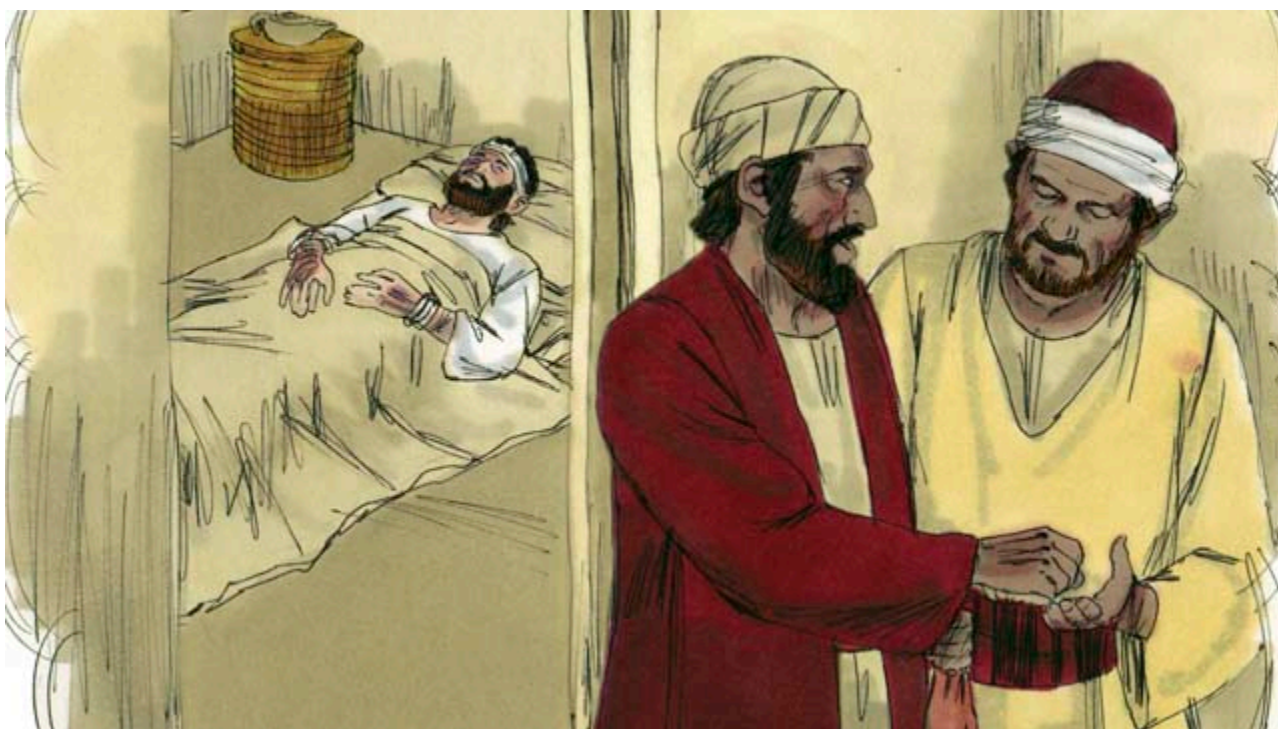

دوملہ دیپر مردی آمہ کی سامری بہ. (سامریہ نو یہودی مون یندہ کا نیفزت هست بہ). اگم چہ کی ویندشہ یرملوئہ مرد یہودیہ، ولی
دلش چہ را سوئہ نو چہ یرمیش شوشٹین و ملہمش (مرہمش) مالستہ نو دبستشہ.»

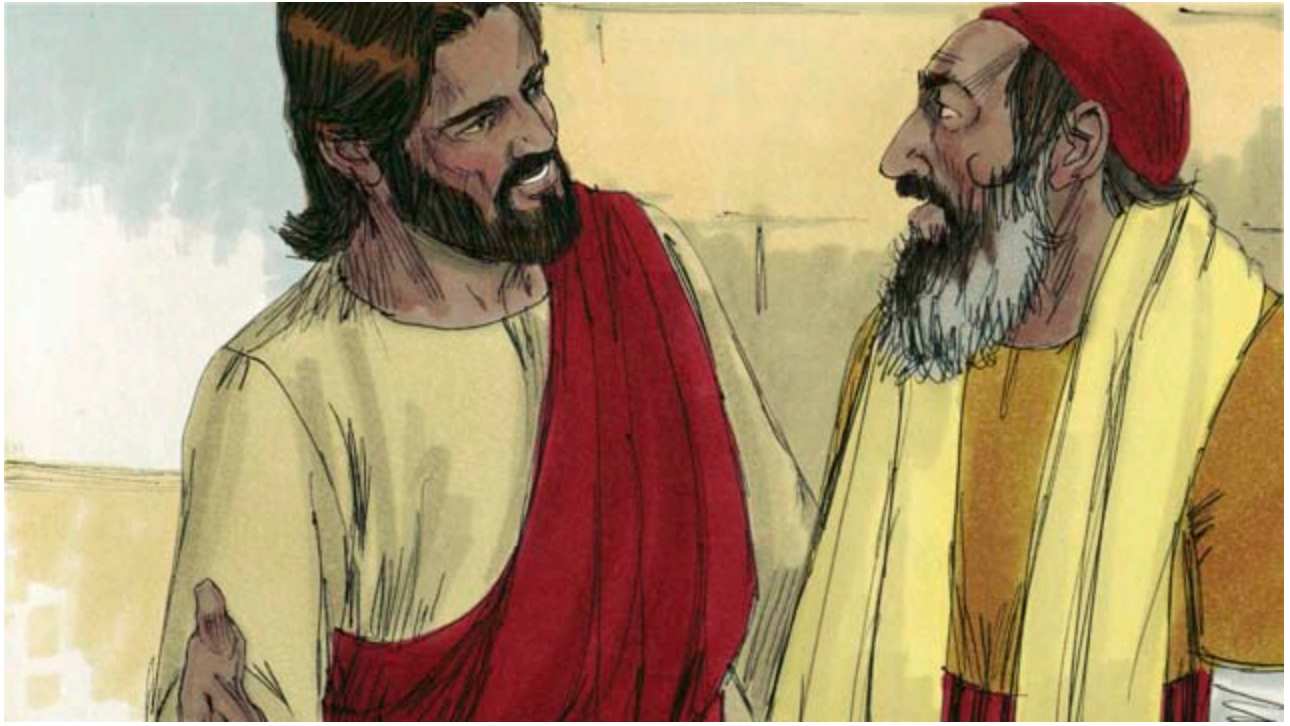

دومله سامرييه مردى آ دنشاونسته آشتن خرى، اى مهمانخانهي شى برده ئو اوئش به كا پرستارى گرده.»

آ روزى سخسرى، سامرييه مرد بسى آشتن سفرى ايدامه بڊره. آبي اى مقدار پول مهمانخانه صاييبي دوئه ئو واتشه: «آم شخصى كا مور اقيبت بگه ئو اگم بيمى كا ور پول خرج بگري، وختى اگر نستيم بته بڊام.»

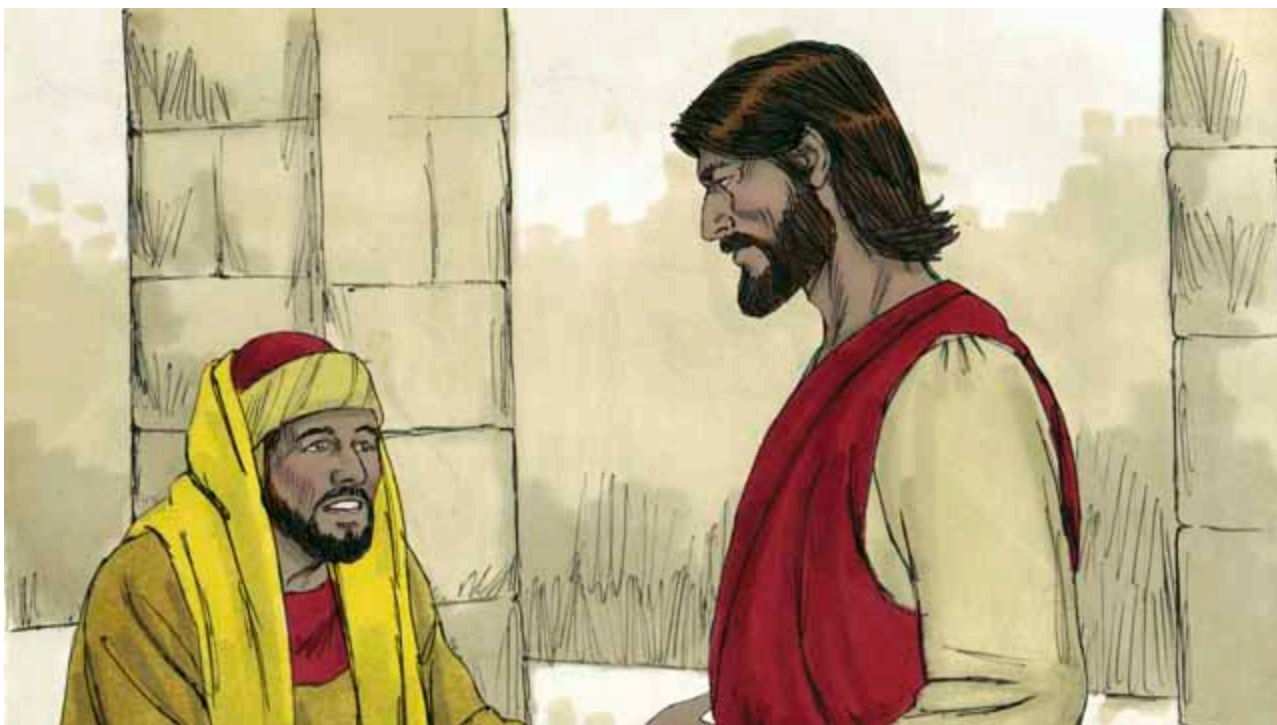

دومله عیسیٰ ا مذہبیہ آزونی (عالیمی) کا دپرسنتہ: «ایسہ فگر بگش آ سیہ نفری کا گرم گلہ آ دزدون ژہ مردی خمسوئہ بہ؟» مذہبیہ آزونی (عالیمی) جواب دوئہ: «آبی کی چہراش دل سوئہ.» عیسیٰ وائہ: «تہ نی بش و ہنطہ بکہ.»

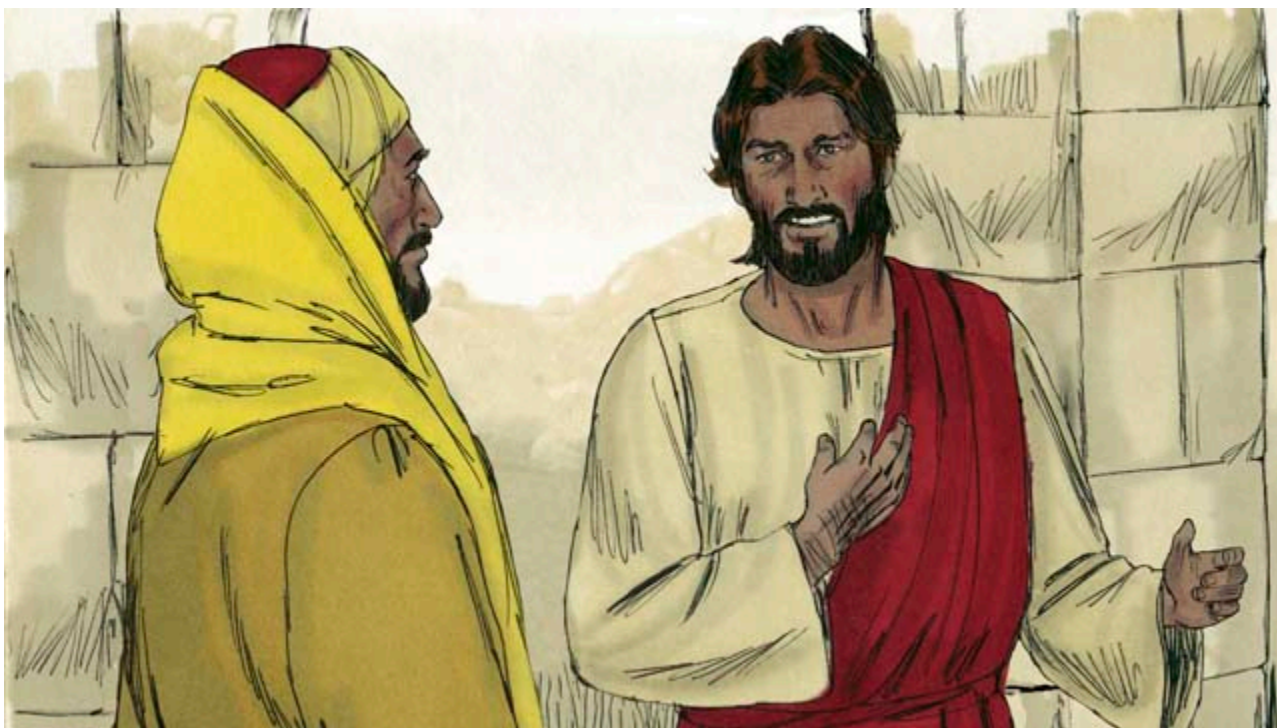
ویگریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: لوقا انجیلی کیتاب ۱۰ مہ باب ۲۵ تا ۳۷ مہ آیہ پہ

٢٨. ثروتمندہ جوان

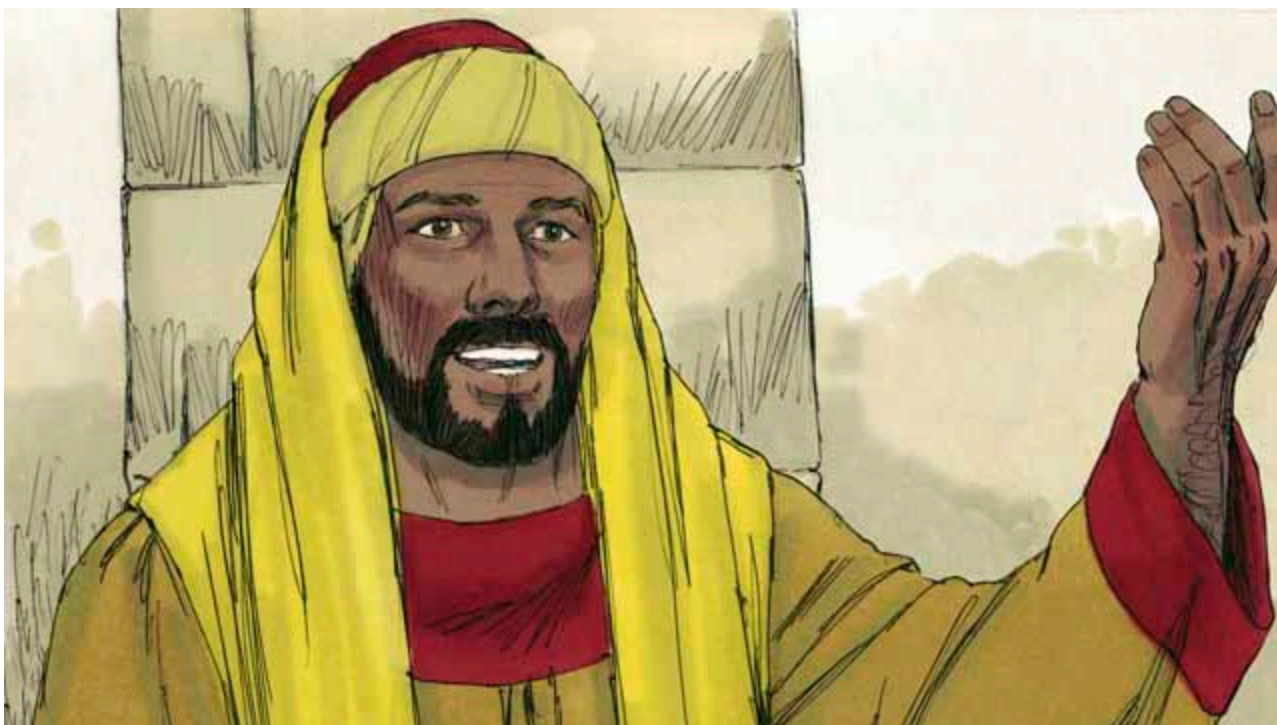

ای روزی ایله ثروتمنده یالون کا عیسی ور آمه ئو به کا دپرسسته: چاگه اوستاد، چه بسی بگرم تا همیشگییه زندگی به دست بوئم؟»
عیسی بیی فرمایش کرده: «چراش کاره من چاک دخنه؟ در حالی کی، خدا کا غیرز چاک نی. اگم بییستیره همیشگییه زندگی بو بو خدا
کا پیروی بگه.»

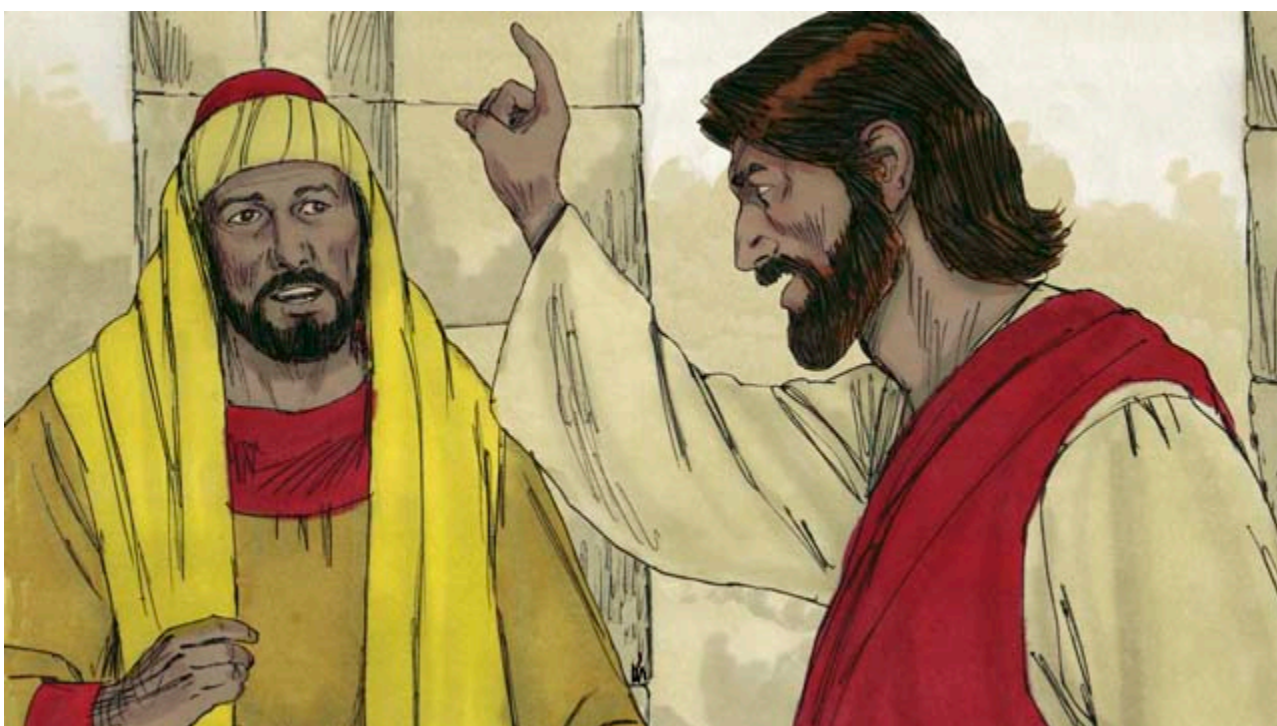

آ دپرسسته: «گرم دستورون کا بسی پیروی بگم؟» عیسی جواب دوئه: «مکش (قتل مگه)، زینا مگه، دزدی مگه، دورو مواج، اشتن ننه
دده ایترام بنه ئو اشتن خمسوئه نه اشتن شار خش بب.»

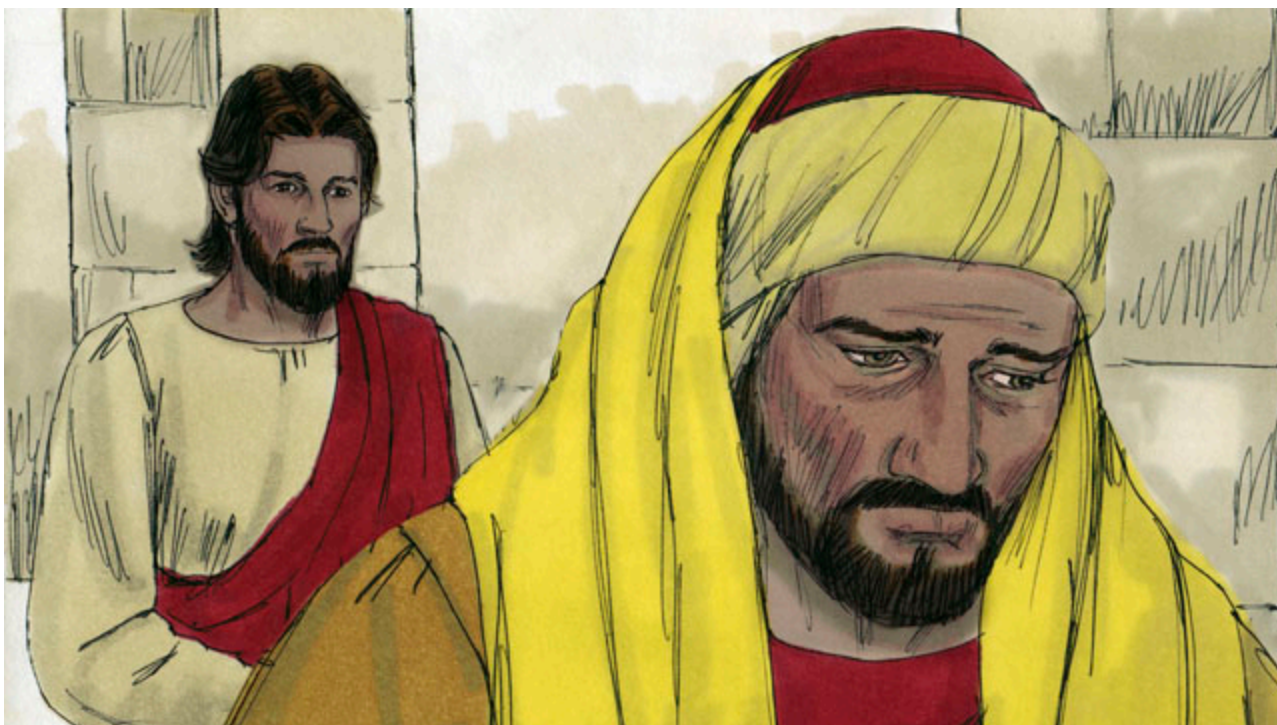

ولی جَوَانه مَرْدی وَاثه: «مَنْ خَرَدَنْتِی کَا اَ دَسْتورَه گُرد ایطاعتین گُردَه، ایسه بَسی چه بَکَرَم تا همیشگییه زندگیم بوبو؟» عیسی موخَبَتی نه بَیی دِییشْتَه.

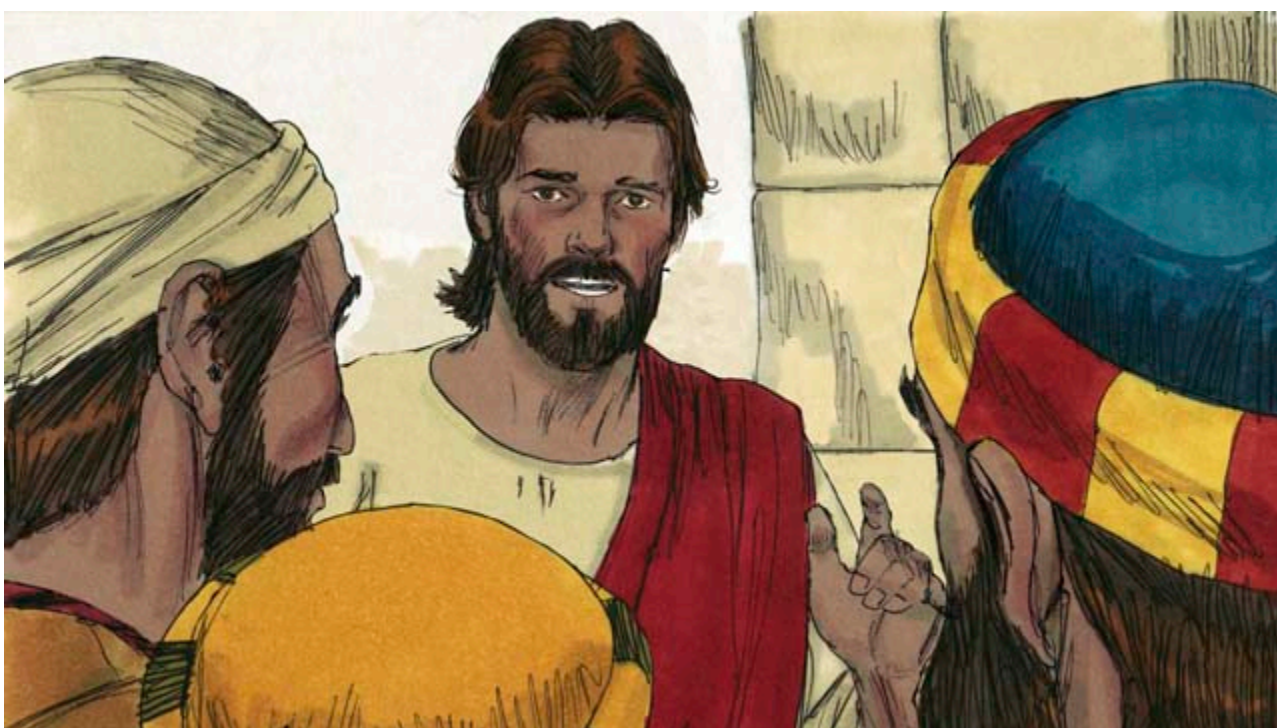

و جوابش دوئه: «اگم بَیستیزه لَپ چاکی اَنجام بَدَری، بَش و اَشْتَه هستی گُردی بَخَرَش و پولیش بَدَه مِیتاجون تا اَشْتَن گَنج اَسبونی کَا بوبو نه زمینی کَا! دومله به نو بَمَن کَا پیرو ی بَگه!»

وختی اَ مَرْدی عیسی آم گف درسته خیلی ناراحت آبه. چون ثروتمند به و نپیش به اشنن هستی و گرداگرده دستی کا بدرو. آبی اشنن دیم آگار دَنسته نو عیسی کا دور آبه.

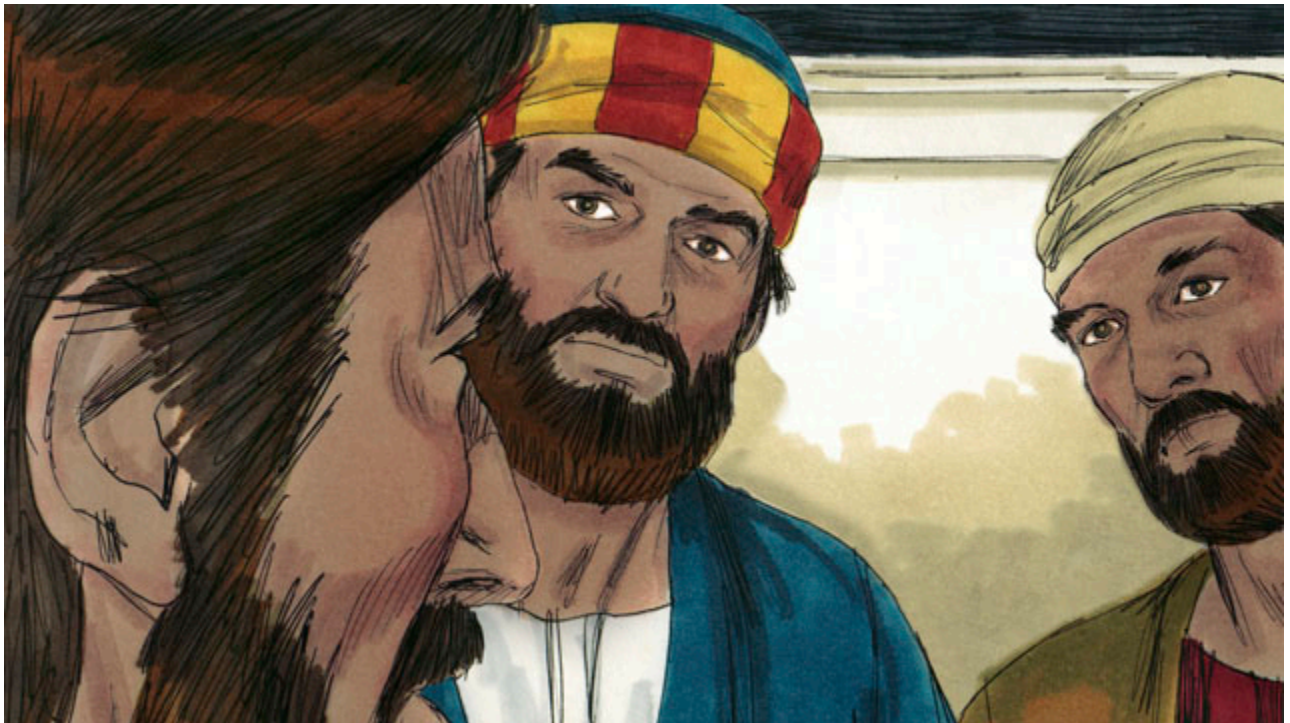

دومله عیسی اشنن شاگردون فرمایش کرده: «آمی بوزونه کی ایله ثروتمندی را خدا پادشایی دله دَته چتینه. هنی کام واتِه، دوه درزنی خلی کا دَوَیره ایله ثروتمندی خدا پادشایی دَشی کا راحتَه!»

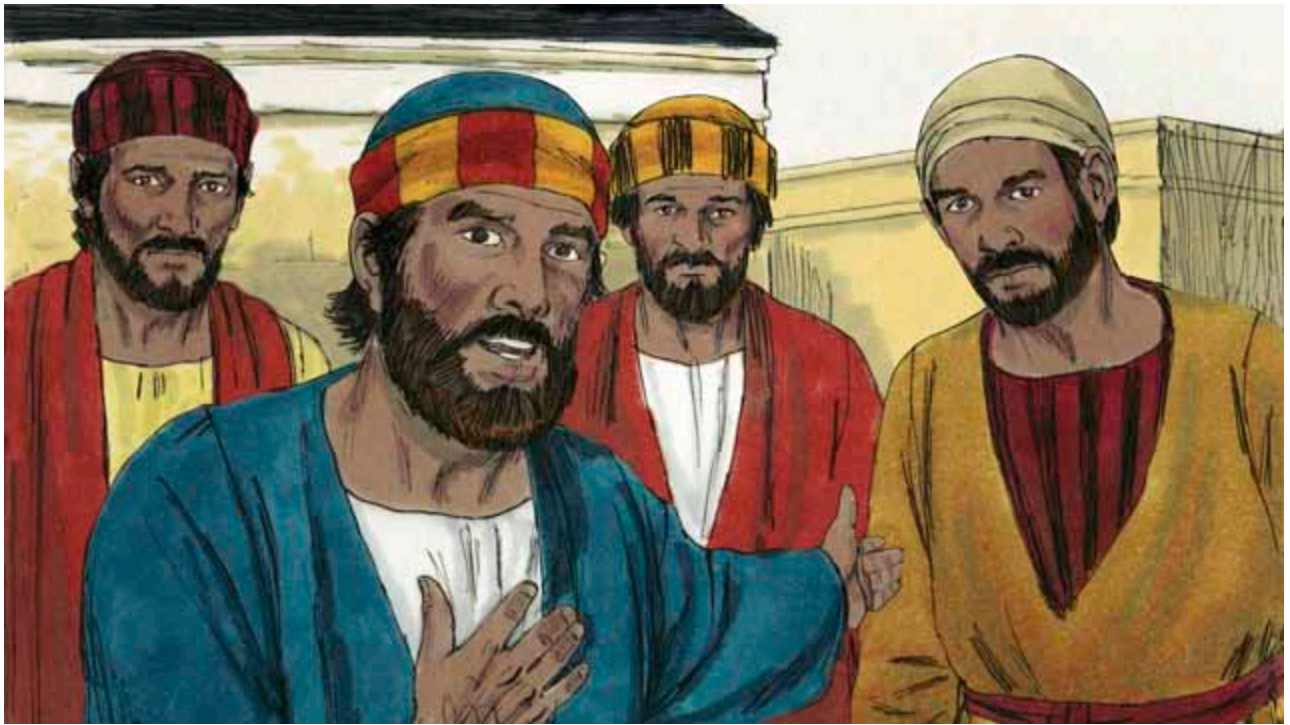

شاگردِ عیسیٰ آم گئی دَرستِہ کا نَجیبشون کردہ ئو دَپر سستین: «پس کی بَشای نجات پیدا کردہ؟»

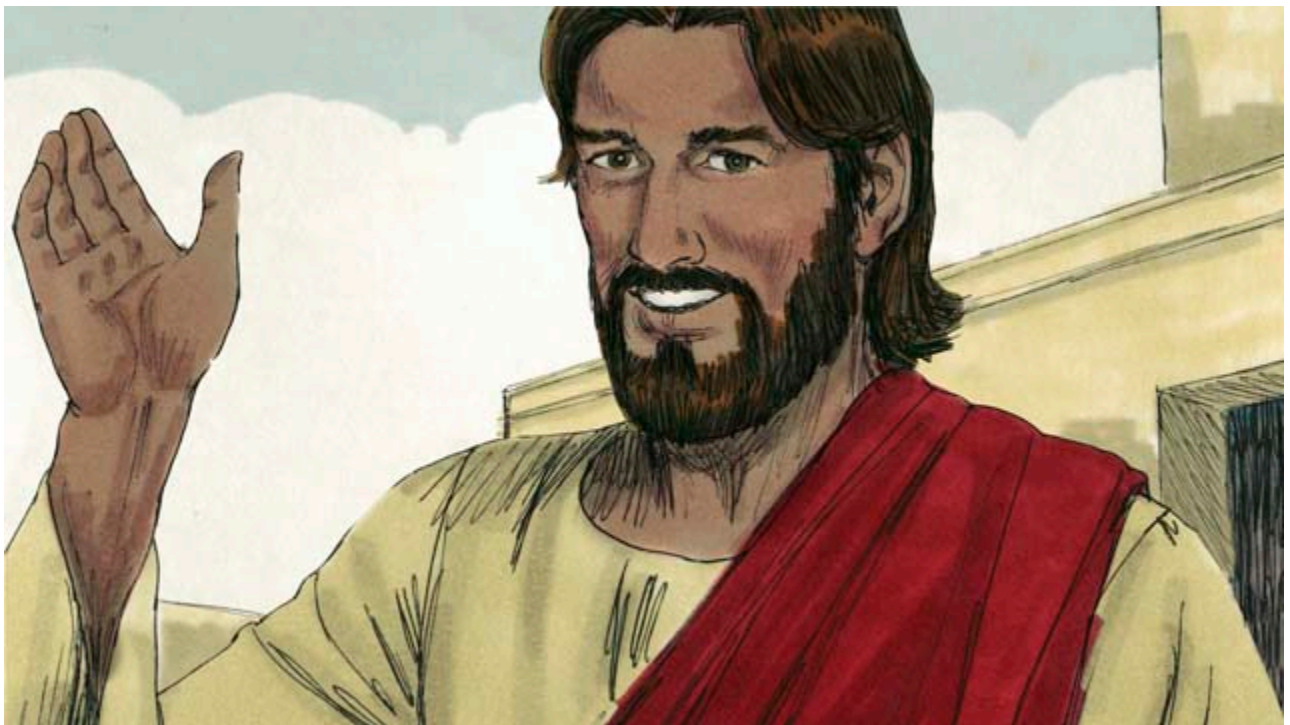

عیسیٰ دیبسی شاگردون کردہ ئو فرماییش کردہ: «اینسان نییہ شَا اَشتن نجات دوئہ، ولی خُدا وری کا هر چی مومکینہ.»

پترسی عیسیٰ نه واتہ: «آمہ اشنن ہمہ چی کا دس پتہ تا اشنن پیرو بيم، ایسہ چمہ پاداش چیچیہ کا بب؟»

عیسیٰ جواب دوتہ: «هر کسی مرا برا نو خالا، دده نو ننه نو خردن، گه نو زمینی کا دست پگرو (چمی دپشو) صد برابر وره پیدا بگرد و همیشگیه زندگيه به دست بوئرد. ولی خلیپیه کی اولین، آخرین بب و خلیپیه کی آخرین، اولین آرب.»

ویگریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلی ۱۹ مه فصل ۱۶ تا ۳۰ مه آییمه، مرقسی انجیلی ۱۰ مه فصلی ۱۷ تا ۳۱ مه آییمه، لوقا انجیلی ۱۸ مه فصلی ۱۸ تا ۳۰ مه آییمه.

۲۹. سنگه‌دله ختمتکاری نقل

روزی پطرس عیسی کا دپرسسٹہ: «اوستاد، برایی کی کا بَمَن بدی کردہ، چَن دَفہ بسی ببخشم؟ آیا هَف (هفت) دَفہ؟» عیسی فرماییش کردہ: «نه هف دَفہ، بلکی هفتاد گله هَف دَفہ!» عیسی آپي به بَمَه بفهمانو کی بسی همیشه ببخشم. دومله عیسی اَم نَقْل واته.

ایي واته: «خداوندى پادشایی آ پادشایی شارَه کی آپیش به آشتن خسابون (حیسا بون) آشتن خمتکارون نه تسوییه بکرو. ایله آ خمتکارون قرض، ۲۰۰۰۰۰ سال کار کردہ دستمهژدی نه برابر به.»

چون اَختَمَتکار نِشای آنه قرضی دوئِه، پادشا دستور دوئِه اَقرَضی جِگا کا، آبی چِه ژن و خَرَدَنون و چِه هِستی نِه بَخرِشون.

ولی اَمرِدی اَشتَن پادشا پاپِنی کا وِیرِفنده ئو ایلَنَماسش کردِه و واِشَتِه: «اشی پادشا، خاخشیم بَکرد بَمَن وخت بَدِه تا اَشتَن قَرضی گُردی تا آخر بَدَم.» شا دَل چِه حالی را سوئِه، اش آزاد اَگردِه ئو چِه قَرضش گُرد بَخشِستِه.

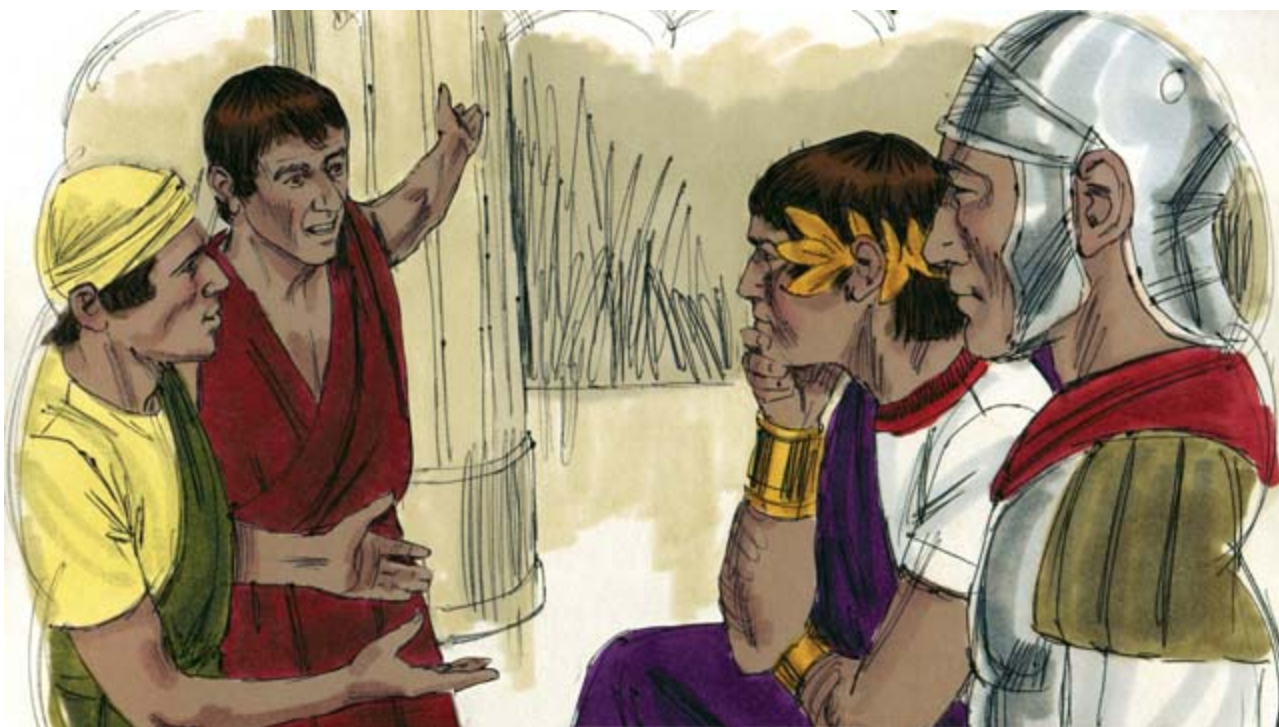

ولی وختی کی آختمتکار پادشا درباری کا سرا برشته، آشتن همکارون کاش ای نفر وینده کی چار ما قدری دستهمزدی قدر بیی قرضار به. چه لوکش زور ویدونه نو واتشه: «آشتن قرضی بمن بده.»

قرضاره رفش چه پابن دگنسته و واتشه: «خاخشیم بگرد ای مالتی بمن بده تا آشتن قرضون گردی بدم.» ولی طلبکار راضی انبه نو آشتن همکارش تا قرضی آخر دویه زیندان درفنده.

وختی اشخصی رفقون آم ماجرا مسئه، خیلی غمگین آیین و پادشا حوضور شین، ماجراشون به وائه.

پادشا آلدن آ مرد پیسته ئو واتشه: «آی آشره ختمتکار! من آشتن خاخشی نه آشتن پاله قرص بخستته. نه نی بسی هم رفتاری آشتن همکاری نه بگرش.» پادشا خیلی هرسی گته ئو دستورش دونه آیی درشفنون زیندانی کا ئو تا آشتن قرضش گرد دونه نی، آیی آزاد آنکرون.

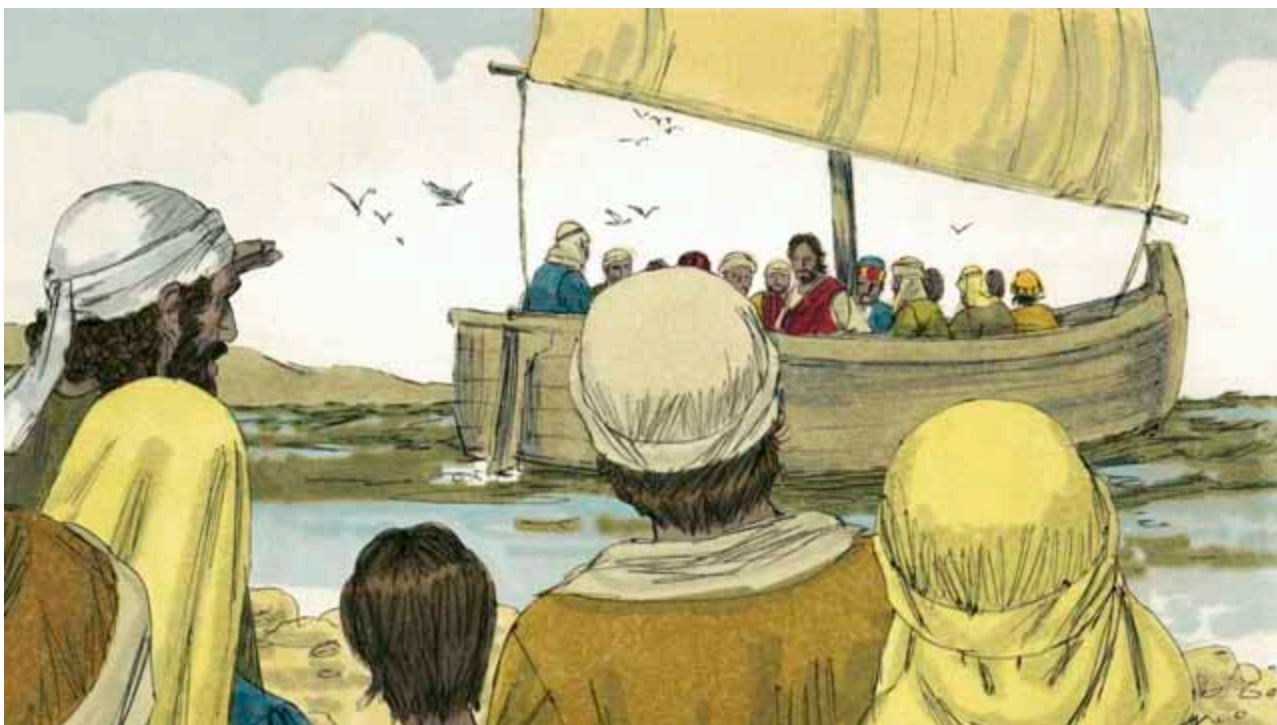

دومله عیسی فرمایشش کرده: «اگم شمه آشتن برا دلی مینی کا نبخشنه، چمن آسبونییّه دده نی بشمه نه همجوره رفتار ه بگرد.»

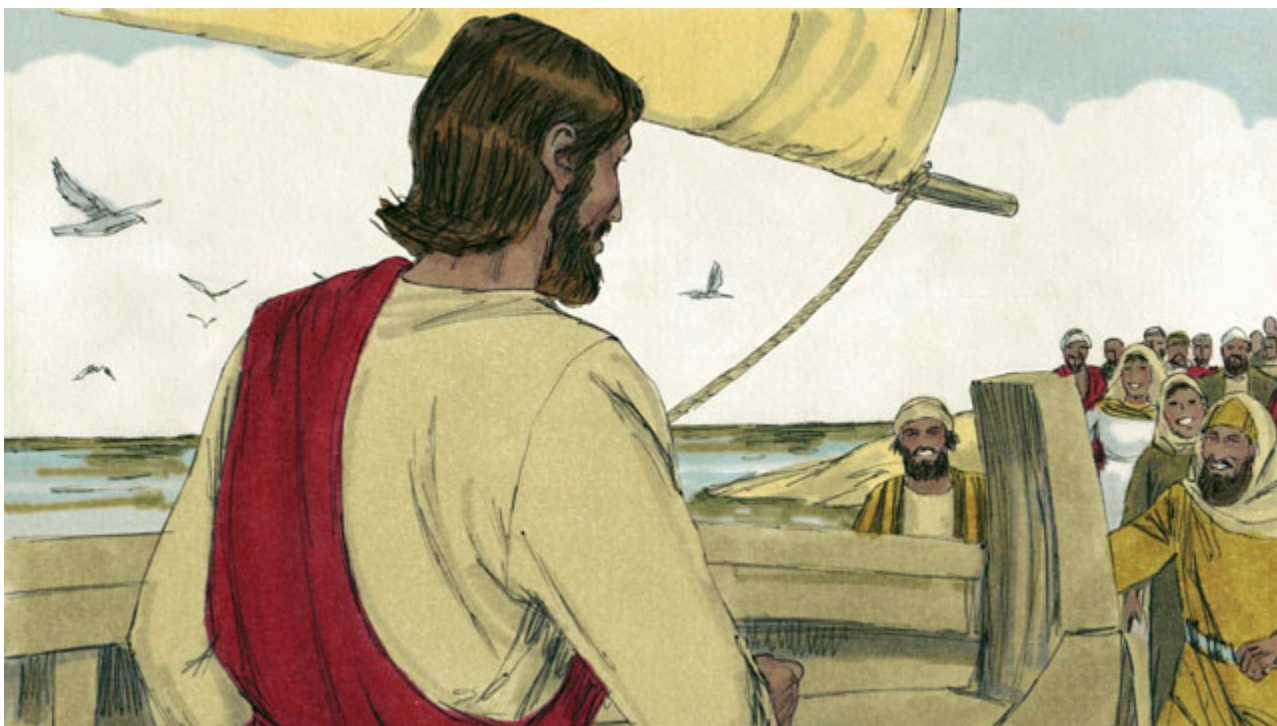
گریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلی ۱۸ مه فصلی ۲۱ تا ۳۵ مه آیه په

۳۰. عیسیٰ مسیح پنج هزار نفری خَراک بَدای

عیسی بشارت و آموته را رسولش خلی مله مون را آدان. اگر دسټه به دوم، آمون عیسی شون ا کارونی کا کی کرده شون به آگا ساختین. دومله عیسی ایش ای خلوته جگایی دریاچه وری کا بردین تا تیکهیی ایستراحت بکرون. دومله گرد دشین ایله لاتگه دله و زیاری طرف شین.

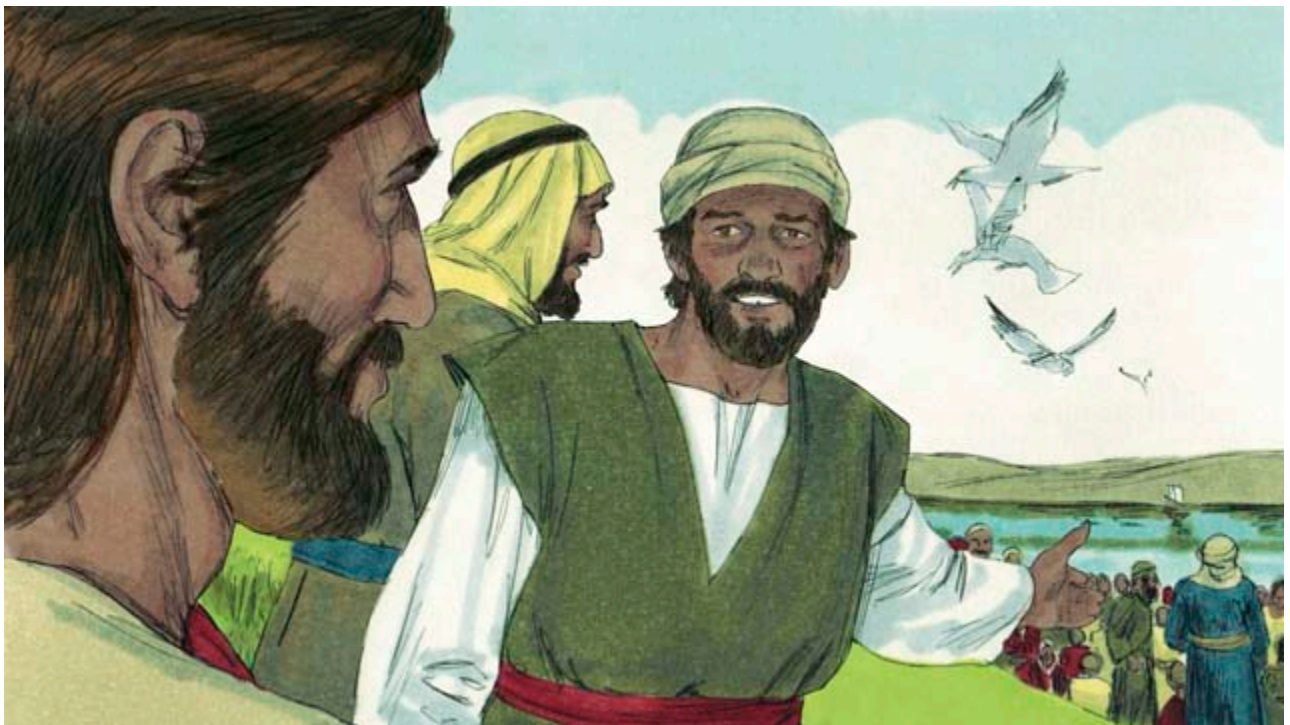

چون مردومی وینده کی عیسی نو چه شاگردیه دټشتن لاتگه اوئه کا کان شیه، دریا گناری کاشون شور و به ویرینه کرده تا بمون کا نه دریا اش طرفی دټسون. ههخوئی، وختی کی عیسی نو شاگردیش اوئه دټستین، مردومی کا یاله گورویی اوئه کا چمون را چم به را بین و چمون را نه آوایی شین (بمون کاشون ایستقبال کرده).

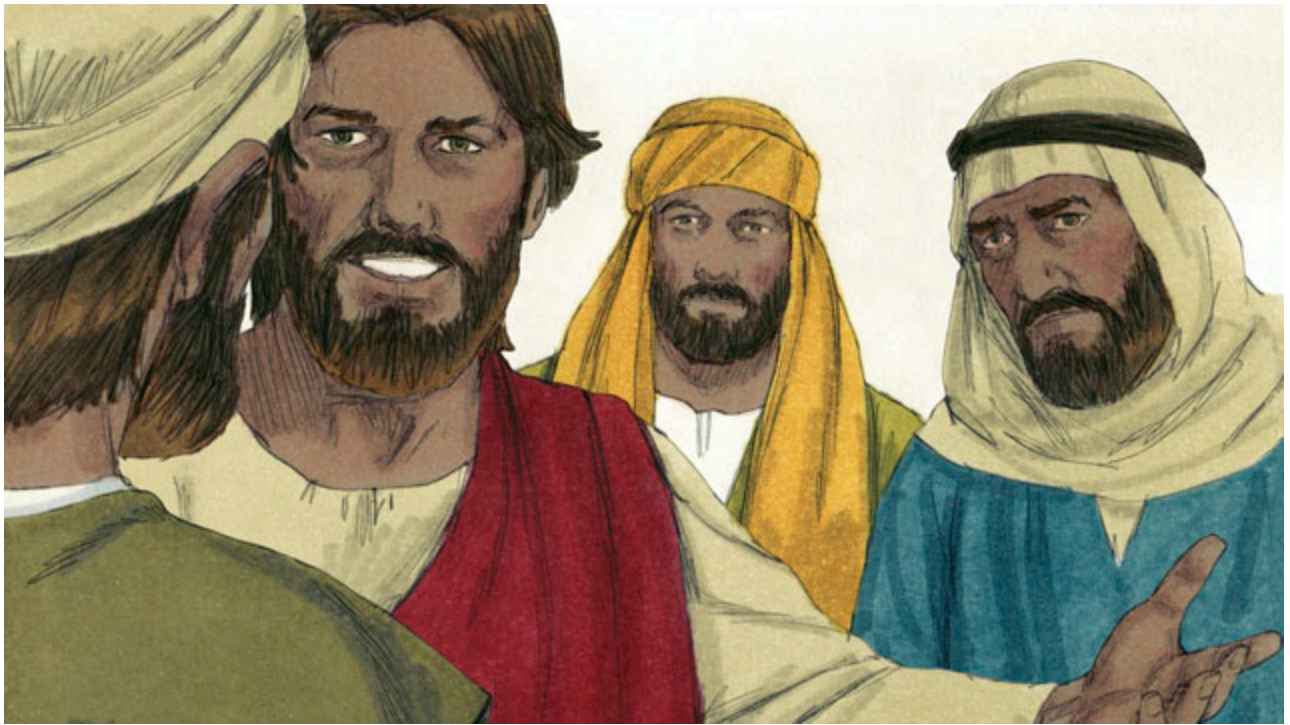

غير از ژنون و خردنون مرده نژک به پنج هزار نفر بين. عيسى دل چهمون را خيلى سوته، چون بي شوته پسون شار بين. بمون آموتهش شورو گرده نو كسيه كى مريض بين، شيفاش دوته.

شوى را، شاگرده عيسى ور آمين و واتشوته: «آى اوستاد، مردومى آده تا اشترا خراك پيدا آكرون، چون ام دور دگنسته جگا كا، چيى هريده را پيدا نييب.»

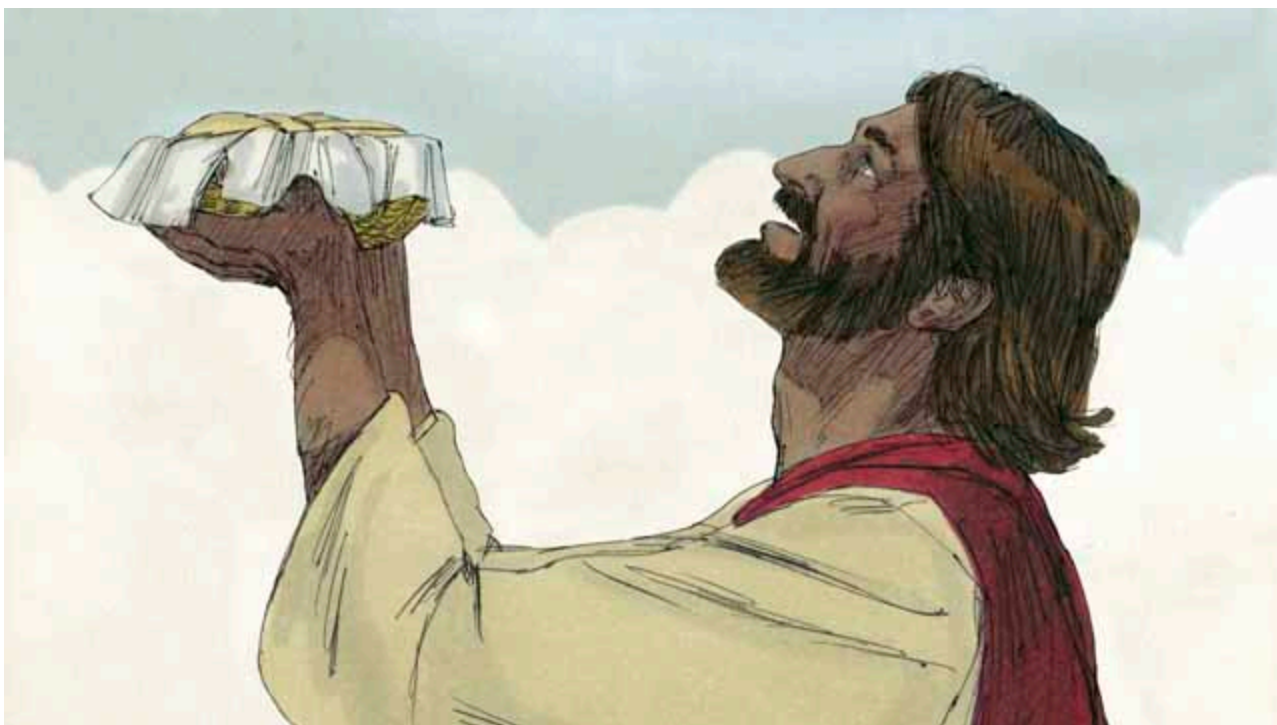

ولی عیسی شاگروٽه وائڻه: «شَمَه اَشْتِرا بَمون خُراک بَذَرَه.» اَمون جواب دوئڻه: «جَظَه بَشامون اَم وِری سیر اَکَرِدِه؟! چَمَه را تَشنخا پَنج گَلَه نون و دَه گَلَه گَچَه مایی هِسْتَه و وس.»

عیسی اَشتن شاگرون ٺَه وائڻه تا مردومی باجون کی پینجا نفریڻه گورو گورو سَوَزَه مون سَری کا بَنَشون

دومله عیسی پنج گله نون و ده گله مایی دَستی کا گته، آسبونی دبیشته ئو خدّاش خراکی را شکر کرده ئو بش برکت دوئه.

چه به دوم عیسی نونه و ماییه تیکه‌تیگه گردین و آیش شاگردون آدان تا مردومی دله کا پخش آکرون. شاگردیه مردومی خراک آدرین و گردی هَرده ئو سیر آبین، ولی چیی آ خراکی کا کم آنیی.

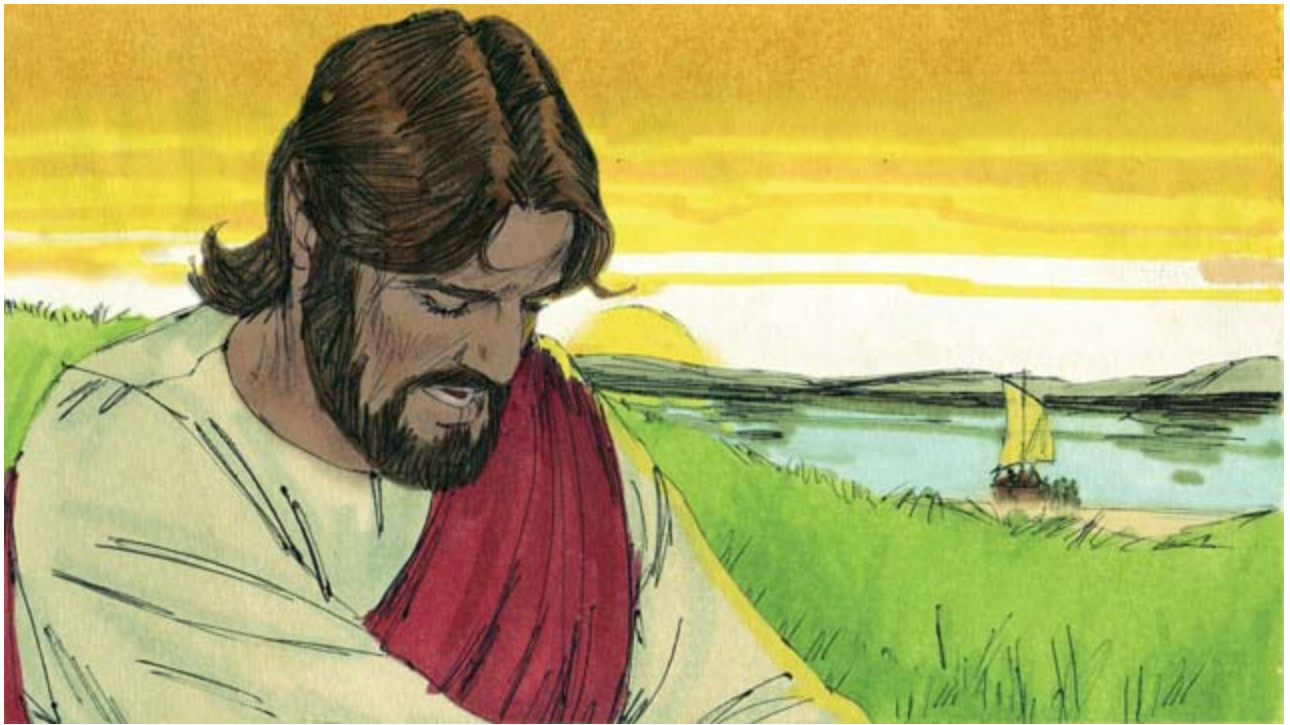

دومله شاگردون څراکون نیمړده گرد آگردین و انطهکه نه دانزه گله سوه ا پنج گله نونی یو ده گله مایی منده نه پور آبه.

گریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلی ۱۴ مه فصلی ۱۳ تا ۲۱ مه آیه په، مرقسی انجیلی ۶ مه فصلی ۳۱ تا ۴۴ مه آیه په، لوقا انجیلی ۹ مه فصلی ۱۰ تا ۱۷ مه آیه په، یوحنا انجیلی ۶ مه فصلی ۵ تا ۱۵ مه آیه په.

۳۱. عیسیٰ آوی سَرِی کا را بَشی

جمیټی ځراک دوڼه به دومله، عیسی آشتن شاگردون فرمایش کرده کی لاتگه دنشون و دریاچه ا طرف بوشون، ولی آشترا گتانه وختی را هوڼه منده. شاگرده را دگستین و عیسی مردومی را در فنده بښه دوم، کویی سر شه تا دوا بکرو. آ اوڼه تنخا به تا شوی کا خیلی شیی کابه دوا کرده.

شاگرده کابین لاتگه کا پارو ژه، ولی موخالیفه وا شور و غرده گنسته. ایه تا نیصم شو گمهنیگمی دریاچه کا شهین.

دومله عیسی اُشتن دوا تَمون اکرده ئو شاگردون طرف ششه. اشیی آوی سشری کا چَمون لاتگه طرفی را قَدَم رَه.

وَختی شاگردون عیسی وینده، خیلی ترسستین، چون فکرشون کرده کی ایلَه شَبَحَه. عیسی زونوسْتَه کی آیَه ترسستَن، پَس بَموئش فرماییش کرده: «مَتْرَسَه، اَزیم!»

دومله پترسی عیسی نه وائه: «سَرَوَرَم! اگم تش، بفرما تا آوی سَری نه اشته ور بام.» عیسی پترسی فرماییش کرده: «یه!»

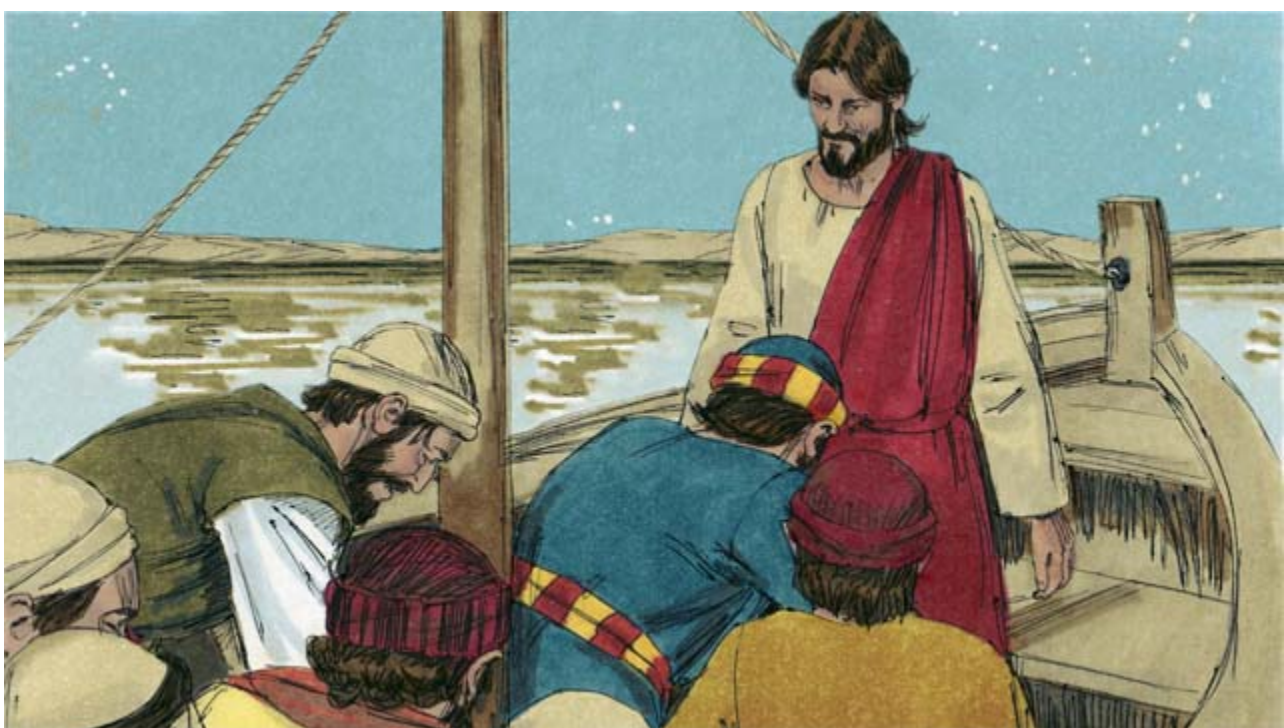

دومله لاتگه کا سَرا بَرَمه نو آوی سَری کا عیسی طرفی را را دگنسته. ولی تیگیبی را شه به دوم، اشتهن دیمش عیسی کا اگار دَنسته نو دمنده بَلَنده لَپَمون دِییشته، دومله تَندهوا قودرتش احساس کرده.

دومله تَرسى پترس گَته ئو در حالى كى كابه آوى كا ويشه، جَرَمَش كرده: «سِرورَم مَن نَجَات بَدَه!» عيسى تَندى نَه اَشْتَن دَسْت دَرَاَز اَكْرَدَه
ئو اَش بَرورَدَه. دومله عيسى پترسى نَه واَتَه: «آى گَم ايمون! چَرار بَمَن اِئْمَاد (اعتماد) نَكْرَدَه تا اَمْنِيَّتِي كا بومونى؟»

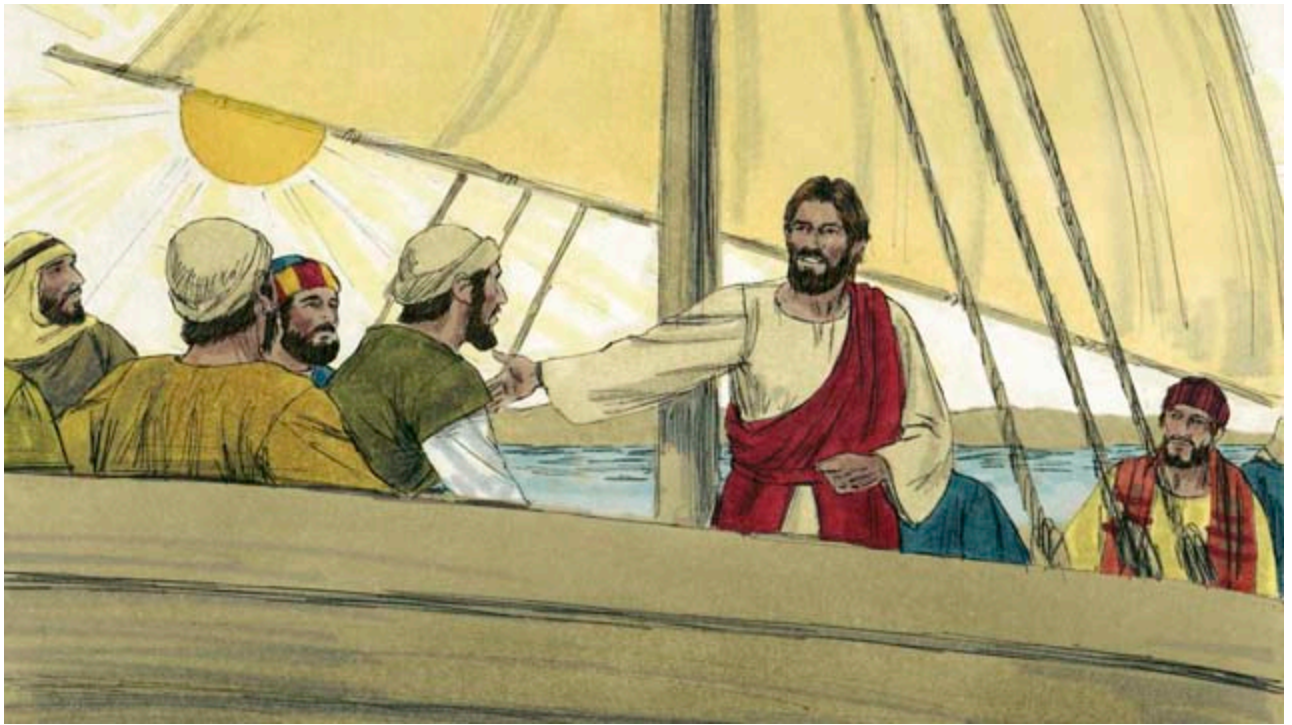

وَخْتى پترس و عيسى لَاتَكِه دَنَشْتِيَن، وا گَنَسِيَه اَلَّذَن تَمُون اَبَه ئو او اَرَام اَبَه. شاگَرْدُون كى خَيْلِي شُون تَجِيْب كَرَدَه بَه، عيسى شُون پَرَسْتَش
گَرَدَه ئو بَهْمُون واَتَه: «رَاسْتى كى تَه خُدا زوئَهش.»

گَنَمَبَه نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلہ کیتاب ۱۴ مہ بابا ۲۲ تا ۳۳ مہ آیہ یہ، مرقسی انجیلہ کیتاب ۶ مہ باب ۴۵ تا ۵۲ مہ آیہ یہ،
یوحنا انجیلہ کیتاب ۶ مہ باب ۱۶ تا ۲۱ مہ آیہ یہ

۳۲. عیسی ایلہ آلی گتہ مرد و ایلہ مریضہ ژنی شیفا بدای

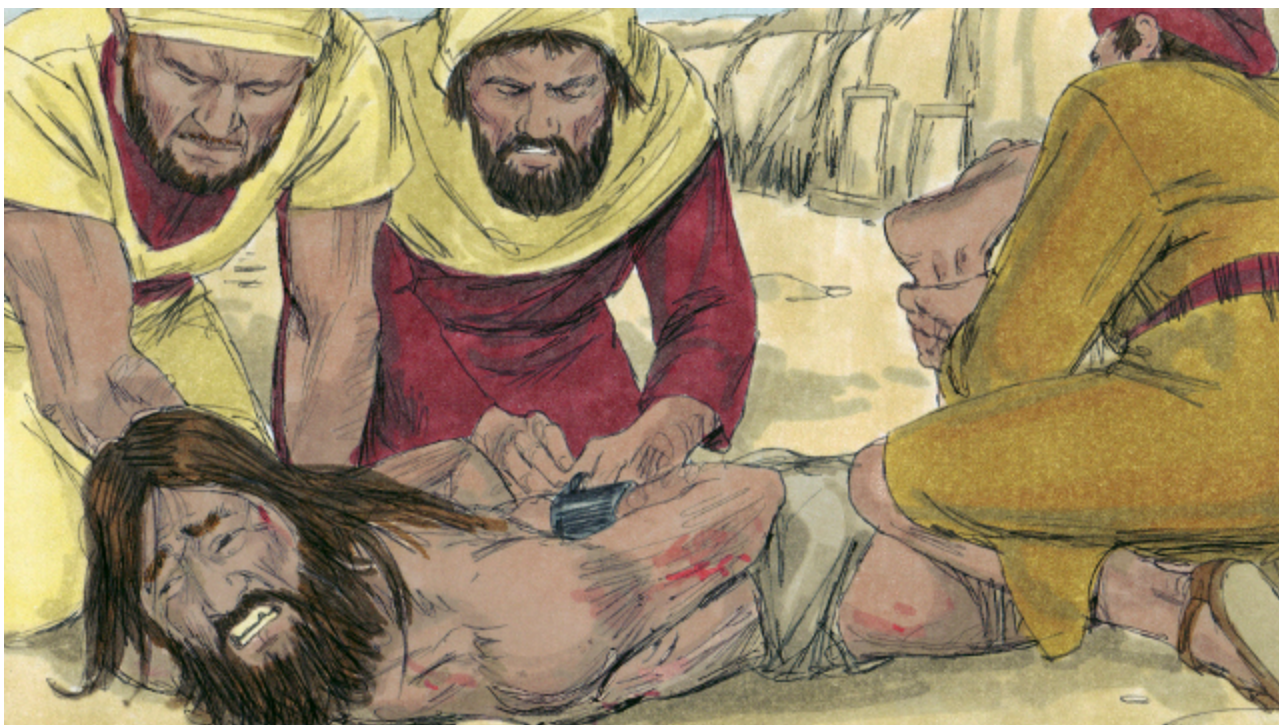

ای روزی عیسیٰ ئو چه شاگردہ لاتگہ نہ دریاچه اَطرَف جَدَریانی مملکت شین. وختی خَشکی دَرستین لاتگہ کا ویرمین.

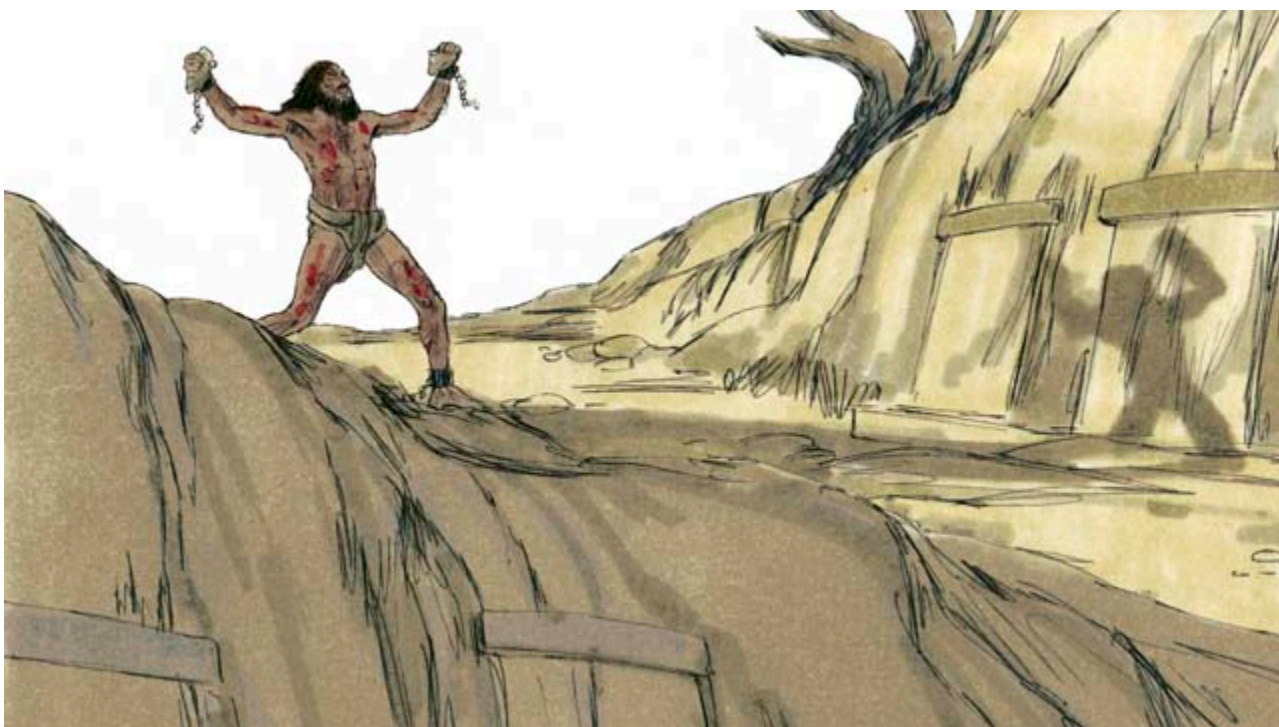

مردی اوئشه هستبہ کی شَرہ روفون (پَلیدہ روفون) گیرفتار ببہ.

آمرد ا جوری زورار به کی هیچ گسی کا نشای آبی آرام آگرده. چن دفعه آ شون زنجیلی نه دبسته به، ولی آ زنجیلون پرستی.

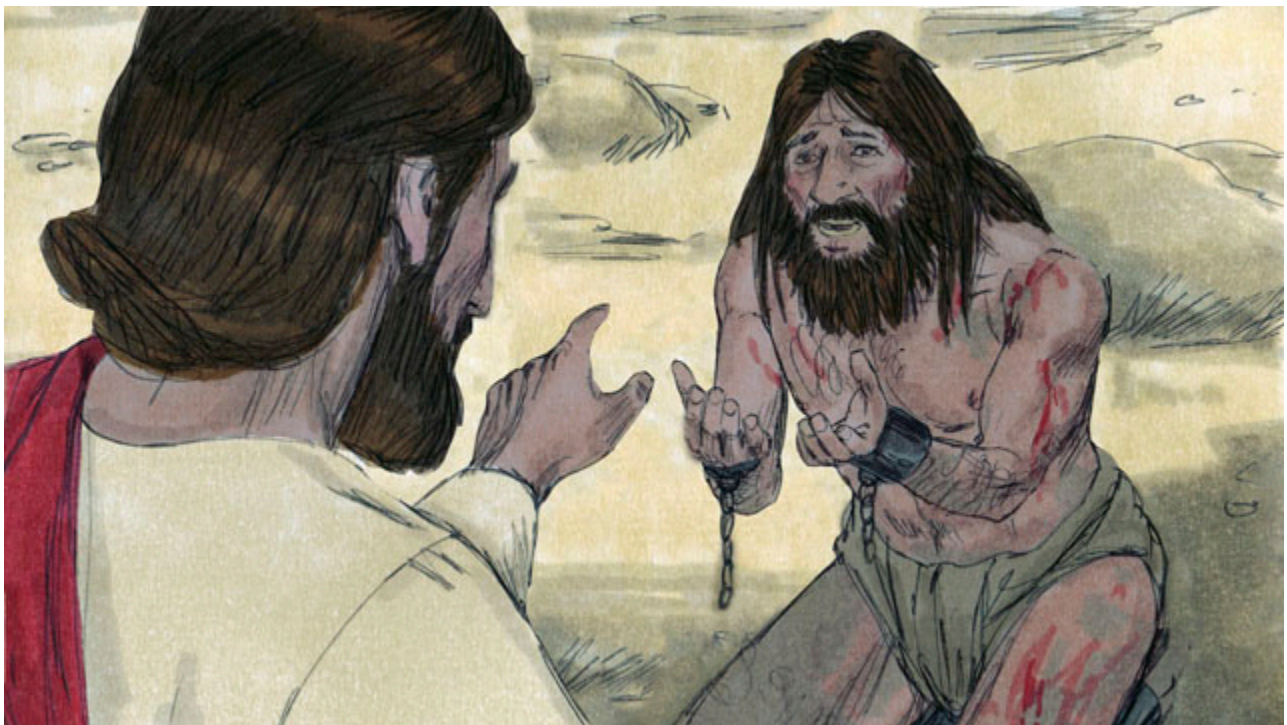

آمرد منطقه قبرون بله کا زندگی آگری. آ شو و روز ناره آگری. پرتالی شی جانی کا دره نبه نو تیریجه سنگون نه آشتن یرهلو آگری.

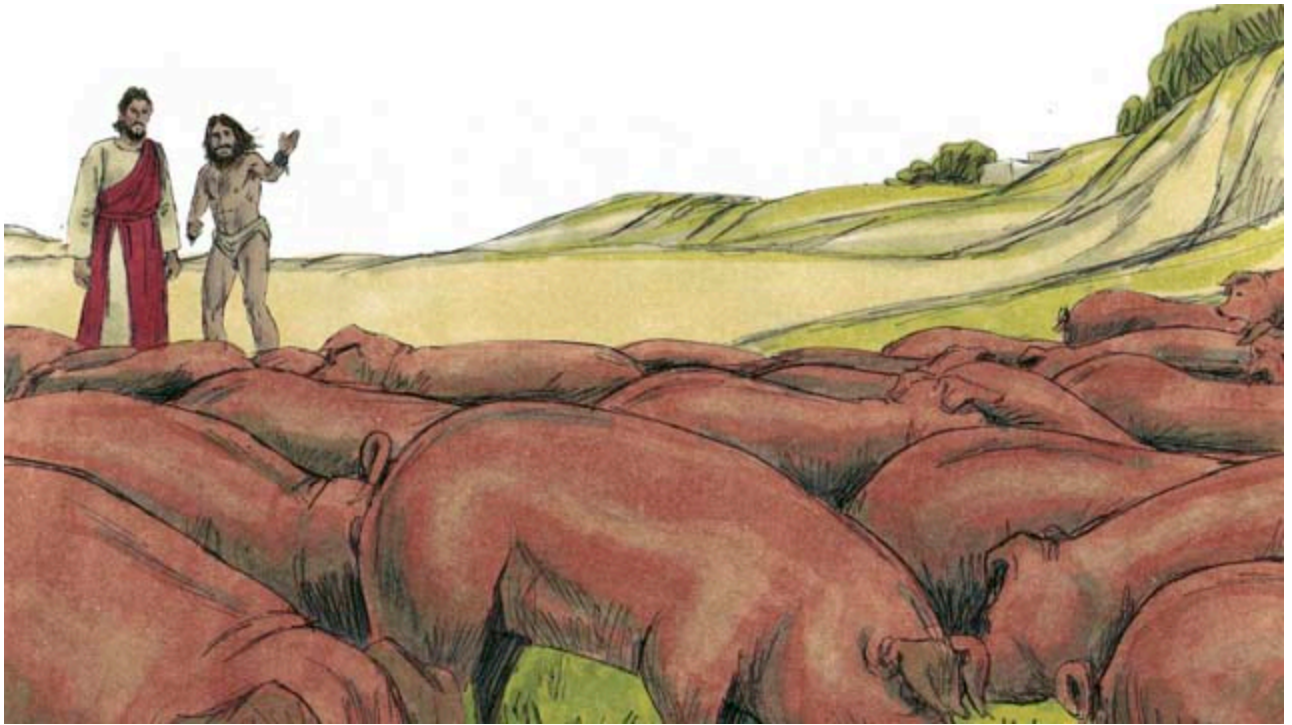

وختی آ عیسی وړ درسته، چه نه کاش زنگ به گیلی ژه. عیسی آلی دستور دوئه: «مردی کا سړا برا!»

الی بلندجړه‌بی گرده ئو واښه: آی عیسی، مونآله (مونعآله، متعآله) خدا زوئه، بمن کار چه بییست؟ خاخش بگم بمن عذاب مده! دومله عیسی آلی کا دپرسسته: «ستن نوم چیچییه؟» آبی جواب دوئه: «چمن نوم لژیونه، چون امه خیلی مون.» (لژیونه چند هزار سرباز رومی آرتشی کا بین.)

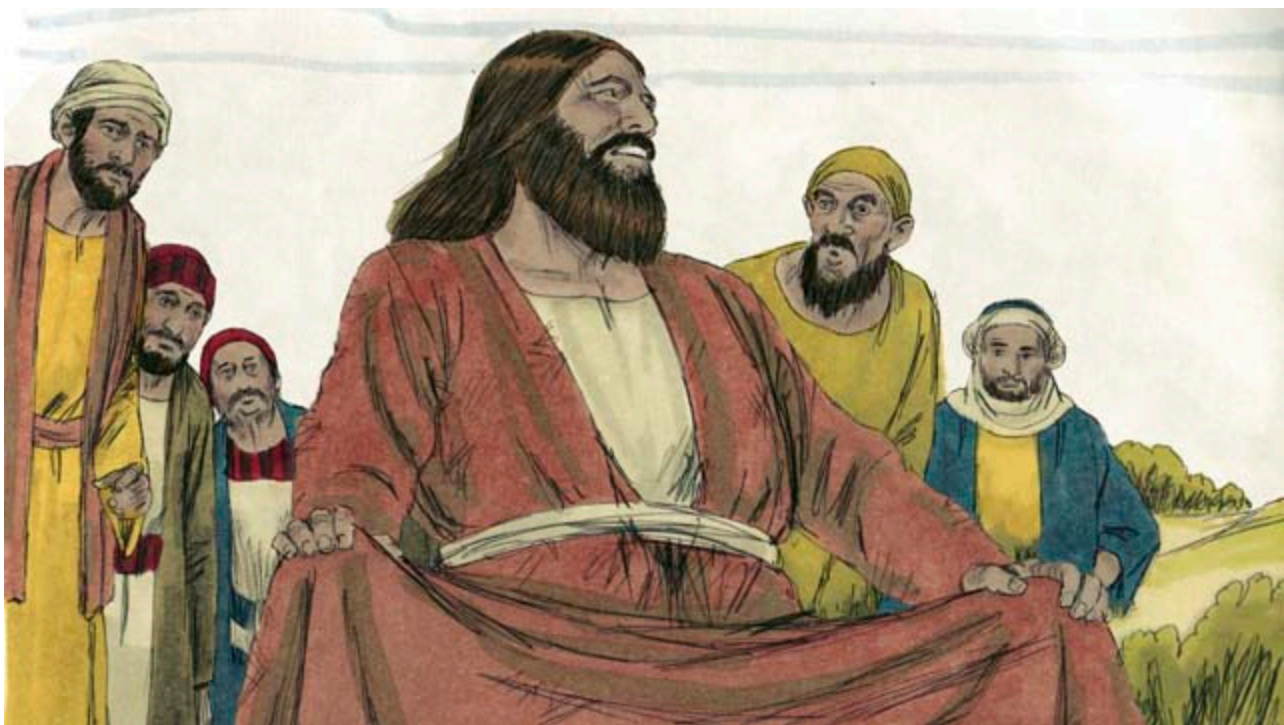

آلن عیسی کا خاخش کردہ: «آمہ آم مملکتی کا سِرا بَمَگہ.» اوئہ ای رَمہ خو کابین کولَمیی سَری کا چَرِدہ. اَمرِداَلِروفون عیسی کا ایلَتماس کردہ ئو واٹشونہ: «آمہ آدہ خومون دلہ» عیسی ایجَارہ دوئہ ئو فرماییشش کردہ: «بَٹنہ»

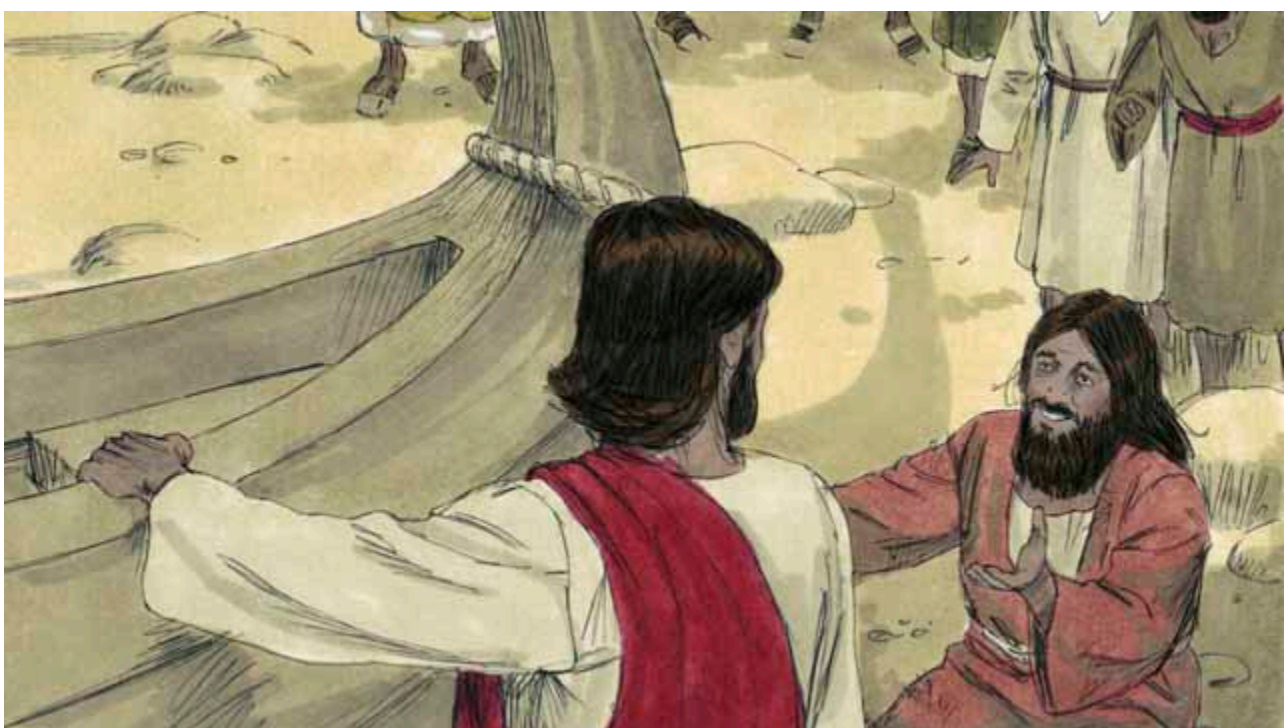

آلہ اَمرِدی کا سِرا بَرمین و خومون دلہ دَشین. اَخوئہ گُرد کی نَزک بَہ دَہ ہزار گَلہ آبین، کولہ ایشبُورہ کا دَریاچہ دلہ دَگنستین و دَمرِدین.»

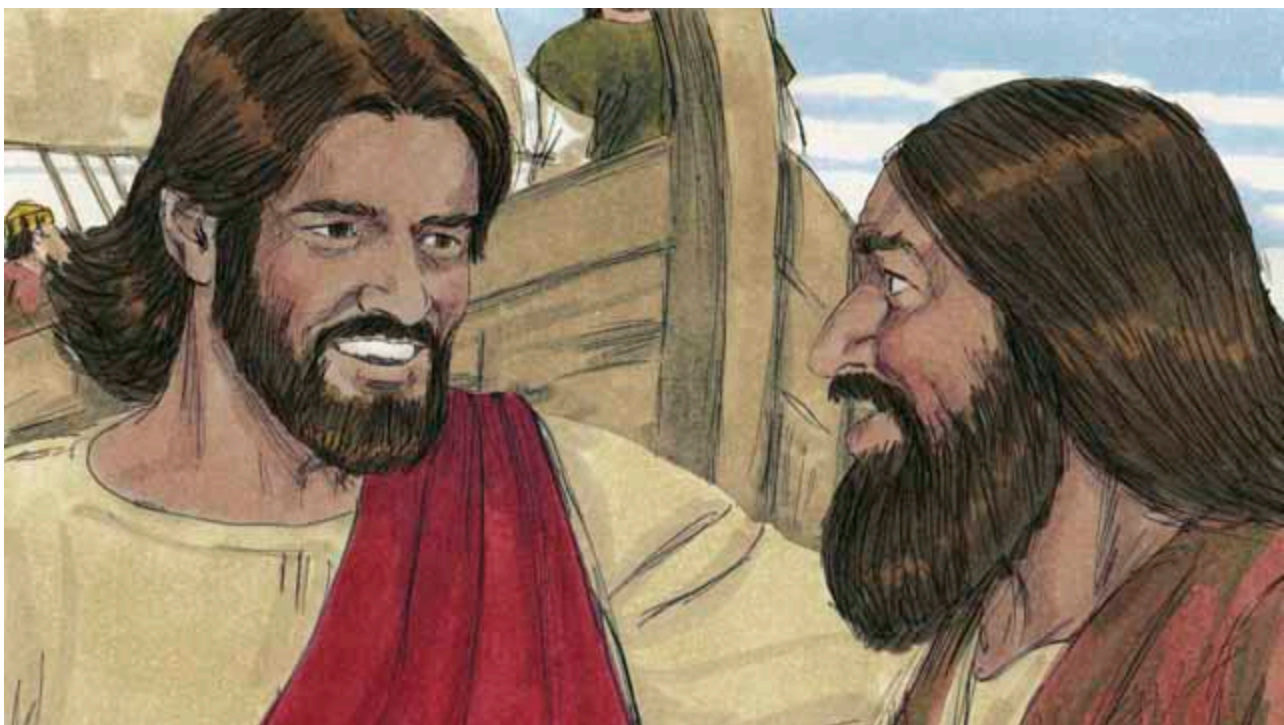

خوئوونیهی کی کابین آ رمه غم هرده، ام ثفاقی وینده نه شهری طرّی را ویریتین و مردوشون اش چپی کی عیسی کا شون وینده به خیردار اگرده. مردوم آمین و اآلیزه مردشون وینده کی آرام آبه، پرتال ذکرده ئو عقلمند عقلمندی نه نشته.

مردوم کی خیلی ترسسته بین، عیسی کا شون پیسنه کی ا جگا کا بوشو. عیسی دنشته لاتکه. ولی ا مردی کی چهیمه آلی ا اسیر اگرده به، عیسی کاش خاخش کرده تا به نه بوشو.

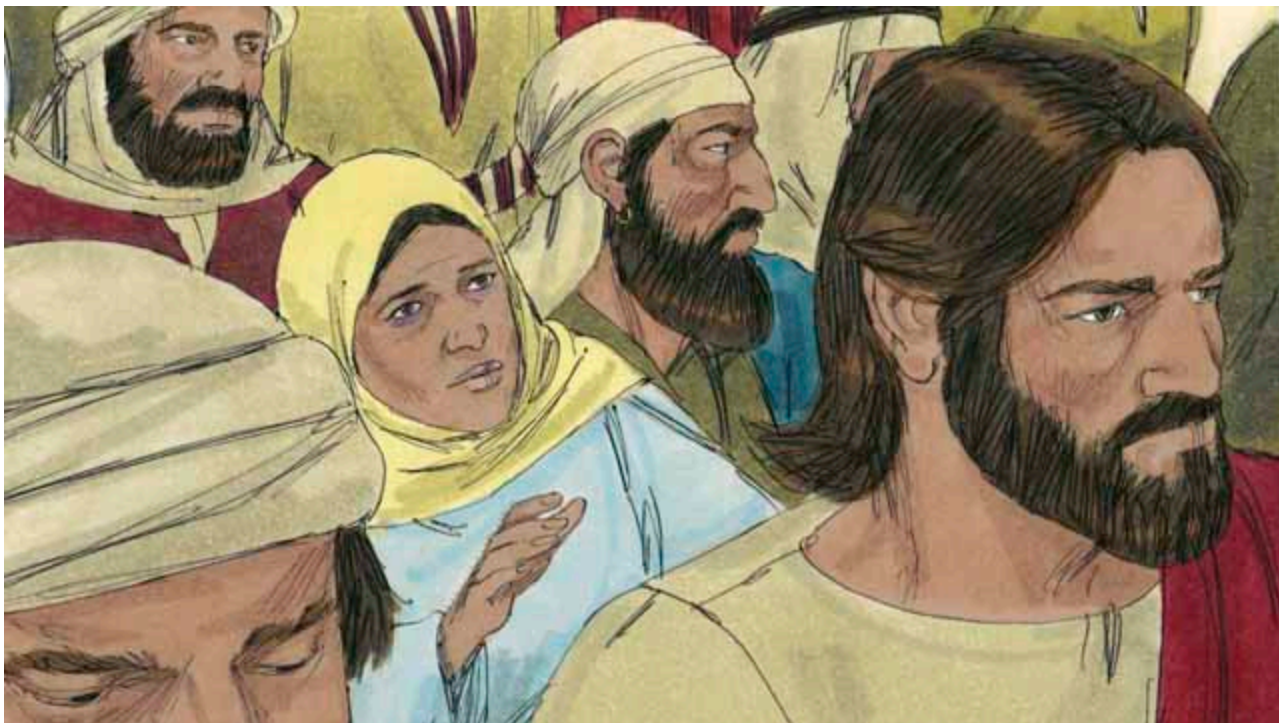

ولی عیسیٰ بہ واٿہ: «آشٺن گہ آگرد و گردی باج کی خدا تہ را چہ گردہ نو چٲٲہ چہ رمت (رحمت) آشٺن حالی شامل بیہ.»

آمرد شہ نو ہر کسی نہ کی دیم بہ دیم آبی، آواجی کی عیسیٰ چہ را چہ گردہ. ہر کسی کی نقلی درسی، تجیب آگری.

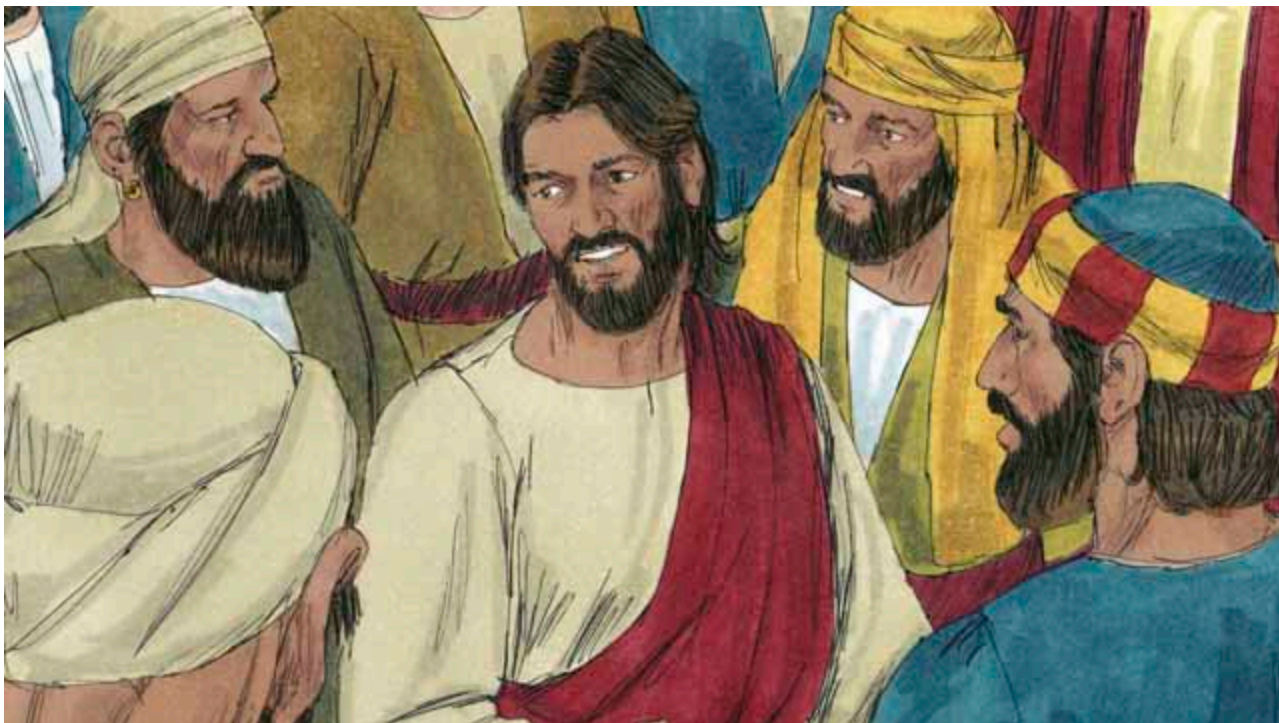

عيسى اَگَر دَستِه ئو درياچه اَ طَرَف شَه. اوئَه دَر سَتَه بَه دوم، خيلي گوروپه چه داوَره گَر د آبين. مَر دومي اَنَه جَماعتي دَلَه كا، ژني هِست بَه كي دانزَه سال بَه كا بَه خونريزي كا عذاب بَر دِه. آبي اَشتن هِستي گَر د اَشتن دَر مَوَن گَر دِه را خَر ج كَر دِه ئو دوختوروش دوئَه بَه، ولي حالش خَر اَبتر ني آ بَه بَه.

آبي مَسَنَه بَه كي عيسى خَلي مريضه شيفان دوئَه. بَشَنَنَش وائَه: «گَمَوَنم هِستَه كي اَگَم عيسى پَر تالي لَمَس بَگَم از ني شيفا بَوِيندِيم.» اَ ژني مَر دومي دَلَه كا اَشتن دَر اسنَسَنَه عيسى پِيشتي ئو چه عَباش لَمَس كَر دِه. وَختي كي عيسى عَباش لَمَس كَر دِه، چه خونريزي قَط آ بَه.

هه-آدی عیسی سَر آگنسته کی نیروبی به کا بر شهیه. آگر دَسته نو دَپر سَنسته: «کی چَمَن عبا لَمَس کر ده؟» شاگردون جواب دوئه: «خِلی آدمه هر طرفی کا کان به ته فشار وَر ده، چَراش در پَرسَنتن کی به مَن دَس ژه؟»

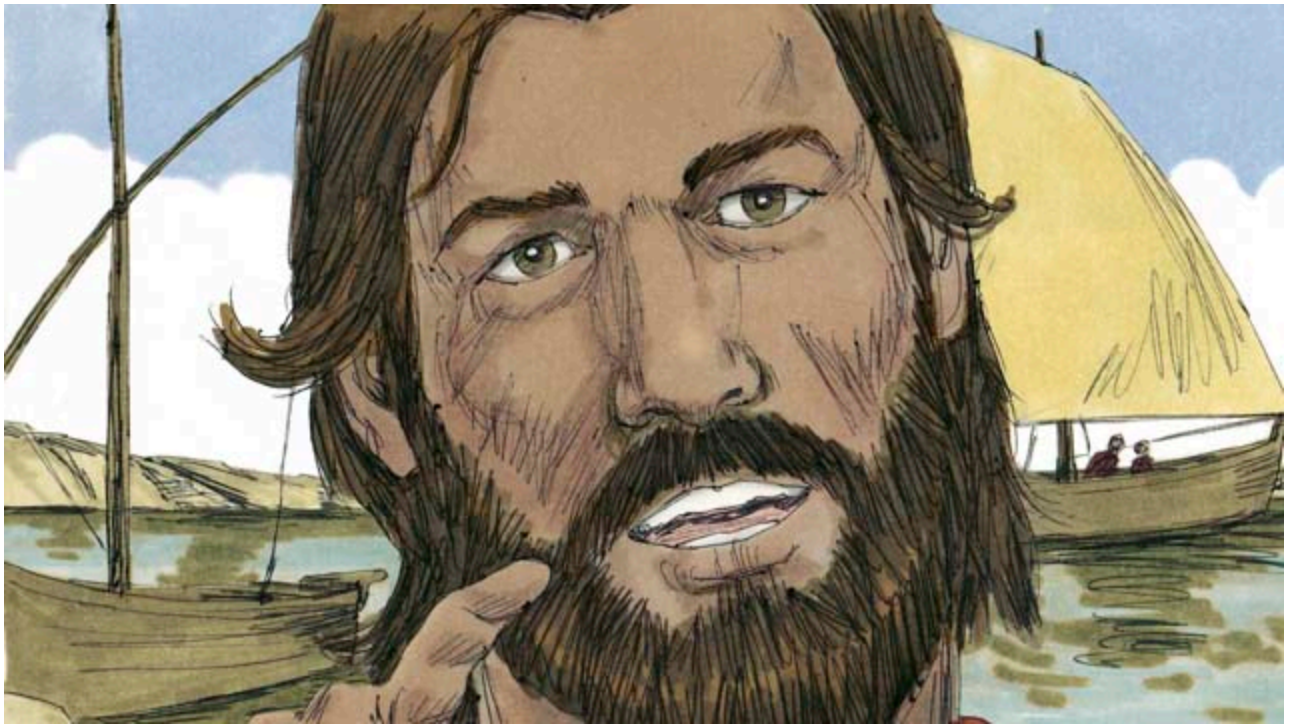

آژن در حالی کی کابه تَرسی کا لَر زَسته، عیسی پا مون نه کاش زَنگه زمین ژین. دومله بَیش واته کی چَه شه گر ده نو چَطَه شه شِیفَا وینده. عیسی بَی واته: «آشَن ایمونی بَتَه شِیفَا دوئه! سلامتی نه بَش.»

ویگریسته به نقلی موقدسه کینابی کا: متی انجیل ۸ مہ فصل ۲۸ تا ۳۴ مہ آیہ پہ؛ ۹ مہ فصل ۲۰ تا ۲۲ مہ آیہ پہ؛ مرقسی انجیل ۵ مہ فصل، لوقا انجیل ۸ مہ فصل ۲۶ تا ۴۸ مہ آیہ پہ

۳۳. گشاورزی نقل

ای روزی عیسی دریاچه کناری کا کابہ مردومی یالہ جمی تلیم دوئہ. چہمون تیداد آنہ ور بہ کی عیسی را بَمون نہ گف ژہ را کافیہ جگا نَبہ. ہمخوئی لاتگہی دَنشتہ کی آوی کناری کا بہ ئو اوئہ کا دَمندہ مردومی تلیم دوئہ.

عیسی آم نقل مردومی را واٹہ: «کشاورزی دوئہ گشتہ را شہ سَرا. دوئہمون آم وَر آ وَر پَشندہ کا بہ کی، تیدادی بَمون کا را کا وِیین و پَرندہیہ آپہشون گرد ہَر دین.»

بُصِييه سَنگلاخَه جَگا کا ويگَنستين کي تيگهي خاکی چَه سر گَنه به. دونهَمون هَه گَمه خاکی سَری کا خيلي زو تشک کرده. ولي چَهَمون ريشه په نشان خاکی دلَه کا درين دَشيَه. هَهخونی وختی آسوجوئَه آفتاو بَمون دَبَه، گرد سوتين و مين شين.»

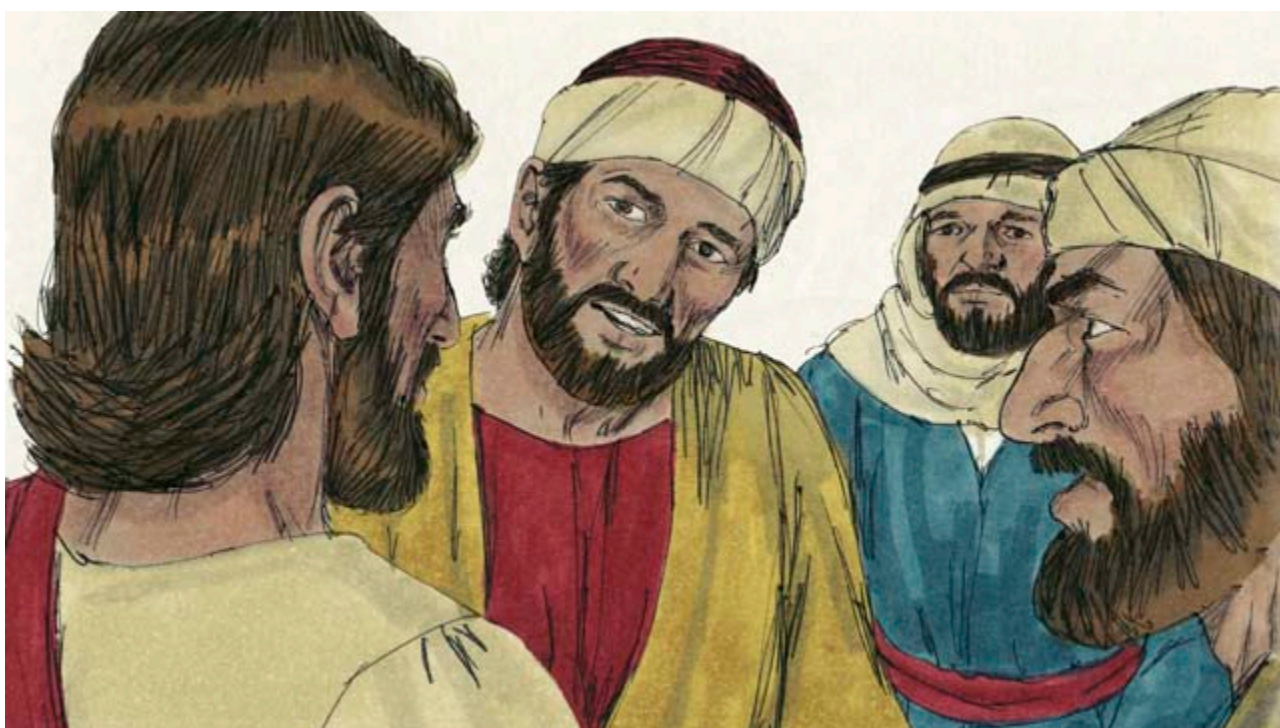

بُصِييه نِي بَرون دِلَه کا دگَنستين. بَره نو دونهيه يَندهنهشون زَرْد (روشت) کرده نو گييا تازَه چومبِه بَرون فشاری بَنی کا مين شين و هيچ مَصُولی (مَحصولی) -شونی نَوَرده.»

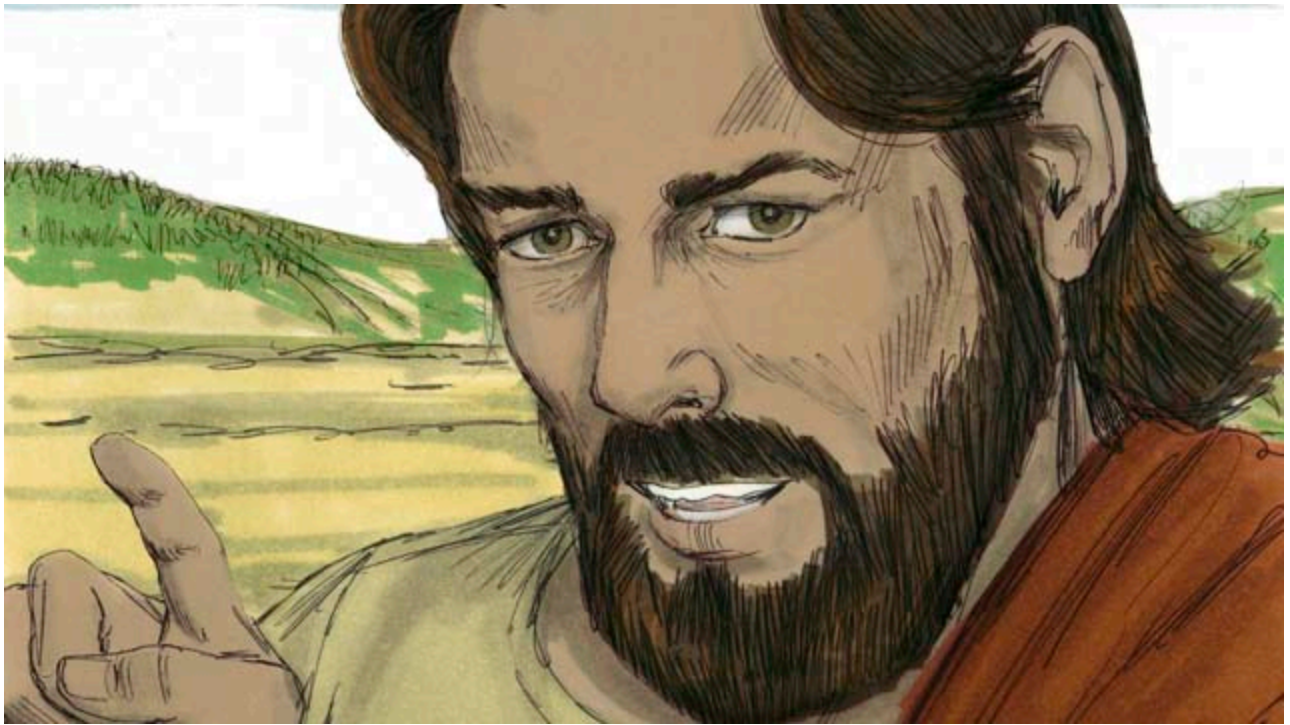

تیدادی نی دونهمون کا چاگہ جگا کا ویگنستین و هر دونهمی کاسی، شِصت و حتّا صد برازشون حاصل دونه. هر کسی بیپستی خدا کا پیروی بگرو چمن گفی گوش آگرو.»

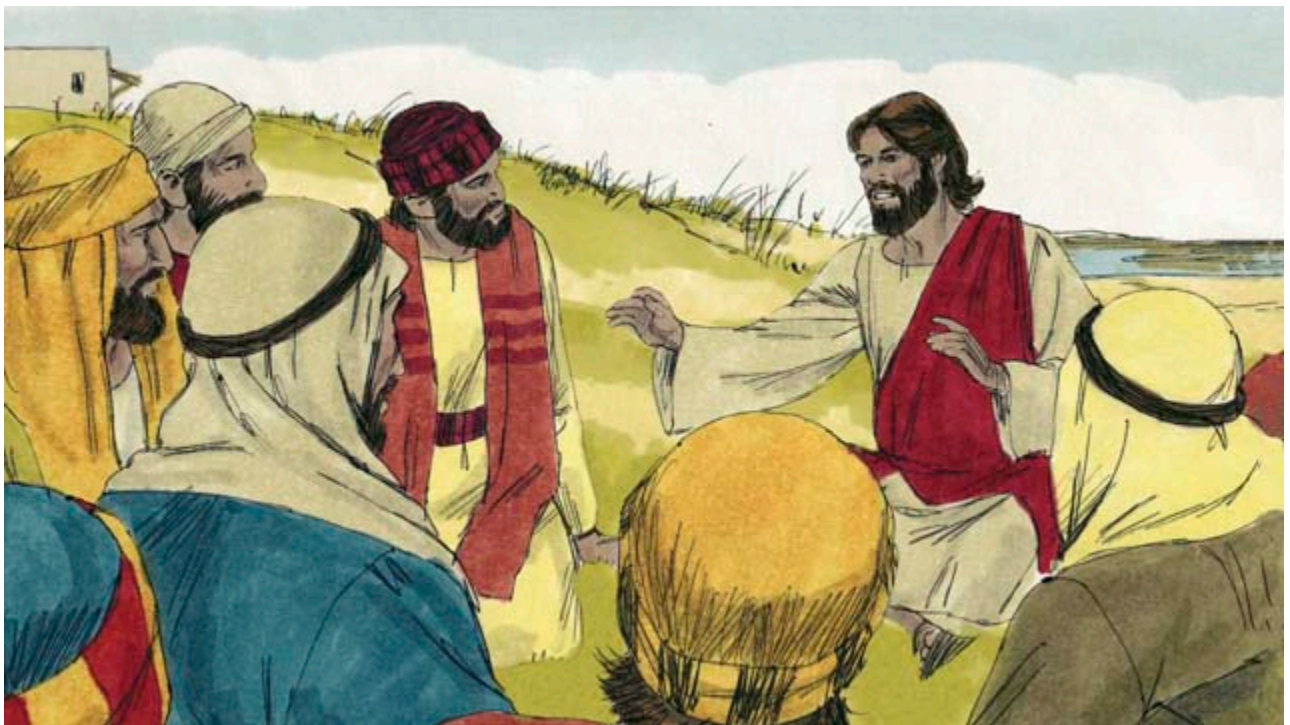

شاگردہ ام نقلی دَرستہ کا گیج ابین. عیسی چہمون را آنتہ توضیح دونه کی: «دونه، خدا کلامہ. دیوردہجگا، آدمیہ کی خدا کلامی دَرست و آیی درک نییہکرد و شیطون کلامی بہ کا بدزدی. در واقع شیطون نیشت خدا کلامی درک بگرو.»

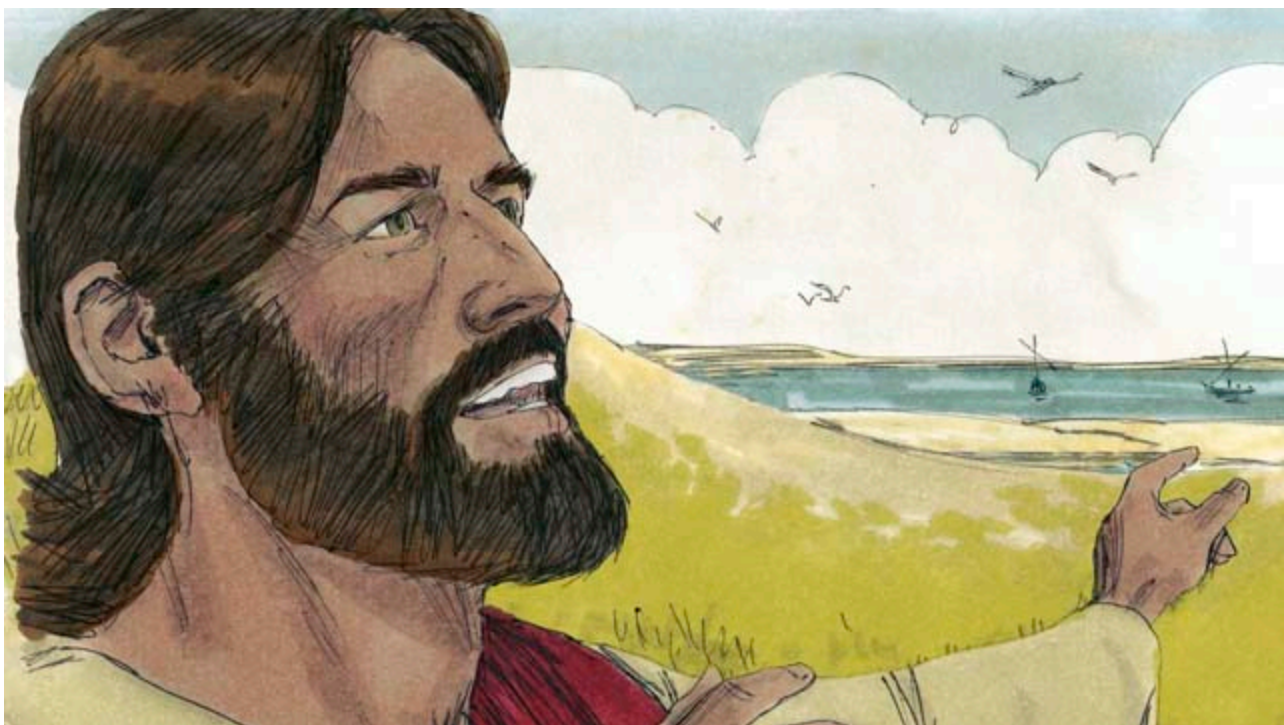

«سَنَگَلَاخَه زَمِين، اَدَمِيَّه كِي تا خدا پيغامی دَر رست، شادی تَه اِي قَبول بَگی، ولی وَختی سَخْتی بَویندی یا مردوم بَه اذیتِ بَگن، خدا کا دیمی آرگا زَدَنست. دییر جوزش امه کی خدا ایتمادی کا دَست پَره گت.»

«زَمینی نی کی بَرون گَنه، اَدَمِيَّه کی پيغامی دَر رست ولی زندگی نیگَرانییه تُو چَه پولی و خِیلی چیمون کَسب کرده دَلبَسَتگی، تیگهیی کی وَخت دَویرده اِي بَه خدا عَش (عشق) وَر زَسْتَه کا دور آکرد. ده تَوانش خدا شاد آگریده را بر اساس اَچی پی کی خدا گلامی کاش یاد گَنه نییب. اَگَنده اوشمونی شارَه کی بار نیئِه وُرد.»

«ولی چاگہ زمین، آدمیہ کی خدا پیغامی دَر رست، باؤر بگردی ئو میوہ بدای.»

گریستہ بہ نقلی موقدّسہ کیتابی کا: متی انجیلی ۱۳ مہ فصل ۱۸ تا ۲۳ مہ آیہ پہ، مرقسی انجیلی ۴ مہ فصل ۱ تا ۸ مہ آیہ پہ، ۴ مہ فصل، ۱۳ تا ۲۰ مہ آیہ پہ، لوقا انجیلی ۸ مہ فصل ۴ تا ۱۵ مہ آیہ پہ

۳۴. عیسیٰ دِییرِ مَثَلُونِ یَادِ بَدَایِ

عیسی خیلی دبیر نعلہ نی خدا پادشایی بارہ کا واتہ. مثلی را آنتہش واتہ: «خدا پادشایی خردلی دونہ شارہ کی شخصی بجاری کا گشتہ. شمہ چاکنہ بموستیرون کی خردلی دونہ لپ دونہمون گچہ گلہیہ.»

«آنطہکہ نہ خردلی دونہ روشت بگردی، باغی دبیر گیامون کا یالثر آرب. آدہ کی پزندہیہ چہ خالہمون دلہ کا ایستراخت بگردین.»

عیسی دبیر نقلی بیان کردہ نو وانشہ: «خدا پادشایی خمیرِ مایہ ایہ کی رُنی آئی آردہ نہ یندہ بڑی تا خمیری ہمہ جگا کا پخش آو.»

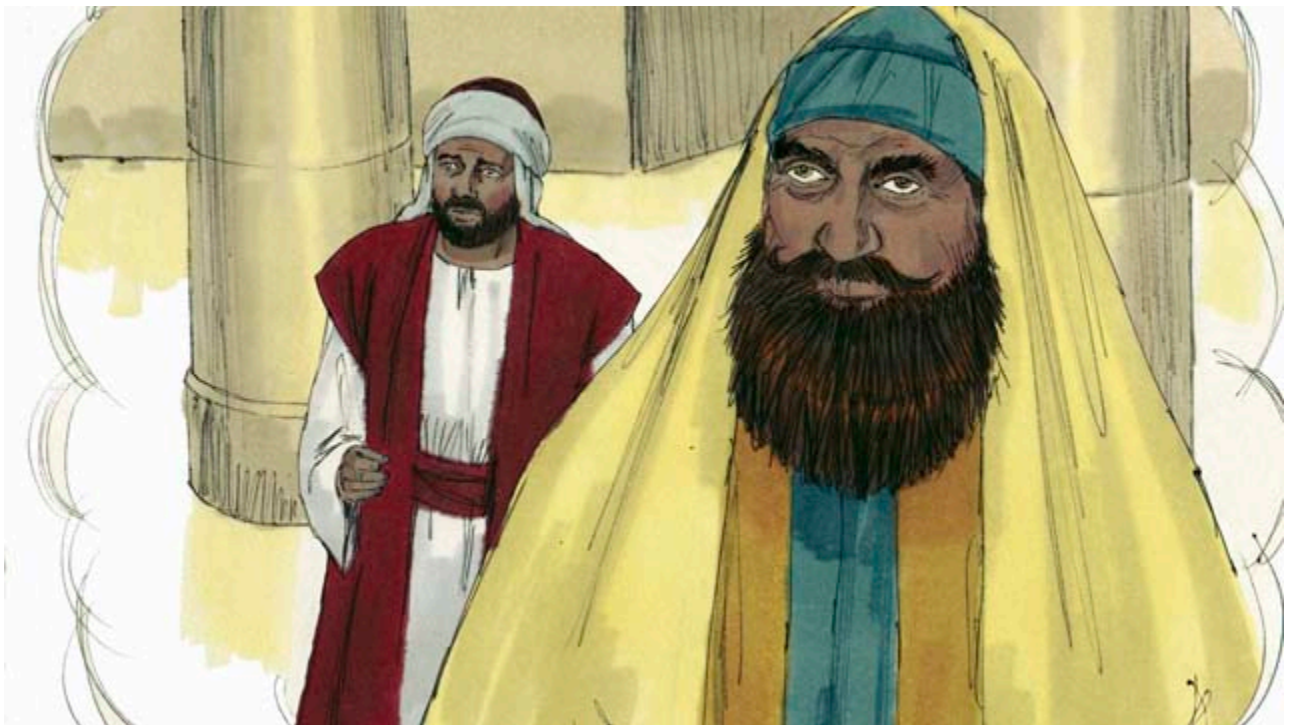

«خدا پادشایی، گنجی شارہ کی شخصی آش بجاری کا نون آگردہ بوبو. دبیر شخصی ا پیدا گردہ نو ہنی خاکی ہنی کاش نون آگردہ نو چہ شادی را شہ نو ہر چیبی شی ہست بہ خرٹشہ تا کافیہ پولی بہ دست بوئرو نو آ بجاری کی گنج اوئہ نا بہ، بخرو.»

«خدا پادشایی، ایلہ خیلی گرونہ خاسہ مرواری شارہ کی تاجیری، اَمرواری ویندہ نو ہر چی شی ہست بہ، خرشہ تا آشتن پولی نہ آبی
بُخرو.»

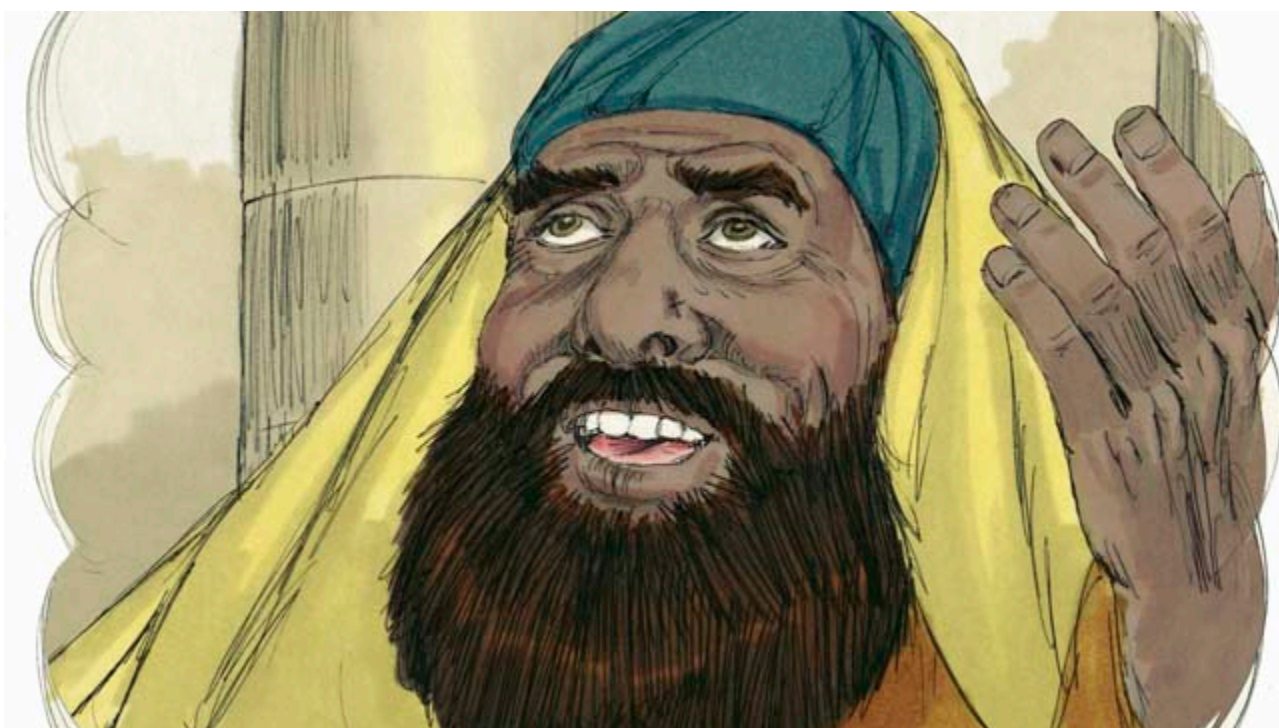

اوئہ گسہ پی ہست بین کی گُمون اکرین آشتن چاگہ کارون خوئی خدا قبول کردہ مون کان. ایہ دیپرون کی چاگہ کار نگرین ہیچ ازونین.
عیسی چہ-مون را ام نقل واثہ: «دہ نفر شین مبد (معبد) تا دوا بگرون. بمون کا ایلہ مذہبیہ زہیر بہ نو ایلہ زورویگیراگر (باج ویرہگر)
بہ.

مذهبیہ رہبر مندہ ئو انطمش دوا کردہ: «آی خدا کام بشه ته شکر گرده کی دیبر مردومی شار گناخکار، دزد، ستم‌آگر، زیناکر و حتّا چیمی شار باجویر مگر نیم.»

هفتیمی ده دقه روزه کام گته ئو پوله ئو درآمدی کی کام دبه ست وریده، یک به ده کام به ته دوئه.»

«ولی آ باج ویزمگر آ مذهبییه رهبرشی کا دورتر مندۀ ئو دوا گرده را، حَتّا آشتن سَرَش آسبونی را نی بلند آنکرده، بلکه مَشْتی نَه آشتن سیئنه سریش ژه ئو وائشّه: «خدايا بَمَن رَم بَکه، چون گناخکاریم!»

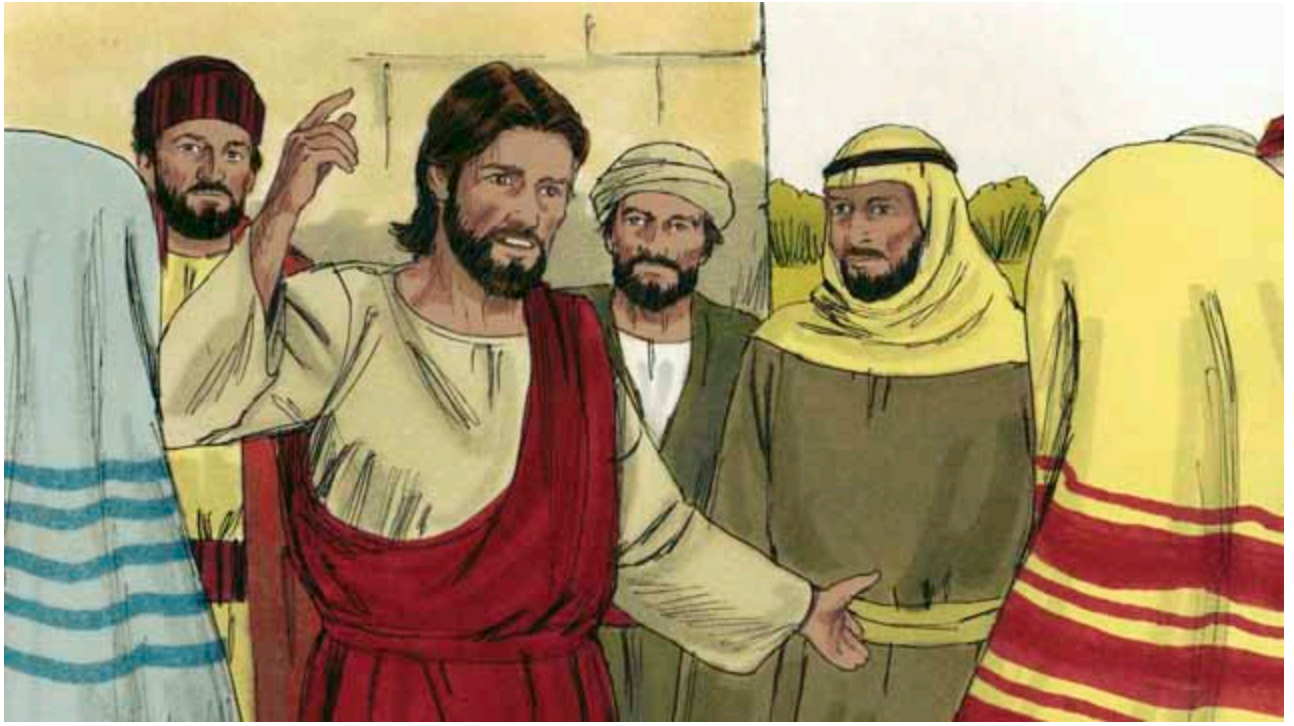
دومله عیسی ایدامه دونه: «حَبِیقَتی شَمّه را بَوَاتیم؛ خُدا ا باج ویزمگری دوا دَرستۀ ئو آش عادیل زونوسته. خُدا هَر کسی کی بَشَتَنه خَش بوبو هیچ آرگرد و هر کسی کی آشتن فوروتن آگرو سَرَبَرز بگردی.»

ویگریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی انجیلی ۱۳ مه فصلی ۳۱ تا ۴۶ مه آیه په؛ مرقسی انجیلی ۴ مه فصلی ۲۶ تا ۳۴ مه آیه په؛
لوقا انجیلی ۱۳ مه فصلی ۱۸ تا ۲۱ مه آیه په، ۱۸ مه فصلی ۹ تا ۱۴ مه آیه په

٣٥. دلسوچه دده نقل

ای روزی عیسیٰ خیلی مردومی کی چہ داورہ کا گرد آبه بین تا بیی کا دَرَسون، کابہ آموتہ (تَلیم دوئہ). چہمون وری باج-ویرہگرہ و دییر مردومی بیی کی نپیشون بہ موسیٰ شریعتی کا ایطاعت بگرون.

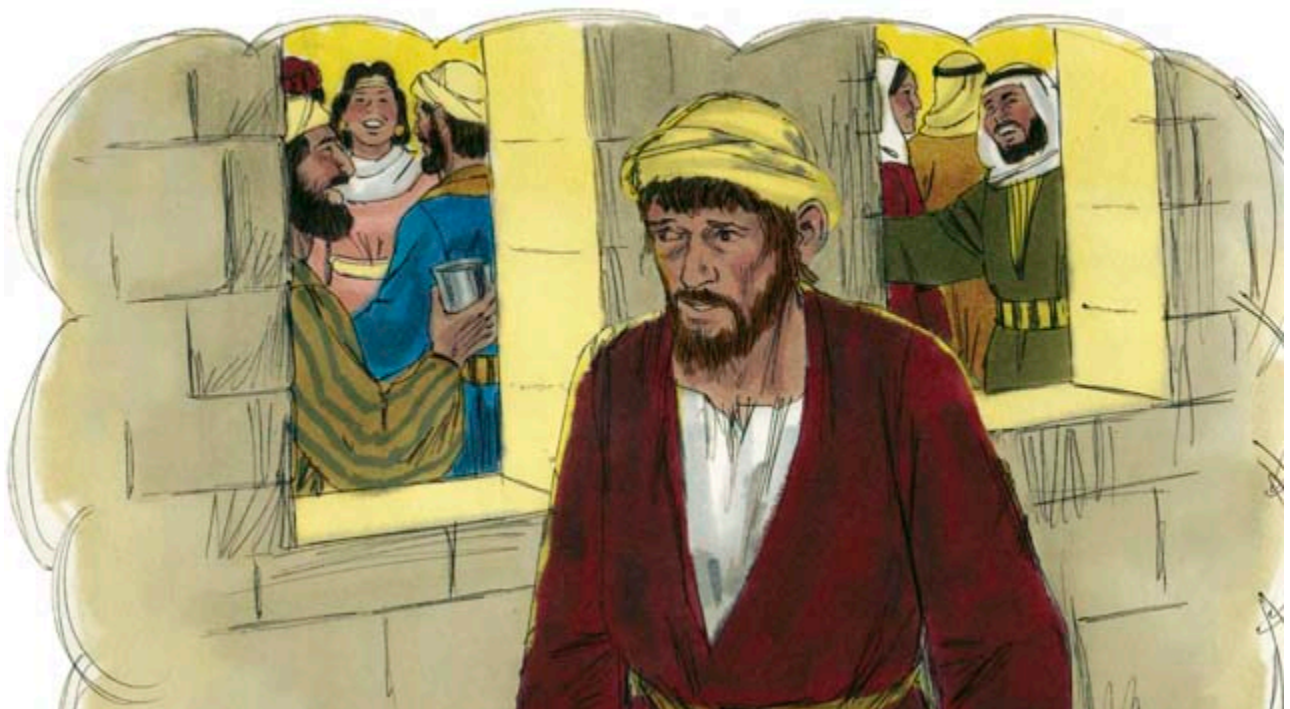

ولی مذہبیہ رَہیرمی کی اوئہ بین، اوینین کی عیسیٰ چطرہ کا گناخ اگرون نہ صمیمیہ رفقون شار رفتار گریدہ. یندہ آواجین کی عیسیٰ ایشٹافائہ کازہ کا گریدہ. وختی عیسیٰ چمون گف درستہ، آم نقلش چمون را واتہ.

«مردی هست به کی د گَلَمَش زوئِه هست به. ای روزی گچمزوئِه اَشْتَن دَدَه واتِه: «دَدَه، مَن اَشْتَن آرْتِیَه ایسَه بَیستی!» دَدَه اَشْتَن هستی کا چَه سَم (سهم) دوئِه.

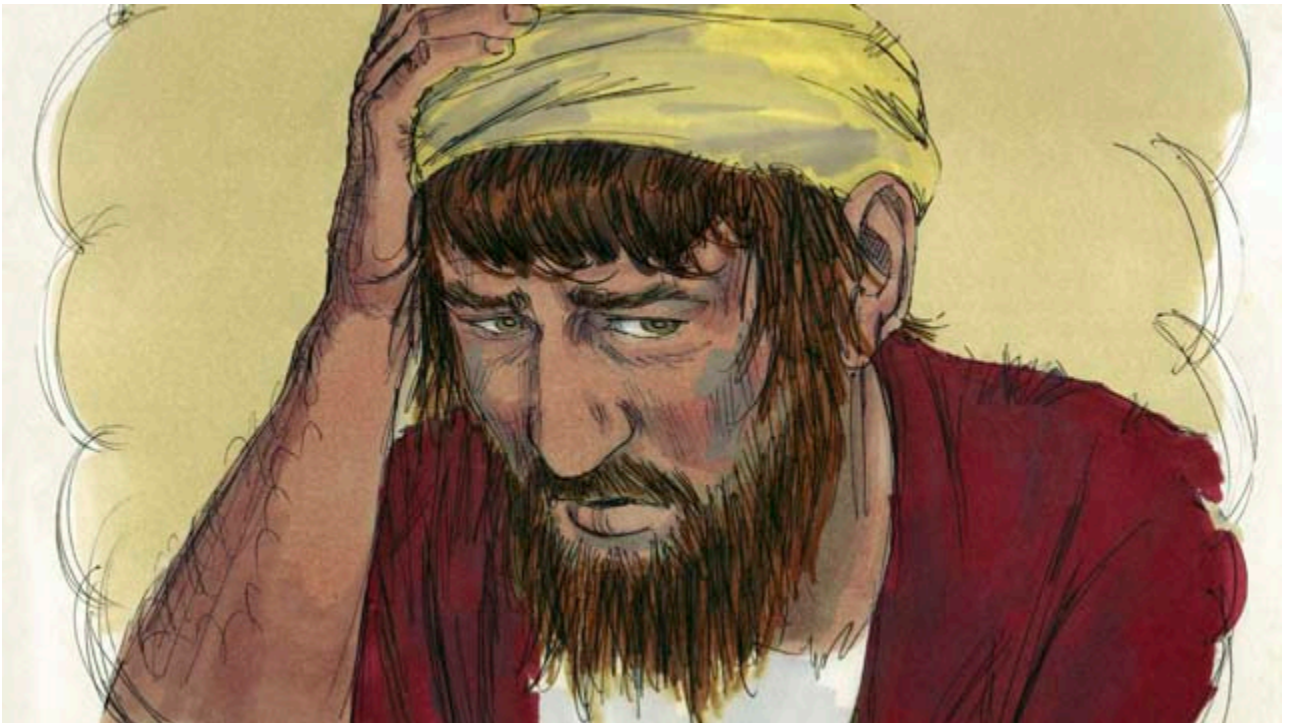

چی یی دَنویرَدَه کی گچَه زوئِه هر چی یی شی کی هست به گَرْدَش جَم کَرَدَه ئو دِییر دورَه مملکتی شَه ئو اوئَمَش اَشْتَن هستی گَناخینه زندگی یی نَه بَر باد دوئِه.

چیئی نگدشته کی برگه قطی آ جگایی کا کی آ زوئه اوئه به دگنسته ئو چہرا دہ پولی خُراک ویگتہ را نی نَبہ. هَمخوئی ناچاری را تنخا کاری کی به کا بزوی یَنہ خوچارنستہ نہ مخشول (مشغول) آہہ ئو آنہ درمندہ و آنشتا بہ کی خومون خُراکی نہ آشتن لَوہ سیر آرکری.

آخر ای روزی گجہ زوئه بشتته وائہ: «آز اییا چیم بگرد؟ چمن ددہ ختمتکارون هَمهگلہ را اندازه کافی قَدَر خُراک هریدہ را هستہ، ولہ از اییا کا آنشتایی بمرديم. پس آشتن ددہ ور آمگردست و به کا بخاشتیم کی از نی چہ ختمتکارون کا آبوم.»

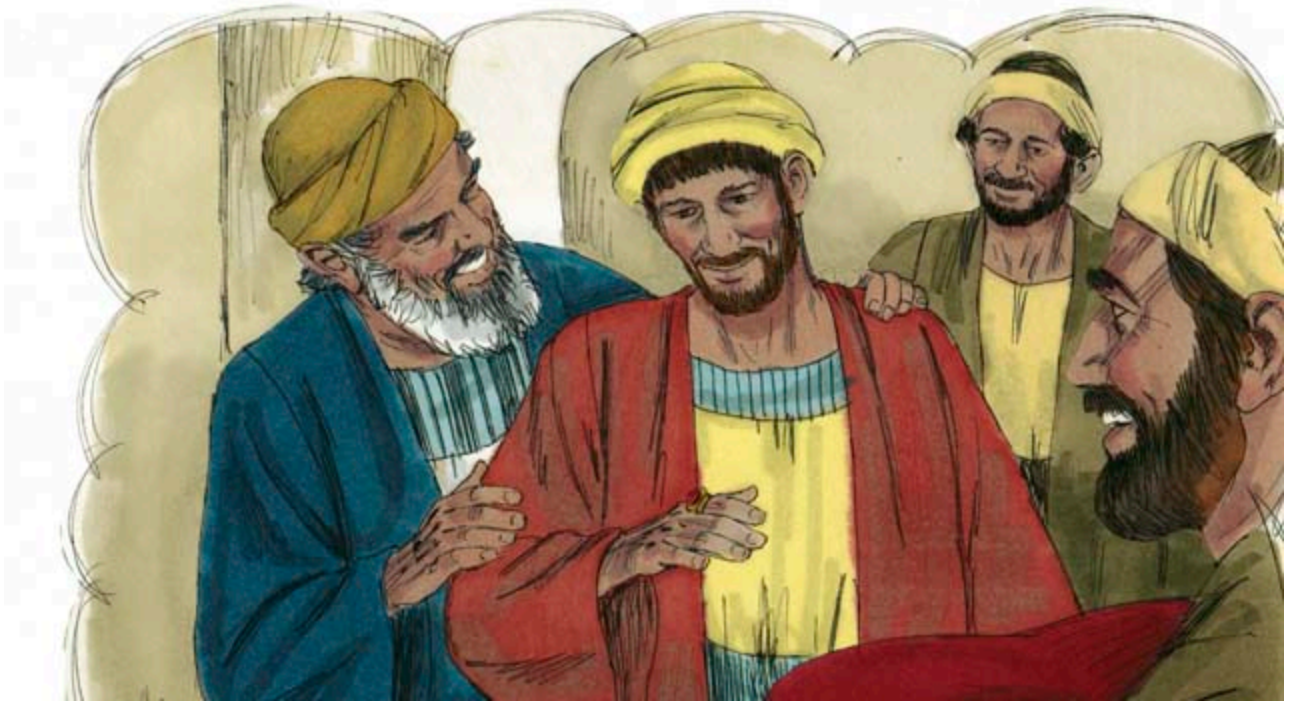

آشئن دده گه طرفی را رادگنسته. هله گه کا دور به کی چه دده آوینده ئو دلش چه را سوته ئو تندتند چه طرفی را وبریته، اش ور آگته ئو ماچش آگرده.

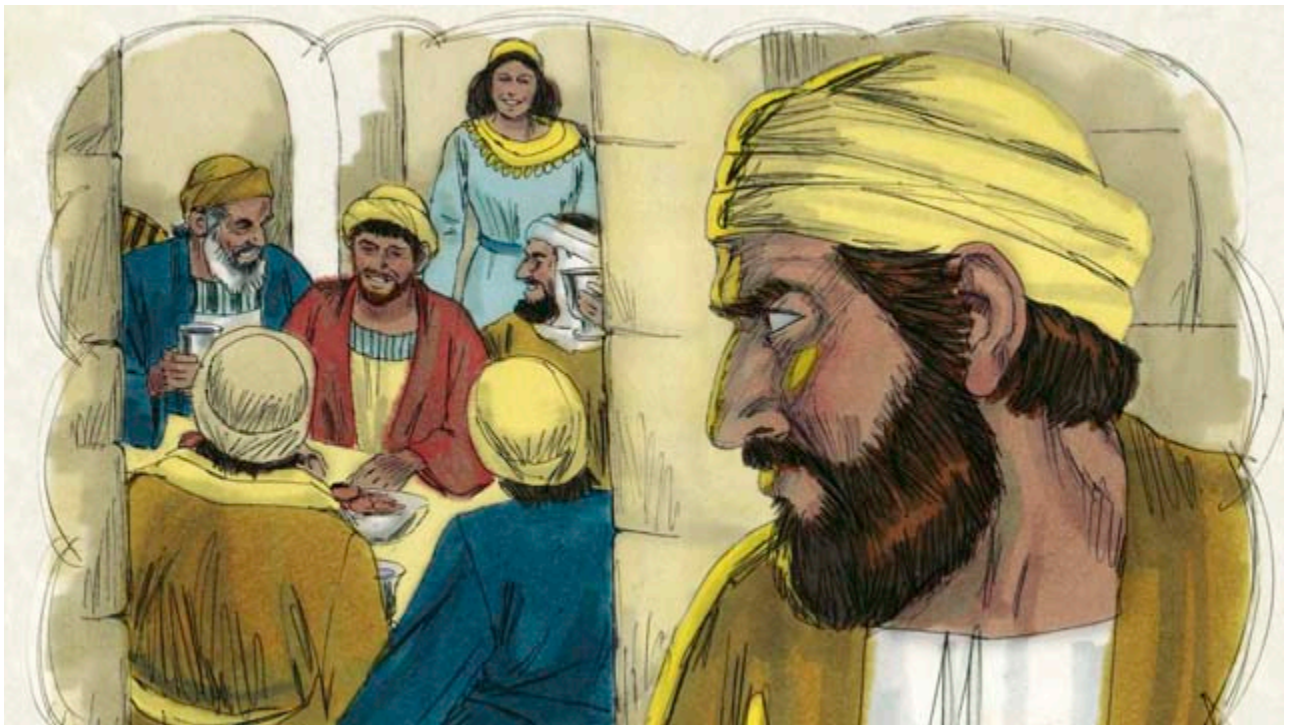

زوئه آشئن دده واتته: «دده، من نیسبت به آشئن و خدا گناخه گرده ئو ده شایسته نیم کی آشته زوئه بویوم.»

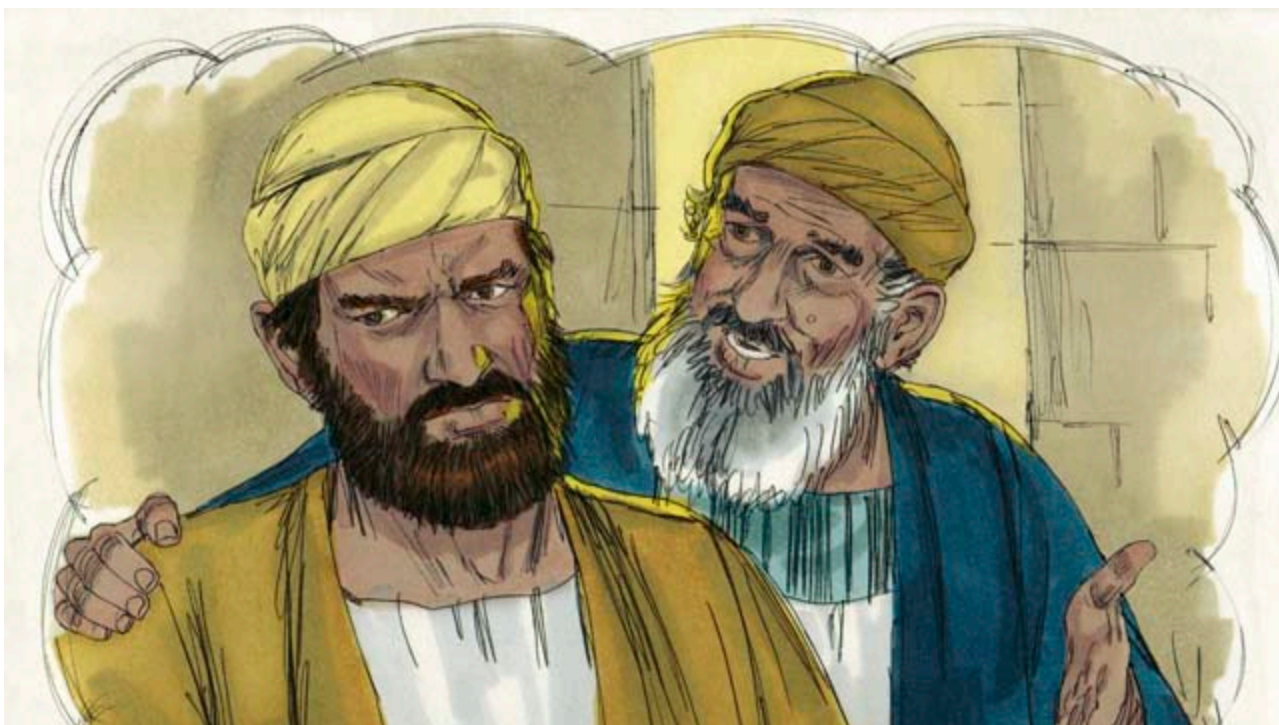

ولی چه دده خدمتکارون ایله نه واته: بیوریجه نو گه کا لپ چاگه پرتالی بوئره نو چمن زوئه جانی کا دگره. ایله انگشتله (انگشتیری) چه دستی کا نو ایله پاقب چه پا کا دگره نو ایله پروارییه مونده بوئره سر آبیژه تا جشن بیگرم و شادی بگرم. چون چمن آم زوئه مرده به نو ایسه زنده آبییه. ژون آبه به نو ایسه آم تازمیه وینده.»

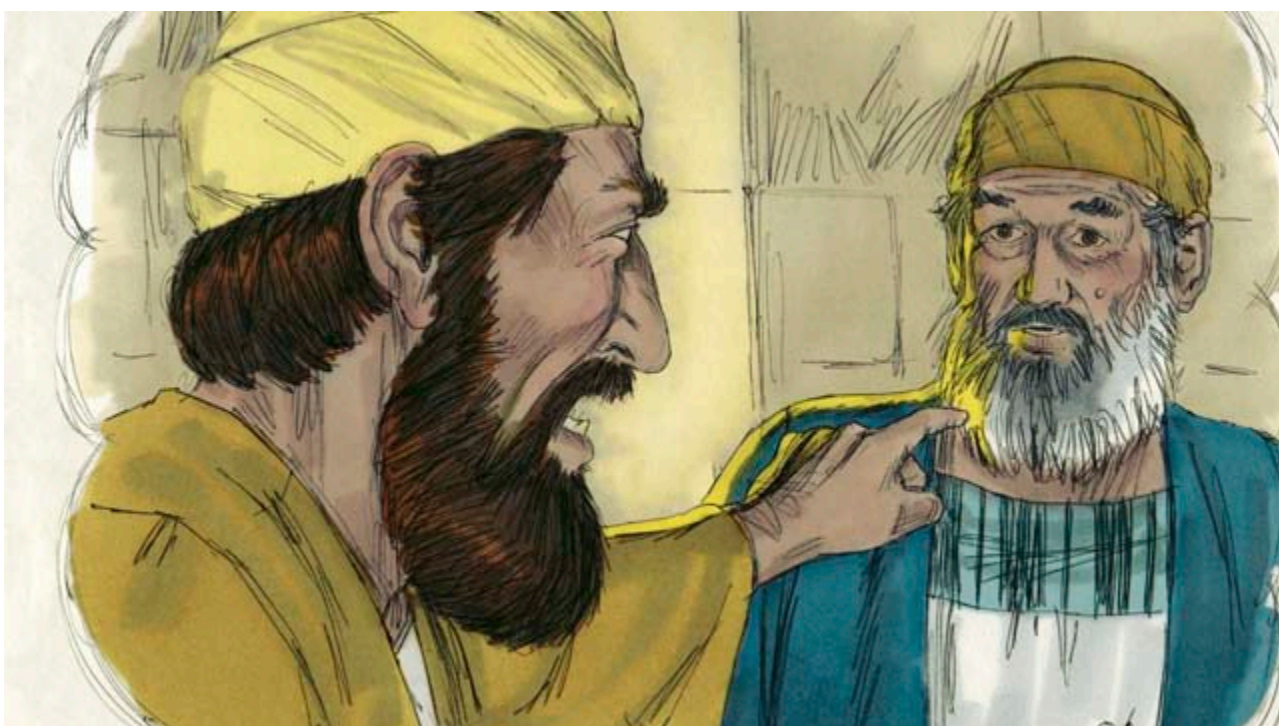

امون گردی یالهجشی گته. چیبی دویرده نبه کی یالهمزوه کی بجاری کا گه را اگر دسته به، سازی سس و دوش و آوازش درسته نو کونجکاو به کی چه تفاقیه دگسته.

وختی یالەزوئە سەرآگنستە کی آم شادی چە برا اگر دسێه را ئە، هەرسی گنە و نپیسشە گە دسۆ. ددەش آمە سەرا ئو بە کاش خاخش گەردە کی با بە گە ئو قانقلی کا شیرکت بکرو، ولە آبی آشتن ددە پیستە رد گەردە.

یالە زوئە آشتن ددە واتە: آم چەن سالی م گرد بفاداری ئە رە بە تە ختەمت گەردە! هەرگزم آشتە دستوری کا سەریچی نەگەردە ئو آم مەنتی گردی کا حەتا ایلە بزمەکوڵەر نی بۆن دوئە نی تا بشام آشتن رفقون نە جەش بیگم. ولی آشتە آم زوئە، آشتە ئرووش آشتن گناخی نەرامون نە بر باد دوئە ئو ایسە اگر دسێه گە، پرواریبە موندەمون چاکەگەڵەر چە را سەرابێردە تا ایلە جەش برپا بگری.»

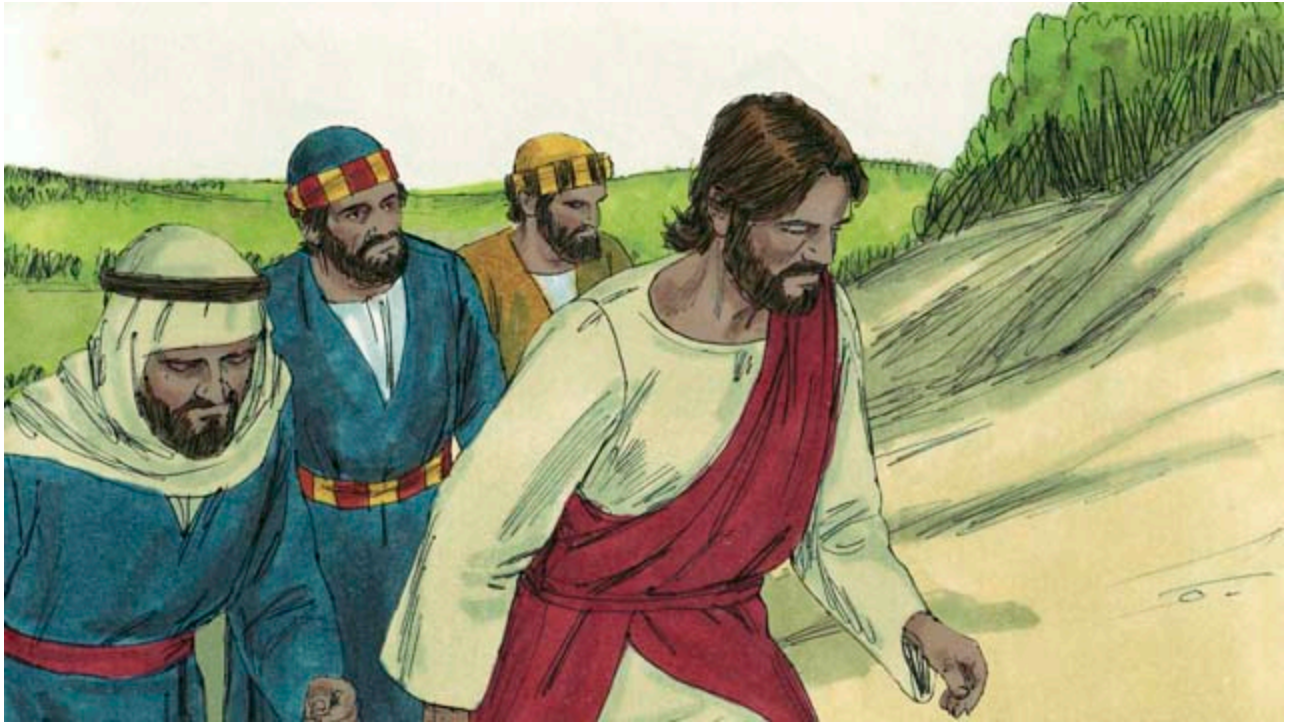

دَدَه جَوَاب دَوْنَه: «زَوْنَه مَه، تَه هَمِيْشَه چَمَن وَرِي كَاش وَ هَر چِي مِي هِسْتَه اَشْتَهَنَه. وَلِه بَهْتَرِيْن كَار اَمَه كِي اَلَان جَشَن بِيْگَرَم وَ شَادِي بَكَرَم، چُون اَشْتَه بَرَا مَرْدَه نُو زَنْدَه اَبَه، زُون بَه نُو پِيْدا اَبَه.»

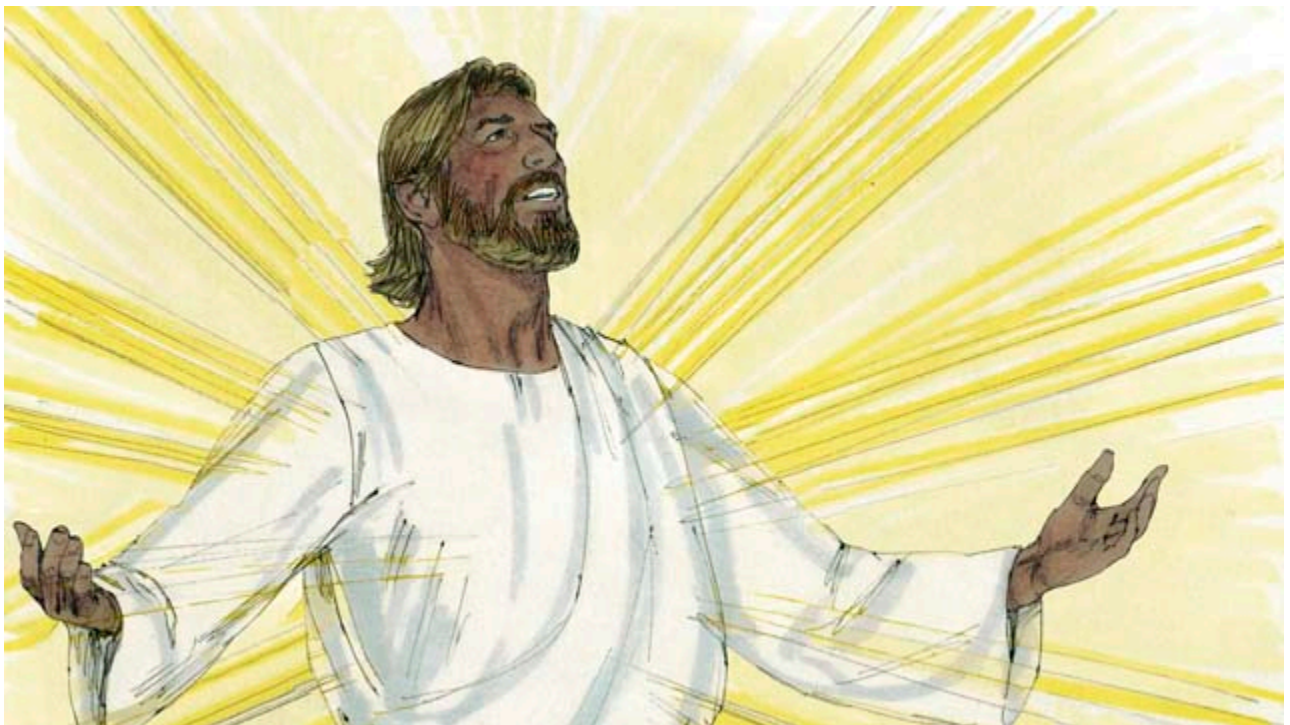
گَرِيْسْتَه بَه نَقْلِي مَوْقَدَّسَه كِيْتَابِي كَا: لَوْكَا اِنْجِيْلِي ١٥ مَه فَصْل ١١ تَا ٣٢ مَه اَيَه پَه.

۳۶. مَسِيح سِيْمَا دِييَر جُور آبه

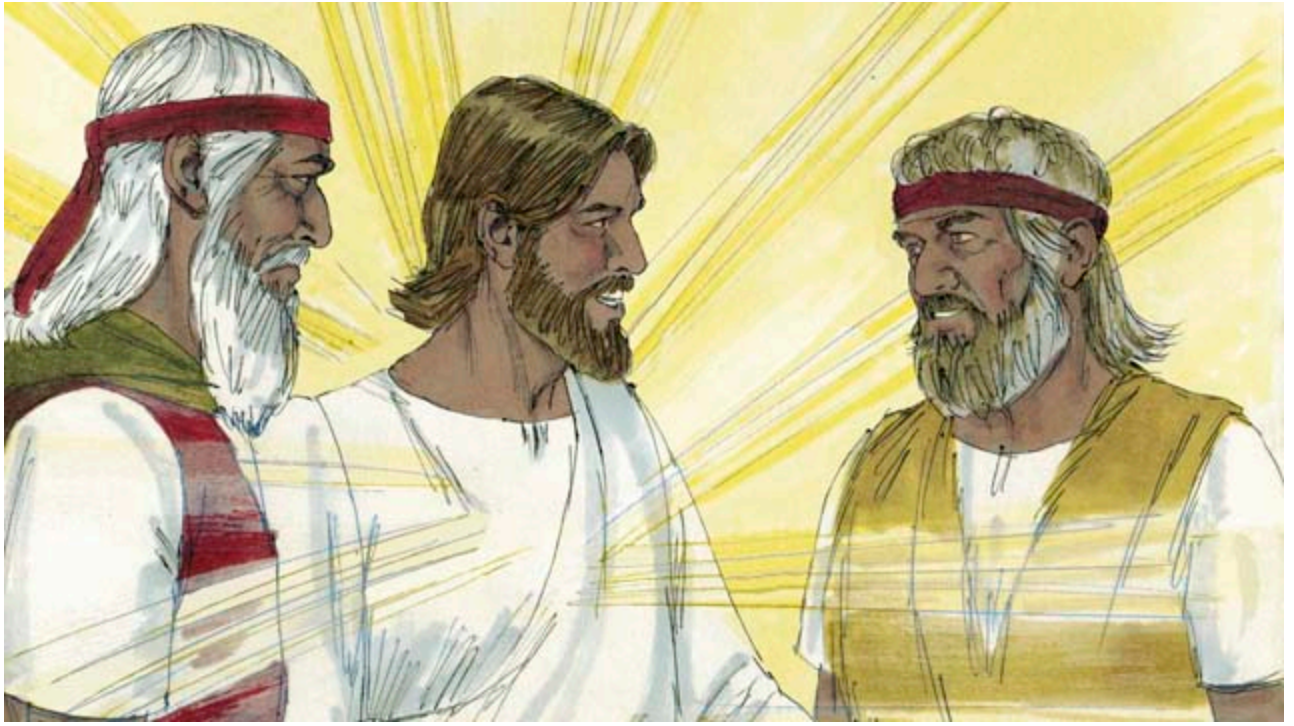

ای روزی عیسی سہ نفر آشتن شاگردون کا ینہ پترس، یعقوب و یوحناش پگتہ ئو بلندہ کوی سر بردہ تا یندہ نہ دوا بگرون. (یوحنا کی عیساں (عیسی ش) تمید (تعمید) دوته، دبیر شخصیه)

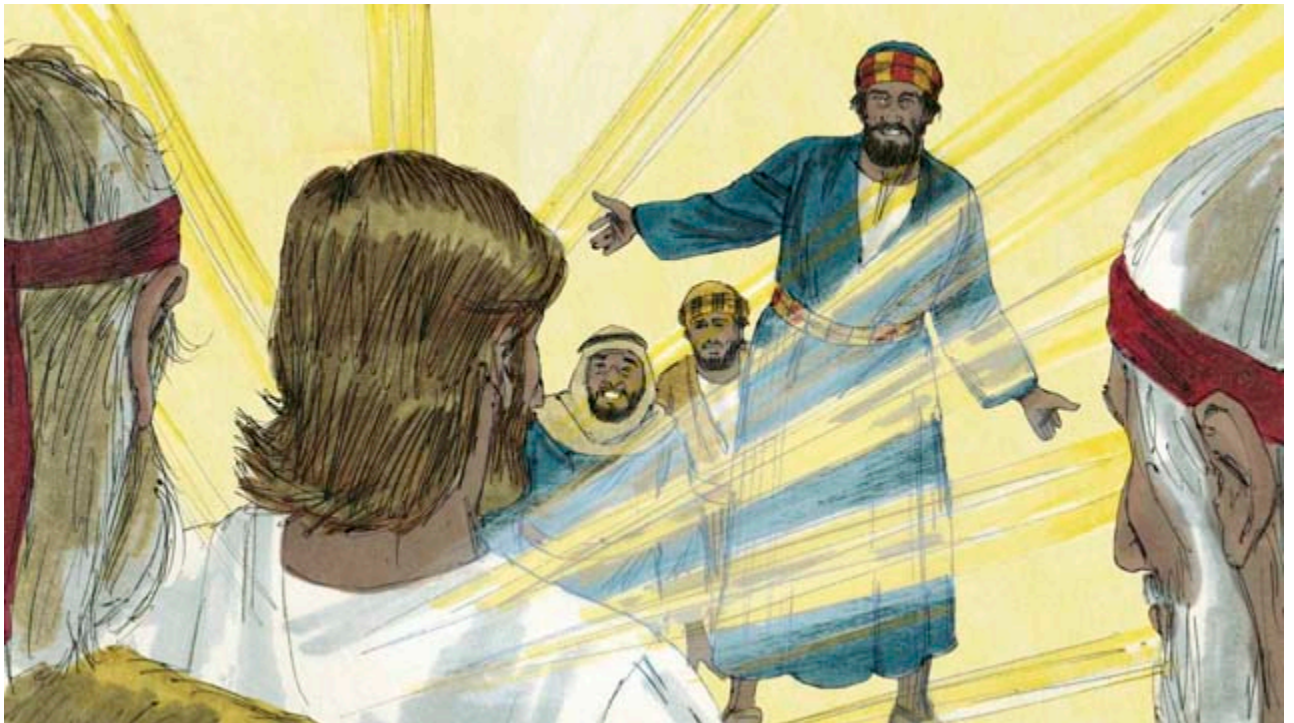

دوا گردہ را، عیسی دیم آفتاوی شار روشن آبه ئو پرتالش نوری شار ایسی آبه. جوری ایسی آبه کی زمینی سری کا چہ شار پیدا نییب.

دوملہ موسیٰ نو ایلیا پیغمبر ظاہر آیین۔ امِ مَرِدہ چن صد سال امِ ثفاقی بہ نہ رَمینی سَری کا زندگی اُگرین۔ اُمون عیسیٰ نہ چہ مَرِدہبارہ کا گہ زویٰ نہ اورشلیمی کا ثفاق درگُست، گف ژہ۔

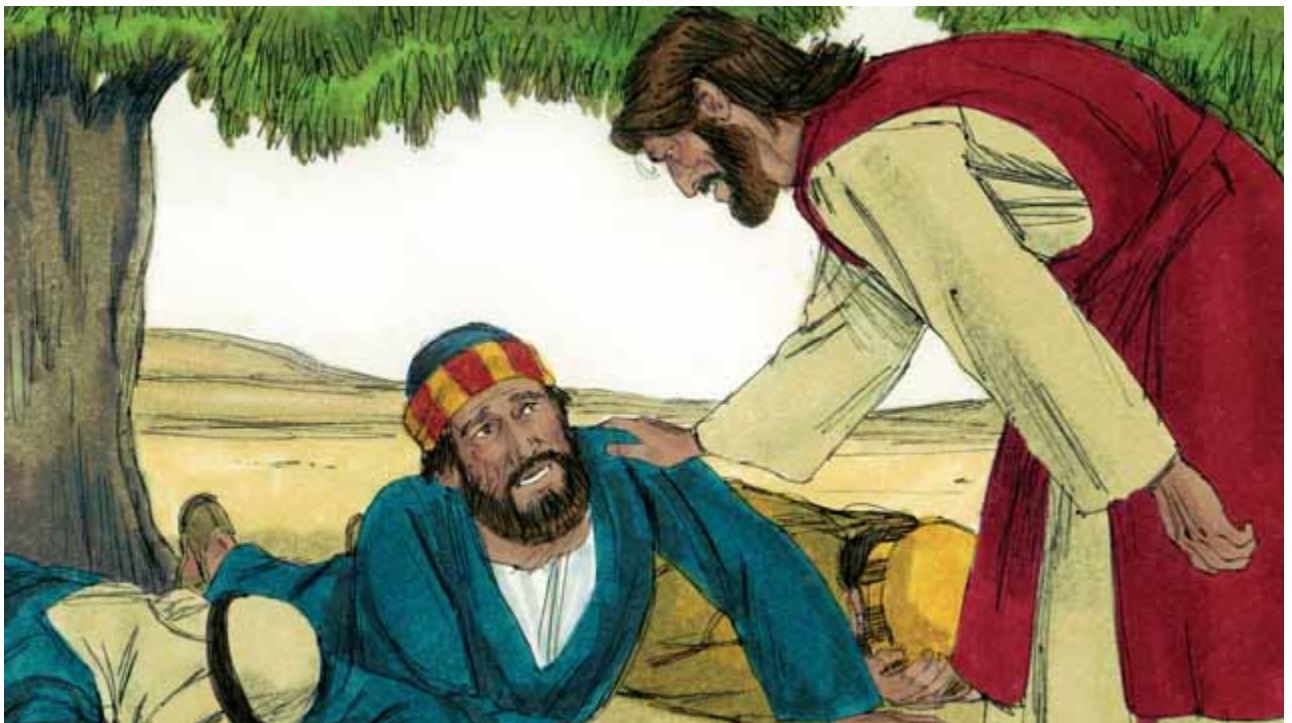

وختی کی موسیٰ نو ایلیا عیسیٰ نہ گفژکا بین، پترسی عیسیٰ نہ واٹہ: «چہ چاکہ کی اُمہ ایلامون۔ ایجازہ بَدہ سیہ گلہ سایہبان سای اکرَم؛ ایلہ تہ را، ایلہ موسیٰ را نو ایلہ نی ایلیا را.» پترس نَزونی کی چہ کا واٹہ۔

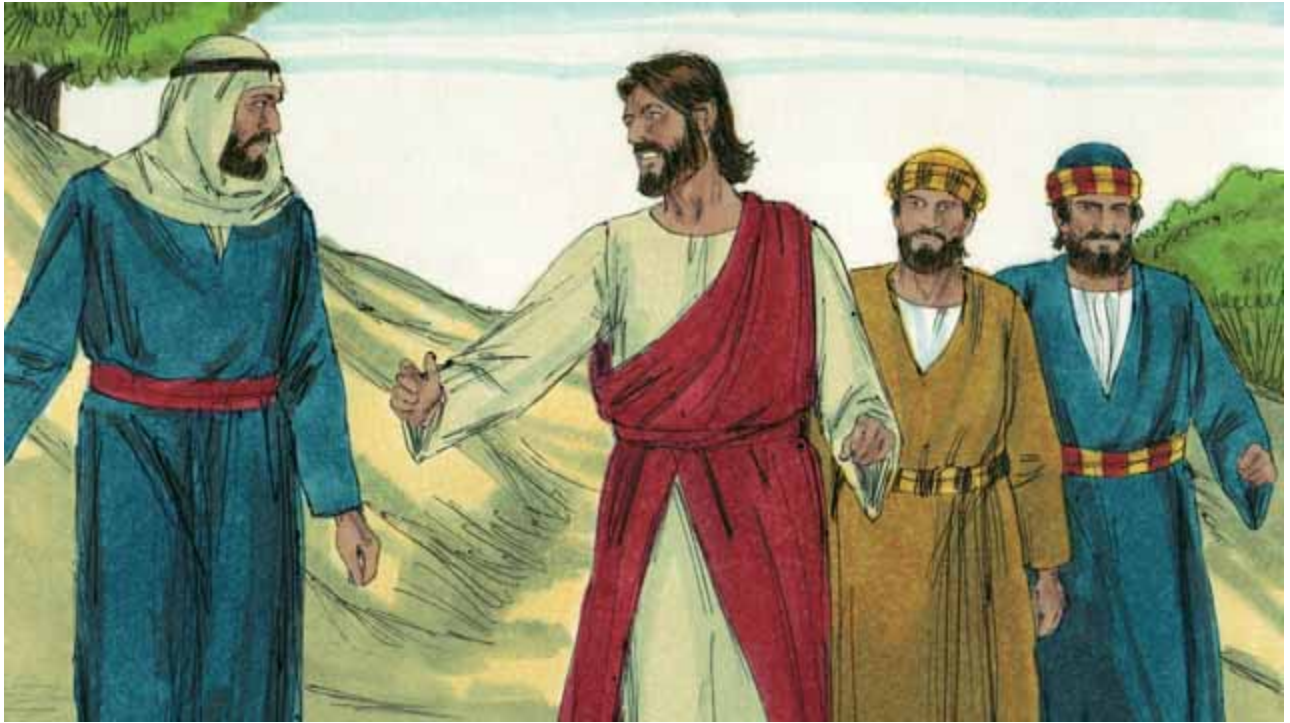

هَلَه پترسی گف تَمون اَبه نَبه کی سواژنه خری جبر امه ئو ایش گتین و چه دلّه کا نیدایی امه کی: «امه چمن عزیزه زوئه کی به کا خوشنودیم. چه گفی گوش اکره.» سیه گلّه شاگرد و یگنستین زمینی سر.

عیسی دَسْت نوئه چمون سری کا ئو واتشه: «پیه ئو مَترسه» وختی ایه آم وَر ا وری دبیشترین، عیسی کا غَیرز دبیر کسی شونی اوئه نوینده.

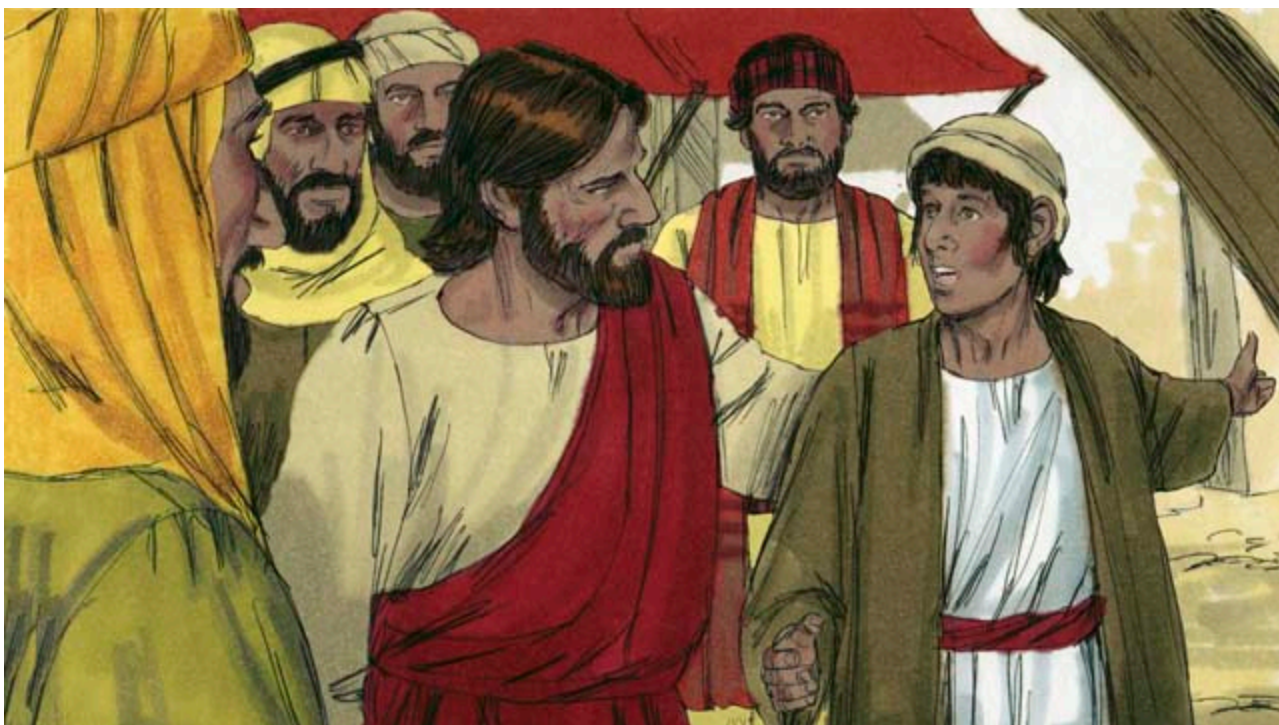

عيسى ئو آسيه گلّه شاگرد کو جيري را ويگر دستين. آماقه عيسى بمون واته: «ايسه آچيبي كي ويندروئه كسي را مواجه. از زوبهزو بمرديم و هني زنده آمب. چه به دوم بشارون دييرون را واته كي چيچي رون وينده.»

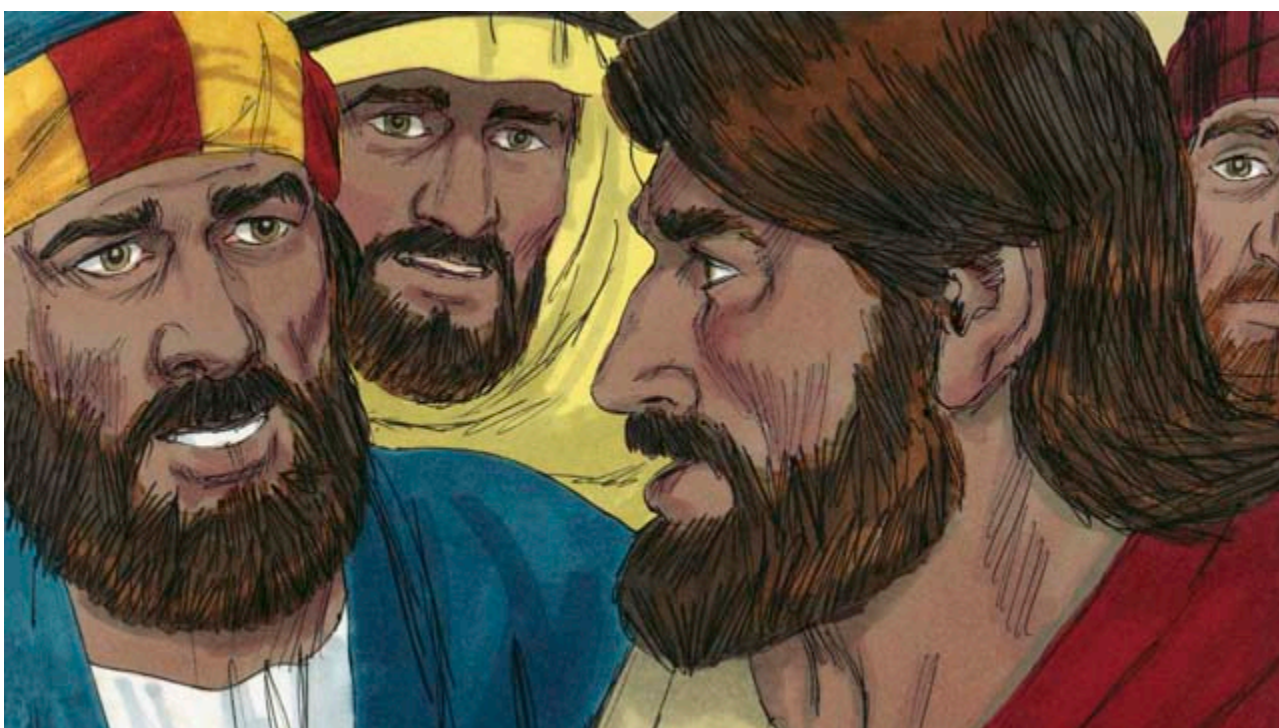
ويگرسته به نقلی موقدسه كتابی كا: متی انجیلی ۱۷ مه فصلی ۱ تا ۹ مه آيه په، مرقسی انجیلی ۹ مه فصلی ۲ تا ۸ مه آيه په، لوقا انجیلی ۹ مه فصلی ۲۸ تا ۳۶ مه آيه په

۳۷. عیسیٰ ایلعازری زنده آرگرد

مردی هست به چه نوم ایلعازر به، چه ده خالا مریم و مرتا، عیسی نژک و صمیمیه رفیق بین. ای روزی، عیسی مسئه کی ایلعازر خیلی مریضه. وختی عیسی ام خبر مسئه، واتشه: «ام مریضی آبی نییه گشت بلکه خدا یالگیری یو جلال بیی کا دییری مون را ملومه بب.»

عیسی با ام کی بمون نه خش به، ده روزنی آ جگایی کا کی هست به؛ منده. ده روزی به دوم عیسی آشتن شاگردون نه واته: «پزه یهودیه اگر دم.» وله شاگردون واته: «هم چن روز چیمی به نه به کی یهودیه آدمون پیسته نه بگشون!» عیسی جوابی کا واته: «چمه رفیق ایلعازر خنه و از بسی آبی پگم.»

شاگردون عیسی جواب دوئہ: «خداوندا، اگم آختہ، پس سای آرب.» ھلادی عیسی روشن روشونی تہ واتہ: «ایلعازر مردہیہ. شادیم کی اوئہ نبیم تا شمہ بَشائہ بَمَن ایمون وریہ.»

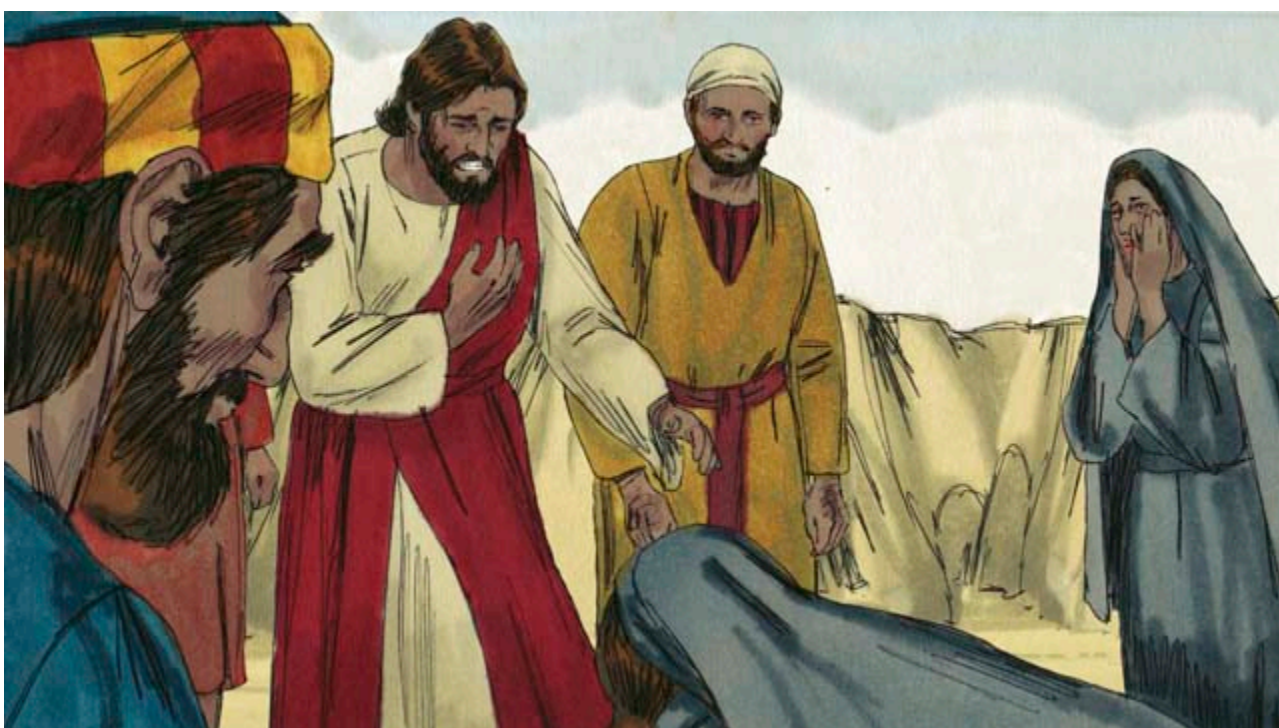

وختی عیسی آ شہری کی ایلعازر اوئہ کابہ زندگی کردہ دَرستہ، چار روز ایلعازری مرگی کا دیوردہ بہ. مرتا عیسی تہ آوایی شہ و واتشہ: «چَمَن سرور، اگم اییا بَش، چَمَن برا نَمری. ولہ مرا ایمون ہستہ کی ہرچی تہ خدا کا بپییا بتہ بَبخشتی.»

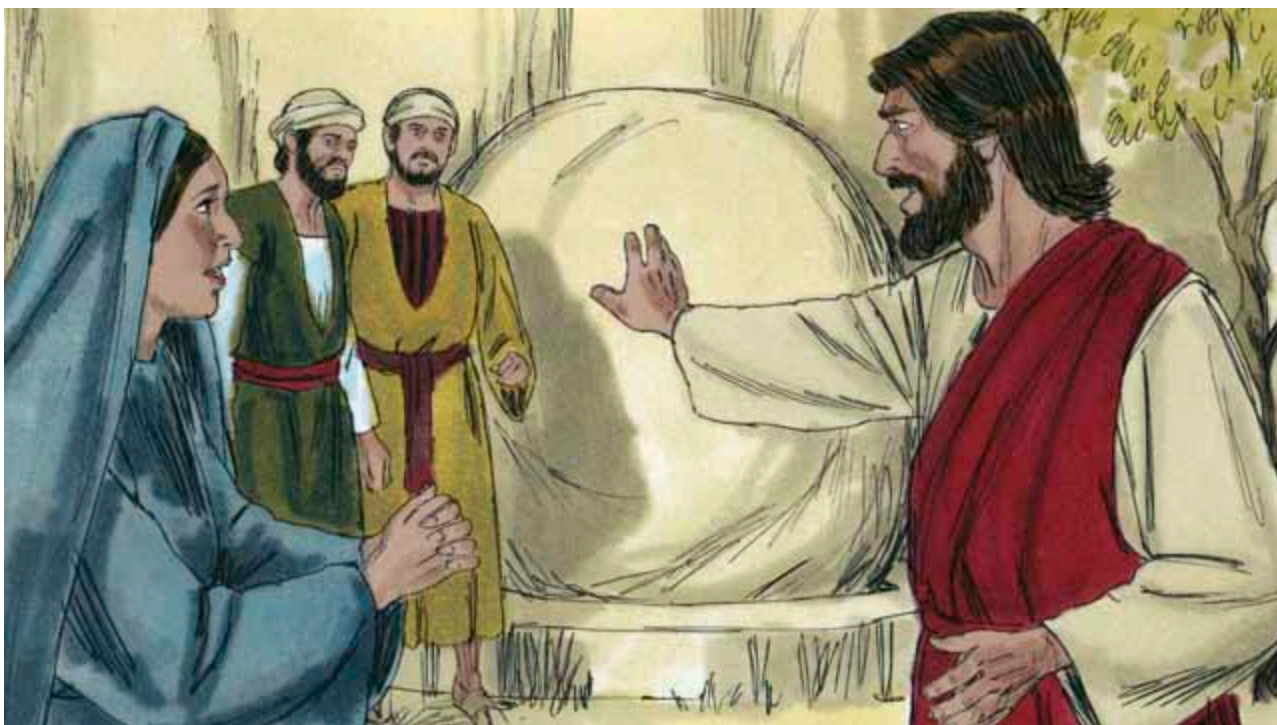

عيسى جواب دونه: «قيامت و زندگى آزيم. هر كسى بَمَن ايمون بوئرو حَتّا اَكَم بيمرو نى هنى زنده آرَب. هر كس بَمَن ايمون بوئرو هرگز نَييمرد. آيا چَمَن اَم گفير ايمون هسته؟» مرتا جواب دونه: «بله اوستاد، مَرا ايمون هسته كى ته مسيح، خدا زونهش.»

دومله مريم عيسى وَر دَرَسْتَه ئو چِه پايَن دگنَسْتَه ئو واَتَشَه: «چَمَن سَرور، اَكَم ايبا بيش چَمَن بَرا نيمرى.» عيسى بَمون كا دَپَرَسْتَه: اَرُون كييارَه چال گرده؟» اَمون جواب دونه: ايله قبرى كا. په ئو بيوين.» دومله عيسى بَرَمَسْتَه.

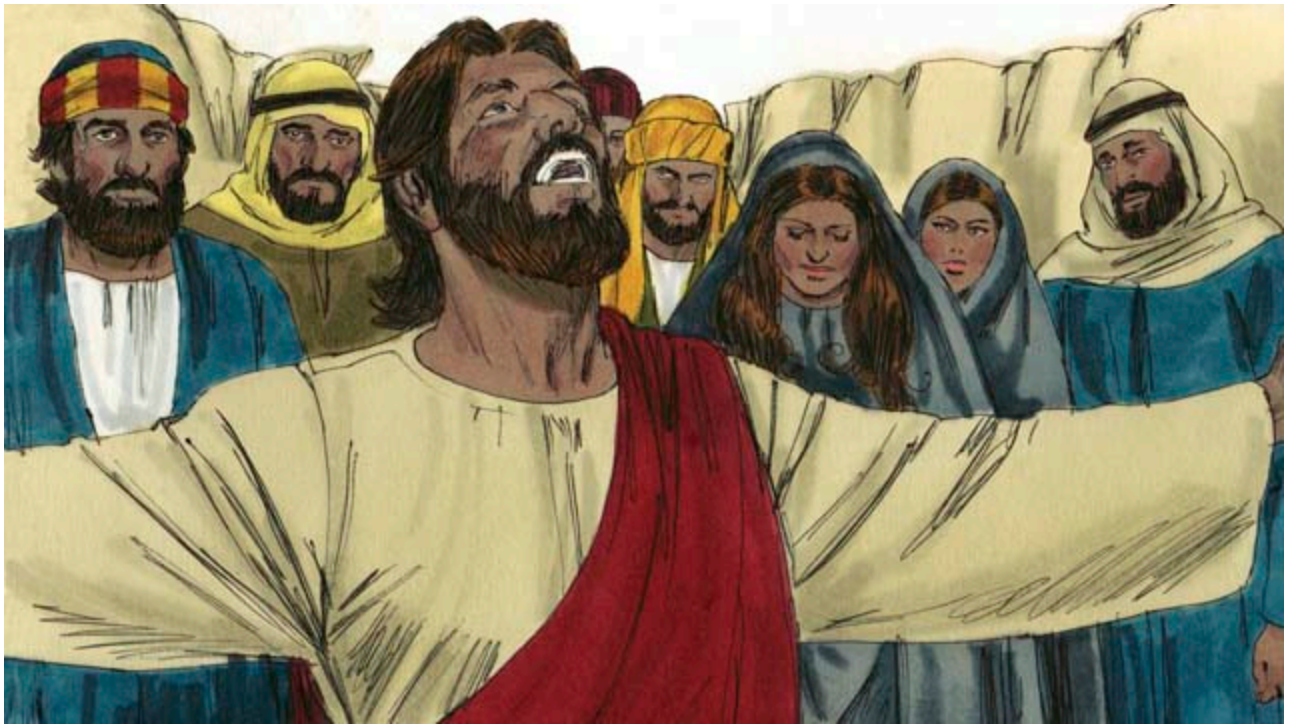

ایلعازری قَبر ایلَه غار به کی یالَه‌سَنگی شون چه گوی نه کا نوئه به. وَختی عیسی قَبری وَری دَرَسْتَه بَمونش وائَه: «سَنگی کنار بَرْنَه!»
 وله مر تا وائَه: «چار روز چه مریده کا دَوِیَرَدَه. اَلان ده چه جَسَد بو دَگَنسْتَه.»

عیسی جواب دوئه: «مَگم نَوائِمَه اَگم بَمَن ایمون بو آری خُدا جَلالی بَویندیش؟» بِنابراین اَمون سَنگ کنار ژَه.

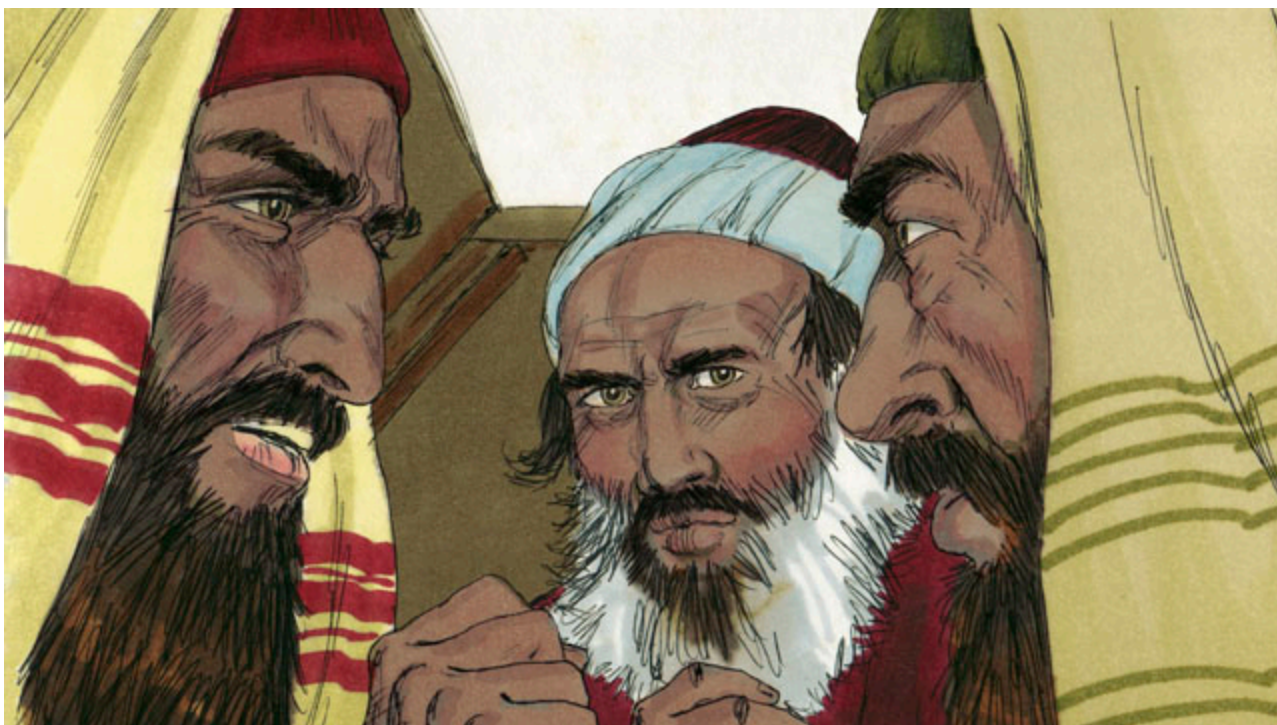

آماقہ عیسیٰ آسبونی دیپیشٹہ ئو واتشہ: «دَدہ، کام تْرا شْکر گردہ گہ کاش چَمَن سَسی دَرَسْتہ. بَموستیم کی ہمیشہ چَمَن سَسی گوش آشہدا، ولی آمی مَردومی خوئیَم واتہ کی اییان، تا ایمون بوئَمرون گہ تہُتہ مَن آدوئہ.» دوملہ بَلندہ سَسی تہ فرماییشش گردہ: «ایلعازَر، پَہ سْرا!»

ایلعازَر، در حالی کی چہ گَفَن چہ جانی کا پِشٹہ بہ، قَبْری کا سْرا آمہ. عیسیٰ بَمون واتہ: «آبی آگَرہ تا بْشا پیرِدہ.» یہودی-مون کا خِلی-مون کی آم ویندہ، عیسیٰ-شون ایمون وَرَدہ.

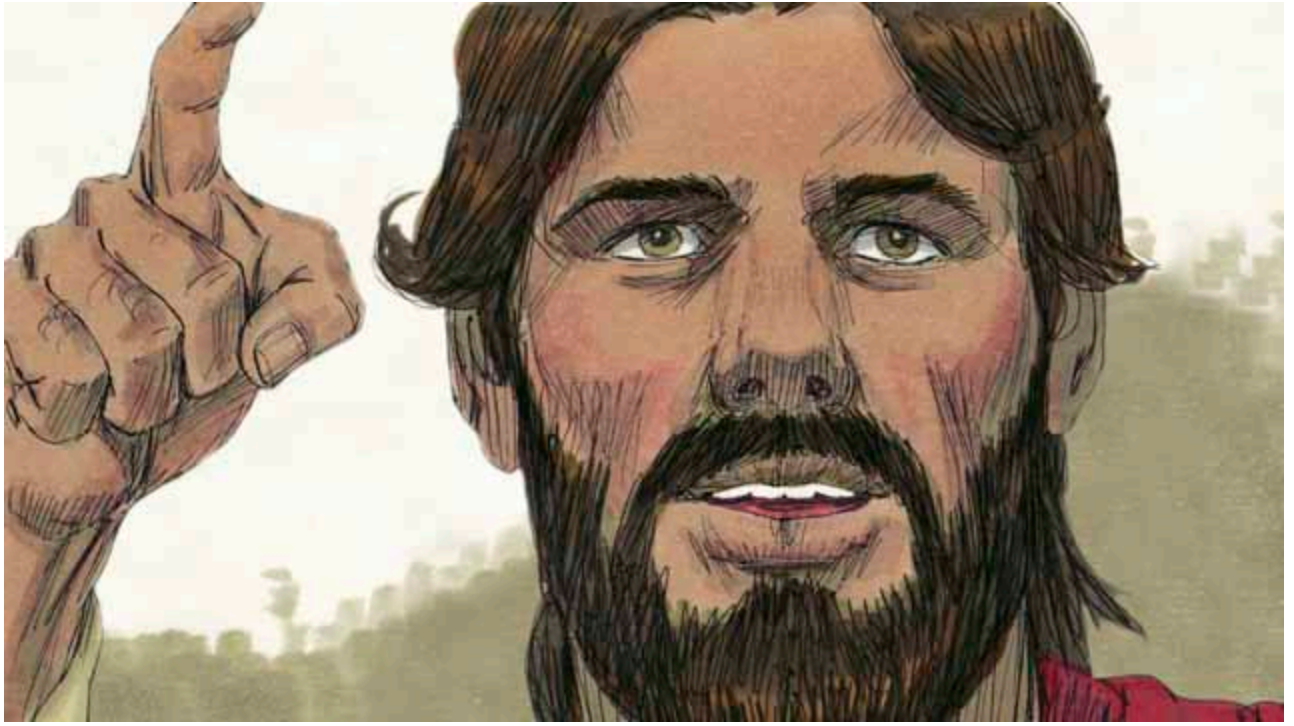

وله مذهبیه یالون پخالتی کرده، ینده داوره گرد آیین تا عیسی ئو ایلعازری گشته را نخشنه بگشون.

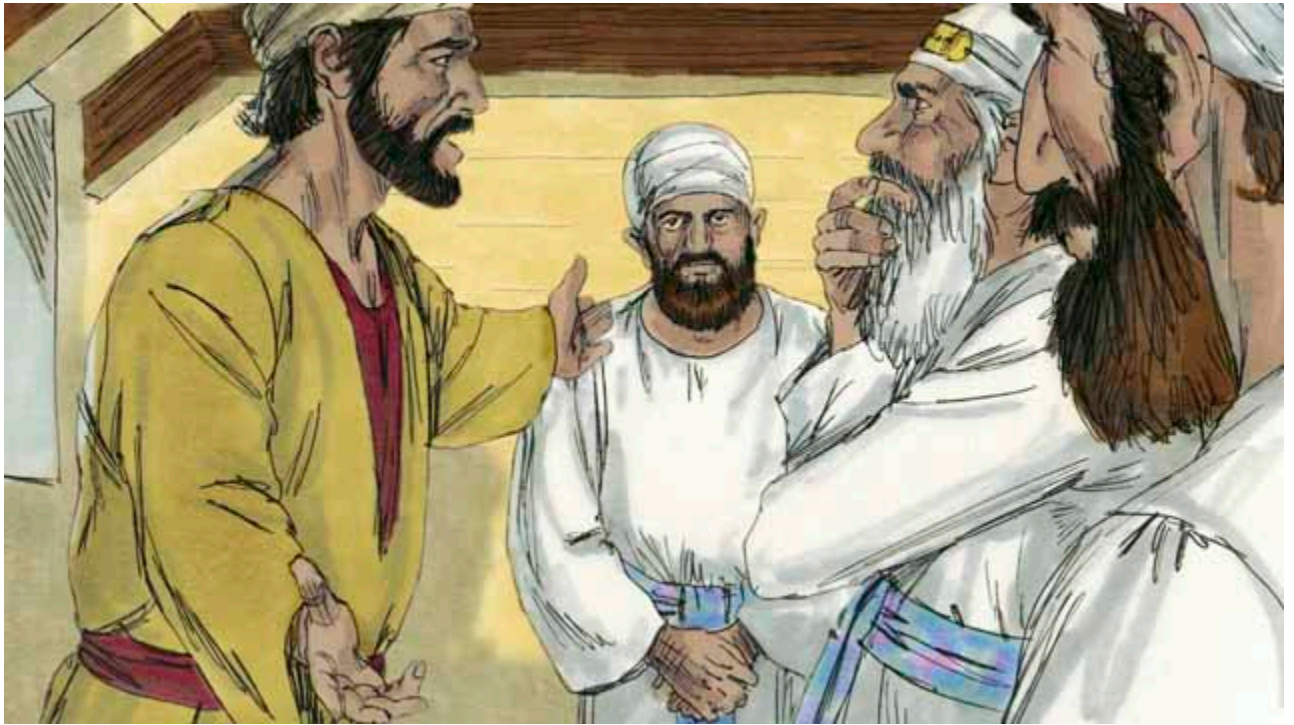
گریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: یوحنا انجیلی ۱۱ مه فصلی ۱ تا ۴۶ مه آیه په

٣٨. خِيَانَتَ بَه عِيسَى

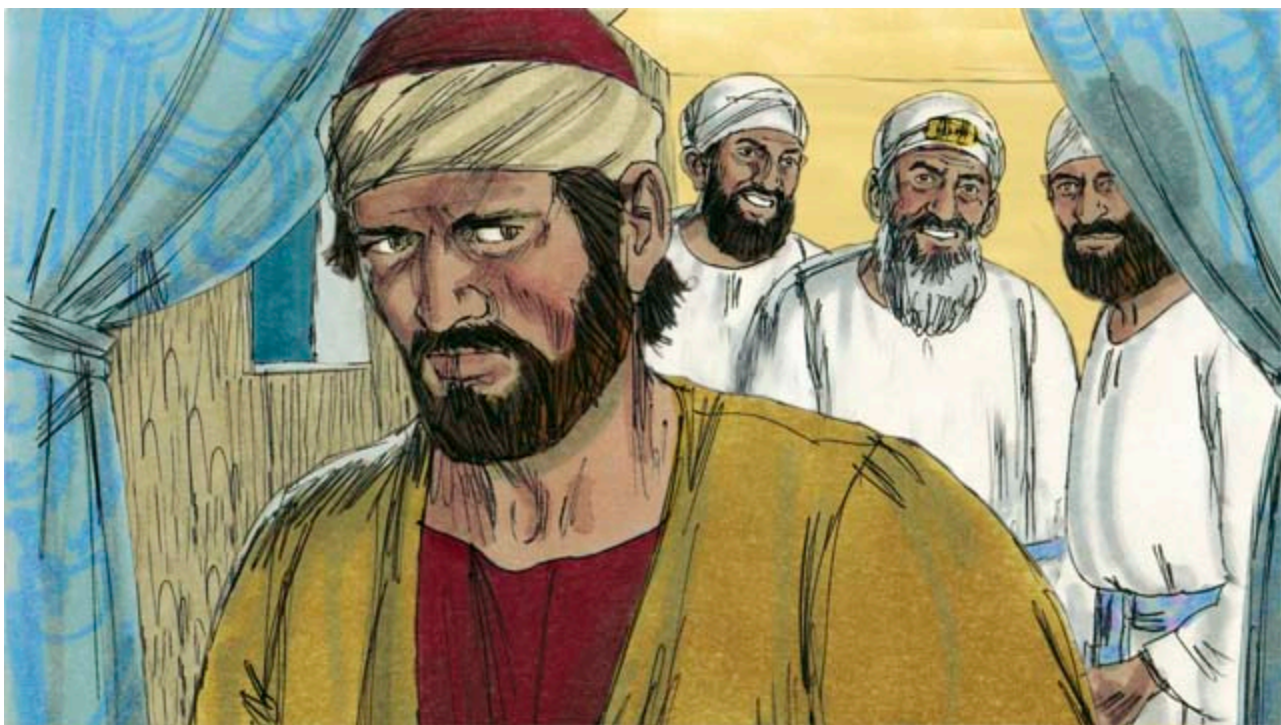

یہودیہ ہر سال، پسحہ عیدی جشن اُگرتن۔ ام جشن، ویر آوری بی بہ کی چٹہ خدا صدها سال نہ کا، چہمون ددہیش مصری بندگی کا نجات دوئے بین۔ نزیکہ سہ سال عیسی گردی مو عبطہ و تلیم دوئے شور و گردہ بہ دوم، آشتن شاگردوئش واثہ کی بیستیشہ پسحہ عیدی بمون نہ اورشلمی کا جشن بیگرو۔ آبی ہمچونین واثہ کی اوئے کا رہ گشتہ بہ ب۔

یہودا عیسی ایلہ شاگردون کا بہ کی شاگردون گورو خزائدار بہ۔ ور ماقیمون نی ا پولی کا آزدی۔ عیسی و شاگردون اورشلمی درستہ بہ دوم، یہودا یہودی-مون یالہ کاهینون ور شہ نو پیشہادش دوئے عیسی جگا لا بدرو نو چہ عوضی پول ویکرو۔ آ زونی کی یہودی-مون رہبرہ، عیسی، مسیح ہشون قبول نی نو چہ گشتہ شون بیستہ۔

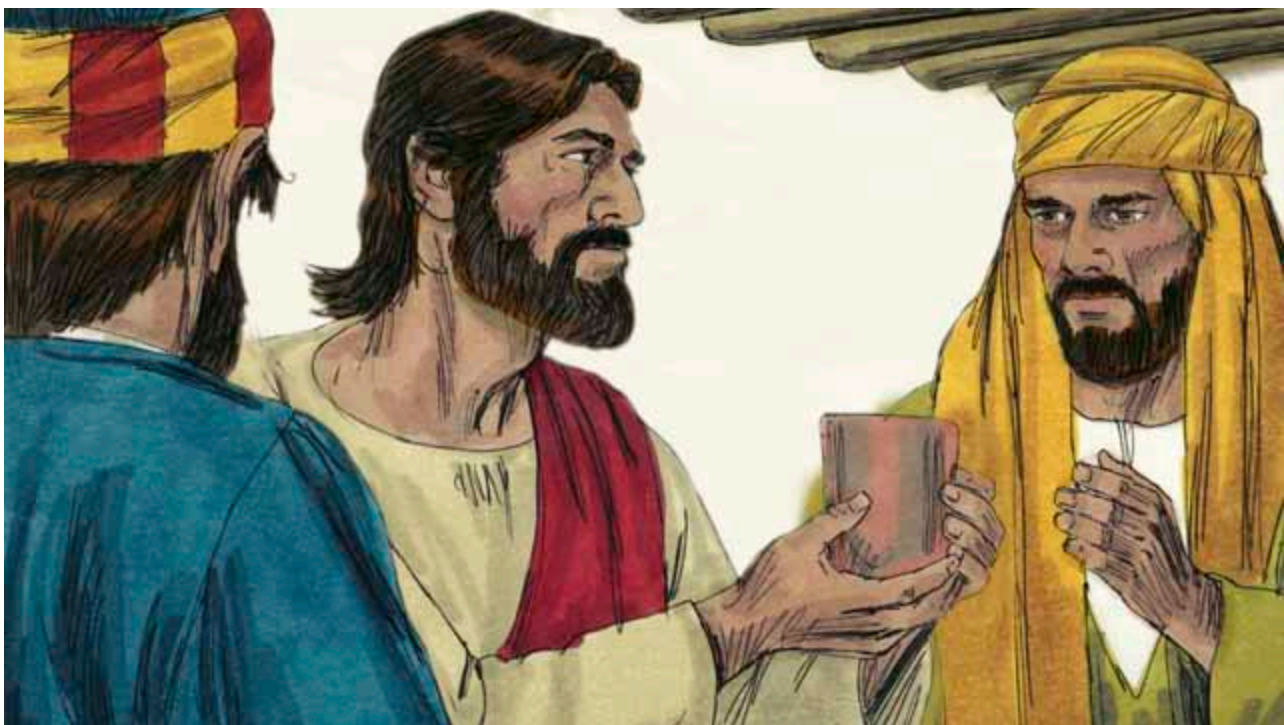

یہودی مون سرائیہ، یالہ کاهینی رَہبَرَتی نَہ، یہودا خِیانتی ئو عیسی بَمون ئویل (تحویل) دوئہ خوئی، بیی شون سی گلہ نَقَرہ اییہ سَگہ دوئہ. دوز ہہ جوری کی پیغومیزون نہبَہنَہی وائہ بہ. یہودا قَبول کردہ ئو پولش ویگتہ ئو را دَگنستہ. ہمَـلَد نہ کا آ ای وختی دوملہ بہ کی عیسی بَمون تَسلیم بَکرو.

عیسی اورشلیمی کا پَسَخہ عید آشتن شاگردون نَہ جَشن گتہ. پَسَخہ سوری ہریدہ را، عیسی نون فَلَہ کردہ ئو وائشہ: «ویگِرہ ئو بَرہ، آم چَمَن جائہ کی شَمہ را کارہ دوئہ بہ. آمی چَمَن یادی نَہ جَگا بوئَرہ.» عیسی اَنتہ وائہ کی چَمون خوئی جانی بَدای و جائش چَہمون را قَربونییہ بَب.

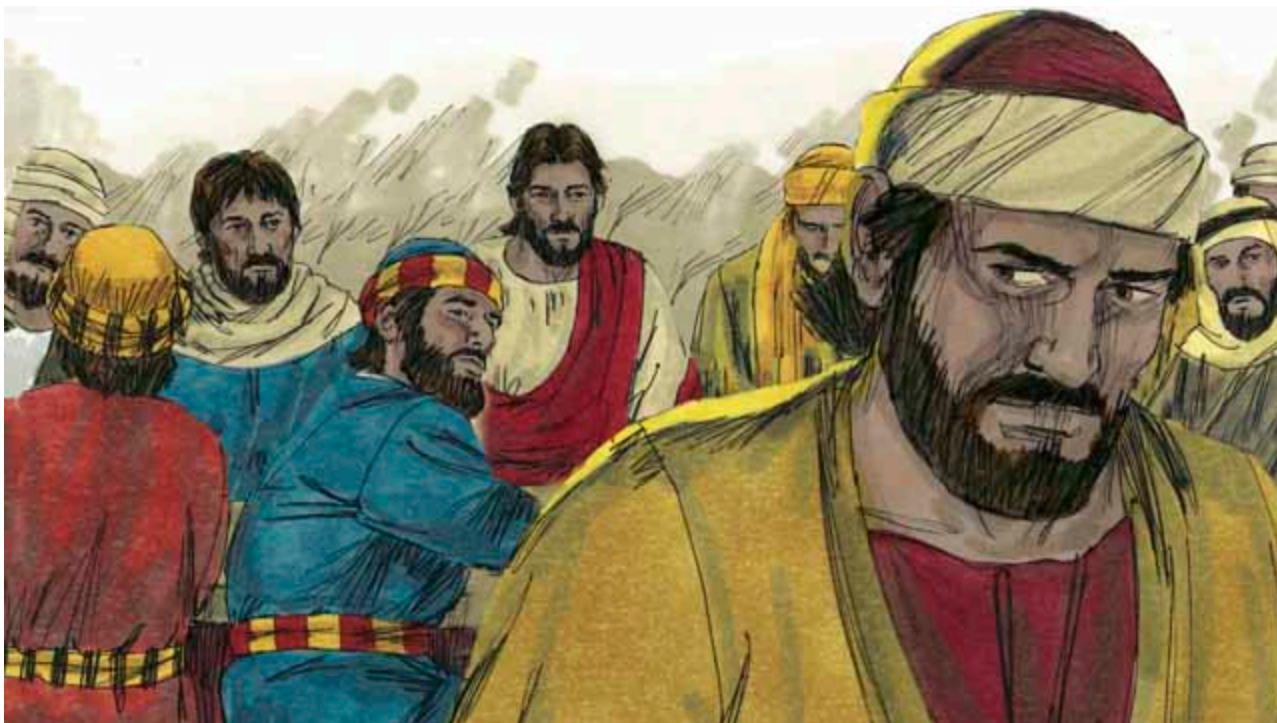

دوملہ عیسیٰ ایلہ شرابی جام گتہ ئو بمونش واثہ: «آم چمن خوئہ عہد جدیدی کا کی شمه گناخون بخشستہ خوئی ویرب، بیی کا پنجه. آم کاری دوملہ کا چمن پادی نہ انجام بڈرہ.»

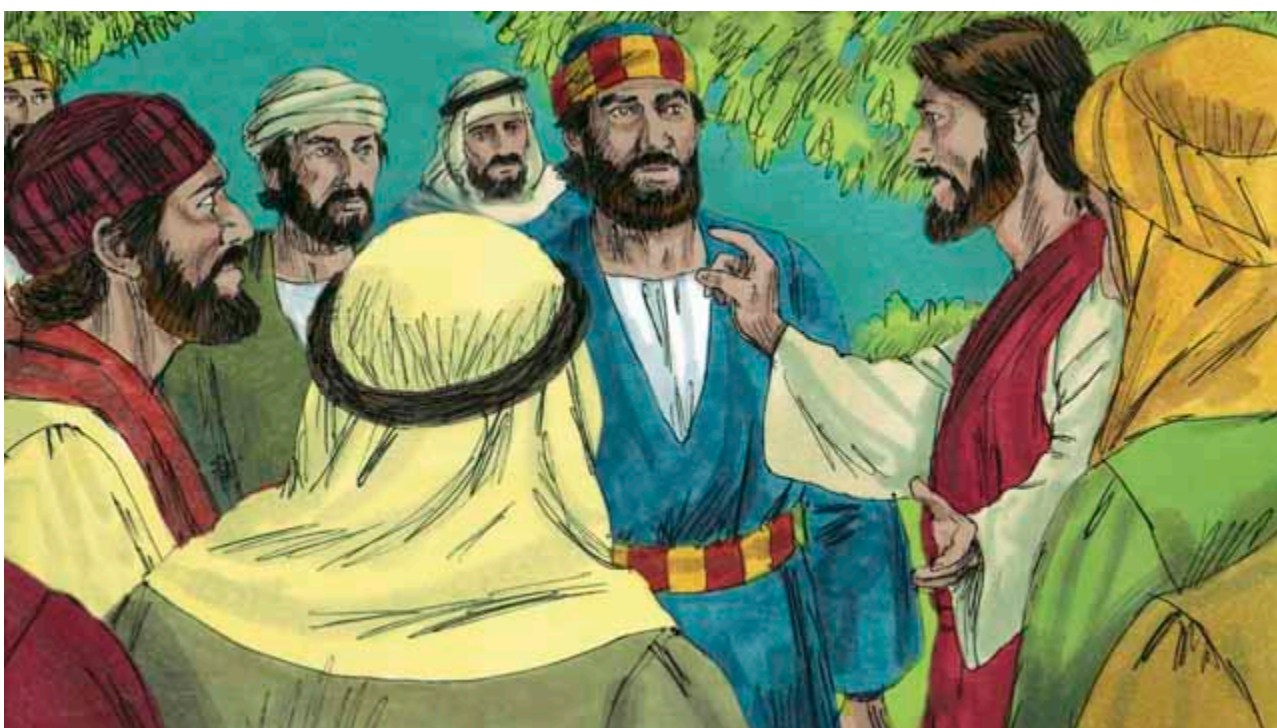

دوملہ عیسیٰ شاگردون نہ واثہ: «بشمہ کا ایللی بمن خیانتہ بگرد.» شاگردون تجیب کردہ ئو دپرسستین کی کییہ کی دست بہ آم کار بڑہ؟ عیسیٰ واثہ: «آبی کی آم لوقمہ بمن کا ویزگت، خیانتکارہ.» دوملہ نوئش دوئہ یھودا.

یهودا نونی پښته به دوم، شیطان شه چه دله. آ یهودیون یالون ور شه تا عیسی گته را بمون نه کامک بگرو. ام کاره گرد شوی را تفاق دگستین.

خراکی هرده به دوم عیسی نو چه شاگرده زیتونی کو (کوه زیتونی) طرفی را شین. عیسی واته: «شنا شمه گرد من تنخارون بشت. چون نوشته بیه: «شونه بزم و پیسه گرد پشون آشونین بب.»

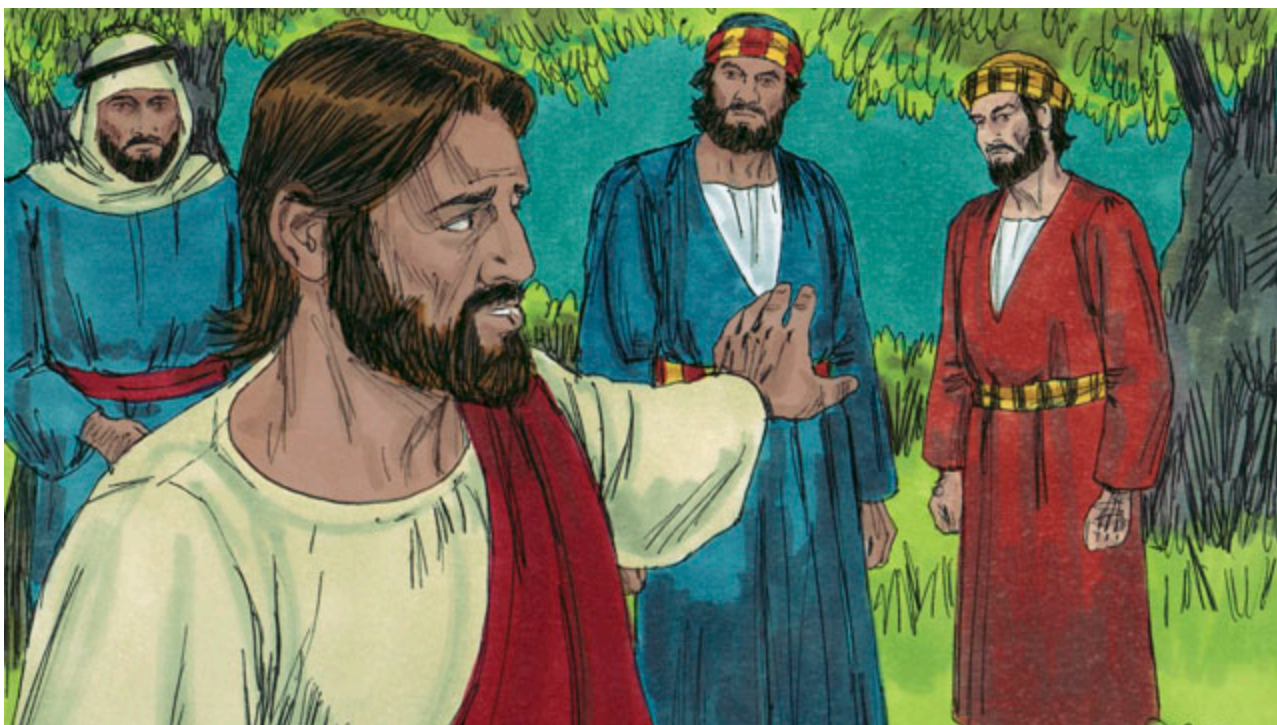

پترسی واته: «حتّا اگم گرد ته ترک بکرون، از ته ترک نمگرد.» عیسی بیی واته: «شیطونی بییستی شمه گردی آشتن مال آگرو، ولی من ته را دوا کرده تا ایمونر مین نشو.» ام وجودی نه، شنا، سوکی خنده به نه، ته سه دقه اینکاریش بگرد کی من آشموست.»

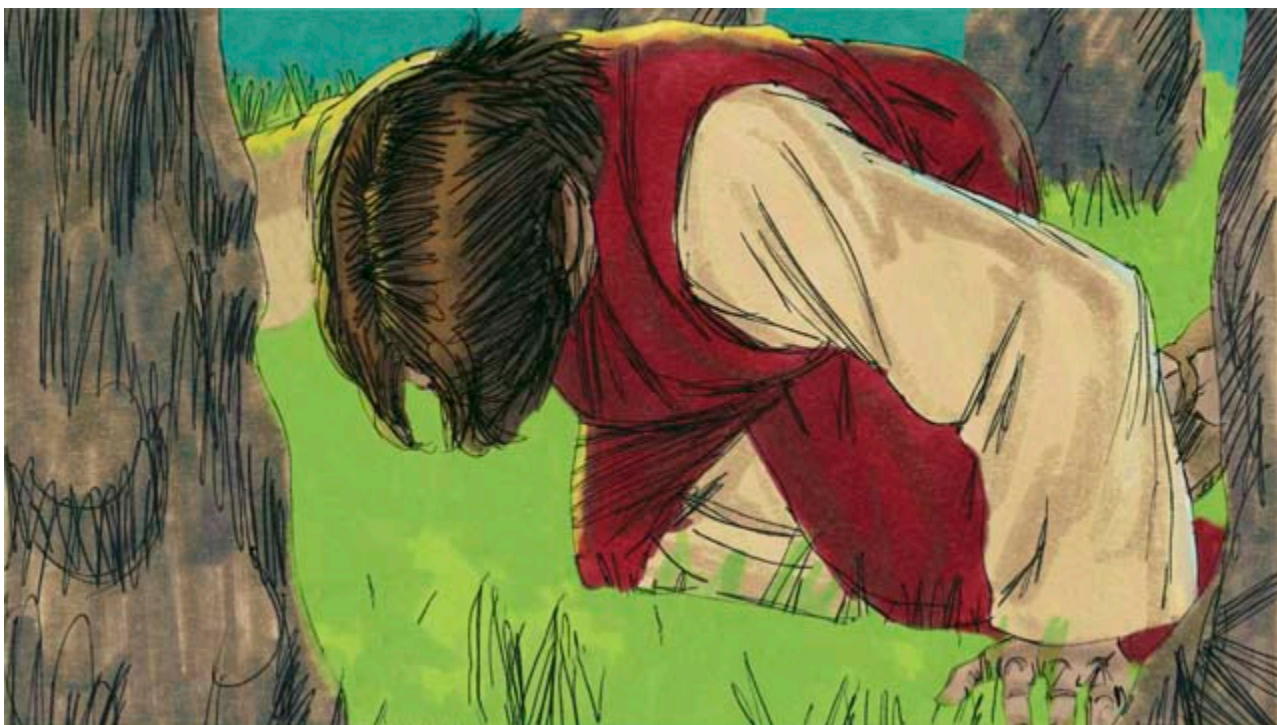

پترسی عیسی نه واته: «حتّا اگم بیروم نی ته اینکار نمگرد. دییر شاگردون نی هنطه واته.

دومله عیسی ئو شاگردش شین جتسیمانی باغ. عیسی بمون واته دوا بگره تا شیطان نشا آمون وسوسه گرده. دومله ایش ترک کردین و شه خلوت تا دوا بگرو.

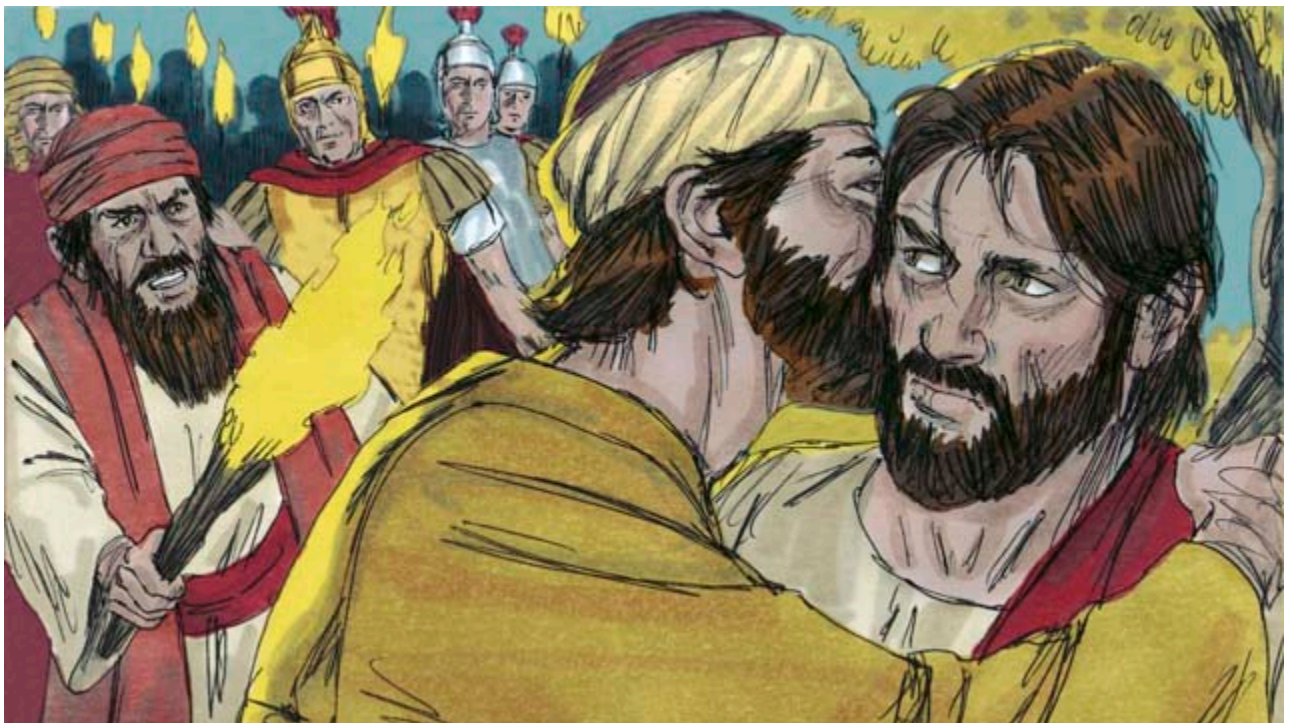

عیسی بیه دغه آنته دوا گرده: «ای چمن دده، ایجازه بده کی ام رنجی جامی کا ننجم. اما اگم دیبر رای بی بشری گناخون بخشسته را نی، آشتن ایراده بدا انجام بوبو.» عیسی آنطه موضطرب آبه به کی چه عرق خونی چلهمون شار به. خدا ای فرشته بی آدونه تا آبی تقوییت بگرو.

هر دفعه دوا گرځېده به دوم، عیسی اشتهن شاگردون ور آرگړدی، اما امون اوینی کی ختین. سو مه دفعه کی اگر دشته، واتشه: «پیه، آ خیانتکاره شاگرد هیبازه.»

یهودا جو هودون (یهودی مون) رهبرون نه نو سربازو نو وره جمیته نه آمه. امون بشته شمشیر و لس پره به. یهودا عیسی طرف آمه نو واتشه: «سلام ای اوستاد» نو اش ماچ اگرده. ام نوشونه می به تا عیسی گته را یهودی-مون سرائی آرونو. عیسی بی واته: «یهودا، آیا ایله ماچی نه بمن خیانتیش کا بگرد؟»

وختی کی سربازون عیسی گتھ، پترسی شمشیر برورده ئو یالہکاهینی ختمتکاری گوشش دبیرده. عیسی بیی وائے: «شمشیری درفن چہ قبی کا. از بشام آشتن دده کا پیستہ کی ای لشگر فرشتهمون کا مہ را کامک آدرو. ولہ بسی آشتن دده کا ایطاعت بگم.» دوملہ عیسی آ مردی گوشش شیفادوئہ ئو شاگردہ گرد ویریتین.

گریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: متی انجیلی ۲۶ مہ فصلی ۱۴ تا ۵۶ مہ آیہ پھ، لوقا انجیلی ۲۲ مہ فصلی ۱ تا ۵۳ مہ آیہ پھ، یوحنا انجیلی ۱۸ مہ فصلی ۱ تا ۱۱ مہ آیہ پھ

۳۹. عیسیٰ موحاگّمه

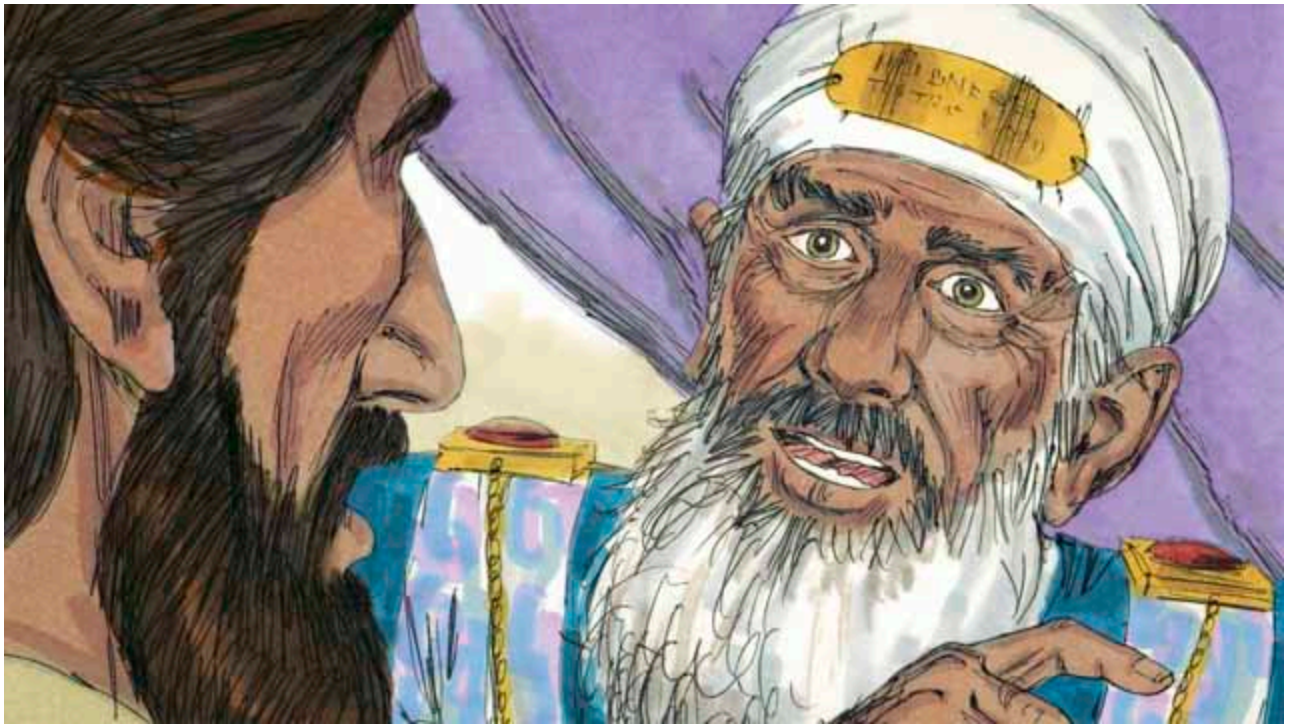

شوی نیصمی را، سربازون عیسی یالہ کاهینی گہ بردہ تا بہ کا بازجویی بگرون. پترس نی دوری کا کابہ چہمون دوملہ کا امہ. وختی عیسی شون بردہ گہ دلہ، پترس سرا کا مندہ تا آتشی گناری کا آشتن گرم آکرو.

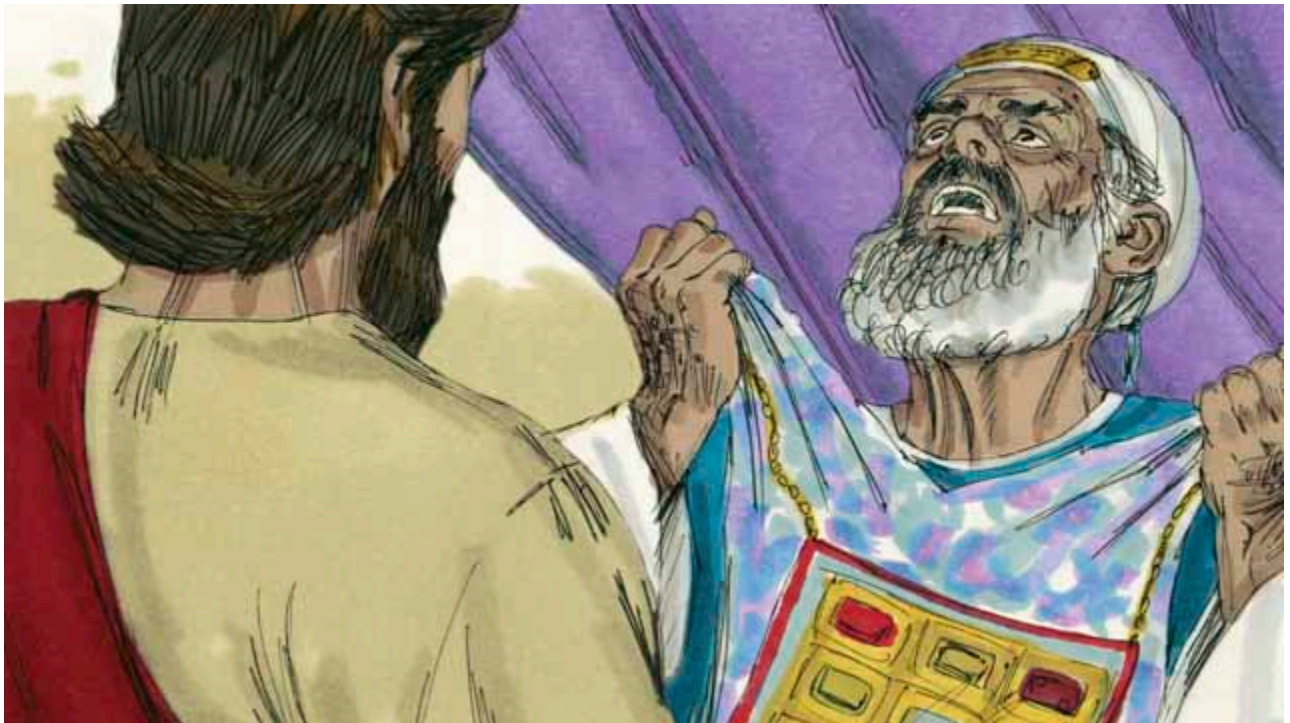

کہ دلہ کا، یہودی مون سرانون عیسی کا بازجویی کردہ. آمون خیلی دوروئہ شاہیدہ بی وردین کی ناروائہ ایفترامون (تہمتون) عیسی ارنین. ولی چہمون واتہپہ بندہ نہ ای نبین، ہمخونی یہودی مون زہیرون نشاستہ گناخی بیی ثابت کردہ. عیسی نی ہیچ گفی بہ زون نوردہ.

آخری کا، یالہ کاهینی دیسی عیسیٰ گردہ ئو واٹشہ: «بمہ باج کی آیا تہ زندہ خدا زوئہ مسیح ہستیش؟»

عیسیٰ واٹہ: «ہا (بلہ) ہستیم و ای روز مَن بَوندیرون کی خدا راستہ دستی کا نشتیم و آسبونی کا بہ زمین آمہ-گردست.» یالہ کاهین کی عیسیٰ گفون کا ہرسی گتہ بہ، آشتن پرتالش پزارنستہ ئو جزہ نہ ایلہ مذہبیہ رَہبروئش واٹہ: «آمہ دیبر شاہیدہ نییاز نین. گردی درستہ کی آبی واٹہ از خدا زوئہم. چہرون کا ری دوئہ؟»

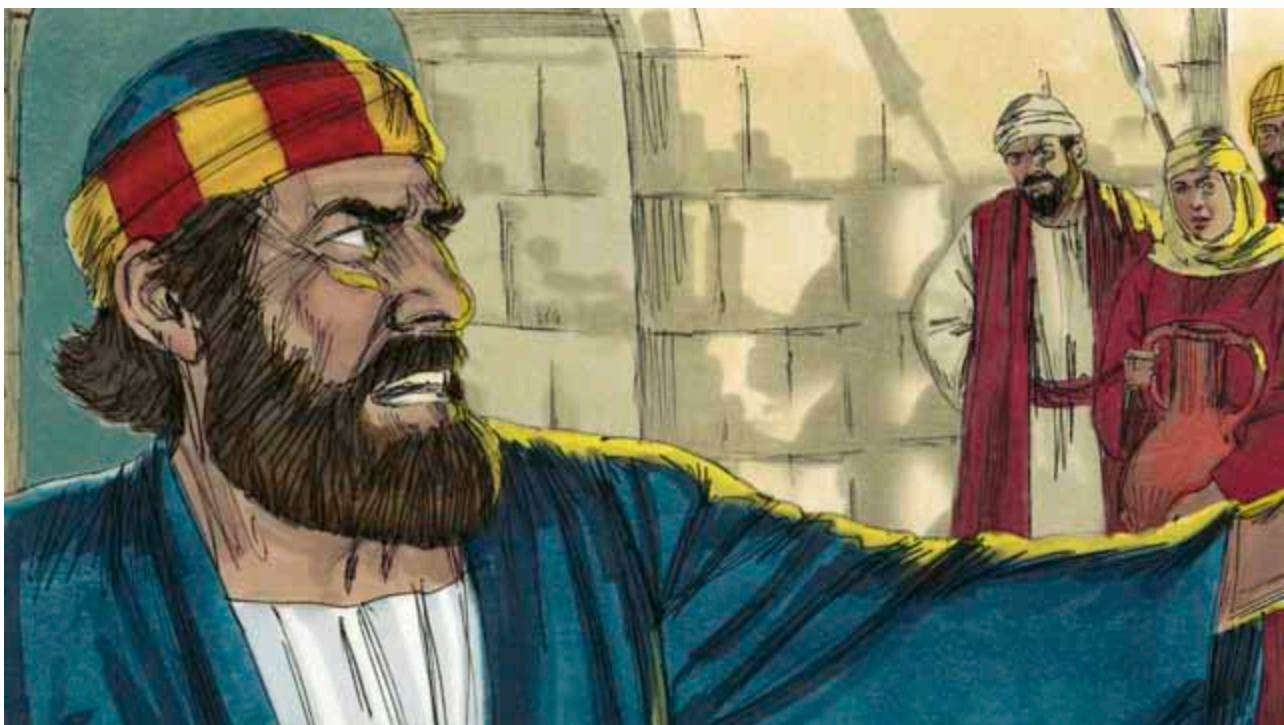

يَهُودِي مَوْن رَهَبَرُون گُردِي يالَه كاهيني جَوابي كا وائِه: «أ مرگی سزاوارَه» هَمَلَدِي عيسي چِمِه شون دَبَسْتين، چِه ديمي شون تو پَشَنَدَه، أ شون رَه نُو دَسپَر شون اَكْتَه.

پَتَرَس گِه سَرا كا مَنُذُ بَه. اِي كَنيزِي أ ويندَه نُو بَش وائِه: «تِه نِي عيسي نَه بيش؟» پَتَرَسِي اِينكار كَرَدَه. تِيكِه يِي بَه دوم دِيير كَنيزِي نِي هَم كَف بِيِي وائِه نُو پَتَرَسِي هَنِي اِينكار كَرَدَه. اَخَر، اِيه يِي كِي اوئِه مَنَد بين بِيِي شون وائِه: «بِموسْتيمون كِي چِه شاگَرْدون اِيلَه تَهش، چون تِه جَلِيلَجيش.»

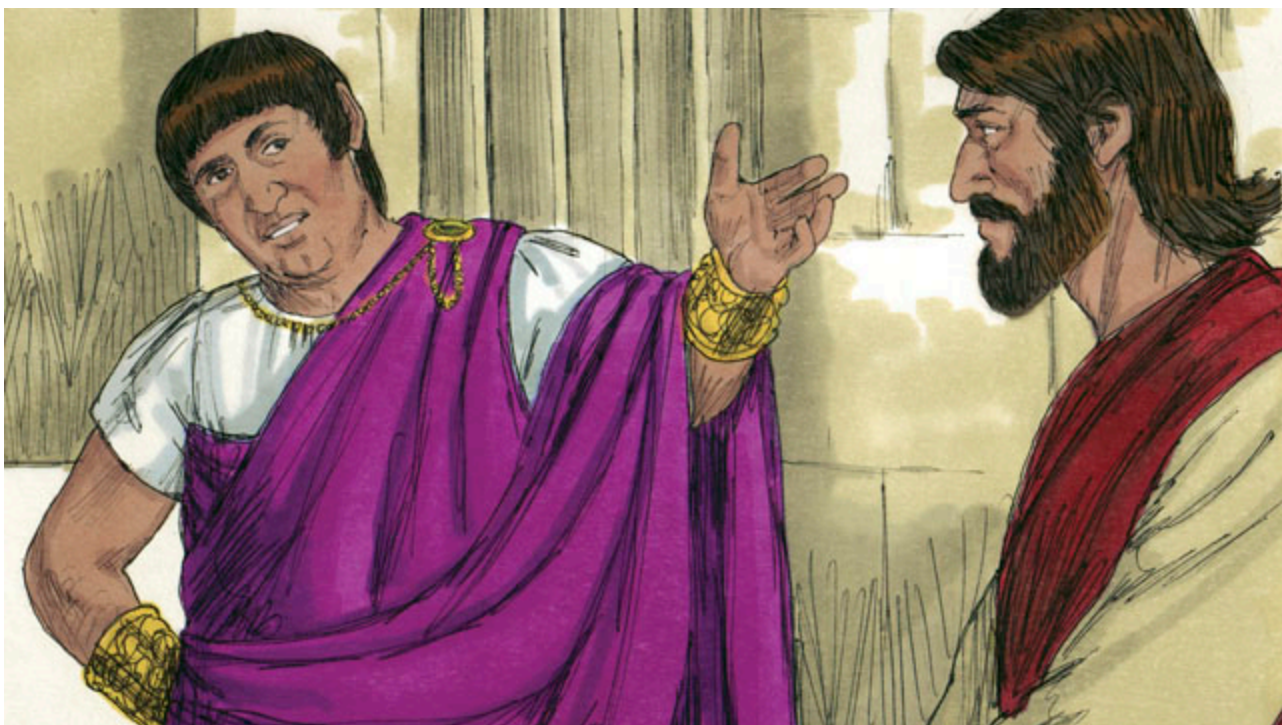

دومله پترسی قسَم ھر ده ئو واتشه: «خدا بَمَن نَهَلت بَکرو اَگم از آم مردی ازونوم.» ههلدی سوکی خنده ئو عیسی اگردسته ئو پترسی دییشته.

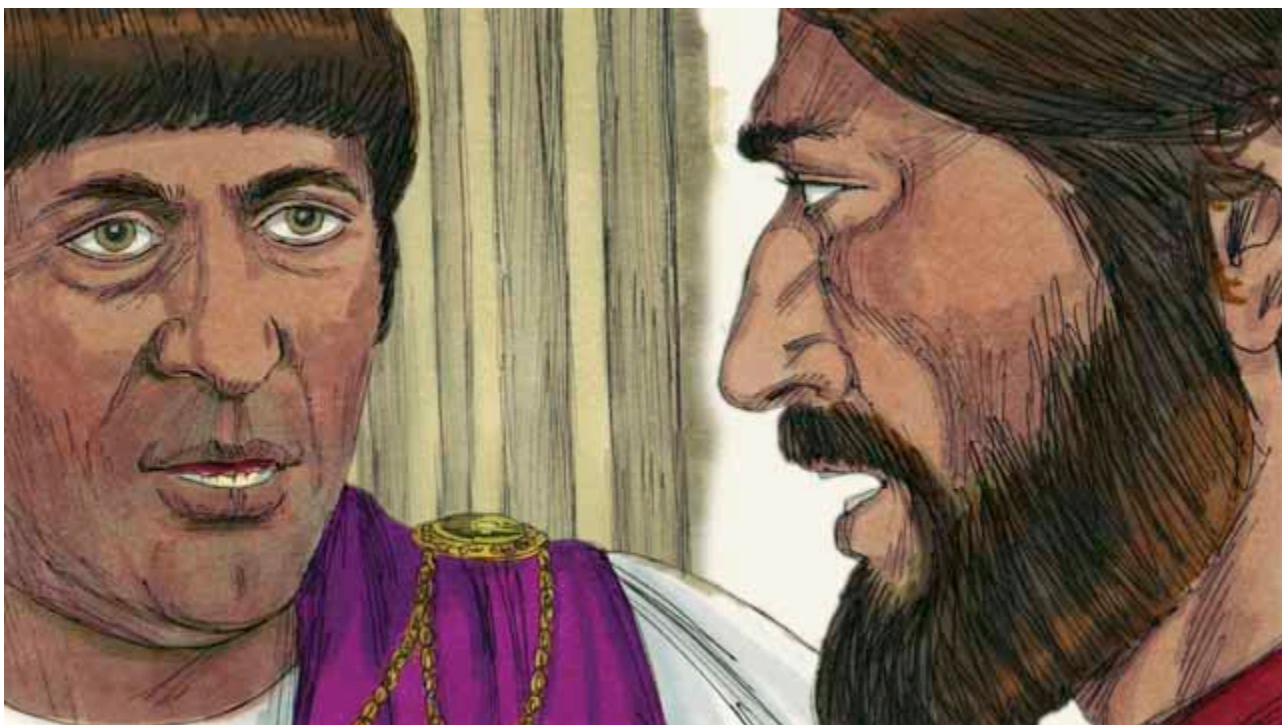

پترس شه ئو زار زار بَرَمستَه. هه زمانی کا، خیانتکاره یهودا وینده کی یهودی مون رهبرون عیسی شون به مرگ مَکوم (مَحکوم) گردَمیه. غمی یو غوصّه اَگته، شه ئو دَس به اَشتن گَشیش ژه.

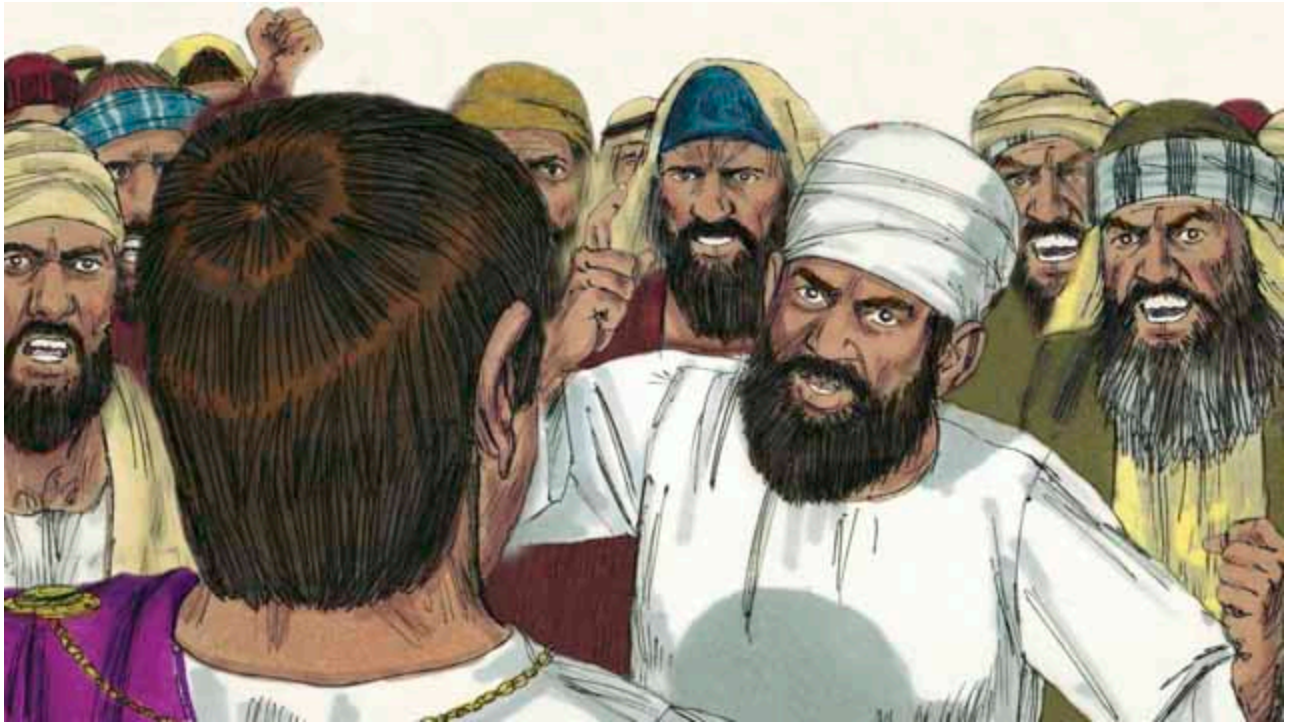

آم روزون کا پیلاتس رومی فرماندار یھودا کا پالگیری آگری. یھودی مون سرائی عیسی شون چہ ور بردہ. چہمون پیستہ آم بہ کی پیلاتس عیسی بہ مرگ مکوم (محکوم) بکرو. پیلاتس عیسی کا دپرسستہ: «آپا تہ یھودی پادشاش؟»

عیسی جواب دوئہ: «دزستہر واتہ. ولہ چمن پادشایی زمینی نی. اگم انتہ بپہ چمن پیروہ مرا آجنگین. ولی از بہ آم دنیا آم تا خدا بارہ کا حقیقتی باجم. ہر کس کی حقیقتی نہ خشہ چمن گفی گوش آرگرد.» پیلاتس دپرسستہ: «حقیقت چیچیہ؟»

پيلاتس عيسى نه گف ڙه به دوم برشه سرا نو جميتي ور شه نو واښته: «من گناخي ام شخصي کا نوينده کي مرده را سزاوار بوبو.»
وله يهودي سرانون و جميتي جرہ گرده: «آيي مصلوب بگه.» پيلاتسي جواب دوته: «ا گناخکار ني.» وله ام دقه بلنده سسي نه شون جرہ
گرده. دومله پيلاتسي سومه دقه را ني واته: «ا گناخکار ني.»

پيلاتس ام ترسي را کي شورش نبو، قبولش گرده نو عيسى ش دز سوزده سربازون تا آيي مصلوب بگرون. رومييه سربازون عيسى شون
قمچي (شلق) ڙه نو به شون سلطنتييه پلنا دگرده نو بري کاشون چه سري کا تاج نوته. دومله دسبر آگته نه کابين واته: «يهودي پادشا زنده
بوبو.»

گريسته به نقلی موقدسه کيتابی کا: متی انجیلی ۲۶ مہ فصلی ۵۷ مہ آیہ ئو ۲۷ مہ فصلی ۲۶ مہ آیہ، مرقسی انجیلی ۱۴ مہ فصلی ۵۳ مہ آیہ ئو ۱۵ مہ فصل، لوقا انجیلی ۲۲ مہ فصلی ۵۴ مہ آیہ ئو ۲۳ مہ فصلی ۲۵ مہ آیہ، یوحنا انجیلی ۱۸ مہ فصلی ۱۲ مہ آیہ ئو ۱۹ مہ فصلی ۱۶ مہ آیہ

٤٠. عيسى مصلوب به

سربازون عیسی دسپَر آگَنه به دوم، آشون سَرا بَرده تا مَصلوب بَگرون. آمون آوادار گرده تا آشتَن صلیبی حمل بَکرو.

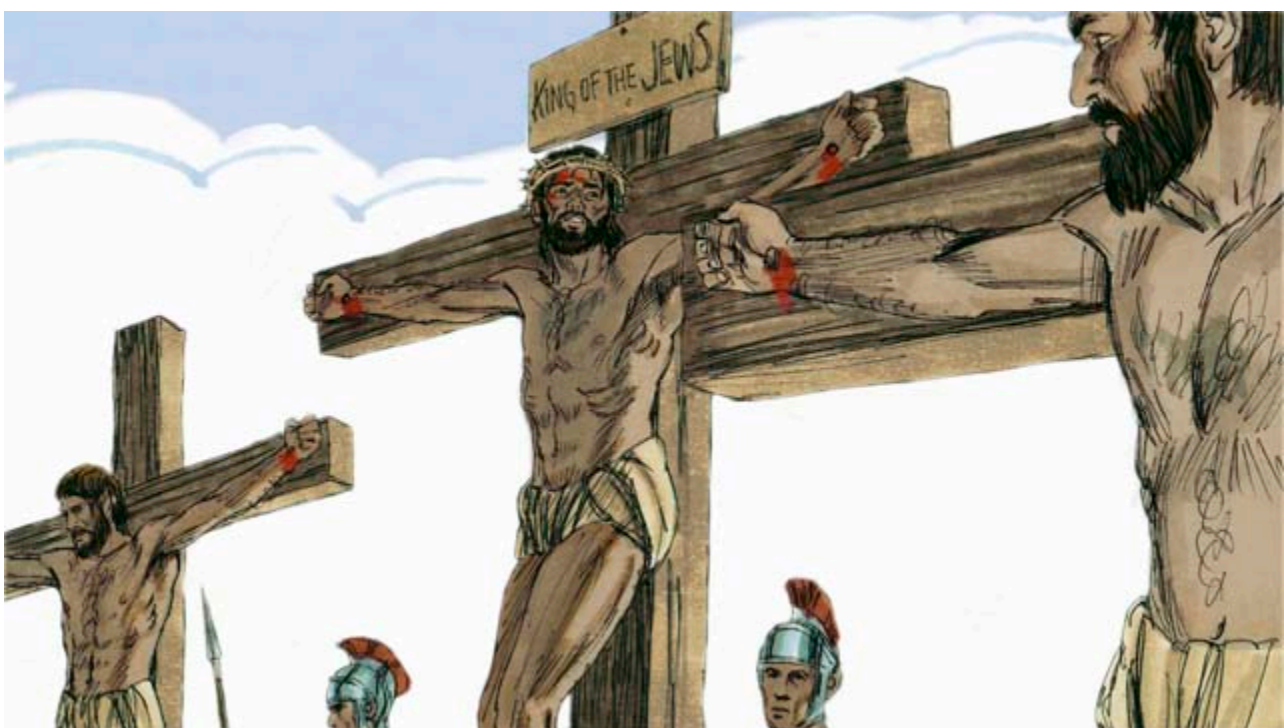

سربازون عیسی جَگایی بَرده کی چَه نوم جُلجُتا (بِنه سَری چَنَغَه) به نو چَه دَست و پا شون صلیبی کا مَخ ژَه. ولَه عیسی وائَه: «آی دَدَه! آمَ مردومی بَبخش، چون کی نِبَنه موسَت چین کا گَرده.» پِلاتسی دَستوری نَه چَه سَری کا شون گَنیَبیی نوئَه گَه اوئَه نَوشَتَه به: آمَه یهودی پادشاه.

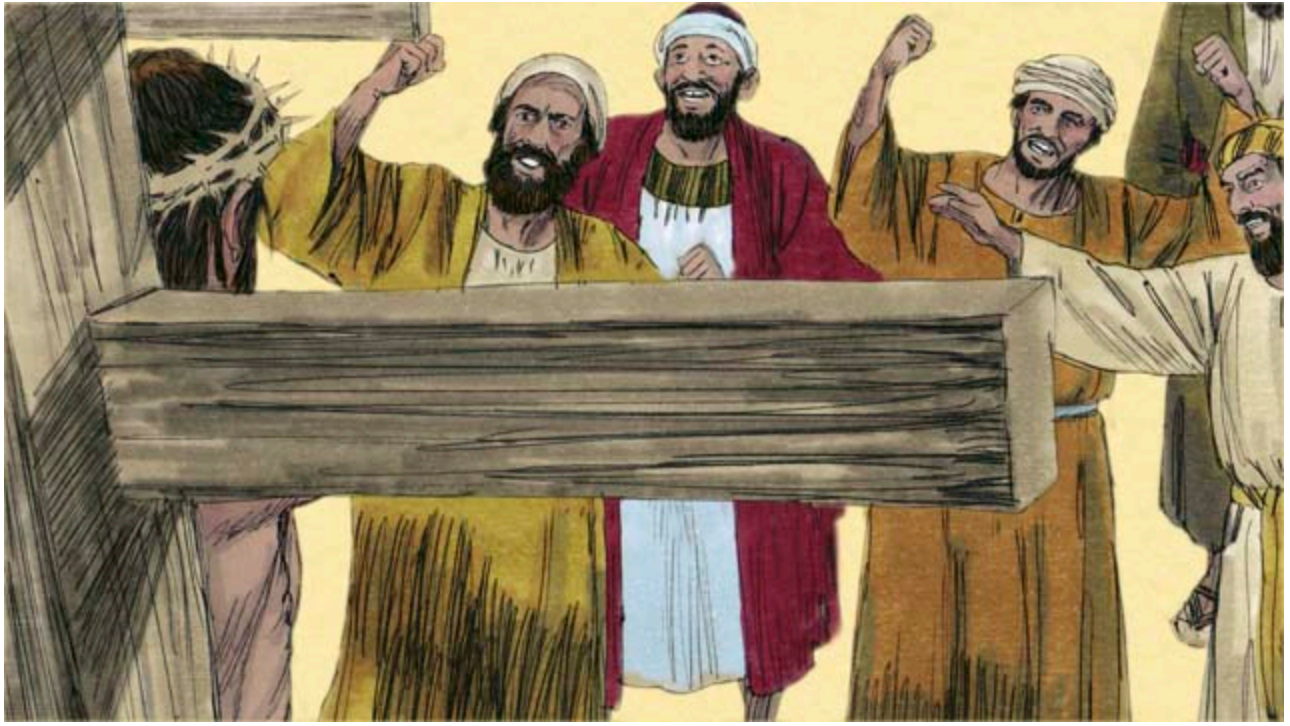

دومله سربازون عیسی پرتالی را قور مگشی (قُرعه گشی) کرده. ام کاری نه موقدسه کیتابی نَمَبَنَه واته گف انجام به کی آواجی: «چمن پرتالেশون ینده دله کا بخش آگرده نو چمن پلتا را شون قوره (قُرعه) دهشته.»

سربازون همزمان ده گله دزد نی مصلوب کرده نو عیسی شون چمون مینه کا صلیبی کا نوئه. چمون ایلی عیسی دسپر آز مگری، وله ایله بیی واته: «آیا ته خدا کا نیشتر سست؟ امه گناخکاریمون وله ام مرد بی گناخه.» دومله عیسی ش واته: «آی عیسی! من آشتن پادشایی کا یاد دَرَفَن.» عیسی به جواب دونه: «ته هم امروز بمنه بهشتی کاش بب.»

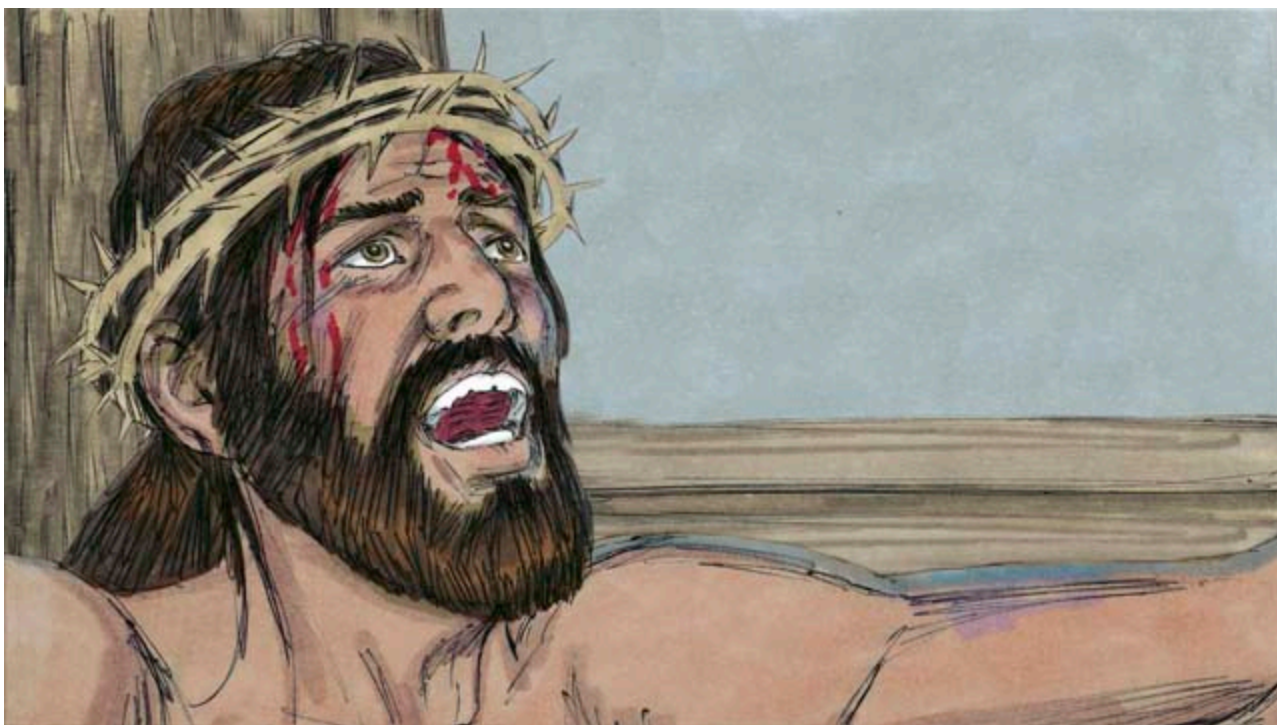

یہودی مومن مذہبیہ سرائہ ئو مردومی کی اوئہ بین عیسی شون دسپر آگتہ ئو واتشوتہ: «آگم تہ خدا زوتش صلیبی کا ویرا جیر و آشتن نجات بده! دولہ آمہ بتہ ایمون بوئر دیمون.»

آگم چہ کی نہاز موخت بہ ولہ ا منطقہ آسیون گرد تاریک آہ. آم ز غہ تاریکی تا سیہ سوات ایدامہ ہر دہ.»

دومله عیسی جَره گرده: «نمون آبه. آی دده، آشتن روفی آشتن دستونیم کا دَر سَوَرِدِه.» دومله آشتن سَر شَت اَگر دِه ئو آشتن روفش تَسْلیم گرده. وختی کی جانش دوئه زمین لَرزه دَر مه ئو مَبْدی یالَه پَر دِه، کی مَر دومی خُدا حوضوری کا جُدا اَز کَری (قدس القداس)، کُفا کا تا جیر دِه فله آبه.

عیسی آشتن مَر دِه نه رایِی اَگر دِه تا مَر دومی بَشان خُدا حوضور آمه. وختی رومییه نیگبانی اُم کاره ویندین، واتشه: «راستی راستی کی اُم مَر د بی گناخ به. اَ خُدا زوئه به.»

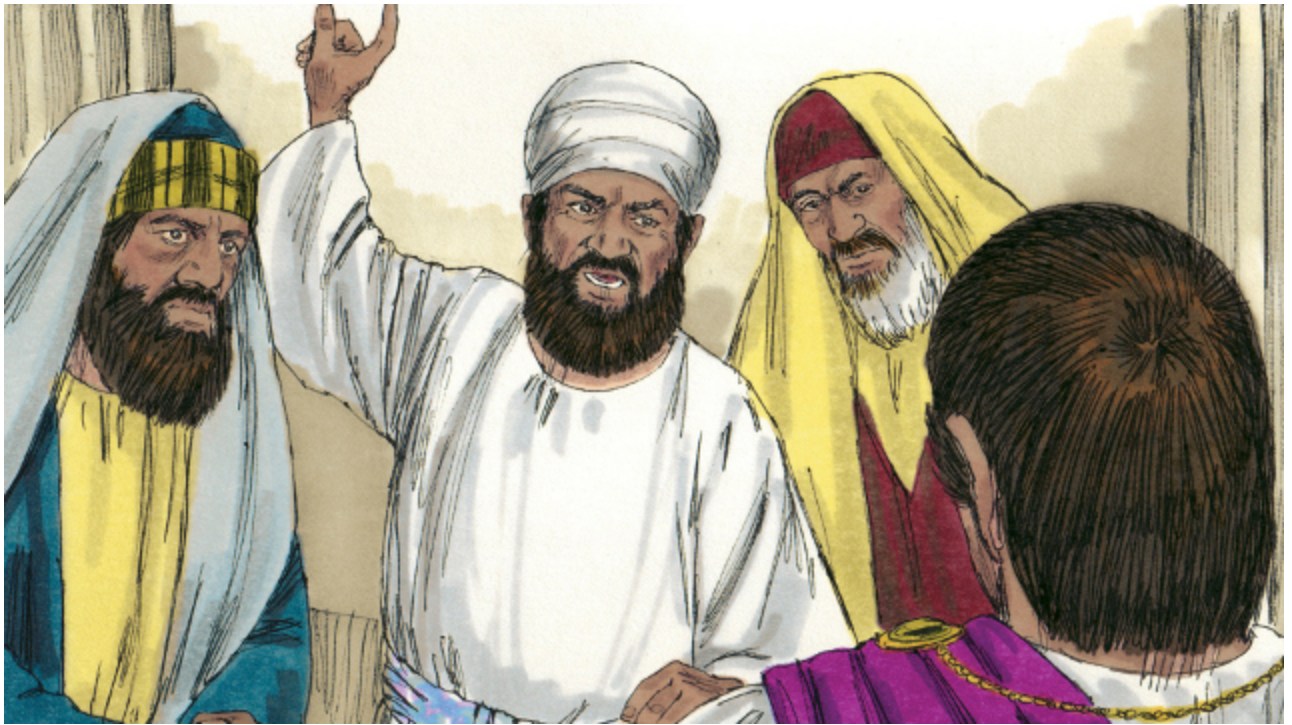

دومله ده نفر يهودي مون سرانئون كا، نيقوديموس و يوسف كي ايمونشون هست به عيسي هه مسيحه موعوده، پيلاسي ور شين و پيستشونه كي عيسي جسدی ويگرون. آيه جسدشون سييزيبه (كتانه) پارچه كا پشته ئو ايله سنگيه قبری كا نوئه ئو ياله سنگي شونی نی قبری بزنگانه-كا گيلاونسته تا دبديستو.

گريسته به نقلی موقدسه كيتابی كا: متی انجيلی كيتابی ۲۷ مه باب ۲۷ تا ۶۱ مه آيه په، مرقسی انجيله كيتابی ۱۵ مه باب ۱۶ تا ۴۷ مه آيه په، لوقا انجيلی كيتاب ۲۳ مه باب ۲۶ تا ۵۶ مه آيه په، يوحنا انجيله كيتاب ۱۹ مه باب ۱۷ تا ۴۲ مه آيه په

۴۱. خُدا عیسی مَرَدَمُون دِلَه کا پَرَه گَرَد.

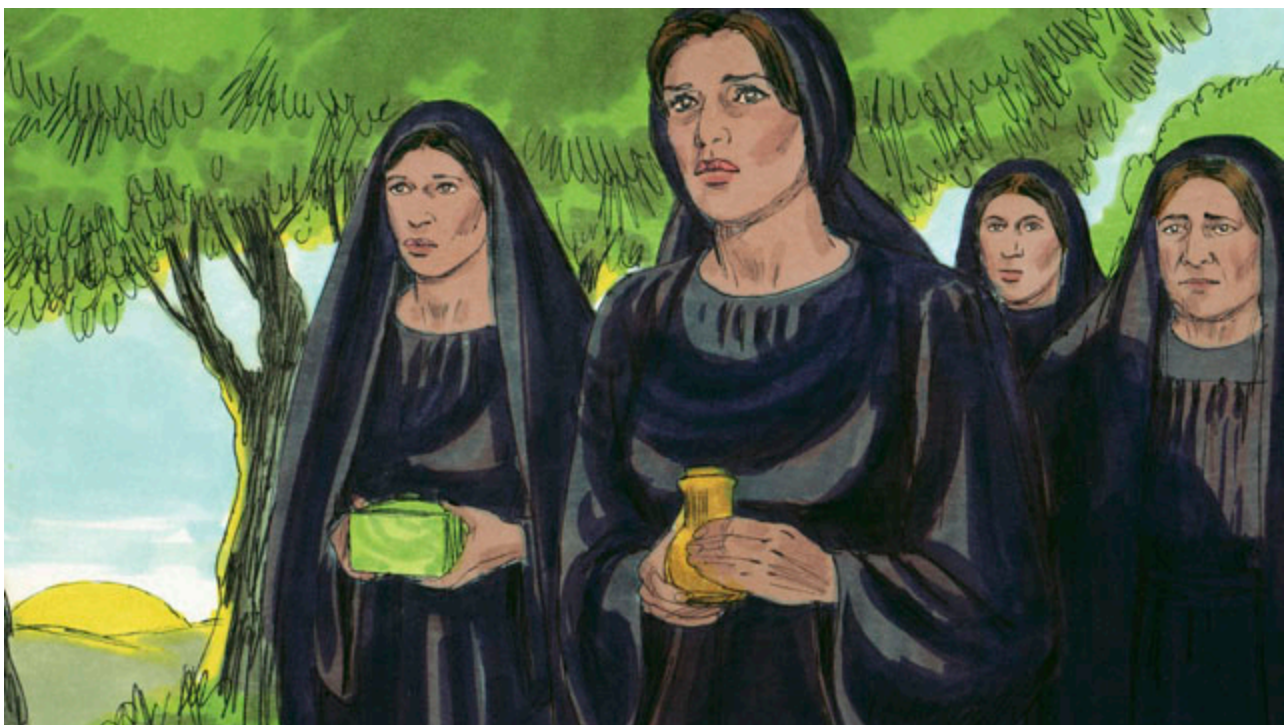

سربازون عیسی مصلوب گردہ بہ دولہ، یہودیہ قومی سرانہ پیلاتسی ور شین و واتشونہ: «عیسی دوزدوئہ واتہ کی سہ روزی بہ دوم مردہمون وری کا پرپ۔ امی را کی شاگردش نشان چہ جسدی دزدیہ، بسی ای نفری ممور بکرم تا سہ روز قبری کا نیگبانی بدرو۔ آگم بشان جسدی دزدیہ، اماقہ ایدا (ایدعا) بکن کی امردهمون وری کا رہ پیہ.»

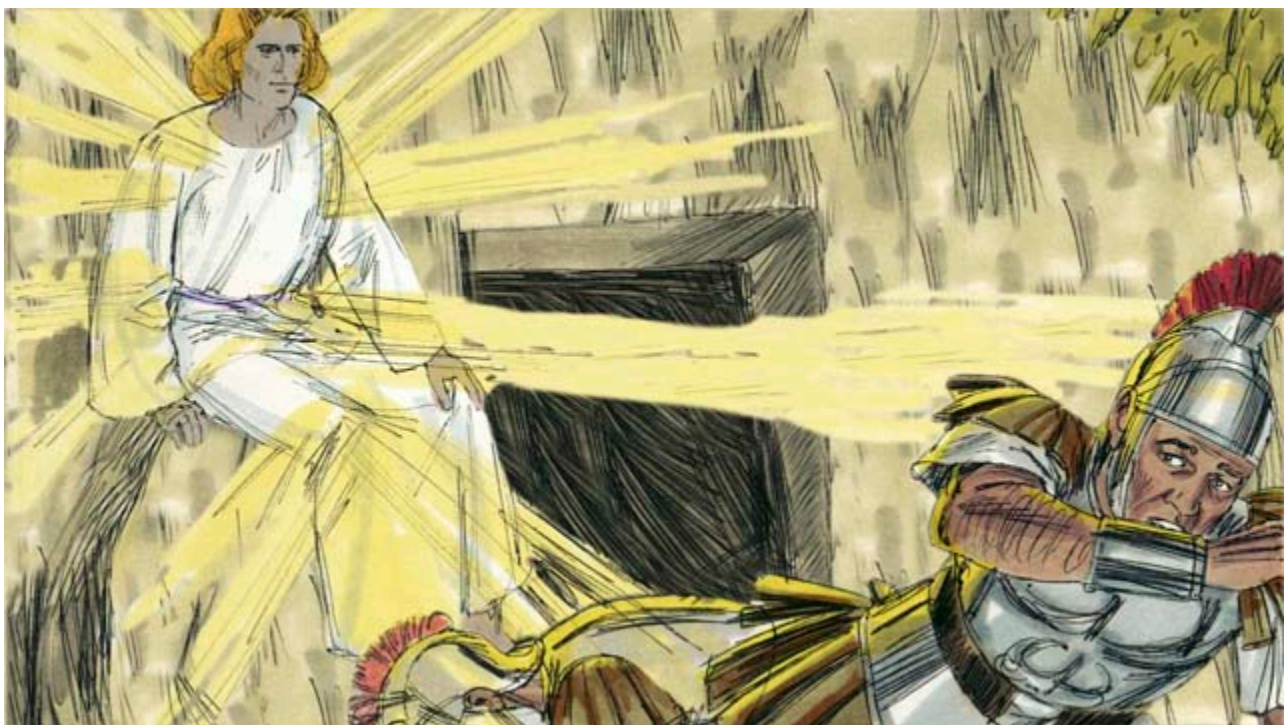

پیلاتسی واتہ: «چن گلہ سرباز بستتہ بیزہ نو تا جگایی کی بشارون قبری کا موخافیت بگرہ.» هم خونئ امون قبری دشہجگا سنگشون موهر و موم گردہ نو سرباز می شونی اوئہ نیگبانی را هشتہ، تا کسی نشا چہ جسدی بدردو.

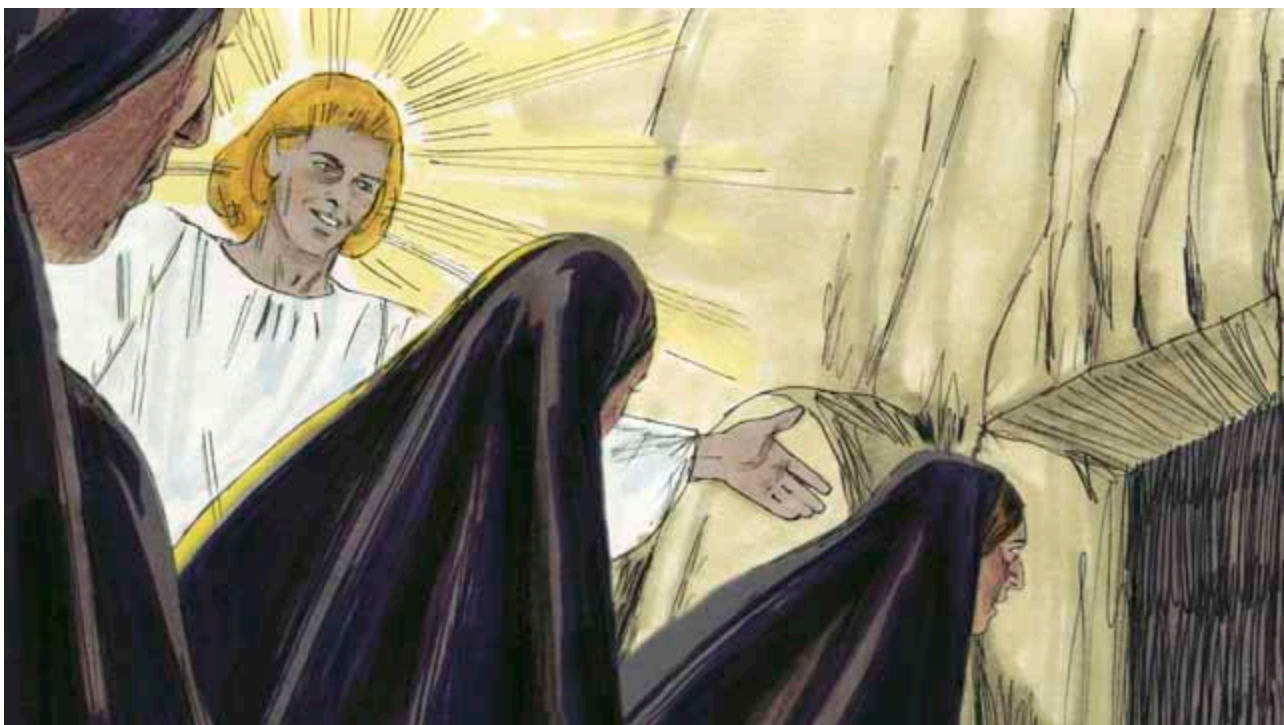

چون عیسی چالگرده بوم، ینہ شبائہ روز کار کردہ مَمَنو (ممنوع) بہ، هیچگیسی عیسی رَفَقون کا نَشاَسَتین قَبَر سَر شہ. ولہ سَخسری صَبہ سَری، چن گلہ ژنون کا آمادہ آیین تا عیسی قبری سَر بوشون و عیسی جَسَدی مو عَطَّر بَکرون.

ژنون اوئہ دَنر سَتَعی، قبری کناری کا تَنده بومہ لر ز میی گَنستہ. فَر شَتَعیی آسیونی کا جیر آمہ، قبری بَرنگا سَمَش کناری تَم آدوئہ نو چہ سَری کا نَشَتہ. اَ فَر شَتہ آسیونی بَر قی شار کا بہ و شَتَیہ. نیگبایہ چہ ویندہ نہ اَنطہ تر سَتَین کی مَر دہ شار ز مین بَر گَنسَتَین.

وختی ژنه قبری سړی درستیښت، فرشته بمون واته: «مترسه! عیسی اییا نی. آجوری کی آیی وده دونه به مردمون وری کا پپهیه. قبری دله دیسه ئو بیونه.» ژنه قبری دله دیشتین و آجگایی کی عیسی جسدشون اوته نوته-به، وینده ولی جسدی شونی نوینده.

دومله فرشته ژنون نه واته: «بشه ئو شاگردون باجه کی عیسی مردمون وری کا پپهیه ئو بشمهکا نه به جلیل بشی.»

ژڼه در حالی کی شاد بین و تجیب کابین گرده، شاگردون طَرَف شین تا خَشَهخَبَری بَمون دَر استنون.

ژڼه کی کابین ویریتَه تا آم خَشَهخَبَری شاگردون بَدرون، ای دَقَه عیسی چَمون را ظاهر آبه. آمون چَه نه کا سَرُده گرده. عیسی بَمون واته: «مَتَرَسَه! بَشَه ئو چَمَن شاگردون باجَه کی بوشون جلیل و مَن اوئَه بوبندین.»

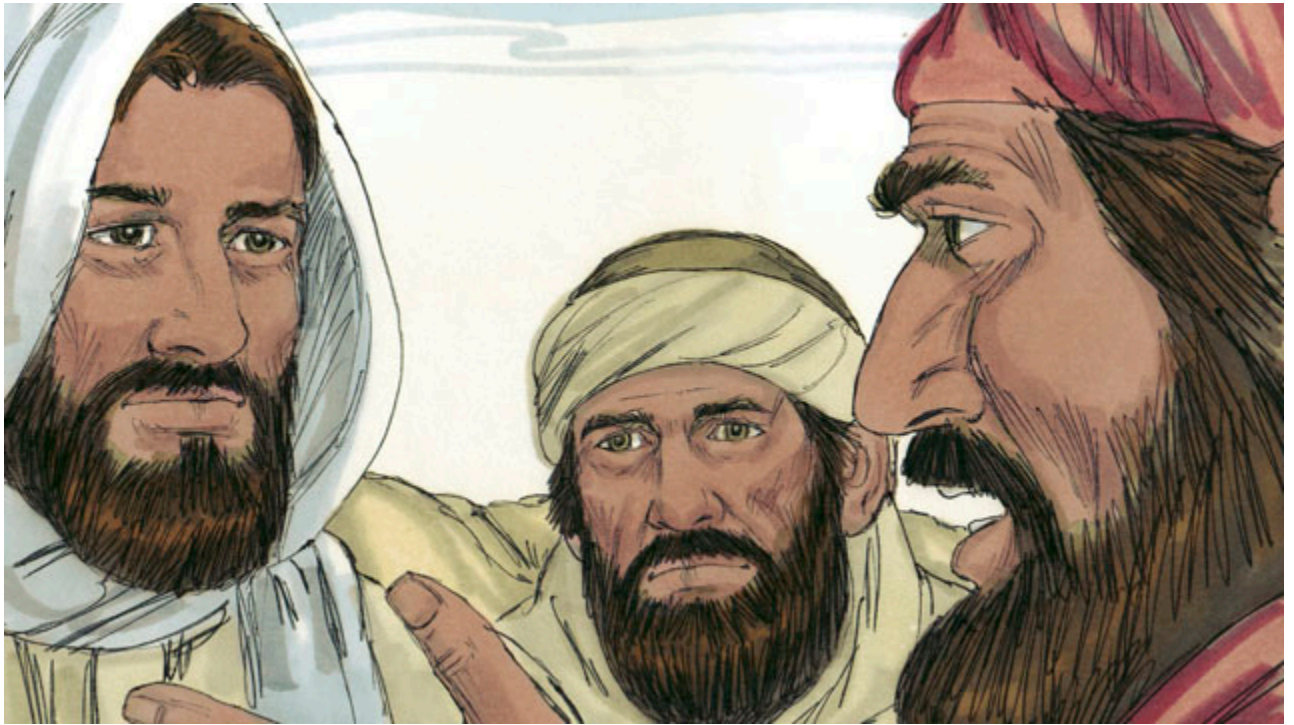
گَریسَتَه به نَقَلی موقَدَّسه کیتابی کا: متی انجیلی ۲۷ مه باب ۶۲ مه آیه تا ۲۸ مه بابی ۱۵ مه آیه مرقسی انجیله کیتابی ۱۶ مه باب ۱ تا ۱۱ مه آیه؛ لوقا انجیله کیتابی ۲۴ مه بابی ۱ تا ۱۲ مه آیه؛ یوحنا انجیله کیتابی ۲۰ مه بابی ۱ تا ۱۸ مه آیه په

۴۲. عیسی آسبون آگردسته

آ روزی کی خدا عیسیٰ ش مردمون دلہ کا پگردہ، شاگردون کا دہ نفر ایلہ نرگہ شہرون شہ را، آچی پی کی عیسیٰ را تفاق دگنستہ بہ بازہ کا کابین گف ژہ. چہمون را اومی ہس (ہست) بہ کی عیسیٰ ہہ موعودہ مسی (مسیح) بوبو، ولہ آگشتہ ببہ. ایسہ ژنہ کابین واتہ کی آہنی زندہ آبیہ، ولہ شاگردہ نرونین چی چی قبول بگرون.

عیسیٰ شاگردون کا نرک آشہ نو بمونش گف ژہ، ولہ آمون آ آنزونوستہ. عیسیٰ بمون کا دپرسستہ کی چیچی بازہ کان کا گف ژہ. عیسیٰ شون واتہ کی گفشون تفاقونی بازہ کارہ کی چن روزہ آخری کا، عیسیٰ را دگنستہ بہ. آمون انطہ زونوستہ کی عیسیٰ غریبہ اییہ کی اورشلیمی تفاقون کا بی خبرہ.

دومله عیسی چهمون را توضی دونه کی خدا گلامی مسیح باره کا چه واته. خیلی وخت چه به نه پیغمبرون واته به کی آشره مسیح
اشکنجه بدان و آبی بگشتین، وله آسومه روز زندهیه آرب.

وختی آده گله مرد مقصد درستی، تقریبین نیصم شو آبه به. امون عیسی کا دوت کرده کی شوی را بگونه بومونو، آنی بگونه ای گه-یی
دله دشته. وختی سورهنفره سر نشستین، عیسی نون پگنه نو شکرگوزاریش کرده نو آش فله کرده. ای دقه چهمشون آبین و آشون آلدن
ازونوسته. ولی عیسی هه لدی چهمون چمی نه کا ژون آبه.

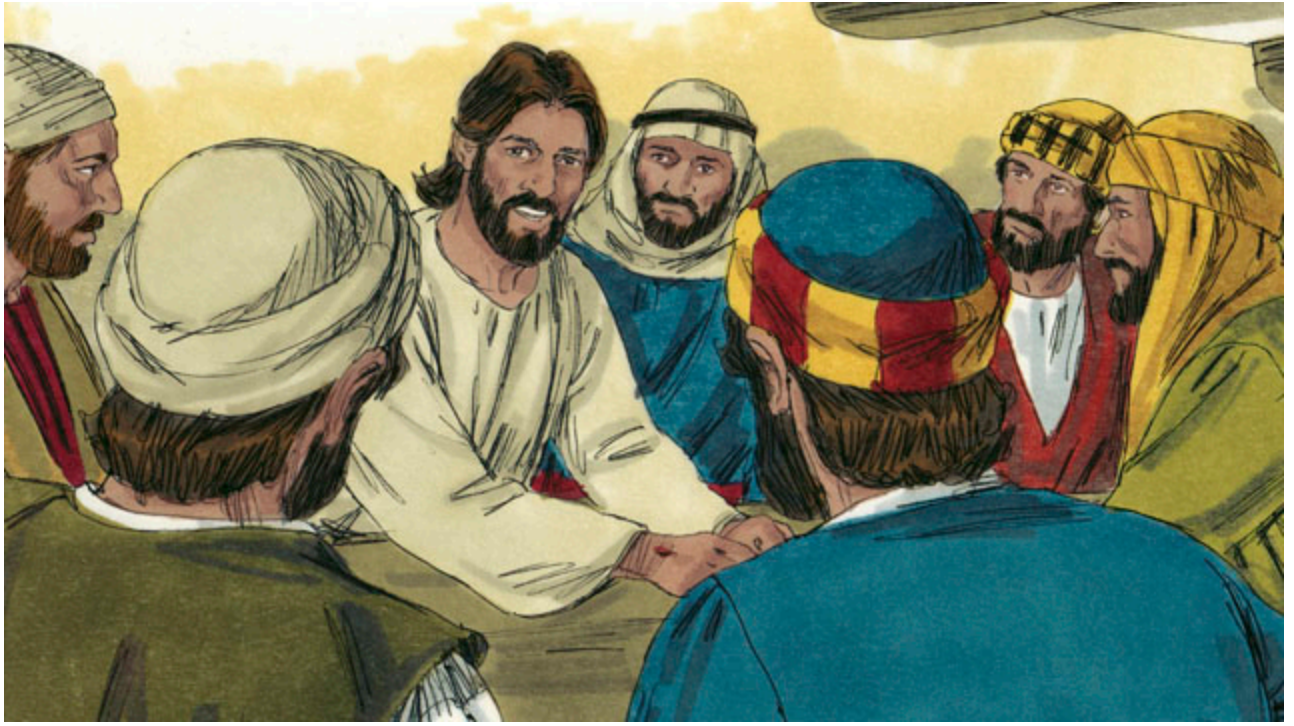

آڌه نفری ڀنڌه نه وائڻه: آ عیسیٰ به، هه به کی وختی کابه موقدسه کیتابی مطالیون چمه را شر (شرح) دوئه را چمه دل کابه چمه ډله کا ژه. دومه آلدن اگر دستین اور شلیم و وختی کی درستین، شاگردونشون وائڻه: «عیسیٰ زندهیه! آمه آ ویندهیه.»

آپه گفڙه کابین کی ای دقایی عیسیٰ چمونه ډله کا ظاهر آبه نو وائڻه: «سلامتی به شمه بوبو!». شاگردون فکر ګرده کی کان روف وینده، وله عیسیٰ وائڻه: «چرارون وشت ګرده! شکرونه هست کی از عیسیٰ هستیم؟ چمن دستون و پامون دییسه، روفون را چمن شار جیسیم نییہ.» بمون نوشون دوئه خوئی کی روف نی، بمون کاش پیسته کی بیی چی بی بدرون تا برو. آمون تیگی می مایی بیی دوئه نو عیسیٰ آ هرده.

عيسى واٽه: «مَن بَشَمَه واٽه ڪي هر چي خُدا گلامي ڪا چَمَن بارَه ڪا واٽه بِيَه، بَسِي بوبو.» دوملَه عيسى بَموٽَه ڪامڪ گرَدَه تا خُدا گلامي چاڪي نه دَرڪ بَگرون. آبي واٽه: «دورَه زَمانون ڪا، آمبِييامون ڪِتابِي ڪا نَوشَتَه بَه ڪي موعودَه مَسِيح بَسِي عذاب و زَمَت (زَحمت) بيوينو، بيمرو نُو سَوَمه روز مَرَدَمون دِلَه ڪا پيو.

امبِييا هَمچونين نَوشَتَه ڪي چَمَن شاگرَدَه خُدا گلامي الام (اعلام) بَگَردين و گَردي بَوَاتين ڪي بَسِي توبَه بَگرون. هر ڪسي ڪي توبَه بَگرو، خُدا چَه گَناخون بَبَخَشَتِي. چَمَن شاگرَدَه آم پيغامِي الام گرَدَه اورشليمي ڪان شور و بَڪشرد، دوملَه قومون هَمهگلَه دِلَه نُو هَمه جَگا بَشِين. شَمَه چَمَن گَشفون و ڪارون و تفاقوني ڪي مَرا دَگَنسَتَن هَمه گلَه شاهيديرون.

عيسى چل روز مردہ مون دلہ کا زندہ آہ بہ دولہ، چن دفہ آشتن شاگردون را ظاہر آگردہ. آہی حتا ای دفہ آشتن ۵۰۰ نفری وری کا آشکار آگردہ. آہی چن جوری نہ آشتن شاگردون ثابت گردہ کی زندہ یہ ئو بمونش خدا پادشایی یاد دوئہ.

عيسى شاگردون را فرمايش گرده کی: «خدا زمین و آسبونی ایختیارہ گرد بمنین دوئہ. ہم خونى بشہ ئو قومون گردی چمن شاگرد آکرہ ئو آمون ددہ، زوئہ و روح القدسى نومی نہ تمید بذرہ ئو بمون یاد بذرہ کی چطہ ا دستوری کی بشمہم دوئہیہ گردی ایطاعت بگرون. یادی کارون بوبو کی از همیشه بشمہنہ ببیم.»

چل روز عیسی مردمون دله کا پیله به دوم آستن شاگردونش آنته فرمایش کرده: «اورشليمی کا بومونه تا چمن دده روح القدس آدوئه نه بشمه قودرت بدرو.» چه به دومله، عیسی چه مون چمی نه کا آسبونی را کفا شه نو ای خری دله کا ژون آبه. عیسی خدا راسته دستی کا نشته تا به همه چی حکومت بگرو.

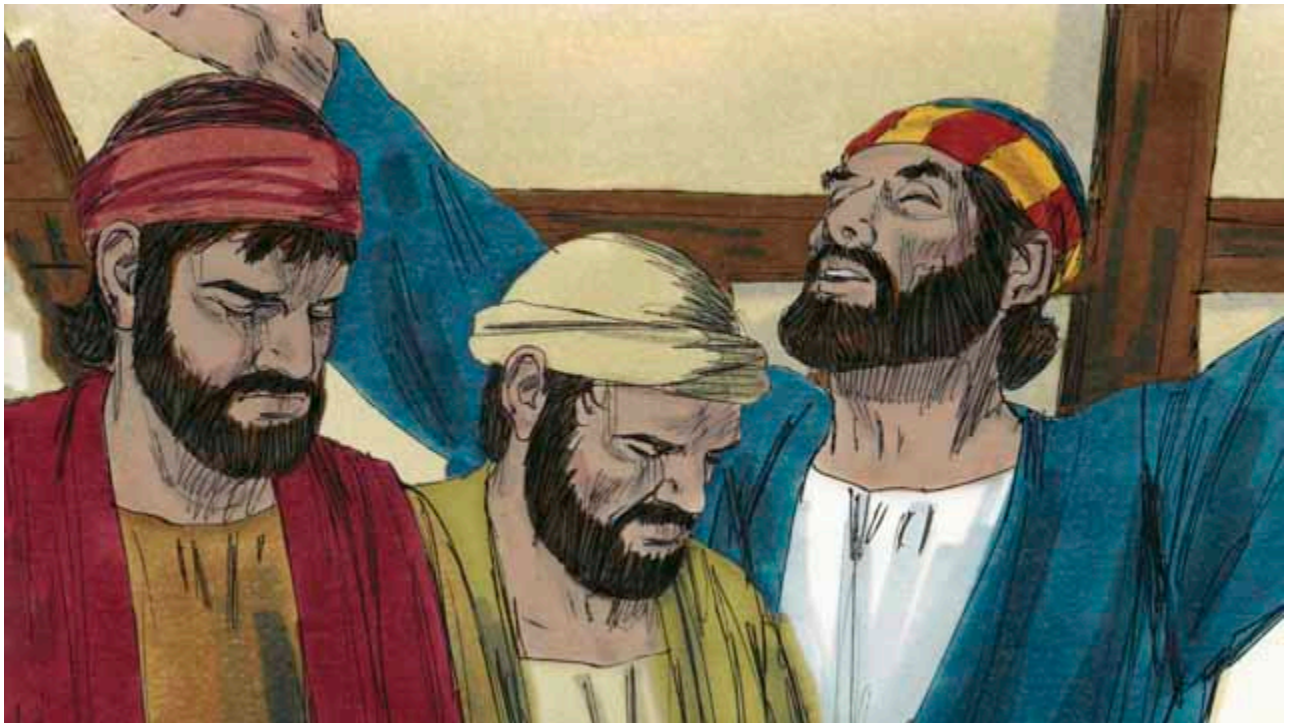
گریسته به نقلی موقدسه کیتابی کا: متی کیتابی ۲۸ مه باب ۱۶ تا ۲۰ مه آیه په، مرقسی کیتابی ۱۶ مه بابی ۱۲ تا ۲۰ مه آیه په، لوقا کیتابی ۲۴ مه بابی ۱۳ تا ۵۳ مه آیه په، یوحنا کیتابی ۲۰ مه بابی ۱۹ تا ۲۳ مه آیه په؛ اعمالی کیتابی ۱ مه باب ۱ تا ۱۱ مه آیه په

۴۳. کیلیسا شورو به

عیسی آسبون آگر دستہ بہ دوم، شاگردہ ھہ جوری کی عیسی دستور دوئہ بہ اور شلیمی کا مندین۔ ایموندارہ مورثب یندہ نہ جم آبین تا دوا بگرون۔

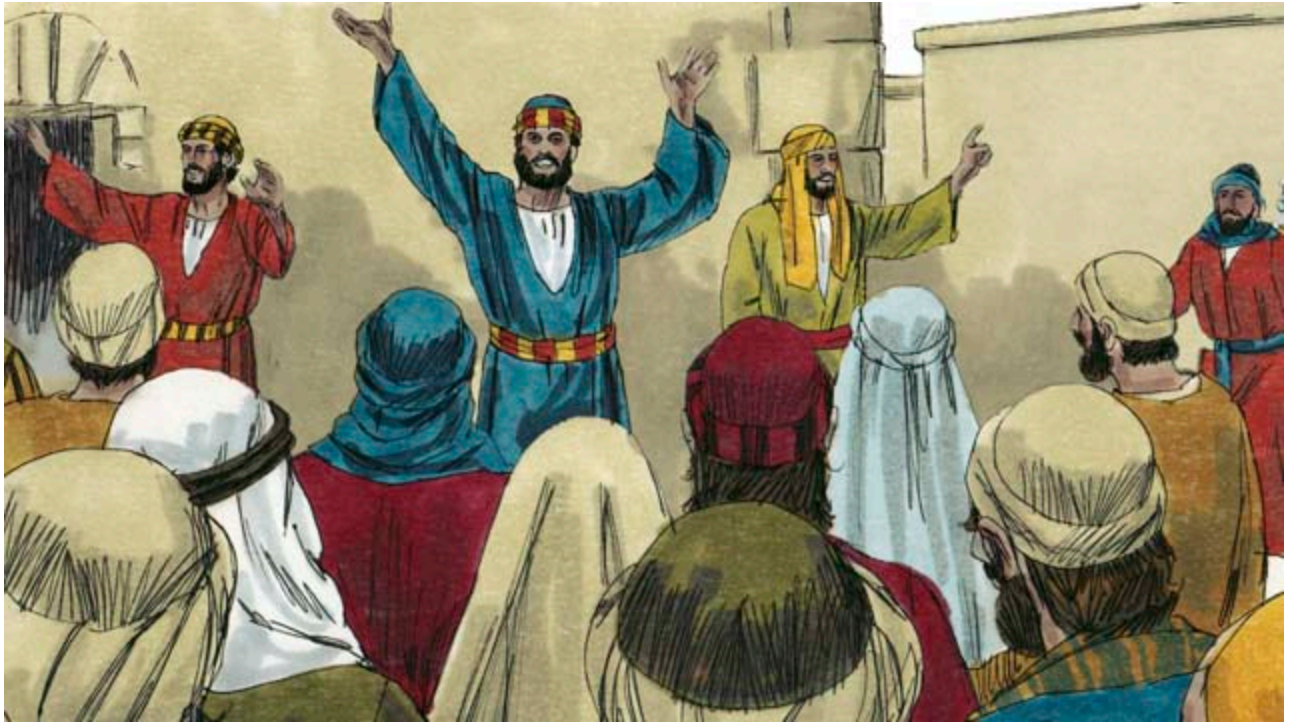

یہودیہ ہر سال ای موہیمہ روزی کی پنتیکاست چہ نومہ جشن آگرین کی پیجا روز پسخہ عیدی بہ دوم بہ۔ پنتیکاست یہودی مون جشن گندمی دوریہ گردہرا بہ۔ آیہ دینیا آم - ستر آ سری کا آوین اور شلیم تا آم جشنی یندہ نہ برگوزار بگرون۔ آ سالی کا، پنتیکاستی جشن، ای ہفتہ عیسی آسبون شہ بہ دومی را دگنستہ۔

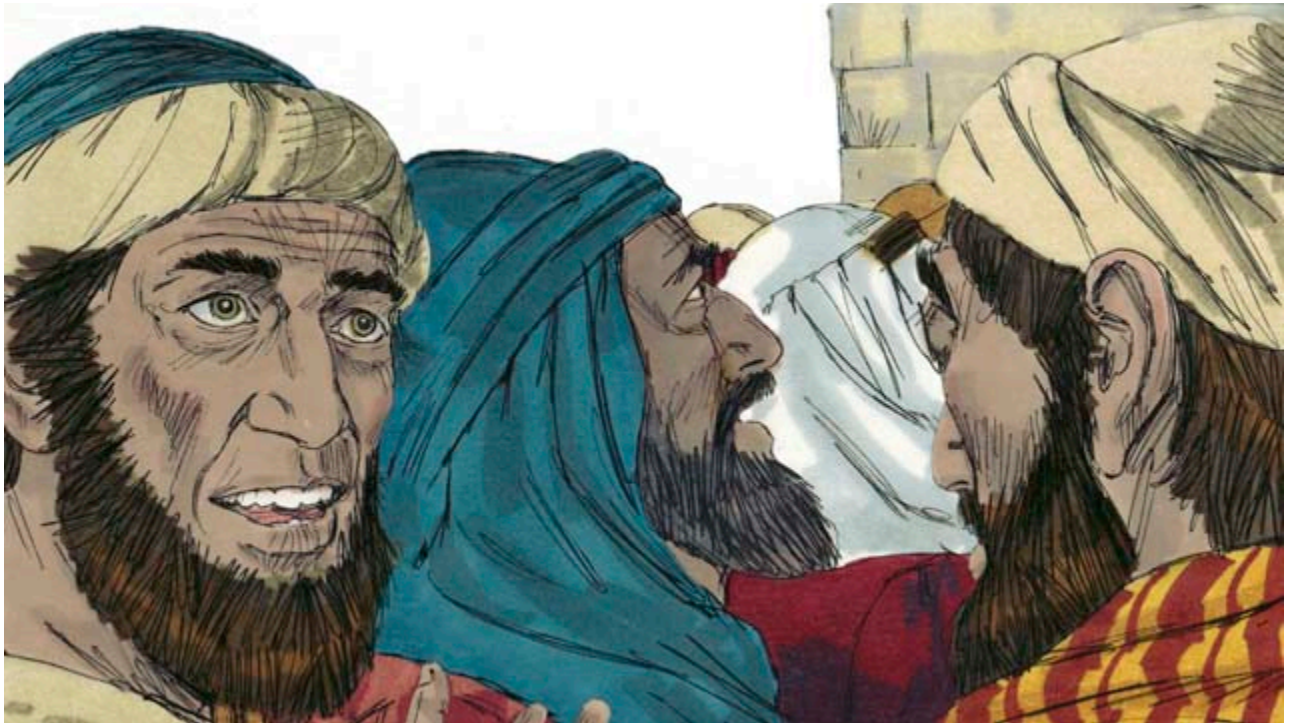

وَختی ایمونداره ینده داوره جَم به بین، ای دَفَیّی تَنده وا گَنسَتِه شاره سَسی شون دَرستِه. دومله چَیی آتشی شَلَه شار چَمون گردی سَری کا آرا گَنسَتِه. دومله گرد روح القُدسی کا پور آیین و خداهشون آ زونونی نه کی نَزونین پَرستش-شون کرده. روح القُدسی زونون نه گَف ژِه قودرت بَمون بَخشستِه به.

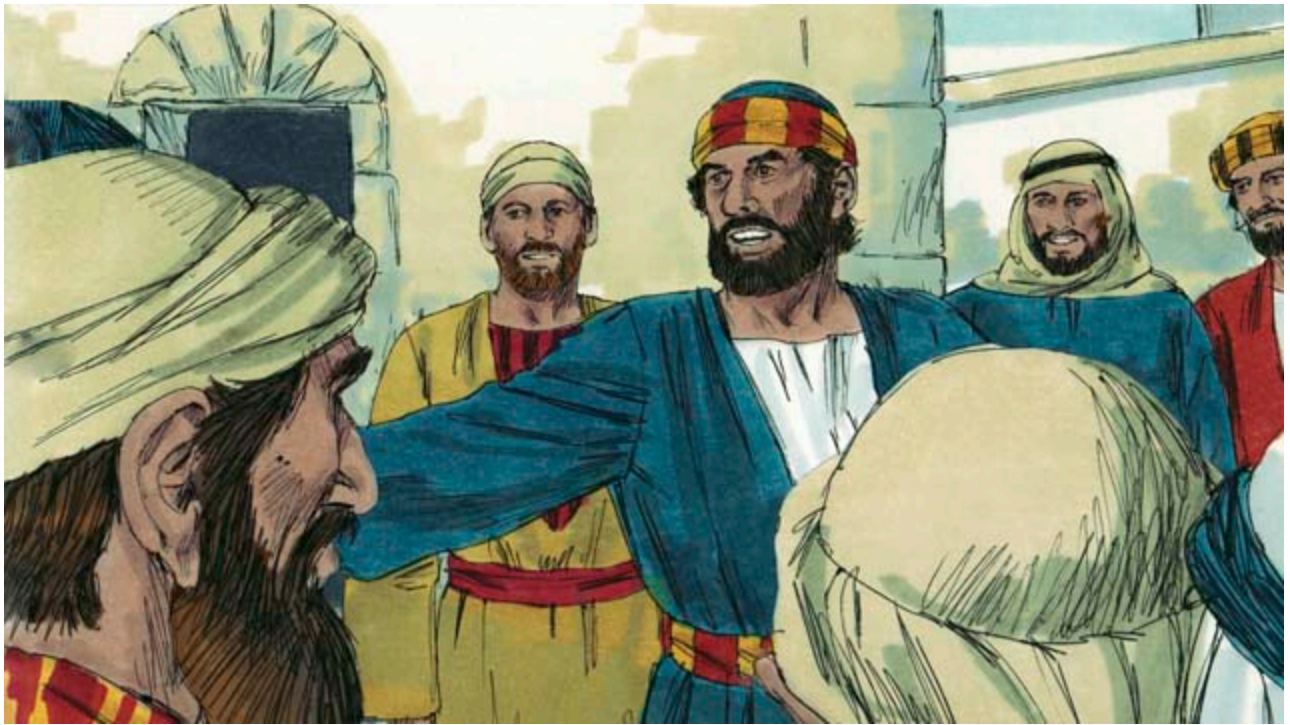

وختی اَ مردومی کی اَمہیین اور شَلیم، اَم سَسْشون دَرستہ، یَندہ داوَرہ جَم اَبین تا بیوینون چہ تَفاقیہ دَگَنستہ. اَمون مَسْتہ کی ایموندارہ خُدا یالہ کارون کان اِلام گریدہ. اَیہ اَم موضو کاشون تَجیب گردہ بہ، چون اَشان چہمون گُفون سَر اَگَنستہ. چہمون مَمَلکتی کا مَردومی را دییر زونی ہست بہ. شاگردہ ایسرائیلی کا بین و اَشان فَقَط اَرامی، عیبرانی (عبرانی) و یا یونانیہ زونونہ گُف ژہ. ولہ اَمون دَرستہ کی شاگردہ چہمون نَنہ زونی نہ کان خُدا کارون اِلام گریدہ.

بَضی مون نی واٹہ کی شاگردہ مَسْتین اَبہ. ولہ پَتِرس مَندہ نُو بَمونش واٹہ: گوش اَگرہ! اَم مَردوم مَسْت نین! بَلکی اَم ہہ یونیل پیغومبری نَہبَہٹہ واٹہ گُفہ کی خُدا واٹہ بہ: «اَخرتہ روزون کا، اَز اَشتن روفی بَشرون ہَمہ گُلہ کا دَمَگَرَد.»

«آی اسرائیلی قوم، عیسی شخصی بہ کی خارق العادہ کارون انجام آدری تا آشتن ہمہ آزونو. آ خدا قودرتی نہ تجیبینہ کارونی انجام آدری. شہمہ آمی بموستیرون، چون چہ کارون شاید بیرون، ولہ آرون بہ صلیب گشتہ.»

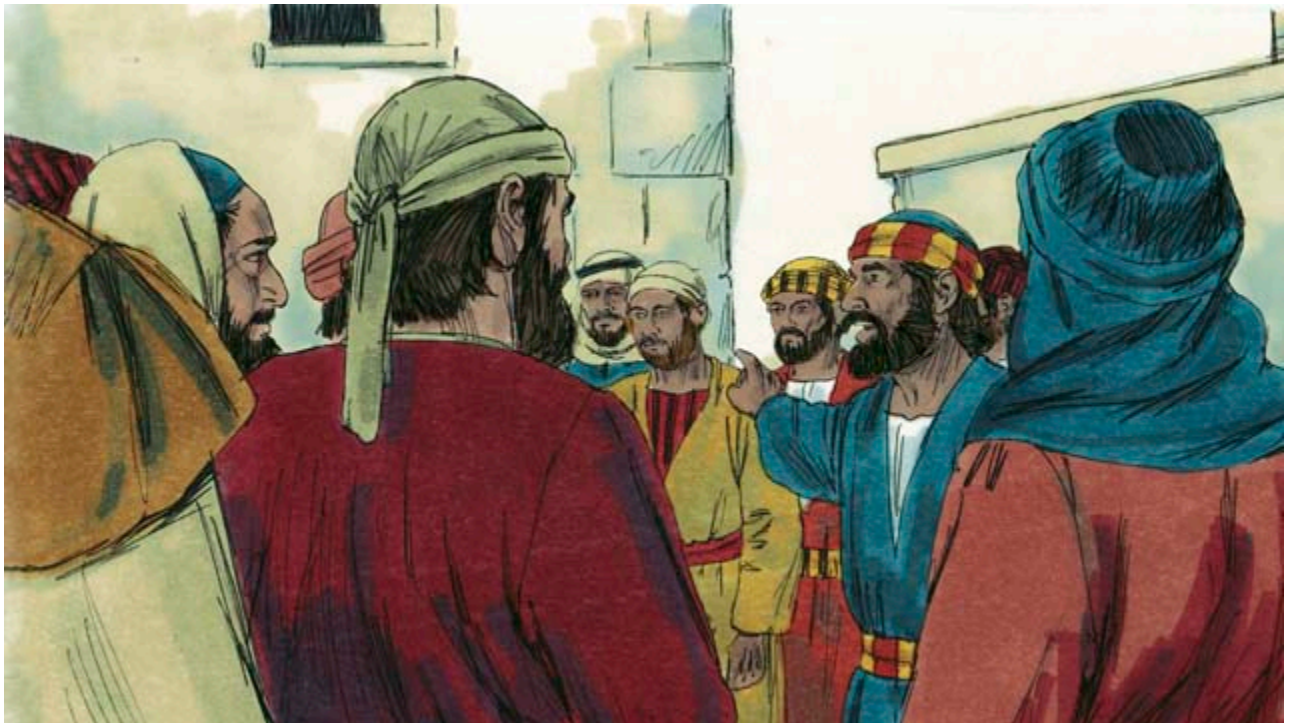

«عیسی مردہ، ولی خدا آ مردہمون دلہ کا پگردہ. آم آ پیغمبری گفی دوز درمیہ کی واشتہ: تہ نیشہشت کی آشتن موقدسہ خردنی جان قبری کا فاسید ابو. آمہ آمی شاہیدیمون کی خدا عیسی ش مردہمون دلہ کا پگردہ.»

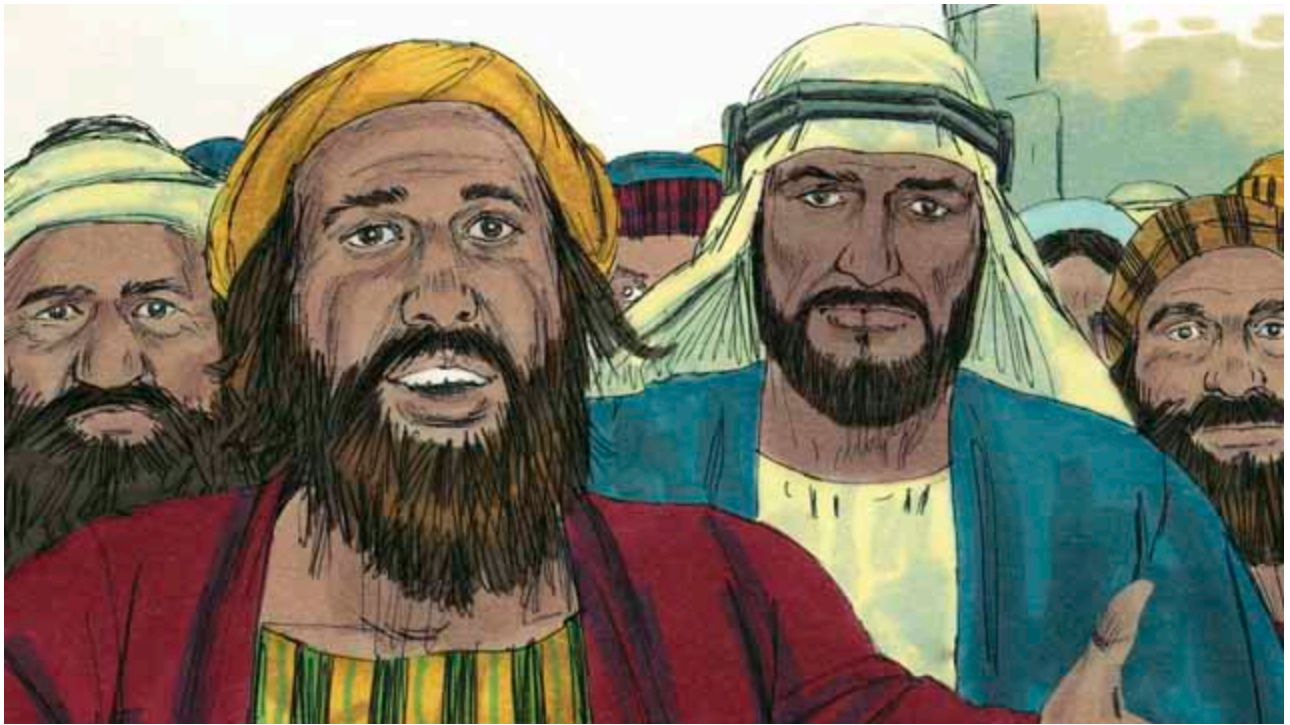

خدا ددہ، الان عیسیٰ ش آسبونی گفائرتین جگا کا پیہ آشتن راستہ دستی کا نشاونستہ یہ۔ عیسیٰ ہمجوری کی ودہ دوئہ بہ روح القدس چمہ را آدوئہ۔ ام کارہیی کی امروز کاریرون وینڈہ ٹو کاریرون درستہ روح القدسہ کا گردہ۔

شمہ عیسیٰ مصلوب گردہ، ولہ یقین بوزوئہ کی خدا، آ خدا ٹو مسیحہ تبیین گردہ۔

مردوم خلی تَحْتِہ تاثیرہ پترسی گفون قرار گنین. هَمْخَوْنِی بَہ کا ئو دِییر شاگردون کا دَپَرَسْنَتین: «أی بَرایہ، ایسہ بَسی چہ بَکَرَم؟»

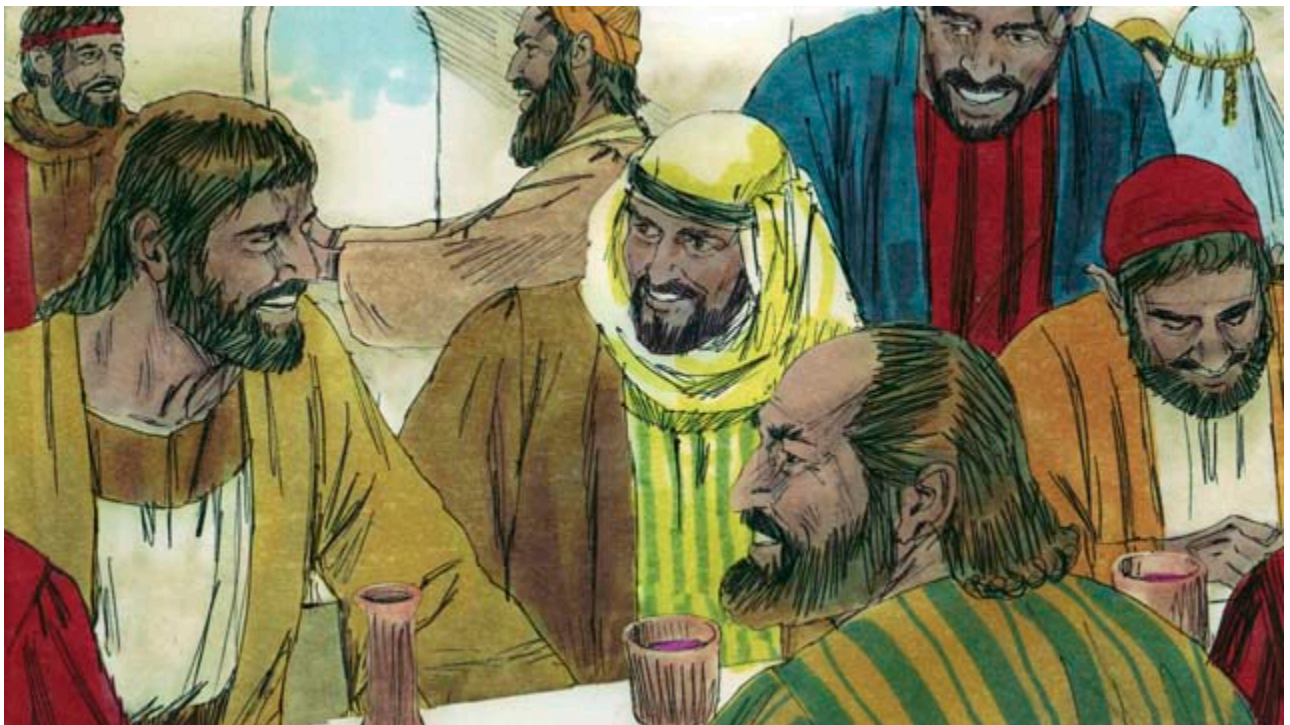

پترسی جَوَاب دَوْنِہ: «شَمَہ گَرْدی گَنّاخون بَخْشِستِہ نِییارَہ. پس توبَہ بَکَرَہ ئو عِیسی مَسِیح نومی کا تَمید بَیگَرَہ. دَوْمَہ خُدا رُوح اَلْقُدسی هَدِیَہ نِی بَشَمَہ بَبَخْشِستِی.»

تقریباً ۳۰۰۰ نفری پترسی گفی ایمون وِردہ ئو عیسی شاگرد آیین. آمون آوہ تمید گتہ و اورشلیمی کیلیسا ایموندارون جیم دشین.

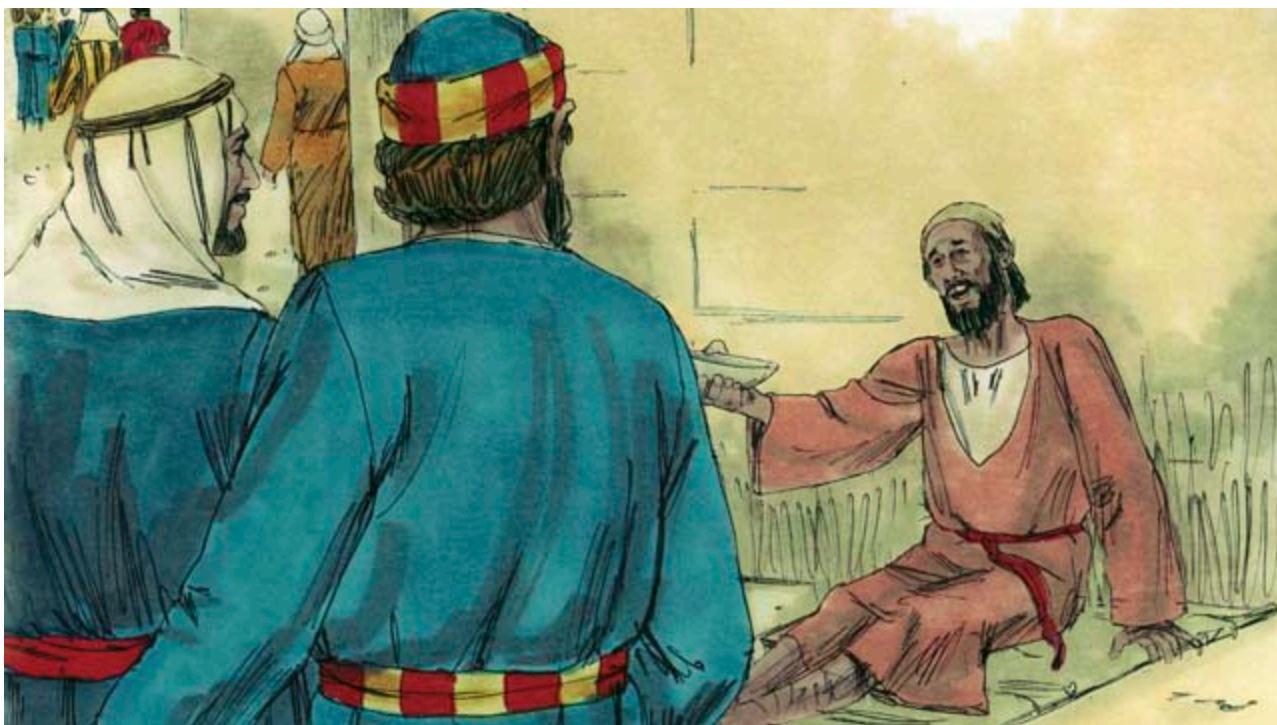

ایموندارہ ہمیشہ رسولون تَلیمون گوش آدرین. یندہنہ جَم آیین، یندہنہ خِراک آرین. دُوا آگرین. آیہ جَمی کا خدا پَرَسش آگرین و ہر جیپی شون ہست بہ یندہ نہ شَرِیک آگرین. مردوم چہمون بازہ کا چاگہ گف آژنین و ہر روز ورہ تیدای ایمون آورین.

گریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: رسولون اعمالون کیتابی ۱ مہ فصلی ۱۲ تا ۱۴ مہ آیہ پہ و ۲ مہ فصل

۴۴. مردی شیفا پترس و یوحنا وسیله نه

ای روزی پترس و یوحنا کابین پرستشگاه طَرَف شه. دروازه گناری کا، ای فَلَجه مردی شونی وینده کی کابه درز مَگیری گرده.

پترس ا فَلَجه مردی دییشته ئو وانته: «مرا هیچ پولی نی کی بته بدم. وله هرچی می هسته بته بدام. عیسی نومی نه، پپ و را بش!»

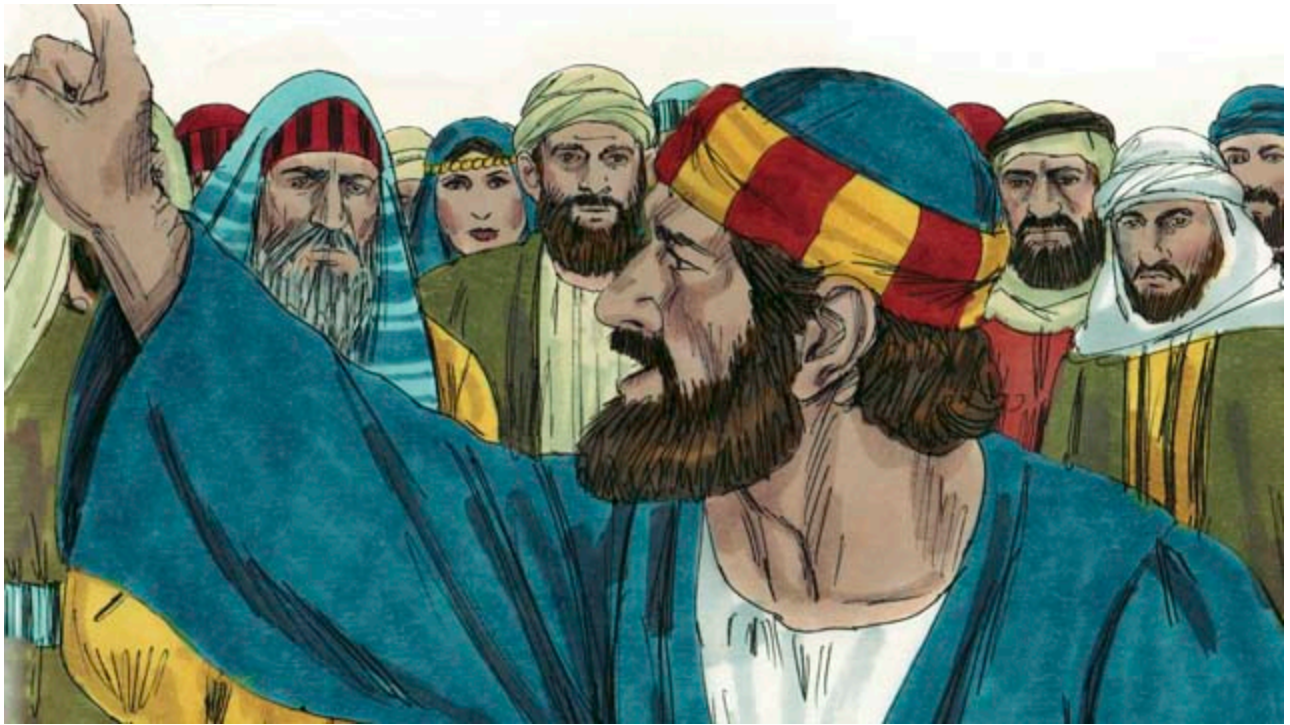

خدا ھلادی اَ مردی شيفا دوئہ ئو آبی را شہ شورو گردہ ئو چمون داوڑہ کاش شادی گردہ ئو کابہ خدا پَرسش گردہ. مردومی کی پَرسشگا سَرا کا بین، گردی تجیب گردہ.

وڑہ جَمییتی تندی نہ جَم آبین تا اَ مردی کی شیفاش ویندہ بہ بیوینون. پترسی اَ جَمییتی واٹہ: «اَ مردی شيفا ویندہ کا تجیب مگرہ. اَمہ اَ مرد آشنن قودرت یا آشنن دینداری نہ شيفا دوئہ نی. بَلکی اَ عیسی قودرتہ کی ببیش شيفا دوئہیہ، چون چمہ را بیی ایموئہ ھست.»

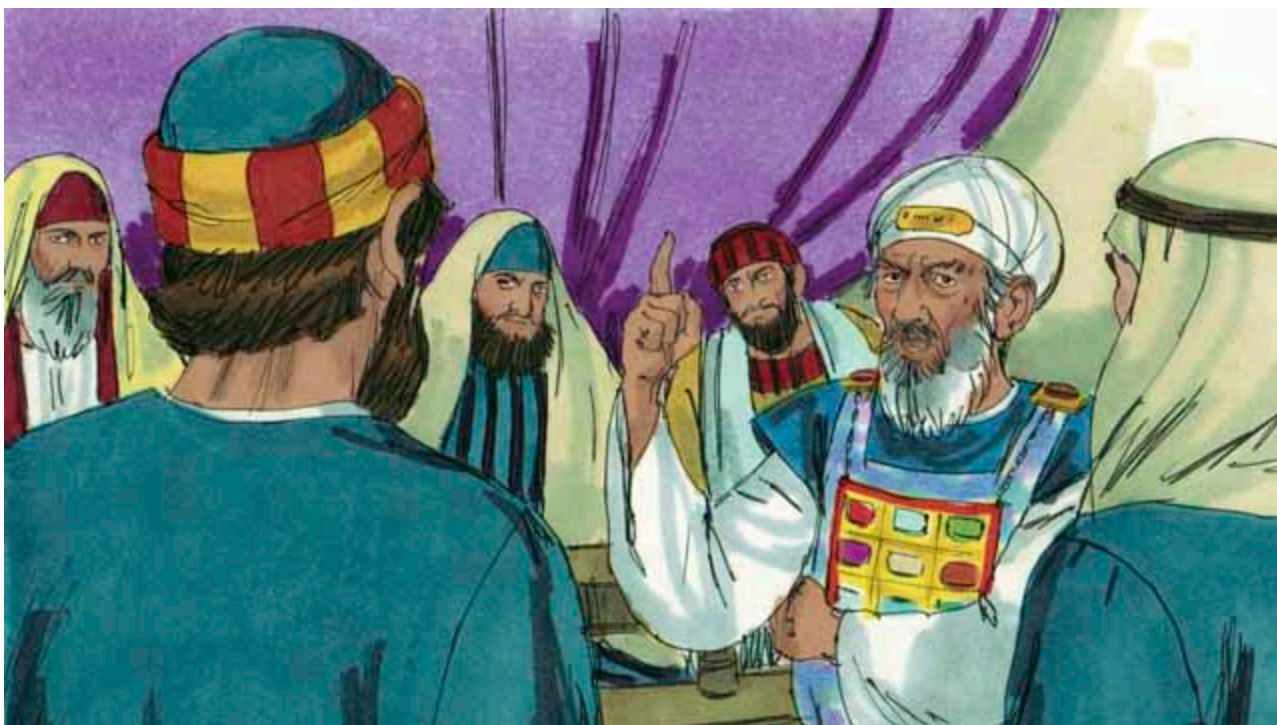

شمه آ گسپرون کی رومی فرمانداری کا رون پیستہ کی عیسیٰ بگشو. شمه آی-رونی کی گردی جان آبخشی گشتہ، ولہ خدا آش مردہ-مون دلہ کا زندہ آگردہ. آگم چہ کی شمه نزونپرون کی چپرون کا گردہ، ولہ امبیا نہمہنہ وائہ (پیشگوئیہ) گفہرون عملی آگردین کی وائشون بہ مسیح بسی عذاب بگشو ئو بیمرو. خدا پیستہ کی انطہ بوبو. پس توبہ بگرہ ئو خدا طرَف آگردہ تا آ شمه گناخون پاک بگرو.»

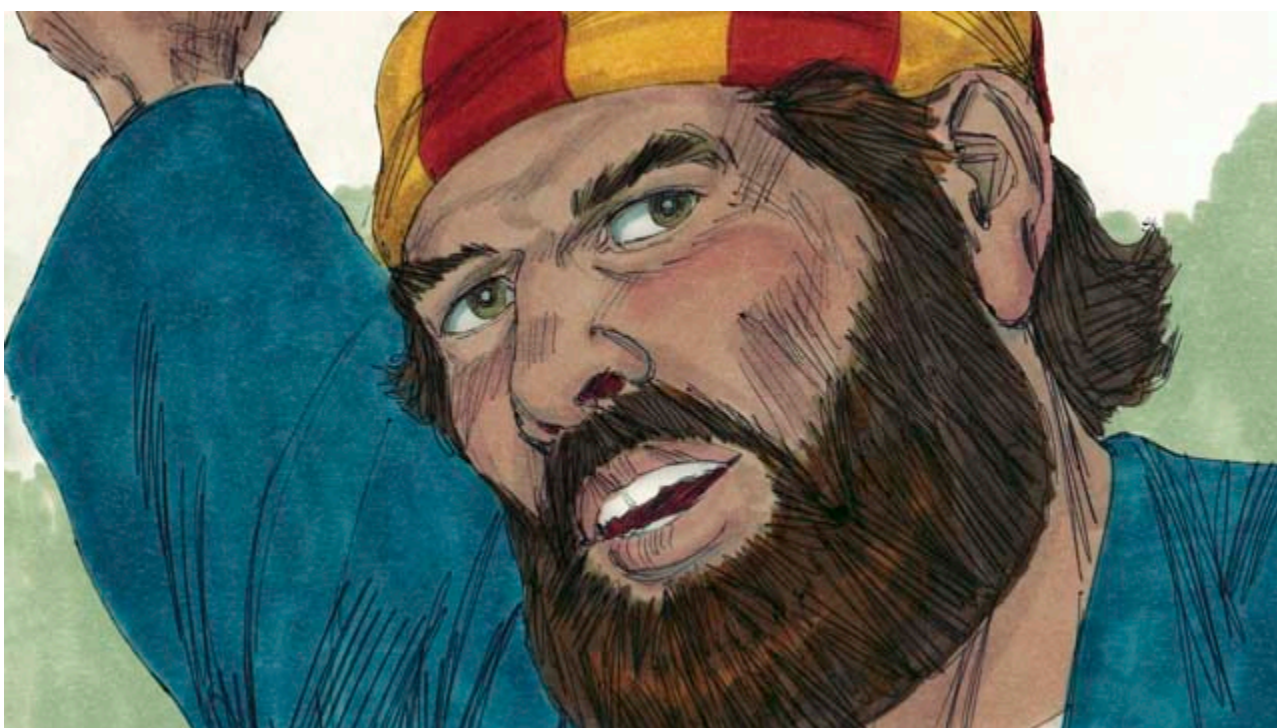

وختی پرسشگا رہبرون پترسی یو یوحنا گفہ درستین خلی ہرسی گتین. آیہ-شون گتین و زیندانی کاشون درفندہ. ولہ بمون کا خلی مون کی پترسی گف درستہ، ایمونشون وردہ ئو ایموندارون تیداد ۵۰۰۰ نفری درستہ.

سَخَسَرَى، يَهُودِي مَوْن سَرَانِه، پَتَرَس و يوحنا و فَالَجَه مَرَدَشَوْن يَالَه كَاهِنِي يُو مَذْهَبِيَّه رَهَبَرَوْن حَوْضُور وَرْدَه. اَيَه پَتَرَس و يوحنا كا دَبَرَسَسْتِيْن: «چَه قُوْذَرْتِي نَه اَم فَالَجَه مَرَدَرَوْن شِيْفا دَوْنَه؟»

پَتَرَسِي جَوَاب دَوْنَه: «اَم مَرَد كِي شَمَه نَهْكا مَنَدَه عِيْسِي مَسِيْح قُوْذَرْتِي نَهْش شِيْفا پَيْدَا كَرْدَه يَه. شَمَه عِيْسِي رَوْن بَه صَلِيْب دَرَاكْنَسْتَه، وَلِه خُدا هَنِي اَزَنْدِه اَكْرَدَه! شَمَه اَرَد كَرْدَه، وَلِه دَبِيْر نَجَاتَه رَايِي جُوز عِيْسِي مَسِيْح قُوْذَرْت نَبِيْه!»

مَذْهَبِيَّه رَهَبَرُون پَتْرَسِي و يوحنا شوجاعتي کا تجيب گرده، چون کي آيه بي سواد و مَمُولِيَّه (معمولي) آدمي بين. دومله شون ياد وَرْدَه کي آم مرده عيسي نه بين. بَمُونْشُون وَاثَه: «اگم هني مردومي نه عيسي باره کا گف بَزْنَه خيلي شَدْتِي نه شَمَه تَمِّيَه بَگْمُون. آمون پَتْرَس و يوحنا تَهديد گرده بَه دوم، آپه شون آزاد اگَرْدِين.

گريسته به نقلی موقَدَّسه کيتابی کا: رسولون اعمالی کيتابی ۳ مه فصلی ۴ تا ۲۲ مه آيه په

۴۵. استيفان و فيليپس

اُولِيَّهٖ كَلِيسَا رَهِبَرُون اِيْلَهٗ، اِي نَفَرِي بَهٗ كِي چَهٗ نُوْم اِسْتِيفَان بَهٗ كِي گَرْد چَهٗ رَا اِيْتَرَام (احترام) قَابِيل بِيْن. رُوْح اَلْقُدْسِي بِيِي قُوْدَرَت وَّ حَيْكَمَت دُوْنَهٗ بَهٗ. اِسْتِيفَانِي خَلِي مَوْجِزَهٗ اَنْجَام دَان وَّ خَلِي مَوْن چَهٗ گَفِي نَهٗ بَهٗ عِيسِي اِيْمُون وَرْدَهٗ.

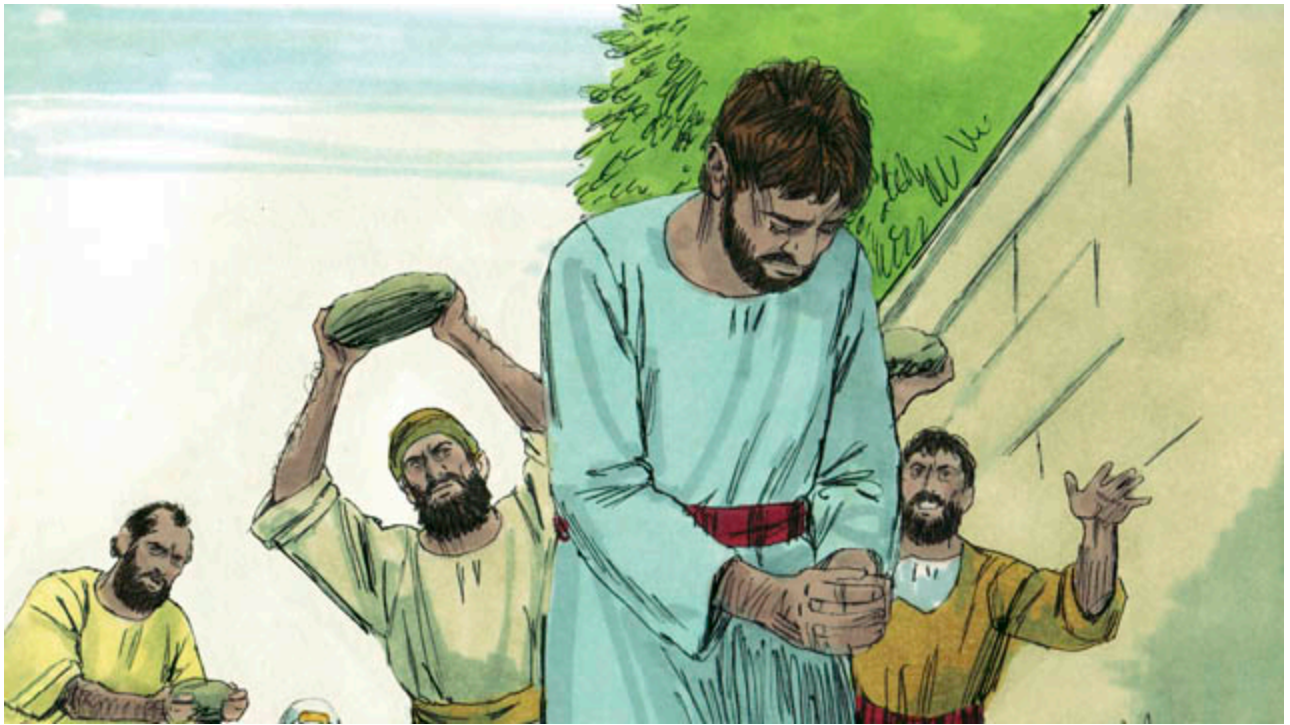

اِي رُوْزِي اِسْتِيفَان كَابَهٗ عِيسِي بَارَهٗ كَا تَلِيْم دُوْنَهٗ، بَضِي يَهُودِيَّهٖ كِي عِيسِي شُون اِيْمُون نَبَهٗ، دَمَنْدِيْن اِسْتِيفَانِي نَهٗ بَث (بحث) وَّ جَدَل گَرْدِهٖ. اِيَهٗ خَلِي هَرَسِي گَتِيْن وَّ اِسْتِيفَانِي بَارَهٗ كَا شُون مَذْهَبِيَّهٖ رَهِبَرُون دُورَو وَاْتَهٗ كِي: «اَمَهٗ دَرَسْتَهٗ كِي اَكَابَهٗ مُوسَى نُو خُدَا بَارَهٗ كَا هِيچَهٗ گُفُون ژَهٗ.» دِيْنِيَّهٖ رَهِبَرُون اِسْتِيفَان گَنَهٗ نُو اَشُون يَالَهٗ كَاهِيْن وَّ دِيْبَر يَهُودِيَّهٖ رَهِبَرُون وَر بَرْدَهٗ. دَوْمَلَهٗ دِيْبَر دُورُوْنَهٗ شَايِيْدَمِي اَمِيْن وَّ چَهٗ بَارَهٗ كَا شُون دُورَو وَاْتَهٗ.

یالہ کاهین استیفانی کا دپرسستہ: «آیا اگھیمی کی ام آدمہ کان آشتن بارہ کا واتہ، راستین؟» استیفان ام سوالی جوابی را خلی گھش یالہ کاهینی واتین. آبی واتہ کی خدا ایبراہیمی داؤرہ کا تا عیسی داؤرہ، خلی یالہ کارمش یہودی مون را گردن، ولہ ام قومی خلی دَفِیہ بیی کاشون ایطاعت کردہ نی. استیفانی بیی واتہ: «شمہ سرسختہ قومی ہسترون و خدا نہ کا نی سرگش ہسترون. شَمہ ہمیشہ روح القدس رد کردہیہ، دوز ہجوری کی چمہ دَدِیہ ہمیشہ خدا رد آگرین و چہ پیغومبر مشون گشتین. ولہ شَمہ بمون کا ہیچ ترہ کار کردہ، شَمہ مسیح گشتہ!»

وختی کی مذہبیہ ر ہبرون آم گفہ درستی خلی ہرسی گنین، آشتن گوشہ شون گنین و جرہ شون گردہ. آمون استیفان شہری کا بردہ سرا
 ئو آ شون سنگسار گردہ تا بیمر و.

استیفان کی کابہ جان دوئہ کابہ جرہ کریدہ: «آی عیسی! چمن روفی قبول بگہ.» دوملہ زنگی سر نشتہ ئو ہنیش جرہ کریدہ: «آی خدا آم
 گناخی چہمون را مگہ» ئو دوملہ مردہ.

آ روزی اورشليمی مردمی کا خلی مون شور و گردہ بہ عیسی پڑوون اذیت و جفا گردہ ئو ایموندارہ دبیر منطقہ مون را ویریتین. ولہ
ام ثقافون نہ، آپہ ہر جگای کی آشین عیسی بازہ کا موعیظہ آکرین.

آ اذیتون زمانی کا عیسی شاگردون ایل کی چہ نوم فیلیپس بہ خلی ایموندارون نہ اورشليمی کا ویریتہ بہ. آ شہ بہ سامرہ، اوئہ عیسی
بازہ کا موعیظہ آگری ئو آ جگا آدمون کا خلی مون نجات پیدا گردہ. ای روزی، فزشتہی خدا طرزی کا فیلیپسش امر گردہ تا ویہوونی
(بیبابانی) کا ای جدمی بوشو. وختی کی آ آ جدہ کابہ، حبشہ مقاماتون کاش ایلہ ویندہ کی آشتن آربہ نہ کابہ موسافیرت گردہ. روح
القدس فیلیپسی نہ وائہ کی آ مردی ور بشو ئو بہ نہ گف بڑنو.

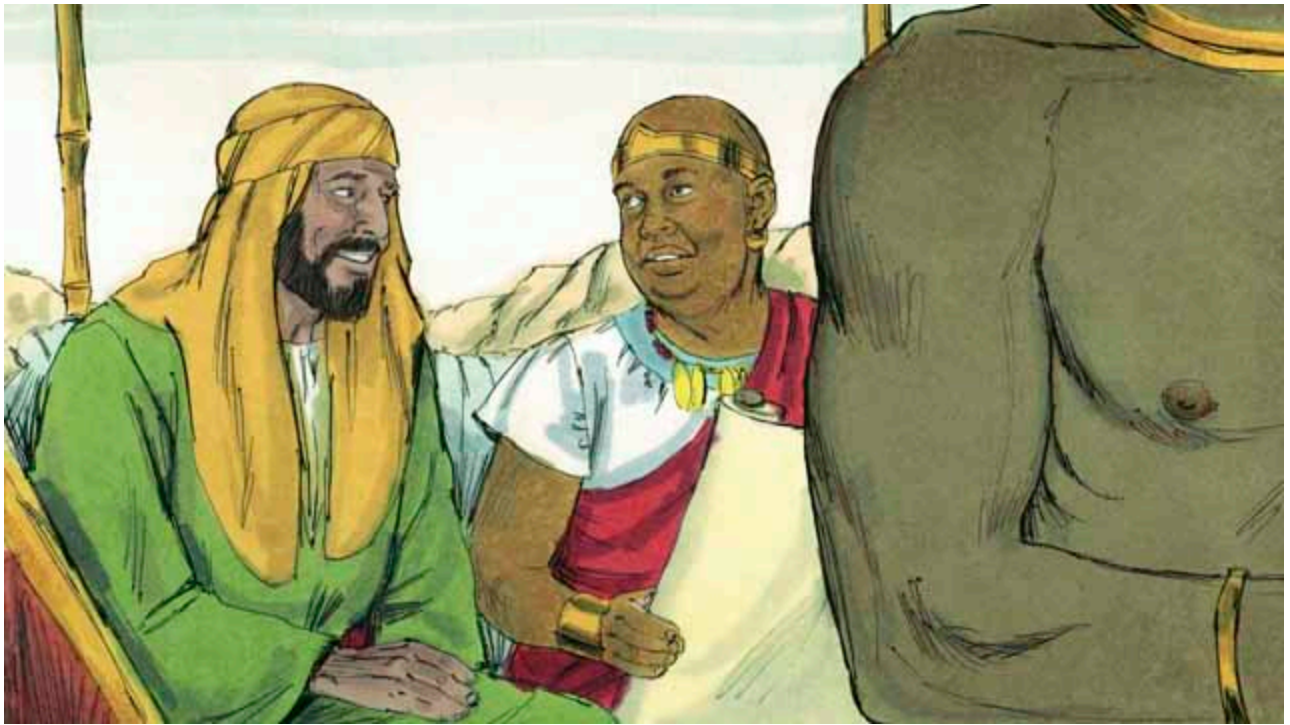

وختی فیلیپس آرَبه کانزک آشه، دَرَسْتَشَه کی اَ حَبَشِیَّه شَخْص اشعیا پیغمبری کیتابی کا ای قَسْمَتی کارَه خَنَدِه. اوئَه کی کارَه وائَه: «پَسِی شار قَرَبونی را بَردین و وَرَیی کی پَشْمَه اَبَرون وَری کا ساکیته، هیچ کَلَمَیی شی نَوائَه. بیی نَمَشون ناعادیلانَه بَر خورَد کَرَدَه نُو اِثْر اَمَشون نَنوئَه. اَمون چَه جان ویگَتَه.»

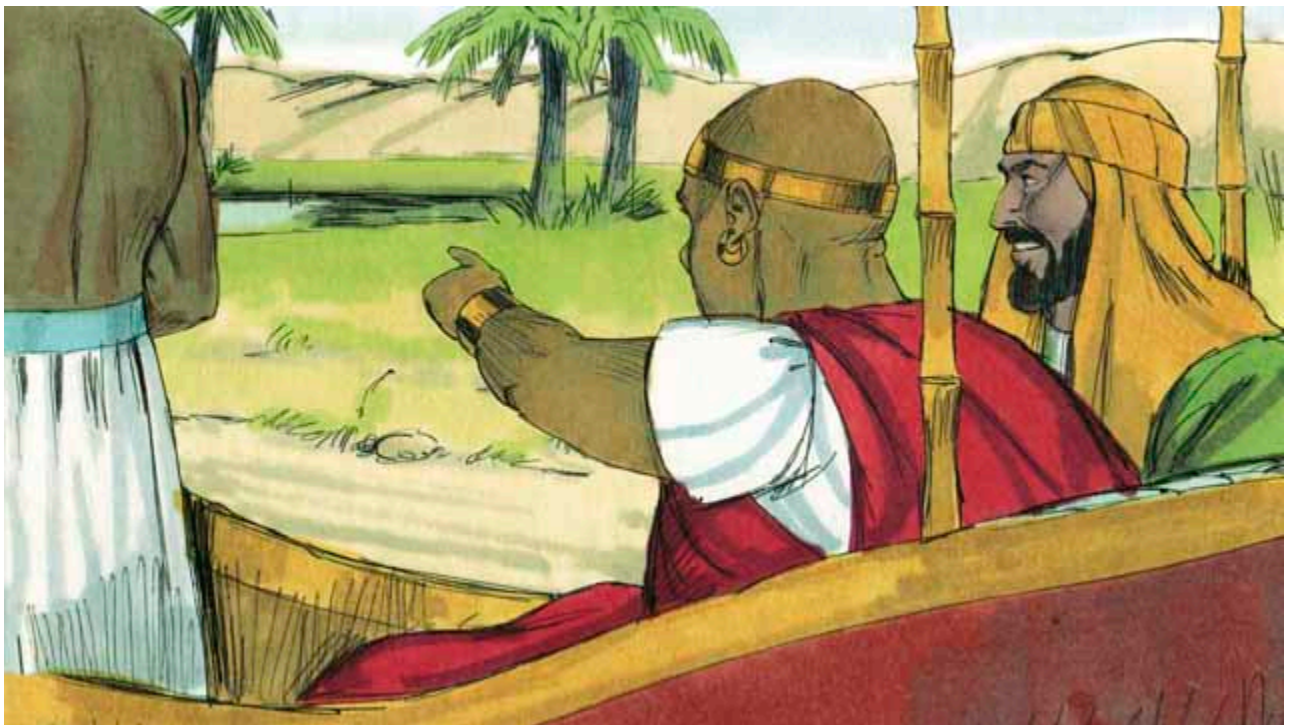

فیلیپس حَبَشِیَّه شَخْصی کا دَپَرَسْتَه: «آیا بَشاش اَ چِیی کی کاش خَنَدِه دَرک بَگری؟ حَبشی جَوَاب دوئَه: «نِه! اَز نَمَشا آیی سَر اَگَنَسْتَه، مَگم (مَگر) اَم کی ای نَفَر مَرا تَوَضی بَدرو. خَاخْشَم هِسْتَه بِه نُو چَمَن وَری کا بَنَش. اشعیا اَمَش اَشْتَن یا دِیْبَر شَخْصی بارَه کارَه وائَه؟»

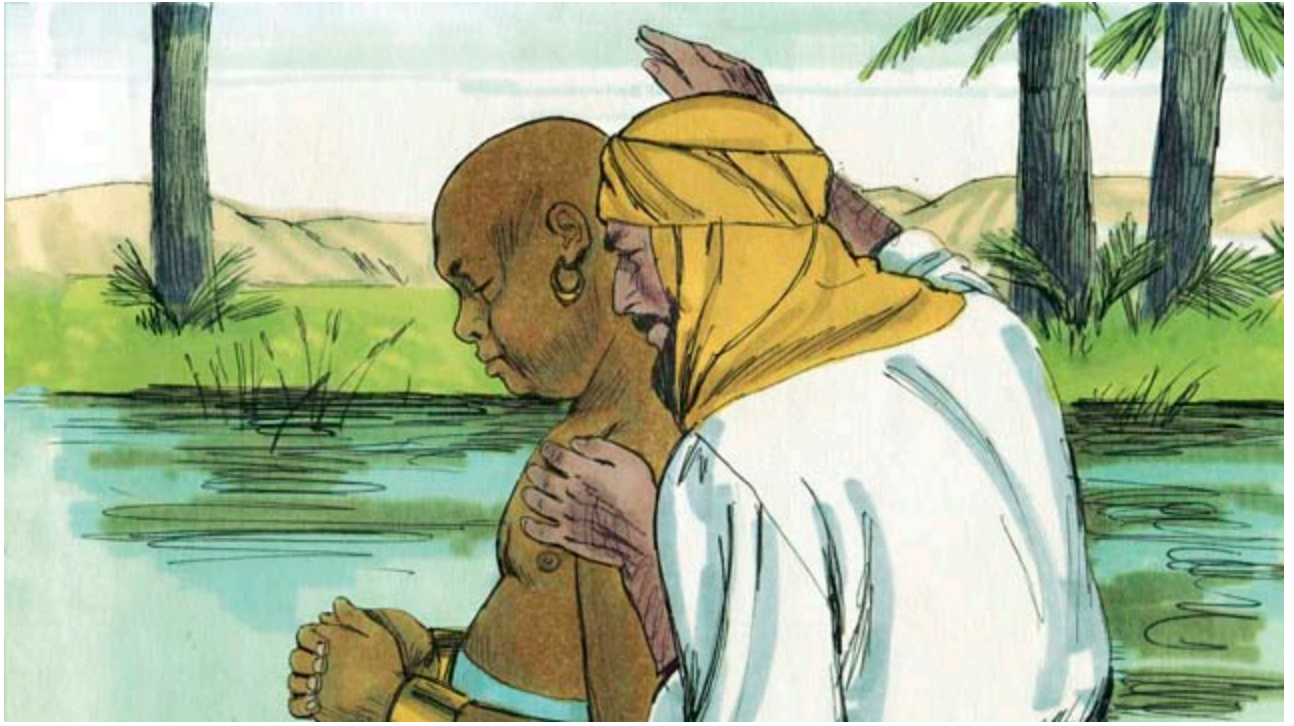

فيلیپس آرَبہ دِلہ شہ ئو چہ گناری کا نشتہ، دوملہ حبشی را توضى دوئہ کی اشعیا اَ قسَمَتش عیسی بارہ کارہ نؤشتہ. فیلیپس خُدا گلامی خَلی قسَمَتش چہ را توضى دان و عیسی انجیلی پیغامش بیی دَراستسَته.

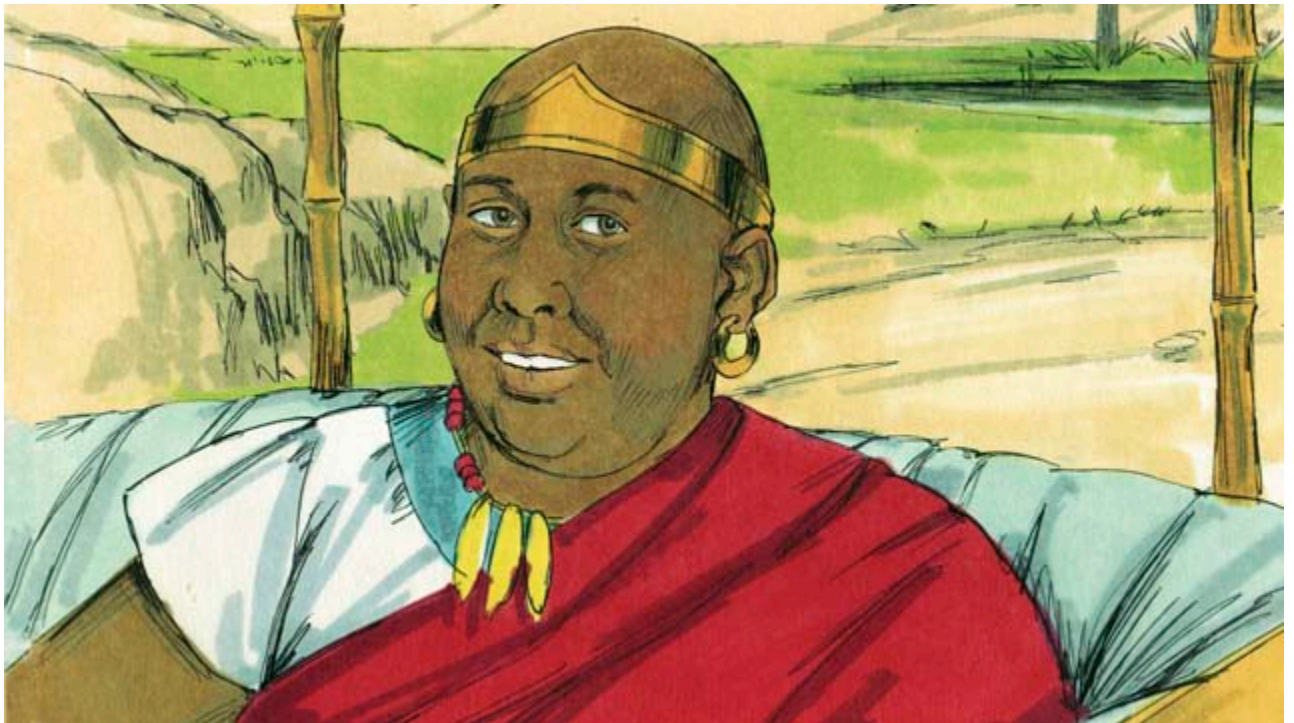

فیلیپس و اَ مرد هَطہ کی کابین نہ شہ، ایلہ یالہ آومچالہ (پرگہ) دَرسَتن. حَبشیہ مردی وائہ: «دِیس ایبا آو هستہ! آیا ایمکانش هستہ کی تَمید (تعمید) بیگَزَم؟» و اَشتن خادیمیش دَستور دوئہ کی آرَبہ غم بَرو.

ایہ آوی دلہ شین و فیلیپسی حبشیہ مرد تمید دوئہ. وختی آوی کا برشین، ای دقیمی روح القدس فیلیپسش دیبر جگایی بردہ. فیلیپسی اوئہ عیسی بازہ کا مو عیظہ ایدامہ دوئہ.

حبشیہ مردی آشتن سفر آشتن گہ وری را ایدامہ دوئہ. آ امی کی عیسی ش ازونوستہ بہ شاد بہ.

گریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: رسولون اعمالہ ۶ تا ۸ مہ باب

۴۶. پولس مسیحی آرب

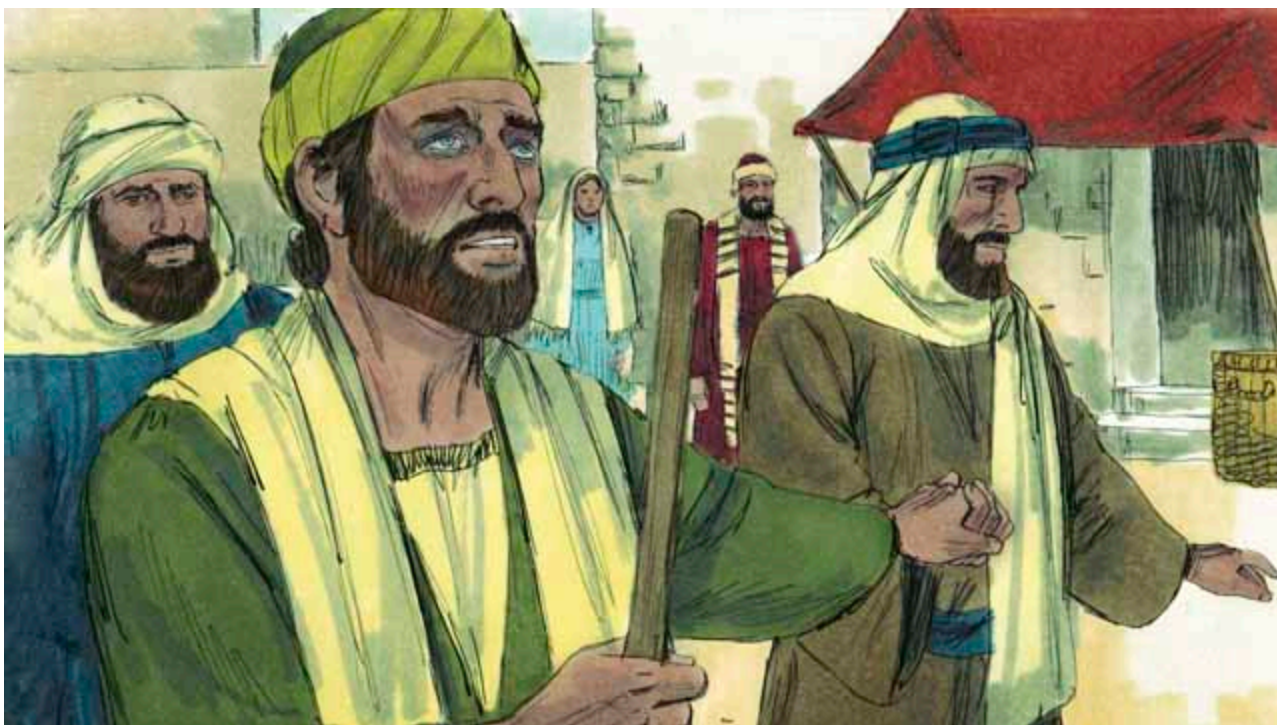

مردی هست بہ کی چہ نوم سولس بہ ئو و استیفانی گشتہ را، یہودی مون پرتالون کا موحافیظت اگری ئو عیسی ش ایمون نبہ. ا مسیحی مون اذیبیت اگری ئو اورشلیمی کا ام گہ کا اشی ا گہ تا مردون و ژنون بیگرو ئو زیندان دَرَفنو. یالہ کاهینی بیی واتہ کی بوشو دَمشق تا ا جگا مسیحی مون بیگرو ئو آگار دونو اورشلیم.

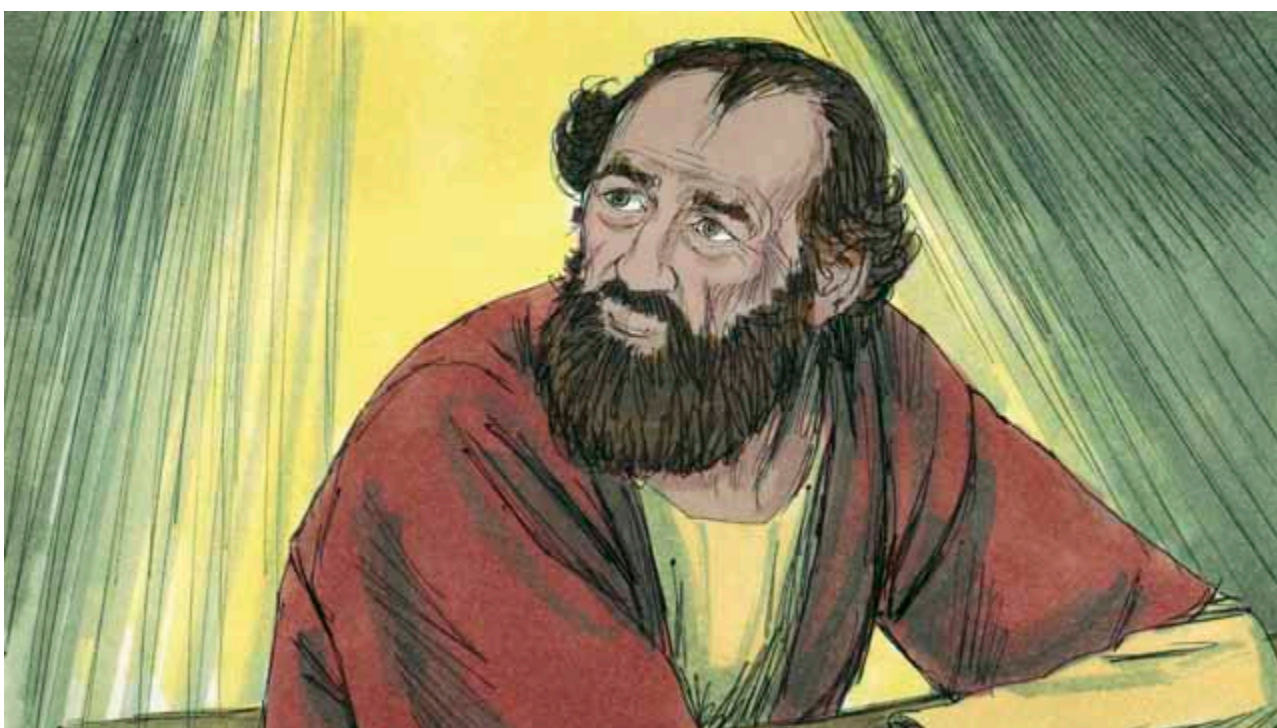

سولس دمشقی را را دگنستہ. اوئہ دَنَرستہیی، آسبونی کا ای روشونہ نوری چہ داوَرہ گتہ ئو تاویستہ زمینی کا. سولسی سسی مستہ کی بییش واتہ: «شائول، شائول، چَراش کا بَمَن جفا کردہ؟» سولس دَپرستہ: «چَمَن سَرور، تہ کیش؟» عیسی بیی جَواب دوئہ: «از عیسی م، ہمیی کی کاش بہ اذیبیت کردہ!»

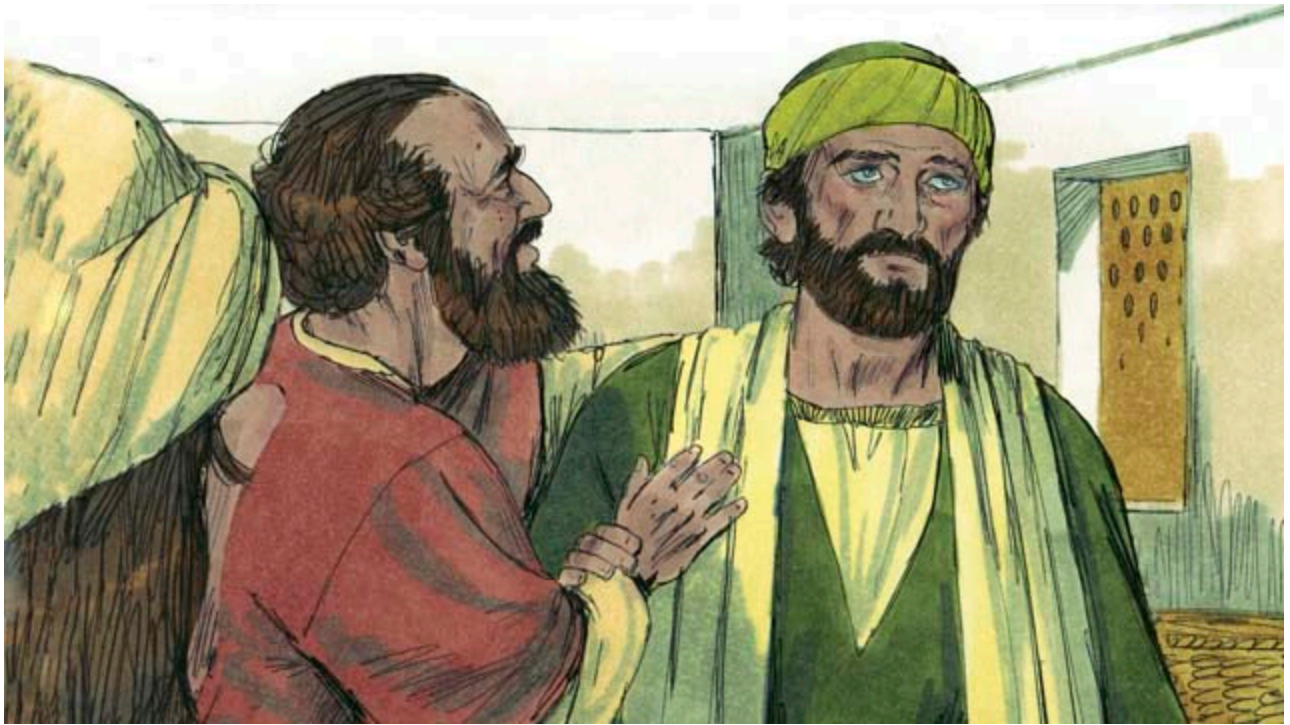

وختی سولس جگا کا پپہ، چمش کابنبن ویندہ. چہ رفقون ادمشقی طَرف رانمایی (راهنمایی) گردہ. سولسئ سہ روز هیچ چی نردہ نو نینشہ.

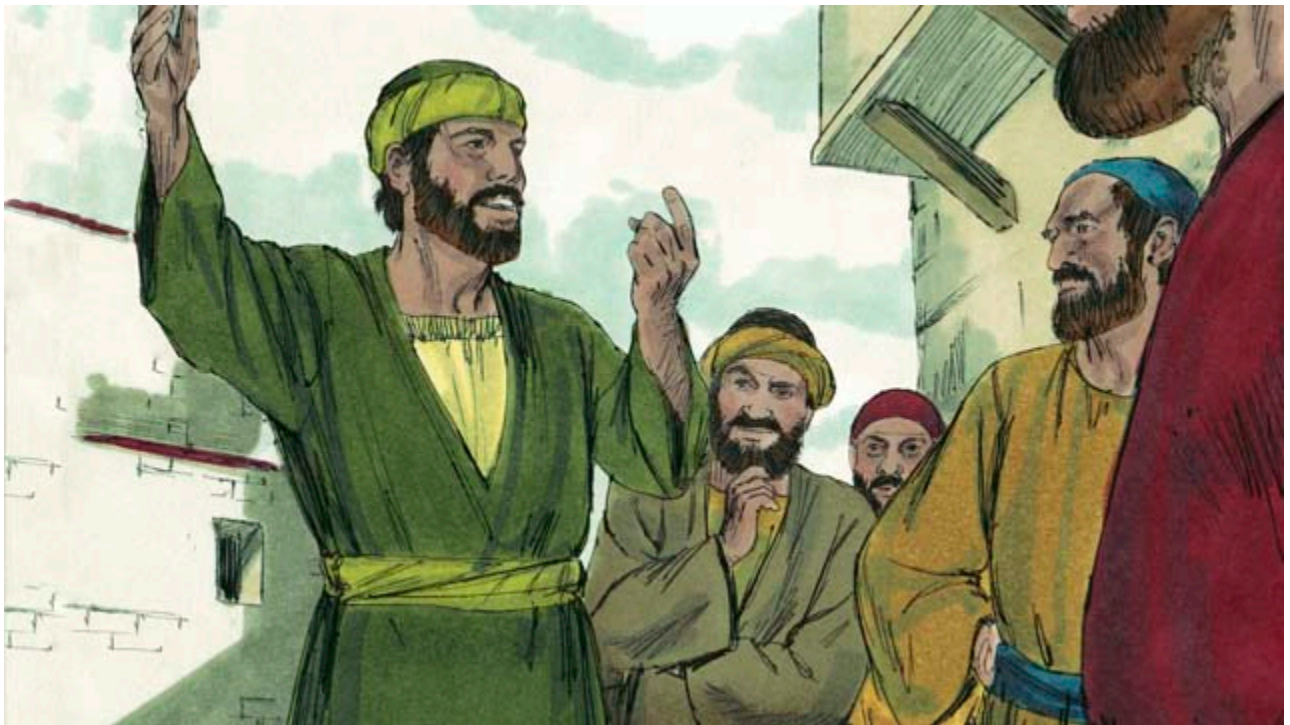

دمشقی کا ای شاگردی بہ نام حنانيا زندگی اگری. خدا بیی فرمایش گردہ: «بش ا کببی کی سولس کا اوئہ زندگی گردہ. آشتن دَستون آتہ بہ کا تا ہنی بیوینو.» ولہ حنانيا واتہ: «چمن خُدا! مَن مسئہ کی ام مرد خطہ ایموندارون اذینت اگری.» خُدا جوابی کا واتہ: «بش! مَن ا اینتخابہ گردہ تا چمن نومی یہودی مون و دبیر قبیلہ مون الام بگرو. ا چمن نومی خوئی، ورہ رنج و موصیبتہ بوبند.»

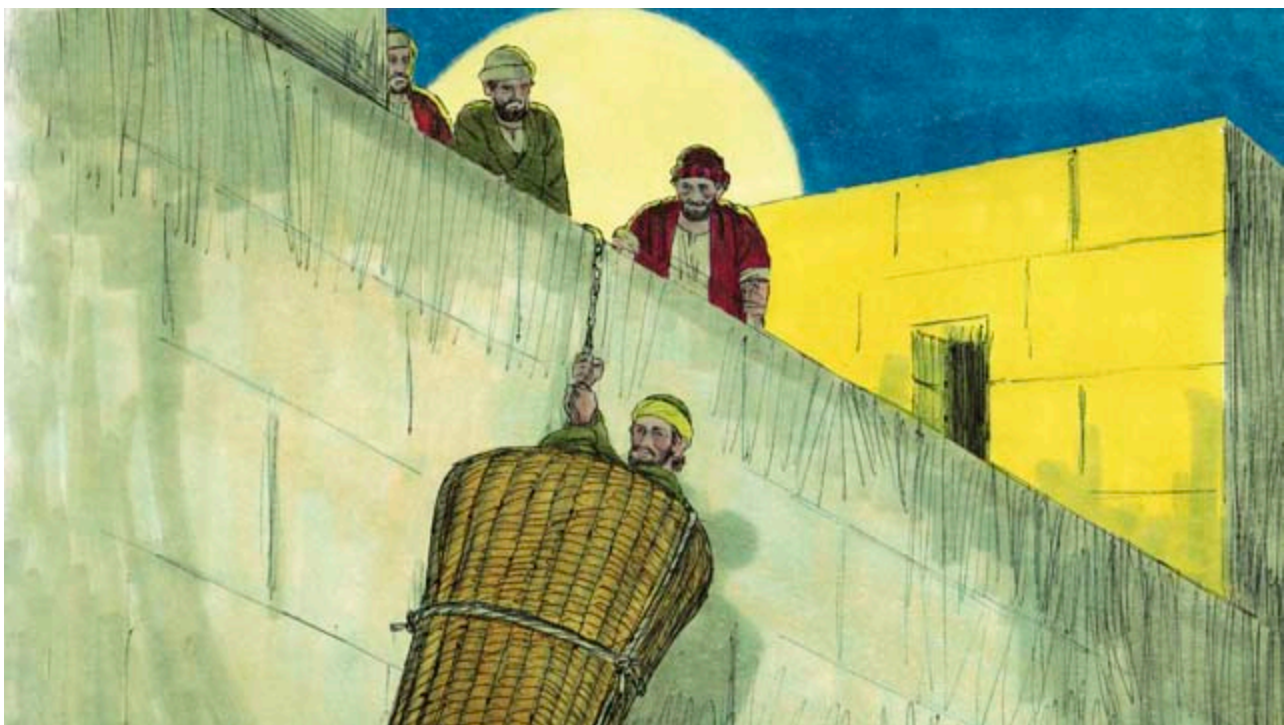

حنانیا سولسی وَر شَه ئو أَشَتَن دَسَتِش أَنان بَہکا ئو واتشہ: «ہَہ عیسیٰ پی کی را کا بَہ تہ ظاہیر آہ، مَنش آدوئہ تا تہ أَشَتَن بینایی دَس بوئری ئو روح القدسی کا پور آبی.» سولسی اَلَدَن شاستہ ہنی ویندہ ئو حنانیا بیی تَمید دوئہ. دوملہ سولسی خَراک ہَر دہ ئو قودرتش اَگر دَسَتہ.

سولسی اَلَدَن دَمَشقی یہودی مَون را مو عیظہ گریدہ شورو گردہ. و آواجی: «عیسیٰ خَدا زوئِیہ.» یہودی مَون تَجیب گردہ، چَون مَرَدی کی تَلّاش اَگری ایموندارون مین بَبرو، ایسہ اَلان عیسیٰ ش ایموئہ وَر دہ! سولسی یہودی مَون تہ بَت و مَوجادیلہ گردہ. آبی ثابت گردہ کی عیسیٰ ہَہ مَسیحہ.

چَن روزی بہ دوماہ یھودی مون پیستہ سولسی بگشون. امون آدمی آدان تا آیی شہری دروازہ مون وری کا پیدا بگرون و بگشون. ولہ سولس چہمون نیبتی کا سر آگنستہ نو چہ رفقون بہ نہ کامک گردہ تا بیوریجو. آی شوی آشون ایلہ سَوہ کا دنوئہ نو شہری دیوارون کا شون جیر آدوئہ. چہ بہ دوم سولس دمشق کا ویریٹہ، آیی آشتن مو عیظہ عیسی بارہ کا ایدامہ دوئہ.

سولس شہ اورشلیم تا رسولون بیوینو، ولہ آپہ بہ کا ترستین. دوماہ ایلہ ایموندار کی چہ نوم برنابا بہ، سولسش رسولون وَر بردہ. آیی بمون وائہ کی چٹہ سولسی، دمشق کا مٹرستی نہ مو عیظہ گردہ بہ. چہ بہ دوم بہ کی رسولون سولس قبول گردہ.

بعضی ایموندارہ کی اور شلمی شہری ستمی کا ویریتہ بین، شین انطاکیہ کی دورہ شہری بہ ئو عیسی بارہ شون موعیظہ گردہ. انطاکیہ آدمہ وری یہودی نبین ولہ اولین دفعہ شون ایمون وردہ. برنابا ئو سولس اوئہ شین تا تازہ ایموندارون، عیسی بارہ کا ور تلمیم بدرون و کیلیسا تقویت بکرون. انطاکیہ کا بہ کی مسیح ایموندارون شون اولین دفعہ را «مسیحی» نوم پنوئہ.

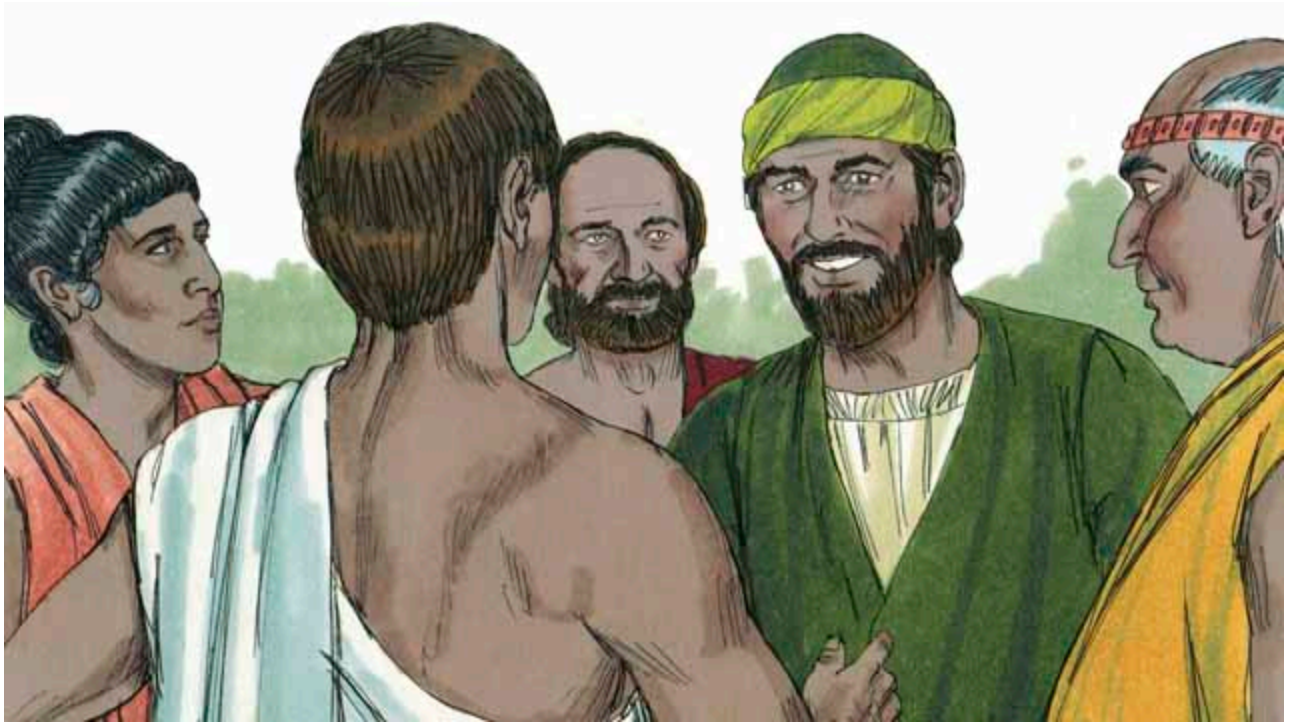

ای روزی اَنطَاقِیَّہ کا مَسیحِیَّہ دُوا ئو روزہ نہ مَخلول (مَخلول) بَین کی روح اَلقُدسی بَمون فَرمايش گَردہ: «بَرنابا ئو سولُسی اَکاری را کی آیہ-م چہ گَردہ را (اَنجام دوئہ را) دَخَنَدَن، جَدا اَگرہ.» دوئلہ اَنطَاقِیَّہ کیلیسا کا اَشَتَن دَسِیَہ شون بَرنابا ئو سولُسی سَری کا نان و چَمون را شون دُوا گَردہ. دوئلہ آیہ شون را دَر فَنَدین تا عیسی خُشہ خَبری دِیَیر جَگامون کا مو عِیظہ بَگَرون. بَرنابا ئو سولُسی خَیلی قَبیلہ یہ ئو مَر دومی شون تَکَلیم دوئہ ئو خَیلی مون بَہ عیسی ایمون وَر دہ.

گَریسٹہ بَہ نَقلی موقَدَّسہ کِتابی کا: روسولون اعمالی کِتاب ۸ مہ باب ۳ مہ آیہ، ۹ مہ باب ۱ تا ۱۳ مہ آیہ، ۱۱ مہ باب ۱۹ تا ۲۶ مہ آیہ یہ، ۱۳ مہ باب ۱ تا ۳ مہ آیہ یہ

۴۷. پوئس و سیلاس فیلیپی کا

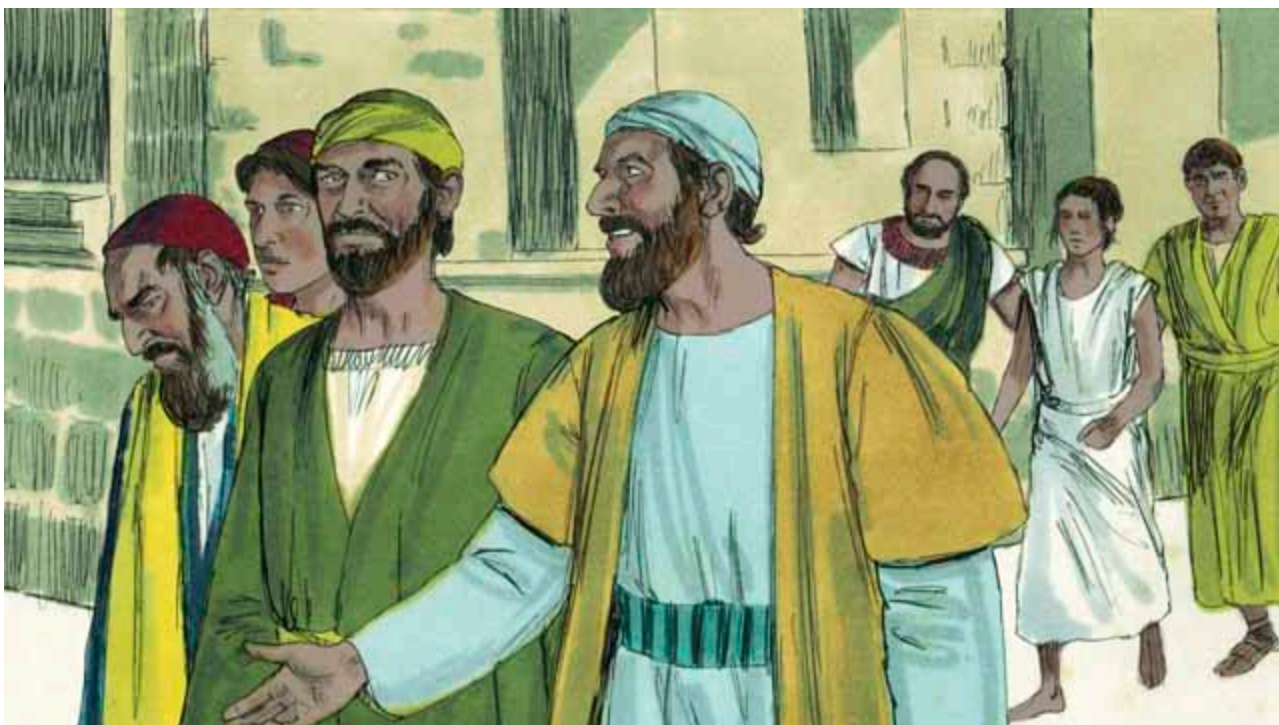

وختی کی سولس رومی ایمپراتوری ہمہ جگا موسافیرت آگری، تصمیمش گنہ آشتن رومیہ نومی کا کی پولس بہ ایستفادہ بگرو. ای روزی، پولس و چہ رفق سیلاس شین بہ فیلیپی شہر تا عیسیٰ خشنہ خبری لام بگرون. آپہ ای زباری گنار شین کی شہری کا خارج بہ. مردوم اوٹہ جم آیین تا دوا بگرون. آمون اوٹہ ای ژنی لیدیہ نوم ویندہ کی تاجیر بہ. آ خدا نہ خشن بہ نو آبی پرسش آگری.

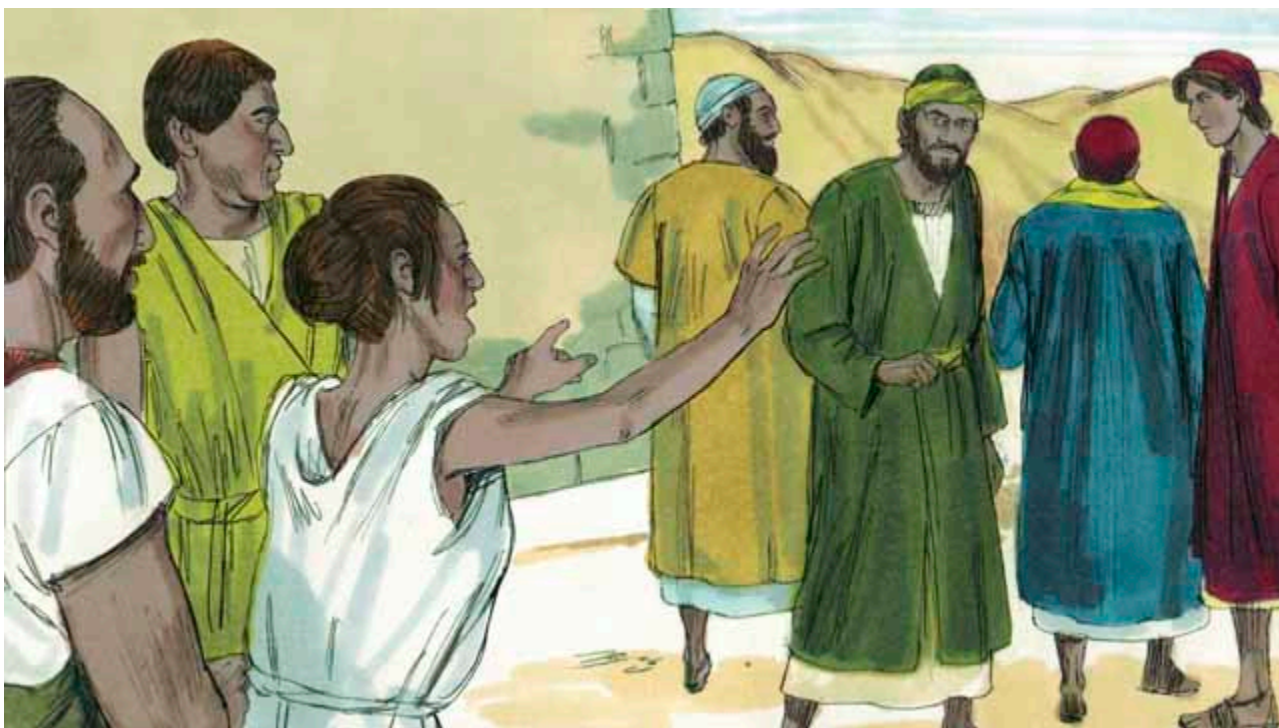

خدا لیدیہ قادیر ساختہ کی عیسیٰ ایمون بوئرو. پولس و سیلاس آ شون چہ خانوادہ نہ تمید دوٹہ. دوملہ اشیی پولس و سیلاسی کا پیستہ تا چہ کہ کا بومونون و آپہ نی چہ وری کا مندین.

پولس و سيلاس وري آجگايي کا کی يهوديه دوا اگرين، مردومي وينده را آشين. اوئه ای گنيزی هست به گه روفش مردال به نو هر روز چه-مون دومله اوی. آ ام مرداله روفی نه مردومي را آينده وضي نمبهنه آواجی نو ام جوری نه غیب آواجی عونوانی نه ، وره سودی آشتن آربايون دزراسنی.

ا گنيز وختی آيه را آشين، جزه نه آواجی کی: «آم آقه په ياله خدا ختمتگوزارين. آيه نجات پيدا گريده را بشمه نوشونين بدا!» آبی خلی روزه انته گردین تا ام کی پولسی صبر نمون آبه.

آخر ای روزی وختی کی اکنیز کابہ جرہ گردہ، پولس بہ دیبشتہ ئو مردالہ روفی کی بہ کا درہ بہ نہ وائشہ: «عیسی نومی نہ ام گلہ کا برش سٿرا.» مردالہ روفی آلدن آ ور آدوئہ.

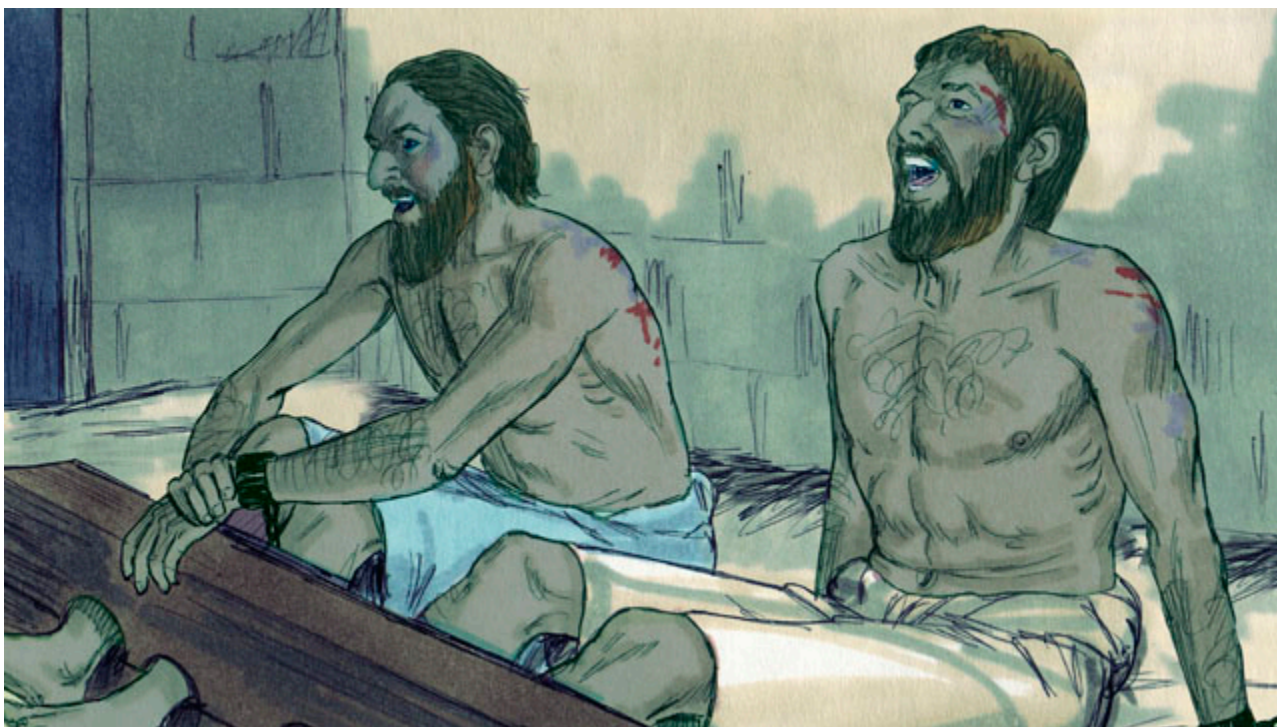

کنیزی آربابون وختی ویندہ چہ تفاقى دگنستہیہ، خیلی ہرسی گنین. چیمی منہ ام بہ کی دہ مردوم آ گلہ آربابون پول ندرین، چون فمستہشون بہ کی بی آ مردالہ روفی، گنیز دہ نشای غیب آواجی گردہ.

همخوئی آگنیزون آربابون، پولس و سیلاستشون رومی مقاماتون ور برده. آمون پولس و سیلاس کوسته ئو زیندانشون درفنده.

آمون پولس و سیلاس زیندانی آ جگایی کا درفنده کی وره نیگبانش هس به. آمون همچونین چهمون پایه یاله برته چومون نه دبستین. آم ووجودی نه آیه شوی-نیصمی را، خدا ستایش و پرسشی را سورود آخونین.

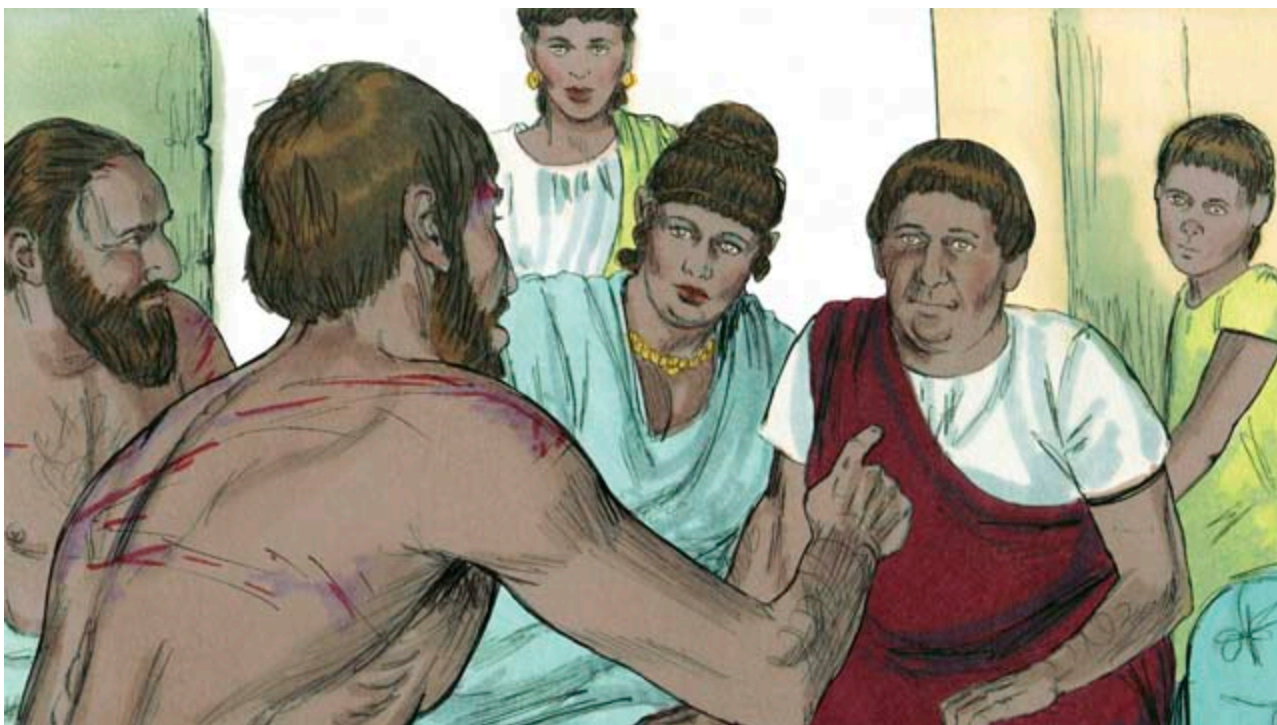

ای دَفَه یی، تَنَدَه بومَلَر زِی گَنَسَتَه! زیندانی بَرَنگایِه گُرد آیین و زیندانیمون پامون رَنجیلَه گُرد پَسیستین.

زیندانهوون (زیندانبان) پِپَه ئو ویندَشه زیندانی بَرَنگایِه گُرد آیین. آیی آنتَه زونوسَتَه کی زیندانییه گُرد ویریتن و رومی مقاماتون مرگی موجازاتی تَرسی را تَصمیش گَنَه آشتن بَکشو. وَلَه پولُسی آ ویندَه ئو جَرَمَش کردَه: «بَشتن صَدَمَه مَرَن! آمه گُرد هییامون.»

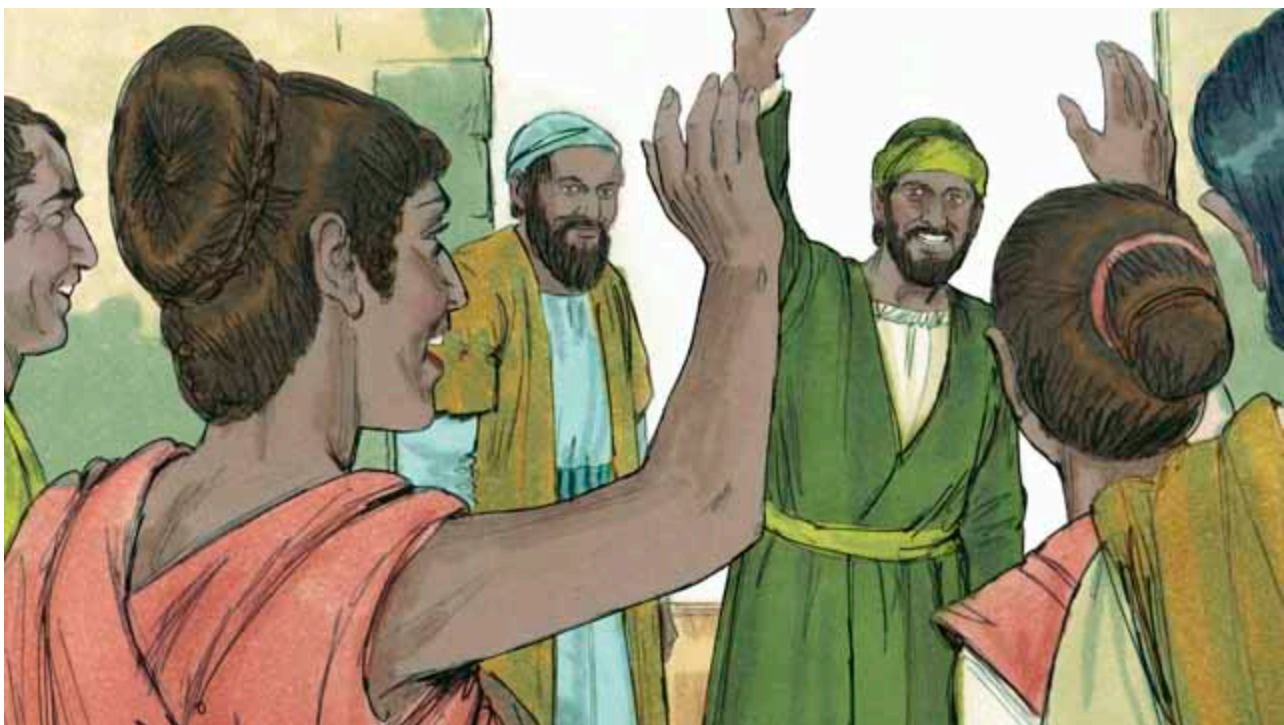

زیندانهوون (زیندانبان) ترسسته ترسسته ئو لرزسته لرزسته پولس و سیلاسی وَر آمه ئو دپرسسته: «چه بگم تا نجات پیدا بگم؟» پولسی جواب دوته: «خداوندی عیسی ایمون بوئه. ته آشتن خانواده نجاتیرون پیدا بگرد.» دومله زیندانبانی پولس و سیلاس برده آشتن گه ئو چه مون یز مهش شوستین. پولسی عیسی خسته خبر آ آدمون همه گله را کی گه کا بین، مو عیظهش کرده.»

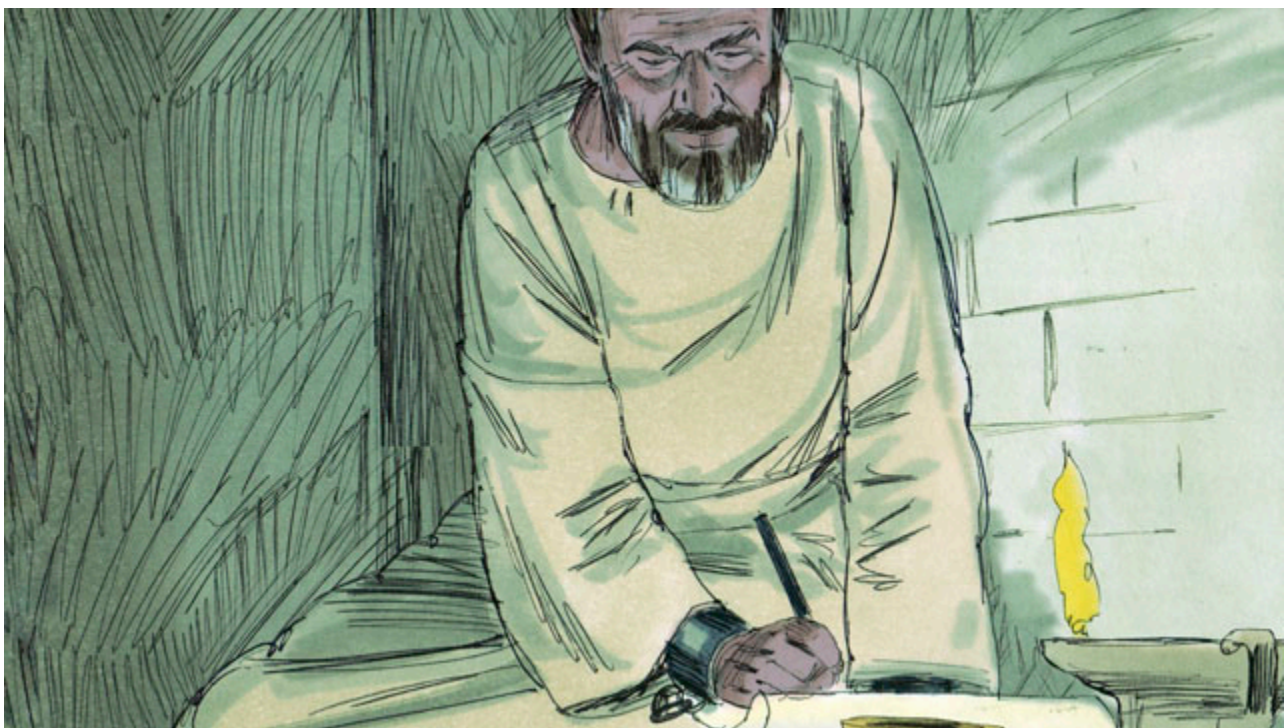

آ زیندانهوون (زیندانبان) و چه خانواده گردی عیسی ایمون وَرده ئو پولس و سیلاسی آیه تمیدان. دومله زیندانهوون (زیندانبانی) پولسی یو سیلاسی خراک دوته ئو یندنه شون شادی کرده.

سَخسری، شَهری رَهبرون، پولس و سیلاس زیندانی کا آزاد آگرده ئو بمون-کاشون پیسته کی فیلیپی شَهری کا بوشون (تُرک بَگرون). پولس و سیلاس لیدییه ئو اَشتن رَفقون کا تیدادی وینده را شین و دومه شَهزَشون تُرک گرده. عیسی خَشَهخَبر هَهجور کابَه گوستَرش پَیدا کرده ئو کیلیسا کابَه زَرْد کرده.

پولس و دیبَر مَذهَبِییه رَفِقَه وَرَه شَهرونی سَفَر آگرین. آپه عیسی خَشَهخَبری بارَه کا تَلیم و موعیظَه آدرین. آمون هَمچونین خَشیلی نامَهپه نَوشَتین تا ایموندارون کیلیسامون کا تَلیم بَدرون و تَشَقُّق بَگرون. اَنامَمون کا بَضی گَلَه په موقَدَّسه کِتابی کِتابَه آبین.

گریستہ بہ نقلی موقدّسہ کیتابی کا: رسولون اعمالی کیتاب ۱۶ مہ فصل ۱۱ تا ۴۰ مہ آیہ پہ

٤٨. عيسى مَسِيحاي موعودَه

وختی خُدا دینیا ساختَه، هَمه چی کامیل به ئو گُناج نَبه. آدم و حَوا یَنده نه خَش بین و به خُدا عِش (عشق) اُورزین. هیچ مریضی ئو مرگی نَبه. ام هه دینیایی به کی خدا آپی به.

شَیطونی ای نَلتی یی و سِبَله نه حَوا نه گف ژه. چون آپیش به آبی فیریب بَدرو. دومه آبی ئو آدمی گُناخ کردَه. چَهَمون نافرمونی کردَه خوئی، اینسانیه گرد مَحکومین مریدِه را.

حقاً آدم و حوا گناخی خوئی وشتناکه ثفاقی دگنسته. ایه خدا دیشمین آیین. در نتیجه، اَرمانی کا تا ایسه، گردی گناخ گرده. هر کسی اَ زمانی کا کی دینیا درگنست خدا دیشمنه. خدا نو اینسانی مینه کا صولینه (صولحینه) رابطّه یی نّه، وِله خدا پیسته صول برقرار بوبو.

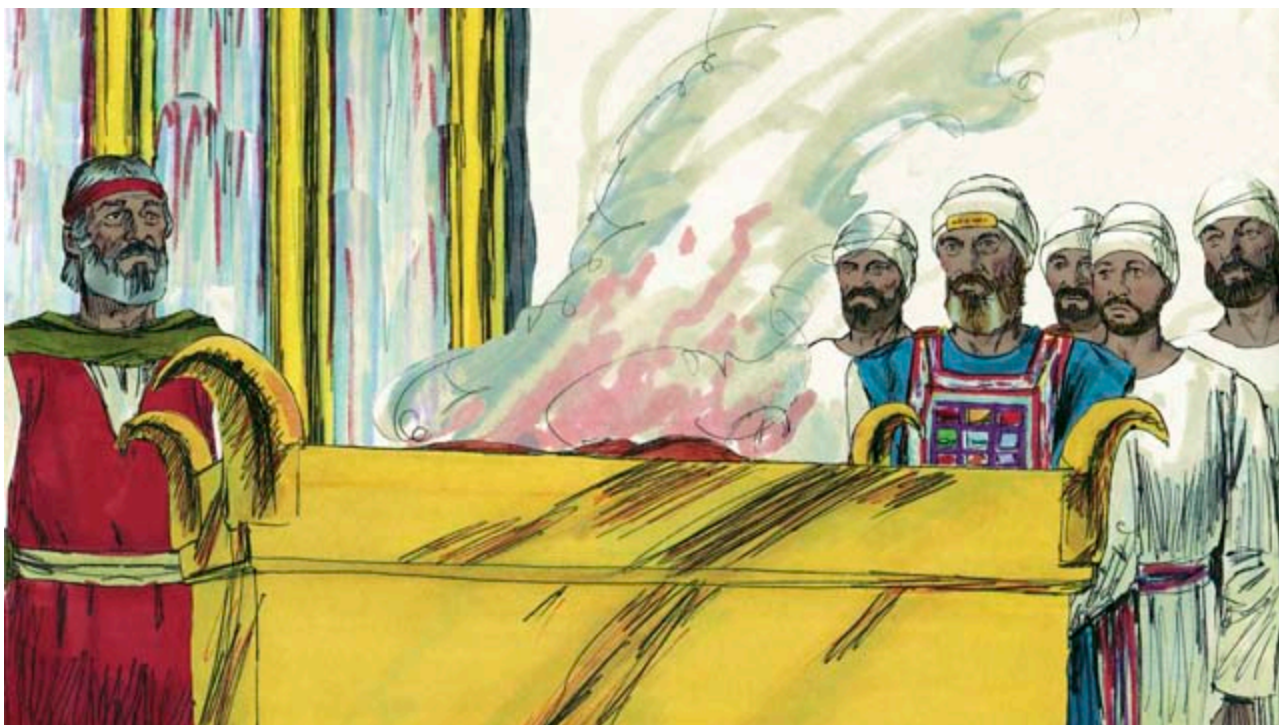

خدا وده دوئه کی ای نقر حوا نسلی کا شیطونی سری بکوستی یو شیطون چه پاشنه بگشتی. آم مَیه (معنی) نه کی شیطون مسیح بگشتی وِله خدا هنی آیی زنده آرگرد. دومله موعوده مسیح شیطونی قودرتی همیشه را مین ببردی. خیلی سالون به دوم خدا آشکار آگرده کی عیسی هه موعوده مسییه (مسیح).

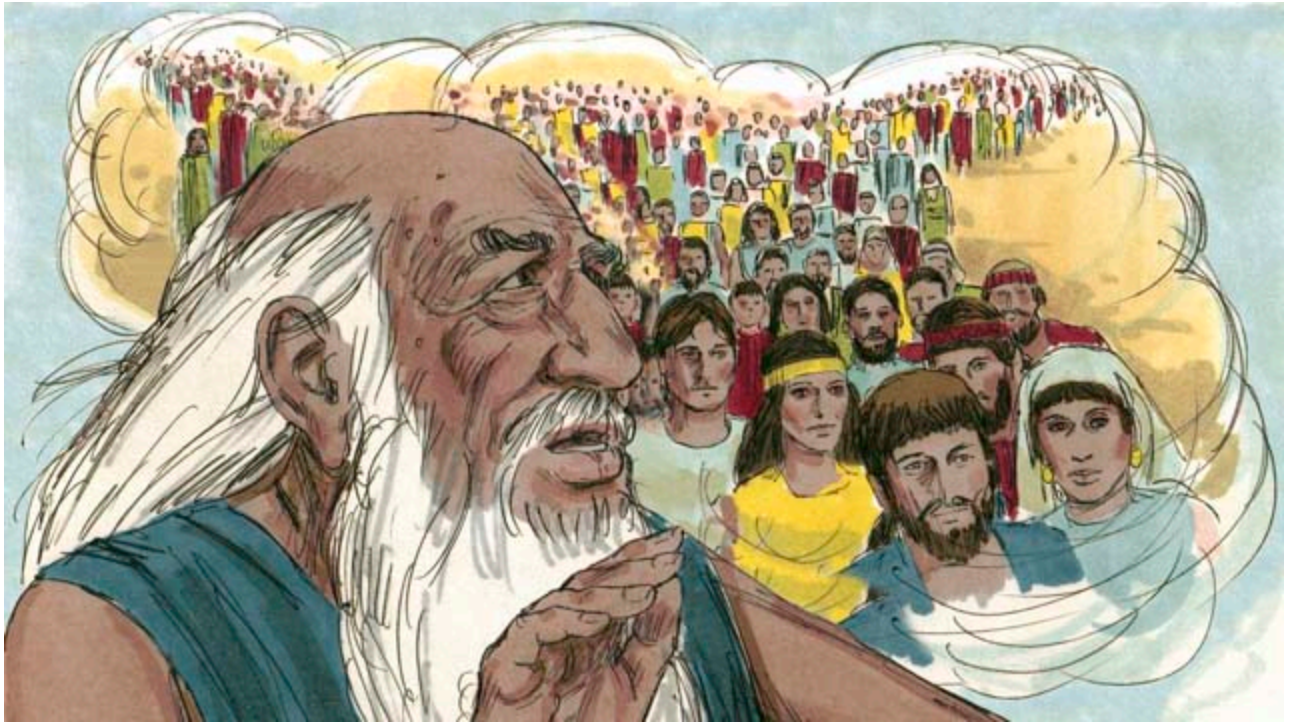

خدا به نوح فرماییش کرده تا ایله گشتی بسازو تا آشتن خانواده توفانی کا کی آردا براخنو. ام جوری نه خدا ا کسیمی کی بهشون ایمون هست به، نجات دان. هم جور آدمون همه گله گناخون خوئی مرده را سزاوارین، ولیه خدا عیسی آدونه تا هرکسی کی بیی ایمون بوئرو، نجات ببخشو.

چَن صد سالی را کاهینه ایٲسانون را خُدا درگا قُربونی آرَد رین. اَم کاری مَر دومی نوشون دوئَه کی گُناخْشونَه گُردَه ئو خُدا طَرَفی موجازاتی را سَزاوارین. ولَه اَ قُربونیئَه نَشان ایٲسانون گُناخون بَخْشِستَه بایِیٲ هِه. عیسی یالَه کاهینَه. آیی کاری گُردَه کی کاهینه چَه اَنجام دوئَه کا ناتوان بین. آیی اَشْتَن فیدا گُردَه تا قُربونیئَه بَشْری گُناخون را سائی اَگرو. آیی قَبول گُردَه کی ایٲسانون گُردی گُناخون را موجازات بوبو. هَم خوئی عیسی یالَه کاهینَه.

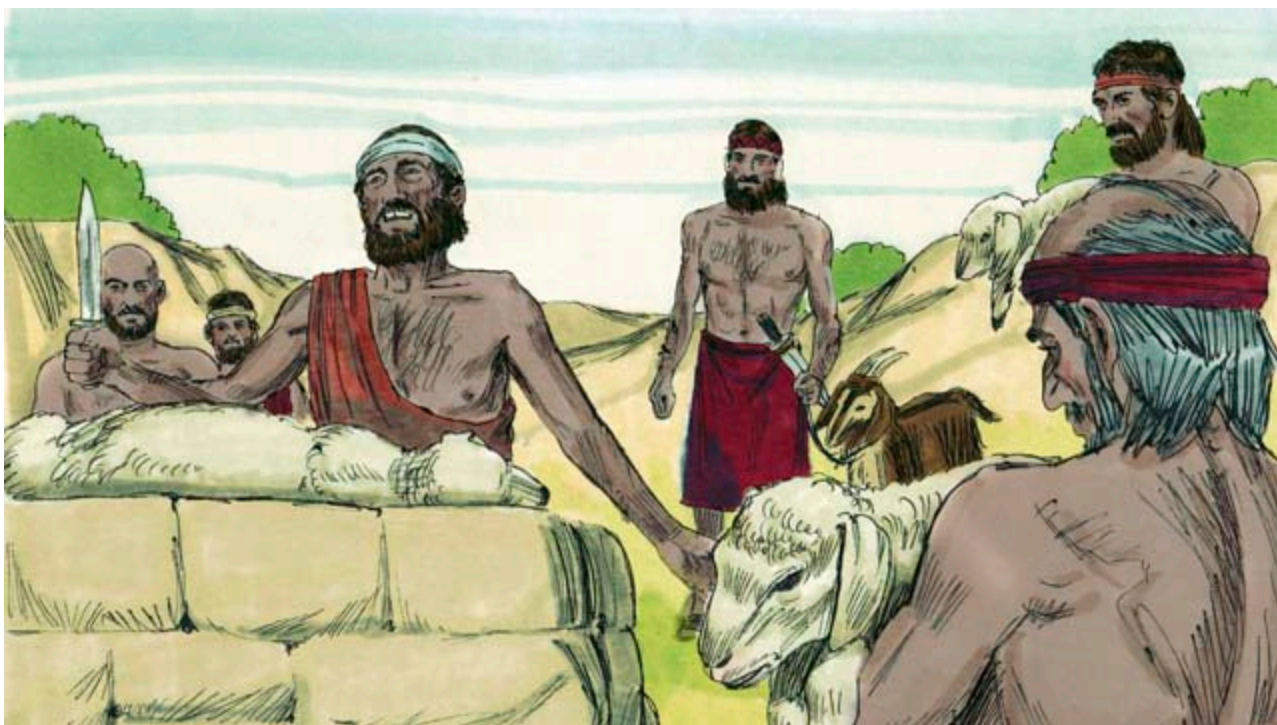

خدا ایبراهیمی ته وائه به: «آشتن وسیله نه دینیا قبیلهمون گردی بزگتیم بدا.» عیسی ایبراهیمی نسللی کا به. خدا همهی قومون ایبراهیمی وسیله نه برکت آدری، چون هر کسی کی عیسی ایمون بوئرو، گناخی کا نجاته پیدا بگرد. وختی آم مردوم عیسی ایمون بوئردین، خدا آمون ایبراهیمی نسللی کا ره بموست.

خدا ایبراهیمی نه فرمایش گرده تا آشتن زوئه ایسحاقی چه را قربونی بگرو. وله خدا ایله وزه ایسحاقی جگا کا فراهم گرده تا قربونی بوبو. امه گرد آشتن گناخون خوئی مرگی را سزاواریمون! وله خدا عیسی ش به دینیا بخشسته تا چمه جگا کا قربونی بوبو نو بیمر. هم خوئی عیسی خدا ورمون بوات.

وختی خدا آخرته بلا میصری سر آدوئه، ایسرائیلی هر خانوادیمی شی فرمایش کرده تا ایله وره بگشون. ام وره بسی بی عیب بیه. دومله
ایه بسی چه خونی که بزنگا چارچوئه سر و کنارون کا پرهشونین. وختی کی خدا آ خونی آوینی، چه مون که کا درویری نو چه مون اولئه
زنده زوئه نگشی. وختی ام تفاق دگنسته خدا چه نوم پسخ پنوئه.

عیسی پسخی وره شاره. آبی هیچ ایشتفایی نگرده نو هرگ گناخی شی نگرده. اهه پسخه عیدی روزون کا مرده. وختی گسی عیسی
ایمون بوئردی، عیسی خون، آ شخصی گناخی جریمه بدای. باجی خدا، چه موجازات نگرده نه، به کا درویرد.

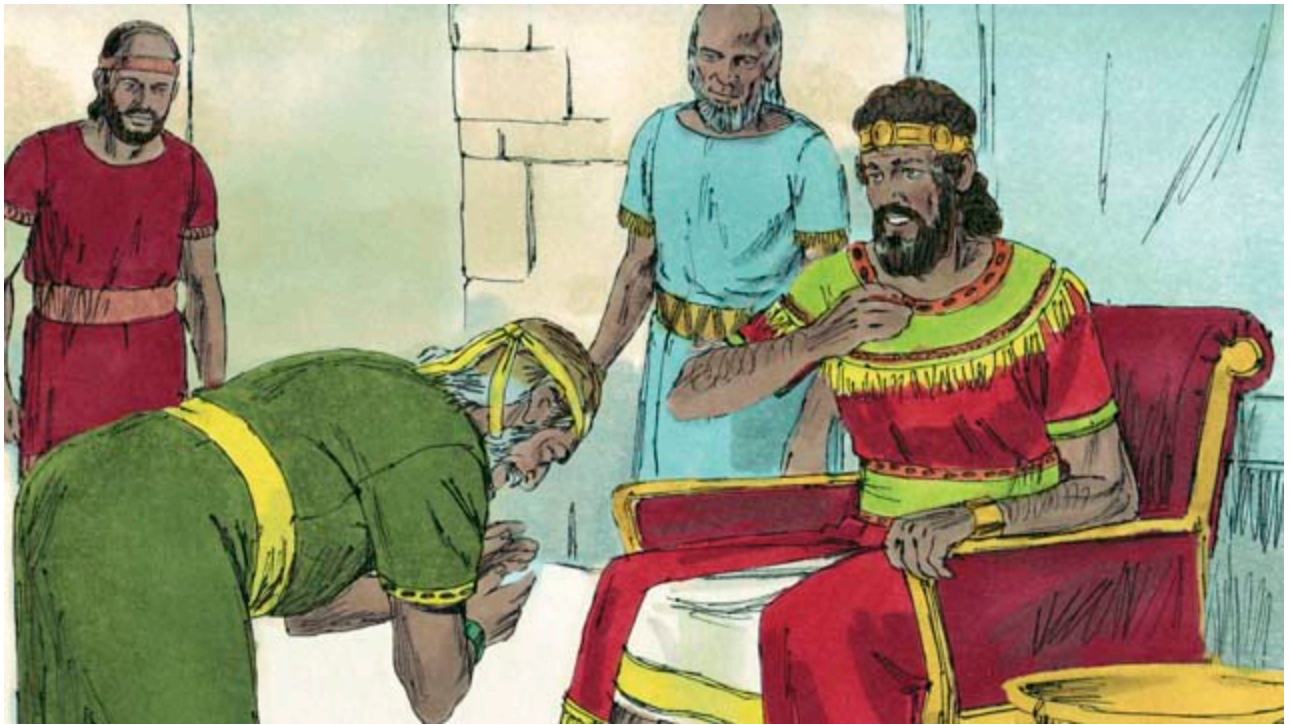

خدا بني اسرائيل نه پيمان دبسته، چون آيه قومي بين كي آبي اينتخاب گرده به تا بي شون تعلقو بوبو. وله الان خدا تازمپيماني دبستمييه كي گردي دست آرسی كا بوبو. هر كسي هر قوم و قبيله يي كا اگم ام پيماني قبول بگرو، خدا قوميه آرگنست. آ عيسي ايمون ورده خونيه خدا قومي آرگنست.

موسي پيغمبري به كي خدا گلامش خيلي قودرتي نه لام گرده. ولي عيسي پيغمبرون ياله گله يه. آ خدايه، پس هر چي كي آبي گرده نو واته، خدا كار ه نو گفه بين. هم خونيه كي موقدسه كيتابي عيسي خدا كلمه درخند.

خدا داود شا وده دونه كي اي نفری چه نسلي كا پادشا شار تا ابد خدا قومی حوكمته بگرد. عیسی خدا زونه نو موعوده مسیحه نو آ داودی
آنسله كي بشای تا ابد پادشاگیری بگرو.

داود، ایسرائیلی قومی پادشا به، وله عیسی دینیا پادشایه! آ هنی بومی یو عدالت و صولی (صولحی) نه تا ابد پادشایی بگردی.

گَنَہَ نَقْلَى مَوْقَدَّسَه کِیتابی کا: پیدایشی کِیتاب ۱ مہ فصل، ۳ مہ فصل، ۶ مہ فصل، ۱۴ مہ فصل، ۲۲ مہ فصل؛ خروجی کِیتاب ۱۲ مہ فصل، ۲۰ مہ فصل، سموئیلی دَوَمہ کِیتاب ۷ مہ فصل، عبرانیانوں کِیتاب ۳ مہ فصلی ۱ تا ۶ مہ آیہ پہ؛ ۴ مہ فصلی ۱۴ مہ آیہ، ۵ مہ فصلی ۱۰ مہ آیہ، ۷ مہ فصلی ۱ مہ آیہ، ۸ مہ فصلی ۱۳ مہ آیہ، ۹ مہ فصلی ۱۱ مہ آیہ، مکاشفہ کِیتابی ۲۱ مہ فصل

٤٩. خُدا تازَه قَرار

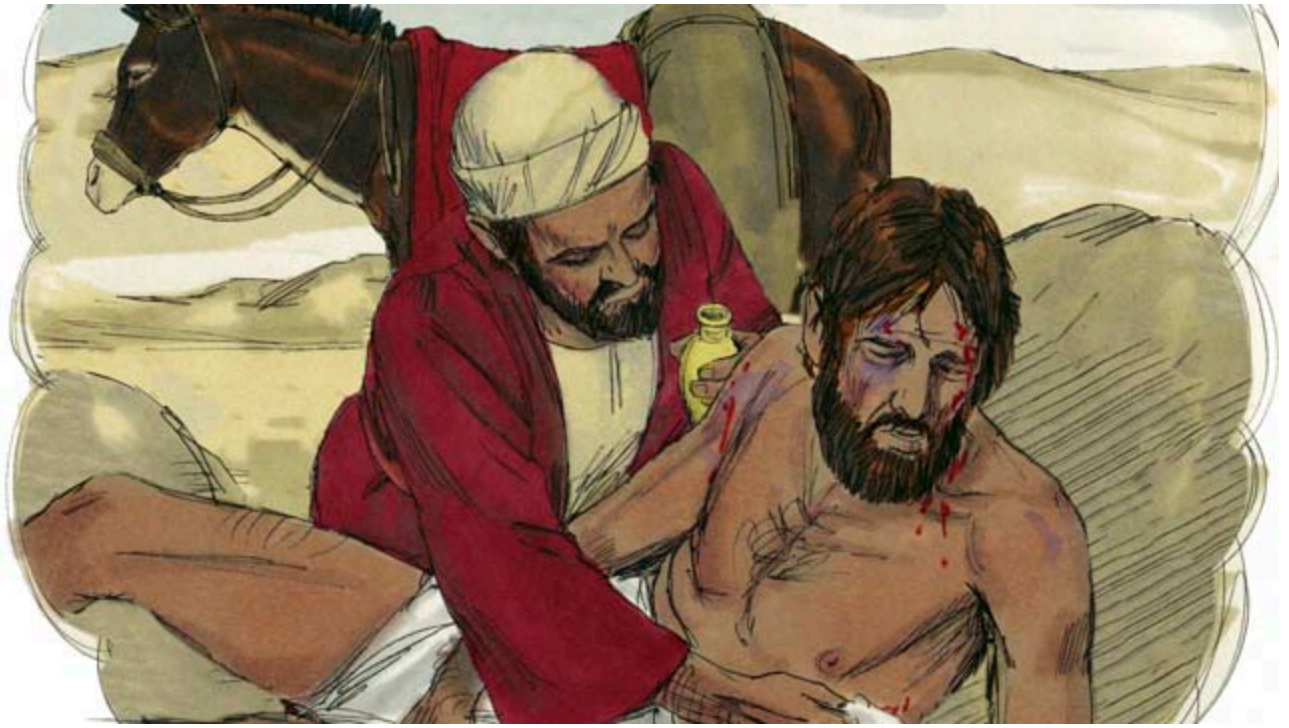

ایله فرشتهی جَوَانه گلهیی کی چه نوم مَریم به نه واتشه کی اَ خدا زوئه دینیا بوئردی. وختی کی مریم هله گلهگیریش هست به (باکیر به)، روح القدس ببیش فو دگرده نو اَ خامله پر مه. آیی زوئعی دینیا ورده کی چه نومش عیسی پنوئه. هرا عیسی هم خدا یه نو هم اینسانه.

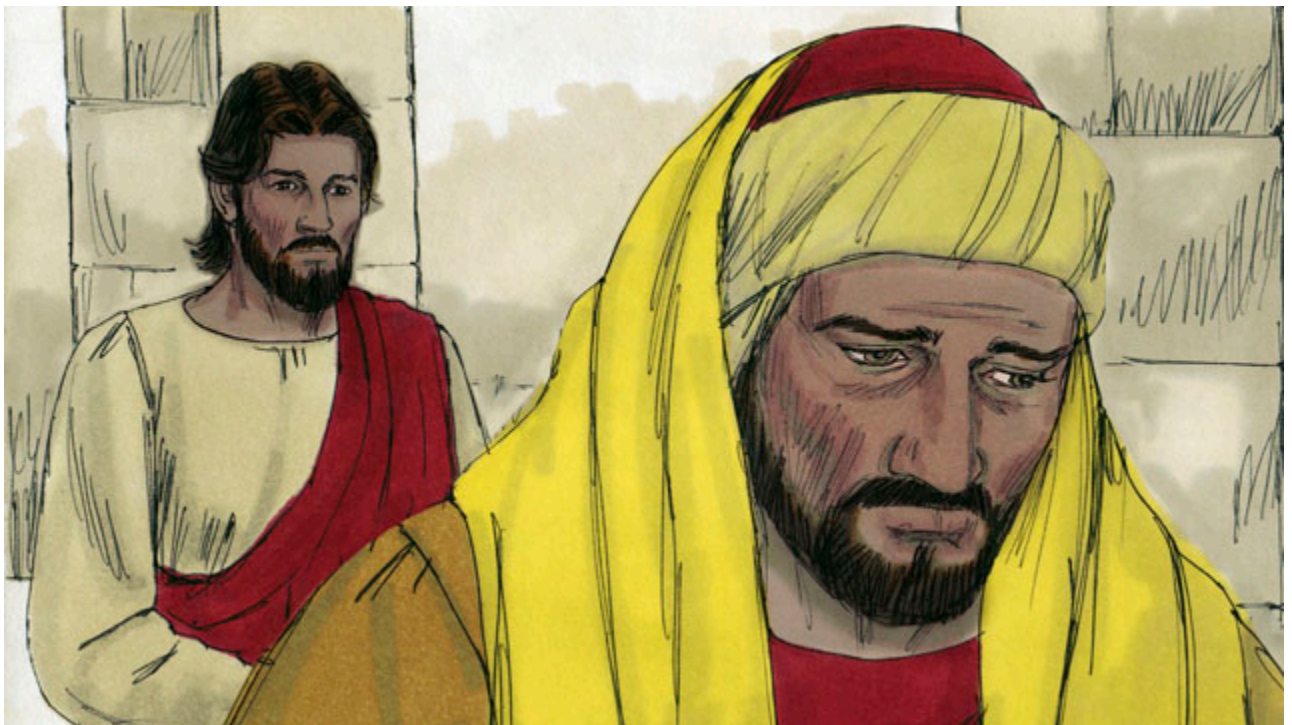

عیسی خَیلی موجیز مه گردین که ثابت بگی خدایه. اَ آوی سَری کا پیرده، توفانش آرام آگرده، خَیلی مریضهش شفا دان، خَیلی مون کاش آشره روفه برگردین، مردهپیش زنده آگردین و پنج نون و ده گله گچه مابیش برگت دوئه و ۵۰۰۰ نفری سیر آگرده راش خَراک به انداز مه کافی آگرده.

عيسى يالہ موعليمى نى هست به. چه ياد دوئه چييه گرد دوز بين. مردم بسى آ چيى كى آ بمون ياد آدرى انجام بڌرن، چون آ خدا زوئه به. نوموئه را آ تليم آدرى كى بسى ديبرى مون نه آشتن شار موخبت بگرم.

اى همچونين بمون آموئه كى بسى خدا نه همه چى كا ور، مين جومله آشتن هستى كا نى ور خش به.

عيسى وائے کی خدا پادشایی دلہ کا بہ، دینیا ہمہ چی کا بارز ش ترہ. خدا پادشایی دلہ دثہ را بسی آ آشتن گناخون کا تہ براخونو.

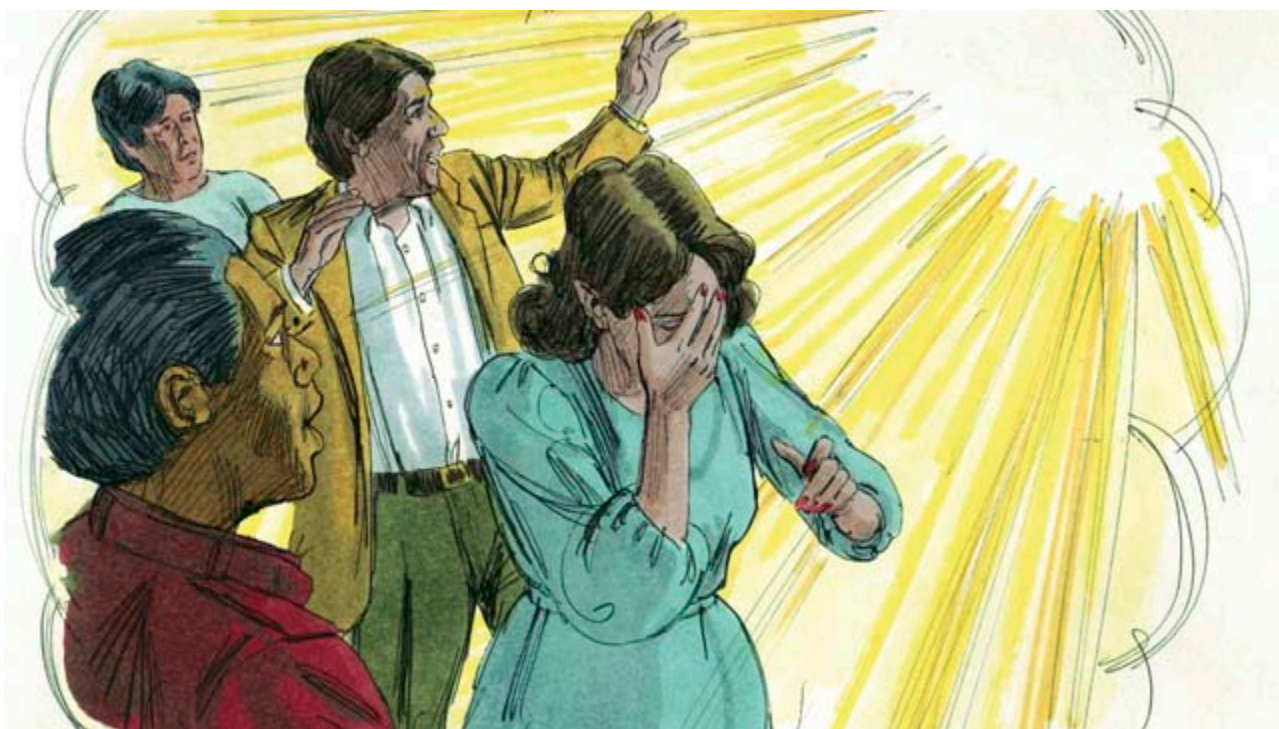

عيسى وائے ایٹسانون کا بضیہ آبی قبول بکن، دوملہ خدا آمون نجات بدای؛ ولہ گُرد آبی قبول نیئہگرد. آبی آمنی وائے کی بضی آدمہ چاکہ خاکی شارین، چون عيسى خشمخبری قبولین بگرد و خدا نی آمون نجاتہ بدا. بضیہ نی لپ جدہ کناری سختہ خاکی شار سختین. خدا گلام آ دونئی شارہ کی زمین ویرہگنست، ولہ هیچ مصولی (مصولی) نیئہدا (بہ بار نیئو). آمہ مردومی هستین کی عيسى پیامی قبول نیئہکرد و نیشونہپیست کی خدا پادشایی دلہ دشون.

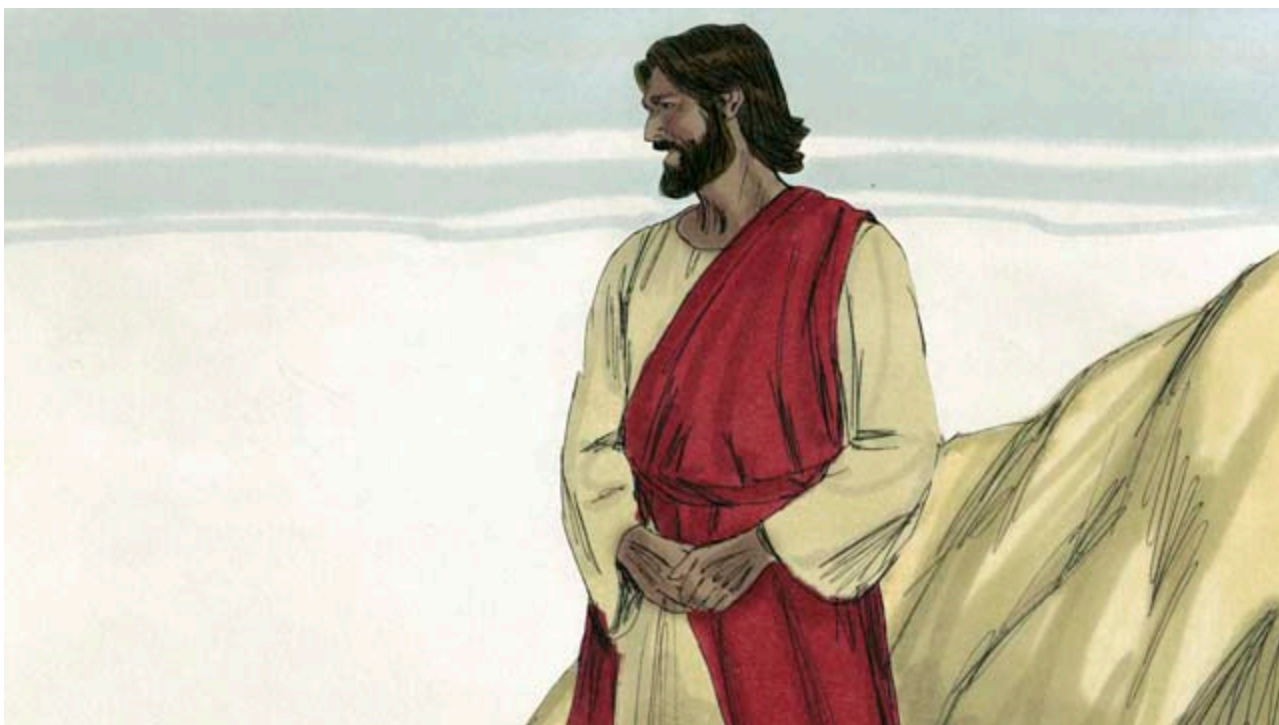

عیسی بمون اموتہ کی خدا گناہکاروں تہ خلی خستہ. آی بیستی امون ببخشو نو آشتن خردنون آگازدنو.

عیسی همچونین بمون واتہ کی خدا گناہی کا نیفرتہ هست. آدم و حوا گناہی خوئی چہمون نسل گرد نی گناہین بگرد. در نتیجہ، ہر شخصی کی دینیا کا گناہ بگردی، خدا کا جدایہ آہ. گرد خدا دیشمینین.

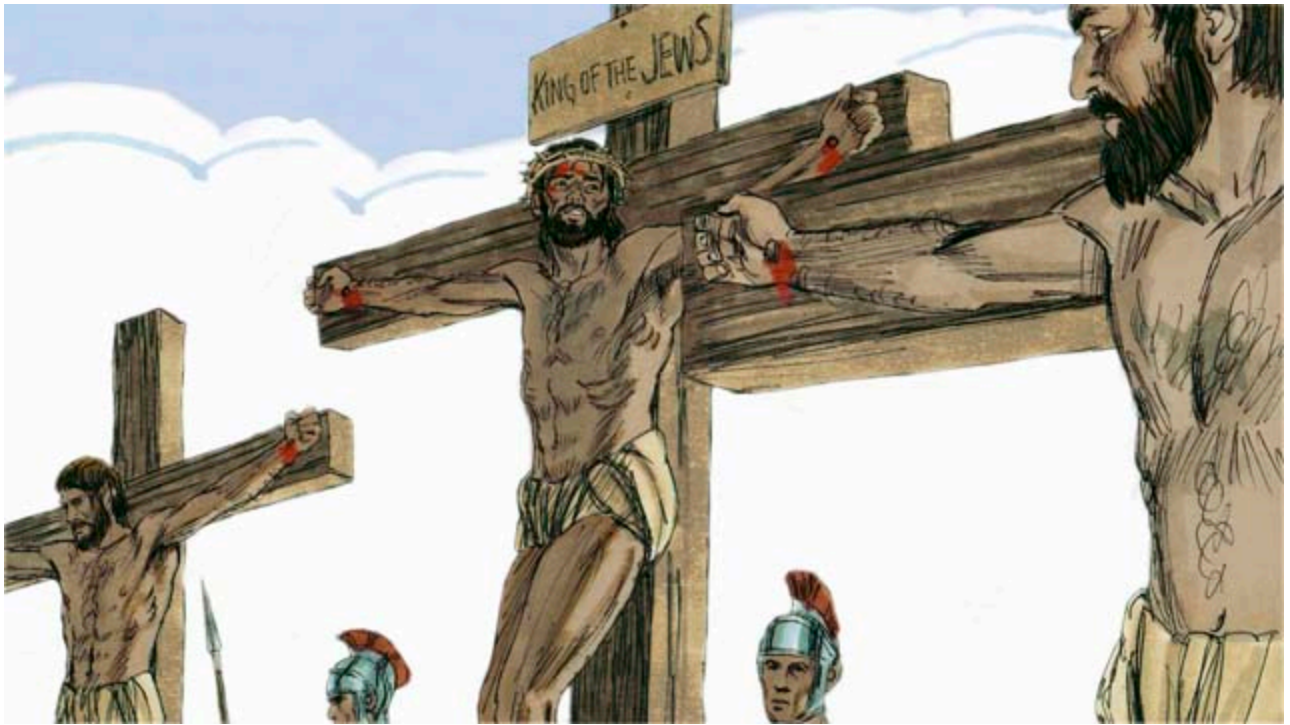

وله خدا دینیا مردومیش گردی آنته موخبَّت گرده کی آشتن تنخا زوئش دوئیه، تا هر کسی کی به ایمون ورده آشتن گناخون خوئی
مجازات نبو، بلکه تا ابد خدا نه زندگی بگرو.

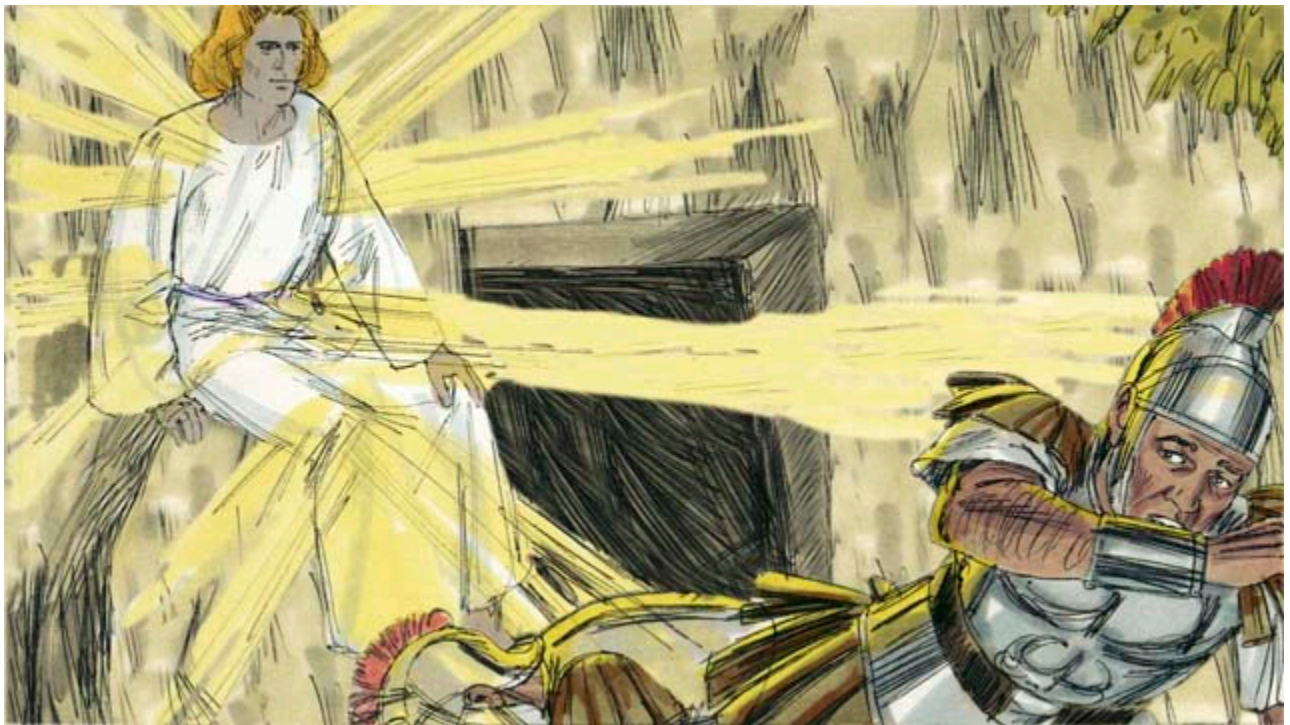

شمه گناخ گرده خوئی مرگی را سزاوار بیرون. خدا را حق هسته کی شمه را هرسی بیگرو، وله عیسی آشتن صلیبی سر شه نه نو مرگی
نه، چمه گناخون عذابش پگنه آشترا.

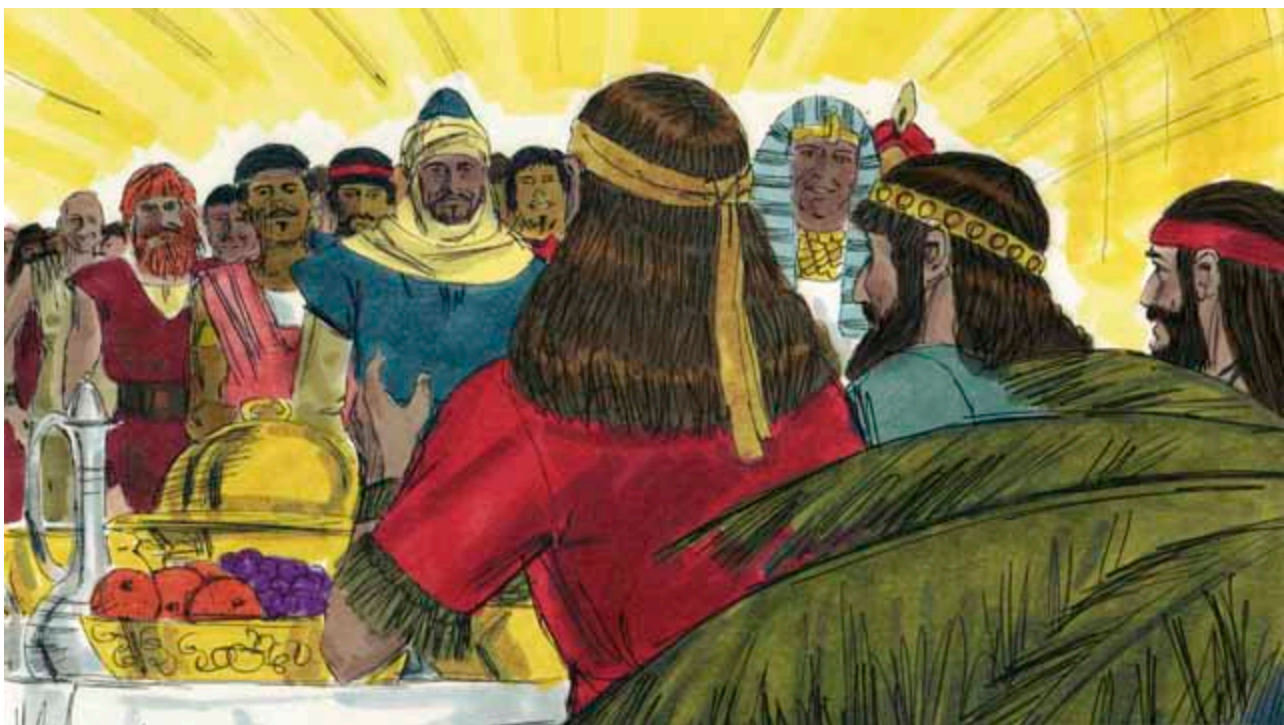

عیسی هرگز هیچ گناخی نگرده، ولی قبولش گرده کی اینسانون گناخی را موزات بوبو. آی حتا سنگین ترین موزات کی مرگه، قبول گرده. ام جوری نه ايله کاميله قربونی به کی شمه گناخون و دینیا کا هر دیبر کسی گناخون تمیز آگرو. چون عیسی آشتش قربونی شار خدا پیشکش گرده، پس خدا گناخون همه گله، حتا آدمونی کی به ایمون بوئردین چه مون خیلی هیچه گناخون نی ببخشستی.

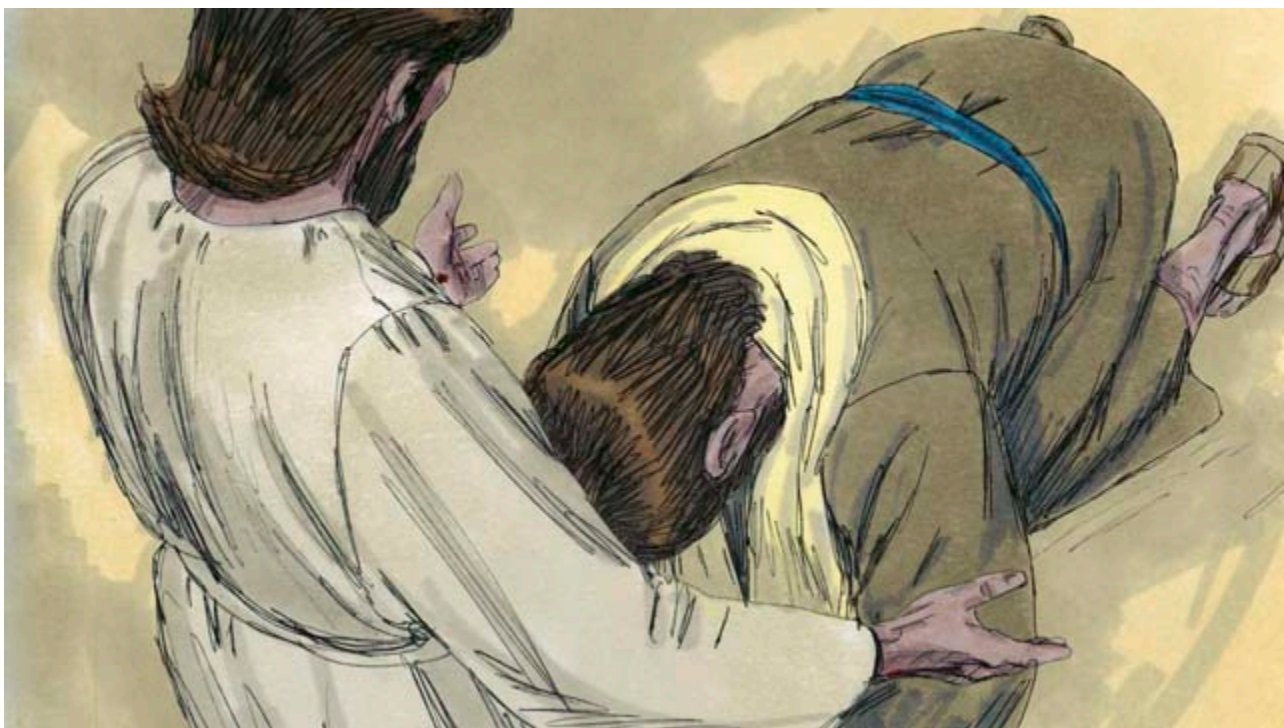

حتا شمه چاگه کاره نی نیئشما شمه نجاتی را باییت به. کاری نی کی چه گردمنه به نه رفعتی دبسته. چه جگا کا بسی ایمون بوئره کی عیسی خدا زونه یه نو شمه جگا کا صلیبی کا مرده نو خدا هنی ا مرگی کا پگرده. اگم ام حیقتی ایمون بوئره خدا نی شمه گناخون همه گله ببخشستی.

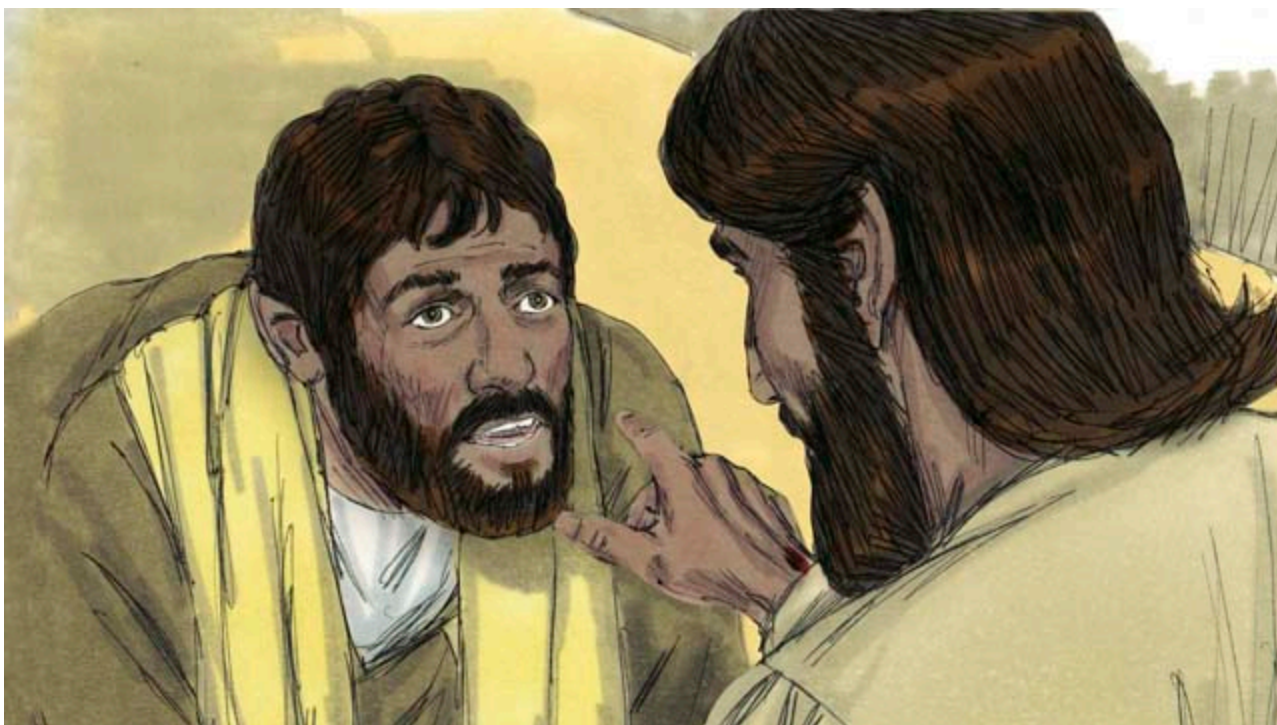

خدا هر کسی کی عیسی ایمون بوئرو ئو آیی خدا عونوانی نه قبول بگرو، نجات بدای. و له خدا آگسیه یی کی بیی ایمون نیئورد، نجات نییهدا. موهم نی فقر یا پولدار، مرد یا زن، پیر یا جوان، یا گرم جگایی بیه. خدا بشمه نه خسته ئو بییستیشنه عیسی ایمون بوئره تا آ بشا بشمه-نه رفقته رابططهش بوو.

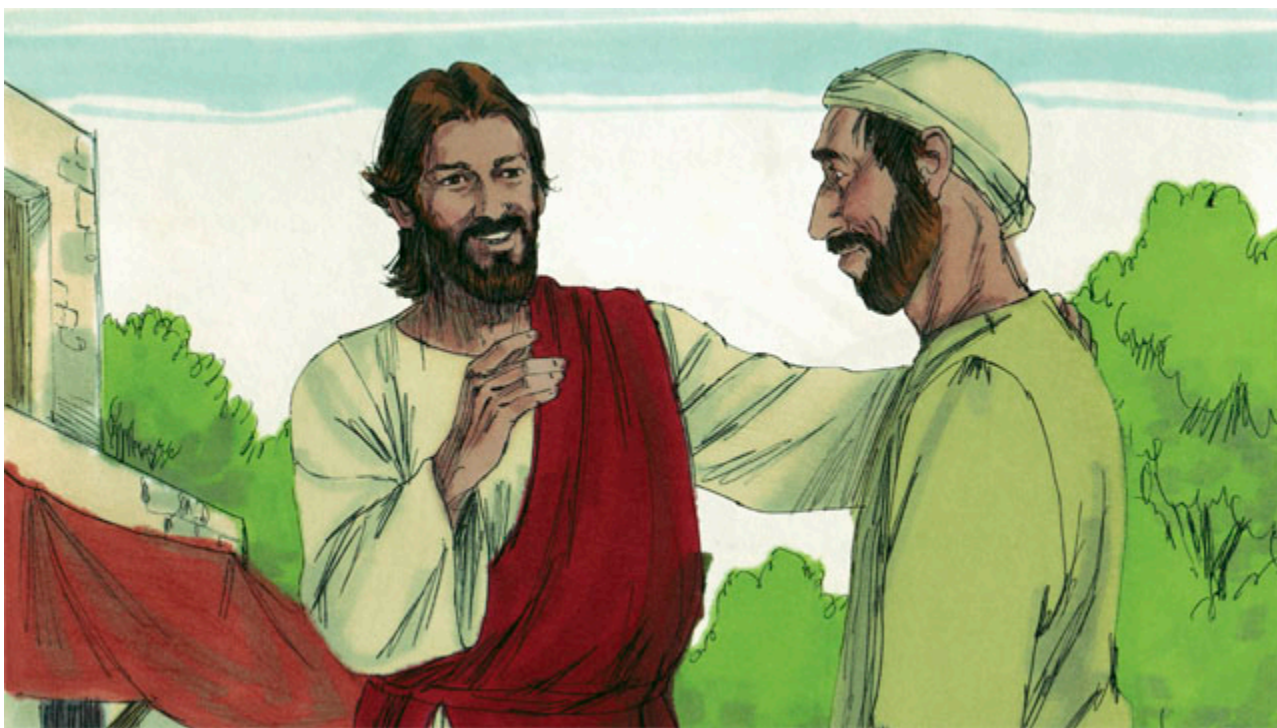

عیسی شمه دوت بگی کی به ایمون بوئره ئو تمید بیگره. آیا ایمونرون هسته کی عیسی هه مسیحای موعوده ئو خدا تنخا زوئیه؟ آیا ایمونرون هسته کی گناخکار و خدا موجازاتی را سز اوایرون؟ آیا ایمونرون هسته کی عیسی صلیبی سری کا مرده تا شمه گناخه تمیز ابون؟

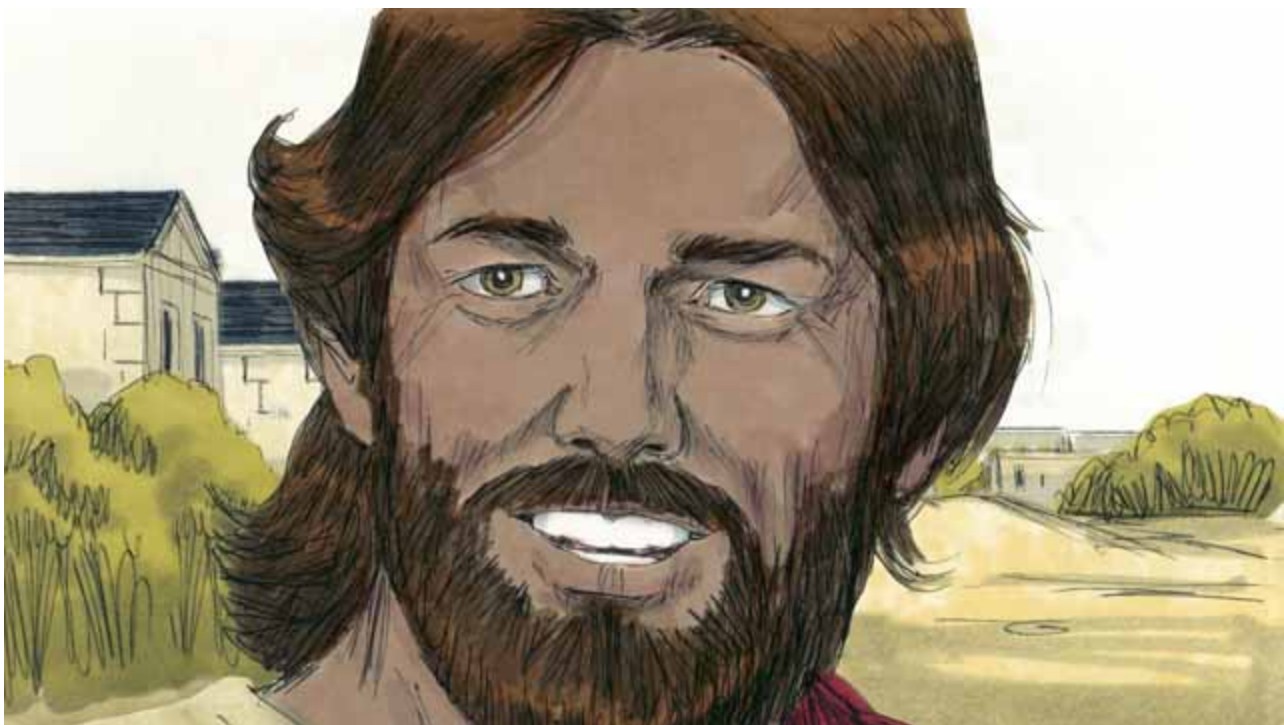

اگم عیسیٰ ئو آ چپیهی کی شمه راش انجام دونه، ایمونرون هسته، در آم صورت مسیحیرون! چیمی به دوم ده شیطان آشتن تاریکییه پادشایی کا بشمه حوکومت نییه کرد. ایسه خدا آشتن نورانییه پادشایی کا بشمه حوکومت بگردی. خدا شمهش قادیر گرده تا گذشته‌شار گناخ نگره ئو بشمهش دوز زندگی گرده راش آموته.

اگم مسیحیرون، خدا شمه گناخون کاری کی عیسی گرده خوئی ببخشستی. ایسه خدا شمه آشتن نرگه رفقه بموسنت نه دیشمین.

اگم خدا دوستیرون و خداوندی عیسی ختمکار یرون، عیسی تلیمون (تعلیمون) کا پیروی کردہ را موشتاقیرون بب. با ام کی ایله مسیحیرون، شیطان هله شمه وسوسه-یه بگرد تا گناخ بگره، وله خدا همیشه آشتن وده-مون بغایه بگرد. ا کا فرمایش کردہ کی اگم آشتن گناخون ایثراف بگره، شمه ببخشستی نو بشمه قودرت بدای تا گناخی نه موباریزه بگره.

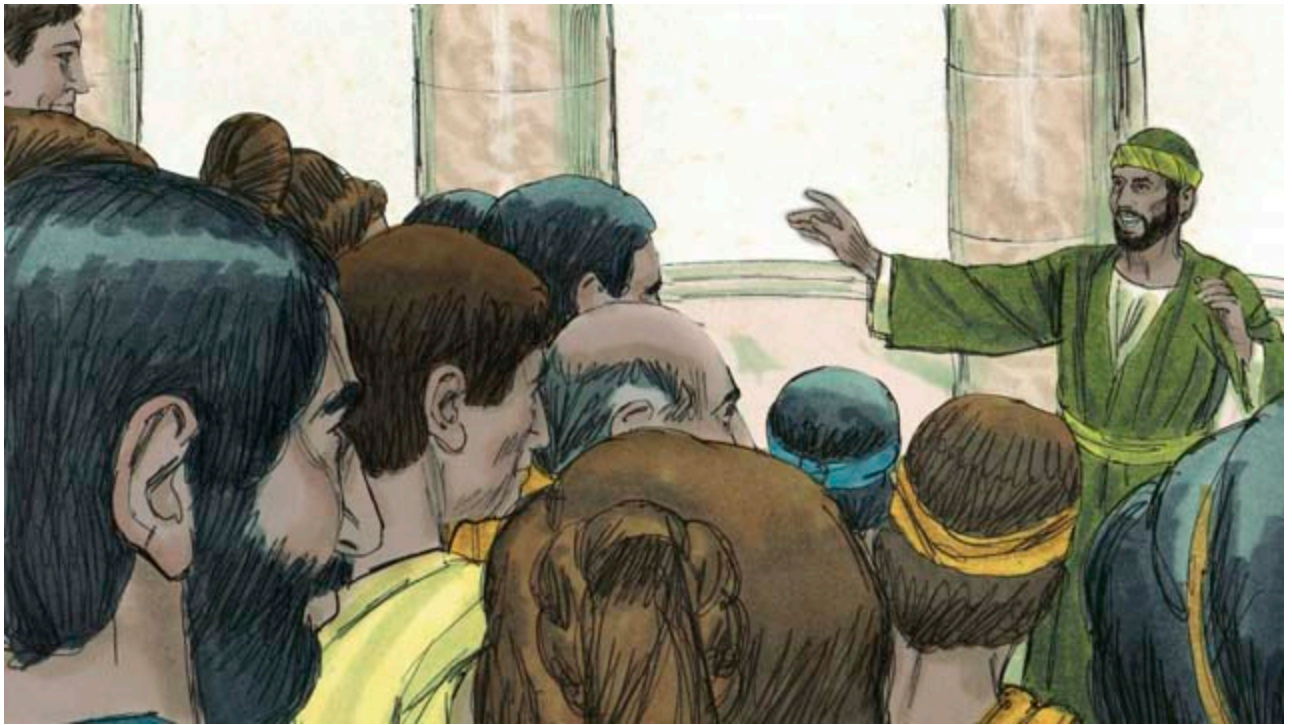
خدا بشمه بواتی کی دوا بگره نو چه گلامی موطالیعه بگره. ا همچونین بشمه بواتی کی دییر مسیحی مون نه آیی پرسنش بگره نو دییری مون نی بواجه کی شمراش چه کرده. اگم امون گردی انجام بدره، قودرتمنده رفقتی شمه نو خدا مینه کا وجود بومی.

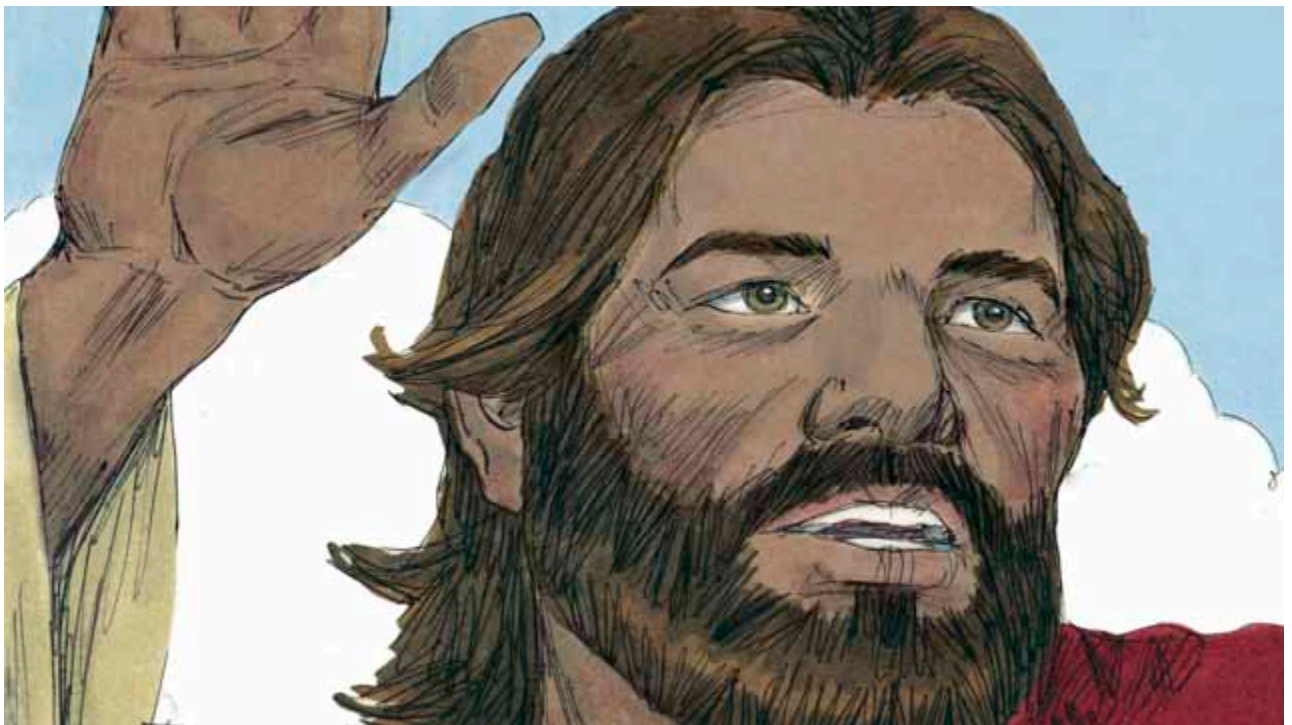
گَنَمَبَه نَقْلَى مَوْقَدَّسَه كِيتَابَى كَا: پُولَسَى بَه رومى مون رساله ۳ مَه بابى ۲۱ تا ۲۶ مَه آيَه پِه، ۵ مَه بابى ۱ تا ۱۱ مَه آيَه پِه، يوحنا انجيلى
كِيتَاب ۳ مَه بابى ۱۶ مَه آيَه، متى انجيلى ۱۶ مَه بابى ۱۶ مَه آيَه، پُولَسَى بَه كُولَسَى مون رساله ۱ مَه بابى ۱۳ تا ۱۴ مَه آيَه پِه، پُولَسَى
بَه تَسَالُونِيكى مون دَوْمَه رساله ۵ مَه بابى ۱۷ تا ۲۱ مَه آيَه پِه، يوحنا اَوَّلَنَه رساله ۱ مَه بابى ۵ تا ۱۰ مَه آيَه پِه

۵۰. عیسی آرگردست

نِزک به ۲۰۰۰ سال بَی کی خَلی ایٹسانه دینیا کا، عیسی مَسیح اَنجیلی خَشَه خَبری کان دَر سَتِه. کیلیسا رُژد گرِده کاره به. عیسی وَده دوئِه کی دینیا آخری کا آرگَر دَسْت. اَگم چِه کی عیسی هَلَه آمَه نی، وَلِه اَشْتَن وَده بَقائِه بَگَرَد.

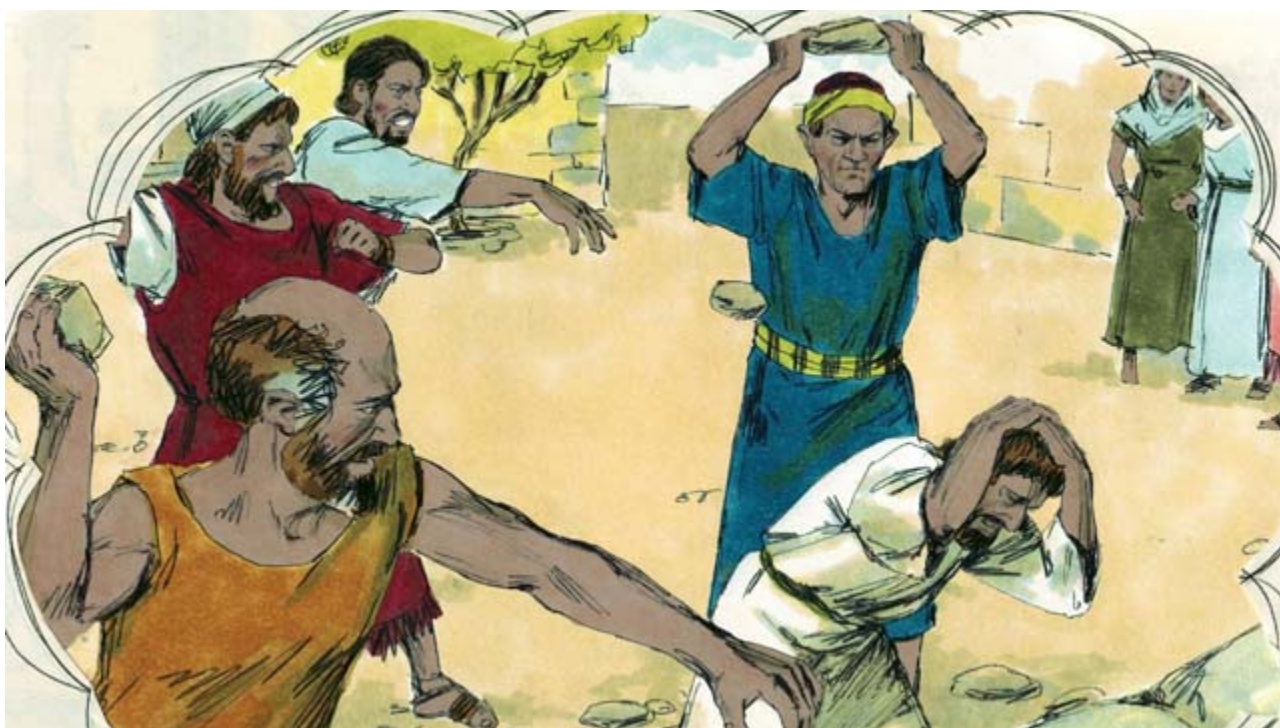

خُدا بَمَه کا بَیستی هَه جوری کی مَسیح اَگَر دَسْتِه را چَمبَه رامون (مونٹَپیریمون)، ای جوری زندگی بَگَرَم کی موقَدَّس بَیم و آبی یال آروَنَم. آبی هَمچونین بَمَهکا بَیستی کی چِه پادشایی باره کا دِییری مون را گَف بَرَنَم. وَختی کی هَلَه مَسیح کابَه زَمینی سَری کا زندگی گرِده، اَنطَاش فرماییش گرَدِه: «چَمَن شاگرِده خدا پادشایی خَشَه خَبری دینیا کا موعِظَه بَگردین، دومَلَه آخر دَر رَسْت.»

خيلي قومہ هستين کي هنوز عيسي بازہ کاشون هيچ چي مسته نئيہ. مسيح آسبون آنگردستہ يي، آبي مسيحي-مون فرمايش کردہ تا آم خستہ خبري بہ هر کسی کي آشون هرگز درسته ني لام بگرون. عيسي فرمايش کردہ: «بشه ئو ميلتون همہ گله چمن شاگرد آگرہ، چون ذلہ بجارون شار دوزيہ را حاضرين.»

عيسي آم ني وائہ کي: ختمتکار آشتن آفہ کا کفا ني. هہ جوري کي آم دينيا آربابون بمن کا نيفرت هست بہ، شمه ني چمن خونئ آشگنجہ بدان و بگشتين. آم دينيا کا عذابرون بويند ولي دلي قوي آگرہ، چون من، شيطون کي آم دينيا حاکيمہ شگست دوئہ يہ. اگم تا آخر بمن بفادار بوموئہ، دوملہ خدا شمه نجات بدای!

عیسی شاگردون را نَقْلی تَرِیف گرَدَه، تا بَمون توضی بَدرو کی آم دینیا آخری کا مردومی سَری چَه بومَه. آیی وائَه: «ای مَرِدی اَشْتَن بَجاری کا چاگه دونه گَشْتَه. وختی کی خَت به، چَه دیشمین آمه ئو گندمی دونه مون دِلَه کاش، هَرزَه واشی دونه گَشْتَه ئو اَشْتَن را نه شه.

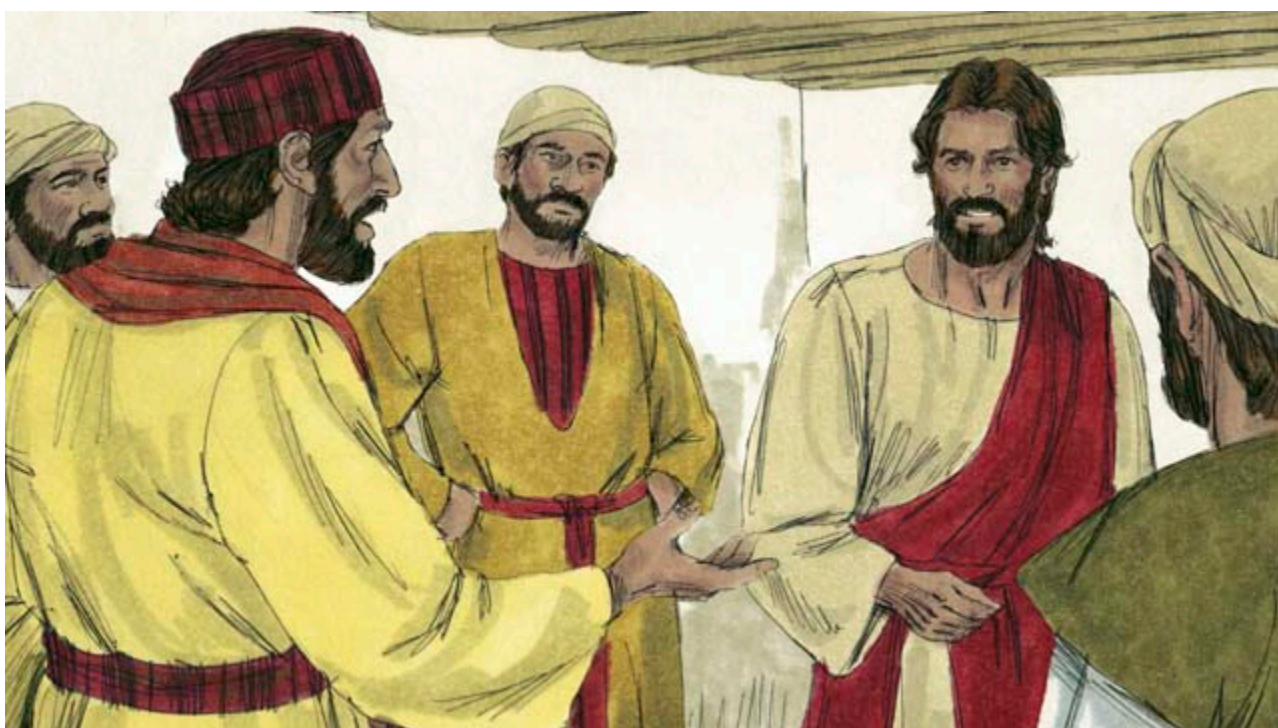

وختی دونهمون تَشک گرَدَه، اَ مَرِدی کاراکرون وائَه: «آقَه، شَمَه اییا چاگه دونه پَشْنَدَه! پس چَرا چَمون دِلَه کا هَرزَه واش پَرَمَیَه؟» اَ مَرِدی جواب دونه: «آم تَنخا بَشای چَمَن دیشمینون کار به کی آمون بَگَشون. چَمَن دیشمینون ایلَه آم کار گرَدَمِیَه.»

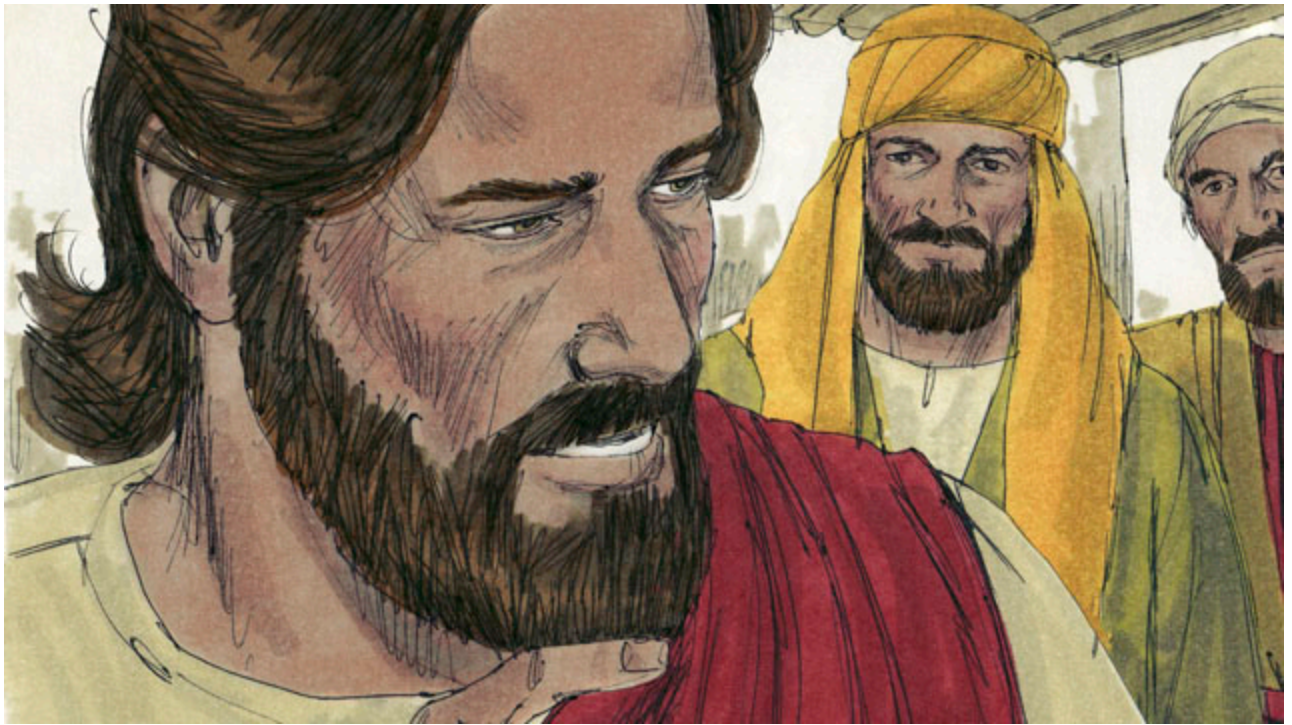

کار اکرون آشتن آربابی جوابی کا وائے: «بسی واشون پوجم؟» آربابی جواب دوائے: «نہ. آگم آم کاری بکرہ، بضی گندمون نی بمون نہ پیئوٹرون. تا دورپہ ماقہ صبر بکرہ ئو دوملہ واشون جم بکرہ بوسوجوئہ، ولہ گندمون چمن آمبار بوئرہ.»

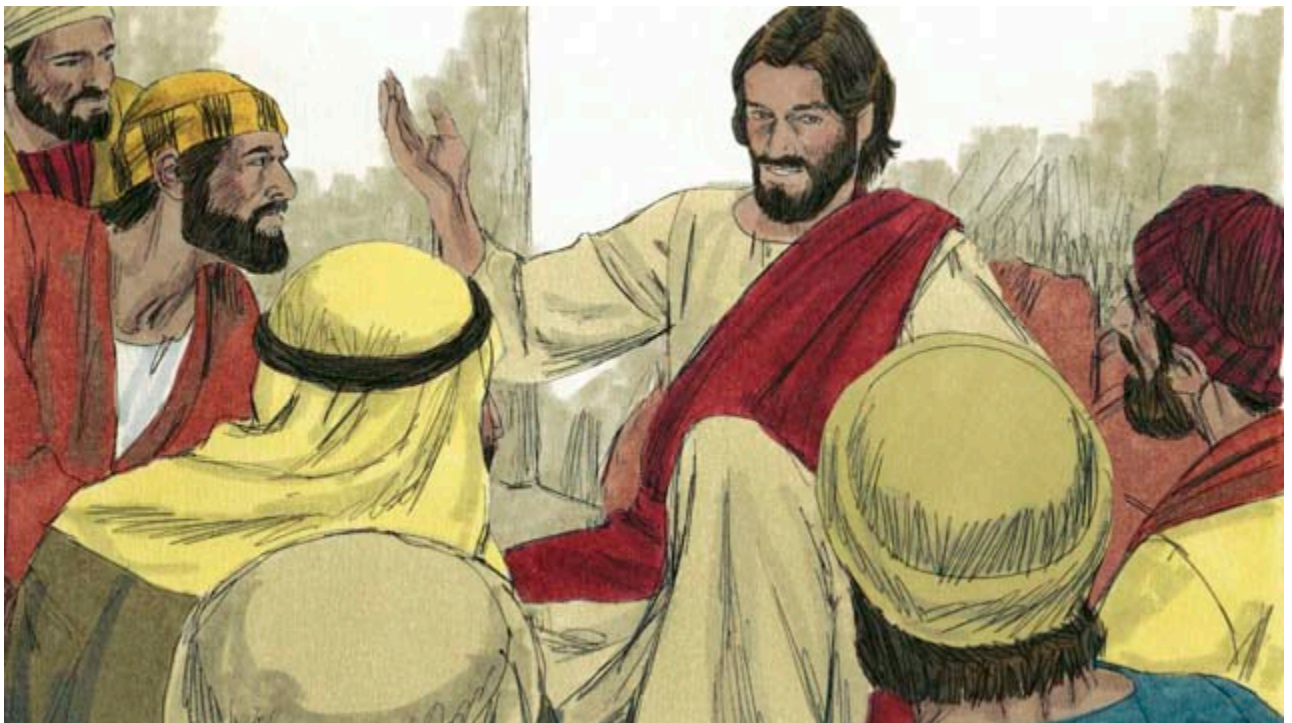

شاگردہ آم نقلی سرانگستین و مسیح کا شون پیستہ تا آم نقلی چہمون را توضی بدرو. عیسی وائے: «مردی کی چاکہ دوئہ کشتہ، مسیح نوشون آذرہ. بجار آم دینیا نوشون آذرہ ئو چاکہ دوئہ منہ چاکہ آدمیہی هستین کی خدا پادشایی کا درن.»

ہرزہ واشہ آدمی ہستین کی شیطونی شون تعلق ہستہ، یعنی اشرین۔ اِ مردی دشمنِ ینہ گسی کی کی ہرزہ واشہش گشتین، ہمہ شیطونہ۔ دورِ یہ ماقہ نی دینیا تمون آپہ ماقہ-یہ نو آدورونہ نی فرشتہین۔

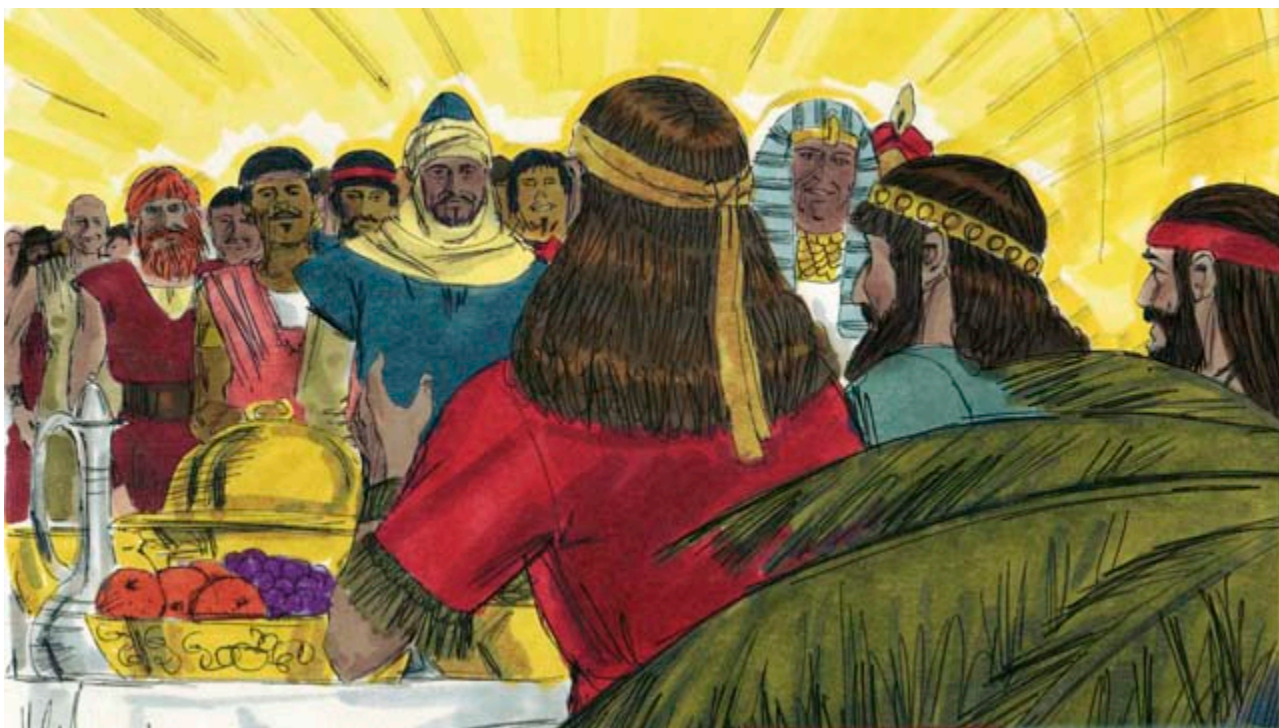

وختی دینیا تمون آرب، فرشتہ آدمی کی شیطونی آدمین، گردی ام دینیا ہمہ جگا کا جم بگردین و آتہ دریاچہ دلہ کا دینہفند۔ جگایی کی آپہ رنج و وشتناگہ موصیتی نہ ببرمستین و آشتن دندونون بندہ دینسو۔ ولہ عادیلہ پی کی عیسی شون پیروی گردمیہ آفتاوی شار آشتن ددہ پادشایی دلہ کا، بوشستین۔

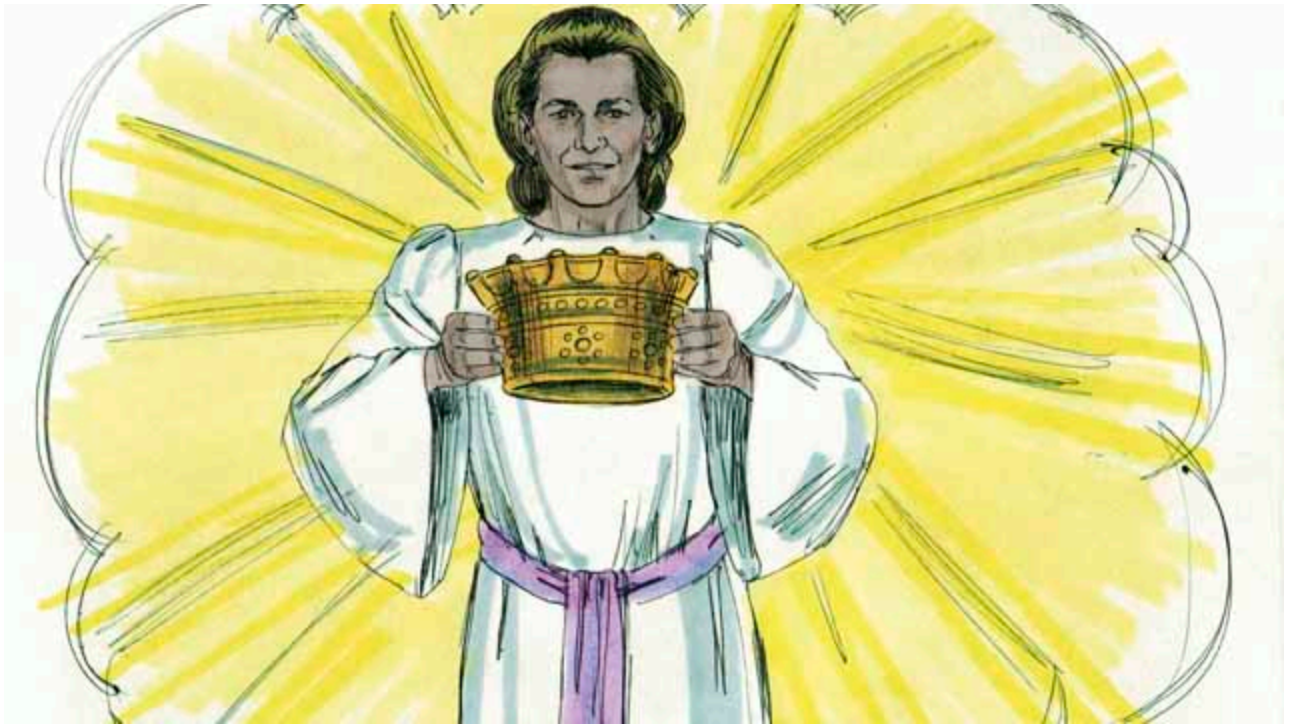

عيسي هني واته كي دينيا ثمون انبهي آرگردست به زمين. ا هه جوري كي زمينش ترك گرده هطه هني آرگردست، ينه اي فيزيكييه بدنش بي نو آسبوني كا خرون نه بومي. وختي عيسي اگردو، هر مسيحيي كي مرده بوبو، مردهمون دله كا پرپ و آسبوني كا بهمه مولا قاته بگرد.

دومله مسيحييهي كي زندن، آسبون پينش و ايله مسيحي مون كي مردهمون دله كا پين، اينه-گنست. گرد عيسي نه اوئه ببين و عيسي آشنن قومي نه زندگي بگرد. ايه ينده نه صلح هميشگي كا زندگي بگردين.

عيسي وڌه دوڻه هرڪسي کي به ايمون بوڻرو، تاجي بڻخشستي. آيه خدا نه تا ابد به همه چي حوڪومتين بگرد و آرامش كاميلي ڪا بئين.

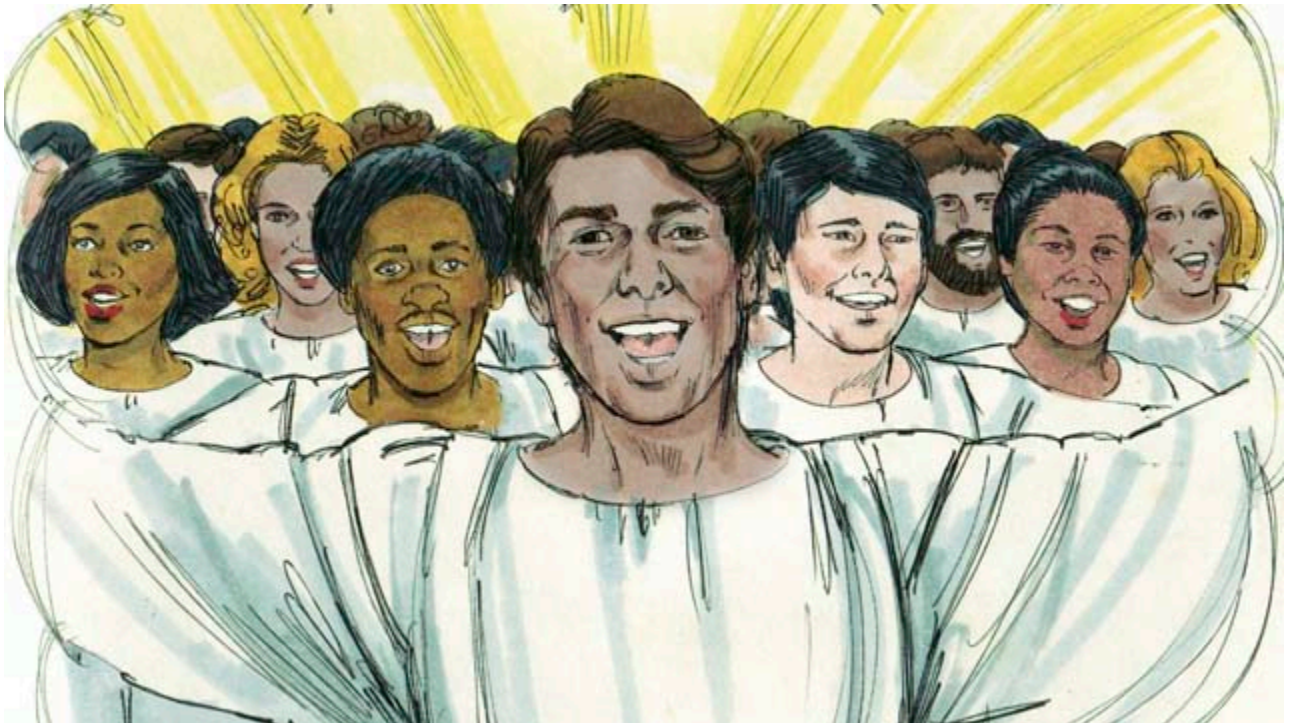

وله خدا آگسيي کي عيسي شون ايمون ورده ني، داوري بگرتي. آمون جهنمي ڪا درفند. اوڻه جگاييه کي آيه تا ابد بئرمستين و آشتن
دندونون ڀنڊه سر زور ويڻدا ٿو عذابين ببرد. آتشي کي هيچ ماقه دنيايمرد آمون بسوتي ٿو ڪرمه چهمون هرده ڪا پنيئهمند.

وختی کی عیسی اُگردو، شیطان و چہ حوکومتی کامیلن نابودہ بگرد. شیطان تا ابد اُشتر اَکسیمی نہ کی خدا کا ایطاعت گردہ عَوَضی
بہکا شون پیروی گردہ اوٹہ بسوتین.

آدم و حوّا نافر مونتے نو گناخی آم دینیا دلہ وریدہ خوئی، خدا دینیا ٹھلت گردہ نو تَصمیش بہ چہ نابود گردہ گتہ. ولہ خدا ای روزی تازہ
اَسبون و زمینی بساختی کی کامیل ببین.

عيسى ئو چہ قوم تازہ زمینی کا زندگی بکشر دین و ا تا ابد بہ ہر چہ کی وجودش ہستہ پادشایی بگردی. ا ہر آسرگی مردومون چمی کا تمیز آرگرد. دہ غمی نییب و هیچ کسی عذاب نیہ گشت. آیہ ہرگز نیہ برمست، دہ کسی مریض آنییب و نیہ مرد. و هیچ ہیچہ چہیی اوئہ نییب و عیسی صول (صلح) و عدالتی نہ آشتن پادشایی کا حوکومت بگردی. چہ بہ دوم آشتن قومی نہ تا ابد بیی.

گریستہ بہ نقلی موقدسہ کیتابی کا: متی انجیلی کیتاب ۲۴ مہ بابی ۱۴ مہ آیہ، ۲۸ مہ بابی ۱۸ مہ آیہ؛ یوحنا انجیلی کیتابی ۱۵ مہ باب ۲۰ مہ آیہ، ۱۶ مہ بابی ۳۳ مہ آیہ؛ مکاشیفہ کیتابی ۲ مہ بابی ۱۰ مہ آیہ؛ متی انجیلی کیتابی ۱۳ مہ بابی ۲۴ تا ۳۰ مہ آیہ پہ، ۱۳ مہ بابی ۳۶ تا ۴۲ مہ آیہ پہ؛ پولسی اولنہ رسالہ بہ تسالونیکی مون ۴ مہ بابی ۱۳ مہ آیہ ئو ۵ مہ باب